

Giới thiệu Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert

Có mấy người sống lại đến tam quốc là vì thành lập thiên thu bá nghiệp. Có mấy người sống lại đến tam quốc là vì nắm giữ hồng nhan giai nhân. Có mấy người sống lại đến tam quốc là vì kiếm lấy Kim Sơn ngân hải. Mà Lưu Uyên chỉ là vì sống tiếp. Kiếp trước là chỉ sống không tới mười tám tuổi mà chết sớm, cô nhi, bệnh tật, sau khi sống lại lại trở thành tráng niên mất sớm "Thiên tài" Quách Gia. Lão thiên khôn kiếp, người thật là ác độc! Nhưng ta thiên không muốn như người ý, ta muốn dùng ta siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống sống tiếp, hoạt tự do, hoạt đặc sắc, hoạt khoái ý. Hoan nghênh gia nhập tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống. Đây là bộ đầu ta tập convert. nếu có j mong mọi người thông cảm và góp ý.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 1 trong lịch sử bi thảm nhất sống lại

Oành ——

Một chiếc xe hàng lớn chạy như bay mà qua, Lưu Uyên thân thể bay lên thiên, tiền dòng máu màu đỏ gấn một chỗ.

Phi trên không trung hẳn cảm giác được thân thể của chính mình mấy then chót đều bị đụng gãy, đau đớn tập kích chính mình ý thức, trước mắt chậm rãi biến thành đen.

Vậy thì muốn chết phải không?

Nhưng mà Lưu Uyên trong lòng không có e ngại, cũng không có không muốn cùng bị thương, duy nhất cảm giác chính là giải thoát, bởi vì hẳn nhớ tới chính mình gần ngủ mà vừa đáng thương một đời.

Ở chính mình lúc còn rất nhỏ, cha mẹ liền bởi vì tai nạn xe cộ song song bỏ mình, chỉ để lại chính mình trở thành cô nhi.

May mắn chính là, thúc thúc thăm thăm thu dưỡng chính mình, không có sinh dục bọn họ chờ chính mình rất là thân mật, chính là so với chân chính cha mẹ cũng không kém bao nhiêu đi.

Bất hạnh từ thăm thăm mang thai bắt đầu, cao tuổi mang thai đối với Vu thúc thúc toàn gia đều là tin vui, cũng bao quát đã từng Lưu Uyên.

Tám tuổi hẳn còn cái gì cũng không hiểu, chỉ là hy vọng có một đệ đệ.

Nhưng là làm đệ đệ sau khi sinh hết thay đổi thay đổi, thúc thúc còn có thể duy trì đối với mình quan tâm, mà thăm thăm trong lòng chỉ còn dư lại đệ đệ.

Thân sinh nhi tử cùng thu dưỡng nghĩa tử đều là có khác nhau đi, chậm rãi lớn lên Lưu Uyên rõ ràng đạo lý này.

Theo đệ đệ chậm rãi lớn lên, mình và thúc thúc thăm thăm quan hệ càng ngày càng xa lạnh. Không biết từ lúc nào hẳn cảm giác mình lập gia đình bên trong người ngoài, có thể chính mình xưa nay đều không có hòa vào quá cái này trong nhà đi.

Đã từng chính mình chỉ là thúc thúc thăm thăm không mang thai an ủi, có thể khi bọn họ có con của chính mình sau, mình đã mất đi ở trong nhà này ý nghĩa.

Vừa mười tuổi Lưu Uyên liền bắt đầu hy vọng lớn lên, sau khi lớn lên rồi đi cái này gia, càng ngày càng lạnh giá.

Nhưng là ông trời lại cùng hẳn mở ra chuyện cười!

Mười tuổi một lần té xỉu, để hẳn ở trong bệnh viện kiểm tra ra bệnh nan y, bác sĩ chắc chắn mình là một không sống hơn mười tám tuổi hài tử.

Hơn nữa buồn cười chính là, chỉ là này còn lại ngắn ngắn tám năm sinh mệnh, hẳn đều không thể trải qua cuộc sống của người bình thường.

Bởi vì bất kỳ đại gánh nặng hoạt động cũng sẽ tăng thêm thân thể hẳn gánh nặng, rút ngắn hẳn sống sót thời gian.

Từ đây hẳn trở thành một chết trạch, áp chế từ bản thân khát vọng tự do tâm, suốt ngày cùng thư tịch, mạng lưới làm bạn.

Hẳn mất đi ánh mặt trời soi sáng, nhưng ném cả gia đình lạnh lùng.

"Hẳn chỉ có thể sống trên tám năm, đối với hẳn tốt như vậy còn có ích lợi gì?"

Đây là thăm thăm cùng thúc thúc vì hẳn cãi vã thì nói ra lời vô ích, nhưng cũng sâu sắc ấn vào hẳn tâm linh nhỏ yếu, tạo thành khó có thể dự tính thương tổn.

Này sau đó, là thúc thúc lâu dài trăm mặc cùng sâu sắc thở dài, Luru yên biết, thúc thúc cũng ngầm thừa nhận chính mình thăm thẳm.

Tám năm trôi qua, nhìn mình sắp tuổi tròn mười tám tuổi, Luru yên rốt cục hạ quyết tâm rời đi cái này gia.

Hắn muốn đi tìm một tự do địa phương, dựa theo ý chí của chính mình sinh hoạt, chờ đợi từ vong đến.

Chỉ tiếc, thời gian dài chưa từng thấy Thái Dương hắn, vừa ra cửa liền bị ánh mặt trời chói mắt lác ở mắt, sau đó cùng bay nhanh đại xe vận tải đến rồi cái thân mật tiếp xúc.

Lão thiên khôn kiếp, nguoi thật là ác độc!

Ta này đáng thương một đời chỉ có thể như vậy chung kết sao? Cũng được, vậy hãy để cho ta giải thoát đi, chỉ nguyện kiếp sau xuân về hoa nở.

*****

"A! Đau quá!"

Chẳng biết lúc nào, Luru yên lần thứ hai khôi phục ý thức.

Hắn có thể cảm giác được vài gốc thô to mộc côn đánh vào trên người chính mình, đây là người nào? Thật ác độc a! Chính mình chết rồi còn muốn tiên thi.

Không đúng, chính mình không phải đã chết rồi sao, làm sao sẽ cảm giác được đau đớn?

Cái này không thể nào, khi đó cảm giác của cái chết là rõ ràng như thế, thân thể hầu như vận vẹo, nội tạng nghiêm trọng tổn hại, chính mình không thể còn sống sót.

Lẽ nào? Là sống lại?

"A!"

Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì đánh đập vẫn còn tiếp tục, đau đớn để hắn mất đi năng lực suy tư, chỉ là bản năng dùng hai tay bảo vệ đầu.

"Cứu mạng! Cứu mạng a!"

Luru yên giãy giụa ngẩng đầu lên, nhìn trước mắt một đám mờ hồ bóng người, đáng tiếc không người đến giúp hắn.

"Đánh chết hắn, cho ta dùng sức! Mẹ, này tặc tiểu tử! Còn nhỏ tuổi liền dám ăn Bá Vương món ăn. Ai dám đi lên, cũng chớ có trách ta đồng thời đánh."

Hung tợn âm thanh dọa lui đoàn người, nghe âm thanh cũng có thể cảm giác được chủ nhân là một ngũ đại tam thô kẻ lỗ mãng, hơn nữa nhiều người, ai lại dám tới cứu người đây.

Luru yên trong lòng phát khô, đời trước là con ma chết sớm, không sống đến mười tám tuổi, đời này mới sống lại liền muốn chết phải không? Này chỉ sợ là trên thế giới bị thảm nhất sống lại đi.

Ông trời, nguoi có thể nào đối xử với ta như thế?

"Dừng tay! Thả ra phụng hiếu! Ta chính là Tuân gia Tuân Văn Nhục, bọn nguoi còn dám bên đường hành hung?"

Ngay ở Luru yên coi chính mình liền muốn chết đi thời điểm, quát to một tiếng truyền tới. Còn như tiếng trời, để Luru yên muốn đi hôn nhẹ người nói chuyện, chỉ tiếc rất nhanh hắn liền ngắt đi.

"Ach "

Luru yên lần thứ hai tỉnh lại thời điểm đã là buổi tối, cả người đau nhức không ngừng, chỉ là thoáng vùng vẫy một hồi, liền từ bỏ.

Chậm rãi mở con mắt của chính mình, đánh giá chu vi cảnh tượng.

Một chiếc ngọn đèn phát sinh ám hoàng ánh sáng, chiếu sáng cả gian phòng. Nói là gian phòng, kỳ thực chính là cái đơn sơ tiểu thổ ốc, toàn bộ gian nhà chỉ có khác biệt gia cụ. Một tấm không biết dùng bao nhiêu năm bàn, mài đến mất đi hết thấy góc cạnh, còn có một chân dưới lót tầng đá, chỉ là trên bàn bày mấy hàng thẻ tre, đây chính là cổ nhân thư đi. Một kiểu khác gia cụ chính là mình dưới thân giản dị giường gỗ, tự mình rút là che kín chắn, thế nhưng dưới thân nhưng là cự rom rạ, theo động tác của chính mình không ngừng phát sinh "Kéo kẹt", "Kéo kẹt" âm thanh, cách dưới cương cũng là không xa.

Chủ nhân là cái người đọc sách, hơn nữa là cái bản hàn người đọc sách! Luru yên đoán được.

Thời đại này vẫn không có chi, dùng vẫn là thẻ tre, vậy hắn là là Tàn triều hoặc là Hán triều, cũng có thể là càng sớm hơn niên đại.

Lưu Uyên đầu tê rần, đột nhiên nhớ tới chính mình trước khi hôn mê nghe được câu nói sau cùng, "Dừng tay! Thả ra phụng hiếu! Ta chính là Tuần gia Tuần Văn Nhực, bọn người còn dám bên đường hành hung?"

"Phụng hiếu", "Tuần gia Tuần Văn Nhực", nên không phải thời Tam quốc chứ?" "Thiên tài" Quách Gia Quách Phụng Hiếu, "Vương Tá tài năng" Tuần Úc Tuần Văn Nhực này có thể đều là tam quốc thời kì đại danh người a.

Một đời trước Lưu Uyên trách ở nhà chỉ có thể cùng thư tịch, mạng lưới làm bạn, tự nhiên không có bỏ qua tứ đại tên một trong [Tam Quốc Diễn Nghĩa], không chỉ có như vậy, hắn còn yêu thích chơi tam quốc game, đọc [Tam quốc chí], [Dịch Trung Thiên phẩm tam quốc] loại hình thư, có thể nói là một Tiểu Tiểu tam quốc mê.

Lưu Uyên đối với Quách Gia, Tuần Úc không chỉ có là hiểu rõ, hơn nữa còn đem Quách Gia phụng làm thần tượng. Quách Gia là Đình Úy quách cung hậu nhân, chỉ tiếc đến hắn này một đời gia thế sa sút, Tuần Úc là Đình Xuyên đại tộc Tuần gia con cháu, hai người thiếu niên quen biết, trở thành tri kỷ, sau đó lại cùng trở thành Tào Tháo chủ mưu, vậy cũng là một đoạn giai thoại.

Chỉ tiếc cuối cùng Quách Gia ốm chết khắp nơi bắc chinh ô hoàn trên đường, Tuần Úc bởi vì tâm hệ Hán thất bị Tào Tháo ban cho cái chết, coi là thật là xuất sư chưa tiếp thân chết trước, trường khiến anh hùng lệ mẫn khâm a.

Như vậy cứu mình chính là Tuần Úc Tuần Văn Nhực, mà chính mình sống lại thành Quách Gia Quách Phụng Hiếu?

"Ha ha!" Chính mình lại sống lại trở thành thần tượng, nhưng mà Lưu Uyên trong lòng không có một tia cao hứng. Bởi vì hắn biết Quách Gia ba mươi tám tuổi thì sẽ chết, có thể nói là tráng niên mất sớm.

Một đời trước chính mình không sống đến mười tám tuổi, đời này cũng chỉ có thể làm con ma chết sớm sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 2 siêu cấp tục mệnh hệ thống

"Tích nhỏ chính đang đo lường thí nghiệm giả tinh thần tình hình, tinh thần ổn định, trói chặt bắt đầu, trói chặt kết thúc."

Ngay ở Lưu Uyên vì chính mình tạo ngộ tự ngã hồi tiếc thời điểm, máy móc âm thanh ở đầu óc hắn vang lên, đem hắn sợ hết hồn.

Lưu Uyên nhìn quét tiêu thổ ốc, tìm kiếm người nói chuyện. Nhưng là chính gian phòng vốn là một chút lớn, vừa xem hiểu ngay, liền trốn người địa phương đều không có.

"Ai?" Lưu Uyên gia tăng âm thanh vì chính mình đánh bạo.

"Chủ nhân, ta ở!" Máy móc âm thanh lần thứ hai ở đầu óc vang lên.

"Người là ai?" Lưu Uyên có chút sợ sệt, đầu óc là thân thể quan trọng nhất vị trí, đầu óc của chính mình bị không rõ sinh vật xâm lấn, hậu quả rất khó dự đoán.

"Ta là siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống, do aykm bác sĩ ở 3016 năm phát minh, là vì để cho nhân loại thu được trường sinh bất lão năng lực, cuối máy thời gian đến 2016 năm, người là bản hệ thống người thứ nhất thí nghiệm giả?" Vẫn là máy móc âm thanh.

"Thí nghiệm giả?" Lưu Uyên sản sinh dự cảm không tốt, chính mình là bị xem là chuột trắng nhỏ?

"Khụ người nghe lầm, ta nói chính là chủ nhân."

Hệ thống ho khan một tiếng, trong nháy mắt lại khôi phục máy móc trạng thái.

"Làm sao có khả năng, ta nghe rõ rõ ràng, người rõ ràng nói chính là thí nghiệm giả, người coi ta là vật thí nghiệm?" Lưu Uyên có chút tức giận, trở thành loại này không hiểu ra sao thí nghiệm giả sẽ có hay không có nguy hiểm đến tính mạng? Cảm giác này lại như là sinh mệnh nắm ở trong tay người khác.

"Xin chủ nhân yên tâm, bản hệ thống chọn hai mươi thời gian tiết điểm một ngàn ức người, mới lựa chọn người, người tuyệt đối là ưu tú nhất hậu tuyến nhân. Còn có người là người làm đại sự, xin mời không cần để ý những chi tiết này." Hệ thống phát hiện chủ nhân không dễ gạt gẫm, ý đồ dùng nịnh hót

nghe hợp Lưu Uyên.

"Không được, người cần mau rời đi thân thể của ta!" Lưu Uyên không phải dễ gạt gẫm người, huống hồ việc quan hệ tính mạng của chính mình, này đều là chi tiết nhỏ, còn có chuyện gì không phải chi tiết nhỏ đây?

"Nhắc nhở chủ nhân, người tuổi thọ còn sót lại cuối cùng một năm, nếu như không có ta, một năm sau người cũng sẽ bị chết." Hệ thống từng chữ từng chữ, không mang theo bất luận cảm tình gì.

"Nói hưu nói vượn, Quách Gia thời điểm chết là ba mươi tám tuổi, ta rõ ràng còn có thể sống hai mươi một năm, người nguyên rủa ta?" Dù là ai bị người nói còn có một năm sẽ chết đều sẽ tức giận, đặc biệt là đã chết quá một lần Lưu Uyên, càng là trực tiếp liền nổi khùng.

"Xác thực, nguyên lai Quách Gia có thể sống đến ba mươi tám tuổi, thế nhưng linh hồn của người giáng lâm thời điểm tiêu hao hần lượng lớn sức sống, vì lẽ đó người bây giờ chỉ có thể sống mười tám tuổi." Mặc kệ Lưu Uyên nghĩ khí cỡ nào kém cỏi, hệ thống vẫn như cũ nói không chút hoang mang, không một chút nào sợ Lưu Uyên căm tức.

"Thật sự?" Lưu Uyên có chút sợ, đối với chuyện như vậy là thà rằng tin có, không thể tin không. Vạn nhất chính mình thật sự chỉ còn dư lại một năm mệnh, vậy coi như quá thảm.

"Tích nhỏ "

Hệ thống không nói gì, chỉ phát sinh tiếng tí tí, sau đó Lưu Uyên trong đầu liền xuất hiện một loạt văn tự.

Chủ nhân đăng cấp: 1 level

Họ tên: Quách Gia (từng dùng tên: Lưu Uyên)

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 17 tuổi

Tuổi thọ: 18 năm

Còn lại tuổi thọ: 1 năm

* nhiệm vụ *

"A!" Có mấy lời nếu như là người khác nói ra đến trà có thể sẽ bị xem là chuyện cười, có thể nếu là lấy văn bản hình thức biểu hiện ra, độ tin cậy thường thường đề cao thật lớn, Lưu Uyên là thật sự tin.

"Vậy ta nên làm gì?"

"Xin hỏi chủ nhân, hiện tại còn muốn ta rời đi thân thể của người sao?"

Âm thanh vẫn máy móc, thế nhưng Lưu Uyên làm sao nghe đều cảm thấy có một luồng vẻ đặc ý. Một bên hô người chủ nhân, một bên đem người hướng về trong bầy dẫn cảm giác để hần rất không thoải mái, thế nhưng người ở dưới mái hiên, không thể không cúi đầu.

"Không cần, mau nói cho ta biết làm sao bây giờ."

Lưu Uyên bời cười nói, giọng nói mang vẻ thành khẩn, nhưng người nếu là muốn hình dung hần giờ khắc này vẻ mặt, chỉ có "Nghĩen răng nghĩen lợi" bốn chữ thích hợp nhất.

"Báo cáo chủ nhân, đây chính là siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống sứ mệnh. Ngài chỉ cần dùng lực lượng tinh thần click * nhiệm vụ * là có thể."

Vì mình có thể sống lâu hơn một chút, Lưu Uyên không thể chờ đợi được nữa địa liền nghe theo.

* nhiệm vụ * để Tuần Úc cảm thấy kinh ngạc

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, tại sao có thể người ở bên cạnh đều không vì người kinh ngạc đây?

* quest thưởng * tăng cường nửa năm tuổi thọ, võ tướng găng tay (để người sử dụng thu được tam lưu võ tướng thực lực, có thể thăng cấp)

* tiếp thu nhiệm vụ * là phủ

"Này cái gì quý nhiệm vụ, nhìn qua đơn giản, nhưng kỳ thực rất không dễ dàng. Tuần Úc là người nào, Đình Xuyên đại tộc Tuần thị con cháu, tương lai Vương Tá tài năng. Từ gia thế tới nói, thân phận cao quý, kiến thức rộng rãi, có rất ít chưa từng thấy sự tình. Từ học thức tới nói, tài trí hơn người, học phú ngũ xe, nếu muốn tìm nhượng lại hần kinh ngạc học vấn là mình bây giờ có thể làm được? Còn có nhiệm vụ này nhắc nhở, cái gì quý nhắc nhở, nhắc nhở món đồ gì? Giọng điệu này nghe vào hoàn toàn không có người làm ý tứ, đến cùng hệ thống người là chủ nhân, vẫn là ta là chủ nhân."

Lưu Uyên âm thầm khó chịu, nhưng cũng không thể chống lại phong phú quest thưởng, chỉ có thể ngoan ngoãn điem là.

Đừng nói mình chỉ có nửa năm tuổi thọ, coi như là còn có thể sống trên mấy chục năm người, cũng từ chối không được hoạt càn dãi mê hoặc chứ?

Còn có cái này võ tướng gắng tay, thực sự là đồ tốt a! Thời loạn lạc sắp xảy ra, có vũ lực mới có thể bảo đảm để cho mình sống tiếp. Tuy rằng chỉ là cái tam lưu võ tướng, nhưng lẽ ra có thể vượt qua đại đa số người đi, ít nhất chính mình sống lại ngày đó thì sẽ không bị đánh cho như vậy thảm.

"Hệ thống, có thể thăng cấp là có ý gì? Sẽ không là có thể đem thực lực của chính mình trở nên càng cao hơn chứ?" Lưu Uyên đối với cái này cảm thấy rất hứng thú, nếu là thật có thể, sau này mình chẳng phải là sẽ có nhị lưu võ tướng, nhất lưu võ tướng thậm chí siêu cấp võ tướng thực lực?

"Xin lỗi, chủ nhân đẳng cấp quá thấp, ta không thể giúp đỡ trả lời."

"Vậy này cái tam lưu võ tướng cụ thể thực lực là bao nhiêu, có thể làm một ví dụ sao?" Lưu Uyên lùi lại mà cầu việc khác.

"Xin lỗi, bản hệ thống không chịu trách nhiệm những chuyện khác, xin chủ nhân chính mình tra xét."

" "

"Vậy này cái đẳng cấp là có ý gì, đều có thể nói rồi đi." Lưu Uyên hóa khí lần thứ hai tới, kẻ bên bạo phát.

"Báo cáo chủ nhân, cái này đúng là có thể trả lời."

"Ừm, vậy ngươi nói đi." Lưu Uyên cái trán hơi thả lỏng, thở ra một ngụm trọc khí, hệ thống này nhìn qua cũng không phải ghê tởm như vậy mà.

"Ta cảm thấy nghề này thêm vào đi gặp càng ngay ngắn." Hệ thống nói đằng hoàng trình trọng, tựa hồ chính mình nói rất có lý như thế.

"Ào ào ào" Lưu Uyên từng ngụm từng ngụm hô hấp, giải quyết cơn giận của chính mình.

"Chủ nhân, ngươi đây là làm sao, thân thể không thoải mái sao?" Hệ thống máy móc trong thanh âm lần thứ nhất lộ ra quan tâm ngữ khí.

"Nha nha nha a "

Thanh âm này nhen lửa Lưu Uyên bạo tính khí, hấn cầm lấy chân gào thét lên, năm ngón tay dùng sức làm cho mu bàn tay hiện ra không bình thường màu thương bạch, phảng phất trong tay mình nắm lấy chính là siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống.

"Chủ nhân, chú ý thân thể, giận dữ thương thân."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 3 ta vì là Quách Gia lại không Lưu Uyên

"Phụng hiếu, ngươi làm sao?" Ngoài phòng truyền đến lo lắng thăm hỏi thanh, Lưu Uyên từ trong nghe ra nồng đậm quan tâm.

Xin lỗi, chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi quan tâm cái kia Quách Gia đã không tồn tại.

Lưu Uyên trong lòng sinh ra một luồng hổ thẹn, nhân vì chính mình sống lại nguyên lai Quách Gia không ở, đối với quan tâm hấn đám người đây là không công bằng đi!

Đồng thời trong lòng hấn cũng có một tia ước ao, chỉ là chính hấn đều không có phát hiện.

Kiếp trước Lưu Uyên không có cha mẹ, không có bằng hữu, thu dưỡng hấn thúc thúc thăm thăm cũng dần dần không quan tâm hấn.

Tuy rằng đều là tự nhủ, sớm liền đã quen cuộc sống như thế, thế nhưng coi như hấn có thể lừa dối đạt được chính mình, cũng lừa gạt không được trái tim của chính mình.

Hấn cái kia viên nhìn như bình tĩnh trong lòng kỳ thực cất giấu cô độc, cất giấu đối với yêu khát vọng.

Đã như vậy, đời này liền để cho ta tới thay người hoạt đi, thay người đến yêu những kia người yêu người.

Hôm nay, ta vì là Quách Gia; ngày mai, lại không Lưu uyên!

Rất nhanh, một vị văn sĩ đáng đáp thanh niên đi vào, hai mươi mấy tuổi, một mặt quan tâm về lộ rõ trên mặt.

"Phụng hiếu, người làm sao, rất đau sao?"

Quách Gia rất kích động, hoặc là nói đời trước sống mười bảy năm đều không có kích động như thế, này chính là mình một đời tri kỷ sao?

"Người là Tuân Úc Tuân Văn Nhục?"

Lời nói vừa ra khỏi miệng, Quách Gia đã nghĩ phiền chính mình mấy cái và miệng. Chân chính Quách Gia cùng Tuân Úc chính là từ nhỏ ở cùng nhau đi học bạn tốt, tương giao rất sâu, làm sao có khả năng hỏi ra câu nói này. Hơn nữa thanh niên trước mắt tuy có một ít văn nhân phong thái, thế nhưng một thân thô quần áo vải so với từ bản thân cũng không khá hơn bao nhiêu, người như vậy làm sao sẽ là Đình Xuyên đại tộc Tuân gia Tuân Văn Nhục đây?

Quách Gia cái trán sốt sáng mà bốc lên mồ hôi nóng, chỉ sợ thanh niên trước mắt phát hiện mình không đúng.

Thanh niên trợn mắt lên đại ra chốc lát, sau đó đưa tay ra bôi kê sát tới Quách Gia trên trán, một hồi lâu mới lộ ra vẻ mặt kỳ quái.

"Không bị sốt a! Lẽ nào là bị đánh tới đầu, thần trí mơ hồ?"

Cũng còn tốt, cũng còn tốt, Quách Gia thở phào nhẹ nhõm, thanh niên không có phát hiện vấn đề của chính mình.

Hắn giả vờ giả vịt địa duỗi ra ngón tay cái kim hai bên huyệt Thái Dương, giả ra đáng đáp yếu ớt: "Ừm, ta đầu óc choáng váng, rất nhiều việc đều không nhớ rõ."

Này sau khi Quách Gia liền không dám nói lời nào, mình bây giờ không biết tình huống vẫn là bớt nói tốt, nói nhiều tất lỗi lời a!

"A! Nghiêm trọng như thế. Vậy ta phải lại đi tìm lang trung cho người xem xem, người thậm chí ngay cả chí mới huynh đều không nhớ rõ."

Chí mới, hí trung Hi Chí Tài?

Tào Tháo người thứ nhất chủ mưu, là hấn hướng về Tào Tháo tiến cử Tuân Úc, mới có Tuân Úc Vương Tá tài năng cơ hội để phát huy. Còn trẻ thì, Hi Chí Tài, Quách Phụng Hiếu, Tuân Văn Nhục ba người đều là tri kỷ, Hi Chí Tài trước sau như ca ca chăm sóc Quách Gia, bởi vì đều là sa sút sĩ tộc, Hi Chí Tài cùng Quách Gia trong lúc đó không có giai cấp khác biệt, quan hệ của hai người muốn càng tốt hơn.

Càng thêm trùng hợp chính là Hi Chí Tài cùng Quách Gia hai người đều là thân thể không được, tráng niên mất sớm. Quách Gia sống đến ba mươi tám tuổi, mà Hi Chí Tài chỉ sống đến ba mươi bốn tuổi.

Quách Gia bỗng nhiên tỉnh ngộ, mình nhất định là bởi vì Hi Chí Tài chết quá sớm mới quên hấn.

"Chí mới, không cần. Ta chỉ là đầu có chút không tỉnh táo, người cùng ta giảng giải một phen liền có thể."

Quách Gia kéo thanh niên ồng tay áo, hấn cũng không muốn thấy lang trung, đời trước hấn liền đáng ghét nhất tiến vào bệnh viện, mùi thuốc sát trùng thời khắc nhắc nhở chính mình mắc phải tuyệt chứng.

"Thật sự không sao? Giấu bệnh sợ thầy không thể được!"

Tốt một phen giải thích thêm vào bảo đảm sẽ hảo hảo tu dưỡng mới để Hi Chí Tài từ bỏ xin mời lang trung.

Quách Gia xoa xoa mồ hôi trán, thầm nghĩ trong lòng: Những người thông minh này thực sự là khó ứng phó a!

"Chí mới, ta ngày đó bị đánh đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? " Quách Gia nhớ tới mới vừa sống lại suýt chút nữa bị đánh chết sự tình, hấn luôn cảm thấy chuyện này không đơn giản, đám người kia không phải là đánh một ăn Bá Vương món ăn người đáng đáp, mà là muốn đem mình đánh cho chết.

"Hừ! Kỳ thực người cũng có thể đoán được." Nói tới chuyện này, Hi Chí Tài trong mắt bốc lên tức giận.

"Người Quách Phụng Hiếu là cỡ nào kiêu ngạo tự phụ người, ta xem người coi như là tươi sống chết đói, cũng sẽ không thực của ăn xin. Cái gọi là Bá Vương món ăn còn không phải là Quách gia tìm có, nếu muốn giết người để tránh khỏi lưu lại hậu họa."

"Quách gia?" Quách Gia không nghĩ tới mưu hại mình người cũng họ Quách.

"Quách gia bản cùng người là như thể chân tay, đều là quách Đình Úy hậu nhân. Chỉ là lòng người hiểm ác, bọn họ liền người trong nhà đều không buông tha, người tuổi thơ thời điểm bọn họ bức tử mẹ người, cướp giật nhà người đất ruộng. Bây giờ là dự định liền người cũng không buông tha?"

"Vậy bọn họ tại sao trước đây không giết ta, nhưng đem ta lưu tới hôm nay?"

"Trước đây người gia thế sa sút, phụ mẫu đều mất, hơn nữa người trẻ người non dạ, bọn họ tự nhiên không lọt mắt người, cho rằng người không có uy hiếp. Nhưng là theo người chậm rãi lớn lên, dựa vào chính mình tài học ở Đình Xuyên có chút danh tiếng, lại nhận thức Văn Nhựt như vậy Tuần gia con cháu, bọn họ cảm thấy uy hiếp, vì lẽ đó liền nghĩ biện pháp diệt trừ người a!"

"Luộc đậu nhiên cảnh đậu,

Đậu ở phủ trong khắp,

Vốn là đồng căn sinh,

Tương răn hà quá gấp."

Nghe được là cùng mình có huyết thống quan hệ họ hàng xa gây nên, Quách Gia không nhịn được bật thốt lên Tào Thực [bảy bộ thơ].

"Thơ là thơ hay, chỉ tiếc thế gia đại tộc đã sớm mất đi tình thân, trong mắt bọn họ chỉ có lợi ích. Giết người đối với bọn họ tới nói lại đáng là gì?" Hi Chí Tài nói tới sĩ tộc, trong mắt lộ ra một vết địch ý.

Quách Gia trong lòng nhất thời sáng tỏ, này không phải là hậu thế xã hội pháp trị, ở đây giết người hành hung tùy ý có thể thấy được, đối với xã hội thượng tầng sĩ tộc càng là không đáng nhắc tới. Càng không cần phải nói loạn khăn vàng sau chư hầu thời loạn lạc, mạng người như rom rác, khắp nơi máu chảy thành sông.

Nghĩ tới đây, Quách Gia càng là vội vã hoàn thành siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống cho nhiệm vụ thứ nhất.

Không chỉ có thể tăng cường nửa năm tuổi thọ, có thể được võ tướng gắng tay, đến thời điểm chính mình thì có lực tự bảo vệ, hà tất lại sợ những này tiêu thủ đoạn nhỏ.

"Chí mới, Văn Nhựt hiện ở nơi nào?"

"Làm sao, xem người hôm nay vẻ mặt như vậy quan tâm Văn Nhựt, chẳng lẽ là có Long dương chi được, có điều Văn Nhựt đúng là sinh tướng mạo thật được, cùng người cũng không kém bao nhiêu."

Long dương chi Tốt chính là nam nhân yêu thích nam nhân ham muốn, đây là Hi Chí Tài ở mở Quách Gia chuyện cười. Thế nhưng Quách Gia nhưng từ trong cảm nhận được một luồng ghen tuông.

Quách Gia một trận phát tím, chính mình tuy rằng không có giao quá bạn gái, cũng không có cùng nữ hài tiếp xúc thân mật quá, thế nhưng xu hướng tình dục vẫn là tuyệt đối bình thường.

Phát tím sau khi, Quách Gia lại là một trận thỏa mãn, Hi Chí Tài trêu đùa cùng ghen tuông không phải là biểu hiện đối với chính hắn một bằng hữu quan tâm sao?

Nguyên lai có người quan tâm cảm giác là như vậy, thật tốt!

"Chí mới, người muốn đi nơi nào? Chỉ là ta nhớ tới hôn mê trước là Văn Nhựt cứu ta, cho nên muốn muốn đi cảm tạ một hồi hắn."

"Vậy người có thể chiếm được đại, Văn Nhựt nguyên bản cũng là ở đây chăm sóc người, sau đó gia đình hắn đến rồi người, nói là có đại sự thương lượng, đem hắn kêu trở lại. Ta xem người kia đáng về rất gấp, hắn là đại sự, trong thời gian ngắn sợ là không về được."

"Đại sự?" Quách Gia trầm ngâm một câu, trong lòng có chút cảm giác không ổn.

"Năm nay là cái nào một năm?"

"Quang cùng năm năm." Hi Chí Tài có chút kỳ quái, nhưng vẫn là trả lời, đem hết thảy vấn đề đều đặt ở Quách Gia thần trí mơ hồ lên.

Cũng còn tốt, không phải loạn khăn vàng, Quách Gia thở phào nhẹ nhõm.

Lịch sử ghi chép loạn khăn vàng bạo phát với Hán linh đế quang cùng bảy năm, mà bây giờ chỉ là Quang Hợp năm năm, như vậy loạn khăn vàng còn chưa có xảy ra, chính mình vẫn không có xui xẻo về đến nhà, vừa đến đã gặp phải trong lịch sử to lớn nhất khởi nghĩa nông dân.

Lớn như vậy sự đến tột cùng là cái gì đây?

chương 4 một đời có thể có hai tri kỷ

Dĩnh Xuyên quận, Đại Vũ cổ hương, Trung Quốc cái thứ nhất triều đại triều nhà Hạ thủ đô vị trí, trong lịch sử Trung Quốc lưu lại không thể xóa nhòa một bút.

Ở Đông Hán những năm cuối, Dĩnh Xuyên quận nhưng vẫn là toàn bộ Hán vương hướng học thuật trung tâm, chính trị trung tâm.

Cư hậu thế thống kê, Hán đại Quan Đông thế gia đại tộc tổng cộng chín mươi lăm, Dĩnh Xuyên độc bá mười ba, loại nhỏ sĩ tộc càng là nhiều vô số kể. Mà những quan hệ này sai trong phức tạp sĩ tộc ở trong nếu nói là ai có thể nhất chỉ độc tú, độc lĩnh phong tao, vậy cũng chỉ có đình âm Tuân gia.

Nhật chiếu giữa trời, một mặt mục tuần lăng Hoa phục thanh niên đi lại ở toánh âm ngoại thành, cho dù nhiệt liệt Thái Dương quang cũng không thể che lấp trên người hắn loá mắt hào quang.

Thanh niên phía sau theo hai cái tôi tớ, không giống cái khác đại tộc người làm hoặc trước cứ sau cung, hoặc vênh vang đắc ý, hoặc a dua nịnh hót, mà là long hành hồ bộ, từng bước sinh uy, hiển nhiên có không tầm thường vũ lực.

Chủ tớ ba người ở loang loang lỗ lỗ trên đường đất ba quả đồi nhiều, vừa mới đến một chỗ ly ba biệt viện ở ngoài.

Ly ba rách nát, vây quanh ba gian tiểu thổ ốc xếp hàng ngang, thổ ốc niên đại xa xưa, đã có chút nghiêng độ cong, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ sụp xuống.

Nói chung, biệt viện hết thảy đều cùng thanh niên phú quý khí hoàn toàn không hợp.

Thế nhưng thanh niên không có một chút nào không thích ứng, xe nhẹ chạy đường quen địa đẩy ra ly ba cửa nhỏ, hướng đi chính giữa cái kia gian phòng. Giờ cánh tay lên đang muốn đẩy cửa mà vào, lại đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì thanh niên nghe được trong phòng có người xướng thơ, có người đánh đàn, câu thơ cùng tiếng đàn kết hợp lại, dường như tiếng trời, khiến người ta say sưa.

Chỉ nghe cái kia câu thơ xướng đến:

Loan Loan Nguyệt ra quả đầu tường,

Đầu tường nguyệt ra chiếu Lương châu.

Lương châu bảy dặm mười vạn gia,

Người Hồ bán giải đạn tỳ bà.

Tỳ bà một khúc tràng có thể đoạn,

Gió vì vu hề dạ từ từ.

Hà Tây mạc trong nhiều cổ nhân,

Cổ nhân đừng đến ba, năm xuân.

Hoa môn lâu trước thấy thu thảo,

Há có thể nghèo hèn nhìn nhau lão.

Một đời cười to có thể vài lần,

Đầu tửu tương phùng cần say ngắt ngày.

Không biết qua bao lâu, cầm đã đạn xong, thơ cũng ngâm tất. Chỉ còn dư lại Hoa phục thanh niên vẫn đứng ở nơi đó, nhắm mắt lại lắc đầu ngâm tụng, say mê trong đó.

"Văn Nhục, người đã ở ngoài cửa đứng nửa canh giờ, chẳng lẽ còn không muốn đi vào sao? Chẳng lẽ hôm nay là tới nhà của ta sung làm hộ vệ?"

Mãi đến tận trong phòng một tiếng trêu đùa vang lên, thanh niên mới phục hồi tinh thần lại, trên mặt nhỏ bé không thể nhận ra cười cợt, sau đó thu dọn quần áo, đẩy cửa mà vào.

"Chỉ mới, người lại trêu đùa ta?"

"Ta ở đâu là mở người chuyện cười, người đứng ở ngoài cửa không nhúc nhích, đã có nửa canh giờ, không phải là ta buộc người. Có điều chỉ bằng người Tuần Văn Nhựt tài học, dù cho là Lạc Dương bệ hạ cũng không dám để cho người đảm nhiệm thị vệ đi."

"Điều này cũng tại không được ta, ai bảo người chỉ mới tài đánh đàn Cao Siêu, giống như cao sơn lưu thủy; mà phụng hiếu lại là tài trí dạt dào, cầu tứ nhanh nhẹn. Nay một bài thơ ta nhưng cho tới bây giờ chưa từng nghe tới, lẽ nào là phụng hiếu tân làm?"

Nguyên lai trong phòng đánh đàn, xướng thơ chính là Hi Chí Tài cùng Quách Gia, mà ngoài phòng lắng nghe nhưng là Tuần Úc.

Quách Gia trong lòng dòm sông lấp biển, đây chính là "Vương Tá tài năng" Tuần Úc Tuần Văn Nhựt, chính mình này một đời tri kỷ? Hắn không nhận được hai mắt nhìn chăm chú, tử quan sát kỹ.

Thanh niên đầu đội mào, thân mang cảm y, eo hệ túi thơm, chân xuyên văn sĩ hài, một thân phú quý khí nhưng không hiện ra dung tục. Nhất cử nhất động mang theo văn nhân khí tức, hào hoa phong nhã, khí vũ hiên ngang, còn hơi toả ra một luồng nhân nhạ hương vị.

Quách Gia trầm nghĩ quả nhiên, trong lịch sử từng có Tuần lệnh lưu hương lời giải thích. Giảng chính là Tuần Úc làm người vĩ mỹ có dung nhan, yêu thích huân hương, lâu dần thân mang mùi thơm.

Hôm nay nhìn thấy chứng thực lịch sử ghi chép, Quách Gia trầm nói: Cổ nhân không lần được ta!

"Phụng hiếu! Phụng hiếu! Người đang suy tư chuyện gì? Càng như vậy đồn ra." Tuần Úc nhìn thấy Quách Gia chỉ là ngờ ngạc mà nhìn mình không nói lời nào, rất là kỳ quái.

Quách Gia bị đột nhiên đánh thức, có chút không biết làm sao, cũng không thể nói ta ở xem người cùng hậu thế ghi chép có phải hay không như thế chứ?

"Ai, vẫn như có chỗ không biết. Phụng hiếu ngày ấy bị tiểu nhân tập kích, có thể có thể thương tổn được đầu, trở nên thần trí mơ hồ, đã quên rất nhiều chuyện, liền hành vi cử chỉ đều trở nên cùng dĩ vãng tuyệt nhiên không giống."

"Nếu như thế, có từng tìm lang trung xem qua?" Nghe được Hi Chí Tài, Tuần Úc có chút sốt sắng, Quách Gia nhưng là hắn rất nhỏ liền nhận thức bạn tốt, làm sao có thể không quan tâm?

"Không cần, Văn Nhựt. Ta chỉ là có chút choáng váng đầu, nhưng cũng không lo ngại."

"Phụng hiếu hiện tại đúng là không sao rồi, không đúng vậy không thể làm ra vừa này thơ đến." Hi Chí Tài hỗ trợ giải thích."Chỉ là này sau đó ai lại biết, có thể hay không lại có thêm người đến hại hắn đây?"

Nghe nói như thế, vẫn bình chân như vại, gió xuân ôn hoà Tuần Úc hai mắt thoáng hiện tức giận, quanh thân toả ra Băng Hàn chi ý: "Quách gia, coi là thật đáng ghét! Bức tử người mẫu, đoạt người đất ruộng, bây giờ lại vẫn muốn lấy tính mạng của người, bọn họ nhưng còn có huyết thống tình?"

"Ha ha! Huyết thống tình? Ta xem thân thể bọn họ bên trong lưu đều là tham lam cùng độc ác. Tham lam không có chừng mực, lấy đất ruộng, còn muốn đòi mạng; lấy mạng người, còn muốn hái cốt. Độc ác không có giới hạn, hủy diệt người khác kể sinh nhai, lại hủy người khác gia đình; phá hủy người khác gia đình, lại hủy hân tính mạng người. Không bắt được cuối cùng một phần lợi ích, không lấy đi cuối cùng một viên tiền đồng, thì sẽ không buông ra hung ác nanh vuốt."

Nói tới Quách gia, Tuần Úc cùng Hi Chí Tài cùng chung mối thù, đều vì tri kỷ mình bất bình. Nhưng hiển nhiên Hi Chí Tài oán hận càng sâu, những câu héo lánh vào bên trong, từng từ đâm thẳng vào tim gan! Mà Tuần Úc bởi vì cùng là xuất thân sĩ tộc, không thể tận nói.

Này kỳ thực chính là Tuần Úc cho tới nay sự bất đắc dĩ, làm toàn bộ Hán vương hướng đều tiếng tăm lừng lẫy sĩ tộc con cháu, tốt nhất hai cái bằng hữu một là sa sút thế gia hậu nhân, một là hàn môn tử đệ. Tuy rằng tri kỷ trong lúc đó có thể không nhìn tuổi tác, địa vực, gia thế khoảng cách, nhưng mỗi lần nói đến sĩ tộc cùng bách tính giai cấp đối lập thì nhưng tránh khỏi không được lập trường không giống.

Giai cấp không đồng nhất trực đều là ba người miễn cảm điểm cùng mụn nhọt!

Trong ba người, duy nhất bình tĩnh chỉ có Quách Gia. Mặc dù mình mới phải chuyện này trong nhân vật chính, nhưng bởi vì cái kia đều là sống lại trước Quách Gia tự mình trải qua, vì lẽ đó chính mình trái lại không có cảm giác gì.

Có điều, Quách Gia vẫn là âm thầm hạ quyết tâm, cái này Quách gia không thể bỏ qua. Đối với trước đây Quách Gia, đó là giết mẫu mối thù, đoạt của mối hận; mà đối với hiện tại Quách Gia, vậy cũng là lúc nào cũng có thể hạ xuống đồ đao, nguy hiểm cho sinh mệnh.

Hi Chí Tài càng ngày càng tru tâm, Quách Gia nhạy cảm nhận ra được Tuần Úc trên mặt né qua một tia không tự nhiên, vì để tránh cho hai người cuối cùng tan rã trong không vui, chỉ có thể dừng cảm đứng ra.

"Chỉ mới, Văn Nhựt, ta thương vừa vặn, không muốn nói những này không vui sự tình, các người vẫn là bình bình ta thơ mới đi."

Hi Chí Tài cùng Tuần Úc là cỡ nào thông tuệ người, Quách Gia vừa nói, hai người liền rõ ràng ý của hắn. Thế nhưng hai người ai cũng không có vạch trần, làm ra một bộ suy nghĩ hình.

Thấy hai người đều tĩnh lặng lại, Quách Gia thở phào nhẹ nhõm. Đời này cái thứ nhất cùng thứ hai bằng hữu nếu là sản sinh ngăn cách, tối thương nhưng là chính mình, không có ai rõ ràng chính mình đối với tình bạn khát vọng. Huống chi hai người này không chỉ có riêng là bằng hữu bình thường, một là dường như huynh trưởng giống như chăm sóc chính mình chí mới, một cái khác nhưng là dẫn vì là tri kỷ giống như làm bạn chính mình một đời Văn Nhưộc.

Quách Gia trên mặt lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 5 ra ngoài có thể nào không phong cách

Quách Gia không cách nào hình dung chính mình tâm tình vào giờ khắc này, bởi vì đời trước ngăn ngại trong cuộc sống chưa từng có nhanh như vậy nhịp thời gian.

Tuy là lậu thất, nhưng cũng chứa bằng hữu chân chính; tuy rằng bằng hữu sẽ có chút tranh chấp, nhưng lẫn nhau trong lúc đó cảm tình nhưng càng hơn một bậc; tuy rằng cảm tình không giống nhau, nhưng bất kể là tri kỷ tình vẫn là tình huynh đệ đều là Quách Gia theo đuổi.

Quách Gia ngây ngốc cười, khi thì nhìn Hi Chí Tài thân ảnh gầy yếu, khi thì nhìn Tuân Úc tuấn tú khuôn mặt, trong mắt mang theo tham lam cùng thỏa mãn, thấy thế nào đều xem không đủ.

Không sai! Chỉ có tham lam cùng thỏa mãn hai người này mâu thuẫn lẫn nhau từ ngữ mới có thể hình dung Quách Gia giờ khắc này vẻ mặt.

Đột nhiên, trong trầm tư Tuân Úc ngẩng đầu lên quay về Quách Gia nở nụ cười, sau đó lại lần nữa suy nghĩ lên, dường như chưa từng xảy ra gì cả như thế.

Cười khúc khích trong Quách Gia sùng sốt, nửa ngày mới phản ứng được Tuân Úc cười là cảm kích, cảm kích hắn ở vừa nãy vì chính mình giải vây. Tuân Úc cảm tình nhấn nhai, nhưng cũng không quen biểu đạt cảm ơn, hết thấy tất cả đều ở cái kia trong nụ cười, đều ở không nói trong.

"Phụng hiếu này thơ miêu tả Lương châu sinh hoạt cùng tái ngoại phong quang, tái ngoại hoàn cảnh gian khổ, thiên địa bao la, nhưng sinh hoạt nhưng là ôn hòa. Tỳ bà một khúc tràng có thể đoạn, gió vi vu hề dạ từ từ. Câu này đúng là có chút đau khổ bị thương tâm ý, khiến người ta không trải qua đoạn trường. Hoa môn lâu trước thấy thu thảo, há có thể nghèo hèn nhìn nhau lão. Câu này ta thích nhất, đại trượng phu há có thể đời không đầu bạc? Như có cơ hội, tất làm kiến công lập nghiệp! Chúng ta nên có này lý tưởng hào hùng."

Hi Chí Tài thủ mở miệng trước, đối với thơ trong lý tưởng hào hùng khen không dứt miệng.

"Văn Nhưộc, người thì lại làm sao xem?"

"Nên nói đều bị người nói rồi, ta còn nói cái gì đây? Có điều ta thích nhất nhưng là một đời cười to có thể vài lần, đầu từ từ tương phùng cần say ngất ngây. Tri kỷ khó gặp gỡ, như có hạnh tương phùng, tất là ngàn chén cũng ít. Không phải là cùng ta ba người tương đồng sao? Liền vì là câu này, nên uống cạn một chén lớn!"

"không sai, câu này cũng rất tốt, nên uống cạn một chén lớn. Chỉ tiếc, hôm nay có người chỉ có thể không uống rượu."Hi Chí Tài rất tán thành Tuân Úc, thế nhưng đối với Quách Gia nhưng có chút cười trên sự đau khổ của người khác, này chính là Quách Gia trước quay về hấn bảo đảm, thân thể không có đường cho tốt trước không uống rượu.

"nha? Còn có việc này?"Tuân Úc có chút Tiểu Tiểu kinh ngạc, Hi Chí Tài cùng Quách Gia nhưng cho tới bây giờ đều là từ không rời tay gia hỏa. Đặc biệt là Quách Gia, từ khi nấu thân tạ thể sau khi liền thành con sâu rượu, một trận cũng không thể rời bỏ trong chén đồ vật. Muốn hấn không uống rượu, chẳng phải là so với giết hấn còn tàn nhẫn.

"ha ha ha ha "Hai người nhìn Quách Gia cả người khó chịu, một mặt sầu khổ đáng vẽ phình bụng cười to, hoàn toàn không có một quân chủ mưu cùng Vương Tá tài năng đáng vẽ.

Nhưng kỳ thực hiện tại Quách Gia không một chút nào khó chịu, đời trước hấn bởi vì thân thể nguyên nhân chính là không uống rượu. Sở dĩ trang xuất hồn thân khó chịu, một mặt sầu khổ đáng vẽ là vì không cho hai người ta nghi ngờ.

Quách Gia đây trong đầu nghĩ tới đều là nhiệm vụ sự tình.

"Hệ thống, Tuân Úc vừa nãy nhưng là kinh ngạc, vì là nhiệm vụ gì nhưng chưa hoàn thành?" Quách Gia có chút khó chịu, hệ thống này sẽ không là giả mạo nguy liệt sản phẩm đi.

"Báo cáo chủ nhân, Tuân Úc xác thực là kinh ngạc, thế nhưng kinh ngạc trình độ không đủ, không có đạt đến bản hệ thống tiêu chuẩn, vì lẽ đó nhiệm vụ không thể hoàn thành."

"Cái gì? Lại còn có tiêu chuẩn, ngươi làm sao không còn sớm nói cho ta?"

"Báo cáo chủ nhân, ngươi không có hỏi, ta làm sao nói cho ngươi?"

" "

"Vậy bây giờ có thể nói cho ta chứ?" Quách Gia nỗ lực bình phục tâm tình của chính mình, dùng thân thiết lời nói hỏi dò hệ thống.

"Báo cáo chủ nhân, có thể." Làm sao hệ thống âm thanh là máy móc, sẽ không bởi vì Quách Gia thái độ mà chuyển biến.

"Vậy ngươi nói đi!"

"Báo cáo chủ nhân, tiêu chuẩn chính là ta cho rằng có thể liền hoàn thành, ta cho rằng không thể chính là chưa hoàn thành."

" "

Sau khi sống lại Quách Gia trải nghiệm đến hai loại đòi trước không có cảm thụ, một loại là cùng bằng hữu cùng nhau hạnh phúc, mà một loại khác chính là cùng hệ thống giao lưu sau không cách nào truyền lời sự phẫn nộ.

"Được rồi, ta bắt ngươi hết cách rồi, ả núp ngươi còn không được sao? Ta không nói với ngươi, không phải vậy ta cảm thấy ta liền một năm đều sống không tới."

"Chủ nhân, giận dữ thương thân."

" "

Hiện tại Quách Gia xác định hai chuyện. Đệ nhất: Cái hệ thống này tuyệt không gọi là siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, mà phải gọi siêu cấp giảm thọ hệ thống. Đệ nhị: Hệ thống này khẳng định là giả mạo nguy liệt sản phẩm, thỏa thỏa ba không sản phẩm. Chỉ tiếc cái này triều đại không có công thương bộ ngành, không phải vậy Quách Gia nhất định phải đem cái kia phát minh nó aykm bác sĩ cáo đến táng gia bại sản.

"Đi, phụng hiếu. Vì ngươi thơ mới, ta xin ngươi cùng chí mới đi trong thành to lớn nhất Túy Tiên Lâu."

Tuân Úc cùng Hi Chí Tài liếc mắt nhìn nhau, ra một xấu cực kỳ chú ý, để Quách Gia nhìn ăn không được.

"Đi, nghe nói Túy Tiên Lâu ngày gần đây đẩy ra "Nhất phẩm tiên", chính là lấy Giang Đông chi lương cùng Thanh châu Ôn Tuyền thủy chế riêng cho mà thành, mùi vị đẹp vô cùng, uống xong sau đường như Phi Thiên giống như vậy, ta vẫn không có hưởng qua đây."

Hi Chí Tài thông minh như vậy người làm lên tước dầu lên lửa sự tình cũng là dễ như ăn cháo, nếu là nguyên bản Quách Gia khả năng đầu lưỡi đều bị thêm chạy, chỉ tiếc chuyện này đối với hiện tại Quách Gia đến nói không có một chút nào tác dụng.

"Chí mới, Văn Nhục, hôm nay sự tình ta tất làm Vinh Sinh không quên. Tương lai, tất có báo đáp lớn!" Quách Gia nghiêng rằng nghiêng lợi, thế nhưng này uy hiếp không phải là nói cho hai vị bằng hữu nghe, mà là nói cho một cái nào đó tự xưng trong lịch sử đệ nhất hệ thống nhưng là giả mạo nguy liệt sản món đồ nghe.

Nhưng mà đối mặt siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống tạo thành mười ngàn bị thương hại, Quách Gia phản kích đều là bị miễn dịch. Đầu óc của hắn lúc này yên lặng, nơi nào còn có siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống bóng dáng?

Không thể làm gì Quách Gia lựa chọn trầm mặc, bởi vì hắn hiểu được nếu như ngươi không thể thay đổi xã hội, vậy cũng chỉ có đi thích ứng xã hội.

"Ha ha ha ha..." Mà Hi Chí Tài cùng Tuân Úc hai người nhưng là lần thứ hai cười ngửa tới ngửa lui, không chút nào văn sĩ rụt rè cùng khí độ.

Hiển nhiên bọn họ cho là mình "Độc kế" thành công!

Một nhóm năm người đi đang đi tới Túy Tiên Lâu trên đường.

Tuân Úc thân hình cao lớn, sắc mặt tuấn lãng, quần áo hào hoa phú quý, vốn là cao cấp nhất mỹ nam tử, ở thế kỷ hai mươi mốt có thể được gọi là ấm nam đại thúc. Quách Gia cùng Hi Chí Tài tuy rằng ăn mặc mộc mạc, nhưng cũng là mi thanh mục tú, hào hoa phong nhã, hơn nữa thân thể không tốt tạo thành màu da trắng xám cùng thân thể hơi gầy, rất có một phen khác mùi vị, nói thành là tiểu thịt tươi cũng không quá đáng. Mà phía sau cùng hai tên tôi tớ sắc mặt lạnh lùng, uy vũ sinh uy, bạo phát bắp thịt cầm quần áo chống đỡ cực kỳ no đủ, Tót một bộ vũ nhân phong thái, là tuyệt đối Mạnh Nam.

Nói chung, nghề này đội ngũ mỗi người có mùi vị, đi ở đình âm trong thành hấp dẫn rất nhiều đại cô nương, cô đầu nhỏ ánh mắt, cũng gặp phải rất nhiều

nam nhân cảm thù.

Đối với này, Quách Gia rất hài lòng. Làm người hai đời lần thứ nhất ra ngoài, chính là muốn như thế phong cách!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 6 nếu vì tri kỷ làm bất biến

"Văn Nhựt, đến đến đến, uống cạn một chén lớn!"

"Chí mới, lại uống cạn một chén lớn!"

"Văn Nhựt, phù xong này một đại bạch, lại phù tam đại bạch!"

...

Đình Xuyên quận đình âm thành.

Túy Tiên Lâu một gian trong phòng, Tuân Úc cùng Hi Chí Tài không ngừng cụng chén cạn ly, còn thỉnh thoảng miết một chút bên cạnh Quách Gia.

Nhìn thấy Quách Gia uể oải lay trên bàn nhắm rượu món ăn, hai người đắc ý cực kỳ, này điều "Độc kế" bọn họ rất hài lòng!

"Không hổ là Túy Tiên Lâu, không hổ là nhất phẩm hương. Giang Đông chi lương cùng Thanh châu Ôn Tuyền thủy thật là thể gian tuyệt phối, hai người tương phùng chính là thiên địa tạo nên duyên phận. Rượu này về ngoài tinh khiết trong suốt, mùi vị hương thuần túy liệt, vị thuần phúc u ức, có thể lấy xưng là quýnh tương ngọc lộ, coi như là Hoàng Đế đệ đệ hạ cùng tất định là chi khom lưng. Mỹ tai! Mỹ tai!"

Tuân Úc cùng Hi Chí Tài trắng trợn thổi phồng "Nhất phẩm hương", rất nhiều một loại không ngửi qua rượu này thơm liền đến không Túy Tiên Lâu, không hưởng qua rượu này vị liền sống uống phí cả đời cảm giác.

Quách Gia trong lòng âm thầm khinh bỉ: Đông Hán những năm cuối mới xuất hiện chín uẩn xuân tửu pháp (hiện đang gọi là "Này cơm pháp"), nhưng vẫn cứ chỉ là rất cấp thấp cất rượu kỹ thuật, ủa ra tửu là chân chính rượu đục (không tinh khiết tửu, sau đó cũng bị dùng làm hình dung chất lượng kém tửu), hơn nữa số ghi thấp, căn bản là không tốt uống!

Quách Gia rất muốn hỏi một câu: Các ngươi hai người này người cổ đại biết cái gì là quốc tửu Mao Đài sao? Biết cái gì là tám hai năm Laffey sao? Biết cái gì là Louie mười sáu sao?

Hắn liền không nghĩ tới chính mình cũng là không uống qua hậu thế tửu, đừng nói quốc tửu Mao Đài, coi như là hồng tinh nhị oa đầu, Đông Bắc đại ha bi đều không hưởng qua.

Sở dĩ Quách Gia sẽ uể oải dựa lay trên bàn nhắm rượu món ăn, là bởi vì đời trước hắn là cái thích ăn cay. Nhưng đời này, hắn là vĩnh viễn cũng ăn không được cay vị. Thời đại kia, Trung Quốc vẫn không có truyền vào cây ớt cùng thanh tiêu, liền càng không cần phải nói thái tiêu, hoa tiêu cái gì.

Tửu quá ba tuần, món ăn quá ngũ vị.

Tuân Úc cùng Hi Chí Tài tựa hồ từ này điều "Độc kế" trong đạt được đầy đủ lạc thú, đối với này mất đi hứng thú, mặt của hai người đều trở nên chậm rãi trở nên nghiêm túc.

"Văn Nhựt, lần này đến tựa hồ là có chuyện cùng ta cùng phụng hiếu nói đi?" Vẫn là Hi Chí Tài lên tiếng trước nhất.

Quách Gia một trận kinh ngạc: Thật sao? Ta làm sao không phát hiện Tuân Úc có việc muốn nói đáng về?

"Chí mới, ngươi nghe lời đoán ý, suy đoán lòng người bản lĩnh xác thực lợi hại, ta hôm nay đến xác thực có chuyện rất trọng yếu muốn cùng ngươi cùng phụng hiếu nói." Cùng Quách Gia kinh ngạc không giống, Tuân Úc tựa hồ đối với chuyện này không có gì lạ, mặc dù là tán thưởng Hi Chí Tài, thế nhưng ngữ khí bình thản vô cùng.

"Ta cũng chỉ là suy đoán mà thôi, ngày ấy nhà ngươi tới tớ làm đến vội vàng, vì lẽ đó ta suy đoán trong nhà của ngươi phát sinh đại sự. Hôm nay bên cạnh ngươi lại dẫn theo hai vị không tầm thường tùy tùng, đều là vũ lực cao cường người, phải biết trước đây ngươi nhưng là chưa bao giờ mang tùy tùng, vì lẽ

đó ta đoán người là có việc thương lượng." Hi Chí Tài đồng dạng là ngữ khí bình thản giải thích một phen.

Thì ra là như vậy! Quách Gia bỗng nhiên tỉnh ngộ, những này tam quốc danh nhân quả nhiên không tầm thường, chỉ là hai cái cực nhỏ sự tình liền có thể đoán ra đến tiếp sau.

Nếu nói là trước đây Quách Gia đối với Hi Chí Tài cùng Tuân Úc chỉ có hữu ái tình, hiểu nhau tình, như vậy hiện tại bắt đầu có một vẻ lo âu. Ta tri kỷ có thể đều là kinh thiên vĩ địa nhân vật, chỉ là không biết bằng năng lực của ta, trí tuệ của ta có thể hay không kết bạn với bọn họ? Nếu là có một ngày, bọn họ phát hiện Quách Gia không lại tự lúc trước như vậy cùng bọn họ tri tâm biết ý, còn có thể coi ta là thành tri kỷ sao?

Quách Gia trong lòng sinh ra nồng đậm lo lắng.

"Ta cũng không cùng chí mới cùng phụng hiếu tương giấu, sự tình là như vậy: Trước đó vài ngày, trong nhà đến rồi người, là từ Lạc Dương mà tới." Tuân Úc nói rằng "Lạc Dương" thì nhân mạnh, hiển nhiên có thâm ý khác. Sau khi nói xong Tuân Úc ngậm miệng không nói, chỉ là căng thẳng nhìn chằm chằm Hi Chí Tài, trong mắt mang theo khiêu khích mỉa mai, hiển nhiên là đang hỏi người có thể đoán được cụ thể là chuyện gì sao?

"Ha ha, Văn Nhượng là muốn thi một thi ta đi, cũng được, việc này nói đến cũng không khó. Nếu nói là đại sự, đơn giản Thành gia cùng lập nghiệp. Khách mời là từ Lạc Dương đến, Lạc Dương là kinh đô, Đại Hán triều trị, thống trị trung tâm, tự nhiên là không thể là Thành gia việc, như vậy cũng chỉ có lập nghiệp. Bằng người Tuân Úc Tuân Văn Nhượng tài học, chẳng lẽ có người dám gọi người làm người buôn bán nhỏ việc? Như vậy rất hiển nhiên, người muốn đi Lạc Dương vào sĩ."

Hi Chí Tài nói mạch lạc rõ ràng, Tuân Úc nghe gật đầu liên tục, chỉ có Quách Gia âm thầm kinh ngạc.

"Chí mới thật tài tình, Văn Nhượng phục sát đất. Thế nhưng vấn đề của ta vẫn không có hồi xong, chí mới cũng biết Lạc Dương người đến là ai thủ hạ?" Tuân Úc hiển nhiên không chịu dễ dàng chịu thua, lần thứ hai làm khó dễ.

"Này? Lạc Dương quyền quý rất nhiều, mà có thể chiêu nạp Văn Nhượng người tất không phải phổ thông quyền quý. Nhiên mà cho dù như vậy, vẫn có Hoàng Đế bệ hạ, yểm hoạn một đảng, Đại tướng quân một đảng, lấy Viên gia cầm đầu sĩ tộc một đảng, này bốn thế lực lớn đều có khả năng Thịnh Văn như xuống núi. Chí mới xấu hổ, nhận biết không ra." Hiển nhiên vấn đề này rất khó, lập tức liền làm khó Hi Chí Tài.

"Ha ha ha ha! Chí mới cũng có không biết thời điểm, coi là thật hiếm thấy!"

Tuân Úc đối với vấn đề của chính mình có thể làm khó Hi Chí Tài rất là đắc ý, cất tiếng cười to, mà Hi Chí Tài cũng là lúng túng không nói, bởi vì hắn xác thực suy đoán không ra.

"Đương nhiên là Hà Tiến Hà đại tướng quân, ngoại trừ hắn còn có thể là ai?"

Ngay ở Tuân Úc đắc ý phi phạm thời điểm, một đạo lười nhác âm thanh nhưng dường như sấm sét đánh gãy Tuân Úc tiếng cười.

"Ạch phụng phụng phụng hiếu là làm sao biết được?"

Tuân Úc là rất rõ ràng bị kinh đến, vấn đề này dưới cái nhìn của hắn hẳn là không có ai có thể đáp lại, nhưng mà Quách Gia lại tùy ý đáp đúng rồi, người để hắn làm sao không kinh?

"Đúng đấy, phụng hiếu, người là làm sao mà biết?"

Hi Chí Tài nhìn thấy Tuân Úc vẻ mặt ngay lập tức sẽ biết Quách Gia trả lời, đối với này hết sức ngạc nhiên, theo Tuân Úc hỏi tới.

"Ạch "

Nhìn thấy hai người đều ánh mắt sáng quắc nhìn mình, Quách Gia rất gấp gáp, hận không thể đánh chính mình một vả miệng, người tầm này lắm mồm làm sao liền không quản được.

Hắn đương nhiên biết Tuân Úc là được Đại tướng quân chiêu nạp vào Hàm Dương, không chỉ có như vậy, hắn còn biết Tuân Úc thúc phụ Tuân thoát mái cùng chất nhi Tuân Du cùng đều bị chiêu nạp, này có thể đều là Sử bí thư tải sự tình. Nhưng là mình không thể nói như vậy a, lẽ nào nói cho bọn họ biết chính mình từ thế kỷ hai mươi mốt lại đây, vì lẽ đó biết tất cả mọi chuyện, liền bọn họ lúc nào chết, chết như thế nào đều rõ rõ ràng ràng?

"Kỳ thực đơn giản lắm." Giờ khắc này Quách Gia tuân theo không vứt bỏ không buông tha vĩ đại tinh thần (tục xưng: Lợn chết không sợ bóng nước sôi), ta chính là liều chết đến cùng.

"Ồ? Là nguyên nhân gì?"

Nhưng rất hiển nhiên ngồi đối diện hắn chính là hai tên toàn bộ tam quốc trong đều có thể nói trí giả nhân vật, há lại là tùy ý là có thể lừa gạt?

"Các người thật sự muốn biết?" Quách Gia lần thứ hai kéo dài.

"Bồ Tát phù hộ, Phật chủ phù hộ, Thượng Đế phù hộ, Jesus phù hộ, các người không muốn biết, các người không muốn biết, các người không muốn..."

Bề ngoài vẫn như cũ bình tĩnh Quách Gia việc này nội tâm lau một vết mồ hôi, chỉ có thể cái gì cũng có thể thử khi tuyệt vọng, chỉ tiếc cái kia đầy trời

thần Phật không có một hiền linh.

"Phụng hiếu, đừng tiếp tục điều chúng ta khẩu vị, nói mau đi!" Hi Chí Tài đã là vội và không nhin nổi.

"Bởi vì bởi vì bởi vì Hán linh để cùng mười thường thị đều chỉ có thể bán quan thụ tước, nếu là chiêu các người chức vị tất nhiên tổn thất rất nhiều tiền tài, vì lẽ đó bọn họ sẽ không như thế làm, mà Viên gia cầm đầu sĩ tộc môn nhà mình còn có một cặp con cháu không có tác dụng vũ chỗ, làm sao có khả năng đem vị trí để cho các người, vì lẽ đó cũng không phải bọn họ. Như vậy liền còn lại Đại tướng quân."

Quách Gia không biết từ đâu tới linh cơ hơi động, miệng không tự chủ được địa mở ra, một hơi kẻ ra này một đoạn lớn lời nói. Sau khi nói xong hần lóng ra nửa cái khí, còn có nửa cái khí nhưng đang lo lắng hai người liệu sẽ có tán đồng lời của mình.

"Điều tai! Điều tai a!" Hi Chí Tài phản ứng vượt qua Quách Gia dự liệu, có điều còn lại nửa cái khí cũng buông ra.

"Xác thực, không nghĩ tới ta hai người tự xưng là quan tâm thiên hạ, nhưng bàn về triều đình việc, không chút nào cùng phụng hiếu, xấu hổ! Xấu hổ a!"

Tuân Úc tán thưởng rất là đúng trọng tâm, lại làm cho Quách Gia sinh ra một luồng tự tin, trước đối với với mình không đủ thông minh lo lắng không còn tồn tại nữa.

Đúng đấy, ta là ai? Ta nhưng là từ 2016 sống lại tới được, tam quốc đại sự ta cái nào kiện không biết? Tam quốc danh nhân ta cái nào không biết? Hơn hai ngàn năm kiến thức cùng phát triển còn có thể bù đắp không được ta cùng Tuân Úc cùng Hi Chí Tài chênh lệch?

Bọn họ sẽ là ta này một đời vĩnh hằng bất biến tri kỷ! Quách Gia ở trong lòng tự nói với mình.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 7 bắc phương hữu giai nhân

"Tích nhỏ... Báo cáo chủ nhân, nhiệm vụ của người đã hoàn thành."

Ngay ở Quách Gia cùng Tuân Úc, Hi Chí Tài hai người chuyện trò vui vẻ thời điểm, gợi ý của hệ thống âm lần thứ hai ở đầu óc vang lên.

Sau đó trong đầu liền xuất hiện một loạt văn tự:

* nhiệm vụ * để Tuân Úc cảm thấy kinh ngạc

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, tại sao có thể người ở bên cạnh đều không vì người kinh ngạc đây?

* quest thưởng * tăng cường nửa năm tuổi thọ, võ tướng gắng tay (để người sử dụng thu được tam lưu võ tướng thực lực, có thể thăng cấp)

* nhiệm vụ trạng thái * đã hoàn thành

* lĩnh quest thưởng * là phủ

Vốn là đã đối với siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống thất vọng Quách Gia phát hiện nhiệm vụ lại hoàn thành, trong lòng một trận kinh hãi. Muốn nghĩ cũng đúng, nếu như có thể sống thêm mấy năm lại có ai sẽ không muốn chứ? Huống hồ một cái khác khen thưởng võ tướng gắng tay cũng làm cho Quách Gia trông mà thêm không ngớt.

Mừng rỡ Quách Gia tìm cái đi ngoài lý do, đi tới Túc Tiên Lâu Lãnh Thanh nơi cửa sau, không thể chờ đợi được nữa địa điểm đánh là.

"Tích nhỏ "

Vẫn là quen thuộc gợi ý của hệ thống âm, sau đó trong đầu lần thứ hai xuất hiện một loạt văn tự:

Chủ nhân đẳng cấp: 1 level

Họ tên: Quách Gia (từng dùng tên: Lưu uyên)

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 17 tuổi

Tuổi thọ: 185 năm

Còn lại tuổi thọ: 15 năm

* nhiệm vụ * hoàn thành nhiệm vụ 1 cái, chờ đợi sinh thành dưới một cái nhiệm vụ

Không kịp nhìn kỹ, Quách Gia cũng cảm giác được một luồng nhỏ bé năng lượng tiến vào thân thể, bách mạch đều thông, phế phủ khoan khoái, cả người đều có loại sung sướng mê mê cảm giác.

Xảy ra chuyện gì? Cảm giác thoải mái không có tách ra Quách Gia lý trí, hần nhanh chóng kiểm tra thân thể của chính mình.

Nhưng là mới vừa giờ tay lên, hần liền phát hiện tay của mình trên vừa khớp địa bám vào một con trong suốt gân tay, nếu không nhìn kỹ đều khó mà phát hiện. Dùng tới một cái tay khác chậm rãi xoa xoa, lại phát hiện cái bao tay này mềm mại cực kỳ, cảm giác cùng mò ở người trên da không có một chút nào khác nhau.

Thực sự là kỳ diệu! Chỉ cần là này thị giác hiệu quả cùng xúc giác hiệu quả liền không tầm thường, không cần nói Đông Hán thời kì không làm được như vậy công nghệ gân tay, coi như là mình nguyên lai vị trí thế kỷ hai mươi một khủng sợ cũng có chênh lệch không nhỏ.

"Hệ thống, đây chính là võ tướng gân tay? Làm sao sử dụng?"

"Xin lỗi, bản hệ thống không trả lời ba tuổi trí lực trở xuống vấn đề."

Vẫn là hệ thống phong cách trả lời, thế nhưng lúc này kích động đến khó tự kiềm chế Quách Gia không có chút nào quan tâm, trái lại cảm thấy hệ thống âm thanh êm tai cực kỳ, cho tới hần cũng không phát hiện hệ thống âm thanh mang theo một tia suy yếu.

"Không sao, nếu người không nói, ta tự mình tới thử nghiệm."

Quách Gia thật vất vả mới bình phục tâm tình của chính mình, nhắm mắt lại, từ từ cảm thụ cái tay kia bộ.

"Không có cảm giác gì a, dựa theo tiểu thuyết huyền ảo nội dung võ kịch không phải nên gân tay cuộn cuộn không ngừng cho thân thể truyền năng lượng hoặc là một khi sử dụng thời điểm liền phát sinh kim quang, từ mạng bên trong sao? Lẽ nào là cần ta nhỏ máu nhận chủ?"

"Báo cáo chủ nhân, người là trư sao? Có thể hay không tìm cái mục tiêu thử một lần?" Có thể là hệ thống thực sự không nhìn nổi Quách Gia ngốc dạng, vì lẽ đó nói nhắc nhở.

"Đúng đấy! Người nói đúng, ta làm sao không nghĩ tới? Chờ chút người mới vừa nói ta cái gì? Trư?"

"Báo cáo chủ nhân, người nghe lầm, ta nói chính là chủ nhân."

"Hừ! Thiếu đến, ta nhưng là nghe rõ rõ ràng ràng. Này này này, người nói chuyện a, người người đâu?" Ngay ở Quách Gia dự định tức giận thời điểm, hệ thống lần thứ hai dường như đá chìm biển lớn, không tin tức.

"Hừ! Xem ở ta tâm tình tốt phần trên, lần này liền bắt hòa người tính toán. Nếu có lần sau nữa, cũng đừng trách ta không khách khí." Đối với hệ thống không thể làm gì Quách Gia chỉ có thể lưu câu tiếp theo lời hung ác phát tiết oán khí của chính mình, nhưng là hần cũng không suy nghĩ một chút mỗi lần cùng hệ thống đối nghịch bị thương đều là ai?

Quách Gia nhìn quét một vòng, cuối cùng quyết định nắm một tảng đá làm vì là mục tiêu của chính mình, nhưng mà chuẩn bị một lần lại một lần, đều không có quyết tâm ra quyền.

Hần sợ đau a!

Đời trước Quách Gia chính là cái bệnh ương tử, tay trái gà không chặt. Cả đời này Quách Gia khả năng tốt hơn một điểm, nhưng cũng chính là cái thứ sinh yếu đuối, hay bởi vì mê muội trong chén đồ vật thân thể suy yếu. Hần nào dám toàn lực đập đá đây?

Liều mạng! Quá mức được bị thương, nếu là võ tướng gân tay là thật sự đó mới là kiếm lời! Quách Gia thật vất vả hạ quyết tâm, liền hô ba ngum lớn khí, cánh tay bày ra tư thế, nắm nắm tích trữ sức mạnh, thủ thế chờ đợi.

"Bên kia tên tiểu tử kia, người tới!"

Hoàn toàn là không đúng lúc một câu hét vang quấy rầy Quách Gia tiết tấu, thật vất vả tích lũy dũng khí trong nháy mắt tiêu tan. Quách Gia thật có thể nói là tức đến nổ phổi: "Người ai vậy người? Có bệnh a?"

Quách Gia xoay đầu lại, chuẩn bị sẽ đem người đến chửi mắng một trận, lấy tiết trong lòng ác khí, chỉ là mới vừa xoay đầu lại, Quách Gia liền ngây

người.

Bởi vì, Quách Gia từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế mỹ nam nhân!

Liễu Diệp Mi, mắt phượng, môi như giáng điểm, môi như Thần Tinh, một thân màu đỏ văn sĩ cầm y, cắm vào hai con bạch ngọc giống như tay trắng đứng ở nơi đó, trên người mang chút một luồng làn gió thơm, thực sự là tuyệt mỹ trong mang theo dũng mãnh, dũng mãnh trong mang theo ôn nhu.

Quách Gia không biết có vẻ như Phan An, đẹp như Tống Ngọc đến tốt cùng là như thế nào đẹp trai, nhưng ở hần nhận thức nam nhân trong Tuân Úc là đẹp trai nhất một, coi như là cái gì Tống trọng cơ, ngộ cũng phạm cũng không có thể so sánh cùng nhau.

Nhưng mà coi như là như vậy Tuân Úc, nếu như đem ra cùng trước mắt nam tử so với cũng là kém hơn một bậc.

Quách Gia lần thứ nhất hiểu được tim đập nhanh hơn cảm giác, nhưng là lại là vì người đàn ông.

"Nhìn cái gì vậy, lại nhìn móc xuống người mất chớ!" Nam tử khuôn mặt tuấn tú, nhưng âm thanh không một chút nào ôn nhu, ngược lại phi thường dũng mãnh.

"Aha?" Quách Gia phẫn nộ, hồng rồi ta chuyện tốt, người còn dám như vậy nói chuyện cùng ta?

"Ta liền nhìn, người có thể thế nào? Lễ nào người mặt là phong cảnh khu, còn muốn thu phí?" Luận ngoài miệng công phu Quách Gia quả thực là không có gì lo sợ, hơn hai ngàn năm tích lũy những kia văn hóa nếu là dùng ở đầu võ mồm trên, còn cần sợ ai?

"Người! ..."

Nam tử quả nhiên bị tức đến, giơ lên cánh tay gầy yếu, đuổi ra Tiêm Tiêm như ngọc ngón áp út chỉ vào Quách Gia, nhưng tức giận đến nói không ra lời.

Cái kia mềm mại động tác mang theo một làn gió thơm, để đối diện Quách Gia trong lòng náo nổi lên ngứa.

Đáng chết! Nam tử này quá yêu, trái tim của chính mình lại không nhịn được thiêu lên.

"Người cái gì người, mau tránh ra! Còn chờ ta cho người phát đường ăn?" Vì để tránh cho tiếp tục lưu lại sản sinh lúng túng, Quách Gia dự định lại chiếm trên một câu ngoài miệng tiện nghi liền đi người.

Giờ khắc này Quách Gia đặc ý cực kỳ, đây là chính mình sống lại tới nay tới thoải mái một khắc, nhưng mà như vậy đặc ý chỉ duy trì trong nháy mắt.

"Đừng đừng đừng! Công tử, có lời gì hảo hảo nói mà. Đại gia đều là người đọc sách, quân tử động khẩu không động thủ a! Người muốn thật muốn ăn đường ta đi mua cho người."

Quách Gia trên mặt tất cả đều là a dua nịnh nọt tâm ý, liền ngay cả eo đều loan đi, cái nào còn có vừa nẩy hăng hái, dương dương tự đắc.

Bởi vì đối diện tuyệt mỹ nam tử từ bên hông rút ra một vật, ở liệt liệt dưới ánh mặt trời lóe âm lãnh hàn quang, định thần nhìn lại, nhưng là một cái sắc bén chủy thủ. Khá lắm dũng mãnh nam tử, dĩ nhiên bên người mang theo lợi khí, người như vậy Quách Gia vẫn đứng là không trêu chọc nổi.

"Sớm như vậy không phải, xem người còn dám không thành thật?"

Quách Gia 180 độ chuyển biến thái độ hiển nhiên để tuyệt mỹ nam tử rất là đặc ý, trên mặt dần hiện ra một vệt phấn hồng, ý cười liên liên.

Này nở nụ cười càng là bách mị nảy sinh, ngàn hoa nở rộ, vạn loại tư thái, để Quách Gia lần thứ hai si mê, không nhịn được mở miệng ngâm tụng nói:

Bắc Phương cực kì người,

Tuyệt thế mà độc lập.

Một cổ khuynh người thành,

Lại cổ khuynh người quốc.

Ninh không biết Khuynh Thành cùng khuynh quốc?

Giai nhân khó lại đến!

chương 8 này Quách Gia không phải đôi phương Quách Gia

Không biết nhớ ra cái gì đó, tuyệt mỹ nam tử gương mặt xinh đẹp trên nhỉnh phải một vết đỏ ửng, cực kỳ giống cô gái ngưng ngừng, cái kia một mảnh ý xuân đề tất cả xung quanh đều thất sắc.

"Này tử là người viết?" Đây là tuyệt sắc nam tử lần thứ nhất ngữ khí ôn hòa đối với Quách Gia nói chuyện, một loạt trắng như tuyết hàm răng ở hai mảnh môi đỏ như ả như hiện, có một phen đặc biệt phong tình.

"Này cũng không phải, viết bài ca này chính là Võ đế thời kì âm nhạc đại gia lý duyên niên, chỉ là nhìn thấy người sau, cảm thấy chỉ có bài ca này mới có thể xứng với người." Quách Gia cúi đầu, không dám nhìn thẳng tuyệt sắc nam tử con mắt, nào sẽ để sự khiếp đảm của chính mình động, hoàn toàn không bị không chế.

"Hừ! Bán tiểu... Công tử dung mạo còn cần người đến ca ngợi?" Tuyệt sắc nam tử ngoài miệng không tha người, thế nhưng trên mặt sát khí đã từ từ hòa tan mờ, không duyên có tăng thêm một tia nữ tử ôn nhu.

"Vâng vâng vâng ngài nói rất đúng, là ta làm điều thừa." Quách Gia liếc mắt một cái trong tay nam tử vẫn nắm chủy thủ nói rằng.

"Nhìn dáng vẻ của người nên cũng là cái hàn môn học sinh, như thế nào, có hứng thú hay không tập trung vào đại hiền lương sư dưới trướng?" Nhìn thấy Quách Gia thái độ hải lòng, tuyệt mỹ nam tử rốt cục nói tới chính sự.

"Đại hiền lương sư, Trương Giác?" Quách Gia lập tức cũng rõ ràng, nguyên lai nam tử này là Trương Giác dưới trướng người, chính đang thế Trương Giác thu nhận đệ tử.

"Người là lần thứ nhất đi ra thế đại hiền lương sư thu nhận đệ tử chứ?"

"Đúng đấy. Làm sao?"

"Có phải là mỗi lần đều thành công?" Quách Gia không trả lời mà hỏi lại.

"Đương nhiên, bán tiểu công tử ra tay làm sao có khả năng không thành công?" Tuyệt mỹ nam tử một bộ chuyện đương nhiên dáng vẻ, đối với chuyện này rất là đắc ý.

"Nhưng là người là làm sao biết?" Tuyệt mỹ nam tử rốt cục phát hiện vấn đề.

"Ha ha, ta không chỉ có biết người mỗi lần đều thành công, còn biết người vì là cái gì có thể thành công." Quách Gia xoay chuyển tình thế, ở trên cao nhìn xuống nhìn tuyệt sắc nam tử.

"Tại sao?"

Rất hiển nhiên, Quách Gia nhắc lên tuyệt mỹ nam tử hứng thú. Hắn trừng lớn ánh mắt như nước trong veo, chờ đợi Quách Gia trả lời.

Quách Gia trái tim nhỏ kinh hoàng, trong lòng ám đạo ai nói chỉ có mỹ nữ mới sẽ mê hoặc nam nhân? Khuôn mặt đẹp nam nhân cũng tương tự có thể gieo vạ nam nhân, ít nhất chính mình như vậy chưa từng tiếp xúc qua cùng tuổi nữ tính sơ ca liền thừa không chịu được này mê hoặc.

"Như người vậy cầm đao đứng trước mặt người khác, ai dám không nghe lời người đây?"

"Àch" hiển nhiên tuyệt sắc nam tử cũng ý thức được chính mình sai lầm, gương đôi môi nhưng nói không ra lời.

"Biết được vấn đề của chính mình?"

"Vâng, nhưng là phụ... Đại hiền lương sư cho ta định ra rồi nhiệm vụ, nếu là ta không thể hoàn thành, sẽ bị trừng phạt."

Hóa ra là định ra rồi chỉ tiêu, nếu như không đạt tới chỉ tiêu còn muốn dựa theo thưởng phạt chế độ xử phạt.

"Nhân gia thật sự sẽ không nha, người... Người có thể không thể giúp một chút ta?" Tuyệt sắc nam tử ngữ âm uyển chuyển, mang theo ngọt ý cùng khẩn cầu, dĩ nhiên là ở hướng về Quách Gia làm nũng.

"Như... Như... Nếu có duyên, chúng ta lần sau gặp lại, đến thời điểm ta nhất định giúp người." Tuyệt sắc nam tử ngọt ngào ngôn ngữ để Quách Gia trái tim đều ngừng nhảy lên, khuôn mặt hồng giống như là muốn chảy ra máu, Quách Gia cũng chịu không nổi nữa, chạy trốn chết.

Tuyệt sắc nam tử vẫn đứng ở nơi đó, chỉ là trên mặt ngây thơ đã biến thành cân nhắc, nhìn Quách Gia đi xa bóng lưng, ý cười càng ngày càng đậm.

*****

Trở lại phòng riêng Quách Gia vẫn cứ cảm giác trên mặt có chút nắng, may là Tuân Úc cùng Hi Chí Tài hai người đều có chút vi huân, mới không có phát hiện hấn dị thường.

"Chí mới, phụng hiếu, một tháng sau, ta thúc phụ Tuân thoải mái, chắc nhĩ Tuân Du sẽ cùng ta cùng đi tới Lạc Dương. Mặc dù như thế, nhưng ta vẫn cứ có chút bận tâm, bây giờ triều cục vẫn ba quý dị, ám lưu mãnh liệt, thực sự là khó có thể dự đoán a!" Tuân Úc lần thứ hai nói về Đại tướng quân Hà Tiến mới chào thiên hạ sĩ tộc tiến vào Lạc Dương sự tình, trong giọng nói mang theo một vẻ lo âu.

"Văn Nhượng nói không sai! Lạc Dương có bốn thế lực lớn, lĩnh để bề hạ tự thành một luồng, xưng là bảo đảm hoàng phái; lấy mười thường thị cầm đầu một luồng là vì là hoạn quan; lấy Đại tướng quân Hà Tiến cầm đầu một luồng là vì là ngoại thích; lấy Viên gia cầm đầu một luồng là vì là sĩ tộc. Hoạn quan cùng sĩ tộc đánh nhau đã lâu, ngoại thích vẫn ở hai phái trung gian đứng đưa không ngừng, bảo đảm hoàng phái muốn để những thế lực khác chế ước lẫn nhau, suy yếu, bốn thế lực lớn trong lúc đó có thể nói rắc rối phức tạp, bần rã : cái đan xen. Đại tướng quân lần này chiêu nạp sĩ tộc tiến vào Lạc Dương mục đích cũng rất rõ ràng, lấy sĩ tộc chống lại sĩ tộc, đề cao mình quyền bính. Văn Nhượng nếu là đi, tất làm cẩn thận!" Quách Gia trong lòng cũng có chút bận tâm.

"Hai người người như vậy lo lắng thật là không khôn ngoan. Văn Nhượng là người phương nào? Tài trí hơn người, học phú ngũ xe, hơn nữa Nam Dương danh sĩ hà ngưng tán thưởng "Vương Tá tài năng", thiên hạ ai không biết, ai lại không hiểu? Nếu như thế, bốn thế lực lớn trong bất kể là ai cũng sẽ tranh tương giao Tốt Văn Nhượng. Hơn nữa đình âm Tuân gia cùng Tuân Thần quân uy danh, chính là lĩnh để bề hạ cũng không dám tùy tiện động Văn Nhượng. Chuyện này tất là Văn Nhượng thăng chức rất nhanh cơ hội tốt."

Hi Chí Tài muốn so với Tuân Úc cùng Quách Gia lạc quan nhiều lắm, có điều lời của hấn nói xác thực rất có đạo lý, để Quách Gia cùng Tuân Úc đều thở phào nhẹ nhõm.

"Chí mới quá khen, có điều hiện người chúc lành. Mặt khác , ta nghĩ mời các người cùng đi tới Lạc Dương. Dù sao một ly ba ba cái cốc, có các người cùng ta lẫn nhau phối hợp, ta tất nhiên có thể nghịch cảnh chuyển nguy thành an, thuận cảnh đại sự có hi vọng."

Tuân Úc nói đơn giản, thế nhưng trong lòng hấn kỳ thực còn có một chút ý nghĩ. Đầu tiên là Quách Gia cùng Quách gia mâu thuẫn, chính mình ở thì còn có thể giúp đỡ một hồi, nếu là mình không ở, Quách Gia tất nhiên thế đơn lực bạc, ai biết Quách gia đến thời điểm sẽ sải xuất cái gì thủ đoạn đối phó Quách Gia? Đã như vậy, không bằng đem Quách Gia mang tới Lạc Dương tránh né một hồi tai họa. Thứ yếu Quách Gia ở trong lòng hấn vẫn luôn là trí tuệ thấu đáo, tài cán tuyệt người, Tuân Úc tin tưởng Quách Gia ở Lạc Dương nói không chắc có thể vừa hiện ra thân thủ, tiểu có cái nên làm. Nếu như có thể được quyền quý coi trọng, rất khả năng nhất phi trùng thiên.

Hi Chí Tài cùng Quách Gia đối diện một chút, đều rơi vào trầm tư, này không phải là có thể tùy ý quyết định chuyện nhỏ.

"Ta liền không đi, cha mẹ ở, không xa du, ta còn muốn chăm sóc mẫu thân trong nhà . Còn phụng hiếu, ta cảm thấy người hay là đi tốt. Người bây giờ mới mười tám tuổi, chính là có thể khắp nơi giao du, học tập thời điểm, Lạc Dương chính là đề đô, Đại Hán triều chính trị trung tâm, trung tâm văn hóa, kinh tế trung tâm, tự nhiên là đáng giá nhất giao du một phen địa phương, nếu có thể có thu hoạch, tất đối với tương lai có giúp ích."

Hi Chí Tài khắp nơi vì là Quách Gia suy nghĩ, thế hấn trừ tính, để Quách Gia cảm động không thôi. Hấn nhìn Hi Chí Tài con mắt đều có chút đỏ lên, viên mắt trong súc nước mắt, cổ nên không để cho mình khóc lên.

Kỳ thực đời trước Quách Gia thì có ra ngoài xem thế giới ý nghĩ, chỉ tiếc ma bệnh chặn lại rồi bước chân của hấn. Lần này có cơ hội đi đề đô Lạc Dương du lịch, trong lòng hấn tự nhiên là ý động.

Đời trước không đi qua Bắc Kinh, chưa từng xem kéo cờ nghi thức là một tiếc nuối. Đời này đi Lạc Dương nhìn Hoàng Đế, nhìn thái giám, nhìn tam công Cửu khanh chưa chắc đã không phải là một bồi thường.

Chỉ là Quách Gia trong lòng không nở Hi Chí Tài, đây là chính mình sống lại tới nay gặp phải người thứ nhất, chăm sóc chính mình, dường như huynh trưởng.

"Phụng hiếu, nam tử hán đại trượng phu không dễ rơi lệ, có thể nào làm phụ nhân, tiểu nhi thái độ. Trước đây người phong lưu hào hiệp, không ràng buộc, làm sao sẽ biến thành dấp dấp như thế?" Hi Chí Tài khuyên Quách Gia đừng khóc, nhưng chính hấn trong thanh âm đều mang theo vẻ run rẩy, hấn vẫn luôn cảm thấy là lần trước đầu bị thương khiến Quách Gia tính tình phát sinh thay đổi.

Người nói vô tâm, người nghe có ý định. Quách Gia trong lòng cả kinh, ta chung quy không phải chân chính Quách Gia sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 9 Quách Gia là Trương Ninh bằng hữu

Đêm lạnh như nước!

Hết thảy đều tĩnh lặng không hề có một tiếng động, ngoại trừ Quách Gia trái tim. Hắn nằm ở trên giường trần trọc trở mình, tâm tư hỗn loạn, liền vô tướng găng tay sự tỉnh đều quên.

Hôm nay ba người rời đi Túy Tiên Lâu thì, Quách Gia vẫn không thể nào quyết định có hay không cùng Tuân Úc cùng đi Lạc Dương, chỉ ước định chờ một tháng kỳ hạn sắp tới thì làm tiếp trả lời chắc chắn.

Quách Gia trong đầu vẫn vang vọng Hi Chí Tài vô tâm câu nói kia: "Trước đây ngươi nhưng là phong lưu hào hiệp, không ràng buộc, làm sao sẽ biến thành bây giờ đáng đáp?"

Quách Gia đương nhiên sẽ không là từ trước đáng đáp, bởi vì hiện tại Quách Gia đã không phải trước đây Quách Gia, không giống hai người lại làm sao có khả năng có như thể tâm tư cùng tính tình.

Trong lịch sử Quách Gia là nhân vật dạng gì?

Trời sinh Quách Phụng Hiếu,

Hào kiệt quan quân anh.

Trong bụng tàng kinh sử,

Trong lòng ngực ẩn binh giáp.

Vận trù như Phạm Lãi,

Quyết sách tự Trần Bình.

Đáng tiếc thân trước tiên tang,

Trung Nguyên trụ cột khuynh.

Mà chính mình đây? Chung quy chỉ là đến từ thế kỷ hai mươi mốt tương lai người, tuy rằng đã từng đem Quách Gia coi làm thần tượng, nghiên cứu rất nhiều, nhưng chung quy không phải hắn.

Những ngày qua cùng bọn họ ở chung, bằng Tuân Úc cùng Hi Chí Tài tâm tư nhất định có thể phát hiện mình không giống, bây giờ bọn họ làm đầu mình bộ bị thương phát sinh chút chuyển biến, nhưng là theo tương lai bọn họ phát hiện mình cùng từ trước Quách Gia khác nhau càng lúc càng lớn, vẫn có thể thân nhiên tiếp thu sao?

"Ai, nếu là ta bằng hữu tốt nhất phát sinh biến hóa rất lớn, ta vẫn có thể chờ hắn như lúc ban đầu sao?" Quách Gia không rõ ràng Tuân Úc cùng Hi Chí Tài tâm tư, chỉ có thể chính mình đặt mình vào hoàn cảnh người khác cảm thụ.

"Ta tin tưởng ngươi là có thể!"

"Thật sao? Nhưng ta ở Văn Nhục cùng chí mới trước một người bạn đều không có, ta không biết nên làm gì cùng bọn họ ở chung."

"Cái kia không phải rất xong chưa, ít nhất mạnh hơn ta, ta liền một người bạn đều không có."

"A! ... Ngươi... Ngươi là ai?"

Quách Gia mộ nhiên tỉnh ngộ lại, sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng, trong nhà nhưng là chính mình một người, làm sao sẽ quỷ dị bốc lên thứ hai âm thanh?

Hơn nữa thanh âm này lạnh lạnh bình thản, mang theo một tia u oán, sẽ không là hàm oan mà chết Quỷ Hồn đi ra gieo vạ người chứ?

Quách Gia mồ hôi lạnh loạch xoạch mà xuống, cả người sợ hãi!

Trong bóng tối, Quách Gia run rẩy tuần âm thanh nhìn lại, chỉ thấy một bóng đen lẳng lặng mà đứng ở đầu giường, bóng người mơ hồ, nhưng hai con hai mắt thật to nhưng trong đêm đen óng ánh trong suốt, không hề động đậy mà nhìn mình.

"Ngươi là ai?" Quách Gia kiềm chế lại chính mình kinh hoàng trái tim nhỏ, nỗ lực phát sinh vững vàng âm thanh, tự nói với mình gặp phải sự tình đầu tiên muốn gắng giữ tỉnh táo, nhưng trong lời nói tiếng rung vẫn là bán đi hấn hoang mang.

"Ta là ai? Chúng ta ban ngày không phải mới từng thấy chưa? Nhanh như vậy liền đem ta quên rồi?" Bóng đen âm thanh rất nhẹ, còn mang theo một tia oán khí, tựa hồ đang vì là Quách Gia đã quên chính mình mà tức giận.

"Là người?" Theo mắt chậm rãi thích ứng đêm tối, Quách Gia đã có thể thấy rõ bóng đen.

Cái kia tuyệt mỹ ngũ quan hoàn mỹ phối hợp cùng nhau, thiếu một phần hiềm sấu, thêm một phần hiềm phì, ao một phần hơi bình, lồi một phần hơi nhọn, không biết ông trời là có cỡ nào bất công, mới đem nhiều như vậy mỹ lệ đồ vật thả ở trên người một người, có thể không phải là ban ngày vị kia tuyệt mỹ nam tử sao?

Xuống chút nữa xem, trên người đã không phải ban ngày màu đỏ văn sĩ cảm y, mà là đổi thành một thân bó sát người hắc y, thật chặt ràng buộc ở trên người hắn, phác họa ra hoàn mỹ tư thái, vòng eo nhỏ như Dương Liễu, ngực mông nhưng là êm dịu nhô ra. Cho dù trong đêm đen cũng là yêu kiều thướt tha, uyển ước có thể người.

Quách Gia trong lòng một trận kỳ quái, nam nhân làm sao hội trường thành như vậy?

"Làm sao? Người còn không thấy đủ!" Một đạo lạnh lạnh giọng nữ đánh gãy Quách Gia tâm tư, hiển nhiên chủ nhân của thanh âm đối với Quách Gia liên tục nhìn chăm chăm vào thân thể của chính mình rất bất mãn.

"Người... Người là nữ nhân?" Cho tới giờ khắc này, Quách Gia mới phản ứng được. Như vậy s hình vóc người tự nhiên chỉ có nữ nhân mới có, còn có này lạnh lạnh giọng nữ cũng là không giả được.

"Có thể... Nhưng là..."

Quách Gia đời trước rất ít cùng người tiếp xúc, nhận thức nữ nhân cũng chỉ có bệnh viện hộ sĩ, chưa từng gặp qua nữ nhân xinh đẹp như vậy. Lúc này đầu óc của hắn hỗn loạn tung bùng, sắc mặt đỏ lên, thậm chí ngay cả một câu nói đều không nói ra được.

"Bộp bộp bộp..." Bóng đen nhìn thấy Quách Gia tay chân không biết làm sao, vẻ mặt hoảng loạn đáng vẽ, trên mặt tức giận chậm rãi hòa tan, không nhịn được che miệng cười khê lên.

"Người cho rằng đây? Nếu ta không phải nữ nhân, chỉ bằng người quay về ta ngâm một thủ [Bắc Phương cực kì người] ta là có thể giết người."

Không bao lâu, bóng đen khôi phục lạnh lạnh. Nhưng một câu nói này lại làm cho Quách Gia lần thứ hai mồ hôi lạnh loạch xoạch, cả người sợ hãi.

Quả nhiên là Hoàng Cân tặc, há mồm ngâm miệng chính là "Giết". Trương Giác dưới trướng đệ tử đều là người như vậy, Hoàng Cân quân làm sao có khả năng quân kỷ nghiêm minh, bảo vệ bách tính, cũng khó trách sau đó Hoàng Cân quân cướp đốt giết hiếp, không chuyện ác nào không làm.

Thế nhưng nghĩ lại vừa nghĩ, Quách Gia lại cảm thấy đúng là chính mình sai rồi. Nếu như đối phương thực sự là một người đàn ông, chính mình nhưng dùng tấn nữ nhân từ hình dung hắn, nhân gia làm sao có khả năng không tức giận. Nói không chắc còn muốn coi chính mình là thành đồng tính luyến ái, ủy mà xa.

"Người nói đúng, đều là ta sai. Có thể người làm sao sẽ xuất hiện ở nhà ta?" Nhìn nữ tử dừng mãnh đáng vẽ, Quách Gia là không có chút nào dám đắc tội, đã nghĩ tìm cái lý do đem người đưa đi, đây chính là một lời không hợp liền muốn giết người hoàng kim tặc a.

"Hừ! Là người nói lần sau gặp gỡ chính là duyên phận, đến thời điểm sẽ dạy ta làm sao nhận người, làm sao? Người muốn không công nhận!"

"Không không không, ta nào dám?" Quách Gia hận không thể đánh chính mình một vả miệng, lại là cái miệng này gây ra họa. Nhưng là chính mình lúc đó chỉ là tùy tiện nói một câu, người hà tất coi là thật a? Đương nhiên lời này Quách Gia không dám đối với cô gái trước mắt nói.

"Vậy thì tốt!" Nữ tử tựa hồ khá là thoả mãn, tiến lên nắm lấy Quách Gia vai, chịu bần không cho Quách Gia phản ứng, nhẹ nhàng nhảy một cái, liền đến phòng nhỏ cửa, lại nhẹ nhàng nhảy một cái, hai người đã xuất hiện ở trên nóc nhà.

Một trận gió lạnh thổi qua, đại ra Quách Gia mới tỉnh ngộ lại.

"Chuyện này... Là kinh công?" Không nghĩ tới trên thế giới thật sự có thần kỳ như thế công phu, Quách Gia còn vẫn cho là đó chỉ là trong tiểu thuyết võ hiệp kiểu đoạn.

Nữ tử cũng không trả lời, chỉ là ung dung thong thả địa ở trên mái ngói ngồi xuống, ngẩng đầu nhìn hướng trời cao Nguyệt Nha.

"Trước đây người cũng không có bằng hữu sao?"

Quách Gia không nghĩ tới nữ tử mở miệng hỏi chính là vấn đề này, thế nhưng hắn đối với này cũng không ghét, trong lòng phảng phất có một cái huyền bị xúc di chuyển, hắn từ từ ở nữ tử bên cạnh ngồi xuống, cũng hướng về mặt trăng nhìn lại.

"Đúng đấy, từ nhỏ phụ mẫu đều mất, bị người thu dưỡng, nhưng bọn họ đối ta cũng không thân, sau đó hay bởi vì thân thể nguyên nhân không thể ra cửa, vì lẽ đó ta vẫn luôn không có bằng hữu."

Đời trước sự tình Quách Gia vốn là không muốn nói, nhưng này dạ, này nguyệt, này gió mát để trong lòng hắn nổi lên một tia cảm khái, Đông Hán dạ nguyên lai cũng là như thế lạnh, lại như đời trước cái kia gia, lạnh ở trong lòng chính mình!

Quách Gia nói bình tĩnh, nhưng nữ tử nhưng lời từ hắn bên trong nghe ra sâu sắc cô độc cùng bi thương.

Nữ tử không khỏi liếc mắt, nhìn Quách Gia có chút mặt tái nhợt giáp, nguyên lai cái này vui cười tức giận mắng người có như vậy quá khứ, lại bị hắn thâm giấu ở trong lòng.

Có thể nữ nhân trời sinh thì có mẫu tính, cô gái này càng không nhận được đối với Quách Gia có một tia thương tiếc, không nhận được mở miệng an ủi: "Quá khứ đều qua, nhưng là bây giờ ngươi không phải đã có bằng hữu à."

"Đúng đấy, ta cả đời này đều xưa nay không có cao như thế hưng quá, có người làm bạn cảm giác thật tốt!" Nói rằng bằng hữu, Quách Gia không tự chủ được địa nhớ tới Tuân Úc cùng Hi Chí Tài, trên mặt hiện lên nụ cười.

"Đã như vậy còn chưa đủ sao? Ngươi chỉ cần dùng chân tâm chờ bọn họ là có thể, ta tin tưởng bọn hắn cũng sẽ cảm nhận được ngươi chân tâm."

"Đúng, dùng chân tâm chờ bọn họ! Ta chỉ cần chân tâm chờ bọn họ, cần gì phải quan tâm nhiều như vậy đây?" Nữ tử một câu nói để Quách Gia rộng rãi sáng sủa, buồn phiền chính mình một đêm sự tình rốt cục mở ra.

"Cảm ơn ngươi, tỷ tỷ."

Nhìn Quách Gia trên mặt nụ cười chân thành, nữ tử cũng là hiểu ý nở nụ cười.

Hai người sánh vai mà ngồi, yên tĩnh không nói.

"Đệ đệ, kỳ thực tỷ tỷ cũng không có bằng hữu đây!"

Nữ tử nói câu nói này thì, trên mặt mang theo nụ cười, nhưng Quách Gia nhưng từ cái kia cười trong cảm nhận được cùng mình tương đồng cô độc cùng oán hận, oán hận trời cao bất công, oán hận mấy người chờ chính mình không được, cảm giác này để Quách Gia trong lòng mơ hồ làm đau.

"Tỷ tỷ, vậy ta liền làm ngươi người bạn thứ nhất, dùng chân tâm chờ bằng hữu của ngươi." Quách Gia từng chữ từng chữ, như chặt đinh chém sắt.

"Có thật không? Có thể ngươi biết tỷ tỷ là hạng người gì sao?" Nữ tử có chút mừng rỡ, lại mang theo một chút do dự.

"Ngươi là hạng người gì không có quan hệ gì với ta, chỉ cần ngươi chân tâm đối ta, ta sẽ chân tâm đối ngươi, này không phải tỷ tỷ tự mình nói sao? Ta Quách Gia nói chuyện giữ lời, ngày hôm nay lên, ta chính là tỷ tỷ người bạn thứ nhất." Quách Gia trịnh trọng việc, còn duỗi ra ba ngón tay chỉ vào thiên bảo đảm nói.

Nữ tử không nghĩ tới Quách Gia sẽ dùng lời của mình đã nói khuyên bảo chính mình, rõ ràng sừng sốt một chút, nhưng rất nhanh sẽ nở nụ cười: "Bộp bộp bộp... Được, đã như vậy, từ hôm nay trở đi, ngươi Quách Gia chính là ta Trương Ninh người bạn thứ nhất."

Nữ tử dung mạo tuyệt mỹ, cười lên càng là long lanh như họa, liền ngay cả trên bầu trời Thường Nga tiên tử ở lại Nguyệt cung cũng vì đó thất sắc, xem Quách Gia lại là ngẩn ngơ.

Nữ tử rất nhanh phát hiện Quách Gia thất thố, nhưng lần này nàng không hề tức giận. Chỉ là mỹ lệ mắt to lóe lóe, lẩm bầm nói: "Hừ! Xem ta như thế nào trừng phạt ngươi." Sau đó thả người nhảy một cái, biến mất ở không trung.

Chờ Quách Gia tỉnh lại, nữ tử sớm đã biến mất không còn tăm hơi, chỉ lưu lại một luồng nữ tử hương ở trong màn đêm chậm rãi tiêu tan.

Quách Gia không kim lòng được địa ở trong không khí ngửi hai lần, toàn thân thoải mái, sau đó hắn phát hiện một phi thường phi thường phi thường phi thường... Vấn đề nghiêm trọng.

"Chết tiệt, ta nên làm sao xuống!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 10 nam nhi làm sao có thể không chủ động

Mặt trời mọc thì lặn, mặt trời lặn mà tức. Đây là người Trung Quốc tuần hoàn mấy ngàn năm sinh hoạt chuẩn tắc, Đông Hán người tự nhiên cũng như vậy.

Sáng sớm, vệt ánh nắng đầu tiên chiếu hướng về đại địa thì, tất cả mọi người đều tinh thần chấn hưng địa đi ra khỏi cửa, nghênh tiếp một ngày mới.

Đình âm thành Bắc Giao ở ngoài, rất nhiều người đều có chút ưỡ ưỡ suy sụp, nhìn kỹ, đại gia đều đang mang tới thời thượng mắt gấu trúc kính, thỉnh thoảng ánh mắt u oán địa nhìn về phía một chỗ ly ba biệt viện.

Nơi đó chính là Quách Gia tiểu viện.

Đêm qua Quách Gia ở trên nóc nhà náo loạn một náo loạn, gia gia không yên, làm cho hết thấy hàng xóm đều ngủ không được ngon giấc.

Trải qua đắn đo suy nghĩ, nằm gai nếm mật (bị bức ép bất đắc dĩ), Quách Gia lựa chọn võ lâm trong truyền thuyết thần kỳ nhất một chiêu Thái Sơn áp đỉnh (vật rơi tự do), lấy một cực kỳ tiêu sái tư thế (cái mông trước tiên địa) trở xuống đến trên mặt đất.

Vì lẽ đó Quách Gia cái mông so với ban đầu dày một tầng (sưng lên)!

"Hi! ..."

Trong ngủ mê Quách Gia trở mình, không cần thận ép đến cái mông, trực tiếp hít vào một ngụm khí lạnh, tỉnh lại.

"Chết tiệt cô nàng, lần sau cũng đừng làm cho ta gặp được ngươi, không phải vậy tiểu gia khẳng định để ngươi đẹp đề!" Quách Gia ngừ khí hung hăng, về mặt bất chấp.

Đương nhiên hần xưa nay chỉ phụ trách bất chấp lời nói, còn lời hung ác có thể hay không thực hiện liền chuyện không liên quan tới hần.

Nếu tỉnh rồi, Quách Gia cũng sẽ không dự định ngủ tiếp, ngày hôm nay còn có chuyện vô cùng trọng yếu, võ tướng gắng tay đến hảo hảo nghiên cứu.

"Tiểu sao tiểu nhị lang, cớ gì lấy cái kia túi sách đến trường đường, không sợ mưa gió thổi, không sợ Thái Dương tung..."

Lúc này Quách Gia chính ngồi xổm ở chính mình trong tiểu viện nướng bánh cao lương, bởi vì hần thực sự dùng không quen cổ đại kệ bếp, vừa muốn thêm sài, lại nổi giận hơn, ma thiệt là phiền, lần trước hần làm sau khi ăn xong, cả khuôn mặt đều bị huân đen.

Vì lẽ đó Quách Gia thẳng thắn ở trong sân dùng tảng đá đập cái cái giá, trực tiếp ở phía trên khảo đồ vật ăn.

Sáng sớm hôm nay khảo chính là hai cái bánh cao lương, nói là bánh cao lương, nhưng kỳ thực Quách Gia cũng không biết đến tốt cùng là lấy cái gì lương thực làm.

Duy nhất có thể xác định chính là nguyên liệu là lương thực phụ, bởi vì cái kia bánh cao lương vị thực sự không ra sao, Quách Gia chỉ có thể an ủi mình: Vật này phóng tới thế kỷ hai mươi một nhưng là khỏe mạnh thực phẩm, còn có người cho nó đặt tên "Úc đảm chiêu ngọt món ăn", không phải là tùy tiện có thể ăn được.

Bánh cao lương khảo đến vàng óng ánh, cũng sẽ tỏa ra lương thực hương vị, hơn nữa giòn giòn, cắn lên "Cọt kẹt", "Cọt kẹt" hưởng, nói tóm lại cũng khá đồ ăn.

Quách Gia không để ý phòng tay, sản nhiệt liền bắt đầu ăn, còn một bên rầm rì: "Ồ! Tốt năng Tốt năng Tốt năng! Nha! Ăn ngon ăn ngon ăn ngon!" Đáng đáp kia quả thực lại như là ở ăn sơn trần hải vị như thế.

Quách Gia đương nhiên sẽ ăn được rất thơm, bởi vì ở Đông Hán ăn cơm là một loại địa vị tượng trưng.

Bách tính bình thường là một ngày chỉ ăn hai bữa cơm, nếu là thế gia đại tộc là có thể ăn một ngày ba bữa cơm, Quách Gia còn nghe nói Lạc Dương Hán linh đế một ngày có thể ăn bốn bữa cơm. Mỗi lần nghĩ tới đây, Quách Gia cũng không nhịn được trêu ghẹo nói: "Ta trước đây cắt dạ tiêu thời điểm chính là Hoàng Đế, vậy ta ăn ngũ bữa cơm thời điểm chẳng phải là Hoàng Đế hần cha!"

*****

Ăn uống no đủ, Quách Gia vén tay áo lên, chuẩn bị triển khai dưới chính mình cái thể thần công kinh kinh thiên địa, khắp khiếp quỷ thần.

Nhưng hần còn không ra tay, một người một ngựa liền xuất hiện ở trước mặt hần, con ngựa cao to hùng tráng, hình dáng anh khí phi phàm. Không giống nhau: không chờ Quách Gia phản ứng lại, lập tức người quay về bờ vai của hần một trào nhắc lên, Quách Gia liền bay lên giữa không trung, chờ Quách Gia phản ứng lại thời điểm, đã rơi vào con ngựa chỗ ngồi phía sau.

"Tỷ tỷ, ngươi lần sau lái phi cơ thời điểm có thể hay không sớm nói với ta một tiếng!" Quách Gia ngất ngất vù vù, nhưng này không trở ngại hần phát tiết chính mình bất mãn.

Mà cưỡi ngựa người tự nhiên chính là Quách Gia duy nhất bạn nữ giới Trương Ninh.

Nàng hôm nay trên người mặc nạm vàng một bên hắc bì giáp nhẹ, eo hệ lặc giáp Linh Lung thất lưng ngọc, chân mặc màu đen tướng quân lý, thể quái hồng cầm bách hoa áo choàng, tóc đơn giản cột ở phía sau, khí khái anh hùng hùng hực, dường như Hoa Mộc Lan tái thế. Quách Gia sáng mắt lên, Trương Ninh lại còn có như thế một mặt?

"Lái phi cơ? Máy bay là vật gì? Mờ lại là hà động tác?" Trương Ninh hiển nhiên không hiểu Quách Gia tương lai ngôn ngữ.

"Ạch lái phi cơ ý tứ chính là nói tỷ tỷ khinh công rất tốt! Ân đúng! Chính là khinh công rất hay, hay như phi ở trên trời kê. Ạch không đúng! Là Phụng Hoàng Phụng Hoàng!" Quách Gia âm thầm ra một cái hân, cũng còn tốt mình có thể viên quá khứ.

"Hừ! Ít nói nhảm, ngồi vững vàng!" Trương Ninh hoàn toàn nghe không hiểu Quách Gia ở xa gì đó, đơn giản cũng sẽ không truy cứu.

"Giá!"

Một tiếng quát nhẹ, con ngựa thật nhanh liền chạy vội đi ra ngoài.

Ngồi ở chỗ ngồi phía sau Quách Gia chuẩn bị không đủ, hơn nữa cái mông vốn là có chút không thoải mái, suýt nữa ngã xuống khỏi đi, hoảng loạn trong ôm chặt lấy Trương Ninh.

"Cũng còn tốt, cũng còn tốt." Quách Gia âm thầm vui mừng, may mà chính mình linh hoạt. Có điều sau một khắc, Quách Gia sắc mặt liền thay đổi, tay của chính mình thả vị trí tựa hồ có hơi vấn đề.

Êm dịu no đủ! Cứ việc cách hắc bì giáp nhẹ, Quách Gia vẫn là có thể cảm giác được một luồng ấm áp trong nháy mắt truyền khắp chính mình toàn thân, dễ cả người hân đều ở lại: sửng sờ.

Theo con ngựa chạy trốn, cái kia êm dịu đồ tự pháp phòng, làm thế nào cũng trốn không thoát Quách Gia bàn tay, chỉ để lại mềm mại khẽ gây xúc cảm.

Lẽ nào là ở đâu? Coi như là rất ít tiếp xúc nữ tính Quách Gia cũng rõ ràng cái gì, nhưng là tay của chính mình nhưng nắm không ra, không sờ cái kia mềm mại, không sờ cái kia ấm áp.

"Còn không cho ta lấy ra! Người muốn sờ tới khi nào?"

Hết lên từng tiếng dường như sấm sét đánh ở Quách Gia bên tai, Quách Gia trong khoảnh khắc tỉnh táo, mặt đỏ rồi tỉnh rồi mù, hai cái tay lấy ra sau không biết làm sao.

Phù phù ——

Không sai, Quách Gia liền như vậy thân thể cứng ngắc ngã xuống đất, hai cái tay còn duy trì giờ lên tư thế, bởi vì trên tay của hắn còn lưu lại một tia ấm áp.

"Bộp bộp bộp lạc" có thể là Quách Gia đáng vẻ quá mức buồn cười, Trương Ninh trên mặt không có cái gì lúng túng, trái lại che miệng cười khê. Một tay kéo lấy dây cương, một tay đánh tiên xoay người, thông thạo lập tức công phu, tiêu sái phiêu dật, tựa hồ đối với chuyện vừa rồi cũng không thể nào chú ý.

Đương nhiên, làm trừng phạt, Quách Gia mất đi lên ngựa quyền lợi, chỉ có thể cùng đang chậm chậm đi dạo con ngựa phía sau cái mông bước đi.

Quách Gia đối với chỗ này phạt hoàn toàn là không phản kháng thái độ, bởi vì đến hiện tại trong đầu của hắn còn có chút hỗn loạn, hai cái tay cũng là sờ sờ nơi đó, xoa một chút nơi này, lòng bàn tay không ngừng mà liêu lỉnh mò hỏi.

Một lúc lâu, bình tĩnh lại Quách Gia cười khò một tiếng, thực sự là xui xẻo! Không hiểu ra sao địa bị người vói lên mả, liền đi đâu, làm cái gì cũng không biết. Sau đó lại không hiểu ra sao địa quảng xuống mả, còn muốn tiếp bị trừng phạt.

Ngày hôm nay khẳng định là không thích hợp xuất hành!

Không biết đi rồi bao lâu, Quách Gia hai cái bắp chân vừa chua xót vừa đau, nhưng một câu nói cũng không dám hỏi, chỉ có thể bắt đắc dĩ chung quanh loạn miết, nhưng trong lúc vô tình phát hiện Trương Ninh bên tai đến hiện tại còn lưu lại một tia đồ ửng.

Quách Gia hoàn toàn tỉnh ngộ, nguyên lai nàng chung quy là rất chú ý!

Đúng đấy, lại làm sao võ công cao cường, làm sao cung mã thành thạo, làm sao anh khí tiêu sái, nàng cũng chỉ là một cô gái.

Ta, có phải là nên chủ động điểm?

chương 11 Quách Phụng Hiếu ngàn cân treo sợi tóc

Muốn làm liền làm, Quách Gia không do dự nữa, bước nhanh về phía trước, rút ngắn mình cùng Trương Ninh khoảng cách.

"Tỷ tỷ, lần này tìm ta là có chuyện gì không?" Quách Gia là muốn lôi kéo dừng đề tài hóa giải Trương Ninh lúng túng.

"A... Ân, là có chuyện." Trương Ninh giả vờ bình tĩnh, nhưng trên mặt chợt lóe lên đỏ ửng lại bị Quách Gia bắt lấy.

"Quách Gia, tỷ tỷ muốn hỏi ngươi, ngày ấy ngươi nói ngươi sẽ làm tỷ tỷ bằng hữu là có thật không?" Trương Ninh tung người xuống ngựa, cùng Quách Gia đối lập mà đứng, ánh mắt sáng quắc mà nhìn Quách Gia con mắt, hiển nhiên đối với vấn đề này cực kỳ quan tâm.

Cảm nhận được Trương Ninh chăm chú, Quách Gia ưỡn ngực hóp bụng, ánh mắt lấp lánh, nhìn thẳng Trương Ninh: "Tỷ tỷ, nếu ta Quách Phụng Hiếu nói có hư, liền để ta này một đời không được tốt..."

Môn tự vấn lòng, Quách Gia ngày ấy là cảm nhận được Trương Ninh cùng mình như thế cô độc cùng oán hận, giác cho bọn họ hai là tương đồng người đáng thương, mới sẽ xuất phát từ chân tâm muốn cùng Trương Ninh làm bằng hữu. Vì lẽ đó giờ khắc này dĩ nhiên khởi xướng lời thề.

"Được rồi... Tỷ tỷ tin tưởng ngươi!" Trương Ninh đánh gãy Quách Gia lời thề, nằng từ Quách Gia ánh mắt trong suốt trong nhìn thấy chân thành.

"Đã như vậy, tỷ tỷ còn không mau nói cho ta biết, đến tột cùng là chuyện gì?"

"Kỳ thực tỷ tỷ ngày hôm nay là gặp phải phiền lòng sự, rồi lại không tìm được lắng nghe người, vì lẽ đó đã nghĩ đến đệ đệ ngươi. Tuy rằng hai người bọn ta mới nhận thức một ngày, nhưng ta nhưng cảm thấy chỉ có ngươi là có thể tin nhiệm. Vốn là là muốn dẫn ngươi cùng đi cưỡi ngựa, thả lỏng tâm tình, nhưng là vừa nãy..."

"Khụ khụ..." Nói đến chuyện vừa rồi Quách Gia vẫn là rất lúng túng, mặt đỏ tim đập, không nhịn được ho khan lên.

"Tỷ tỷ vẫn là nói nói mình phiền lòng sự đi, ta nhất định nghĩ tất cả biện pháp giúp ngươi."

"Ừm, kỳ thực ngươi có thể hay không giúp tỷ tỷ, tỷ tỷ không thêm đề ý. Tỷ tỷ chỉ là cần có một người đến lắng nghe, như vậy tỷ tỷ liền sẽ không cảm thấy cô đơn, ài!"

Trương Ninh trên mặt chậm rãi bay lên vẻ u sầu, để Quách Gia tâm mơ hồ đau xót. Đặc biệt là cái kia một tiếng thở dài, Quách Gia không tự chủ nắm chặt nắm đấm, loại kia đối đầu thiên bất công sự bất đắc dĩ là chưa từng tương tự! Cái kia không phải là đã từng chính mình à?

"Tỷ tỷ ngươi nói, ta Quách Gia cho dù chết cũng phải giúp ngươi!"

"Khanh khách... Được! Tỷ tỷ vậy thì nói." Trương Ninh trên mặt khôi phục loá mắt nụ cười, thực sự là ngoài đầu nhìn lại nở nụ cười, xuân về hoa nở.

Quách Gia cho nàng rất lớn an ủi, thế nhưng cái kia vẻ u sầu vẫn như cũ vẫn còn, hiển nhiên không tin Quách Gia có thể giúp nàng giải quyết, dù sao Quách Gia cũng chỉ là một hàn môn thư sinh, không có quyền không có thế.

"Tỷ tỷ mẫu thân ở ta rất nhỏ lúc còn rất nhỏ liền qua đời, vì lẽ đó ta vẫn luôn là cùng phụ thân sống nương tựa lẫn nhau. Thế nhưng tỷ tỷ phụ thân nhưng là cái người làm đại sự."

Nói đến "Đại sự" thời điểm, Trương Ninh nhìn một chút Quách Gia, phát hiện sắc mặt hắn không có bất kỳ biến hóa nào, mới tiếp tục nói, "Hắn vẫn luôn là đang vì Thái Bình Đạo sự tình chạy trốn, rất ít quản tỷ tỷ. Tỷ tỷ lần này sờ đi đến đình âm thành chính là vì làm ra một phen thành tích, được hắn tán thành. Chỉ tiếc tỷ tỷ nỗ lực lâu như vậy, vẫn cứ không có cái gì khởi sắc."

Quách Gia nghe xong chính là cả kinh, dựa theo Trương Ninh nói như vậy, phụ thân hắn ở Thái Bình Đạo địa vị tuyệt đối không thấp, lẽ nào là Trương Giác, Trương Lương, Trương Bảo trong ba người một vị con gái? Vậy này Trương Ninh là có thể nói là Hoàng Cân quân hạt nhân nhân viên, làm sao trước đây chưa từng nghe nói?

"Hôm nay sáng sớm, phụ thân người cho ta dẫn theo tin tức: Nếu là ta Thái Bình Đạo tình huống ở đình âm thành vẫn cứ không có khởi sắc, phụ thân liền muốn mời ta trở lại. Mất đi cơ hội lần này, sau đó ta sợ là càng khó đi gần phụ thân rồi. Ha ha..."

Trương Ninh âm thanh càng ngày càng thấp, đến cuối cùng dĩ nhiên là muốn khóc lên.

Cái kia cổ thất ý cùng bi thương đậm nhói Quách Gia. Nguyên lai tỷ tỷ cũng là một kẻ đáng thương, mẫu thân chết sớm, phụ thân xa lánh, không có bằng hữu. Điều này làm cho Quách Gia lại nghĩ tới đời trước chính mình.

"Đã như vậy, ta quản nhiều như vậy làm gì! Bất kể nàng là Hoàng Cân tặc vẫn là Hoàng Đế lão nhi, ta chỉ cần biết rằng nàng là bằng hữu của ta, là so với Tuân Úc cùng Hi Chí Tài càng hiểu người của mình!"

Quách Gia nhũn mảy, trầm tư suy nghĩ biện pháp giải quyết.

Nhưng mà cái kia nhấn lại lông mày rơi vào Trương Ninh trong mắt, liền cho rằng là tâm sự của chính mình khó đến Quách Gia.

"Đệ đệ, không có chuyện gì, kỳ thực tỷ tỷ vẫn có cơ hội, người không cần thế tỷ tỷ lo lắng."

"Hừ! Tỷ tỷ lại không tin ta. Muốn năm đó ta tả Thanh Long, hữu Bạch Hổ, trước Kỳ Lân, sau Huyền Vũ, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, nhân xưng Trung Quất tiểu bá vương, trên thế giới này vẫn không có chuyện ta giải quyết không được!"

Quách Gia vừa nói, một bên khuếch đại quyền đâm cước đá, nhìn qua cực kỳ buồn cười, chọc cho Trương Ninh "Bộp bộp bộp lạc" nở nụ cười.

"Được rồi đệ đệ, nếu người lợi hại như vậy, tỷ tỷ tin tưởng người, bộp bộp bộp..."

Mặc kệ Trương Ninh có phải là thật hay không hài lòng, thế nhưng là để Quách Gia thử phả nhẹ nhõm, thăm nghĩ trong lòng chính mình còn phải tiếp tục nghĩ biện pháp giải quyết tỷ tỷ vẫn đề khó.

"Đệ đệ là thật sự muốn cho tỷ tỷ hài lòng sao?" Trương Ninh mắt to như nước trong veo xoay vòng vòng mà xoay một cái, bốc lên một luồng tà ý.

Này biểu hiện sợ rồi Quách Gia, Trương Ninh sẽ không là lại muốn xảy ra điều gì ý đồ xấu chứ? Nhưng nghĩ tới nàng vừa nãy khổ sở, Quách Gia trong lòng mềm nhũn, há mồm liền đáp ứng rồi.

"Đương nhiên, chỉ cần tỷ tỷ có thể hài lòng, ta cái gì đều nguyện ý làm."

Lời vừa ra khỏi miệng, Quách Gia liền hối hận rồi, bởi vì lúc này Trương Ninh không có ý tốt địa nở nụ cười.

"Ha ha... Đã như vậy, tỷ tỷ có một ý kiến hay. Dem người lưu lại nơi này hoang sơn dã lĩnh chậm rãi đi trở về đi, này sẽ làm tỷ tỷ rất thoải mái."

"Không muốn... A!"

Quách Gia bị thảm địa gào lên đau đớn, nhưng là lúc này Trương Ninh đã quay đầu ngựa lại chạy xa.

"Đáng chết, nữ nhân chết bầm này! Sẽ không là cố ý diễn kịch cho ta xem chứ? Chính là vì như vậy ngược đãi ta? Trừng phạt ta trước..." Quách Gia ngoài miệng nói như vậy, thế nhưng trong lòng vẫn như cũ là tin tưởng Trương Ninh, bởi vì nàng biểu hiện ra loại kia bị thương cùng cô độc Quách Gia đều hiểu.

"Thực sự là nữ nhân tâm, dò kim đáy biển a! Mới vừa rồi còn khỏe mạnh, hiện tại liền chơi này một chiêu."

"Hừ! Nữ nhân chết bầm, Xú nha đầu, tiểu ma nữ, lại để ta gặp được người, xem ta như thế nào đối phó người, khẳng định là khuyết yêu khuyết đến tâm lý biến thái, có thể người có s thuộc tính, ta cũng không có m thuộc tính a!"

Không thể không nói, Quách Gia phần này ý thâm công lực thật sự rất thâm hậu.

Đương nhiên, hắn cũng chỉ có thể ở trong lòng ngẫm lại sau đó làm sao trả thù Trương Ninh; giờ khắc này, chỉ có thể khổ bức từng bước từng bước đi trở về.

Vốn là có chút luy Quách Gia giờ khắc này càng là uể oải dị thường, ý thức đều có chút mơ hồ, trong lòng không nhận được nghĩ đến một bài thơ:

Thanh Thanh xà nhi khẩu,

Ong vang vĩ sau châm

Hai người đều không độc,

Lòng dạ đàn bà là độc ác nhất!

Quách Gia âm thầm tính toán nhất định phải cho Trương Ninh một điểm màu sắc nhìn một cái.

Đang lúc này, một đạo khí tức âm lãnh xuất hiện ở Quách Gia phía sau, đó là nồng nặc sát khí, mang theo nhuệ không mà khí tư thế đậm hương về hắc hậu tâm.

Quách Gia, ngàn cân treo sợi tóc!

chương 12 chết, không đáng sợ

Bá ——

Nhuệ khí đâm thủng không khí âm thanh, đủ để chứng minh người ám sát cường hãn thực lực.

Người ám sát chọn một hoàn mỹ nhất thời cơ, lúc này mục tiêu một thân một mình, trước ở cùng với hắn cái kia lợi hại nữ nhân đã sớm đi xa.

Người ám sát thực lực vượt xa mục tiêu, hãn nhưng là khổ luyện mấy chục năm, đã ở ám sát giới có chút danh tiếng sát thủ, mà mục tiêu chỉ là một phổ thông thư sinh yếu đuối.

Vì lẽ đó hắn quyết định đâm thẳng hậu tâm, một đao giải quyết chiến đấu, sau đó bắt được tiền thù lao rồi đi.

*****

Lúc này Quách Gia đã nghe thấy được mùi chết chóc, như đời trước hôn môi đại xe vận tải thời điểm, thế nhưng lần này hắn không có ngồi chờ chết.

Quách Gia một cái giật mình, hai chân đạp địa, mượn mặt đất đàn hồi một trước phiên, trực tiếp lăn ra ngoài.

Phù phù ——

Là chủ thủ cắm vào trong máu thịt âm thanh, chỉ là thanh âm này liền có thể dọa được Quách Gia run chân, làm một người hiện đại, chưa từng từng trải qua loại tình cảnh này.

Thế nhưng đối với người ám sát tới nói nhưng là tiên nhạc, đại biểu nhiệm vụ của chính mình hoàn thành, có thể được một bút tiền thưởng, mà càng quan trọng chính là chính mình chưa từng thất thủ ghi chép đem tiếp tục tiếp tục giữ vững.

Nhiên mà lần này người ám sát thất vọng rồi, mục tiêu lại ở gần căn treo sợi tóc thời gian đột nhiên bạo phát, hiểm chỉ lại hiểm tránh thoát này một đao.

Chủ thủ xác thực thương tổn được mục tiêu, còn tùy ý ra một mảnh máu tươi, nhưng đó chỉ là mục tiêu vai, mục tiêu còn sống sót. Người ám sát cảm thấy nồng đậm si nhục, chính mình lại thất bại, ánh mắt của hắn trở nên càng thêm âm lãnh.

Hai người liền như thế đối lập.

Quách Gia vẫn như cũ bán ngồi chồm hổm trên mặt đất, bụng chính mình trên bả vai vết thương, ánh mắt lấp lánh mà nhìn người ám sát. Trong lòng nhưng đang kinh ngạc, chính mình vừa này tốc độ, sức mạnh, phản ứng đều đến trước nay chưa từng có trình độ, lẽ nào đây chính là võ tướng gãy tay tác dụng?

Mà người ám sát vẫn như cũ duy trì ra tay tư thế, một cái tay nắm chặt chủ thủ, tàn nhẫn mà tập trung mục tiêu của chính mình. Trong lòng hắn cũng hơi kinh ngạc, một người thư sinh lại có như vậy thân thể, thực sự là khó gặp, có điều cũng chỉ có như vậy.

"Bỏ tay chịu trói đi, con mồi chung quy chỉ là con mồi, thợ săn vĩnh viễn là thợ săn, kết cục sẽ không thay đổi!"

Người ám sát toàn thân hắc y, duy nhất lộ ra cũng chỉ có hai con mắt, liền ngay cả âm thanh cũng giống như là từ trong địa ngục truyền tới giống như vậy, mang theo từng tia từng tia âm lãnh, khiến người ta sợ cả tóc gáy.

"Tại sao muốn giết ta?"

Quách Gia hỏi ra một cực kỳ ngu xuẩn vấn đề, kỳ thực nội tâm hắn nghĩ tới là "Đi người **, người để ta chết ta chính là cái chết, người là gốc * đi, ta để người ăn * người có ăn hay không?". Nhưng lời này hắn không dám nói, hắn sợ chọc giận người ám sát, liệu lĩnh địa giết hắn, hắn còn muốn kéo dài thời gian.

"Nắm tiền tài của người, cùng người tiêu tại."

Nhưng mà người ám sát cũng không để ý mục tiêu vấn đề có hay không ngu xuẩn, cũng không để ý mục tiêu có phải là muốn kéo dài thời gian, bởi vì ở trong mắt hắn mục tiêu chắc chắn phải chết.

"Vậy ta cho người gấp đôi thù lao, người buông tha ta?"

"Nhìn dáng vẻ của người tựa hồ cho không nổi nhiều như vậy tiền chứ?" Người ám sát trong giọng nói mang theo một tia chế nhạo.

"Ta là không có, nhưng bằng hữu của ta có a, ta có thể mượn trước đến lại cho người."

"Ha ha, có đạo lý, nhưng rất đáng tiếc ta là có nguyên tắc, nhận nhiệm vụ liền phải hoàn thành." Người ám sát rõ ràng là đang trêu Quách Gia.

Mẹ, giết người còn muốn nguyên tắc, vậy ngươi đừng giết người a! Quách Gia một trận tức giận.

"Nhưng ta chỉ là cái hàn môn tử đệ, ngươi liền nhẫn tâm giết hại một tay không tác sát người sao?"

"Tay không tác sát? Vậy thì thế nào? Chỉ cần có tiền người nào ta ai cũng có thể giết, cũng không để ý mục tiêu là ai?"

"Nói như vậy, chính là để ngươi sát hoàng đế ngươi cũng dám?" Quách Gia tìm tới cái lỗ thủng, hẳn không tin đối diện thích khách dám giết Hoàng Đế.

"Hoàng Đế? ... Nếu là ngươi có thể trả giá đầy đủ thù lao, cũng không phải là không thể làm." Người ám sát rõ ràng hơi ngưng lại, nhưng rất mau trở lại đáp Quách Gia vấn đề.

"Hi! ..." Quách Gia hít vào một ngụm khí lạnh, không nghĩ tới người đối diện lại gan to như vậy, liền Hoàng Đế cũng dám giết. Hơn nữa hẳn có thể nghe được thích khách kia không phải là tùy tiện nói một chút, hẳn là thật sự dám tiếp sát hoàng đế nhiệm vụ.

Quách Gia trong lòng rất là chấn động, Hoàng Đế đó là người nào? Thiên hạ chỉ chủ, cửu ngũ Chí Tôn, bên người không biết có bao nhiêu võ công cao thủ bảo hộ nghiêm mật, bình thường chính là một con ruồi cũng phi không đi vào. Mặc cho võ công của ngươi cao đến đâu, như muốn đi ám sát Hoàng Đế, cũng là thiếu thân lao đầu vào lửa, tự đầu tử lộ, thích khách này như vậy ngông cuồng nói là dũng cảm, còn không bằng nói thành là điên cuồng.

"Ngươi liền Hoàng Đế cũng dám giết, đủ để chứng minh ngươi dũng khí phi phàm, không có gì lo sợ, coi như là cùng thời kỳ chiến quốc Kinh Kha so với cũng không rơi xuống hạ phong. Kinh Kha năm đó ám sát Tần Thủy Hoàng là vì mình ích lợi của quốc gia, vậy ngươi như vậy anh hùng lại vì sao phải làm một thích khách đây?"

"Anh hùng ha ha "Thích khách âm lãnh ánh mắt chậm rãi tan rã, tựa hồ nghĩ tới điều gì bi thương sự tình, cả người tâm tình đều ở hạ. Nhưng mà chỉ là trong nháy mắt, hẳn lần thứ hai khôi phục như cũ khí tràng, trong con ngươi còn nhiều một chút tức giận.

"Được rồi chuyện của ta còn chưa tới phiên ngươi quản! Ta đã để ngươi sống thêm lâu như vậy rồi, phía dưới, ngươi liền chuẩn bị một chút đi chuyển thể đầu thai đi, đời sau đừng gặp lại ta như vậy dơ bẩn người."

Thích khách nắm chặt chủy thủ tay thu về đến trước ngực, phần eo hơi chìm xuống, một cái chân sau chéch một bước, đạp trên đất, ánh mắt sắc bén mà nhìn Quách Gia.

Chỉ là trong nháy mắt, Quách Gia cảm thấy đối diện thích khách đã biến thành sói ác, chính thủ thế chờ đợi, bất cứ lúc nào đều có thể nuốt sống người ta

Chỉ có thể kéo dài tới đây sao? Quách Gia nhìn một chút Trương Ninh rồi đi phương hướng, ánh mắt lóe lên một tia hi vọng. Mà giờ khắc này, chỉ có thể dựa vào chính mình, ta Quách Gia tuyệt đối sẽ không bỏ tay chịu trời.

Vào thời khắc này, thích khách nắm lấy Quách Gia quay đầu trong nháy mắt, con mắt đột nhiên tăng vọt, ánh mắt như lưỡi dao sắc giống như đâm tới, một xúc mà phát, như Mãnh Hổ hạ sơn, thế không thể đỡ.

Tuy rằng còn cách ngũ bộ khoảng cách, Quách Gia đã phảng phất cảm giác được giờ khắc này cái kia mãnh liệt đến cực điểm sát khí, sát khí kia chỉ trong nháy mắt liền vây quanh thân thể của hắn, để trong lòng hắn sinh ra một loại cảm giác, phảng phất không khí bốn phía đều ngưng tụ giống như vậy, chính mình căn bản là không có cách nhúc nhích.

Bá ——

Ngay ở Quách Gia tâm thần chấn động thời gian, thích khách chủy thủ trong tay bỗng nhiên vung ra, mang theo to lớn tiếng xé gió kéo tới.

Sinh tử lần thứ hai trong nháy mắt.

Quách Gia hít sâu một hơi, sử dụng khí lực toàn thân cắn phá chính mình môi dưới, máu tươi phun tung toé, để hắn trong nháy mắt khôi phục hết thấy sức mạnh, lại là một chéch nhào.

Phù phù ——

Trên cánh tay lại đã trúng một đao, Quách Gia âm thầm vui mừng, thế nhưng lần này thích khách không có cho hắn thời gian thở dốc.

Bá ——

Thích khách một quỹ dị xoay người, dùng nhân loại hầu như không thể làm ra quái dị động tác lần thứ hai vung ra một đao.

Phù phù ——

Bá ——

Phù phù ——

Bá ——

Phù phù ——

"Hô... Hô... Hô..."

Một lúc lâu, hai người lần thứ hai tách ra, lẫn nhau đối lập.

Thích khách không biết mình đến tột cùng vùng ra bao nhiêu đao, cũng không biết mục tiêu của chính mình đến tột cùng gia tăng rồi bao nhiêu vết thương. Hắn chỉ có thể nhìn thấy, người đối diện nhí quần áo rách rưới rưới, toàn bộ nhuộm đỏ, nguyên bản thanh tú trên mặt cũng tất cả đều là vết máu loang lổ, nhìn qua như Địa Ngục bò ra ác quỷ, dữ tợn khủng bố.

"Tại sao ngươi còn không chết đi? Ngươi biết đến, coi như ta hiện tại không động thủ, ngươi cũng sẽ chảy máu quá nhiều mà chết."

"Chết, không đáng sợ! Đáng sợ... Chính là... Còn chưa có chết... Liên... Ngã xuống." Quách Gia âm thanh rất nhẹ rất nhẹ, khinh đến hầu như không nghe thấy, thế nhưng vẫn không có một tia sợ hãi.

"Nói nhảm nhiều như vậy, còn không phải muốn đi chết, kiếp sau tạm biệt!" Thích khách trong mắt loé ra một tia chấn động, nhưng hắn nhưng không có dự định buông tha mục tiêu của chính mình, chủy thủ hoành thừa, đã là dự định một đòn tối hậu.

Lộc cộc lộc cộc lộc cộc ——

Đang lúc này, thích khách trong tai truyền đến lao nhanh tiếng vó ngựa, liếc mắt nhìn nhuộm thành huyết nhân Quách Gia, mắt sáng lên, quay đầu đâm vào phụ cận trong rừng cây.

Phù phù ——

Cùng lúc đó, Quách Gia thân thể mềm nhũn, liền thẳng tắp địa ngã trên mặt đất. Cái kia máu tươi bao trùm hai gò má hơi nhô lên, nhếch miệng lên, càng là vô thanh vô tức địa nở nụ cười.

Tỷ tỷ, ngươi rốt cục đến rồi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 13 đạo cao một thước ma cao một trượng

"Khục. . . Khục. . ."

Quách Gia chậm rãi mở mắt ra, chỉ cảm thấy khí lực toàn thân đều bị lấy sạch, đau nhức toàn thân.

Ngoài cửa sổ ánh mặt trời chói mắt lắc khó chịu, thế nhưng Quách Gia trên mặt nhưng hiện lên nụ cười.

Sống sót, thật tốt!

"Đệ đệ, ngươi tỉnh rồi? Thực sự là. . . Quá tốt rồi!"

Trương Ninh đẩy cửa mà vào, chờ nhìn thấy Quách Gia khi tỉnh lại, hai mắt ngay lập tức sẽ đỏ.

"Ừm! Tỷ tỷ, ta không sao rồi."

"Đệ đệ, đều là. . . Đầu là tỷ tỷ sai, tỷ tỷ. . . Không nên. . . Không nên đem một mình ngươi ở lại nơi đó." Chạy chậm hai bước, Trương Ninh đem mặt cười nằm ở Quách Gia ngực, dĩ nhiên trực tiếp khóc thút thút lên.

"Tỷ tỷ, việc này làm sao có thể trách ngươi đây? Coi như không có ngươi, bọn họ hay là muốn giết ta. Huống hồ lần này không phải ngươi, ta đã chết rồi." Quách Gia mặt mang nụ cười, an ủi Trương Ninh.

Xác thực, ngày đó Quách Gia bị đâm thì, Trương Ninh kỳ thực cũng không có đi xa, chỉ là ở phía trước chờ hắn. Nhưng là đầy đủ đợi nửa canh giờ, Quách Gia đều chưa từng xuất hiện, ngay lúc đó Trương Ninh ngay lập tức sẽ ý thức được không ổn, cố gắng càng nhanh càng tốt địa trực chạy về. Chính là Trương Ninh cười ngửa âm thanh dọa chạy người ám sát, mới để Quách Gia không có tại chỗ tử vong.

Mặc dù như thế, làm Trương Ninh lúc chạy đến, Quách Gia đã máu me khắp người ngã vào trong vũng máu, trực tiếp đem nàng dọa sợ.

May mà Thái Bình Đạo cao tăng đều cùng Trương Giác học được y thuật (Sử bí thư tài, Thái Bình Đạo dùng được liệu ngao chế nước canh ngâm lá bùa, sau đó sử dụng lá bùa cho bách tính chữa bệnh, hoang xưng lá bùa trong đựng pháp lực lửa gạt lấy bách tính tín nhiệm), Trương Ninh cũng hơi sẽ một, hai, đúng lúc xử lý Quách Gia vết thương, mới bảo vệ tính mạng của hắn.

Nhưng bởi vậy, Trương Ninh vẫn luôn ở vào tự trách trong, tự trách mình hại Quách Gia.

"Hừ! Đến cùng là ai muốn hại người? Ta dẫn người đi giết cả nhà của hắn!" Nghe được Quách Gia, Trương Ninh đột nhiên nổi lên, mang theo nước mắt trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy hung ác.

Cái kia buồn cười đáng về chọc cho Quách Gia mỉm cười nở nụ cười, không kìm lòng được địa đuổi ra một cái tay khê vuốt Trương Ninh mái tóc.

"Tỷ tỷ, cảm tạ người!"

Cảm nhận được một luồng ấm áp ở chính mình tóc dài trên chậm rãi di động, Trương Ninh gò má trong nháy mắt thối qua hai mảnh đỏ ửng. Chính mình đây là làm sao? Nếu là nam nhân khác như vậy khinh bạc chính mình, đã sớm chết, nhưng là tại sao đối với đệ đệ nhưng không từng được một chút khí.

"Nói cho tỷ tỷ là ai, tỷ tỷ vậy thì đi giết bọn họ. Bọn họ nhất định phải chết!" Trương Ninh tiếng nói hung ác, nỗ lực dùng này để che dấu chính mình ngưng ngưng.

"Bọn họ đương nhiên muốn chết!"

Quách Gia nói câu nói này thì cực kỳ bình tĩnh, lại làm cho Trương Ninh tâm run lên.

Làm sao có khả năng? Trương Ninh lúc đó chính là cả kinh, ta nhưng là lâu dài trà trộn giang hồ, tay nhiễm máu tươi, mà đệ đệ chỉ là một thư sinh yếu đuối, hắn làm sao có khả năng đề ta sản sinh sợ sệt? Đây nhất định là ảo giác! Đúng! Không sai, là ảo giác!

"Bọn họ đương nhiên muốn chết, thế nhưng là không phải chết ở trong tay người, mà là ta!"

Nhưng mà đón lấy một câu nói này lại làm cho Trương Ninh biết cảm giác kia không phải ảo giác, chỉ là đệ đệ tựa hồ thay đổi.

Tuy rằng không biết này thay đổi là tốt hay xấu, nhưng cũng làm cho nàng sản sinh một tia ý lại.

Cảm giác kia, thật tốt! Khiến người ta không kìm lòng được địa say mê trong đó.

"Tỷ tỷ."

"A! . . . A, đệ đệ, ta ờ, làm sao?" Trương Ninh từ trong suy nghĩ bị đánh thức, cái kia khuôn mặt tươi cười trong nháy mắt đỏ như máu, vẫn như cũ mỹ không gì tả nổi.

"Lỡ tai dựa vào lại đây!"

"A! Đệ đệ. . . Ta. . . C hong ta. . . Có phải là quá. . ." Trương Ninh không biết là nghĩ tới điều gì, hoảng loạn tay chân múa tung, nói năng lộn xộn.

"Ta là muốn cùng tỷ tỷ nói kế hoạch của chính mình, không biết tỷ tỷ nghĩ cái gì?" Quách Gia trên mặt hiện lên một tia ý, xấu xa nhìn Trương Ninh.

"Ta. . . Ta. . . Ta. . ." Trương Ninh biết mình hiểu lầm rồi, trên mặt càng là hồng có thể nhỏ xuống huyết đến.

"Tốt! Người chỉ biết bắt nạt tỷ tỷ. . . Hừ!"

Mãi đến tận nhìn thấy Quách Gia không có ý tốt địa cười xấu xa, Trương Ninh mới phản ứng được, trực tiếp đưa tay bóp lấy Quách Gia lỗ tai chính là một chín mười độ xoay tròn.

"Hi! . . . Tỷ tỷ, ta nhưng là bệnh nhân, người làm sao nhẫn tâm như thế đối với ta? Hi! . . . Đau quá, đau quá! Ta sai rồi tỷ tỷ, mau thả ta ra, lỗ tai muốn rơi mất!"

"Hừ! Biết mình là bệnh nhân liền cho tỷ tỷ thành thật một chút, không phải vậy tỷ tỷ cũng sẽ không khách khí."

Trương Ninh hai tay chống nạnh, vẻ mặt hung ác, ngoài miệng không một chút nào nhiều người, thế nhưng cái trán một vẻ lo âu nhưng không có chạy ra Quách Gia con mắt.

Mỹ nhân cho dù là tình khí cũng là đẹp vô cùng!

"Được rồi, tỷ tỷ. Lỗi tại dựa vào lại đây, ta đã có kế hoạch." Sái đủ lạc thú, Quách Gia cũng sẽ không lại tiếp tục đùa giỡn Trương Ninh, vẫn là chính sự quan trọng.

Trương Ninh đem lỗi tại gần kề Quách Gia, cái kia doanh nhuận như ngọc vành tai mang theo một tia phần hồng, cảm nhận được nóng rực hô hấp đánh vào vành tai trên, trong nháy mắt liền bị nồng nặc nam tử khí tức vây quanh, cả người đều mềm nhũn ra.

Nhưng là vì không để cho mình ở đệ đệ trước mặt mất mặt, cũng chỉ có thể gắng gượng, mãi đến tận Quách Gia chậm rãi nói về kế hoạch, Trương Ninh mới bị dẫn vào trong đó.

Một lúc lâu, Quách Gia đã sớm nói, mà Trương Ninh còn chìm đắm ở trong đó.

"Tỷ tỷ, làm sao. . ."

"Chuyện này. . . Đệ đệ, thật không nghĩ tới ngươi lại như vậy thông minh! Tỷ tỷ hiện tại rất vui mừng không phải kẻ thù của ngươi, bằng không sớm muộn cũng có một ngày tỷ tỷ sẽ bị ngươi ăn không còn sót cả xương." Trương Ninh thở dài một cái, kế hoạch này xác thực lợi hại.

"Nhưng là hiện tại ta cũng muốn đem ngươi ăn xương đều không dư thừa a." Quách Gia nhẹ nhàng lẩm bẩm một câu.

"Ngươi. . . Ngươi nói cái gì? Có bản lĩnh lặp lại lần nữa." Trương Ninh bị câu nói này tuột mất đồ tới mang tai, làm sao đệ đệ lập tức biến hóa lớn như vậy, trước đây hẳn lúc nào dám như vậy nói chuyện cùng chính mình?

"Nói chuyện? Không. . . Ta không lên tiếng a, tỷ tỷ ngươi nghe lầm."

Quách Gia thật sự rất muốn đánh chính mình mấy cái vả miệng, làm sao nhanh miệng tặc tử chính là cái không xong đây?

"A! . . . A! . . . Tỷ tỷ ta sai rồi, ta là bệnh nhân! Đừng. . . Không muốn xách lỗi tại ta! Eo. . . Eo cũng đừng bấm! Vậy cũng là nam nhân nơi quan trọng nhất! A! . . ."

Nữ nhân thông thường giảng có điều nam nhân thời điểm sẽ không giảng đạo lý, mà đối với Trương Ninh như vậy người mang võ công nữ nhân thì lại càng yêu thích dùng võ lực giải quyết tất cả giữa nam nữ tranh cãi.

*****

Tốt một phen hương diễm làm nhục, mãi đến tận Trương Ninh luy thờ hồng học, đồ mờ hôi trần trụi, Quách Gia mới chạy trốn ma trào.

"Hừ! Lần này biết lợi hại chưa, xem ngươi còn dám hay không cùng tỷ tỷ đối nghịch!"

Trương Ninh một tiếng hòn dỗi, rất có nữ vương khí thế, ép Quách Gia không dám có bất kỳ phản kháng.

"Không dám, không dám, tỷ tỷ đại nhân! Đệ đệ cũng không dám nữa!"

"Ta trước tiên đi chuẩn bị một chút, kế hoạch nhất định phải bảo đảm không có sơ hở nào." Trương Ninh thu dọn một hồi hơi nhú lên quần áo, chuẩn bị xoay người rời đi, đột nhiên mắt to xoay vòng vòng mà xoay một cái, trên mặt bốc lên một vệt cười xấu xa.

"Đệ đệ, biết mình hôn mê mấy ngày sao?"

"Không biết a, nhưng nên thời gian không lâu đi, làm sao?" Từ Trương Ninh trên mặt Quách Gia cảm thấy một tia không ổn, tiểu ma nữ này lại muốn sai chính mình sao?

"Hi hi, thời gian xác thực không dài, liền một tháng mà thôi. Chỉ là không biết ngươi hai cái bằng hữu sẽ nghĩ như thế nào? Bộp bộp bộp rồi. . ."

Trương Ninh nói xong liền xoay người rời đi, chỉ để lại Quách Gia một người ở trong phòng đau đầu.

Làm sao sẽ hôn mê thời gian dài như vậy? Đáng chết! Cái kia Tuân Úc chẳng phải là đã xuất phát đi Lạc Dương, còn có Hi Chí Tài không thông báo lo lắng thành hình dáng gì đây? Ta đến thời điểm lại muốn giải thích thế nào đây?

Thực sự là Quách Gia đạo cao một thước, Trương Ninh ma cao một trượng a!

chương 14 rất tốt, này rất hệ thống

"Tích nhỏ "

Giữa lúc Quách Gia buồn phiền dị thường thì, trong đầu của hắn vang lên siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống tiếng nhắc nhở.

"Báo cáo chủ nhân, nhiệm vụ mới đã sinh thành, xin hỏi có hay không kiểm tra?"

Nhiệm vụ mới sao? Quách Gia trong đầu hiện ra vẻ mong đợi.

Lần thứ nhất nhiệm vụ trong hân thu được nửa năm tuổi thọ cùng võ tướng găng tay, nửa năm tuổi thọ cụ thể làm sao hắn không cảm giác được, nhưng là võ tướng găng tay thần kỳ đã là tràn đầy linh hội.

Lần trước bị đâm, nếu như không phải có võ tướng găng tay tồn tại, chính mình chỉ sợ là liền lần thứ nhất tập kích đều tránh không thoát, trực tiếp chết rồi đi.

Sau khi tranh đấu trong, võ tướng găng tay đem Quách Gia thân thể cơ năng tăng lên tới một trình độ đáng sợ, tốc độ, sức mạnh, nhanh nhẹn đều là làm người hiện đại Quách Gia không thể tưởng tượng.

Cuối cùng, ở Quách Gia chảy nhiều máu như vậy tình huống lại thành công còn sống, quả thực có thể nói là kỳ tích, Quách Gia tin tưởng, này cùng võ tướng găng tay thần kỳ tuyệt đối không thể tách rời.

Chính là không biết người ám sát kia nếu như biết được chính mình sống tiếp tin tức sẽ phản ứng ra sao đây?

"Hệ thống, ta muốn kiểm tra nhiệm vụ mới!"

"Tích nhỏ "

Gợi ý của hệ thống âm sau, một loạt văn tự xuất hiện ở Quách Gia trong đầu:

* nhiệm vụ * giết người (giết chết Quách gia một nhân vật trọng yếu)

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, nếu là bị bắt nạt cũng không thể giúp đỡ trả thù, hệ thống tuyệt đối sẽ khinh bỉ ngươi.

* quest thưởng * tăng cường nửa năm tuổi thọ

* tiếp thu nhiệm vụ * là phủ

Giết người! Nếu là đời trước liền huyết đều chưa từng thấy Quách Gia có thể sẽ bị trực tiếp sợ đến run chân chứ? Mà bây giờ Quách Gia nhưng là không chút do dự mà click "Đúng".

Kỳ thực Quách Gia trong lòng đã sớm có loại ý nghĩ này, sống lại đệ nhất khắc chính mình suýt chút nữa bị đánh chết, khi đó Quách Gia đã rõ ràng thế giới này không phải tương lai hài hòa xã hội, ở thời đại này kẻ thích hợp sinh tồn, người yếu cũng chỉ có thể chịu đến làm nhục hoặc là tiếp thu tử vong.

Chỉ là dù sao làm mười tám năm người hiện đại, tư tưởng bên trong sẽ bản năng chống cự giết chóc cùng máu tươi, vì lẽ đó Quách Gia vẫn luôn dưới không được quyết tâm này.

Mà lần này ám sát chân chính địa thay đổi Quách Gia, đánh nát trong lòng hắn còn sót lại cái kia một điểm may mắn cùng tự mình lừa dối. Nếu như ngươi không đứng dậy phản kháng, một ngày nào đó ngươi sẽ bị kẻ thù của chính mình giết chết.

Giết người! Giờ khắc này Quách Gia không nhận được muốn cảm tạ Quách gia cùng hệ thống!

Cảm tạ Quách gia, để cho mình nhanh như vậy liền thích ứng xã hội này, hiểu được cái gì gọi là tàn khốc cùng người chết ta vong, ném mất người hiện đại cuối cùng một tia ngu xuẩn!

Cảm tạ hệ thống, nó ngăn chặn chính mình cuối cùng một tia đường lui, chính mình chỉ có thể tự tay giết người, lại không thể tồn một chút xíu may mắn. Một khi tay nhiễm máu tươi, Quách Gia sẽ triệt để cáo dừng tới chính mình.

"Hệ thống, cảm tạ ngươi! Tuy rằng vẫn xem không hiểu nhiệm vụ của ngươi nhắc nhở là cái món đồ quý quái gì vậy, thế nhưng cảm tạ ngươi lần này biết tâm ý của ta."

Quách Gia rất chân thành, nhiệm vụ lần này quả thật làm cho hắn thoải mái. Còn nhiệm vụ kia nhắc nhở, Quách Gia chỉ muốn nói một câu: "Rất tốt, này rất hệ thống!"

"Báo cáo chủ nhân, kỳ thực bản hệ thống cũng không hiểu tâm ý của người, hơn nữa tâm ý của người quan bản hệ thống chuyện gì?" Siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống trước sau như một, xưa nay không biết cái gì gọi là cân nhắc mặt của chủ nhân sắc.

"Người người liền không thể cho ta chút mặt mũi? Nói chuyện nhất định phải trực tiếp như vậy?"

"Mặt mũi? Trực tiếp? Xin lỗi, báo cáo chủ nhân, hệ thống chỉ biết là ăn ngay nói thật, xưa nay đều sẽ không nói lời nói dối." Hệ thống nói rất máy móc, hơn nữa đang hoàng trình trọng.

"Ăn ngay nói thật? Thiếu đến rồi, không biết "Vật thí nghiệm", "Tru" những này từ đều là ai nói, nói rồi còn không dám thừa nhận, thực sự là dám làm không dám chịu!" Quách Gia bị hệ thống tức giận tâm tình có chút chập trùng, càng là muốn cùng hệ thống toán lên nợ cũ.

"Báo cáo chủ nhân, nếu như hệ thống không có nghe lầm, những câu nói này hẳn là chủ nhân vừa nãy tự mình nói, lẽ nào chủ nhân đối với mình có tâm đánh giá? Vật thí nghiệm? Tru?"

" "

"Ào ào ào" Quách Gia từng ngum từng ngum địa thở hổn hển, nếu như không thuận xả cơn giận này, hẳn không biết mình sau một khắc sẽ làm ra cái gì đến.

"Hệ thống, rất tốt, này rất hệ thống!" Quách Gia giận dữ, từng chữ từng chữ.

"Tru, rất tốt, này rất tru!" Hệ thống âm thanh vẫn rất máy móc, thế nhưng là so với chửi ầm lên còn để Quách Gia sinh khí.

" "

"Chủ nhân, giận dữ thương thân!"

" "

*****

Địch tiến ta lùi (đánh không lại liền chạy), Quách Gia am hiểu sâu trận chiến này hơi tư tưởng, vì lẽ đó đại quân lui lại ba mươi dặm, không cùng một số bất lương hệ thống tranh chấp.

Thu dọn Tốt quần áo, chậm rãi xoay người, Quách Gia quyết định đi ra ngoài ăn một chút gì, thuận tiện sưởi tắm nắng, dù sao nằm một tháng, thời gian dài không gặp quang, thân thể đều có chút gì.

"A! ..."

Vừa đẩy cửa phòng ra, Quách Gia liền nhìn thấy Hi Chí Tài chính ngồi ngay ngắn ở trong tiểu viện, nâng thẻ tre tinh tế phẩm đọc.

Không chỉ có như vậy, còn có hai cái thân thể cao to trắng hán đứng ở phía sau hắn, hai tay ôm ngực, con người đóng lại, dĩ nhiên là ở chộp mắt.

Có thể là nghe được động tĩnh, hai tên trắng hán đồng thời mở mắt ra, bùng nổ ra kinh người mục mang, chờ nhìn thấy là Quách Gia sau, liền lần thứ hai bẻ lên, thật giống chưa từng xảy ra cái gì như thế.

Hai người này Quách Gia đều biết, một người tên là Tuần lớn, một người khác tên là Tuần hai, chính là lúc trước đi theo Tuần Úc phía sau hai tên vũ lực khá cường tới tở, đều là Tuần Úc phi thường tri kỷ người, quang từ bọn họ có thể có được Tuần gia ban tặng "Tuần" tính liền biết bọn họ địa vị không thấp, nhưng là bọn họ tại sao lại ở chỗ này? Không phải nên theo Tuần Úc cùng đi Lạc Dương sao?

"Làm sao, phụng hiếu nằm một tháng liền không quen biết ta?"

Hi Chí Tài một tiếng trêu đùa đánh gãy Quách Gia tâm tư, quay đầu nhìn lại, Hi Chí Tài đã khép lại thẻ tre, đứng dậy hướng về Quách Gia đi tới.

Quách Gia một bước xa vọt thẳng đến Hi Chí Tài trước mặt, một hùng ôm, tàn nhẫn mà ôm lấy hắn.

"Phụng hiếu chính là chết rồi, cũng sẽ không quên chính mình bằng hữu tốt nhất."

Hi Chí Tài rõ ràng không nghĩ tới Quách Gia sẽ có như thế thân mật động tác, vẻ mặt ngẩn ra, nhưng chỉ là mấy hơi thở, liền bùng nổ ra sáng sủa nụ cười, hiển nhiên đối với Quách Gia hành động như vậy, hẳn là không một chút nào chống cự, thậm chí còn có chút vui mừng.

"Ha ha ha ha... Phụng hiếu, ta không phải là hồng nhan tri kỷ của người. Đem ta ôm như thế căng thẳng, lẽ nào liền không sợ Trương tiểu thư ghen?"

Hồng nhan tri kỷ? Nghe nói như thế, Quách Gia sắc mặt đã là một đỏ, buông ra ôm ấp, vừa định giải thích, nhưng phát hiện mình chính mình tựa hồ không có gì hay giải thích.

Đúng đấy, Trương Ninh mới phải phía trên thế giới này hiểu rõ nhất người của mình. Có chút không muốn nói cho Tuần Úc, Hi Chí Tài, chính mình nhưng có thể không chút do dự mà giảng cho Trương Ninh nghe.

Quan trọng nhất chính là, nàng hiểu Quách Gia cô độc, mà Quách Gia rõ ràng nàng bị thương, này có thể không phải là hồng nhan tri kỷ sao?

"Làm sao, bị ta nói trúng tâm sự, thẹn thùng? Ha ha ha ha..." Không chỉ có là nữ nhân, nam nhân cũng yêu thích ở chuyện tình cảm trên trêu chọc bằng hữu tốt nhất!

"Ngươi là tại sao biết tỷ tỷ?"

"Tỷ tỷ? Ha ha! Gọi cũng thật là thân mật a. Ngươi bị thương lâu như vậy, vẫn luôn là Trương tiểu thư cùng ta đang chăm sóc ngươi, chúng ta dĩ nhiên là quen biết."

Thì ra là như vậy, cũng là chính mình ngu xuẩn, vấn đề này không phải rất rõ ràng mà.

"Cái kia Tuần lớn, Tuần hai tại sao lại ở chỗ này? Bọn họ không phải nên chữ Nhật như cùng đi vào Lạc Dương sao?"

Vẫn chớp mắt Tuần đại nghe được Quách Gia, chậm rãi mở mắt ra, quay về Quách Gia vừa chớp tay, hơi hành lễ.

"Quách công tử, ngươi trong lúc hôn mê công tử trước đến thăm quá ngươi, đối với ngươi bị thương sự tình rất là tự trách. Thế nhưng bởi vì Lạc Dương sự tình hẳn không thể không rời đi, chỉ có thể lưu lại ta hai người bảo vệ cho ngươi."

"Thì ra là như vậy!"

"Thiếu gia còn dặn dò: Nếu là ngươi sau khi thương thế lành muốn muốn đi tới Lạc Dương, liền do ta hai người hộ tống công tử, nếu là ngươi không muốn đi Lạc Dương, thì lại để ta hai người vẫn ở lại bên cạnh ngươi."

"Như vậy, phụng hiếu đa tạ hai vị tráng sĩ bảo vệ."

Quách Gia nghe xong Tuần đại, cúi người quay về hai người cũng là một chớp tay.

Chỉ là lần này, vẫn không nói gì Tuần hai cũng mở mắt ra, hai vị tráng hán dĩ nhiên đồng thời quay về Quách Gia ngoác to miệng, mắt lộ ra kinh sợ.

Mà ở Quách Gia không nhìn thấy góc độ, Hi Chí Tài cũng là kinh địa há hốc miệng ra, chỉ là so với Tuần lớn, Tuần hai lạng người tốt lắm rồi. Rất nhanh, Hi Chí Tài trên mặt kinh ngạc biến mất, đã biến thành tán thưởng mỉm cười.

"Hai vị vì sao như vậy, lẽ nào là phụng hiếu đã làm sai điều gì?" Nhìn thấy hai người kinh sắc, Quách Gia rất là không rõ.

"Không có! Không có! Công tử đương nhiên không có sai." Tuần lớn, Tuần hai lập tức lần thứ hai đáp lễ, so với lần trước cung cung kính kính.

"Vậy thì tốt... Vậy thì tốt!" Quách Gia tiểu thờ phào nhẹ nhõm, nhưng là trong lòng vẫn có một ít nghi hoặc, vừa nãy là làm sao?

Quách Gia tự nhiên không biết, là hắn vừa nãy hành lễ kính đến hai người.

Ở Đông Hán, Quách Gia là người nào? Cho dù gia cảnh sa sút, nhưng bất kể như thế nào tổ tiên cũng là cực kỳ hiển hách tam công, mà chính hắn cũng là có chút danh tiếng thư sinh, hắn địa vị xã hội kỳ thực là không thấp.

Cái kia Tuần lớn, Tuần hai đây? Cho dù vũ lực cao cường, nhưng cũng có điều là Tuần gia hai tên người làm, thân phận, địa vị hầu như là xã hội tầng thấp nhất.

Bọn họ hướng về Quách Gia hành lễ đó là thiên kinh địa nghĩa, mà Quách Gia hướng về bọn họ hành lễ nhưng là trước nay chưa từng có, khai thiên tích địa, hai người làm sao không kinh?

Chỉ là đối với người hiện đại Quách Gia tới nói, trả lễ lại chính là nhân chi thường tình, vì lẽ đó hắn không thể nào hiểu được hai người vì sao giật mình.

Quách Gia không biết, chính mình này thi lễ ở Tuần lớn, Tuần nhị tâm trong gieo xuống một viên ra sao hạt giống.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 0015 giết người ca chi nhạc đạo

Dĩnh Xuyên quận đình âm thành.

Tuân gia, chính là Nho gia đại năng Tuân tử đời sau.

Đến Đông Hán, gia tộc lại có Tuân thực phẩm hạng cao thượng, bị thế nhân tôn xưng vì là thực Thần quân. Thực Thần quân có tám tử, được xưng Tuân thị tám Long, mà Tuân Úc nhưng là thực Thần quân tôn bối.

Đến nay, Tuân gia vẫn cứ là Dĩnh Xuyên quận, thậm chí toàn bộ Đông Hán quan trọng nhất thế gia đại tộc một trong.

Bởi vậy, Dĩnh Xuyên quận đại đa số gia tộc đều cùng Tuân gia duy trì ngân lương trên vãng lai giao dịch, những gia tộc này trong tự nhiên cũng bao quát dương địch thành quách gia.

*****

Mây đen gió lớn giết người dạ, cổ tháp hàn nha quỷ khắp thì.

Đoàn xe xuất hành phải làm tránh khỏi buổi tối là tất cả mọi người đều biết thường thức, vậy mà lúc này đình âm ngoài thành trên quan đạo, một nhánh quy mô khá lớn đội ngũ giống trống khua chiêng địa tiền lên.

Toàn bộ đội ngũ ước chừng hai mươi chiếc xe ngựa, hai mươi lượng xe bò, toàn bộ chồng chất như núi, là tràn đầy lương thực. Mỗi chiếc xe phân phối một tên phu xe, hai tên hộ vệ, ngoài ra còn có hai trăm gia binh phía bên ngoài bảo vệ quanh, nhìn qua quy mô rất lớn.

Mỗi chiếc xe trên đều cắm vào tiểu kỳ, mặt trên dùng "Phi bạch thể" viết một "Quách" tự, cho thấy đoàn xe thân phận, chính là đến từ Dĩnh Xuyên quận tri dương địch thành Quách gia.

Đoàn xe phía trước nhất hai con cao đầu đại mã hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang. Một kỵ chính là Quách gia những ngày gần đây sí tay có thể nhiệt hai công tử quách dương, khác Một kỵ nhưng là Quách gia ở đình âm thành phụ trách vương quân sự.

Hai người về mặt tuyệt nhiên không giống, quách dương vênh vang đắc ý, ngông cuồng tự đại, mà vương quân sự nhưng là chau mày, lo lắng lo lắng.

Theo đoàn xe cách đến đình âm thành càng ngày càng xa, vương quân sự rốt cục không nhịn được: "Hai công tử, này buổi tối tiến lên coi là thật là nguy cơ từ phía, có thể nhất định phải cẩn thận phòng bị a!"

Không nghĩ tới chỉ là một câu nói này liền chọc giận quách dương, hấn trừng mắt lạnh lẽo, trực tiếp chỉ vào vương quân sự liền mắng lên.

"Lão bất tử, ngươi được rồi! Ngươi phải nhớ kỹ ngươi chỉ là ta Quách gia một con chó, chủ nhân làm quyết định nơi nào đến phiên chó sửa hoán?"

Tựa hồ là hiếm một câu nói này không có cách nào biểu đạt sự phẫn nộ của chính mình, quách dương tiếp tục chửi ầm lên.

"Lão già, ở đình âm trong thành ngươi liền ba lần bốn lượt ngăn cản ta buổi tối xuất hành, hiện nay lại đang ta bên tai nói nhao nhao không ngớt, ngươi có biết ta sớm nửa ngày trở lại liền có thể được phụ thân càng nhiều tán thành? Hẳn là ngươi đã cùng đại ca ta cấu kết cùng nhau, muốn phá hoại ta chuyện tốt? Há?"

Đối mặt hai công tử nhục mạ, vương quân sự cảm như hén, không dám có chút phản kháng. Nửa ngày quá khứ, mới phải cẩn thận từng li từng tí một địa nói rằng: "Hai... Hai công tử, tiểu... Tiểu nhân không dám, chỉ là lo lắng có tặc nhân thừa dịp buổi tối hành hung, cướp đi lương thực a."

"Hừ! Chuyện cười. Bỏn công tử ở đây, có ai dám đánh Quách gia chủ ỷ? Hơn nữa bỏn công tử mang đến hai trăm gia binh, tặc nhân là không đến tốt nhất, nếu là đến rồi ta tất gọi hấn có đi mà không có về." Quách dương là hăng hái, liều mạng, dường như vô địch thiên hạ.

"Vâng... Là... Là, hai công tử nói rất có lý!"

Vương quân sự trong lòng vẫn cứ có thật nhiều nghi ngờ, nhưng giờ khắc này đã không dám lại nói nhiều một câu.

"Hừ! Tiếp tục xuất phát, cho ta gia tốc đi tới! Nếu là có người sai lầm: bỏn bỏn thiếu gia đại sự, bỏn thiếu gia tất gọi hấn biết thủ đoạn của ta."

*****

Bất tri bất giác, đoàn xe tiến vào một mảnh khu rừng rậm rạp. Ở đêm tối dưới, vùng rừng rậm này bóng cây lay động, tầm nhìn cực thấp, coi như là ngoại vì hộ vệ đều giờ cây đuốc cũng không nhìn thấy hai ngoài mười bước cảnh tượng.

Không chỉ có như vậy, toàn bộ rừng rậm ngoại trừ đoàn xe tiếng bước chân, tiếng vó ngựa cũng lại không nghe được một điểm tiếng nói của hấn, quý dĩ làm cho tất cả mọi người đều sinh ra một chút sợ hãi, liền ngay cả quách dương trong lòng mình đều có chút bồn chồn, nhưng cũng chỉ có thể cường trang trấn định.

Vương quân gia nhìn thấy bốn phía u ám phức tạp hoàn cảnh, trong lòng sinh ra một tia không ổn, âm thầm cầu khẩn tuyệt đối đừng có chuyện.

Nhưng mà không như mong muốn, càng là không nghĩ đến cái gì liền càng là đến cái gì.

"Giết a! ..."

Theo quát to một tiếng vang lên, xa xa một mảnh cây đuốc đột nhiên sáng lên, đồng thời hướng về đoàn xe nhanh chóng tiếp cận.

Quách dương mặt lúc đó chính là vừa kéo, tâm sợ mặt run, hoàn toàn không biết làm sao.

Lúc này, trong đội ngũ một gã hộ vệ đi lên phía trước, quay về quách dương cung kính nói: "Công tử chớ hoảng sợ, cư tiểu nhân quan sát đối diện cây đuốc chỉ có bốn, năm mươi số lượng, mà chúng ta nhưng tổng cộng có hơn ba trăm người, chỉ cần tiểu nhân mang theo các anh em xung phong một trận tất có thể đem này quần mao tặc chém tận giết tuyệt, đến thời điểm đến lão gia trước mặt nhưng là một cái công lớn a!"

Người nói chuyện gọi là xuân thế nhân, bởi vì thường có vũ lực, vẫn bị quách dương coi như tâm phúc, cũng là này hai trăm gia binh đầu lĩnh.

Nghe được xuân thế nhân nói như vậy, quách dương trên mặt hoảng sợ biến mất hầu như không còn, trái lại đã biến thành một tia hưng phấn. Không sai, hẳn đã nghĩ đến chính mình lần này chém giết tặc nhân lập xuống đại công sau khi, ở trước mặt phụ thân địa vị lần thứ hai tăng lên, ở trong gia tộc áp đảo ca ca của chính mình.

"Đại gia nghe, đối diện tặc nhân có điều năm mươi, tất nhiên chỉ là một đám người ô hợp, bọn họ dám xông lên chính là chịu chết, các người đều lên cho ta, giết không giữ lại ai. Giết càng nhiều công tử ta ban thưởng càng nhiều!"

"Là!"

Này hai trăm gia binh bình thường hãy cùng quách dương vì là không phải làm ngạt, trong lòng có một luồng ác ý, nghe tới kẻ địch chỉ có chính mình một phần tư thì càng là ác đảm nảy sinh, trực tiếp hướng về ánh lửa liền vọt tới, chỉ lo chậm một bước ném mất hai công tử ban thưởng.

"Ha ha, Vương quân gia, thế nào? Lần này ta xe áp tải đội còn thuận tiện chúc tặc, vậy cũng là một cái công lớn a." Chiến đấu còn chưa bắt đầu, quách dương nhưng cảm thấy đã nắm chắc phần thắng.

"Hai công tử nói đúng, đúng là một cái công lớn." Vương quân gia gật đầu tán thành, nhưng trong lòng không ổn cảm giác càng ngày càng nặng.

*****

Hãy nói một chút này hai trăm gia binh mỗi người giành trước, mà xuân thế nhân ý vào vũ lực cao cường càng là đem tất cả mọi người đều bỏ lại đằng sau.

Song phương chỉ còn hai mươi bộ khoảng cách, xuân thế nhân đã thấy rõ đối diện xác thực chỉ có hơn năm mươi người, tuy rằng mỗi người đều dài khá là cường hãn, nhưng hẳn nhưng không chút nào hoảng, chúng ta một chọi một đánh không lại các người, bốn đôi một còn không đánh lại sao?

"Giết a! Các huynh đệ, giết bọn họ, thiếu gia ban thưởng có thể đang ở trước mắt!" Xuân thế nhân rống to cho gia binh tiếp sức.

"Giết a!" Hai trăm người cùng nhau đồng ý, đồng thời gọi giết, tình cảnh cũng khá là đồ sộ.

Chỉ tiếc sau một khắc, hơn 200 danh gia binh dồn dập lạnh từ đầu tới chân.

Bởi vì ở tại bọn hắn không nhìn thấy trong bóng tối, bốn phương tám hướng đồng thời truyền đến tiếng la giết, bọn họ không thấy rõ có bao nhiêu người, thế nhưng quang từ tiếng la giết trong liền có thể cảm nhận được đối phương vượt xa chính mình!

Có mai phục!

"Các huynh đệ, không nên hốt hoảng, đại gia tụ tập cùng một chỗ trở về trùng, thiếu gia nào còn có hơn một trăm người, chỉ cần hợp binh một chỗ, chúng ta liền có thể thắng." Không thể không nói xuân thế nhân cái này tiểu đầu mục vẫn còn có chút năng lực, ở đại gia đều kinh hoàng không thể tả thì, chỉ có hắn còn có thể tỉnh táo làm ra phán đoán.

Xuân thế nhân một người trước tiên, nhanh chóng ném lăn hai người, dẫn tới các gia binh sĩ khí đại chấn.

Thế nhưng xuân thế nhân trong lòng mình nhưng phát lên nồng đậm lo lắng, chính mình vừa nãy xác thực trong nháy mắt liền giết hai người, có thể ngay cả như vậy, cũng có thể cảm nhận được người đối diện bên trong mỗi một cái đều là dị thường cường hãn, ít nhất so với bên mình gia binh còn mạnh hơn nhiều. Này còn chỉ là bọn tiểu đầu mục la, cái kia đầu mục của bọn họ sẽ mạnh bao nhiêu đây?

Quả nhiên, xuân thế nhân vẫn không có vung ra đao thứ ba, đối diện liền lao ra một đại hán vạm vỡ, thân cao gần chín thước, cao lớn vạm vỡ, hai mắt tròn tròn, chỉ là cái kia trùng thế liền có thể dọa ngã thật là nhiều người.

"Tiểu tặc không nên hung hăng, Liêu Hóa ở đây, ăn gia gia một đao."

Đại hán vạm vỡ tự xưng Liêu Hóa, khiến một cái trùng đao, nhìn qua uy mãnh vô cùng, có vạn phu không làm chi được, chỉ kém ba bước, Liêu hoa nhảy lên thật cao, một chiêu Lực Phách Hoa Sơn sát tướng lại đây.

Xuân thể nhân cảm giác được một luồng che ngợp bầu trời sát khí mãnh liệt mà đến, hắn biết sinh tử nhưng vào lúc này, nếu là không thể ngăn trụ đòn đánh này, chính mình liền xong, hắn ngừng thở, điều động hết thầy sức mạnh để ngăn cản.

Đang ——

Trong không khí, một tiếng đình tai nhức óc reo lên.

Xuân thể nhân chặn lại rồi đòn đánh này, thế nhưng trong lồng ngực khí huyết một trận bốc lên, khoe miệng chảy ra bọt máu, hồ khẩu cũng bị xé rách.

Một đòn lực lượng, uy mãnh như vậy.

Này một đao sau khi, xuân thể nhân cũng không còn cùng Liêu Hóa chính diện tác chiến dừng khí, hư lác một đao, chạy đi liền chạy, y dựa vào chính mình các huynh đệ tránh né Liêu Hóa truy sát.

Chủ tướng chạy tán loạn, tình thế lại ở hạ phong, các gia binh trong nháy mắt tan vỡ, bị giết toi bởi hoa lá.

Xa xa quách dương nhìn chăm chăm bên này chiến đấu, coi chính mình gia binh đã chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, trong mắt bốc lên hỏa bình thường khát vọng, hận không thể chính mình cũng vọt vào sát phạt một phen.

Hắn không biết chính là, tối nay giết chóc vừa mới bắt đầu, giết người ca sắp tẩu hường!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 16 sát nhân ca chi tẩu hường

"Công tử, không biết xuân đội trưởng bọn họ tình hình trận chiến làm sao?"

Dạ quá đen, vương quân sự không thấy rõ phương xa chiến đấu, thế nhưng trong lòng tổng có chút bất an.

"Hừ! Ngươi lo lắng cái gì? Đội ngũ này nhưng là theo ta đã lâu, cái gì trận chiến chưa từng thấy? Mấy cái mao tặc còn không phải lập tức liền thu thập!" Quách dương vẫn như cũ là cái kia bức ngông cuồng tự đại đáng ghét.

Vương quân gia trong lòng trầm nghĩ, liền ngươi cái này người ngu ngốc vừa nảy vừa nghe đến động tĩnh sợ đến cái kia đáng ghét, còn ngươi mang đội ngũ, e sợ chỉ là mang đi bắt nạt bắt nạt cùng khổ bách tính đi.

"Có người trở về!" Phía sau hai người một tên thính tai hộ vệ cả kinh kêu lên.

Hai người Ngưng Thần vừa nghe, quả nhiên, có người trong đêm đen nhanh chóng tiếp cận?

Mãi đến tận hai mươi bộ có hơn, quách dương cùng vương quân sự mới lúc ẩn lúc hiện địa nhìn thấy người tới lại là xuân thể nhân.

Chỉ là lúc này xuân thể nhân bên người một gia binh đều không có, hơn nữa hắn nhìn qua khá là thâm trầm, mũ giáp mất rồi, giáp nhẹ trên vai đao thật dài vết đao, cả người huyết ô, liền ngay cả hắn chưa từng rời thân bội đao cũng không gặp.

"Làm sao, tặc nhân có phải là đều giết sạch rồi?" Quách dương bản năng cảm thấy không đúng, thế nhưng hắn trong tiềm thức nhà của chính mình binh là tất thắng.

Vương quân gia không còn gì để nói, cái này đầu heo, tình huống như vậy còn không nhìn ra được sao? Rõ ràng là chính mình này một phương bị đánh cho hoa rơi nước chảy, thậm chí là toàn quân bị diệt, chỉ còn dư lại xuân thể nhân một.

Quả nhiên, xuân thể nhân kêu rên nói: "Hai công tử, chạy mau! Có mai phục! Chúng ta bị đánh thật thâm, hết thầy huynh đệ liền còn lại ta một người."

"Làm sao có khả năng, ngươi gạt ta?" Cho tới giờ khắc này, quách dương vẫn là chưa tin nhà của chính mình binh đội ngũ sẽ bị đánh bại.

"Công tử, là thật sự! Chúng ta cũng lấy là kẻ địch chỉ có bốn, năm mươi người, song khi chúng ta xông tới thời điểm, lập tức từ bốn phương tám hướng bốc lên đám không xuể tặc nhân, nguyên lai bọn họ đều tàng ở trong bóng tối, hơn nữa những này tặc nhân nghiêm chỉnh huấn luyện, chúng ta căn bản

chống lại không được. Hai công tử, đi mau! Không phải vậy liền đi không được."

"Nhưng là những này lương thực?"

Vào lúc này quách dương lại còn đang suy nghĩ mang đi lương thực để tránh cho phụ thân quở trách, Vương quân gia hận cực kỳ thẳng ngu này, nhưng vẫn phải là che chở hần thoát thân.

"Đi! Hai công tử, sống sót so với cái gì cũng có dùng a! Nếu là không đi, chúng ta đêm nay liền phải chết ở chỗ này a!"

Một "Chết" tự sợ rồi quách dương, sắc mặt của hần trong nháy mắt trắng xám, bắt đầu ra bên ngoài đổ mồ hôi lạnh, hô to một tiếng "Đi", liền muốn bát mã rời đi, nhưng là vào lúc này là bọn họ muốn đi liền có thể rời khỏi sao?

"Đi? Đi hướng nào?"

Rất nhanh, Quách gia đoàn xe còn lại hơn một trăm người liền bị một đoàn tặc nhân vây nhốt, đám người kia mỗi người cầm trong tay cây đuốc, sắc mặt hung ác, thân thể cường tráng, có tới năm trăm, đem bọn họ vì gió thổi không lọt.

Trong đám người này còn có một tên đại hán vạm vỡ thân cao thể mập, cầm trong tay trường đao, cực kỳ dễ thấy, đứng trước mặt mọi người, luồng khí thế kia khiến người ta kinh hãi, chính là trước một đao đánh bại xuân thể nhân Liêu Hóa.

Quách dương bị Liêu Hóa khí thế sợ đến một trận run cầm cập, nhưng vẫn là cường trang trấn định nói: "Ta là dương địch Quách gia hai công tử, các ngươi mau mau thả ta, nếu người nào dám động ta một cọng tóc gáy, ta liền giết cả nhà của hần!"

"Ha ha ha ha" hết thảy trắng hán đều bị câu nói này chọc cho cười ha ha, liền ngay cả Vương quân gia cùng những kia còn lại hộ vệ cũng là một mặt thẹn thùng, bây giờ nói câu nói như thế này còn có tác dụng sao? Nhân gia nếu dám đến chặn giết khẳng định đã sớm biết thân phận của chúng ta, tên ngu ngốc này!

Nhìn thấy tất cả mọi người đều coi chính mình là thành đũa ngọc như thế nhìn, quách dương trên mặt lúc đỏ lúc trắng.

"Các ngươi các ngươi đến cùng có biết hay không dương địch Quách gia, này không phải là các ngươi những này tiện dân có thể trêu chọc."

Quách dương tức đến nổ phổi, dĩ nhiên là nói không biết lựa lời.

"Chết!"

Này vừa nói, hết thảy tặc sắc mặt người đều thay đổi."Tiện dân"! Như vậy si nhục há lại là tùy ý có thể nhin được? Tất cả mọi người trong mắt đều phun ra phần nộ ánh lửa, hận không thể ăn quách dương thịt, uống quách dương huyết.

Quách dương lại xuân lần này cũng rõ ràng, nếu là mình nhiều hơn nữa câu nói tất nhiên lập tức liền sẽ chết không có chỗ chôn, ở một đám người tràn trệ hung ác dưới ánh mắt, hần bị dọa đến run không ngừng, cũng lại không nói ra được một câu nói.

"Các vị anh hùng, bi nhân Quách gia quân sự Vương lão Hán. Chỉ là hộ tống lương thực đi qua cùng này, nếu là các vị anh hùng muốn lương thực, chúng ta hai tay dâng, chỉ cầu các vị thả chúng ta một con đường sống a."

Vương quân sự biết mình không ra mặt nữa ngăn cản thẳng ngu này công tử, đại gia đêm nay đều chết chắc rồi, chỉ có thể đứng cảm đứng ra.

"Lương thực, lương thực là ta Quách gia, lúc nào đến phiên ngươi con chó này nói chuyện, ngươi muốn chết?"

Ai biết quách dương không dám cùng tặc người nói chuyện, nhưng là quát lớn lên vương quân sự đến không một chút nào yếu thế, đến hiện tại còn muốn chính mình hai công tử uy phong.

"Ai!"

Vương quân sự một tiếng thở dài, Quách gia đám người dồn dập thất vọng, liền ngay cả xuân thể nhân cũng là sắc mặt khó coi, thiếu gia này có thể xưa nay đều không đem chúng ta những này hạ nhân xem là người đối xử đi.

Quách gia hạ nhân cùng tặc nhân đều đồng thời cảm tức quách dương, mục ô nổi hận ý, đây chính là sĩ tộc sắc mặt sao?

Cảm nhận được bọn hộ vệ ánh mắt không đúng, quách dương hoảng loạn càng sâu, âm thanh gầm rú: "Làm sao? Các ngươi còn muốn tạo phản sao? Có tin ta hay không đem các ngươi toàn giết? Các ngươi vốn là đều là ta Quách gia cầu, ta Quách gia các ngươi phải chết các ngươi liền phải chết!"

Hần lúc này cư nhiên đã quên đi rồi chính mình là bị vô số tặc nhân vây quanh, bọn hộ vệ là hần duy nhất sống sót dựa vào! Như vậy nhục mắt bọn họ, coi là thật là đoạn chính mình đường sống a.

"Yêu, đến hiện tại còn đang đùa ngươi Quách gia hai công tử phải đoàn đây?"

Một tiếng trêu đùa đánh gãy quách dương rít gào, các tráng hán tự phát địa nhường ra một con đường đến, sau đó liền nhìn thấy một nam một nữ từ bên ngoài đi vào. Nam vóc người mi thanh mục tú, mang theo thư sinh khí tức, mà nữ nhân nhung trang vấn tóc, dung nhan tuyệt mỹ, vừa lời kia hiển nhiên

chính là thư sinh này nói tới.

Hai người đứng lại sau, tự xưng Liêu Hóa tráng hán rất là tự giác đứng ở nữ nhân một bên, cầm lấy đại đao hộ vệ lên, không ít tặc nhân cũng đều đem hai người bảo vệ quanh lên, rất hiển nhiên hai người này là đám người kia đầu lĩnh.

"Ngươi ngươi ngươi là Quách Gia? Làm sao có khả năng? Ngươi không phải đã chết rồi sao? Ngươi là người là quý? A!"

Hai công tử cũng quay đầu nhìn lại, nhưng trong nháy mắt bị dọa đến hồn phi phách tán, người này không phải đã chết vào thích khách trong tay sao? Việc này nhưng là chính mình tự mình sắp xếp, làm sao có khả năng lại sống lại?

Đúng, người đàn ông này chính là Quách Gia Quách Phụng Hiếu, mà nữ nhân chính là Trương Ninh.

"Ngươi đương nhiên là hi vọng ta chết rồi, thế nhưng rất đáng tiếc ta sống sót, có phải là rất thất vọng?"

"Ngươi còn sống sót? Quách Gia Quách Gia ta nhưng là Quách gia nhị thiếu gia a, ngươi khẳng định không dám giết ta, không phải vậy Quách gia sẽ không bỏ qua cho ngươi." Phát hiện Quách Gia là cái người sống quách dương lập tức khôi phục chút lá gan, dĩ nhiên uy hiếp Quách Gia đến.

"Ồ! Thật sao? Ta rất sợ nha. Chính là không biết nếu như ta đêm nay đem các ngươi đều giết, ai có thể biết việc này là ta làm đây?"

Quách dương nghe nói như thế, trên mặt đe dọa nhất thời biến mất hầu như không còn, đổi thành một bộ khăn cầu vè.

"Quách Gia, ta sai rồi, chúng ta tổ tiên là đồng nhất người, giữa chúng ta nhưng là có huyết thống quan hệ, ta là ca ca ngươi a, xem ở phần này trên, buông tha ta, ta cầu ngươi!"

"Đừng đấy, giữa chúng ta có huyết thống quan hệ, vì lẽ đó các ngươi bức tử mẫu thân ta?"

"Giữa chúng ta có huyết thống quan hệ, vì lẽ đó các ngươi cướp đi nhà ta hết thầy đất ruộng?"

"Giữa chúng ta có huyết không liên quan, vì lẽ đó các ngươi ba lần bốn lượt mưu hại cho ta?"

"Đã như vậy, ta chẳng lẽ không nên trở về báo ngươi sao? A?"

Quách Gia cả vè mặt và giọng nói đều nghiêm túc, lớn tiếng quát lớn đối diện quách dương, vốn đã sợ vờ mặt hắn giờ khắc này càng là không thể tả, thậm chí ngay cả lời nói cũng không nói ra được.

"Ta ta ta "

Quách Gia mới sẽ không quân thẳng ngu này muốn nói cái gì, một tay từ Liêu Hóa trong tay nắm quá trùng đao, tha ở phía sau, hướng về quách dương bước ra một bước. Cái kia gầy yếu thân hình bản cùng trùng đao cực không xứng đôi, nhưng vào lúc này nhưng cho tất cả mọi người một loại chấn động, phẳng phất là Thiên Thần hạ phàm giống như vậy, khiến người ta không thể ngang hàng.

"Nam nhi làm giết người, giết người không lưu tình.

Thiên thu Bất Hủ nghiệp, đều ở giết người trong.

Tích có thích khách mình, nghĩa khí trùng hứa.

Trên hồng tức giết người, thân so với hồng mao khinh.

Lại có hùng cùng bá, giết người loạn như ma.

Rong ruổi đi thiên hạ, chỉ đem đao thương khoa.

Kim muốn tìm kiếm loại này, bỗng mò ánh trăng."

Quách Gia lại bước ra bước thứ hai:

"Quân không gặp, lâu thấp chiến dịch tráng sĩ chết, Thần Châu từ đây khoa nhân nghĩa. Một khi lỗ di loạn Trung Nguyên, sĩ tử thì bốn nọ dân khắp.

Ta muốn học Cỗ Phong, chấn chỉnh lại hùng hào khí.

Danh tiếng cùng cận bã, xem thường nhân giả ki."

Bước thứ ba:

"Thân bội tước thiết kiếm, giận dữ tức giết người.

Cắt cổ tương nhắm rọu, đàm tiếu quý thần kinh.

Ngàn dặm giết kẻ thù, nguyện phí mười Chu Tinh.

Chuyên chur Điền Quang trù, cùng kết sâu xa thăm thăm tình.

Hướng ra trạm gác đi, mộ đề đầu người về.

Thần toán quyền duy tư ngủ, chiến hào bỗng nhiên thôi."

Bước thứ tư:

"Tây Môn đừng mẩu đi, mẩu bi nhi không bi.

Thân hứa hân thanh sự, nam nhi trường Bất Quy.

Giết đầu trong thiên địa, khóc liệt kinh âm đình.

Ba bước giết một người, tâm ngừng tay liên tục.

Dòng máu vạn dặm lắng, thi chảm Thiên Tâm (Chihiro) son.

Tráng sĩ chinh chiến thôi, quyền chảm địch thi miên.

Trong mộng còn giết người, lúm đồng tiền ánh tổ huy.

Con gái mặc muốn hỏi, nam nhi hung hà rất : gì?

Xưa nay nhân đức chuyên hại người, đạo nghĩa xưa nay không một thật!"

Bước thứ năm:

"Quân không gặp, sư hồ con mỗi hoạch uy danh, đáng thương con nài có ai thương? Thế gian xưa nay cường thực yếu, cho dù có lý cũng uổng công.

Quân hưu hồi, nam nhi tự có nam nhi hành.

Nam nhi hành, làm thô bạo.

Sự cùng nhân, hai không lập."

Bước thứ sáu:

"Nam nhi sự ở giết đầu trường, đảm tự Hùng Bi Bear mục như lang.

Sinh nếu vì nam tức giết người, không giáo nam khu khóa nữ tâm.

Nam nhi xưa nay bất chấp thân, dù chết địch thù cười kẻ thù.

Cừu trảng chiến trường một trăm nơi, khắp nơi nguyện cùng cò đại thanh.

Nam nhi mặc run rẩy, có ca cùng quân nghe:

Giết một là vì là tội, đồ vạn là vì là hùng.

Đồ đến chín triệu, tức là hùng trong hùng.

Thích khách mình, đạo bất đồng."

Bước thứ bảy:

"Nhìn thấu ngàn năm nhân nghĩa tên, nhưng khiến kiếp này sinh hùng phong.

Mỹ danh không yêu yêu ác danh, giết người trăm vạn tâm không thua.

Ninh giáo thế nhân nghiêng răng hận, không giáo không có mắng ta người.

Phóng tầm mắt thế giới mấy ngàn năm, nơi nào anh hùng không giết người!"

Bây chạy bộ xong, Quách Gia dĩ nhiên đến quách dương trước mặt.

Lúc này có tặc nhân mỗi người hai tay nắm chặt, sắc mặt căng thẳng, trong mắt bốc lên khát vọng, nhưng trong lòng nhiệt huyết sôi trào; mà đối diện họ vệ nhưng đều là người người run rẩy, sắc mặt tái nhợt, không biết lúc nào đã thả rơi xuống vũ khí trong tay, càng là bỏ vũ khí đầu hàng.

Chỉ có Trương Ninh, Liễu Hóa, xuân thể nhân nhìn Quách Gia ánh mắt đều biến, thần sắc lộ ra sùng kính cùng thần phục, phảng phất là ở nhìn mình vương!

Mà quách dương bị dọa đến tê liệt trên mặt đất, phía dưới chảy ra một bãi chất lỏng màu vàng, càng là bị dọa đến không không chế.

Bảy bộ [giết người ca], từng bước kinh tâm!

Phù phù ——

Quách Gia một đao vung ra, máu tươi phun ra, một cái vòng tròn cuộn cuộn đầu người lăn xuống trên đất.

Tối nay, giết người ca đã tẩu hướng, mà có mấy người, cuối cùng rồi sẽ vì là vương!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 17 giết người ca chi kết thúc

"Đệ đệ, những người còn lại nên làm gì?"

Trương Ninh chỉ vào Quách gia còn lại hộ vệ, bọn xa phu hỏi.

Quách Gia nhìn một chút chu vi Thái Bình Đạo hảo hán, lại nhìn một chút Quách gia những kia đã đầu hàng người, cuối cùng đưa ánh mắt đặt ở Liễu Hóa trên người.

Đây chính là "Thực trung không Đại Tướng, Liễu Hóa làm tiên phong" cái kia Thực Hán danh tướng sao? Quả nhiên bất phàm, chỉ là này thân thể, khí thế kia liền đủ để áp đảo rất nhiều người bình thường.

Chớp mắt một cái, Quách Gia tà tà địa nở nụ cười, trong lòng tự nhưng đã có lập kế hoạch.

"Người chính là Liễu Hóa?"

"Nhà ta chính là Liễu Hóa, tự nguyên kiem."

Liêu Hóa vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, tiểu thư không phải hỏi người xử trí như thế nào tù binh sao? Người hỏi ta là ai làm gì? Thế nhưng bởi vừa nãy Quách Gia cái kia thù [giết người ca] chấn động đến hắn, Liễu Hóa vẫn là hơi chấp tay trả lời Quách Gia.

"Há, nguyên kiem, vậy ta hỏi người, nếu như là người, xử trí như thế nào những người này?"

"Ta?"

Liêu Hóa có chút bối rối, hắn vẫn luôn là tiểu thư người hầu cận, từ trước đến giờ đều là nghe tiểu thư làm việc, còn thật chưa từng làm chủ. Mê man hắn nhìn về phía tiểu thư cầu viện, lại phát hiện tiểu thư cũng đang suy tư cái gì, căn bản cũng không có giúp ý của hắn.

Trương Ninh cũng là hơi nghi hoặc một chút, thế nhưng năng tin tưởng Quách Gia tuyệt đối là có thâm ý, vì lẽ đó liền không nói gì.

"Nếu như là ta, ta nên đem bọn họ đều thả đi. Trong những người này chỉ có quách hai công tử cùng những gia binh kia làm nhiều việc ác, những người khác cũng có điều là mưu cái kế sinh nhai, không cần làm khó để bọn họ chứ?"

Liêu Hóa chỉ có thể nhắm mắt theo : đề ý nghĩ của chính mình trả lời.

"Há, thả? Sau đó tin tức truyền tới Quách gia, không chỉ có chúng ta kế hoạch sau này toàn bộ thất bại, Thái Bình Đạo ở Đình Xuyên cũng sẽ phải gánh chịu đả kích thật lớn, trách nhiệm này là tiểu thư nhà người gánh chịu vẫn là người gánh chịu đây?" Quách Gia một mặt hí ngược, trực tiếp phủ định Liễu Hóa đề nghị.

"Cái kia vậy thì toàn bộ giam giữ lên!" Liêu Hóa bắt đầu có chút sốt sắng, sự thông minh của hắn cũng không cao lắm, cùng Quách Gia như vậy người thông minh nói chuyện sẽ làm hắn rất là ứng phó không rảnh.

"Nhốt lại? Các người Thái Bình Đạo có lớn như vậy địa phương giam giữ hơn trăm người, hơn nữa bảo đảm không bị phát hiện, sẽ không có người chạy trốn sao?" Quách Gia lần thứ hai phủ định Liêu Hóa đề nghị.

"Cái kia cái kia ngược lại ta là không nghĩ ra được, cũng không thể đều giết chứ?" Liêu Hóa không có cách nào, chỉ có thể sái nổi lên vô lại.

"Nói được lắm, chính là toàn giết!"

Ai biết lần này, Quách Gia lại có thể sẵn sàng định đề nghị của hắn, dùng âm u đến cực điểm âm thanh nói "Toàn giết".

"Không muốn a! Chúng ta đều là dân chúng bình thường a!"

"Đúng đấy, đừng giết chúng ta a, chúng ta chỉ là cho Quách gia làm việc, mưu cái kế sinh nhai a."

"Thả chúng ta, chúng ta tuyệt đối sẽ không nói ra, ta thề với trời a."

Hết thấy tù binh tất cả đều run như cây sậy, kêu khóc xin tha, mà Thái Bình Đạo các hào hán cũng đều trừng lớn mắt nhìn tiểu thư cùng Liêu Hóa, bọn họ không tin hai người sẽ dưới mệnh lệnh như vậy.

"Nhìn cái gì vậy? Không nghe lời của đệ đệ sao? Toàn giết, một cũng không muốn lưu!" Thế nhưng Trương Ninh trực tiếp liền lật đật bỏ bọn họ ý nghĩ trong lòng.

"Tiểu thư, không thể a, bọn họ đều là dân chúng bình thường, chúng ta làm sao có thể làm chuyện như vậy?" Liêu Hóa trực tiếp liền quỳ gối Trương Ninh trước mặt, khẩn cầu.

"Hừ! Vừa nhưng là tự ngươi nói chủ ý, hiện tại lại là ngươi cái thứ nhất đi đầu phản kháng, ngươi là sái ta chơi sao?" Trương Ninh nghiêm sắc mặt, dĩ nhiên cũng là uy nghiêm cực kỳ, đem Liêu Hóa cái này hầu như là nằng hai lần thể trọng hán tử trấn áp nói không ra lời.

"Ta ta ta" Liêu Hóa cũng là có nỗi khổ không nói được, vừa nãy chính mình chỉ là tùy tiện nói chuyện, nơi nào sẽ nghĩ đến Quách Gia lại đồng ý, nếu là thật toàn giết, cái kia há không phải tội nghiệt của chính mình sao?

"Hừ! Nếu là không muốn giết người, còn không mau mau cầu đệ đệ cho ngươi ra cái chủ ý."

Trương Ninh lại mở miệng, nhưng là khinh nhu rất nhiều, để Liêu Hóa chính mình đi cầu Quách Gia.

Sau khi nói xong, Trương Ninh quay về Quách Gia chớp chớp mắt, Quách Gia trong lòng căng thẳng, tỷ tỷ nhìn ra rồi sao? Cũng thật là người đàn bà thông minh a.

Quách Gia đương nhiên là có ý đồ, từ khi hắn nghe được "Liêu Hóa" danh tự này sau thì có ý nghĩ. Nói đem Liêu Hóa chiêu vì là thù hạ xác thực không hiện thực, mình bây giờ còn chẳng là cái thứ gì, thế nhưng để Liêu Hóa giáo dạy mình võ công, lưu cái mất duyên cái gì còn không phải dễ như ăn cháo.

Quả nhiên, Liêu Hóa nghe được tiểu thư sau, trực tiếp chạy vội tới Quách Gia trước mặt, được rồi cái chín mươi độ chấp tay lễ, cung kính mà nói rằng: "Quách tiên sinh, cầu người giáo dạy chúng ta, ta Liêu nguyên kiệt không muốn theo liên giết người a."

Quách Gia là còn dự định điều một điều Liêu Hóa, chỉ là lúc này từ tù binh ở trong vọt thẳng đi ra một người, ép thẳng tới Quách Gia.

Trương Ninh, Liêu Hóa đều là con mắt phát lạnh, tay cầm chuôi đao, chuẩn bị giết người.

Thế nhưng người này chỉ là vọt tới ngũ bộ địa phương xa liền trực tiếp quỳ xuống, hướng về phía Quách Gia nói rằng: "Quách tiên sinh, những người này đều là dân chúng vô tội. Nếu như người thật sự muốn giết, liền giết một mình ta đi, ta đồng ý vì bọn họ gánh tội thay."

Người này chính là trước cùng Liêu Hóa đối đầu một chiêu xuân thể nhân, hai trăm gia binh bên trong duy nhất người sống.

"Không nghĩ tới Quách gia còn có như ngươi vậy hảo hán, đã như vậy, ta đáp ứng các người. Nhưng là làm trao đổi, các người cũng phải đáp ứng ta một điều kiện, làm sao?"

"Tiên sinh mời nói, tại hạ chết còn không sợ, còn sợ gì điều kiện?"

"Tiên sinh mời nói, Liêu Hóa cũng là cái gì đều nguyện ý làm, chỉ cần người lưu lại những người này tính mạng."

"Chết? Lẽ nào các người không biết trên thế giới này có so với chết chuyện càng đáng sợ sao?"

Chỉ là một câu nói này, vốn là đại nghĩa凛 nhiên Liêu Hóa cùng xuân thể nhân trực tiếp mồ hôi lạnh lạch xoạch, sắc mặt tái nhợt.

Thật đáng sợ, chỉ là một mười mấy tuổi văn nhược thanh niên, một câu nói gọi người hi người liền hi, một câu nói gọi người sợ người chỉ sợ, hai người bây

giờ là thật sự có chút sợ Quách Gia.

"Tiên sinh mời nói, bất kỳ điều kiện gì chúng ta đều đồng ý đáp ứng." Chỉ là đến mức độ này, hai người cũng không thể quay đầu, chỉ có thể nhắm mắt đáp ứng.

"Kỳ thực rất đơn giản, để những này người nhà họ Quách đều ở quách dương trên thi thể chém trên một đao, lại đem bọn họ áp tải đi mấy ngày là có thể." Quách Gia rốt cục lỏng ra khẩu.

"Ý của tiên sinh là?" Hai người này vũ phu phản ứng quả thật có chút chậm, lập tức không có thể hiểu được Quách Gia mưu kế.

"Thực sự là xuân, làm cho tất cả mọi người đều chém trên một đao quách dương, vậy bọn họ liền đều là đồng mưu, còn ai dám đi Quách gia mật báo." Trương Ninh thực sự là có chút không nhìn nổi, chỉ có thể giải thích cho bọn họ nghe.

"Thì ra là như vậy, như thế đơn giản a, ta nghĩ như thế nào không tới đây?" Liêu Hóa một mặt ảo não.

"Ngươi có thể nghĩ đến ngươi liền không gọi Liêu Hóa, Hừ!" Trương Ninh thực sự là nộ quá ngu.

"Áo, ha ha" Liêu Hóa vừa nghe cũng là, chỉ có thể cười khúc khích lên.

Mưu kế ra, Quách gia những tù binh kia cũng là chiếu làm, trong bọn họ đương nhiên sẽ không có người chống cự, bởi vì bọn họ vốn là đối với quách dương rất là bất mãn, có mấy người thậm chí thừa dịp cơ hội đối với quách dương thi thể liền chém mấy đao, phát tiết tức giận trong lòng.

Ban ngày sắp xảy ra, giết người đêm hạ màn kết thúc, thế nhưng nhắm vào Quách gia kế hoạch vừa mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 18 hệ thống không hoàn mỹ

"Tích nhỏ "

Chân trời đã xuất hiện ngân bạch sắc thời điểm, Quách Gia vừa mới mới vừa trở lại chính mình tiểu viện, bận rộn một đêm, vừa nằm ở trên giường nhỏ, chuẩn bị bù cái đại giác, gợi ý của hệ thống âm nhưng hưởng lên.

"Báo cáo chủ nhân, nhiệm vụ của ngươi đã hoàn thành."

Tiếp theo trong đầu liền xuất hiện một loạt văn tự:

* nhiệm vụ * giết người (giết chết Quách gia một nhân vật trọng yếu)

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, nếu là bị bắt nạt cũng không thể giúp đỡ trả thù, hệ thống tuyệt đối sẽ khinh bỉ ngươi.

* quest thưởng * tăng cường nửa năm tuổi thọ

* nhiệm vụ trạng thái * đã hoàn thành

* lĩnh quest thưởng * là phủ

Vốn đã là buồn ngủ liên liên Quách Gia lập tức liền trở nên hoạt bát, trực tiếp từ trên giường nhỏ ngồi dậy đến, điểm cái "Đúng".

"Tích nhỏ tình trạng của ngươi bây giờ như sau."

Chủ nhân đẳng cấp: Cấp 2

Họ tên: Quách Gia (từng dùng tên: Lư uyên)

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 17 tuổi

Tuổi thọ: 19 năm

Còn lại tuổi thọ: 2 năm

* nhiệm vụ * hoàn thành nhiệm vụ 2 cái, chờ đợi sinh thành dưới một cái nhiệm vụ

Sau đó một luồng thần kỳ năng lượng tràn vào Quách Gia thân thể, để toàn thân hắn một nhọc trong nháy mắt biến mất, dường như lần trước hoàn thành nhiệm vụ thì như thế.

Vẫn là cái kia cổ quen thuộc năng lượng, cảm giác quen thuộc!

Cũng thật là kỳ quái, nhiệm vụ thứ nhất đơn giản như vậy còn đưa một bộ võ tướng gắng tay, này thứ hai nhiệm vụ cũng chỉ có nửa năm tuổi thọ khen thưởng, Quách Gia thầm nghĩ trong lòng.

Người ** đều là không có điểm cuối, được nửa năm tuổi thọ, Quách Gia cũng còn muốn được càng nhiều đồ vật.

"Hệ thống, ngươi nhưng là biến khu cửa a!"

"Báo cáo chủ nhân, nếu như ngươi không cần cái kia nửa năm tuổi thọ, hệ thống là có thể thu hồi." Siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống làm sao có khả năng ở Quách Gia trước mặt thua trận, nó nhưng cho tới bây giờ đều là áp chế Quách Gia.

"Đừng đừng biệt, vậy thì không cần, kỳ thực ta đã rất hài lòng, không có những ý nghĩ khác." Người ở dưới mái hiên đều là muốn cúi đầu, vì lẽ đó Quách Gia cũng chỉ có thể chịu thua.

"Hệ thống, ta "

"Báo cáo chủ nhân, nếu như ngươi sau đó phải nói đều là phí lời, vậy thì mời không nên quấy rầy ta!" Lần này hệ thống lại trực tiếp đánh gãy Quách Gia.

"Ngươi ngươi ngươi" Quách Gia tức đến nổ phổi, hệ thống này lại dám như vậy đối với mình, trước đây hệ thống tuy rằng cũng là khắp nơi cùng chính mình đối nghịch, thế nhưng xưa nay sẽ không đánh gãy lời của mình.

Không đúng, có vấn đề!

"Hệ thống, ngươi âm thanh làm sao trở nên như vậy suy yếu?" Quách Gia rốt cục phản ứng lại, vừa này hệ thống âm thanh so với thường ngày nhỏ hơn nhiều lắm.

_____

Không người theo tiếng.

"Hệ thống ngươi làm sao? Có chuyện ngươi nói a, tuyệt đối đừng giấu ở trong lòng, ta nhất định có thể giúp ngươi. Ngươi nói chuyện, nói chuyện a!"

Lần này Quách Gia có chút hoảng rồi, hắn nhớ tới đến lần trước hoàn thành nhiệm vụ thời điểm hệ thống liền có vẻ hơi suy yếu, hơn nữa cực kỳ ít nói, lại như là ở tránh khỏi tiêu hao như thế.

Hệ thống nhưng là Quách Gia sống sót dựa vào, không có chính nó liền không sống nổi mấy năm, vạn nhất nó thật sự có chuyện, chính mình chẳng phải là cũng chơi. Nghĩ tới đây, Quách Gia làm sao không căng thẳng?

"Hệ thống hệ thống thân ái hệ thống, ngươi nói chuyện a, đừng dọa ta!"

Quách Gia chính mình cũng không có phát hiện hắn là như vậy địa ý lại siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, tuy rằng mỗi lần đấu võ mồm chính mình cũng thất bại thương tích đầy mình, tức giận nổi giận dùng dùng, hắn không thể đem hệ thống chém thành muôn mảnh, thế nhưng dù vậy, hắn cũng đã quen thuộc hệ thống như vậy, bởi tiếp chính mình sống lại ở trên thế giới này, cho tính mạng của mình, cho mình sức mạnh.

Nói hắn tiện cũng được, nói hắn có tình có nghĩa cũng được, nói chung hắn giờ phút này gấp đầu đầy mồ hôi, dường như con kiến trên chảo nóng, không biết làm sao.

"Báo cáo chủ nhân, ngươi là ngớ ngẩn sao? Biết ta suy yếu còn không cho ta nghỉ ngơi một chút?"

Một câu trào phúng nghe vào Quách Gia trong tai nhưng dường như tiên nhạc, không chỉ không sinh được chút nào tức giận, còn như là trong lòng ăn mật như thế.

"Phải! Là! Là đều là ta quá ngu, chỉ cần ngươi không có chuyện gì là tốt rồi, vậy ngươi nghỉ ngơi đi, không khôi phục không muốn đi ra."

Giờ khắc này Quách Gia một mặt cười lạnh, gật đầu liên tục, nịnh nọt dường như trong cung thái giám, thế nhưng hắn nhưng là vui vẻ chịu đựng,

không có một chút nào chống cự.

*****

Tối nay chưa chợp mắt!

Cho dù Quách Gia lần thứ hai nằm ở trên giường nhỏ, vẫn như cũ là tâm tư vạn ngàn.

"Ta là siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống, do aykm bác sĩ ở 3016 năm phát minh, là vì để cho nhân loại thu được trường sinh bất lão năng lực, cuối mấy thời gian đến 2016 năm, ngươi là bản hệ thống người thứ nhất thí nghiệm giả."

Đây là hệ thống cùng Quách Gia lần thứ nhất gặp gỡ thì tự giới thiệu mình, khi đó Quách Gia nghe được "Mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống", "Trường sinh bất lão", "Máy thời gian" chỉ cảm thấy hệ thống là ở nói bậy.

Nhưng bây giờ lại nghĩ lên câu nói này cảm giác đã là rất khác nhau.

Tăng cường tuổi thọ, chính mình vẫn không có xác thực địa cảm giác được, thế nhưng võ tướng gắng tay thần kỳ mình đã tràn đầy linh hội, nó có thể rất lớn địa tăng cao người tổ chất thân thể: Tốc độ, sức mạnh, phản ứng chờ chút, cũng chính là có nó, mình mới có thể ở lần trước ám sát trong như kỳ tích địa sống sót.

Sau đó trải qua Trương Ninh giám định, Quách Gia đã đại khái rõ ràng võ tướng gắng tay cụ thể tác dụng.

Nó cũng không phải khiến người ta thu được tam lưu võ tướng toàn bộ năng lực, mà chỉ là để đeo giả nắm giữ tam lưu võ tướng thân thể năng lực, còn chiêu thức, kinh nghiệm cùng kỹ xảo những thứ đó này cũng chỉ có thể dựa vào mang theo giả chính mình đi học.

Vì lẽ đó tối hôm nay, Quách Gia mới sẽ sinh ra để Liêu Hóa dạy mình võ nghệ chú ý, cũng không phải tâm huyết dâng trào, mà là sớm có ý nghĩ.

Trương Ninh võ công không sai, thế nhưng Quách Gia trong lòng đại nam tử chủ nghĩa vẫn có chút chống cự cùng nàng học tập. Còn Tuần lớn, Tuần hai, hai người trên căn bản đều là hủ nút, bình thường đều là ở chợp mắt, thật rất ít mở miệng, phỏng chừng muốn cùng bọn họ học tập cũng là rất khó. Còn Liêu Hóa, hoàn toàn chính là cái người đáng hoàng, cái gì đều nghe Trương Ninh, hơn nữa hần đêm nay thiếu nợ chính mình một điều kiện, đến thời điểm để hần dạy mình tất nhiên là việc nghĩa chẳng từ.

Nhiên mà hết thảy này đều là bắt nguồn từ võ tướng gắng tay năng lực, nếu là không có võ tướng gắng tay dành cho tổ chất thân thể, mặc kệ người nào giáo Quách Gia đều là vô dụng.

Nói chung, võ tướng gắng tay thần kỳ chứng minh siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, nó rất có thể là một đến từ tương lai xã hội phát minh vĩ đại.

Từ cái kia sau khi, Quách Gia thì có điểm ý lại siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống, cảm thấy này vĩ đại phát minh tất nhiên có thể mang đến cho mình càng nhiều, càng mạnh mẽ sự vật.

Nhưng là hôm nay, Quách Gia phát hiện siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống thiếu hụt, mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ sau khi đều sẽ suy yếu trên một quãng thời gian, điều này làm cho Quách Gia sản sinh rất nhiều không tốt ý nghĩ.

Năng lượng thủ cố định luật!

Siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống mang theo năng lượng khẳng định không phải vô hạn, như vậy theo chính mình lần lượt địa hoàn thành nhiệm vụ, nó năng lượng cũng sẽ càng ngày càng ít. Một ngày nào đó, hệ thống năng lượng sẽ tiêu hao hầu như không còn, đến thời điểm siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống cũng sẽ chính thức dưới cương.

Như vậy, chính mình liền không thể không có chỉ huy địa làm nhiệm vụ, như vậy thì tương đương với tạt ao bắt cá, tự tìm đường chết.

Vậy mình đến tốt cùng lại nên làm cái gì bây giờ? Thực sự là một khổ não vấn đề!

Quách Gia ở khổ não trong bất tri bất giác địa ngủ thiếp đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 19 Dĩnh Xuyên bảy ngày chi biến

Ngày thứ hai, toán âm thành truyền ra một sức bùng nổ tin tức.

Dương địch Quách gia đội ngũ vận lương đêm khuya bị tập kích, không một người còn sống.

Dĩnh âm thành Huyện lệnh lập tức hạ lệnh huyện úy điều tra việc này. Chuyện quá khẩn cấp, huyện úy cấp tốc dẫn dắt nhân thủ ven đường sưu tầm, rốt cục ở khoảng cách dĩnh âm thành hai mươi dặm trên quan đạo phát hiện đoàn xe tung tích.

Vậy mà lúc này, đoàn xe toàn bộ biến mất, chỉ còn dư lại Quách gia hai công tử quách dương không đầu thi thể.

Quý dị nhất chính là, thi thể bên cạnh dựng thẳng một toà Hoàng Đế tượng đắp, Hoàng Đế tay trái tay phải các đề một liên, tả thư "Dương địch Quách gia làm giàu bất nhân", hữu thư "Thái Bình thiên đạo thay trời hành đạo", uy nghiêm thô bạo, trực khiến người sợ hãi.

Tình cảnh này, huyện úy cùng với thủ hạ không không sốt sắng, phải biết cổ nhân đối với quỷ thần hoảng sợ là thâm căn cố đế.

Huyện úy không dám làm bừa, chỉ có thể đem sự tình trình báo Huyện lệnh, chờ đợi Huyện lệnh quyết sách.

Huyện lệnh nghe nói sau đó cũng là chấn động động không ngừng, chuẩn bị tự mình dẫn người đi vào điều tra tượng đắp. Nhưng mà Huyện lệnh chưa tới, tượng đắp tin tức đã truyền ra, rất nhanh sẽ có gần trăm tên bách tính đến đây cúng bái Hoàng Đế như. Làm Huyện lệnh đến thì, hiện trường đã là hỗn loạn không thể tả, căn bản là không có cách điều tra.

Huyện lệnh vẫn là nhắm mắt kiểm tra hiện trường, nhưng chung quy không có thu hoạch, nhứt đầu không thôi, có chuyện chính là dương địch Quách gia, chính mình có thể không tốt bàn giao.

Lúc này đã chiếm được tin tức các đại thế gia đang đợi xem Quách gia chuyện cười, mà Quách gia bởi vì núi cao thủy xa còn chưa từng biết được.

Thái Bình thiên đạo ở ngày đó truyền khắp dĩnh âm thành, chỉ có điều đại gia cũng đều không có coi là chuyện to tát.

Sắp tới ngày thứ ba, lần thứ hai truyền ra một sức bùng nổ tin tức.

Cư đến đây cúng bái Hoàng Đế như bách tính đồn đại, Hoàng Đế như lại ở trong vòng một ngày miễn cưỡng cao lớn lên một tấc.

Tin tức rất nhanh truyền bá ra, đến đây cúng bái bách tính tăng vọt lên, trong vòng một ngày dĩ nhiên đến năm trăm số lượng, đem Hoàng Đế như vì nước chảy không lụt.

Không ít thế gia đại tộc nhận được tin tức sau, có khiếp sợ không thôi, có cười nhạo bách tính ngu muội, nhưng mặc kệ là cái nào một nhà, đều len lén phái ra nhân thủ tập trung Hoàng Đế như, trong lòng bọn họ bắt đầu cảm thấy chuyện này không đơn giản.

Mà ngày hôm đó hoàng hôn, dương địch Quách gia rốt cục nhận được tin tức.

Gia chủ quách đáp đầu tiên là nổi trận lôi đình, tiện đà lão lệ tung hoành, mắt con nổi đau đau thấu tim gan, Quách gia nhân vật trọng yếu dồn dập buông lời, nhất định phải nắm lấy hung thủ, nghiêm trị không tha. Mà trong những người này, chỉ có một người không chỉ không phần nộ, trái lại ở trong bóng tối thoả mái cười to, chính là quách dương ca ca, Quách gia đại công tử quách quá.

Thế nhưng quách quá ở trước mặt phụ thân nhưng là làm bộ cực kỳ bi thương, chủ động xin mời anh mang người tay đi tới dĩnh Âm Huyện thành điều tra Nhị đệ chết, phụ thân quách đáp lúc này đáp ứng, lại cho quyền quách quá năm trăm gia binh làm hiệp trợ.

Ngày hôm đó, việc này đã truyền khắp toàn bộ Dĩnh Xuyên quận, tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm Quách gia, phải cố gắng địa xem một tuồng kịch.

Ngày thứ tư.

Cúng bái Hoàng Đế như bách tính lần thứ hai truyền ra: Hoàng Đế như trong một ngày lần thứ hai trường cao một tấc. Mà các đại thế gia nhân thủ cũng dồn dập báo lại: Tin tức là thật, Hoàng Đế như là thật sự ở trường cao.

Lần này toàn quận ồ lên, đã không chỉ là dĩnh âm thành bách tính, toàn bộ Dĩnh Xuyên quận bách tính cũng bắt đầu đến đây cúng bái Hoàng Đế như.

Trong vòng một ngày, đến đây cúng bái bách tính dĩ nhiên từ năm trăm số lượng dâng lên đến hai ngàn.

Mà hết thấy thế gia đại tộc cũng là một mặt nghiêm túc, cũng không dám nửa tiểu xem chuyện này.

Không biết mới phải đáng sợ nhất, bọn họ không cách nào giải thích tượng đá vì sao có thể tự nhiên trường cao, liền một cách tự nhiên mà đem kết luận định ở quỷ thần lực lượng trên.

Phải biết ở cái kia xa xôi niên đại, cho dù là thành Lạc Dương bên trong Hoàng Đế cũng là cực kỳ tương tin quỷ thần câu chuyện.

Không ít thế gia đại tộc đã quyết định phái ra nhân vật trọng yếu đi vào điều tra Thái Bình Đạo tin tức, Đình Xuyên quận quận trưởng đã bị kinh động.

Ngày hôm đó, Đình Xuyên quận bắt luận thế gia, bách tính trong lòng đều gieo xuống một viên Thái Bình Đạo hạt giống.

Ngày thứ năm.

Dường như trước, Hoàng Đế như lần thứ hai trường cao một tấc.

Cúng bái bách tính từ hai ngàn số lượng tăng lên trên đến tám ngàn số lượng. Đình Âm Huyền thành bách tính hầu như toàn bộ đến đây, phụ cận thị trấn bách tính cũng đều dồn dập đến.

Mà thế gia đại tộc điều tra tin tức người cũng đều dồn dập báo lại: Thái Bình Đạo chính là dân gian hưng khởi một tổ chức tôn giáo, tín ngưỡng Hoàng Thiên cùng lão tử, chuyên môn ở dân gian dụng thần phù trị bệnh cứu người, đã chiếm được rất nhiều bách tính tán thành.

Ngày hôm đó, Quách gia đại công tử quách quá dẫn dắt năm trăm gia binh rút cục đến có chuyện địa điểm, hấn hăng hái, trực tiếp mệnh lệnh gia binh hủy diệt Hoàng Đế như.

Các gia binh khởi đầu sợ hết chỗ nọ đến chỗ kia, không dám như thế. Tiếc rằng quách quá cả về mặt và giọng nói đều nghiêm túc, cường bức dụ dỗ, các gia binh chỉ có thể nhắm mắt nghe lệnh.

Vậy mà lúc này Hoàng Đế như cái khác tám ngàn bách tính làm sao có thể khoan dung Quách gia đối với Thiên Thần bất kính, dồn dập đứng dậy phản kháng, ngăn cản.

Quách gia thái độ cứng rắn, bách tính tâm ý quyết tuyệt, cuối cùng rút cục gọi ra dân biến, song phương ra tay đánh nhau.

Bên cạnh đình Âm Huyền lệnh muốn ngăn cản, nhưng cũng không thể làm gì, các đại thế gia càng là chờ xem Quách gia chuyện cười, chỉ có thể tưới dầu lên lửa, song phương tranh đấu căn bản là không có cách dừng lại.

Quách gia gia binh vũ khí tinh xảo, nhưng mà trong lòng đều mang theo đối với quý thần kính nể, tay chân ràng buộc, mà bách tính nhân số chiếm tuyệt đối thượng phong, hơn nữa có người hết sức dẫn dắt, cuối cùng Quách gia gia binh bị đánh cho quăng mũ còi giáp, chạy trốn chết.

Tranh đấu trong, có mấy chục bách tính gặp bất hạnh, cuối cùng chết ở Hoàng Đế như trước, rút cục triệt để kích phát rồi bách tính sự phẫn nộ.

Ngày hôm đó, Quách gia ngồi vững làm giàu bất nhân tên tuổi.

Ngày thứ sáu.

Hoàng Đế như vẫn là cao lớn lên một tấc, thế nhưng lúc này đã không có ai quan tâm việc này.

Ở hữu tâm nhân dưới sự lãnh đạo, rất nhiều bách tính kết bè kết lũ, dồn dập tùy tùng đi tới dương dịch thành, muốn tìm Quách gia đòi một lời giải thích.

Vô số bách tính chặn ở dương dịch ngoài cửa thành, trong thành cũng có thật nhiều bách tính nhảy vào quách cửa hàng, kho lúa, đánh đập thiêu giết, lấy tiết trong lòng cừ hận.

Dương dịch thành quận thủ phủ bên trong, quận trưởng, Đô Úy, quận thừa, trường lại tụ hội một đường, nhưng mỗi người đầu đầy mồ hôi, hoảng loạn không ngớt. Việc này đã gây nên kêu ca, gọi ra dân biến, nếu là không thể thích đáng xử trí, đến thời điểm nhưng là không phải có thể giữ được hay không chức quan, mà là có thể giữ được hay không tính mạng.

Cuối cùng bất đắc dĩ, quận trưởng liên hợp các đại thế gia, đồng thời áp bức Quách gia cúi đầu, hướng về các đại thế gia cắt nhường đất ruộng, cửa hàng, do các đại thế gia cùng đi ra đầu khuyên bảo bách tính.

Nhưng mà các đại thế gia nỗ lực không có đưa đến hiệu quả, bách tính cũng không khuất phục.

Ngày hôm đó, Quách gia cắt điền đưa lương, thực lực mười không còn một.

Ngày thứ bảy.

Bách tính vẫn cứ vây chặt ở dương dịch thành, thái độ cứng rắn.

Quận binh cũng chỉ có thể cực lực ngăn cản.

Song phương ma sát không ngừng, hồ bị tổn thương, bầu không khí càng ngày càng sốt sắng, dân biến động một cái liền bùng nổ.

Đang lúc này, Đình Xuyên Tuần gia có người cưỡi ngựa mà tới, hô to: "Kẻ ác tự có thiên trù ác, bách tính tự nhiên hướng về Thái Bình. Hoàng Đế như ý chỉ thay đổi!"

Kinh chứng thực, xác thực như vậy, Hoàng Đế như tay trái tay phải tự liền đã thay đổi.

Bách tính nghe nói tin tức, mới dồn dập tiêu tan.

Thái Bình thiên đạo thay trời hành đạo trừng trị Quách gia một chuyện trải qua bảy ngày, cuối cùng chào cảm ơn.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 20 đại hiền lương sư gần đất xa trời

Dĩnh Xuyên bảy ngày chi biến náo động to lớn, lan đến toàn bộ Dĩnh Xuyên quận, hơn nữa chính đang hướng về Dự châu cái khác quận huyện truyền bá.

Trong vòng bảy ngày, dương địch Quách gia tổn thất một con trai, ngàn người gia binh đội ngũ cũng tử thương hơn nửa, quan trọng nhất chính là gia tộc đất ruộng bị cái khác thế gia thừa dịp người gặp nguy, mạnh mẽ cướp đoạt một nhiều hơn phân nửa.

Phải biết ở Hán đại, đất ruộng mới phải sĩ tộc trong tay quan trọng nhất tài nguyên, bọn họ thông qua đất ruộng đến không chế bách tính, thu được lợi ích, vì lẽ đó đây đối với Quách gia tới nói tuyệt đối là tai nạn khổng lồ.

Mặt khác, bảy ngày chi biến trong Hoàng Đế như đại đại tăng trưởng Thái Bình Đạo tại trung nguyên khu vực thanh danh, vô số bách tính dồn dập cải tin đại hiền lương sư, làm cho Thái Bình Đạo thanh thế tăng mạnh.

*****

Nửa tháng sau, Ký Châu cự lộc, một tòa khổng lồ bên trong biệt viện.

Ba bước một đình, ngũ bộ một tiểu, phòng thủ nghiêm mật đến dường như Hoàng Cung.

Một tên chàng thanh niên nhưng ở trong đó chạy trốn như phi, không người ngăn cản, này đủ để chứng minh nam tử địa vị không thấp.

Nhìn kỹ, nam tử thân thể khá là oai hùng, hai mắt lấp lánh có thần toán, thần thái tự nhiên, còn mang theo một luồng khí sát phạt, hiển nhiên không phải người bình thường.

Trong tay hắn cầm một tấm truyện tin tức dùng vải hướng về đường giữa viện to lớn nhất gian phòng chạy trốn, dĩ nhiên là đến đưa tin tức.

Theo tới gần, thanh niên bước chân chậm rãi trì hoãn, đầu lâu vi thấp, trên mặt lộ ra vẻ cung kính.

Gian phòng có chút tối tăm, cứ việc hai bên đốt mấy con ngọn nến, nhưng ánh nến không gió gian phòng điên cuồng chấp chờn, khiến người ta sinh ra quỷ dị vẻ, trong lòng không không hoảng loạn.

Phòng lớn như thế chỉ có một người, râu tóc đã bạc, cao cao địa ngồi ở gian phòng mặt phía bắc (cổ đại lấy tọa bắc triêu nam (Chú thích: quay lưng về phía bắc, nhìn về phương nam) làm đầu quý), ở tối tăm ánh nến trong như ẩn như hiện, thần bí dị thường.

Bạch Phát Lão Giả đối với thanh niên tiến vào tựa hồ không hề phát hiện, hai mắt đóng lại, dĩ nhiên là ở chợp mắt.

"Đại hiền lương sư, tiểu thư ở Dĩnh Xuyên tin tức truyền tới."

Thanh niên mới vừa mới vừa đi tới gian phòng ở giữa, liền cảm giác bị một luồng khí tức bao phủ, cả người ngột ngạt, nhưng hắn không dám biểu hiện ra bất kỳ không khỏe, cung cung kính kính mà đưa tay trong vải giao cho người trung niên.

Nhưng mà Bạch Phát Lão Giả không nhúc nhích, liền ngay cả tiếng thở đều không có truyền ra, ngay cả như vậy, người thanh niên cũng không dám có bất kỳ động tác dư thừa nào, vẫn như cũ duy trì hai tay thác nâng tư thế.

Không biết qua bao lâu, thanh niên đã cảm giác hai tay chua trướng, hô hấp có chút gấp gáp, sau lưng quần áo sớm đã bị chính mình mồ hôi ướt nhẹp, thiếp ở trên lưng, thân thể sắp đứng không vững.

Đột nhiên, Bạch Phát Lão Giả hai mắt chợt trợn, hết sạch bắn ra bốn phía, thẳng tắp nhiếp ở thanh niên trên người, thanh niên chỉ cảm thấy cả người trong nháy mắt căng thẳng, trạm thẳng tắp, không có một chút nào lay động.

"Trừ yển, công phu tu luyện đến vẫn là không đến nơi đến chốn a! Người là ta đệ tử ưu tú nhất, có thể tuyệt đối đừng để ta thất vọng a!" Bạch Phát Lão

Giả một bên tiếp nhận vài một bên nhàn nhạt trách cứ.

"Phải! Đại hiền lương sư."

"Tin tức người xem qua sao?" Bạch Phát Lão Giả chỉ là ở vài trên tùy ý một miếu, liền thu hồi ánh mắt.

"Đại hiền lương sư không có dặn dò, trừ yến sao dám tự ý kiểm tra!" Trừ yến về mặt có chút sốt sắng, nhưng vẫn là trả lời khanh sẽ có lực.

"Thật sao? Vậy người hiện tại nắm đi xem xem đi."

Trừ yến cung kính mà nắm quá vài, ti mỉ mà kiểm tra, sau đó liền cúi đầu suy ngẫm lên, Bạch Phát Lão Giả cũng không có đánh gãy hấn.

"Làm sao?" Một lúc lâu, Bạch Phát Lão Giả mới lại hỏi.

"Đại hiền lương sư, tiểu thư lần hành động này náo động toàn bộ Dĩnh Xuyên quận, đề cao thật lớn ta Thái Bình Đạo tại trung nguyên danh vọng, có thể nói là công hiển to lớn. Trong thư nhắc tới cái này Quách Gia cũng là rất có vài phần bản lĩnh, cơ quan toán kỵ đều làm rất khá. Thế nhưng ta cảm thấy hấn làm như vậy có phải là quá nôn nóng rồi? Có thể hay không sớm bại lộ ta Thái Bình Đạo đại sự?"

Trừ yến lời này nói kỳ thực là rất có chú trọng. Trong con mắt người bình thường, Quách Gia khẳng định là nghe Trương Ninh làm việc, như vậy Quách Gia ý đồ này là được Trương Ninh gặt đầu, như vậy hết thảy công cùng quá hai người đều là có phân. Thế nhưng trừ yến lời này nhưng đem hết thảy công lao đặt ở Trương Ninh trên người, hết thảy trách nhiệm giao cho Quách Gia.

"Người nói những chuyện này Quách Gia cũng đều cân nhắc đến, nhìn không ra sao?"

"Này?"

Nói thật trừ yến vẫn đúng là không nhìn ra, hấn bình thường càng chú trọng với học tập quân sự, luyện tập võ công, bày mưu tính kế cũng không phải hấn sở trường.

"Nếu là cái này Quách Gia muốn làm, hấn là có thể thừa dịp Quách đại công tử trốn về dương địch thời điểm, phái người chặn lại, như vậy Quách gia hai vị công tử chết hết, Quách gia nhưng là không sau. Còn có, cuối cùng mấy ngàn bách tính vây thành thời điểm, người biết là ai để Tuần gia người mang đi tin tức sao?"

"Đại hiền lương sư, ý của người là những thứ này đều là Quách Gia làm? Nhưng hấn nếu có thể, tại sao lại muốn ngăn cản bách tính tiếp tục nháo xuống đây? Nếu như làm như vậy, chẳng phải là có thể tiếp tục mở rộng Thái Bình Đạo thanh uy?"

"Đây chính là hấn so với người thông minh địa phương! Tốt quá hoá dở hiểu không?"

"Ạch" trừ yến hiển nhiên không hiểu.

"Nếu là thật đem Quách gia bức cuống lên, nhất định là cá chết lưới rách. Đến thời điểm Quách gia cùng bách tính tranh đấu, chúng ta Thái Bình Đạo đến cùng trạm không đứng ra đây?"

"Này đây đứng ra chứ?"

"Hừ! Nếu là đứng ra, chính là sớm bại lộ thực lực của chúng ta, cuối cùng nhất định là ngấp đầu tai ương. Nếu là không đứng ra, bách tính nhất định sẽ đối với chúng ta thất vọng, ở ở tình huống kia Thái Bình Đạo đều không ai xuất hiện, còn nói gì cứu sống, bảo vệ bách tính đây?"

"A? Như thế phức tạp!"

"Phức tạp? Ha ha này còn chỉ là bắt đầu. Quách gia có thể bị suy yếu, thế nhưng tuyệt đối không thể bị diệt tộc. Suy yếu Quách gia, cái khác sĩ tộc đều không ý kiến, thậm chí còn sẽ lên lút chống đỡ. Nhưng nếu là diệt Quách gia, liền nhất định sẽ làm cho cái khác sĩ tộc sinh ra mèo khóc chuột tâm ý, đến thời điểm nơi nào còn có thể cho phép dưới chúng ta Thái Bình Đạo đây? Cái này Quách Gia xác thực là cái khó gặp một lần nhân tài a!"

Lúc này trừ yến đã là một mặt mộng bức, hấn nơi nào có thể từ chuyện này trong nghĩ đến nhiều như vậy?

"Quên đi, người cũng không cần nghĩ quá nhiều. Truyền tin tức đi Dĩnh Xuyên đi, để Ninh nhi trở về, cự lộc quận, Trung Sơn quốc, Thường Sơn quốc sự tình đều giao cho nàng. Còn Quách Gia, để Ninh nhi tận lực mang về. Đi xuống đi!"

Bạch Phát Lão Giả phát phát tay đã là ra hiệu trừ yến đi ra ngoài.

"Ào ào ào"

Ra cửa trừ Yến Đại thở hắt hắt, cùng đại hiền lương sư cùng nhau áp lực thực sự quá lớn.

"Cự lộc quận, Trung Sơn quốc, Thường Sơn quốc nhưng là ta Thái Bình Đạo hạt nhân, đại hiền lương sư là phải cho tiểu thư đàm trọng trách sao? Xem ra ta sau đó cũng phải hướng về tiểu thư đến gần rồi."

Một trận nói thầm, trữ yến chậm rãi đi xa.

Mà lúc này bên trong phòng chỉ còn dư lại Bạch Phát Lão Giả một người, vừa nãy điên cuồng đập chòn ánh nến lập tức liền đã biến thành Tinh Tinh Chi Hỏa, phảng phất bất cứ lúc nào cũng có thể tắt.

"Khụ khụ "

Bạch Phát Lão Giả khí thế toàn thân vừa thu lại, không ngừng mà ho khan, thậm chí ho ra huyết.

Vào lúc này nếu như có người có thể mượn ánh nến thấy rõ hần mặt, nhất định sẽ phát hiện hần đã là đầy mặt nhăn nheo, thậm chí không có chút máu, một bộ cúi xuống ông lão đáng đáp.

"Nôn nóng? Ha ha ha ha ta làm sao không biết mình nôn nóng? Chỉ là này lão thiên khôn kiếp để cho thời gian của ta đã không hơn nhiều, ta lại làm làm sao?" Bạch Phát Lão Giả cười nói nhỏ, trên mặt tất cả đều là bi thương vẻ.

Nguyên lai, trong truyền thuyết đại hiền lương sư đã sớm là gần đất xa trời, không còn sống lâu nữa.

Đương nhiên, những này cũng đã là hậu sự, như vậy Quách Gia ở này bảy ngày chỉ biến trong đã làm những gì đây?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

21 Quách Phụng Hiếu trời sinh thần lực

Đệ đệ, hiện tại có thể nói cho ta Hoàng Đế như tại sao mỗi ngày cao lớn lên sao?"

"Rất đơn giản a, chỉ cần ở Hoàng Đế như phía dưới gieo vào một ít dễ dàng nảy mầm hạt giống, mỗi ngày dội tiếp nước, nó dĩ nhiên là cao lớn lên a!"

Kỳ thực Quách Gia mấy ngày nay vẫn luôn ở tại chính mình bên trong khu nhà nhỏ, có thể nói là không bước chân ra khỏi cửa.

Toàn bộ bảy ngày chi biến kế hoạch đều là hần ra, nhưng người nếu để cho hần đi chỉ huy Thái Bình Đạo người cũng thật là không thể.

Số một, Thái Bình Đạo người cơ bản cũng là gặp Quách Gia một lần, đối với Quách Gia không biết, những người này tự nhiên không phục hần, làm lên sự tình đến liền làm nhiều công ít.

Thứ hai, Quách Gia đối với Thái Bình Đạo người không biết, liền không thể đem mỗi người đều dùng ở địa phương thích hợp nhất.

Đệ tam, cũng là trọng yếu nhất, Quách Gia còn có một việc tình muốn làm.

Vậy thì là học tập chiến đấu!

Quách Gia đã sâu sắc biết được, muốn ở tam quốc thời loạn này sống sót, không có một thân võ nghệ kẻ bên người là không được.

Người ra ngoài có thể sẽ gặp phải cường đạo, kinh thương có thể sẽ gặp phải ác đồ, liền ngay cả bước đi đều sẽ gặp phải trước cửa sổ đi chậu hoa, nói chung, cái này tam quốc là vô cùng nguy hiểm!

Bảy ngày chi biến ngày thứ hai, Liêu Hóa cùng xuân thể nhân liền đến Quách Gia khu nhà nhỏ.

Mấy ngày nay hai người đã thành không nói chuyện không nói được lắm bằng hữu, Liêu Hóa vốn là cái trọng tình nghĩa hảo hán tử, ngày đó nhìn thấy xuân thể nhân đồng ý vì bách tính mà quý xuống đất cầu xin, thay bọn họ chịu chết, trong lòng cũng nổi lên kính nể chi tâm. Mà xuân thể nhân khâm phục Liêu Hóa vũ lực, càng là nguyện ý hướng tới hần thỉnh giáo võ nghệ. Hai người ăn nhậu với nhau, trở thành bạn tốt.

Trên thế giới này sự tình chính là kỳ quái như thế, trước một ngày lẫn nhau vẫn là lẫn nhau liều mạng kẻ địch, ngày thứ hai liền thành tri kỷ bạn tốt.

Thế nhưng bây giờ, hai tên hảo hán nhưng là một điểm hào khí đều không có. Hần hai một bước dừng lại, đi so với ốc sên còn chậm hơn, sắc mặt một trận trắng xám, như phó giống như chết.

"Quách tiên sinh, chúng ta đến rồi! Trước đáp ứng rồi điều kiện của người, người cứ việc nói, chúng ta nói được là làm được!" Liền với hút Tót mấy hơi

thở, hai người mới lấy dừng khí cùng Quách Gia nói chuyện.

"Liều đại ca, xuân đại ca, không nên gọi ta Quách tiên sinh, gọi ta phụng hiếu, Quách Gia hoặc là tiểu quách cũng có thể." Nhìn thấy hai người khó chịu đáng vẻ, Quách Gia trong lòng chỉ muốn cười, làm sao làm như anh đừng hy sinh tự.

Hắn quyết định vẫn là trước tiên để cho hai người thay cái thân thiết xưng hô, như vậy có lợi cho rút ngắn ba người quan hệ.

"Quách Gia", "Tiểu quách" bọn họ tự nhiên không dám la, nói thế nào buổi tối ngày hôm ấy hai người cũng đã được kiến thức Quách Gia bản lĩnh cùng tâm tính, trong lòng mang theo một tia kính nể, vì lẽ đó liền chỉ có thể gọi là phụng hiếu.

"Cái kia phụng hiếu, ngươi để chúng ta đáp ứng điều kiện là?"

"Dạy ta võ nghệ."

"A? ..." Hai người há to mồm, đều là một mặt không thể tin được đáng vẻ, bọn họ còn tưởng rằng Quách Gia là muốn cho bọn họ làm cái gì cùng với chuyện khó khăn đây, không nghĩ tới là dạy hắn võ nghệ, này có thể không phải là dễ như ăn cháo sao?

"Làm sao? Không muốn dạy ta?"

"Không... Không... Không, chúng ta đương nhiên đồng ý. Chỉ là..." Hai người phản ứng lại sau khi, trên mặt lại lộ ra vẻ khó xử vẻ.

"Có lời gì cứ việc nói thẳng, nam tử hán đại trượng phu hà tất ấp a ập ứng? Như cái nương môn như thế!"

Lời này thì có điểm nặng, hai người đều là hảo hán, làm sao có thể khoan nhượng bị nói thành là nữ nhân?

"Muốn chúng ta dạy ngươi võ nghệ tự nhiên không lời nói, chúng ta khẳng định là tận tâm tận lực. Thế nhưng võ nghệ thứ này muốn từ nhỏ khổ luyện, mà phụng hiếu ngươi đã mười tám tuổi, qua lâu rồi học tập võ nghệ Tốt thời gian, chỉ sợ luyện nữa cũng luyện không ra tốt thân thể!"

"Há, thế à? Các ngươi đây có thể không cần lo lắng, ta duy nhất ưu thế chính là thân thể tốt." Quách Gia vui vẻ, chính mình nhưng là có võ tướng gắng tay, coi như không luyện đều có tam lưu võ tướng thân thể, hắn còn sợ gì?

"Ây..."

Liêu Hóa cùng xuân thế nhân miệng lệch đi, rõ ràng là không tin, một mình ngươi thư sinh yếu đuối, thân thể e sợ liền bách tính bình thường cũng không sánh nổi đi, từ đâu tới dừng khí nói tự tin như vậy.

Có điều hai người cũng không từ chối, ngược lại chúng ta dạy ngươi, ngươi nếu là học không tốt vậy thì chỉ trách chính ngươi, chúng ta đáp ứng điều kiện nhưng là làm được.

"Được, vậy chúng ta liền bắt đầu trước đi, ngươi trước tiên học tập trát trung bình tấn, mặc kệ luyện cái gì võ nghệ, hạ bàn đều là trọng yếu nhất, đặc biệt là đối với sau đó cười ngựa càng là có trợ giúp."

"Trát trung bình tấn xác thực rất trọng yếu, thế nhưng ta không có nhiều thời gian như vậy, ta muốn trực tiếp học tập chiến đấu!" Quách Gia trực tiếp phủ định hai người đề nghị.

"Cái này không thể nào, không học được kiến thức cơ bản, cái gì võ nghệ đều là học không tốt!" Xuân thế nhân cũng là một bước cũng không nhường, này cũng không phải hắn nhắm vào Quách Gia, hắn cũng chỉ là ăn ngay nói thật.

"Ta biết hai người các ngươi ý tứ, cảm thấy thân thể của ta kém, kiến thức cơ bản bạc nhược. Đã như vậy chúng ta không bằng tỷ thí một phen?" Quách Gia định dùng sự thực thuyết phục hai người, xuân thế nhân thực lực còn chưa tới đạt tam lưu võ tướng trình độ, hắn tin tưởng chính mình có thể thắng.

"Ngươi muốn cùng chúng ta tỷ thí?" Hai người một mặt không tin, một mình ngươi thư sinh tay trái gà không chặt muốn cùng hai cái lấy đao tỷ thí võ công.

"Làm sao? Không dám?"

Quách Gia một mặt khiêu khích, lộ ra nụ cười khinh thường.

Câu nói này làm tức giận hai người, xuân thế nhân đứng ra một bước, vỗ ngực nói: "Nam tử hán đại trượng phu có gì không dám, chỉ sợ ngươi bị thương mà thôi, nếu ngươi kiên trì, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình. Ngươi nói, làm sao so với?"

"Hừ hừ... Rất đơn giản, hai người bọn ta bài thủ đoạn là được." Quách Gia cũng không yếu thế, bật thốt lên.

"Ngươi chắc chắn chứ?" Xuân thế nhân vốn đang cho rằng Quách Gia cần nhờ trí mưu ra cái không tỷ thí công bình, không nghĩ tới chỉ là cái đơn giản bài thủ đoạn, cái kia Quách Gia có thể có một tia hy vọng thắng?

"Nếu là không dám, trực tiếp chịu thua!"

"Ngươi..." Xuân thể nhân là muốn cho Quách Gia lưu chút mặt mũi, không nghĩ tới Quách Gia chính mình một bước cũng không nhường, hắn cũng có chút phát hỏa, đã như vậy, ta liền để ngươi nhận rõ hiện thực.

Bệ đá hai bên, Quách Gia, xuân thể nhân bày ra tư thế, hai tay nắm chặt, bài thủ đoạn giải thi đấu sắp bắt đầu.

"Ha ha..."

Xuân thể nhân một mặt xem thường, lập tức liền để ngươi biết ngươi cùng ta chênh lệch, xem ngươi còn dám hay không lớn lối như vậy.

Quách Gia cũng không ngại, ngươi muốn thế nào đều theo ngươi, chờ một lát thua sau khi ngươi liền biết ai càng lợi hại.

"Bắt đầu!"

Theo Liêu Hóa ra lệnh một tiếng, xuân thể nhân giành trước phát lực, nỗ lực trong nháy mắt giải quyết chiến đấu, sau đó hảo hảo trào phúng dưới Quách Gia.

Nhưng mà, hết thảy đều cùng hắn thiết tưởng không giống.

Bất luận hắn sử dụng sức khỏe lớn đến đâu, Quách gia tay đều vẫn không nhúc nhích, sức mạnh của chính mình dường như bùn vào biển rộng, chút nào không thấy tăm hơi.

"Nha... Nha... Nha..."

Xuân thể nhân hét lớn một tiếng, liền bú sữa khí lực đều khiến lên, sắc mặt một mảnh đỏ lên, nhưng là thế cuộc vẫn không có thay đổi.

Thời gian một chút quá khứ, xuân thể nhân cảm giác sức mạnh của chính mình từ từ trôi đi, càng ngày càng khó, trong lòng đã là khiếp sợ cực kỳ, làm sao có khả năng?

Đứng ở một bên Liêu Hóa đứng là không nhìn nổi: "Thế nhân, để cũng làm cho gần đủ rồi, nhanh lên một chút kết thúc đi!"

Xuân thể nhân thực sự là có nỗi khổ không nói được, đề? Chỉ sợ là Quách Gia để cho mình đi, ta đã sử dụng hết thảy khí lực đều không thể làm gì.

"Nhanh lên một chút kết thúc sao? Tốt!"

Quách Gia nắm bắt một câu, sau đó tay vừa phát lực, trong nháy mắt đem xuân thể nhân tay đặt ở thạch trên đài.

"Chuyện này... Thế nhân, ngươi làm cái gì? Để cũng không thể như vậy đề chứ?" Liêu Hóa ngoác to miệng, căn bản không thể tin được, trong lòng chỉ có một cái giải thích, xuân thể nhân là cố ý chịu thua.

"Ta... Ta, nguyên kiện, ta không có để hắn, ta là thật sự thua." Xuân thể nhân vẻ mặt đưa đám, sắc mặt đỏ lên, rất là xấu hổ.

"Làm sao có khả năng, ta không tin!" Liêu Hóa vẫn không thể tin tưởng, xuân thể nhân tuy rằng còn chưa đạt tới tam lưu võ tướng trình độ, nhưng vẫn có mấy cái bản chái, làm sao thất bại cho Quách Gia một người thư sinh.

"Ngươi không tin? Chúng ta trở lại so một lần." Quách Gia không sợ bất kỳ khiêu chiến nào, trong lòng sinh ra một luồng muốn cùng nhị lưu võ tướng tỷ thí một phen hào khí.

"Được, ta đến!"

Bài thủ đoạn giải thi đấu lần thứ hai khai chiến, Quách Gia vẫn là cái kia Quách Gia, xuân thể nhân nhưng đổi thành nhị lưu võ tướng Liêu Hóa.

"Bắt đầu!"

Âm thanh hạ xuống, Liêu Hóa chính là trực tiếp phát lực, thế nhưng hắn cũng sợ thương tổn được Quách Gia, vì lẽ đó chỉ dùng một nửa khí lực, ở trong lòng hắn, Quách Gia căn bản không ngăn được chính mình, dù cho là một phần mười khí lực.

Nhưng mà, kết quả cũng không phải là hắn dự đoán như vậy, trái lại là Quách Gia chiếm thượng phong, Quách Gia tay ở phía trên.

Liêu Hóa cả kinh, không kịp nghĩ nhiều, mau mau sử dụng toàn bộ khí lực.

"Nha... Nha a!"

Nếu như Liêu Hóa vừa bắt đầu liền khiến cho xuất toàn lực, nhất định có thể ung dung thủ thắng. Thế nhưng bây giờ, hắn tay ở phía dưới, khí lực ưu thế liền giảm nhỏ thật nhiều.

"A..."

Liên với mấy lần cắn răng gặm nhẹ, Liêu Hóa rốt cục vẫn là đạt được ưu thế, dù sao tam lưu võ tướng đến nhị lưu võ tướng chênh lệch vẫn là rất lớn.

"Được rồi, ta chịu thua!"

Nhìn thấy chính mình thừa dịp Liêu Hóa khinh địch thời điểm đều không có chiếm được thắng lợi, hiện tại liền càng không thể thắng, Quách Gia chủ động chịu thua.

"Người... Người tại sao có thể có khí lực lớn như vậy?"

Hai người ánh mắt sáng quắc địa nhìn chăm chăm Quách Gia, hiển nhiên đối với chuyện này phi thường giật mình.

"Có thể là ta sinh ra, khí lực liền lớn hơn người thường đi."

Quách Gia cũng không hoảng hốt, ngữ khí bình thản, này có hẳn đã sớm nghĩ kỹ.

"Trời sinh thần lực!"

Thế nhưng hẳn không nghĩ tới xuân thể nhân cùng Liêu Hóa lại so với vừa nãy càng là giật mình.

Phải biết Hán đại trước đây cũng từng ra một trời sinh thần lực nhân vật, hẳn mùa Phong Vân, độc lĩnh thiên hạ, đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, không người nào có thể địch, có thể nói là hết thấy võ tướng trong lòng Chiến thần.

Vậy thì là tây Sở bá vương Hạng Vũ!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

22 tỷ tỷ tin, đệ đệ tâm

"Ha ha ha y "

Quách Gia bên trong khu nhà nhỏ, ba cái ** trên người nam tử người tới ta đi, tranh đấu không ngớt.

Những ngày qua Quách Gia dựa vào võ tướng gắng tay trợ giúp, kỹ xảo chiến đấu tăng lên trên rất nhanh, đã có thể đơn độc cùng xuân thể nhân tranh đấu hơn một trăm cái hiệp, điều này làm cho xuân thể nhân cùng Liêu Hóa than thở không ngớt, gọi thẳng Quách Gia trời sinh chính là luyện võ kỳ tài.

Ban ngày luyện một chút vũ, buổi tối cùng tỷ tỷ nói chuyện tình, nói một chút yêu, tháng ngày trải qua vô cùng vui sướng.

Nhưng mà vui sướng tháng ngày đều là ngắn ngủi.

*****

Nửa tháng sau một ngày ban đêm, một toà phòng nhỏ trên nóc nhà, một nam một nữ lưng tựa lưng ý cùng nhau.

Nam tử sắc mặt tái nhợt, nhưng mang theo vài đạo bầm tím, nữ tử dung nhan tuyệt mỹ, mang theo bao nhiêu thờ gấp, khiến người ta mơ màng không ngớt.

"Đệ đệ, có tính toán gì hay không?" Nữ tử chậm rãi bình phục hô hấp, trên mặt mang ra một tia chăm chú, chính là Trương Ninh.

"Dự định? Đánh tính là gì? Tỷ tỷ." Quách Gia kỳ thực đã thích nhanh như vậy nhạc sinh hoạt, có chút say mê trong đó, liền ngay cả Tuân Úc xin hẳn cùng đi Lạc Dương sự tình đều quên.

"Áo, không có gì. Tỷ tỷ chính là tùy tiện hỏi một chút, đệ đệ không phải nghĩ nhiều."

Trương Ninh nói rất tùy ý, nhưng đem mặt thiên đến một bên khác, tựa hồ đang tránh né cái gì.

Quách Gia nhận ra được một tia không đúng, có thể lại không nghĩ ra được xảy ra chuyện gì, cũng không có hỏi nhiều.

"Tỷ tỷ, đệ đệ từng có một cái mơ ước, đi khắp thế giới này mỗi một chỗ đấy! Dù sao thế giới này lớn như vậy, đệ đệ muốn đi xem."

"Nhìn thế giới? Đông Hán cũng là như vậy chín cái châu, có cái gì có thể xem đây."

Quả nhiên, Trương Ninh là một người người cổ đại, ánh mắt vẫn rất có hạn chế.

"Tỷ tỷ không biết, ở đại hán này phía đông nhất có Đông Doanh đảo quốc, đảo quốc chi đông còn có vô biên không giới đại dương, đại dương giận dữ, người thuyền đều vong, đại dương không gió, bình tĩnh tự kính, tên là Thái Bình Dương; đại hán phía tây nhất có cực điểm đỉnh cao, là toàn bộ thế giới cao nhất địa phương, tên là Everest, Thái Sơn, Hoàng Sơn ở trước mặt nó như hải đồng; đại hán xa nhất ở phương Bắc là đầm lầy nơi, tên là Seberia, quanh năm tuyết đọng, nước đóng thành băng, người ở đó thậm chí có thể ở ở băng làm trong phòng; đại hán tối phía nam là vô tận biển rộng, biển rộng phần cuối gọi là Nam Cực, là trên thế giới lạnh nhất địa phương, nơi đó có một loại đặc biệt đáng yêu động vật, gọi là chim cánh cụt. Thế giới này chi lớn, dựa vào nhân lực chung quy không thể thành, nhưng ta vẫn cứ hi vọng có cơ hội có thể đi xem xem."

"Có thật không? Tỷ tỷ cũng rất nhớ đi đây? Chỉ là tỷ tỷ khả năng không có cơ hội."

Vốn là xem thường Trương Ninh trên mặt cũng lộ ra say mê vẻ, hận không thể bồi tiếp Quách Gia cùng đi giao du thế giới.

"Sẽ không, có một ngày ta sẽ dẫn tỷ tỷ đi! Ta cùng ngươi, đồng thời!" Quách Gia ngửi khí kiên định.

"Thật sao? Tỷ tỷ chờ một ngày kia."

...

"Đệ đệ, nếu như có một ngày chúng ta muốn tách ra, ngươi sẽ nhớ ta sao?"

"Tách ra, tại sao muốn tách ra đây? Như vậy không phải rất tốt sao? Tỷ tỷ là có chuyện gì không?"

"Đúng đây, tại sao muốn tách ra đây, tỷ tỷ chỉ là giả thiết, cái nào có chuyện gì."

Trương Ninh thật lòng nhìn Quách Gia mặt, lộ ra một tia si mê, mùi hương nồng nàn nhuyễn ngọc trên khuôn mặt nhiễm phải hai mảnh ửng đỏ, mê hoặc cực kỳ.

"Tỷ tỷ, nhìn ta như vậy làm gì?" Quách Gia bị nhìn thấy có chút thẹn thùng, rất là khó chịu, luôn cảm giác đêm nay Trương Ninh cùng thường ngày có chút không giống.

"Không có chuyện gì, tỷ tỷ chỉ là muốn nhớ kỷ đệ đệ đáng yêu. Được rồi, tỷ tỷ đi rồi, đệ đệ cũng sớm chút nghỉ ngơi đi."

Nói xong Trương Ninh đứng dậy nhảy một cái, biến mất ở trên nóc nhà.

Không gió thu trong đêm, ai cũng không nhìn thấy nàng trên khuôn mặt mỹ lệ lướt xuống một viên mỹ lệ nước mắt châu.

*****

Sáng sớm ngày thứ hai, Quách Gia rất sớm rời giường, kéo thân gân cốt, làm chút làm nóng người vận động, chờ đợi xuân thể nhân cùng Liêu Hóa.

Nhưng lần này, đến chỉ có xuân thể nhân cùng một phong thư.

Còn chưa hề mở ra tin, Quách Gia cũng cảm giác được một luồng khôn kể thất ý, hần cần chặt môi, song quyền nắm chặt, thân thể căng thẳng, đây chính là tỷ tỷ hôm qua kỳ quái nguyên nhân sao?

Run rẩy mở ra vải, Quách Gia chỉ hy vọng chính mình vào thời khắc này hai mắt mù, không nhìn thấy bất luận cái nào thương tâm chữ, thế nhưng cái kia một chữ, một câu vẫn là thật sâu ánh vào chính mình địa mi mắt.

"Đệ phụng hiếu thân khai

Trong nhà ngộ việc gấp, gấp mời ta về. Sự không thể cùng phụng hiếu nói ti mi, chỉ nguyện không liên lụy đệ đệ. Tỷ tỷ ra đi không lời từ biệt, vọng đệ đệ tha thứ.

Chớ trách, chớ niệm, chớ quai, chớ nghĩ, chớ tìm

Nguyện đệ đệ có một ngày giấc mơ trở thành sự thật!

Tỷ tỷ Trương Ninh tự tay viết "

Vải mới tinh, nhưng có vài chữ tích bị thủy nhiễm quá, đã kinh biến đến mức mơ hồ, Quách Gia một chút liền có thể nhìn ra đó là nước mắt, tỷ tỷ nước mắt.

"Liên bởi vì ngươi là Hoàng Cân, vì lẽ đó ngươi liền không dám cùng với ta, sợ liên lụy ta sao? Ngươi quá khinh thường ta Quách Gia, ta chính là muốn đi tìm ngươi."

Quách Gia xem xong, liền muốn cất bước đuổi theo ra đi, lại bị xuân thể nhân ngăn lại.

"Phụng hiếu, không muốn đi."

"Xuân thể nhân, ngươi dám cản ta?" Quách Gia trong lòng bị thương, không nhịn được lớn tiếng quát mắng xuân thể nhân, trong mắt bắn mạnh ra đối địch tâm ý, dường như một lời không hợp liền muốn đấu võ.

"Phụng hiếu, tiểu thư liền biết ngươi sẽ như vậy, nàng để lại lời nói để ta cho ngươi biết." Xuân thể nhân rất bất đắc dĩ, tiểu thư để cho mình làm cái này truyền tin người, không phải là đắc tội Quách Gia mà.

"Nói!" Quách Gia lửa giận càng tăng lên, nhưng nghe đến là Trương Ninh, hấn vẫn là nhẫn nại.

"Tiểu thư nói, nàng liền biết ngươi nhất định sẽ đi tìm nàng, nàng nói ngươi bây giờ còn không xứng với nàng, nàng muốn nam nhân là văn võ toàn tài, có một không hai, văn có thể trị quốc, vũ có thể an bang thật nam nhân. Vì lẽ đó ngươi không muốn đi tìm nàng."

"Ta ta không xứng với nàng sao?" Quách Gia toàn thân run rẩy, tức giận trong nháy mắt tiêu tan, căng thẳng đón lấy, thân thể của hấn từng kéo xuống, phảng phất lập tức bị đánh rơi mất hết thủy sức mạnh, hai mắt cũng đều vô thần.

"Phụng hiếu! Phụng hiếu! Ngươi làm sao?"

Nhìn thấy Quách Gia đáng vẻ, xuân thể nhân lập tức liền hoảng rồi, thể nhưng giờ khắc này Quách Gia đã không nghe được hấn, chỉ là ngơ ngác mà đứng ở nơi đó, nhiều lần nói thầm câu kia "Ta không xứng với nàng sao?".

"Này vậy phải làm sao bây giờ?"

"Ha ha ha ha này còn không dễ xử lý?"

Chính đang xuân thể nhân không thể làm gì thời điểm, một tiếng trêu đùa thức tỉnh hấn, hóa ra là Hi Chí Tài không biết lúc nào đứng nơi này.

"Hí tiên sinh, phụng hiếu đều bộ dáng này, ngươi làm sao còn có thể như vậy hài lòng? Ngươi không phải bằng hữu tốt nhất của hấn sao?" Nhìn thấy Hi Chí Tài đối với Quách Gia đáng đáp không một chút nào lo lắng, xuân thể nhân càng cuống lên.

"Đây chính là chuyện thật tốt, ta thì tại sao không có thể mở tâm đây?"

"Chuyện tốt chuyện thật tốt? Chuyện này làm sao có thể là chuyện thật tốt?" Xuân thể nhân lập tức liền bị nói mông, làm sao ngày hôm nay hai người này đều không bình thường, chẳng lẽ là mình gặp sự cố?

"Thể nhân, ngươi có tin ta hay không chỉ cần hai câu, phụng hiếu sẽ tinh thần đại chấn, rục rờ hấn lên, càng hơn từ trước?"

"Ta ta không biết, thể nhưng hí tiên sinh vẫn là nhanh lên một chút đi, phụng hiếu như vậy" xuân thể nhân có chút đau đầu, cùng những người đọc sách này nói chuyện quá phí đầu óc.

Nhìn thấy xuân thể nhân sầu khổ đáng vẻ, Hi Chí Tài quả đoán địa phát tay một cái đánh gãy xuân thể nhân, quên đi, việc vui cũng đầu đủ.

"Phụng hiếu, ngươi lời của tỷ tỷ ngươi không chăm chú nghe nha!"

"Chăm chú nghe" quả nhiên, chỉ là một câu nói Quách Gia trong mắt bốc lên chút thần thái, nhưng hiển nhiên còn chưa đủ.

"Tỷ tỷ của ngươi nói chính là hiện tại! Ngươi không chú ý sao?"

"Hiện tại? Hiện tại? Hiện tại! Nàng nói chính là hiện tại!"

Quách Gia liền với nói thầm mấy lần "Hiện tại", sau đó linh quang lóe lên, hai mắt tăng vọt, trên mặt xuất hiện không gì sánh kịp sắc thái, tiếp theo người như bay vọt vào phòng của chính mình.

"Hí tiên sinh, chuyện gì thế này? Cái gì "Hiện tại" ?"

"Còn không hiểu?"

"Không không hiểu."

"Tiểu thư nhà ngươi nói chính là hiện tại không được, nàng có nói sau đó không được sao?"

"Áo, hí tiên sinh, ý của ngươi là "

Xuân thể nhân bỗng nhiên tỉnh ngộ, còn muốn quay về Hi Chí Tài giải thích một phen, nhưng lại lần nữa bị hấn phát tay đánh gãy.

"Còn làm phiền cái gì, còn không mau về đi thu thập hành lý?"

"Thu thập hành lý, làm gì?"

"Đi Lạc Dương a, tiểu thư nhà ngươi không có dặn dò người bảo vệ phụng hiếu sao?"

"Tiểu thư là dặn dò, nhưng là đi Lạc Dương làm gì?"

"Được rồi được rồi, đừng hỏi, nhanh lên một chút đi thu thập đi, sau đó người liền biết rồi."

Hi Chí Tài cũng là thực sự có chút phiền, cùng những này bất động suy nghĩ vũ nhân câu thông thực sự phiền phức.

Xuân thể nhân vẫn không hiểu Hi Chí Tài ý tứ, nhưng là nếu hắn nói rồi, xuân thể nhân tin tưởng khẳng định là có đạo lý, liền hắn xoay người liền trở về thu dọn đồ đạc.

...

"Phụng hiếu, rốt cục quyết định sao? Ta chờ ngày này đã rất lâu, tin tưởng sau đó không lâu Lạc Dương nhất định sẽ phi thường náo nhiệt chứ. Ha ha ha ha "

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0023 Quách Phụng Hiếu đánh hổ

Trường đình ở ngoài,

Cổ đạo một bên,

Phương thảo bích liên thiên.

Gió đêm Phù Liễu tiếng địch tàn,

Tà dương Sơn Ngoại Sơn.

Thiên chi nhai,

Địa chi giác,

Tri giao bán thừa thốt.

Một bình rượu đục tận dư hoan,

Đêm nay đừng mộng hàn.

Trường đình ở ngoài,

Cổ đạo một bên,

Phương thảo bích liên thiên.

Hồi quân lần đi tới lúc nào?

Khi đến mạc bồi hồi.

Thiên chi nhai,

Địa chi giác,

Tri giao bán thừa thốt.
Nhân sinh hiếm thấy là đoàn tụ,
Chỉ có biệt ly nhiều.
Trường đình ở ngoài,
Cổ đạo một bên,
Phương thảo bích liên thiên.
Gió đêm phát liễu tiếng địch tàn,
Tà dương Sơn Ngoại Sơn.
Thiên chi nhai,
Địa chi giác,
Tri giao bán thừa thốt.
Một bầu rượu đục tận dư hoan,
Đêm nay đừng mộng hàn.

...

Đình âm Thành Tây Bắc Giao, một toà rách nát trong lương đình, Quách Gia không nhìn được xướng nổi lên [trường đình ở ngoài].
Tuần lớn, Tuần hai, xuân thể nhân đều đứng phía sau hần, là muốn cùng hần đồng thời đi tới Lạc Dương.
Mà Quách Gia trước mặt, là một vị thư sinh yếu đuối, tuổi so với Quách Gia hơi lớn, chính là Hi Chí Tài, duy nhất đến tổng biệt Quách Gia người.
Ly biệt tiếng ca dần dần tiêu tan ở ngày mùa thu gió mát bên trong, chỉ có đã từng chứa hăm rượu bình rượu còn sót lại một tia dư ôn!
"Ta đi rồi!"

"Trương lai tạm biệt!"

Cáo biệt cũng chỉ có ngăn ngăn vài chữ, bởi vì bọn họ sợ sệt nói thêm nữa một chữ sẽ không không chế được khoe mắt súc óng ánh chất lỏng.
Xoay người, bước nhanh chân tiến lên, cũng không dám về một lần đầu.

Ly biệt chung quy là bi thương!

Không muốn ly biệt, rồi lại không thể không ly biệt.

Bởi vì vào ngày này Quách Gia lập xuống một lời thề: Tất quái, tất niệm, tất quái, tất nghĩ, tất tìm! Một ngày kia, ta đem cười bạch mã, mà ngươi, thân mang Hồng Y!

Tất cả những thứ này, đem từ Lạc Dương bắt đầu.

*****

Mấy ngày sau, thi trị chạng vạng, Quách Gia một nhóm bốn người đã tiến vào hứa huyền địa giới.

Đây là một mảnh núi rừng nguyên thủy, nguy cơ tứ phía, liền Tuần tháng đủ nghị tìm một chỗ nghỉ ngơi, như vậy núi rừng bên trong tồn tại rất rất nhiều nguy hiểm, ban ngày ngang qua vẫn còn có thể, buổi tối xuất hành thì lại trình độ nguy hiểm tăng gấp bội.

Quách Gia gật đầu đáp ứng, bốn người tìm tới một chỗ thoáng bằng phẳng địa thế, qua loa địa ăn chút lương khô, liền từng người nằm xuống.

Màn đêm chậm rãi kéo, rừng rậm chủ nhân cũng bắt đầu sinh động.

Vô số không biết tên điều trùng cùng dã thú phát sinh hoặc quỷ dị, hoặc êm tai, hoặc từng người tiếng kêu, khiến lòng người bên trong sinh ra e ngại.

Cũng còn tốt Quách Gia bốn người này đều có chút vũ lực, hơn nữa lửa trại giúp đỡ, ngược lại cũng để bọn họ yên lòng.

Quách Gia tâm tư vạn ngàn.

Có lúc sẽ ngấm lại tỷ tỷ hiện tại ở nơi nào?

Có lúc ngấm lại Lạc Dương Tuân Úc làm sao, Lạc Dương quyền lực đấu tranh lại kịch liệt đến trình độ nào?

Có lúc sẽ ngấm lại, những kia tam quốc bá chủ cùng danh nhân hiện tại có từng người nơi nào? Lưu Bị, Tôn Kiên, Đồng Trác đã có tranh bá thiên hạ đã tâm sao?

"Hồng "

Một tiếng rống to che ngợp bầu trời địa truyền đến, lập tức đem bốn người toàn bộ chấn động tới.

Ngưng mắt vừa nhìn, lại là một con Cự Hồ.

Chiều cao vượt qua ba mét, hoàng hắc điều giao nhau da lông, tứ chi hồ chân trắng kiện mạnh mẽ, hơi uốn lượn, ẩn chứa không gì sánh kịp lực bộc phát, cái trán một "Vương" tự biểu lộ ra vạn thú chi vương thô bạo.

Lúc này này con Cự Hồ chính mắt nhìn chăm chăm mà nhìn bốn người, thỉnh thoảng lè lưỡi liếm một liếm chính mình hồ môi, tựa hồ là nhìn thấy mê người mỹ thực.

Như vậy cự thú, bốn người đều có chút sốt sáng, toàn bộ rút đao ra kiếm, bày ra tư thế, ứng phó sự công kích của nó.

"Kỳ quái, chúng ta điểm cây đuốc, hơn nữa là bốn người, làm sao còn có thể có con cạp tập kích?"

Cho dù là chứng chạc nhất Tuần đại giờ khắc này cũng có chút sốt sáng, đấu với người ta đối với hấn mà nói là chuyện thường, nhưng là đối mặt như vậy dã thú hung mãnh đúng là hồi thứ nhất.

"Mặc kệ nó, đây chính là đến cho chúng ta thêm món ăn, ta còn chưa từng có ăn qua con cạp thịt đây, các ngươi chẳng lẽ không muốn ném thử?"

Quách Gia nhìn ra ba người khác đều có chút sốt sáng, quả đoán nói giảm bớt dưới bầu không khí.

"Ha ha, phụng hiếu nói rất đúng, ta xuân thể nhân cũng muốn ném thử con cạp thịt tư vị."

"Vậy ta Tuần đại (Tuần hai) tự nhiên phụng bồi."

Lần này, bốn người tâm tình đều hòa hoãn chút, nhưng tinh thần vẫn sốt sáng cao độ, đối mặt như vậy cự thú, thư giãn cơ bản chẳng khác nào chết.

"Hồng "

Con cạp phát hiện đối diện bốn cái tiểu nhân không có một chút sợ hãi, trái lại thể hiện ra một bộ nóng lòng muốn thử thần thái, lúc này giậm dừ, nỗ lực dùng càng to lớn hơn tiếng gào kinh sợ bốn người.

"Ha hã, hồ con, ngươi làm sao sẽ hồng, móng vuốt mềm nhũn, không nhúc nhích, có muốn hay không gia cho ngươi từng từng gân cốt?" Nhưng mà này tiếng gào không có dọa đến bốn người, trái lại để Quách Gia nói tương phùng, thuận tiện cho một dựng thẳng ngón tay cái.

"Hồng "

Nghe không hiểu tiếng người, thế nhưng là có thể xem hiểu đối diện tiểu nhân châm chọc vẻ mặt cùng dáng vẻ khiêu khích, Cự Hồ không thể nhịn được nữa, trực tiếp vọt lên.

To lớn thân hình không có ảnh hưởng chút nào tốc độ của nó, trái lại mang theo to lớn uy thế, phảng phất bất luận là đồ vật gì chỉ cần bị nó khóa chặt, chắc chắn phải chết, đây chính là cái gọi là Mãnh Hồ hạ sơn tư thế đi.

Sắc bén hồ trào cho dù trong đêm đen cũng lóe một tia phong mang, khiến lòng người trong sinh ra sợ sệt.

Thế nhưng lúc này Quách Gia không có một chút xú không khỏe, Cự Hồ nào thế không chỉ có không có đè ép hấn, trái lại để hấn nhiệt huyết sôi trào, luyện gần một tháng võ nghệ, lúc này không chính thức kiểm nghiệm thành quả thời điểm sao?

"Ta chính diện ngăn cản hấn, ba người các ngươi mặt bên quấy rầy."

Hét lớn một tiếng, Quách Gia không giống nhau : không chờ ba người kia phản ứng lại liền nhào tới.

Làm ba người khi phản ứng lại, ngay lập tức sẽ cuồng lên, ba người có thể đều là có bảo vệ Quách Gia trách nhiệm, nếu là Quách Gia có chuyện, bọn họ có thể không tốt bàn giao.

Không dám do dự chút nào, ba người cũng đều đi theo xông ra ngoài.

Quách Gia cùng Cự Hồ trong lúc đó rất nhanh chỉ còn dư lại ngũ bộ khoảng cách, Cự Hồ hai con trắng kiện chân sau vừa thu lại, giẫm một cái, mượn mạnh mẽ lực đàn hồi trực tiếp nhào lên.

Vừa nhanh vừa mạnh, phỏng chừng coi như là Hạng Vũ tái thế cũng không thể ung dung đỡ lấy này bỏ một cái.

Vì lẽ đó Quách Gia lựa chọn một trước nhào lộn, xảo diệu địa tránh thoát Cự Hồ vô giết.

Cự Hồ phản ứng cực nhanh, thân thể cũng phi thường linh hoạt, ở rơi xuống đất trong nháy mắt, liền xoay người lần thứ hai hướng về Quách Gia phản nhào tới.

Bốn người cũng không nghĩ tới Cự Hồ có như vậy nhanh nhẹn tính, đều là choáng váng, mặt sau ba người còn không vọt tới, mà Quách Gia còn chưa đứng dậy, không cách nào lần thứ hai tựa như né tránh.

Cự Hồ vô giết sắp tới, Quách Gia bị bức ép bất đắc dĩ, chỉ có thể hoành lên trường kiếm, một tay nắm chặt chuôi kiếm, một tay chặn lại thân kiếm, chính diện mạnh mẽ chống đỡ Cự Hồ.

Leng keng ——

Trường kiếm theo tiếng bẻ gãy, Quách Gia cũng bị xô ra đi mấy mét, nhưng may là chủ động làm ra sau nhào lộn tư thế, giảm đi rất nhiều lực xung kích, ngay cả như vậy, Quách Gia vẫn là phun ra một ngụm máu tươi.

Cự Hồ cũng hơi kinh ngạc, không nghĩ tới cái này bạch diện thư sinh dĩ nhiên có thể mạnh mẽ chống đỡ chính mình một đòn, nhưng lúc này đã không cho phép nó suy nghĩ nhiều, mặt sau ba người triển tới.

"Ha ha, ta còn thực sự là quá đánh giá cao chính mình, quả nhiên thực lực còn chưa đủ a!"

Quách Gia đứng dậy cảm thán một câu, cũng lần thứ hai xông lên trên.

Lần này Cự Hồ rối loạn.

Nó không nghĩ tới bốn người này rõ ràng đều là thân thủ bất phàm, các có bản lĩnh, trong lúc nhất thời tả đột hữu trùng, đưa nó đánh vô cùng chật vật.

Thời gian chậm rãi qua đi, Cự Hồ sức mạnh trôi đi càng ngày càng nhiều, mà Quách Gia bốn người dựa vào phối hợp càng ngày càng là thành thạo điều luyện, không ngừng ở Cự Hồ trên người lưu lại vết đao, kiếm thương.

Cự Hồ bắt đầu có chút sợ sệt, nó phát hiện mình càng ngày càng suy yếu, nếu là không trốn nữa, nhất định chết.

"Hồng "

Cự Hồ nổi giận gầm lên một tiếng, giả ra một vô giết xuân thể nhân tư thế, dẫn tới xuân thể nhân khom người làm ra tránh né tư thế, sau đó nó thừa cơ hội này, hướng về tả phương hướng bỏ một cái, liền muốn chạy trốn.

Thế nhưng vào lúc này cho phép nó muốn đi thì đi sao?

Phù phù ——

Phù phù ——

Phù phù ——

Quách Gia mấy người đã sớm chuẩn bị, liền đề phòng Cự Hồ thoát thân, âm thầm tăng cao sự chú ý, ở Cự Hồ đập ra đi trong nháy mắt, ba thanh đao, kiếm đồng thời cắm vào thân thể của nó.

"Hồng "

Cự Hồ một trận rên rỉ, liệu chết gãy dựa, nhưng là rất nhanh sẽ mất đi động tĩnh, nằm trên đất không nhúc nhích, hiện ra nhưng đã chết rồi.

24 cự Hán

"Ha ha, lần này có thể hảo hảo cải thiện cải thiện thức ăn!"

Quách Gia cười lớn một tiếng, trực tiếp ngồi trên mặt đất, đối với hắn mà nói chiến đấu tiêu hao vẫn là rất lớn.

"Đúng đấy, mấy ngày nay chạy đi, đã lâu không có ăn thật ngon quá một trận."

Tuần lớn, Tuần hai, xuân thể nhân ba người làm nóng người, bọn họ nhưng là biết Quách Gia đồ nướng tay nghề không sai.

Bá ——

Đang lúc này, một tên cự Hán đột nhiên xuất hiện, thẳng tắp địa nhìn chăm chăm Cự Hồ thi thể.

Quách Gia bốn người lần thứ hai chấn động tới, như vậy núi rừng nguyên thủy tầm thường có thể sẽ không có người xuất hiện. Coi như là có người đi qua, cũng tuyệt đối sẽ không ở buổi tối hành động, vì lẽ đó nam tử này cực kỳ không bình thường.

"Ngươi là ai?"

Xuân thể nhân giành trước câu hỏi, có thể cự Hán chỉ là nhìn chăm chăm Cự Hồ thi thể, một lời không nói.

Leng keng ——

Tuần lớn, Tuần hai thấy thể đồn dập rút ra Trường Dao, làm ra phòng ngự tư thế, bọn họ có thể cảm giác được cự Hán trên người có một loại khiếp người cảm giác ngột ngạt, cực khó đối phó.

Cảm ứng được đối diện mấy người địch ý, cự Hán liếc mắt một cái trong tay đối phương đao, thể nhưng không có biểu hiện ra một tia vẻ mặt biến hóa, vẫn như cũ trấn định như lúc ban đầu.

Điểm này, để Tuần lớn, Tuần hai cùng xuân thể nhân như gặp đại địch.

Quách Gia cũng không phải hoảng loạn, trong lòng có chút tính toán, nếu là cự hán này có địch ý, tất nhiên trực tiếp phát động tập kích, tuyệt đối sẽ không cho mình bốn người chuẩn bị thời gian. Nếu hắn không có, liền nói rõ hắn cũng không phải là muốn đối địch với chính mình.

Phát phát tay, Quách Gia ra hiệu Tuần đại ba người không cần sốt sắng, sau đó chính mình hướng về cự Hán đi tới.

Cự Hán nghe được Quách Gia tiếng bước chân, quay đầu nhìn về phía Quách Gia, phát hiện nhưng là trong bốn người duy nhất bạch diện thư sinh, trên mặt rất cực có chút cảnh giác, nắm thật chặt nắm đấm, bất cứ lúc nào nổ lên một đòn.

Thời khắc này, Quách Gia có chút há hốc mồm.

Bởi vì hắn xưa nay chưa từng thấy như thể dung mạo dị bẩm (Hán thể hệ chưa bao giờ trực tiếp dùng xấu hình chữ dung mạo của người khác) người.

Beef eye tình, Hà Mã miệng, bát mũi hơn nửa thừa thốt tóc, ngăm đen khuôn mặt cùng đầu lâu to lớn, dung mạo kỳ xấu, thân hình so với Liêu Hóa còn muốn to lớn, một thân thô quần áo vải rách rách rưới rưới, phía sau còn cắm vào hai cái tròng kích.

Ở này đêm tối lờ mờ sắc bên trong, Quách Gia lập tức bị sợ rồi.

"Ha ha ha..." Tiếp theo Quách Gia liền không nhìn được chỉ vào cự Hán cười ha ha, người như vậy nếu là phóng tới hiện tại nhất định có thể nổi danh, ít nhất là "Phượng tử", "Áo khoác ca" một loại mạng lưới người tâm phúc.

"Ngươi... Ngươi cười nhạo ta!" Nhìn thấy Quách Gia cười ha ha đáng vẻ, cự Hán xấu hổ lên, rất nhiều không nói một lời liền muốn rút ra song kích khai chiến đáng vẻ

Quách Gia ý thức được chính mình cười hơi quá rồi, mau mau im tiếng, phát tay ra hiệu cự Hán không nên kích động.

"Hắc Đại Cá, ta không phải là cười nhạo ngươi, ta chẳng qua là cảm thấy dung mạo ngươi đặc biệt."

"Trường đặc biệt? Ngươi còn không phải là nói ta xấu sao?"

"Sai rồi! Sai rồi! Xấu có thể là đặc biệt, nhưng đặc biệt không nhất định là xấu." Quách Gia không chút hoang mang địa giải thích.

"Xấu... Đặc biệt... Ngươi có ý gì?" Cự Hán hiển nhiên cũng là cái không yêu động não người, lập tức liền bị Quách Gia nhiều bị hờ hững rồi.

"Xấu đương nhiên chính là xấu xí, ý đồ đặc biệt nhưng là cùng người khác không giống nhau."

"Không giống nhau? Có ý gì?"

"Không giống nhau ý tứ liền rất đơn giản, tỷ như người võ nghệ so với tất cả mọi người đều mạnh, người chính là đặc biệt; hoặc là người mưu kế so với những người khác đều cao, như vậy người cũng là đặc biệt; mà người, cùng đừng vốc người đều không giống nhau, vì lẽ đó người cũng là đặc biệt. Tổng nói đến chính là hạc đứng trong bầy gà, người khác lập tức liền có thể ở bên người mệnh mông nhìn thấy người."

"Vậy người là ở khoa ta? !" Cự Hán có chút rõ ràng, nhưng vẫn không thể xác định.

Quách Gia phía sau Tuần đại ba người đều là một mặt đại ra, những người đọc sách này cũng quá lợi hại, hắc có thể nói thành bạch, khóc có thể nói thành cười, một xấu Hán bị người mấy câu nói nói chuyện liền cho rằng là ở khen hắn.

"Đương nhiên, có thể dài thành Hắc Đại Cá như người vậy, tự nhiên là khác với tất cả mọi người, chẳng lẽ không đáng giá khen sao?"

"Ha ha... Người nói đúng, ta chính là cùng người khác dài đến không giống nhau, khác với tất cả mọi người. Đúng, chính là khác với tất cả mọi người!" Cự Hán lại chính mình bắt đầu cười ngây ngô.

"Cái kia Hắc Đại Cá, người là tới làm chi, tại sao liên tục nhìn chăm chăm vào con cạp này."

"Áo, ta đem chính sự quên đi mất." Cự Hán ảo não địa vỗ trán một cái.

Tuần đại ba người càng là tròn mắt ngóac mồm, là người ngốc vẫn là Quách Gia quá thông minh, liền chính sự đều có thể quên.

"Há, chuyện gì? Cùng con cạp này có quan hệ?"

"Đúng, con cạp này là ta ở khe núi phát hiện, ta đã đuổi nó ba ngày ba đêm, không nghĩ tới lại bị các người đánh chết, ta..."

"Ta không cần nhiều, chỉ cần cho ta một phần là được, ta già lão bà cùng hài tử đã đói bụng mấy ngày" cự Hán khả năng cũng cảm giác mình có chút đuối lý, khi nói chuyện sức lực không đủ, nhưng từ vẻ mặt hắn nhìn qua hắn là không nói dối.

"Không được!" Lần này nói chuyện chính là Quách Gia.

Tuần đại ba người đều có chút kỳ quái, mấy ngày nay ở chung, bọn họ cũng đều biết Quách Gia tuy rằng có lúc biểu hiện rất hung, thế nhưng tâm địa vẫn tính là thiện lương, làm sao sẽ liền nhân gia như thế đơn giản yêu cầu đều không đáp ứng.

Cự Hán cũng là ngóac to miệng, rất nhanh lại hợp lại cùng nhau đánh đánh, một bộ dáng vẻ ủy khuất. Trước nghe được Quách Gia khoa chính mình, hắn còn tưởng rằng cái này thư sinh là người tốt, không nghĩ tới hắn như thế tàn nhẫn.

"Phụng hiếu, tại sao không được, xem vị này hảo hán chán nản như vậy, chúng ta giúp một chút hắn không tốt sao?" Luôn luôn nhiệt tình vì lợi ích chung xuân thể nhân không nhận được mở miệng.

"Cũng là bởi vì hắn chán nản, bằng vào chúng ta không thể đem con cạp thịt một phần cho hắn."

"A?" Lần này mấy người đều choáng váng, Quách Gia logic bọn họ nghe không hiểu lắm. Nhân gia chán nản chúng ta không thể giúp hắn, lẽ nào nhân gia phát đạt chúng ta giúp hắn sao?

"Ý của ta là đem toàn bộ con cạp đều cho hắn, lần này chúng ta liền không ném thịt hổ, lần sau có cơ hội lại trao một con, làm sao?"

"Thì ra là như vậy!"

Bọn họ đều lý giải sai rồi, Quách Gia không phải không cho, mà là muốn toàn bộ cho hắn.

"Chuyện này..."

Lần này cự Hán lần thứ hai há to miệng, nhưng lần này là bởi vì kinh ngạc, còn có chút thật không tiện.

"Không cần, không cần! Đây quá hơn nhiều."

"Không nhiều, không nhiều, Tuần đại ca, Tuần Nhị ca, thế nhân, chúng ta còn có chút lộ phí, lấy ra một nửa cho cái này Hắc Đại Cá, ngược lại chúng ta cũng dùng không được, đến Lạc Dương ta lại bù cho các người."

25 hồ lô oa cùng Diễm Vi một nhà

Một lữ hai Triệu ba Diễm Vi, bốn quan năm trương sáu Mã Siêu.

Diễm Vi, bị Tào Tháo xưng là cô chi ác lai, là toàn bộ tam quốc thời kì xếp hạng thứ ba siêu cấp chiến tướng.

Nghe được danh tự này, Quách Gia liền ngây người, đây chính là Diễm Vi.

Có điều kỳ quái chính là Diễm Vi không phải Trần Lưu kỳ chúng ta sao? Chạy thế nào đến hứa huyền? Hơn nữa lẫn lộn thế thảm như thế.

"Hắc Đại Cá, ngươi là hứa huyền người?"

"Này cũng không phải, ta là Trần Lưu kỳ chúng ta, chỉ là bị bắt đắc dĩ chạy trốn tới hứa huyền đến."

"Ồ?" Quách Gia lập tức hứng thú, là chuyện gì có thể đem Diễm Vi như vậy siêu cấp chiến tướng bức đi.

"Nếu là người khác hỏi ta, ta khẳng định không nói, thế nhưng nếu là tiểu huynh đệ ngươi hỏi, ta cũng là nói rồi." Diễm Vi hiển nhiên đối với Quách Gia cái này tốt bụng tiểu huynh đệ cảm giác rất tốt.

"Ta đồng hương Lưu đại ca hơi có chút của cải, bị ác bá lý vĩnh mơ ước, sau đó tìm tới cơ hội hãm hại giết chết hắn một nhà. Ta thực sự là xem có điều, liền đi giết lý vĩnh cả nhà của hắn, thế nhưng lý vĩnh gia thế lại thật không đơn giản, cấu kết địa phương quan huyện vẫn đang đuổi giết ta, vì lẽ đó ta chỉ có thể bị ép đi xa tha hương."

Diễm Vi nói xong cũng nhìn thấy Quách Gia bốn người đều nhìn mình chăm chăm, không nói một lời, còn tưởng rằng Quách Gia bốn người bị sợ rồi.

"Ngươi... Các ngươi nếu là sợ sệt, liền đều đi thôi, những này tiền đồng cùng con cạp thịt ta cũng không muốn, ta sẽ không liên lụy các ngươi."

"Ha ha ha... Giết tốt, ta xuân thế nhân chỉ hận lúc đó không thể ở đây, không phải vậy nhất định sẽ và hảo hán ngươi đồng thời đại khai sát giới."

"Tuần đại (Tuần hai) cũng rất khâm phục tráng sĩ."

"Hắc Đại Cá, ta Quách Phụng Hiếu phục ngươi!"

"Ây..."

Diễm Vi hiển nhiên là không nghĩ tới Quách Gia bốn người dĩ nhiên sẽ là phản ứng như thế này, trong lúc nhất thời chưa kịp phản ứng. Chính mình nhưng là quan phủ tội phạm truy nã, người bình thường đều là tránh không kịp, có thể nấy người này lại còn nói khâm phục mình.

"Làm sao, Hắc Đại Cá, chỉ cho phép chính ngươi trọng tình trọng nghĩa, vì là bằng hữu giúp bạn không tiếc cả mạng sống, liền không cho phép nấy người chúng ta cùng ngươi cùng chung mối thù sao?"

"Không không không, ta chỉ là không nghĩ tới... Ta là sợ liên lụy các ngươi a!" Diễm Vi vội vã giải thích, hai tay lung tung khoa tay, một bộ không biết làm sao đáng vẻ.

"Ha ha ha, tráng hán, ngươi đây chính là xem thường chúng ta, nếu là cái kia ác bá cùng cấu quan xuất hiện ở đây, ta xuân thế nhân sợ là so với ngươi trên còn nhanh hơn đây."

"Vâng... Là ta lão diễn coi thường các vị, kể từ hôm nay, các ngươi chính là ta Diễm Vi huynh đệ."

"Được, nếu là huynh đệ, chúng ta liền cùng đi nhìn chị dâu cùng tiểu chất." Quách Gia nghĩ đến Diễm Vi thế nữ sinh sống ở trong rừng sâu núi thẳm này tất nhiên rất là không dễ, sinh ra chút lòng thương hại.

Diễm Vi cũng không tốt chối từ, gánh Cự Hồ, dẫn bốn người liền xuất phát.

*****

Thiên nhiên sơn động không lớn, miễn cưỡng có thể làm cho Quách Gia nấy người toàn bộ chen vào, giường, bàn, ghế đều là không có, chỉ có chút rom rạ trải trên mặt đất, xem là nghỉ ngơi địa phương.

Một người phụ nữ ôm ấp cái sáu, bảy tuổi hài đồng ngủ ở sơn động bên trong góc, vừa nhìn thấy nhiều như vậy người tràn vào đến còn có chút bối rối.

Quách Gia tế nhìn thật kỹ, chỉ thấy phụ nữ cùng hài đồng màu da trắng xám, thân thể gầy yếu, trên mặt cơ bản không thấy được cái gì thịt, hiện ra nhưng đã thời gian dài ở vào nhân cơ chịu đối chỉ bên trong.

Đây là Quách Gia lần thứ nhất nhìn thấy Đông Hán những năm cuối bách tính Thủy Sinh hùng hực đáng vẻ, lúc đó mắt liền đỏ.

Hắn không nhận được đưa tay khê vuốt đầu của đứa bé: "Tiểu đệ đệ, ngươi tên là gì a?"

"Ta tên Diên Mãn, các ngươi là ai a, đến bắt nạt chúng ta sao, ta cũng không sợ các ngươi, ta sẽ bảo vệ cha cùng nương." Diên Mãn không một chút nào sợ người lạ, né tránh Quách Gia tay, làm ra hung ác đáng vẻ, uy hiếp Quách Gia.

"Ca ca là cha ngươi huynh đệ tốt, không phải người xấu đây."

"Có thật không? Nhưng là ca ca ngươi tại sao khóc cơ chứ?"

Đúng, Quách Gia xác thực rơi lệ, bởi vì Diên Mãn câu nói kia xúc động hắn, "Bảo vệ cha cùng nương", nhưng là ta liền cha cùng nương cũng không có chứ.

"Không có, ca ca chỉ là rất khâm phục tiểu mãn dũng khí, ngươi cũng thật là lợi hại a! Ca ca đồ nướng nhưng là cũng rất lợi hại, vừa thơm vừa mới, ngươi có muốn hay không ăn đây?"

Đối phó tiểu hài tử, "Ăn" đã đủ rồi.

"Nghĩ."

Quả nhiên liền một câu nói này, Diên Mãn liền không nhận được nước miếng của chính mình, hơn nữa đối bụng nhiều ngày như vậy, con mắt của hắn đều tỏa sáng.

"Được, ca ca vậy thì làm cho ngươi ăn!"

*****

Đen kịt bóng đêm, sáng sủa lửa trại, mềm mại thịt nướng, tứ tán mùi thịt.

Tất cả mọi người đều nhìn chăm chăm Quách Gia trong tay xâu thịt, không nhận được nuốt nước miếng, thật là thơm a!

Cái kia không ngừng đi xuống nhỏ màu vàng óng thịt dầu, không ngừng hiện lên mê người chất lỏng, đang bay múa trong ngọn lửa càng thêm khiêu khích người nhũ đầu.

Không cần nói từ lâu đối bụng Diên Vi một nhà ba người, chính là Tuần hơn người cũng là không nhẫn nại được, hầu kết nhún, đầu lưỡi không tự chủ liếm phát khô môi.

"Được rồi được rồi! Có thể ăn, sẽ không lại cho các ngươi, chỉ sợ các ngươi liền muốn đem ta ăn. Đến, cái này cho tiểu mãn, cái này cho chị dâu..."

...

"Tiểu mãn, buổi tối cùng ca ca đồng thời ngủ ngon sao? Ca ca kể cho ngươi hồ lô oa đại chiến xà tinh cổ sự."

"Được! Có thể nghe cổ sự lạc!"

"Truyền thuyết có một lão gia gia, trong lúc vô tình phát hiện bảy cái màu sắc khác nhau hồ lô, này bảy cái trong hồ lô lại có thể biến ra em bé, lão gia gia liền gọi bọn họ hồ lô oa..."

Son động dần dần yên tĩnh lại, chỉ có Quách Gia sinh động như thật địa kể chuyện xưa âm thanh, xâm nhập mỗi người lỗ tai.

Ở ai cũng không nhìn thấy bên trong góc, Diên Vi vợ chồng yên lặng mà chảy nước mắt.

Mà Tuần đại mấy người cũng cảm giác được có một loại không cách nào chống lại sức mạnh gõ trái tim của chính mình.

"Liền như vậy, hồ lô oa bảy huynh đệ đồng thời đánh bại xà tinh, cứu lại gia gia của chính mình. Tiểu mãn, hồ lô oa có phải là rất dũng cảm a?"

Màn đêm thăm thẳm, tất cả mọi người đều ngủ, chỉ để lại dày nặng tiếng hít thở, ở trong đêm tối này đan dệt ra cảm động giai điệu.

*****

"Hắc Đại Cá, chị dâu, tiểu mãn, chúng ta phải đi. Đây là một điểm tiền đồng, có thể giải quyết các ngươi nhất thời cảnh khốn khó, xin hãy nhận lấy."

"Ta không thu!" Diên Vi ngữ khí kiên quyết.

"Ta nói rồi là cho chị dâu cùng tiểu mãn, người dựa vào cái gì không thu."

"Ta cũng không thể nhận!" Lần này là Điền Vi thê tử, một thân thể khỏe mạnh thanh niên phụ nhân, một điển hình nông canh phụ nữ.

"A, chị dâu, đây là tại sao?"

"Phụng hiếu, ta cùng lão điền thương lượng qua, muốn đi cùng người. Người là chân tâm đội chúng ta tốt, tiểu mãn cũng yêu thích người, chúng ta tin tưởng người, chỉ cần người không sợ chúng ta liên lụy người." Nói xong lời cuối cùng chị dâu âm thanh càng ngày càng nhỏ, hiển nhiên đối với Điền Vi bị truy nã sự tình rất lưu ý.

"Có thật không? Thực sự là quá tốt rồi! Chị dâu, người nói gì vậy? Các người có thể đi theo ta, ta cầu cũng không được a, còn quan phủ truy nã sự tình, hấn lợi hại đến đâu còn có thể lợi hại đến Lạc Dương đi không? Từ nay về sau, Hắc Đại Cá chính là huynh đệ của ta!"

Quách Gia thật là không có nghĩ đến Điền Vi một nhà nguyện ý cùng chính mình đi, hấn đương nhiên là có ý chiêu nạp Điền Vi, có thể chính mình Vô Danh không có quyền, chỉ sợ Điền Vi một nhà không muốn, vì lẽ đó vẫn không dám nhắc tới.

"Phụng hiếu, ta lão điền đời này liền nhận người người huynh đệ này."

Nói nói, Điền Vi cái này chín thước cự Hán lại nước mắt chảy xuống, mấy ngày nay lưu nước mắt e sợ so với hấn cả đời này còn nhiều đi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

0026 Lạc Dương

Thành Lạc Dương, tất cả mọi người đều biết gần nhất mấy tháng có một toà nhà mới viện vụt lên từ mặt đất.

Cho dù là khi theo liền vút cây côn cũng có thể tap đến ngàn thạch đại quan Lạc Dương cũng khá được quan tâm.

Bởi vì nhà này trạch viện thuộc về Đình Xuyên Tuân gia.

Thúc phụ Tuân thoải mái Tuân từ mình quan báii lang trung, Tuân Úc Tuân Văn Nhược quan báii thạch sùng lệnh, chất nhi Tuân Du Tuân công quan to báii hoàng môn Thị Lang.

Trong một đêm, Tuân gia ba người bị triều đình mộ binh, ủy thác trọng trách, cũng là gây nên một quãng thời gian náo động.

Có người nói, Hoàng Đế bệ hạ, Đại tướng quân, hoạn quan, sĩ tộc đều từng nhiều lần tiếp xúc này toàn gia. Đương nhiên đây chỉ là trên phố truyền lưu, chân thực tính không có cách nào bảo đảm, nhưng tất cả những thứ này đều nói rõ Đình Xuyên Tuân gia to lớn ảnh hưởng.

Vậy mà hôm nay, tục truyền người quan báii thạch sùng lệnh Tuân Úc muốn đích thân ra khỏi thành mười dặm nghênh tiếp một vị bằng hữu.

Rốt cuộc là ai đáng giá Tuân Úc coi trọng như vậy? Trong khoảng thời gian ngắn dẫn được vô số bách tính nghị luận sôi nổi, không ít thế lực cũng trong bóng tối phải ra nhân thủ điều tra.

Lạc Dương trên đường phố, Tuân Úc cùng Quách Gia song song cất bước, hai người trên mặt đều là cửu biệt gặp lại mừng rỡ, dù sao đình âm thành từ biệt cũng sắp hai tháng.

Nghề này đội ngũ chịu đến đặc biệt quan tâm, thế nhưng mọi người xem không phải "Vương Tá tài năng" Tuân Úc, cũng không phải "Bạch diện thư sinh" Quách Gia, mà là trong đội ngũ "Hắc Đại Cá" Điền Vi, bọn họ thực sự là chưa từng thấy như thế "Dung mạo dị bẩm" người.

Như ở trước đây, Điền Vi nhất định tức giận không ngớt, thế nhưng lúc này hấn không những không náo, trái lại có chút đắc ý.

"Ta này không phải là xấu, là đặc biệt, là khác với tất cả mọi người, xem không thấy, tất cả mọi người đều ở xem ta?"

Cùng lúc đó, Lạc Dương các nơi thế lực cũng là dồn dập gió nổi mây vần.

Hoàng cung đại nội, một chỗ đại điện thiên các bên trong.

Một vị trung niên nam tử khí chất ung dung, một thân vàng óng ánh long bào, uy nghiêm mà ngồi trên hoàng kim long ý bên trên, chính là đại hán Cửu Châu chủ nhân, Hán linh đế đệ đệ hạ.

"Kiền Thạc, trăm để ngươi chuyện điều tra làm sao?"

Nói xong, một vị vóc người oai hùng hùng tráng, bạch diện không cần thái giám đi bộ bước nhỏ đi tới Hoàng Đế phụ cận, cúi người thiếp thân bẩm báo.

"Đệ hạ, đã điều tra rõ, Tuần đại nhân nghênh tiếp chính là một vị thanh niên văn sĩ."

"Cụ thể làm sao?"

"Người này tên là Quách Gia, tự phụng hiếu, Đình Xuyên dương địch người, tổ tiên là Đình Uy quách cung, chỉ có điều bây giờ gia cảnh sa sút, thành hàn môn học sinh. Thế nhưng nghe nói hắn rất có tài học, rất được Tuần đại nhân coi trọng, coi là tri kỷ."

"Há, thật sao? Người này có thể cùng sĩ tộc có quan hệ?" Hán linh đế sáng mắt lên, tựa hồ đối với Kiền Thạc nổi lên hứng thú.

"Nô mới điều tra quá, Quách Gia chỉ cùng Tuần đại nhân có vãng lai, thế nhưng cùng Tuần gia nhưng không cùng xuất hiện, còn cái khác sĩ tộc, càng là không hề liên quan."

"Rất tốt, Kiền Thạc, người này ngươi phải mật thiết chú ý, trăm phải biết hắn sau đó tất cả ngôn hành cử chỉ." Linh đế sau khi nói xong, đứng dậy rời đi thiên các.

Mà Kiền Thạc con mắt hơi chuyển động, đã rõ ràng Hoàng Đế ý tứ, hắn đối với Quách Gia đã thấy hứng thú, rất có thể muốn vờ để bản thân sử dụng.

Phủ Đại tướng quân.

Đại tướng quân Hà Tiến, Xa Kỳ tướng quân Hà Miêu cùng với một đám phụ tá cả sảnh đường mà ngồi.

"Các vị, có thể có thăm dò Văn Nhục hôm nay tiếp đón chính là ai?" Nói chuyện chính là Đại tướng quân Hà Tiến, một thân cẩm tú văn sĩ hoa phục, dưới thân nhưng là một bộ vũ thân thể người, khá là khó chịu, nhưng chính hắn cũng rất là tự đắc.

"Đại tướng quân, ta đã biết được, người này chỉ là phát lạnh môn học sinh, thân phận thấp kém, không đáng nhắc tới."

"Ta cũng thực sự là không biết, Văn Nhục cao như thế mới, làm sao sẽ cùng một người như vậy tương giao, thực sự là ném chúng ta sĩ tộc mặt."

"Chính là, chúng ta sĩ tộc tại sao có thể cùng người như vậy giao du, chẳng phải là tự hạ thân phận."

...

Hà Tiến vừa mới dứt lời, phụ tá môn đồn dập đứng lên trả lời, thế nhưng trong lời nói tất cả đều là đối với Quách Gia xem thường.

Chỉ có tọa đang chỗ ngồi cuối cùng một vị chàng thanh niên không nói một lời, trái lại nhíu mày trở nên trầm tư, nhìn kỹ lại, thanh niên này vóc người không cao, sắc mặt ngăm đen, dĩ nhiên cũng là cái dài đến "Khác với tất cả mọi người".

"Đã như vậy, chúng ta liền không nói chuyện người này, vẫn là nói một chút Văn Nhục số đạo hoa đi." Hà Tiến vung tay lên, kết thúc Quách Gia đề tài, trong giọng nói cũng tràn đầy xem thường, cùng phụ tá môn chậm rãi mà nói đến đến, từ lâu đã quên chính mình đã từng cũng chỉ là một đồ trư chi hộ.

Thái Phó phủ.

Thái Phó Viên Ngỗi ngồi cao công đường, Đường Hạ là hai tên cảm y thanh niên, một người bạch diện tuấn tú, oai hùng đẹp trai; tên còn lại nhưng có chút xấu xí, nhưng cũng coi như tướng mạo công chính.

"Bản sơ, sự tình điều tra đến làm sao?"

"Thúc phụ, ta đã điều điều tra rõ ràng, hôm nay Tuần Văn Nhục nghênh tiếp chính là một tên hàn môn học sinh, tên gọi Quách Gia, tự phụng hiếu, ở Đình Xuyên cũng coi như có chút danh tiếng, cái khác thì cũng chẳng có gì có thể nói." Nói chuyện chính là bạch diện tuấn tú, oai hùng thanh niên đẹp trai, hắn chính là Viên Thiệu Viên Bản Sơ, trong lịch sử Tào Tháo thông nhất Bắc Phương kinh địch.

"Hừ! Hóa ra là cái hàn môn học sinh, ta cho là cái đại nhân vật gì đây, lại có thể làm phiền Tuần Văn Nhục ra khỏi thành mười dặm đi nghênh đón, thực sự là không hiểu ra sao." Viên Ngỗi còn không nói tiếp, tên kia sáu chút thanh niên đã giăng mờ, trong giọng nói tất cả đều là miệt thị, người này chính là Viên gia con trai trưởng Viên Thuật Viên đường cái, luận thân phận, muốn so với Viên Thiệu còn cao quý nhiều lắm.

Công đường Viên Ngỗi nhìn thấy Viên Thuật như vậy, trên mặt cũng không có bất kỳ chấp trừng, mà là nhìn về phía Viên Thiệu: "Bản sơ, ngươi thấy thế nào?"

"Cái này Quách Phụng Hiếu ta còn không tiếp xúc, đúng là không thể làm ra đánh giá, thế nhưng bên cạnh hắn có một chín thước cự Hán, khí thế kinh người, rất là bất phàm, ta đối với người này khá có hứng thú." Viên Thiệu nói tự nhiên chính là Điền Vi, không nghĩ tới hắn đã đánh tới Điền Vi chủ ý.

Trong lịch sử, Viên Thiệu liền đối với võ tướng rất là coi trọng, Nhan Lương, Văn Sứ đều bị hắn coi là tâm phúc, mọi việc chỉ cần giao cho bọn họ, Viên Thiệu không không yên lòng. Như vậy xem ra, Viên Thiệu coi trọng Điển Vi cũng là rất bình thường.

"Có đúng không, nói như thế, cái này Điển Vi cũng không phải đơn giản. Nhưng là các ngươi liền không suy nghĩ một chút Điển Vi vì sao lại theo Quách Phụng Hiếu à!" Lần này Viên quý tâm tình rất cực xuất hiện gọn sóng, hiển nhiên đối với Viên Thuật, Viên Thiệu hai huynh đệ biểu hiện đều không hài lòng.

"Kính xin thúc phụ chỉ giáo." Hai người cũng không dám cãi nghịch Viên quý, khiêm tốn thỉnh giáo, thái độ cung kính.

"Tuân Úc là người nào các ngươi nên cũng giải đi, hắn coi trọng người làm sao khả năng không có điểm năng lực? Còn có bản sơ nói cái kia Điển Vi, nếu thật là có chút bản lĩnh, như thế nào sẽ theo một vô dụng người? Vì lẽ đó cái này Quách Gia rất khả năng là có chút tài hoa, các ngươi muốn tìm cơ hội tiếp cận, tốt nhất thu về đã dùng."

"Vâng, xin nghe thúc phụ giáo huấn, chúng ta nhất định tìm cơ hội tiếp xúc Quách Gia."

Hai người dồn dập xưng phải, nhưng nội tâm ý tưởng chân thật nhưng không người nào có thể biết.

Liệt hầu trương để phủ đệ.

Trương để, Triệu Trung, Hạ uân, quách thắng, tôn chương, tất lam, lật tung, đoạn khuê, cao vọng, trương cung, Hàn khô, Tống điển (mười thường thị kỳ thực là mười hai người) mười hai người đã là tụ hội, người người đều là bạch diện không cần, quái gỡ.

Trương để, Triệu Trung hai người dẫn đầu, ngồi ở công đường, mà còn lại mười người phân hai bên.

"Tuân Úc sự tình ta đã điều tra rõ, chỉ là hắn ở Đình Xuyên một bạn tốt, tên gọi Quách Gia, cũng không cái gì gia thế, không đáng nhắc tới." Nói chuyện chính là lật tung, tương tự là đối với Quách Gia xem thường.

"Nói như thế, chúng ta vẫn phải là tiến hành kế hoạch lúc đầu, nhanh lên một chút gõ lên Đình Xuyên Tuân gia, còn cái này Quách Gia liền không cần phải để ý đến." Đoạn khuê nói rằng.

Trên thủ trương để nhìn một chút Triệu Trung, cười lạnh: "Triệu Trung, ngươi nói xem?"

"Nguyên kế hoạch tự nhiên không thể trì hoãn, thế nhưng cái này Quách Gia, ta nghĩ ngươi cũng khẳng định có hứng thú đi." Triệu Trung đồng dạng âm hiểm cười.

"Xác thực, nếu là Tuân Úc bạn tốt, nghĩ đến là có mấy phần bản lĩnh. Bây giờ Viên quý lão nhi cái kia một nhóm là càng ngày càng hung hăng, Hà Tiến cái kia lòng lang dạ sói cũng là lấy oán trả ơn, chúng ta tình thế không thể lạc quan, cần giúp đỡ."

"Hừ! Hà Tiến cái kia cầu vật, lúc trước nếu không phải là chúng ta, từ đâu tới ngày hôm nay hắn?"

"Chính là, không biết báo ân thì thôi, lại còn nghĩ âm toán chúng ta, thực sự là gian trá tiểu nhân!"

"Quả nhiên là đồ trư hộ, lúc trước liền không nên giúp hắn!"

...

Trương để vừa nói xong, một đám trung bình thị liền quay về Hà Tiến chửi bới không ngừng, có thể thấy bọn họ đối với Hà Tiến oán hận càng sâu với sĩ tộc.

"Không sai, cái kia Tuân Úc sự tình ta sẽ tiếp tục cho Tuân gia tạo áp lực, Quách Gia thì có lao Trương huynh."

"Được!"

Đầu lĩnh hai người làm quyết định, cái khác mười người cũng chỉ có thể nghe lệnh, không dám làm trái.

Quách Gia tiến vào Lạc Dương vốn là chỉ là một cái không đáng chú ý việc nhỏ, nhưng hắn làm sao cũng không nghĩ ra, Lạc Dương hết thấy con mắt cũng đã theo dõi hắn.

Lạc Dương, trong thành, một mảnh ôn hòa; bên dưới thành, ám lưu mãnh liệt!

27 Tuấn Úc muốn thành thân

"Phụng hiếu báỉ kiến từ Minh thúc phụ, công Đạt huynh "

Tuy rằng ẩn lại Quách Gia cùng Tuấn Úc quan hệ, Quách Gia nên so với Tuấn Du cao đồng lứa, thế nhưng Tuấn Du bản thân tuổi so với thúc thúc Tuấn Úc còn lớn hơn, nếu để cho Quách Gia gọi Tuấn Du chất nhi thực sự là lúng túng, vì lẽ đó giữa bọn họ đều là các luận các quan hệ.

"Phụng hiếu đến rồi, ha ha... Văn Nhực nhưng là vẫn luôn nhắc lên nguoi đây, nguoi không nữa đến, chỉ sợ hấn liền ăn không ngon." Tuấn thoải mái, Tuấn Du vốn là cùng Quách Gia cũng không có giao tình gì, nhưng nhìn ở Tuấn Úc từ, cũng đều sẽ không nhỏ xem Quách Gia.

"Là đây, Văn Nhực thúc phụ nhưng là vẫn nói phụng hiếu tài hoa càng hơn hấn gấp mười lần, bây giờ vừa nhìn, quả nhiên là hình dạng thanh tú, hăng hái a!"

Những này tự nhiên đều là chút tình cảnh trên, lẫn nhau khen tặng mà thôi.

Ngay ở mấy người lẫn nhau hàn huyên thời điểm, Quách Gia ngẫu nhiên phát hiện Tuấn thoải mái lông mày thỉnh thoảng trói chặt, một mặt ưu sầu.

"Thúc phụ, không biết nguoi là có cái gì phiền lòng sự sao? Không biết phụng hiếu có thể không tận lực một, hai."

"Chuyện này cũng coi như là trong nhà phiền lòng sự, liền không cho nguoi thêm sầu." Tuấn thoải mái uyển chuyển từ chối, dù sao cũng là quấy nhiễu toàn bộ Tuấn gia sự tình, hấn không tin một bất mãn hai mươi tuổi thanh niên có thể có biện pháp gì tốt.

"Ai, thúc công, việc này không ngại cùng phụng hiếu nói một chút, hấn nhưng là Văn Nhực bằng hữu tốt nhất, lẽ ra nên biết được, nói không chắc hấn có biện pháp đây!"

Đúng là Tuấn Du đồng ý nói cho Quách Gia, trong lời nói tràn ngập một phần kháo cứu ý tứ, Quách Phụng Hiếu lắng tâm hấn cũng từng nghe nói qua, thế nhưng đến tốt cùng có ra sao năng lực cũng thật là không rõ lắm, lần này có cơ hội, hấn đương nhiên sẽ không buông tha.

"Há, thật sao? Nếu là Văn Nhực sự, liền để Văn Nhực tự mình nói đi." Bằng Tuấn thoải mái tài trí trong nhảy mắt liền rõ ràng Tuấn Du ý tứ, hấn cũng hứng thú.

"Phụng hiếu, việc này ta vốn muốn cùng nguoi nói, có thể nguoi vừa tới Lạc Dương, ta thực sự là không muốn nhiều loạn nguoi hảo tâm tình, vì lẽ đó vẫn không nói. Ai..." Tuấn Úc nói đến chuyện này cũng là thờ dài liên tục, lông mày chăm chú nhíu chung một chỗ.

"Hừ! Văn Nhực đây là không coi ta là bằng hữu sao? Còn không mau nói?" Có thể đem Tuấn gia một nhà cũng khó khăn cũng vấn đề, Quách Gia cũng cảm thấy rất hứng thú.

"Sự tình bản thân kỳ thực rất đơn giản, chỉ là có người muốn an bài cho ta một mối hôn sự, nhưng là đón đầu đối tượng thực sự là... Ai... Chúng ta một nhà đã quấy nhiễu nhiều ngày."

"Ồ?" Quách Gia càng cảm thấy hứng thú, ra sao nữ tử sẽ làm Tuấn gia cũng không dám cưới, tổng không đến nỗi là công chúa hoặc là千金 long đi.

"Phụng hiếu cũng hấn phải biết, từ khi quang vũ phục hưng tới nay, sĩ tộc ở đại hấn tầm quan trọng càng lúc càng lớn, từ từ liền gây nên sĩ tộc cùng hoạn quan tranh quyền đoạt lợi, đến bây giờ, tranh đấu càng ngày càng kịch liệt, có thể nói sĩ tộc cùng hoạn quan trong lúc đó trên căn bản chính là từ địch. Mà an bài cho ta việc hôn nhân chính là mười thường thị, đón đầu nữ tử từ nhưng là trung bình thị Đường hành con gái Đường tâm, mà ta Tuấn gia lại là Đình Xuyên đại tộc, vì lẽ đó "

"Vì lẽ đó ta hiện tại tình thế khó xử, nếu để cho Văn Nhực cưới Đường tâm, nhất định sẽ ảnh hưởng ta Tuấn gia ở sĩ trong tộc thanh danh; nhưng nếu là không cưới, mười thường thị nhất định sẽ không bỏ qua cho chúng ta, bây giờ bọn họ đã là mỗi ngày đối với ta mình bên trong, ngầm địa tạo áp lực. Ai hoạn quan dựa Hoàng Đế, thực lực rất lớn, chính là Viên gia cũng không dám đối kháng chính diện, lại ở đâu là ta Tuấn gia có thể chống lại đây?"

Tuấn thoải mái chủ động tiếp nhận đề tài, có thể thấy được chuyện này đối với hấn quấy nhiễu cũng rất lớn, gần cho hấn áp lực thực lớn.

"Phụng hiếu, nguoi có thể có biện pháp giải quyết?" Câu hỏi chính là Tuấn Du, đối với Quách Gia năng lực, hấn trước sau cảm thấy hứng thú vô cùng, vẫn ánh mắt sáng quắc địa nhìn chăm chăm Quách Gia.

"Thì ra là như vậy, Văn Nhực, vậy ta hỏi nguoi, nguoi cảm thấy Đường tâm tiểu thư làm sao?" Quách Gia không có trực tiếp trả lời Tuấn Du vấn đề, trái lại hỏi Đường tâm, điều này làm cho Tuấn thoải mái có chút thất vọng, dù sao cũng là hàn môn sĩ tử, quả nhiên vẫn là không bằng sĩ tộc con cháu sao? Liền mẩu chốt của vấn đề đều không nắm lấy.

"Đường tâm tiểu thư dịu dàng hiền thực, có tri thức hiểu lễ nghĩa, cũng coi như là đại gia khuê tú, tự nhiên là không sai, có thể ta còn phải cân nhắc Tuấn gia a, không thể bởi vì chuyện này ảnh hưởng gia tộc danh dự."

Đang ngồi mấy người chỉ có Tuấn Úc hiểu rõ Quách Gia, biết hẳn sẽ không bán tên không đích. Mà Tuấn Du không chỉ không có thất vọng, trái lại đối với Quách Gia hứng thú càng lúc càng lớn.

"Đã như vậy, cái kia Văn Nhượng trực tiếp cưới Đường tâm tiểu thư làm vợ được rồi, đây chính là nhân sinh một chuyện mừng lớn a." Quách Gia cười vui vẻ, dường như không hề để tâm Tuấn thoải mái chờ người buồn phiền.

"Phụng hiếu, đừng nghịch, ngươi có ý kiến gì mau mau nói đi." Tuấn Úc cuống lên, dù sao việc quan hệ chính mình cả đời đại sự cùng lợi ích của gia tộc.

"Kỳ thực chuyện này rất đơn giản, ta chỉ cần hỏi hai vấn đề là có thể giải quyết!" Quách Gia sắc mặt nghiêm túc lên, duỗi ra hai ngón tay giả vờ thần bí.

"Thật chứ?" Tuấn thoải mái ba người không hẹn mà cùng, thế nhưng ba người thần thái không giống nhau, Tuấn Úc một mặt mừng rỡ, Tuấn Du một mặt chờ mong, Tuấn thoải mái nhưng là có chút không tin.

"Coi là thật!"

"Vậy còn không hỏi mau."

"Ha ha, đừng nóng vội mà. Đề nhất vấn đề, nếu là Văn Nhượng cưới Đường tâm tiểu thư, sĩ tộc liệu sẽ có bởi vậy nhắm vào Tuấn gia?"

"Này đương nhiên sẽ không, đây chỉ là cá nhân ta vấn đề, nhiều nhất cũng chính là sẽ làm người nói chút chuyện phiếm, nhắm vào ta Tuấn gia tự nhiên không thể."

"Tốt lắm, vấn đề thứ hai, nếu là Văn Nhượng không cưới Đường tâm tiểu thư, sĩ tộc lại có hay không sẽ nhờ đó đánh giá cao Tuấn gia một chút?"

"Điều này cũng sẽ không, sĩ tộc trong mắt chỉ có lợi ích, ai sẽ chân chính địa quan tâm chuyện nhỏ này."

"Cái kia đã như vậy, các ngươi lại đang từ cái gì đây?" Quách Gia một mặt ý cười, này ba một người thông minh nhất định có thể rõ ràng.

"Phụng hiếu ý tứ là thúc phụ có cưới hay không Đường tâm tiểu thư đối với ta Tuấn gia đều không có căn bản ảnh hưởng, cần gì phải buồn phiền. Đứng đây, điệu tai! Diệu tai!" Quả nhiên, chỉ là mấy hơi thở, Tuấn Du liền phản ứng lại.

"Phụng hiếu quả nhiên có đại tài, hay lắm! Hay lắm!" Rất nhanh, Tuấn thoải mái cùng Tuấn Úc cũng phản ứng lại.

"Chậm đã, ta có thể không nói việc này đối với Tuấn gia không có ảnh hưởng a." Nhưng là không đợi ba người cao hứng, Quách Gia một câu nói lại phá hoại sự hăng hái của bọn họ.

"Phụng hiếu lời ấy hợp ý?" Lần này Tuấn Úc cũng bị hồ đồ rồi.

"Này kỳ thực là một chuyện tốt! Một lần bốn đến chuyện thật tốt!"

Quách Gia trực tiếp miệng rộng một tấm, câu nói đầu tiên đem ba người nói mông, chuyện tốt? Chúng ta thấy thế nào không ra?

"Ha ha một, Văn Nhượng cưới được mỹ kiều thê, có tính hay không một chuyện tốt? Hai, hoạn quan bởi vậy sẽ không còn coi Tuấn gia là địch, Tuấn gia có thể bảo vệ an toàn, có tính hay không cái thứ hai chuyện tốt? Ba, sĩ tộc cũng sẽ không thay đổi đối với Tuấn gia bất kỳ thái độ, Tuấn gia vẫn như cũ là thế gia trong đại tộc người tài ba, này có tính hay không đề tam việc tốt? Bốn, sĩ tộc cùng hoạn quan trong lúc đó, Hoàng Đế bệ hạ tất nhiên càng tin nhiệm thân cận hoạn quan. Văn Nhượng cưới hoạn quan con gái, bệ hạ chắc chắn càng thêm coi trọng Tuấn gia, sau đó Tuấn thoải mái thúc phụ nhất định thăng quan tiến tước, này có tính hay không đề tứ việc tốt?"

Quách Gia chậm rãi mà nói, mà Tuấn Úc ba người đều bị nói ở lại : sững sờ, mãi đến tận nửa ngày qua đi, mới trước sau tỉnh lại.

"Phụng hiếu tài năng ta không bằng vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

28 Tuấn sảng phi thường thoải mái

Sáng sớm

Hoàng Cung đại điện.

Bách quan vào triều, chỉ có Hán linh đế không có lâm hướng nghe chính.

Thái Phó Viên quý, Tư Đồ vương dẫn chờ một đám sĩ tộc đại biểu dồn dập lấy họa quốc loạn dân vì là do hướng về hoạn quan phát động tấn công, mà trương đề, Triệu Trung nhưng là một bước cũng không nhường, miệng lưỡi sắc bén như đao kiếm.

Đại tướng quân một đảng bàng quan, tọa sơn quan hổ đấu, thỉnh thoảng tìm đúng cơ hội đối với hoạn quan bỏ đá xuống giếng.

Chỉ có bảo đảm hoàng phái mã nhật đề, Lô Thực, Chu Tuấn chờ người không hề có một tiếng động thờ dài, triều đình hỗn loạn, một bọn đại hán trung thần không có đất dụng võ, chỉ có thể nhìn tiểu nhân hoành loạn triều đình, nhưng không thể làm gì.

Đóng băng ngàn thước, không phải một ngày chi hàn. Đại hán vương triều mục nát đã bệnh như cốt tủy, da thịt cũng bắt đầu chậm rãi mục nát, coi như là Hán linh đế bệ hạ bản thân cũng chỉ có thể không làm gì được.

Lên triều kết thúc, tuân chính chuẩn bị về nhà, lại bị người ngăn cản.

Chuyện như vậy đã không phải một ngày, hai ngày, từ khi hoạn quan trong có người đưa ra để Tuấn Úc cưới vợ trung bình thị Đường hành con gái tới nay, không biết bao nhiêu hoạn quan tập đoàn thực quyền nhân vật cho tuân trải qua mất nước thuốc.

Không phải Tốt nói khuyên bảo, chính là quyền thế ức hiếp, liền ngay cả cái khác công khanh cũng là tập mãi thành quen.

Mỗi ngày xem một lần tuân bị bức ép, đúng là không ai nói giúp đỡ, trái lại người người đều là xem kịch vui tâm thái, dù sao Đinh Xuyên Tuấn gia chịu đến bất nạt cũng là hiếm thấy chuyện khó gặp, ngược lại bị bức bách lại không phải là nhà mình người.

Chỉ là ngày hôm nay ngăn cản tuân không phải người khác, mà là trung bình thị trong người dẫn đầu, Triệu Trung.

Điều này làm cho các vị công khanh sáng mắt lên, hoạn quan đã không nhìn được phái ra nhân vật như vậy đến cho tuân tạo áp lực, ngày hôm nay có thể có trò hay nhìn.

Tuân có thể không cho cái khác hoạn quan mặt mũi, thế nhưng tuyệt đối không dám ngạo mạn Triệu Trung, hán nhưng là linh đế bệ hạ "A mẫu", coi như là linh đế bản thân quay về Triệu Trung đều phải cho ba phần mặt mũi.

"Điều hương hầu (Triệu Trung đã từng tham dự tru diệt Đại tướng quân lương ký, nhân công bị phong điều hương hầu), nhưng là có việc chi giáo?" Quả nhiên, tuân tuy rằng trong lòng xem thường, nhưng vẫn là làm ra một bộ dáng đáp cung kính.

"Tuân lang trung khách khí, ta làm sao có khả năng chi giáo ngài đây? Chỉ là quan tâm ngài Tuấn gia hậu sinh nhân sinh đại sự thôi." Triệu Trung không nhanh không chậm, quái gờ, một mặt cười quái dị.

Mọi người vây xem đã sớm rõ ràng trong lòng, Triệu Trung nhất định là vì Tuấn Úc cùng trung bình thị Đường hành con gái Đường tâm việc hôn nhân, bọn họ đúng là muốn nhìn một chút ngày hôm nay tuân bắt đắc dĩ đáng về.

"Há, điều hương hầu lời ấy ý gì, từ mình không tra, kính xin điều hương hầu chỉ giáo." Rất rõ ràng tuân là đang trì hoãn.

Mọi người chung quanh một trận xem thường, người Tuấn từ mình dùng chiêu này đối phó cái khác hoạn quan liền thôi, dùng tới đối phó Triệu Trung? Ha ha thực sự là chuyện cười, Triệu Trung sẽ ăn người này một chiêu?

Quả nhiên, Triệu Trung về mặt không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn cứ là nở nụ cười, liền như vậy lẳng lặng mà nhìn tuân.

Nếu là bình thường, tuân bị như thế một nhìn chăm chú, tất nhiên có chút lúng túng, thế nhưng ngày hôm nay nhưng là một bộ vững như núi Thái đáng về, không chút nào hoảng.

Triệu Trung trong lòng âm thầm kinh ngạc, này tuân ngày hôm nay lại không có chút nào sợ chính mình? Này cũng thật là kỳ quái.

Nhưng Triệu Trung cũng không phải cái dễ dàng buông tha địa người, nhìn thấy chiêu này vô hiệu, Triệu Trung thẳng thắn đi thẳng vào vấn đề, không lại quanh co lòng vòng.

"Tuân lang trung, ta bạn tốt Đường hành con gái có tri thức hiểu lễ nghĩa, dịu dàng hiền thực, chính là chân chính đại gia khuê tú. Mà ngài chất nhi Tuấn Văn Nhược cũng là học phú ngũ xe, Vương Tá tài năng, có thể nói thanh niên tuân kiệt. Trước đó vài ngày có người đưa ra để cho hai người thành tựu việc vui, không biết ngài nghĩ như thế nào a?"

Triệu Trung một câu nói này làm rõ, chẳng khác nào là đứt đoạn mất tuân hết thầy đường lui, người chỉ có thể trả lời hành hoặc là không được, lại nghĩ kéo dài là tuyệt đối không được.

Có thể tuân dám trực tiếp từ chối hoạn quan tập đoàn ý tứ sao? Hiển nhiên không dám, chỉ bằng Đinh Xuyên Tuấn gia còn chưa đủ tư cách. Cái kia tuân có thể dễ dàng đáp ứng hoạn quan tập đoàn yêu cầu sao? Khẳng định không được, ở đây người nào đều sẽ không dễ dàng đáp ứng, đây chính là sự Quan gia tộc vinh nhục a.

Hết thấy vậy xem công khanh dồn dập âm hiểm cười lên, xem ngươì Tuấn gia ứng phó như thế nào.

"Đường hành công công con gái ta cũng từng thấy, xác thực như đều hương hầu từng nói, có tri thức hiểu lễ nghĩa, dịu dàng hiền thực, có đại gia khuê tú chi phong, nếu như có thể gả vào ta Tuấn gia, thực sự là gia tộc chi hạnh. Chỉ là nhà ta Văn Nhực bây giờ chỉ là một Tiểu Tiểu thạch sùng lệnh, công không được, tên không phải, ta sợ hấn không xứng với Đường tâm tiểu thư a."

Tuân đứng mực, Uyển Uyển đến, nói tới cũng là hợp tình hợp lý.

Nhưng mà lời này lại làm cho chu vi vây xem công khanh tất cả đều cười lạnh lên, ngươì tuân là mất bị mù, lại dám như vậy cùng Triệu Trung giả bộ ngớ ngẩn, tự tìm sỉ nhục sao?

Quả nhiên, nghe xong lời này sau khi, Triệu Trung sắc mặt lập tức thay đổi.

Nụ cười trên mặt hấn vẫn còn, thế nhưng giờ khắc này nhưng khiến người ta cảm thấy không tới một tia hiền lành, trái lại ẩn giấu đi từng tia từng tia hung tàn.

"Tuân từ mình, nói như vậy ngươì là muốn cự tuyệt hôn sự này? Có phải là chúng ta quá cho ngươì bộ mặt, để ngươì cảm thấy Tuấn gia hơn người một bậc, ngay cả chúng ta cũng không để vào mắt? Ta cho ngươì biết, ở Lạc Dương, coi như là Đại tướng quân cũng không dám từ chối chúng ta yêu cầu. Ngươì Tuấn gia "

"Chậm đã! Chậm đã! Điều hương hầu!" Ngay ở Triệu Trung muốn đem tới lời khó nghe nói ra trước, tuân mau mau lên tiếng đánh gãy hấn.

"Tuân từ mình! Ngươì lại dám ngăn trở lời ta nói?"

Triệu Trung bạch diện không cần trên mặt, chậm rãi dâng lên uẩn nộ, bắt đầu đỏ lên, đại gia đều có thể nhìn ra được hấn vô cùng phần nộ, liền tuân quan chức đều không kêu, mà là gọi thẳng tên huy, đây là muốn làm khó dễ.

Này tuân không phải luôn luôn nhát gan sao? Làm sao dám trực tiếp làm tức giận Triệu Trung? Đại gia đều có chút há hốc mồm. Bọn họ vốn là cũng chỉ là muốn xem một hồi trò hay, nhưng không nghĩ tới nhưng phát triển trở thành như vậy, này Tuấn gia là không muốn sống sao?

"Điều hương hầu, chớ nộ. Ta không có nói không đáp ứng a. Ta đánh gãy ngươì chỉ là bởi vì ngươì lý giải sai rồi."

Tuân vẫn như cũ không chút hoang mang, nhưng câu nói này nhưng đem tất cả mọi người nói tới càng mông.

"Đáp ứng? Đáp ứng cái gì?" Liền ngay cả Triệu Trung chính mình cũng có chút bị hồ đồ rồi.

"Điều hương hầu, ngươì mới vừa nói không phải để nhà ta Văn Nhực cưới vợ Đường tâm tiểu thư sao? Ta đáp ứng rồi, chẳng lẽ không đúng không?"

"Ngươì đáp ứng rồi?" Triệu Trung trong tiềm thức vẫn còn có chút không tin, tuân đáp ứng rồi? Làm sao có khả năng? Ta còn thủ đoạn gì đều không khiến đây, này cùng ta nghĩ hoàn toàn khác nhau a!

Chu vi vây xem công khanh cũng là một trận ồ lên.

"A, các ngươì có nghe hay không? Hấn là ta nghe lầm? Tuân từ mình trực tiếp đáp ứng rồi?"

"Ta cũng nghe được, nên không phải chúng ta đều nghe lầm đi, làm sao có khả năng?"

"Đúng đấy, làm sao có khả năng? Mấy ngày trước Tuân từ mình không phải còn bởi vì chuyện này khổ não không thôi, làm sao sẽ như vậy thoải mái đáp ứng rồi?"

"Tuân lang trung, ngươì đáp ứng rồi?" Triệu Trung nói xác nhận, những người khác cũng đều đuổi dài lỗ tai muốn nghe cái đến tột cùng, việc này có thể không tầm thường a.

"Điều hương hầu, hôm qua nhà ta Văn Nhực đã nghĩ thông suốt, hấn nói Đường tâm tiểu thư chính là Thiên nữ hạ phàm, nhân gian hiếm thấy, đến này giai nhân, còn cầu mong gì, nếu như có thể cưới đến Đường tâm tiểu thư, chết cũng không tiếc. Làm sao, lẽ nào điều hương hầu đổi ý?"

Những câu nói này tự nhiên là tuân đem ra giữ thể diện, coi như Đường tâm đầu gì, hấn cũng phải nói thiên hoa loạn trụ, đẹp như Thiên Tiên.

"Ta ta ta làm sao có khả năng đổi ý? Chỉ là nếu ngươì Tuấn gia đáp ứng rồi, vừa nãy ngươì nói những câu nói kia là có ý gì?" Triệu Trung còn có chút mơ hồ.

"Ta nói cái gì?" Tuân làm bộ vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, trợn mắt lên nhìn Triệu Trung. Hấn nói cái gì tự nhiên là biết đến, những câu nói này chỉ có điều là vì ở Triệu Trung trước mặt tránh chút bộ mặt. Nhìn thấy Triệu Trung hồ đồ đáng vẻ đầu chỉ có thể làm cho hấn thoải mái mười ngày nửa tháng?

"Chính là không xứng với cái gì." Triệu Trung cũng không nhìn ra tuân là làm bộ, theo tuân liền đem mình nghi hoặc nói ra.

"Áo, cái này a. Điều hương hầu, ngươì ngắm lại xem, Đường tâm tiểu thư là Đường hành đại nhân con gái, có thể nói là đại gia khuê tú, mà ta Tuấn gia

cho dù dầu gì, cũng là Đinh Xuyên đại tộc, hai người việc kết hôn tại sao có thể tùy ý liền định ra? Hôm qua ta đã cùng trong nhà thương lượng xong tất, muốn dẫn Văn Nhượng, công đặt tự mình đi tới Hoàng đại nhân quý phủ, lễ trọng cầu thân, chỉ là sợ Hoàng đại nhân không đáp ứng a."

"A! Thì ra là như vậy."

Triệu Trung bỗng nhiên tỉnh ngộ, trên mặt khá là bình tĩnh, nhưng trong lòng lại hồi hộp, cái này Tuấn từ mình cũng thật là biết làm người, động tác này nhưng là cho đủ chúng ta hoạn quan một đảng tử, không sai! Rất tốt!

"Tuần lang trung, người cũng không cần lo lắng. Nhà người Văn Nhượng tài hoa xa gần đều biết, có thể nói quân tử khiêm tốn. Hoàng hành cũng là sớm có ý đó, hơn nữa ta cùng Trương đại nhân vì người Tuấn gia nói hạng, việc này tất thành."

Triệu Trung vội vã giả ra thân thiện đáng vẻ, an ủi lên tuần đến. Chỉ cần chuyện này thành, Tuấn gia liền trối đến hoạn quan một đảng, đến thời điểm hoạn quan ở sĩ tộc danh tiếng tất nhiên có tăng lên.

"Như vậy, là có thể giải ta trong lòng ưu hoạn. Từ mình ở đây đa tạ đều hương hầu cùng liệt hầu (trương để bị phong liệt hầu) ân đức."

Tuần ở bề ngoài làm ra khiêm tốn đáng đáp cung kính, nhưng trong lòng lại sáng đến không được. Quách Gia này một chiêu giỏi quá! Chỉ là mấy câu nói liền để Triệu Trung như vậy thân thiết, còn để bên cạnh một đám cười trên sự đau khổ của người khác giả hòa mở rộng tầm mắt, bị chính mình nắm mũi dẫn đi, trong lòng hần sáng a!

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, từ mình. Những thứ này đều là việc nhỏ, vậy chúng ta đồng thời thương lượng một chút Văn Nhượng hiền chất cùng Đường tâm việc kết hôn đi."

Tuần lang trung đã biến thành từ mình, Tuần Úc đã biến thành Văn Nhượng hiền chất, Triệu Trung khẩu khí lập tức trở nên không biết thân thiết bao nhiêu, còn kèm cùng tuần kể vai sát cánh, cùng xe cùng giường.

Hai người phiến phiến rời đi, chỉ để lại một đám người xem nào nhiệt trọn mắt ngoác mồm, không biết làm sao.

Mà ở tại bọn hần đều không nhìn thấy chỗ tối, rất nhiều bóng đen nhanh chóng di động, không biết hướng về nơi nào nhảy một cái, liền hoàn toàn biến mất rồi.

Chẳng bao lâu nữa, tuần cùng Triệu Trung tại triều dưới đối thoại sẽ truyền khắp hết thầy thế lực.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

29 khắp nơi phản ứng (một)

Hoàng cung đại nội.

Vẫn là cái kia nơi đại điện thiên các.

Vẫn là Hán linh đế bệ hạ cùng thái giám Kiền Thạc.

Lúc này, Kiền Thạc chính kẻ sát ở Hán linh đế bên tai thấp giọng nói gì đó, Hán linh đế nghe được đầy mặt ý cười.

"Kiền Thạc, coi là thật như vậy? Một mình người tự đều không có nói lậu chứ?"

"Bệ hạ, nô tài người nghe được rõ ràng, một chữ cũng không dám để sót." Kiền Thạc thân hình hùng vĩ, nhưng ở Hán linh đế trước mặt nhưng là một mực cung kính, eo cũng không dám duỗi thẳng.

"Rất tốt! Tốt vô cùng!" Hán linh đế nói liên tục hai cái "Tốt" tự, có thể thấy được hần tâm tình bây giờ quả thật không tệ.

"Bệ hạ, nô tài không hiểu, đây là hoạn quan cùng sĩ tộc trong lúc đó tranh đấu, cùng chúng ta có ích lợi gì?"

"Hừ! Người đương nhiên không hiểu." Nhìn thấy Kiền Thạc vẻ mặt vô cùng nghi hoặc đáng vẻ, Hán linh đế không chỉ có không tức giận, trái lại rất là tự đắc.

"Vâng, bệ hạ anh minh đương nhiên không phải nô tài có thể so với."

"Ha ha ha" Hán linh đế tâm tình thật tốt, lại đồng ý vì là Kiền Thạc giải đáp một phen: "Thế gia đại tộc chính là Trương đế, Triệu Trung kẻ địch, có thể càng là trăm kẻ địch. Bọn họ chiếm đại hán tuyệt đại đa số đất ruộng cùng quyền lợi, nhưng không thể là trăm sử dụng, trăm tự nhiên không cho phép bọn họ. Hoạn quan cũng chính là trăm dùng để áp chế sĩ tộc thủ đoạn, mà bây giờ Tuân gia cùng hoạn quan kết thân, liền nói rõ bọn họ là ngã về hoạn quan, càng là ngã về trăm. Nói như thế, này Tuân gia đáng giá trăm quan tâm, trăm phải cho Tuân gia càng to lớn hơn quyền lợi, càng cao hơn địa vị."

"Bệ hạ anh minh, bây giờ Tuân gia đã ngã về bệ hạ, sau đó còn có thể có càng nhiều thế gia đại tộc ngã về bệ hạ, đến thời điểm, bệ hạ nhất định có thể một lần diệt trừ Viên thị cầm đầu sĩ tộc. Nô tài ở này sớm cung chúc bệ hạ đại sự có thể thành a!"

Kiền Thạc nói nói, dĩ nhiên là quỳ xuống, quay về bệ hạ được rồi cúi đầu đại lễ.

"Ha ha ha nếu không là trăm một kẻ vị, cũng đã bị sĩ tộc chường quyền to, làm sao đến mức nhiều như vậy năm già dạng làm hôn quân, lưu luyện hậu cung, hoang dâm vô độ, không để ý tới triều chính? Sĩ tộc, trăm chỉ đại địch a! Trăm đời này nhất định phải trừ chi mà yên tâm!"

Hán linh đế nói nói, đã là nghiêng răng nghiêng lợi, đầy mặt vẻ giận dữ, có thể thấy được hán đối với sĩ tộc tăng ý sâu, sự thù hận chi thiết.

"Khụ khụ "

"Bệ hạ bớt giận, chú ý Long thế a! Đại hán không thể rời bỏ nguoi!" Kiền Thạc liền vội vàng tiến lên khẽ vuốt Hán linh đế bối, giúp hán thuận khí.

"Được rồi, trăm không có chuyện gì, nguoi đại trăm dưới một phần ý chỉ, tự mình cho Tuân Văn Nhục tứ hôn, lại cho Tuân gia chuẩn bị một món lễ lớn, ngày sau, trăm còn muốn cho Tuân tử mình thăng quan tiến tước."

"Là!"

Không có người thứ ba nghe được đôi này chủ tớ đối thoại, không phải vậy ai biết sẽ khiến cho thế nào sóng lớn mênh mông.

Nguyên lai nhiều như vậy năm Hán linh đế hôn quân hình tượng đều chỉ là giả tạo, bị bức ép bắt đắc dĩ sau khi nguy trang.

Phủ Đại tướng quân.

Đại tướng quân Hà Tiến, Xa Kỵ tướng quân Hà Miêu cùng với một đám phụ tá cả sảnh đường mà ngồi, chỉ có ít đi tọa ở hạng chóp cái kia một vị hắc diện thanh niên, chỉ là này ngôi ở cuối cùng tiểu nhân vật căn bản không có ai quan tâm, có tới hay không đều không người nào biết.

"Các vị, ngày hôm nay hướng dưới sự tình đại gia có hay không đều nghe nói?" Vẫn là công đường Đại tướng quân Hà Tiến cái thứ nhất nói chuyện.

"Đại tướng quân, chuyện hôm nay phát sinh thì, ta liền ở bên cạnh, nghe rõ rõ ràng ràng, không sót một chữ a." Một vị phụ tá ở Hà Tiến tiếng nói kết thúc thì liền trạm lên trả lời, hán vội vã muốn ở Đại tướng quân trước mặt biểu hiện một phen.

"Vậy nguoi làm sao cho rằng?" Hà Tiến truy hỏi.

"Việc này không thể khinh thường, chính là sĩ tộc cùng hoạn quan trong lúc đó tranh đấu cùng giao dịch, khả năng có thâm ý, đáng giá điều tra "

"Ha ha, chuyện cười!"

Vị này phụ tá nói còn chưa dứt lời, liền bị một người cuồng ngạo địa đánh gãy, tự nhiên là phi thường địa khó chịu, quay đầu nhìn lại, nhưng là Hứa Du.

Hứa Du hứa từ xa, văn tài xuất chúng, không bao lâu cùng Viên Thiệu cùng Tào Tháo chính là bạn tốt, càng là cùng rất nhiều thế gia đại tộc, giới trí thức danh nhân giao hảo, rất có thanh danh.

Người này nhìn thấy là Hứa Du, tức sôi ruột cũng không dám phát ra.

Đúng là Hà Tiến nhìn thấy rất ít nói chuyện Hứa Du đứng ra, rất là cao hứng: "Từ xa, nguoi là có ý kiến gì sao? Kính xin cứ nói đừng ngại."

Hứa Du chậm rãi đứng dậy, quay về Đại tướng quân hơi được rồi một chấp tay lễ, nhưng đối với lời mới vừa nói người kia xem thường.

"Đại tướng quân, đây là một cái chuyện thật tốt!"

"Chuyện thật tốt?"

Hà Tiến nghe không hiểu, Đường Hạ mọi người cũng là cảm thấy rất ngờ vực, chỉ có Hứa Du đối với mình tạo thành cục diện rất là thoải mái, như vậy mới có thể cho thấy chính mình tài hoa.

"Từ xa còn xin nói rõ."

"Xin hỏi Đại tướng quân, Tuân gia Tuân tử mình, Tuân Văn Nhục, Tuân công đạt là ai chiêu tiến vào Lạc Dương?"

"Tự nhiên là ta." Chuyện này Hà Tiến cũng không phủ nhận, toàn Lạc Dương đều biết, phủ nhận cũng vô dụng.

"Vậy bọn họ có tính hay không là Đại tướng quân người đâu?"

"Tự nhiên xem như là ta người."

"Cái kia thái độ của bọn họ có phải là ở một mức độ nào đó đại biểu Đại tướng quân thái độ đây?"

"Tự nhiên vâng."

"Vậy thì tốt, bọn họ giao hảo hoạn quan, đối với Đại tướng quân là tuyệt đối chuyện tốt."

"Làm sao có khả năng, ta Hà Tiến làm sao có khả năng cùng một đám hoạn quan giao hảo?"

Hứa Du vừa dứt lời, Đại tướng quân chính mình liền nổ, cùng hoạn quan giao hảo chuyện như vậy là muốn ảnh hưởng chính mình ở sĩ tộc danh dự, Đường Hạ người cũng đều vỡ tổ, này không phải nói hư nói vượn sao? Đại tướng quân tại sao có thể cùng hoạn quan giao hảo?

"Đại tướng quân chớ vội, kính xin nghe ta từ từ nói." Hứa Du đối với như vậy hỗn loạn không những không vội vã, trong lòng ý mừng trái lại càng sâu, trên mặt nhưng là vô cùng bình tĩnh, giả vờ cao thâm địa tiếp tục mở miệng.

"Đại tướng quân cũng biết, hoạn quan họa quốc đã không phải một ngày tai ương, cũng không phải một ngày, hai ngày liền có thể giải quyết, chúng ta nếu như mạnh mẽ cùng bọn họ đối nghịch, ngược lại sẽ bức cho bọn họ chó cùng rứt giậu, đến thời điểm Đại tướng quân cũng nhất định có tổn thương. Đã như vậy, chúng ta tại sao không đóng giả ở bề ngoài cùng bọn họ thỏa hiệp, nhưng trong bóng tối chậm rãi tích trữ sức mạnh, đến thời điểm một lần gạt bỏ bọn họ, thiên hạ này quyền lợi chẳng phải đều là Đại tướng quân?"

"Diệu! Từ xa nói đại thiện, quả nhiên không hổ là từ xa a, từ rộng lớn mới!"

Hà Tiến nghe được câu kia "Thiên hạ quyền lợi chẳng phải đều là Đại tướng quân" đã mở cò trong bụng, bị văng đầu, quên ai mới phải đại hán này chủ nhân, ai mới phải đại hán này Hoàng Đế, coi như hoạn quan chết hết, cũng không tới phiên hấn Hà Tiến.

Mà Đường Hạ mọi người hai mặt nhìn nhau, cũng không dám nhắc nhở Đại tướng quân, đây chính là mất đầu tội lớn a, vì lẽ đó bọn họ chỉ có thể từng người phụ họa Hà Tiến.

"Cái kia từ xa, Bốn tướng quân nên làm như thế nào?" Nở nụ cười một lúc lâu, Hà Tiến mới hòa hoãn lại, tiếp tục hướng về Hứa Du hỏi sách.

"Đơn giản! Đại tướng quân chỉ cần chuẩn bị hậu lễ, cung chúc Tuần Văn Nhượng đại hôn, đến thời điểm bọn họ tự nhiên thì sẽ biết đại ý của tướng quân."

Hứa Du định liệu trước, diện không ngượng nghịu. Nhưng trong lòng âm thầm khinh bỉ, Hừ! Đồ trư chi hộ, thực sự là trí lệnh lợi hôn, chỉ bằng nguoi cũng xứng ta hứa từ xa bày mưu tính kế.

"Được! Như vậy, liền theo từ xa nói làm."

Đại tướng quân đắc ý vô cùng, nhưng hoàn toàn không biết Hứa Du chôn ở đáy lòng chân thực ý nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

30 khắp nơi phản ứng (hai)

Thái Phó phủ.

Vẫn như cũ là Viên quý, Viên Thiệu, Viên Thuật ba người.

"Bản sơ, đường cái, sự tình đều biết không?"

"Thúc phụ, ta người thám thính đến rõ ràng rõ ràng, Tuần từ mình cùng Triệu Trung nghe một chữ không lọt." Trả lời chính là Viên Thiệu.

"Hai người các ngươi định thế nào chuyện này?"

"Tuần từ mình vốn là cái nhát gan, vẫn bị hoạn quan áp bức, đã là trong lòng sợ sệt, lần này Triệu Trung tự mình ra tay, Tuần từ mình tất nhiên càng thêm sợ sệt, vì lẽ đó hẳn liền cúi đầu chứ."

Lần này là Viên Thuật cướp đáp, hẳn đối với Viên Thiệu vẫn chịu đến thúc phụ ưu ái rất là khó chịu, nóng lòng ở Viên quý trước mặt biểu hiện một phen.

"Bản sơ, người cảm thấy làm sao?"

Viên Thiệu đúng là không có trực tiếp trả lời, trái lại cúi đầu cau mày trở nên trầm tư, về mặt này xem ở Viên Thuật trong lòng, trong mắt lộ ra một trận xem thường, Viên Bản Sơ chỉ đến như thế.

"Thúc phụ, ta cảm thấy đường cái nói tới có chút đạo lý, nhưng không hoàn toàn đúng!"

Viên Thiệu trả lời đúng quy đúng củ, lại làm cho Viên Thuật bất mãn.

"Đã như vậy, kính xin đại ca nói một chút, ta không đứng chỗ nào?"

Viên Thuật tà lỏng mày trừng mắt, cảm tức Viên Thiệu, muốn nhìn một chút Viên Thiệu có thể nói cái gì, thế nhưng Viên Thiệu không bị ảnh hưởng chút nào.

"Thúc phụ, Triệu Trung xuất hiện, xác thực sẽ mang cho tuân áp lực thực lớn. Thế nhưng cư báo lại người từng nói, hôm nay tuân là không chút hoang mang, về mặt không có một tia bất đắc dĩ hoặc là làm khó dễ, nhìn qua có thể không giống như là bị bức ép. Ta hoài nghi hôm nay trước đã có người thuyết phục tuân."

Viên quý lắng lắng mà nghe, thỉnh thoảng gật gù, hiển nhiên đối với Viên Thiệu trả lời khá là thỏa mãn.

"Bản sơ nói không sai, đường cái, ở phương diện này người còn muốn hướng về đại ca người nhiều học tập a."

"Phải! Chết nhi nhớ kỹ." Viên Thuật bất đắc dĩ, có thể lại không dám làm trái Viên quý ý tứ.

"Thế nhưng các người có thể nghĩ đến đến tột cùng là ai nói phục rồi Tuần từ mình một nhà sao?"

"Này chết nhi không nghĩ ra." Viên Thuật, Viên Thiệu đối với vấn đề này đều hết đường xoay xở.

"Hừ! Kỳ thực rất đơn giản, mấy ngày nay các người có thể có thấy ai bái phỏng qua Tuân gia?"

"Này không có ai a. Không đúng, có một, Quách Gia. Thúc phụ, người sẽ không phải là cho rằng là Quách Gia thuyết phục Tuân gia đi, hẳn có thể có bản lĩnh như thế này?" Viên Thuật, Viên Thiệu một mặt không tin, một mười tám tuổi thanh niên có thể thuyết phục Đinh Xuyên Tuân gia? Mặc kệ người khác có tin hay không, ngược lại bọn họ là không tin?

"Làm sao? Không tin? Ta cũng rất khó tin tưởng. Nhưng là chuyện này độ khả thi chỉ có hai cái. Một là Tuân gia tự mình nghĩ thông, một là có người khuyên bảo. Chuyện này đã không phải một ngày, hai ngày, như Tuân gia có thể nghĩ thông suốt, đã sớm nghĩ thông suốt, tội gì sẽ đợi được hiện tại, vì lẽ đó nên không phải Tuân gia tự mình nghĩ thông. Như vậy cũng chỉ có loại thứ hai khả năng. Quách Gia, đây là Tuân gia mấy ngày nay duy vừa tiếp xúc quá người ngoài, đầu một ngày hẳn tiến vào Lạc Dương, ngày thứ hai Tuân gia liền thay đổi chủ ý, các người nói một chút coi, có phải là hẳn hay không?"

"Này thúc phụ nói rất có lý." Hai người nghe rõ ràng Viên quý, cũng cảm thấy rất có đạo lý, thế nhưng nội tâm vẫn là không cách nào tiếp thu, Quách Gia có thể có bản lĩnh như thế này?

"Ta biết các người không tin, các người cũng không cần phải gấp kết luận, tìm một cơ hội hảo hảo tiếp xúc dưới cái này Quách Gia. Mặt khác, Tuân Úc đại hôn các người chuẩn bị một phần lễ trọng, hiểu chưa?"

"Là!"

Liệt hầu trương đề phủ đệ.

Mười hai tên trung bình thị lần thứ hai tụ hội.

"Triệu Trung, người xác định đây là Tuần từ mình nguyên văn, không sót một chữ?" Trương đề hỏi.

"Ta đương nhiên xác định, ta lúc đó đều không thể tin được trong tai nghe được, vì lẽ đó ấn tượng đặc biệt sâu sắc, Tuần từ mình chính là nói như vậy." Triệu Trung đáp.

"Các vị, các người đều có ý kiến gì?"

"Này còn không phải chuyện đương nhiên, Tiểu Tiểu Tuân gia làm sao có khả năng cãi lời ý của chúng ta là, hơn nữa đều hương hầu tự thân xuất mã, việc này làm sao có khả năng không thành công?" Nói chuyện chính là lật tung.

"Trước tiên không nói chuyện này đến cùng là nhân tại sao, thế nhưng Tuân gia cưới Đường hành con gái đối với cho chúng ta là tuyệt đối chuyện tốt,

chuyện này muốn nắm chặt làm!" Nói chuyện chính là tôn chương.

"Xác thực, chuyện này chúng ta mưu tính đã lâu, Hà Tiến cái kia cầu vật bỏ ra đại công phu mới đưa tới giúp đỡ, trong nháy mắt thành người của chúng ta, ha ha ha không biết lúc này Hà Tiến là cái gì tâm tình?" Nói chuyện chính là cao vọng.

"Triệu Trung, người nghĩ như thế nào?" Những người khác mỗi người có suy nghĩ riêng, nhưng đều không có nói đến trương đề trong lòng đi, vì lẽ đó trương đề nhìn về phía Triệu Trung.

"Chuyện này cố nhiên rất tốt, thế nhưng không bình thường?"

"Không bình thường?" Triệu Trung một câu nói để những người còn lại đều rất nghi hoặc, chuyện tốt chính là chuyện tốt, làm sao còn không bình thường.

"Người nói tiếp."

"Dựa theo ta vốn là ý nghĩ, Tuần từ mình cuối cùng nhất định là phải đáp ứng, bởi vì Tuần gia giảng không được chúng ta áp lực. Thế nhưng tuyệt đối không phải ngày hôm nay bộ dáng này! Các người ngày hôm nay là không thấy, cái kia Tuần từ mình không hề có một chút lo lắng, cũng không hề có một chút sợ sệt, này không phải là hần bình thường đáng vẻ, không chút hoang mang, định liệu trước, thật giống là sớm đã có dự định, ở cùng ta đối thoại trong lại còn chiếm cứ chủ động."

"A! Làm sao sẽ như vậy? Cái kia chuyện này có còn nên làm xuống?" Mọi người hỏi tới.

"Đương nhiên muốn làm, chuyện này kế hoạch chúng ta lâu như vậy, lời kéo sĩ tộc, như thế kết quả tốt tại sao có thể từ bỏ." Trương đề giải quyết dứt khoát.

"Chỉ là, chuyện này không đơn giản, ta cảm thấy cùng cái kia Quách Gia tất nhiên có quan hệ!"

"Trương đề, người cũng như thế cảm thấy sao? Ta cũng có loại dự cảm, Quách Gia đầu một ngày tiến vào Tuần gia, ngày thứ hai Tuần từ mình liền đổi chủ ý, người muốn nói không có quan hệ gì với hần, ta không tin." Triệu Trung gật đầu đồng ý.

"Hừ! Rất tốt, nếu là chuyện này thực sự là Quách Gia gây nên, vậy nói rõ cái này Quách Gia không chỉ có không phải sĩ tộc người, trái lại thiên hướng chúng ta hoạn quan một đảng, người này ta phải cố gắng địa tập trung, nói không chắc hần chính là chúng ta đánh bại Viên thị một đảng then chốt."

"Vậy chúng ta làm thế nào?"

"Trước tiên cho Tuần gia chuẩn bị một món lễ lớn đi!"

Chỉ là tuần cùng Triệu Trung một lần đối thoại, nhưng dẫn tới bốn thế lực lớn lần thứ hai gió nổi mây vần. Ở này vân ba quý quyết Lạc Dương, cho dù là một chút tiểu động tĩnh, đều có khả năng khuấy lên sóng lớn.

Mà chúng ta Quách Gia lúc này ở chỗ nào?

Đương nhiên là ở Tuần phủ.

Tuần vào triều, Tuần Úc cùng Tuần Du cũng đều có chức vụ muốn ra ngoài, chỉ để lại Quách Gia cả đám ở Lạc Dương người không sinh địa không quen, cũng không cách nào đi ra ngoài đi dạo.

Vì lẽ đó Quách Gia, xuân thể nhân cùng Điện Vi liền ở cùng nhau luận bàn một chút võ nghệ.

Lần này, Quách Gia rốt cuộc biết cái gì gọi là siêu cấp chiến tướng, hần cùng xuân thể nhân gộp lại lại đánh không lại Điện Vi ba chiêu, này vẫn là Điện Vi hạ thủ lưu tình, bằng không phỏng chừng bọn họ liền một chiêu đều ai có điều.

Quách Gia kiến thức Điện Vi phong thái, không trải qua lại nghĩ tới tam quốc đệ nhất võ tướng, mã trong Xích Thố, người trong Lữ Bố, gan góc phi thường Triệu Tử Long, nhân nghĩa Vô Song Quan Vân Trường, Hắc Toàn Phong Lý Quỳ (ạch, sai rồi, cái này thật giống là đến từ Thủy Hử truyện) những người này lại sẽ là làm sao phong thái chiếu người đâu?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

31 Tào Tháo mang ta cuống thanh lâu

"Tích nhỏ "

"Báo cáo chủ nhân, nhiệm vụ mới đã sinh thành, xin hỏi có hay không kiểm tra?"

"Nhiệm vụ mới sao? Không cần, ta gần nhất không muốn tiếp nhận vụ." Không biết tại sao, siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống tiếng nhắc nhở lúc vang lên, Quách Gia nghĩ đến lần trước hệ thống đáng đáp yếu ớt, quý thần xui khiến địa từ chối.

"Báo cáo chủ nhân, nhiệm vụ sẽ duy trì một canh giờ hữu hiệu thời gian, thời gian vừa đến, nhiệm vụ cùng quest thưởng sẽ tự động biến mất."

"Ý của ngươi là ta không tiếp nhận vụ, ngươi cũng sẽ có tiêu hao."

"Báo cáo chủ nhân, ta không biết. Bản hệ thống duy nhất biết đến chính là nếu như ngươi không tiếp nhận vụ, còn có không tới hai năm tuổi thọ." Hệ thống âm thanh vẫn máy móc, thế nhưng Quách Gia nhưng cảm giác được một tia trốn trốn tránh tránh mùi vị.

"Được rồi, ta tiếp." Bất đắc dĩ, nghĩ đến chính mình có thể sống không tới hai mươi tuổi, Quách Gia vẫn là nhịn xuống trong lòng những ý nghĩ khác, yên lặng mà mở ra nhiệm vụ.

"Tích nhỏ "

Gợi ý của hệ thống âm sau, một loạt văn tự xuất hiện ở Quách Gia trong đầu:

* nhiệm vụ * kiếm tiền (kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền)

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, tại sao có thể y dựa vào người khác tiếp tế, bỏ thí sống tiếp đây.

* quest thưởng * tăng cường một năm tuổi thọ, huấn lang thuật (đến từ tương lai thành thực huấn lang thuật, có thể đem lang huấn luyện thành ăn cỏ lang, duy trì hung tính)

* tiếp thu nhiệm vụ * là phủ

"Rất nhiều rất nhiều tiền", hệ thống nên có chính mình tiêu chuẩn ba , dựa theo nó luôn luôn phong cách, số lượng ấy khẳng định rất kinh người.

"Một năm tuổi thọ" cái này xác thực rất mê người, thế nhưng "Huấn lang thuật" là cái thứ gì, hữu dụng không?

Quên đi, Quách Gia cũng không do dự, trực tiếp click "Đúng".

"Hệ thống, ngươi đây là muốn cho ta tự lập sao?"

"Báo cáo chủ nhân, ngươi làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, nhưng phải y dựa vào người khác tiếp tế sống tiếp, bản hệ thống cảm giác rất mất mặt!"

"Được rồi, chỉ là trong lịch sử Quách Gia nhưng dù là cái mê muội từ sắc, dùng tiền tay chân lớn, dựa vào bằng hữu tiếp tế mới sống tiếp người a."

"Báo cáo chủ nhân, ngươi quên, ở ngươi sống lại một ngày kia, ngươi chính là tân Quách Gia, mà nguyên lai Quách Gia đã sớm không ở."

Nghe nói như thế, Quách Gia rõ ràng hơi ngưng lại, rất nhanh lại bùng nổ ra sáng sủa nụ cười.

"là đây, là chính ta không đủ hiểu rõ, đã sớm tự nhủ ta không phải nguyên lai Quách Gia, nhưng là chính mình vẫn là theo bản năng mà muốn mô phỏng theo nguyên lai hần đây."

"vậy ta nên làm sao kiếm tiền đây?"

"báo cáo chủ nhân, ngươi tốt xấu là cái thể kỷ hai mươi mốt người, lẽ nào liền kiếm tiền đều sẽ không?" Hệ thống trong lời này liền mang theo trào phúng mùi vị, thế nhưng Quách Gia lại không có chút nào sinh khí.

"ta ngược lại thật ra cái thể kỷ hai mươi mốt người, nhưng là đời trước chính là cái tọa ăn chờ chết bệnh nan y bệnh nhân, cái gì cũng sẽ không a. Cái gì cất rượu, nước hoa, xà phòng, thuốc nổ ta một cũng không hiểu, cũng không ai nói cho sau khi ta chết sẽ sống lại đến tam quốc a, không phải vậy ta nhất định phải bồi một bồi những này bí phương." Quách Gia cười khổ không thôi, những thứ đồ này nếu như có thể làm được tuyệt đối có thể kiếm được nhiều tiền, đáng thương chính là chính mình lại cái gì đều không biết.

"báo cáo chủ nhân, ngươi có thể sẽ không những này bí phương, thế nhưng mấy ngàn năm kiến thức cũng là giả sao? Quên đi, ngươi như thế xuân, ta cũng không muốn nói chuyện cùng ngươi, không phải vậy sự thông minh của ta khẳng định cũng phải bị kéo thấp!"

Hệ thống nói không nói chuyện, liền không nói chuyện, dĩ nhiên một điểm âm thanh đều không có.

Quách Gia một trận cười khở, đòi trước chính mình liền thật sự như thế vô năng sao? Làm hại bây giờ còn muốn bị hệ thống trào phúng.

Ngồi xồm ở cửa gian phòng, hai tay thác quai hàm, nhắm mắt lại, Quách Gia tiến vào trầm tư, liền ngay cả chính hắn cũng không phát hiện, lần này cùng hệ thống giao lưu hắn lại một điểm đều không hề tức giận.

*****

"Người là Quách Gia Quách Phụng Hiếu?"

Chính đang Quách Gia hết đường xoay xở thời điểm, một tiếng nghi vấn thức tỉnh hắn.

Quách Gia mở mắt ra, ngẩng đầu lên, lại phát hiện đứng trước mặt một cái vóc người không cao, nhưng khá là cường tráng hắc diện thanh niên, dài đến cũng khá là "Đặc biệt".

Đương nhiên, nếu như là đem ra cùng Điền Vi so với, nam tử này vẫn là dài đến rất bình thường.

"Vâng, tại hạ chính là Đinh Xuyên Quách Phụng Hiếu, xin hỏi người là?"

Tuy rằng không nhận ra nam tử trước mặt, thế nhưng Quách Gia vẫn là đứng dậy trả lời, dù sao có thể tùy ý ra vào Tuân gia người, nên cũng là Tuân gia bằng hữu đi.

Ai biết hắc diện thanh niên căn bản không làm trả lời, trái lại là tiến lên kéo Quách Gia cánh tay, trực tiếp liền hướng ở ngoài tha.

Quách Gia có chút mộng, đây là người nào a? Tùy ý xông vào Tuân gia, nhân gia câu hỏi cũng không đáp, chỉ là kéo người khác liền đi, nên không phải là nhân khẩu con buôn đi.

Áo, không đứng ở Hán triều hắn là nô lệ con buôn.

Cứ việc đầu óc có chút chuyển có điều đến, thế nhưng Quách Gia vẫn là theo bản năng mà phản kháng. Tam lưu võ tướng khí lực xuất ra, vững vàng mà đứng ở nơi đó, hắc diện người hoàn toàn không làm gì được.

Nhìn thấy chính mình không có kéo lấy Quách Gia, hắc diện thanh niên xoay người lại, một mặt kinh ngạc nhìn Quách Gia, hiển nhiên là không nghĩ tới một thư sinh yếu đuối có khí lực lớn như vậy.

Thế nhưng hắc diện thanh niên chỉ là trong nháy mắt liền khôi phục yên tĩnh, "Ta là Tào Tháo Tào Mạnh Đức, Tuân Văn Nhượng bạn tốt." Sau đó lại kéo Quách Gia tay, hướng về bên ngoài tha hành.

Lần này, Quách Gia không có phản kháng, bởi vì cả người hắn đều ở lại : sững sờ.

Đây chính là Tào Tháo Tào Mạnh Đức?

Đây chính là tam quốc thời kì to lớn nhất kiêu hùng, độc bá Bắc Phương, vững vàng mà áp chế Tây Thục cùng Đông Ngô, ba phần thiên hạ, hắn chiếm đệ nhất Tào Tháo?

Đây chính là trong lịch sử Quách Gia chỉ từ đầu ở cống hiến cho chúa công Tào Tháo?

Liền trên đường cái liền xuất hiện cực kỳ kỳ quái một màn, một tên trần đầy phấn khởi, thần thái sáng láng hắc diện thanh niên lôi kéo một tên hai mắt đại ra, hờn ở trên mây thư sinh yếu đuối cất bước ở Lạc Dương trên đường phố.

Quách Gia không biết niên đại đó có hay không đồng tính luyến ái thuyết pháp này, nhưng nếu như có, mình và Tào Tháo nhất định sẽ bị xem là đồng tính luyến ái.

"Người là Tào Tháo Tào Mạnh Đức?" Tĩnh lại Quách Gia vẫn là không nhận được lại muốn xác nhận một lần.

"Đúng đấy, ta chính là Tào Mạnh Đức." Tào Tháo cũng không quay đầu lại phải trả lời.

"Giác mộng của người là chết rồi trên mộ bia có khắc "Hán cô Chính Tây tướng quân Tào hầu chi mộ" ?"

"Đúng đấy, đây là Văn Nhượng nói cho người đi." Tào Tháo vẫn không quay đầu lại.

"Có phải hay không có người nói người là tri thế khả năng thần, thời loạn lạc chi gian hùng?"

Lần này Tào Tháo rốt cục quay đầu lại, mang theo một vẻ kinh ngạc.

"Phụng hiếu làm sao sẽ biết? Câu nói này chính là Nam Dương Hứa Thiệu gần nhất mới nói quá, liền ngay cả Văn Nhượng cũng không biết đấy?"

Nhưng mà, lần này Quách Gia không có trả lời, bởi vì hắn đã triệt để kinh sợ.

"Hắn đúng là Tào Tháo, ta nên làm gì? Hiện tại liền đập đầu quỳ thủ xưng chúa công sao? Vẫn là như trong lịch sử Quách Gia, chờ Tuân Úc tiến cử, lại đi Tào Tháo dưới trướng?"

Nhìn thấy Quách Gia lại là đồn ra, Tào Tháo trong lòng thầm nghĩ, Văn Nhượng người bạn này cũng thật là quái dị, làm sao luôn đồn ra đây? Có điều hắn còn thật là có chút năng lực, thậm chí ngay cả chuyện này đều biết, xem ra hôm nay chính mình này một chuyến không có đến không.

Hai người mang tâm sự riêng, vẫn như cũ duy trì lời kéo tư thế cắt bước ở trên đường phố, mà phương hướng, là Lạc Dương to lớn nhất thanh lâu tên phượng các.

Mà thiên cổ danh kỹ đến oanh nhi, ngay ở tên phượng các!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

0032 tên phượng các điểm ngộ Tam tử

Dời sông lấp biển.

Đây là hiện tại khét khao nhất Quách Gia tâm tình từ ngữ.

Sống lại này hơn ba tháng thời gian, Quách Gia gặp "Vương Tá tài năng" Tuân Úc Tuân Văn Nhượng, gặp Tào Tháo cái thứ nhất chủ mưu hí trung Hi Chí Tài, gặp "cô chỉ ác đến" Diên Vi, gặp "Thực trung không Đại Tướng Liêu Hóa làm tiên phong" Liêu Hóa Liêu nguyên kiện, nhưng mỗi một lần cũng không sánh nổi thời khắc này.

Tào Tháo, không chỉ có riêng chỉ là tam quốc thời kỳ một danh nhân, hắn hầu như chúa tể tam quốc tiền kỳ.

Bại Viên Thiệu, tru Lữ Bố, chinh ô hoàn, xâm Viên Thuật, bình Lương châu, chiếm Kinh Châu

Tào Tháo một người hào quang là có thể bao phủ rất rất nhiều văn thần võ tướng.

Mà mấu chốt nhất chính là, Tào Tháo coi Quách Gia như hữu, cùng xe cùng giường, quan ái bội chí; mà Quách Gia cũng vì Tào Tháo cúc cung tận tụy, chết sau đó đã.

Như vậy bây giờ Quách Gia nên lựa chọn thế nào đây?

Đương nhiên là sau này hãy nói!

Trong lịch sử Quách Gia lại cùng ta hà quan? Ta chỉ làm chính ta!

Nghĩ thông suốt Quách Gia chỉ cảm thấy cả người khoan khoái, linh cơ lóe lên, trong đầu đột nhiên xuất hiện một kế hoạch.

Rất tốt, cái này Tào Tháo đến thật là đúng lúc, Quách Gia quyết định ở Tào Tháo trên người kiếm lời đệ nhất dừng kim.

"Mạnh Đức "

Nhưng mà Quách Gia trong miệng chỉ phun ra hai chữ, liền sạ thiết.

Bởi vì nồng nặc son phấn hương vị tràn vào hắn xoang mũi, không phải một luồng, mà là rất nhiều loại không giống nhau son hương.

Có nồng nặc như lửa, có khinh nhu như gió, có thanh nhã như lan Quách Gia đời trước ngửi qua hết thấy nữ tử hương vị đều không kịp lần này nghe thấy được nhiều lắm.

Ngẩng đầu nhìn lại, là một tòa khá là thanh tú ba tầng gác cao dựng đứng trước mắt, gác cao đỉnh một khối bảng hiệu, mặt trên viết ba cái kim phần tất tự "Tên phượng các", lầu các trên khắp nơi bay hồng sa lục cảm, một mảnh phi mỹ vẻ.

Còn chưa đi đi vào, Quách Gia đã sáng tỏ đây là địa phương nào.

Cái kia mảnh liệt thị giác cùng vị giác xung kích trong nháy mắt liền đề là cái "Sò" Quách Gia hồng thấu mắt.

"Mạnh Đức nơi này?"

Quả nhiên không hổ là Lạc Dương xưng tên công tử bột Tào Mạnh Đức, ngày thứ nhất nhận thức bằng hữu liền hướng thanh lâu mang.

"Áo, nơi này là tê phượng các, phá tan lưỡng tính giới hạn, khắc phục thế tục trở ngại, tâm tình nhân sinh lý tưởng bảo địa. Ở đây, nam nhân có thể biểu đạt tình cảm của chính mình, nữ nhân có thể triển phát hiện mình mỹ lệ, thật đẹp tốt!"

Tào Tháo cũng không quay đầu lại, tự nhiên rung đùi đắc ý, một mặt thích ý.

"Ạch "

Quách Gia ở lại : sững sờ, hần vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy có người có thể đem thanh lâu nói như thế thanh tân thoát tục, quả nhiên không hổ là Trung Quốc trong lịch sử đại văn hào a.

Này ngắn ngo, Quách Gia liền bị kéo vào tê phượng các.

Sau đó liền nhìn thấy một phong vận dư âm thiếu phụ một con gió tự địa nhẹ nhàng lại đây, sắc mặt tuy rằng không còn trẻ nữa, thế nhưng Dương Liễu eo nhỏ yếu kiều thướt tha, Đan Phượng mắt to thủy linh vẫn, dung đưa dáng người mang theo làn gió thơm, trực tiếp vây quanh Tào Tháo cùng Quách Gia hai người.

Quách Gia mặt càng đỏ.

Tuyệt nhiên không giống chính là Tào Tháo, nhìn thấy thiếu phụ hần sáng mắt lên: "Tam tỷ, có hay không nhớ ta a?"

"Hừ! Tào công tử nhưng là nhiều ngày không đến, nói vậy đã quên đi rồi nhân gia đi."

Thiếu phụ trên mặt mang theo ý giận, nhưng đem đầy đặn thân thể áp sát vào Tào Tháo trên người, còn không ngừng vịn vẹo vòng eo, khiêu khích Tào Tháo.

Tào Tháo thuận thế đem bàn tay lớn hướng về Tam tỷ trên eo một thả, liền nhẹ nhàng xoa xoa lên, động tác thông thạo tự nhiên, phong lưu công tử bột tên quả nhiên không uống.

"Tam tỷ, ta Tào Mạnh Đức coi như quên hết thấy nữ nhân, cũng không quên được người a."

Quách Gia không khỏi suy đoán Tào Tháo khẳng định là tê phượng các khách quen, hơn nữa là thuộc về quý khách cái kia một loại.

Gian phu ***** Quách Gia trong đầu bốc lên từ chỉ có cái này, tuy rằng hần biết dùng ở đây cũng không thỏa đáng, thế nhưng vẫn là không nhịn được địa muốn nói ra.

"Yêu, Tào công tử hôm nay còn dẫn theo một vị quý khách, làm sao không cho người ta giới thiệu một chút a?"

Tào Tháo cùng Tam tỷ là Tốt một phen ôn tồn, mới nhớ tới bên cạnh còn có người lẻ loi địa đứng.

"Vị này chính là Đinh Xuyên Quách Gia Quách Phụng Hiếu công tử, lai lịch cũng không nhỏ a!"

Tào Tháo chủ động làm lên giới thiệu.

"Lai lịch không nhỏ?"

Tam tỷ vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, này thành Lạc Dương to to nhỏ nhỏ quyền quý nàng cái nào không biết, cái nào không hiểu, có thể xưa nay chưa từng nghe nói cái gì Đinh Xuyên Quách Gia a.

Quách Gia chính mình cũng là một mặt mộng bức, ta một hàn môn học sinh có lai lịch gì, ta liền người ngày hôm nay tại sao mang ta đi ra cũng không biết.

"Biết ngày hôm qua Tuần Văn Nhục ra khỏi thành mười dặm nghênh tiếp bằng hữu sự chứ?" Tào Tháo giả vờ thần bí hỏi.

"Nhân gia đương nhiên biết a, toàn thành Lạc Dương đều biết chuyện này. Người lẽ nào vị này chính là Tuần đại nhân nghênh tiếp bằng hữu?"

Quả nhiên không hổ là trà trộn phong nguyệt trăng nhân vật, tâm tư tinh xảo đặc sắc, Tào Tháo chỉ là tùy ý một nhắc nhở, Tam tỷ cái gì đều đoán được.

Lần này, đến phiên Quách Gia kinh ngạc.

"Toàn thành Lạc Dương đều biết?" Ta Quách Gia một hàn môn học sinh, thiên hạ không biết có bao nhiêu người như ta, mỗi ngày tiến vào Lạc Dương người lại có bao nhiêu ít, làm sao liền toàn Lạc Dương đều biết?"

"Quách công tử khiêm tốn, Tuân đại nhân nhưng là ra khỏi thành mười dặm, có thể làm cho Tuân gia làm như vậy người như thế nào sẽ là người bình thường?"

Được rồi, Quách Gia rõ ràng, chính mình tuy rằng bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng Đinh Xuyên Tuân gia là nổi tiếng thiên hạ a, chính mình là sư tử Tuân gia hết.

Tam tỷ biết được Quách Gia thân phận sau, không dám thất lễ, thuận thế từ Tào Tháo trong lồng ngực thoát ly, liền lại đánh úp về phía Quách Gia.

Quách Gia hơi thay đổi sắc mặt, muốn né tránh, nhưng lại không dám động tác quá lớn, vừa lúc bị Tam tỷ tóm gọn, ôm chặt lấy cánh tay.

Sau đó Quách Gia cũng cảm giác được một bộ đầy đặn nhuyễn chán hương khu dựa vào trên người chính mình, xúc cảm mềm mại kia, ảm áp khí tức, nồng nặc từ hương trong nháy mắt để hân tâm đều say rồi.

Rất nhanh, một cái giật mình, Quách Gia tỉnh ngộ lại, đưa tay muốn muốn mở ra Tam tỷ.

Nào có biết Tam tỷ ôm chặt lấy, không chút nào cách, liền Quách Gia đẩy người động tác ở trong mắt người ngoài liền thành xoa xoa.

"Quách công tử như thế nóng ruột làm gì, nhân gia sẽ tu chết."

Tam tỷ ngừng khí điệu chán, xông thẳng Quách Gia nội tâm, hân hơi đỏ mặt, miệng hơi ngưng lại, cũng không dám nữa đưa tay.

Quách Gia thân thái toàn bộ rơi vào rồi Tam tỷ cùng Tào Tháo trong mắt.

Tam tỷ trong lòng vui vẻ, không nghĩ tới điều này làm cho toàn Lạc Dương đều quan tâm Quách công tử là cái "Sở", ngày hôm nay thật đúng là kiểm được, lão nương rất lâu không gặp phải loại nam nhân này, hào hoa phong nhã, anh tuấn tiêu sái, khí chất bất phàm, chỉ là bề ngoài liền rất non đây! Huống hồ liên lụy vị này Quách công tử, nói không chắc còn có thể cùng nổi tiếng thiên hạ Tuân gia giao hảo, chuyện này đối với tề phượng các nhưng là chuyện tốt to lớn.

Tào Tháo mặt mày mỉm cười, nhưng trong lòng chậm rãi suy nghĩ, không phải tục truyền ngữ, vị này Đinh Xuyên Quách Gia thiếu niên anh tài, phong lưu phóng khoáng, lưu luyến phong nguyệt sao? Nhưng là bây giờ bộ dáng này nhìn qua hoàn toàn là cái người mới a. Nghe đồn cũng thật là không thể tin, không biết cái này Quách Gia trên người còn có bao nhiêu bí mật là đại gia không có điều tra đến. Ngày hôm nay từ phủ Đại tướng quân nghỉ việc thực sự là quá sáng suốt!

"Tam tỷ, đến đại gia ca vũ nhanh bắt đầu rồi chứ?" Nhìn thấy Quách Gia một trận lúng túng, Tào Tháo cảm thấy huyền não cũng gần như, chủ động giúp hân giải trừ cảnh khó khăn.

"Hừ! Nhân gia người lão sắc suy, người là không lọt mắt, trong lòng cũng chỉ có đến oanh. Vậy ta ngày hôm nay còn liền không hầu hạ người, chuyện môn hầu hạ Quách công tử."

Làm sao biết Tam tỷ không chỉ không buông ra ôm ấp, trái lại dựa vào câu này hờn dỗi đem Quách Gia ôm chặt hơn.

Đỏ tươi mặt ngực theo thân thể đứng đưa nhẹ nhàng trượt, thỉnh thoảng bộc lộ ra Tam tỷ trước ngực chói mắt trắng nõn, Quách Gia lơ đãng thoáng nhìn, cũng cảm giác được trong lỗ mũi một dòng nước nóng muốn mãnh liệt mà ra.

Mau mau dời ánh mắt, Quách Gia thực sự là sợ như hổ như sói Tam tỷ, cũng không dám nữa loạn nhìn.

Tào Tháo trong lòng sáng tỏ, này Tam tỷ cũng thật là cái lòng dạ sắc bén, liếc mắt là đã nhìn ra Quách Gia bất phàm, lại muốn chính mình tiếp đón Quách Gia, này thật đúng là Tào Tháo lần thứ nhất nhìn thấy Tam tỷ tự mình hầu hạ người khác đâu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

33 thiên cổ danh kỹ lai oanh nhi

Thiên cổ danh kỹ đến oanh.

Tề phượng các đầu bảng, Lạc Dương hết thấy công tử bột theo đuổi đối tượng.

Trên đài, nòng nhiệt tình buông thả, có thể khiến nàng người nghe cùng người xem gần như điên cuồng; dưới đài, trầm mặc ít lời, lại làm cho muốn nhất thân phương trạch người, không thể không ngừng chiến tranh.

Tê phượng các lầu ba, là chuyên môn dùng để cho đến oanh nhi diễn xuất nhả các.

Hôm nay, diễn xuất thời gian còn chưa tới, nhưng lầu ba đã là khách quý chật nhà, đến từ Lạc Dương công tử bột môn từ lâu từng người an tọa.

Công tử bột môn đối với Tào Tháo đến không có bất kỳ kinh ngạc, hiển nhiên bọn họ đối với Tào Tháo là đã hết sức quen thuộc, thế nhưng Tào Tháo bên người thanh niên nhưng hấp dẫn sự chú ý của bọn họ.

Đây là người nào? Lạc Dương công tử bột bên trong không có này một vị a!

Tam tỷ lại sẽ đích thân đi ra tiếp đón hấn, đây chính là xưa nay đều không quá sự tình a!

Có điều công tử bột môn kinh ngạc cũng là chỉ này mà thôi, đại gia đều là phong nhã hào hoa tuổi, tùy ý tiêu sái, các sinh phong lưu, ai lại sẽ đem ai để ở trong mắt đây?

Thuần Vu gia tộc Thuần Vu quỳnh, Hà Đông Vệ thị vệ ký, hoàng nông Dương thị Dương Kỳ, đại nho Thái Ung học sinh Giang Đông Cố thị Cố Ung, Lô Thực học sinh Lưu Bị cùng Công Tôn Toàn, Trịnh Huyền học sinh Triệu thương cùng Thôi Diễm cùng với Tào Tháo, Quách Gia đều ở trong đó.

Những người này chia làm hai cái tiểu tập thể. Thuần Vu quỳnh, vệ ký, Dương Kỳ, Cố Ung những thế gia này con cháu cùng nhau, còn lại Lưu Bị, Công Tôn Toàn, Triệu thương, Thôi Diễm những này gia cảnh cũng không xuất chúng đồng dạng là một nhóm.

Quách Gia cùng Tào Tháo đúng là cái nào hòa đều không có gia nhập, chỉ là lẳng lặng mà ngồi ở cuối cùng vị.

Tào Tháo cho Quách Gia từng cái địa giới thiệu lai lịch của những người này, Quách Gia lần thứ hai cả kinh.

Không nghĩ tới một Tiểu Tiểu tê phượng các lại có thể nhìn thấy nhiều như vậy tam quốc danh nhân.

Người noi này đại thể trong tương lai xưng bá một phương hoặc là trở thành từng người chúa công cổ quăng chi thần, người người đều không cho phép khinh thường.

Đặc biệt là Tào Tháo cùng Lưu Bị.

Bây giờ một chỉ là Lạc Dương Tiểu Tiểu bắc bộ úy, mà một cái khác chỉ là đi tới Lạc Dương đi học hàn môn học sinh, nói vậy bọn hấn hôm nay tất nhiên lẫn nhau xem thường đối phương đi.

Ai có thể nghĩ đến hôm nay ở đồng nhất toà thanh lâu tranh giành tình nhân hai cái thanh niên sẽ trở thành tương lai mấy chục năm người phong lưu, ảnh hưởng chính cái Trung Quốc lịch sử tiến trình đây?

Quách Gia tế quan sát kỹ Lưu Bị, bạch diện tai to, tay trường cùng đầu gối, cũng thật là cùng sách sử miêu tả giống như đúc.

Hắn lúc này cùng Công Tôn Toàn chờ người uống rượu trò cười, khá là tùy ý, không trách Lô Thực không thích người học sinh này đây.

Trong nhà bản không giàu có, nhưng vẫn cứ là bớt ăn bỏ ra nhiều tiền như vậy để hấn đến Lạc Dương đi học, hấn nhưng không yêu đọc sách, yêu thích chung quanh uống rượu mua vui, ăn chơi chè chén.

Ai lại sẽ thích như vậy học sinh đây?

*****

Đột nhiên, một trận khinh nhu tiếng ca vang lên, nhưng không có để bất luận người nào sinh ra đột ngột cảm giác.

Hết thấy công tử bột môn không hèn mà cùng địa yên tĩnh lại, dồn dập vênh tai lên làm bộ cẩn thận thường thức tiếng ca đáng vẽ, trong bóng tối nhưng nheo mắt lại tìm kiếm tiếng ca chủ nhân.

Ngai như trên núi tuyết, sáng Nhục Vân nguyệt.

Người quân có hai ý, cổ đến tương quyết tuyệt.

Hôm nay đầu tiệc rượu, mình đàn câu thể nước.

Tiếp điệp ngự câu trên, câu thủy đồ vật lưu.

Thê thê phục thê thê, gả cưới không cần phải dè.

Nguyễn đến một lòng người, đầu bạc bắt tương cách.

Cây gậy trúc hà lượn lờ, đuôi cá hà 旖旎!

Nam nhi trùng khí phách, cần gì dùng tiền đao vì là!

Đĩ nhiên là Trác Văn quân viết cho Tư Mã Tương Như xa nhau thơ!

Được lắm khác với tất cả mọi người đến oanh nhi!

Còn chưa thấy người, Quách gia thì có một loại thường thức cảm giác.

Nam nhân đi thanh lâu Tâm Hoan mua vui, cái nào ca cơ vũ kỹ không phải tiếng cười cười nói nói hoặc là ** thanh âm.

Mà cái này đến oanh nhi nhưng một mực không đi tầm thường đường.

Bài ca này chính là Trác Văn quân khi biết Tư Mã Tương Như muốn cưới vợ bé sau khi, dứt khoát kiên trì muốn cùng hần biệt ly xa nhau thơ.

Biểu hiện ra Trác Văn quân vì tình yêu kiên trinh không du, đồng thời cũng không nhân ái tình mà thỏa hiệp mãnh liệt quyết tâm.

Ở lấy nam tử làm đầu cổ đại, Trác Văn quân có thể nói là một vị kỳ nữ tử, ở hơn hai ngàn năm trước liền hô lên nữ tử tự tôn tự ái, tự lập tự cường.

Đến oanh nhi cái gì ca đều không chọn, một mực muốn đem Trác Văn quân này thủ xa nhau thơ đổi thành khúc mục, trong này tất nhiên bao hàm năng tình cảm của chính mình, lý tưởng cùng nguyện vọng.

Nữ tử làm tự cường tự ái!

Cho dù đang ở thanh lâu, cũng tuyệt không tự mình sa đọa!

Chẳng trách trong lịch sử đến oanh nhi vì tình yêu cam nguyện một mình chịu chết, nhưng cũng không muốn Tào Tháo cho nàng một chút hi vọng sống.

Như vậy nữ tử, trong lòng có chính mình chủ trương.

Liên diễm này, cũng đáng giá để Quách Gia âm thầm khâm phục nàng.

Chẳng biết lúc nào, một đạo mỹ lệ bóng người xuất hiện ở lụa mỏng mặt sau, đi kèm tiếng ca không ngừng triển khai đáng người của chính mình.

Cho dù bởi vì lụa mỏng không thấy rõ mặt mũi nàng, nhưng chỉ là bóng người liền có thể biết là một vị tuyệt mỹ nữ tử. Dương Liễu eo nhỏ, yêu kiều thướt tha, yếu điệu có đến, hơn nữa lụa mỏng bằng thêm một phần mỏng lung mỹ lệ, coi là thật được cho là cực phẩm giai nhân.

Quách Gia âm thầm kinh ngạc, không trách này đến oanh nhi có thể dẫn tới nhiều như vậy công tử bột vì đó điên cuồng.

Này mát mẻ tiếng ca, uyển chuyển đáng người, tuyệt mỹ vũ đạo, mới mẻ tâm tư, mỏng lung vẻ đẹp, mỗi một dạng đều không phải cô gái tầm thường có thể có được.

Theo nàng mềm mại ưu mỹ, pháp phù như tiên kỹ thuật nhảy, rộng rãi váy dài khép mở che lấp, càng làm nổi bật lên nàng đáng vẻ vạn ngàn tuyệt mỹ tư thái. Mọi người như mê như say nhìn nàng uyển chuyển kỹ thuật nhảy, hầu như quên mất hô hấp.

Ca vũ chẳng biết lúc nào kết thúc, nhưng mà tất cả mọi người vẫn trầm tĩnh địa ngồi ở chỗ đó, bên tai là dư âm còn văng vẳng bên tai, trước mắt là thiên ảnh vẫn.

Quách Gia đồng dạng trầm tĩnh ở chính mình trong suy nghĩ, chỉ có điều xuất hiện ở trong đầu hần không phải đến oanh nhi ưu mỹ ca vũ, mà là Trương Ninh tuyệt mỹ khuôn mặt.

Tỷ tỷ, bây giờ người thế nào rồi? Biết đệ đệ chính đang vì mình lòi thề nỗ lực sao?

Quách Gia ánh mắt trong suốt mà sâu xa, còn mang theo một vẻ ưu buồn, để vẫn dựa ở trong lồng ngực của hần Tam tỷ không khỏi hơi ngưng lại.

Vị công tử này cũng thật là khác với tất cả mọi người, nam nhân khác đều đang vì đến oanh nhi mỹ lệ mà điên cuồng, hần cũng không biết nhớ ra cái gì đó, dĩ nhiên là này tâm thần thái.

Vừa này không phải là vẫn nhân vì chính mình mà mặt đỏ sao? Hiện tại nhưng phảng phất coi chính mình là thành không khí, làm thật là có ý tứ người đàn ông nhỏ bé!

Đùng đùng đùng ——

"Ha ha ha... Không hổ là đến đại gia, ca xướng tốt, vũ khiêu vẻ đẹp, ca vũ song tuyệt a!"

Phản ứng đầu tiên chính là Tào Tháo, không ngừng được địa vỗ tay, xem ra hần đối với đến oanh nhi là thật sự rất thưởng thức.

"Tào công tử quá khen."

Lựa mông mặt sau đến oanh nhi vẫn không hề lộ diện chỉ là nhàn nhạt khiêm nhượng một câu.

"Đến đại gia ca vũ song tuyệt, chính là ta Lạc Dương người số một!"

"Hừ! Đâu chỉ, đến đại gia tiếng ca, vũ kỹ chính là đặt ở chĩnh đại hán, cũng tuyệt đối không người nào có thể đạt đến!"

"Người nói không đúng, cho dù là đặt ở Hạ thương chu, tiền tằm, đến đại gia xưng thứ hai, tuyệt đối không ai dám xưng số một!"

...

Đến oanh nhi một câu Tiểu Tiểu khiêm tốn lập tức nhen lửa mọi người tại đây nhiệt tình, đại gia tranh nhau chen lấn địa ca ngời nạng ca vũ, chỉ lo rơi xuống sau.

"Hừ! Thuần Vu quỳnh, một mình người vũ phu hiểu được cái gì ca vũ, không nên ở chỗ này học đòi văn vẻ, đồ thêm trò cười."

Nói chuyện chính là Lư Bì, đối với vũ nhân xuất thân Thuần Vu quỳnh khịt mũi con thường.

"Lư Huyền Đức, người tại sao tư cách cười nhạo người khác, liền ngay cả giáo viên của người Lô Thực đều nói người học nghệ không tinh, chỉ có thể vui đùa cùng khoe khoang, người lại còn có mặt ở đây nói ầu nói tả."

Vũ nhân xuất thân Thuần Vu quỳnh tính khí nóng nảy, hơn nữa uống mấy chén rượu, càng là không cho phép Lư Bì hung hăng, cùng Lư Bì lẫn nhau chằm chọc lên.

Hai người cãi vã rất nhanh thăng cấp, đã biến thành hai cái tiểu tập thể cãi vã, vốn là lẫn nhau bắt mẫn hai nhóm người, trong nháy mắt liền bị nhen lửa.

Vốn là là dùng cho ca vũ biểu diễn lâu ba nhả các lập tức liền đã biến thành ẩm ỉ món ăn thị khẩu, để vốn định lẳng lẳng thưởng thức Quách Gia không nhìn được nhử mảy.

Nhưng mà này vẫn chưa xong, hai nhóm người tựa hồ là cảm thấy ngôn ngữ đã không thể biểu đạt sự phẫn nộ của chính mình, dĩ nhiên là vén tay áo lên chuẩn bị đánh nhau một trận.

Lần này có thể không được, những người này ít nhiều gì đều có chút vũ lực, nếu là bọn họ thật đánh tới đến, đầu óc nóng lên, nói không chắc muốn đem toàn bộ tề phượng các cho đỡ xuống.

"Quách công tử, người có thể phải cứu cứu người ta a, tề phượng các liền muốn bị hủy đi, nhân gia trong lòng rất sợ a!"

Tam tỷ ôm lấy Quách Gia cánh tay, dính sát vào trụ chính mình no đủ, không ngừng mà lay động, dùng cầu xin ánh mắt nhìn về phía Quách Gia, điềm điềm đáng yêu.

"Tam tỷ, đừng đùa, ta ở Lạc Dương người không sinh địa không quen, những người này đều nhận không hoàn toàn, có thể có biện pháp gì?"

Quách Gia cảm nhận được hai cổ êm dịu no đủ áp sát vào trên cánh tay của chính mình, kinh người co dãn không ngừng mà khiêu khích chính mình nhẩn nại, lúc đó liền mặt đỏ lên, không ngừng mà sau này sức.

Nào có biết Tam tỷ nhưng thuận thế bắt nạt trên, đem toàn bộ đầy đặn thân thể đều đặt ở Quách Gia trên người.

Đột nhiên, hai người tư thế liền thay đổi, dường như một vị Ngự Tỷ muốn đối với một vị Chính Thái Bá Vương ngành thượng cung.

Quách Gia không dám lui nữa, lại lui xuống đi, e sợ hai người liền muốn người ép người địa nằm đang ngồi trên giường.

"Công tử, người liền giúp giúp người ta mà."

Tam tỷ đem mặt gần kề Quách Gia, khoảng cách của hai người chỉ còn lại không tới chỉ tay, Quách Gia thậm chí có thể cảm giác được Tam tỷ lúc nói chuyện có một luồng mùi hương nồng nàn từ Liệt Diễm môi đỏ trong tràn ra, tùy tiện ở trên mặt của hắn, trêu chọc hấn trái tim.

Quách Gia thực sự là sợ!

"Được rồi, được rồi! Tam tỷ, ta giúp người, người buông ra điềm được không?"

"Bộp bộp bộp... Công tử thẹn thùng đây."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

34 vũ đấu không muốn muốn văn đấu

"Các vị công tử, có thể không nghe vào dưới một lời?"

Quách Gia bị bức ép bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng ra đến, không phải vậy hắn cũng không biết Tam tỷ sẽ làm ra cái gì đến.

"Ngươi là ai?"

Này quần công tử bột vẫn tính có chút lý trí, không có trực tiếp liền mở phun, nói chuyện trước hỏi trước thân phận.

"Tại hạ Dĩnh Xuyên Quách Gia Quách Phụng Hiếu." Quách Gia nho nhã lễ độ địa đáp.

"Nhưng là dương địch Quách gia?"

Toàn bộ Dĩnh Xuyên cũng chỉ có một dương địch Quách gia có chút tiếng tăm, đó là quách cung đời sau.

"Tại hạ cũng không phải là dương địch người nhà họ Quách."

Lúc nói lời này, Quách Gia trong mắt lộ ra một tia hàn mang, chỉ là uống rượu say công tử bột môn đều không có phát hiện, ngược lại là Tam tỷ cùng Tào Tháo đều chú ý tới, trong lòng rung mình, lẽ nào Quách công tử cùng dương địch Quách gia có cái gì thù oán?

"Hừ! Ngươi nếu không phải dương địch Quách gia, cũng không biết là từ nơi nào nhô ra tiểu tử, lại dám quấy rối đại gia ta?" Nói chuyện chính là Thuần Vu quyền, toàn bộ lầu ba chỉ có hắn uống nhiều nhất, về say rượu nặng nhất : coi trọng nhất.

"Chính là, chúng ta làm việc lúc nào đến phiên ngươi quản, nông thôn đến nhà quê, không biết mùi vị." Lần này nói chuyện chính là Lư Bị, mới vừa rồi còn cùng Thuần Vu quyền suất chút nữa động lên tay đến, này sẽ liền cộng đồng nhắm vào Quách Gia.

Đây thật sự là ra ngoài Quách Gia dự liệu, hắn không nghĩ tới lấy nhân nghĩa xưng Lư hoàng thúc khi còn trẻ dĩ nhiên là bộ này đáng về, lẽ nào thật sự như hậu thế nói, hắn nhân nghĩa tất cả đều là giả, người này am hiểu nhất chính là ngụy trang?

Thế nhưng Quách Gia cũng không hoảng loạn, chỉ là lạnh nhạt nói: "Ta tự nhiên là quản không được chuyện của các ngươi, nhưng là liền không biết đến oanh hơi nhỏ tỷ nhìn thấy các ngươi cãi vã không ngớt, thậm chí động lên tay đến đáng về, có thể hay không thất vọng đây?"

"Àch "

Lư Bị cùng Thuần Vu quyền còn muốn lại châm chọc Quách Gia một câu, nhưng là lời chưa kịp ra khỏi miệng liền không nói ra được, đúng đấy, còn như vậy chẳng phải là ở đến oanh nhi trước mặt làm mất đi mặt mũi. Nhìn lại một chút mới vừa rồi cùng chính mình đồng thời cãi vã những người khác, đã sớm ngồi ngay ngắn một bên, phảng phất chuyện vừa rồi không có quan hệ gì với bọn họ như thế.

Hai người ảo não cực kỳ, nhưng cũng không thể làm gì. Chỉ có thể người câm ăn hoàng liên —— có nỗi khổ không nói được.

"Quách Gia, vậy ngươi nói bây giờ làm sao bây giờ?" Trong đám người này Cố Ung vẫn là rất có phong độ, trong nháy mắt liền khôi phục bình thường mô dạng, thể gia đại tộc phong thái hiển lộ hết.

"Được, Cố huynh đừng nóng vội."

Quách Gia hơi tiến lên hai bước, hướng về mọi người nhẹ nhàng vỗ chấp tay.

"Xin hỏi các vị, có hay không đều là thể gia đại tộc con cháu hoặc là danh sĩ đại nho đệ tử đâu?"

"Đây đương nhiên là."

"Chúng ta tự nhiên vâng."

"Đương nhiên."

Hắn chưa, đối với dòng dõi quan niệm xem phi thường trùng, xuất thân thể gia đại tộc hoặc là có một vị danh sĩ làm lão sư đều là từng người vinh quang, hận không thể mỗi ngày treo ở bên mép, bọn họ lại làm sao có khả năng phủ nhận.

"Đã như vậy, các vị gia tộc hoặc là lão sư nên đều là thư hương môn đệ hoặc là tên khắp thiên hạ, như vậy ở làm các vị cũng có hay không học thức uyên bác, ngực có khe, tài hoa hơn người đây?"

"Cái kia vâng."

"Xác thực vâng."

"Đúng thế."

Lần này mọi người trả lời sẽ không có như vậy nhiệt liệt, gia tộc của bọn họ hoặc là lão sư xác thực lợi hại, nhưng không phải mỗi người đều học được đồ vật.

Nói thí dụ như Lưu Bị cùng Thuận Vu quỳnh, một là không yêu đọc sách, một là nóng lòng luyện võ, hai trong lòng người văn chương vẫn đứng là không nhiều. Nhưng là bọn họ có dám định Quách Gia sao?

Không dám!

Một khi phủ nhận Quách Gia, chỉ có hai loại kết quả, hoặc là là thừa nhận gia tộc của chính mình hoặc là lão sư không được, này ở tôn sư trọng đạo Hán chưa là tuyệt đối không thể chịu đựng; hoặc là chính là thừa nhận chính mình không được, là cái ngực không vết mực người ngu ngốc, nhưng là hăng hái, chỉ trích mới từ những người trẻ tuổi kia lại làm sao có khả năng dễ dàng thừa nhận đây?

Vì lẽ đó Lưu Bị cùng Thuận Vu quỳnh chỉ có thể nhắm mắt khẳng định Quách Gia vấn đề.

Vào lúc này các vị đang ngồi đều có chút ý thức được Quách Gia lợi hại, phía dưới, hần chỉ sợ cũng muốn chân chính ra chiêu.

"Nếu các vị tài hoa đều xuất chúng như thế, mà đến oanh hơi nhỏ tỷ nơi này lại là cái Phong Nhã nơi, vậy chúng ta vì sao không cần văn đầu giải quyết vấn đề, nhất định phải đem nơi này làm cho bản thủ xấu xa, lung ta lung tung, này không phải có phụ phong lưu sao?"

"Nói thật hay, nên như vậy! Phụng hiếu ý kiến hay."

Cái thứ nhất ủng hộ chính là Tào Tháo, cái tên này trong lòng cao hứng a, đang ngồi người nào tài hoa có thể hơn được ta, hôm nay dẫn theo Quách Gia quả thực là quá đúng rồi, có thể ở đến đại gia trước mặt gương ra phong thái.

"Quách huynh, ta cũng đồng ý!"

Thứ hai đồng ý chính là Cố Ung, thân là đương đại đại nho Thái Ung đồ đệ, lại rất được Giang Đông Cố gia văn hóa hun đúc, Cố Ung tự nhận không thua với bất luận người nào.

"Ta cũng đồng ý."

Lần này là Thôi Diễm, hần tuy rằng gia thế không hiển hách, thế nhưng ít nhất cũng là đại nho Trịnh Huyền học trò giỏi, hơn nữa hần bình thường dụng công khác khổ, tài hoa cũng vô cùng tốt.

Đến lúc này những người còn lại cũng không cách nào từ chối, giờ khắc này từ chối chẳng khác nào thừa nhận chính mình không được, sau đó cái nào còn có mặt mũi ở này thành Lạc Dương bên trong qua lại.

Coi như là thua tài hoa, cũng quyết không thể thua khí thế.

Toàn trường chỉ có Lưu Bị không có theo tiếng, hần đại con mắt hơi chuyển động, linh quang lóe lên, trên mặt toát ra đắc ý sắc thái.

"Quách Gia, làm sao tỷ thí? Từ xưa vẫn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị, ai có thể chân chính phán quyết đi ra ai là số một?"

Lưu Bị tự cho là nắm lấy lỗ thủng, muốn lấy vấn đề này phủ quyết đi Quách Gia đề nghị, bởi vì hần đối với mình tài hoa thực đang không có tự tin.

"Chính là, ta cũng thấy không cách nào phân biệt ưu khuyết, này đề nghị không tốt."

Cùng Lưu Bị nan huynh nan đệ Thuận Vu quỳnh lập tức đáp lời nói. Lần này, ánh mắt của mọi người lại đều tập trung vào Quách Gia trên người, muốn nhìn một chút hần như thế nào giải quyết.

Quách Gia tự nhiên trong nháy mắt liền nghe ra Lưu Bị ý tứ, nhưng cũng không chút nào hoảng.

"Ta làm trọng tài? Đương nhiên không phải!"

Quách Gia đầu tiên là chỉ về chính mình, sau đó ngay ở đại gia đều muốn lối ra : mở miệng phản đối thời điểm lắc lắc đầu.

"Người làm trọng tài? Đương nhiên cũng không được!"

Quách Gia lần này lại chỉ về Lư Bì, ngay ở Lư Bì mặt lộ vẻ vui mừng, muốn theo tiếng "Tốt" thời điểm, Quách Gia lần thứ hai lắc lắc đầu.

Lư Bì diện hàm uẩn nộ, cái giận Quách Gia sai chơi chính mình. Nhưng hắn lại không có cách nào nói tương xích, bởi vì lựa mông mặt sau đến oanh nhi lại bị Quách Gia dánh về đầu khẽ cười thành tiếng, vào lúc này Lư Bì nơi nào sẽ ngốc cùng Quách Gia đối nghịch đây? Hắn chỉ có thể đem không nhanh giấu ở trong lòng.

"Chúng ta đang ngồi cũng không được! Cái kia cũng chỉ có một người."

Lần này Quách Gia chỉ về đến oanh.

Mọi người đầu tiên là rung mình, sau đó trong nháy mắt tất cả đều phản ứng lại, đứng đấy, để đến oanh nhi làm trọng tài không phải là lựa chọn tốt nhất sao?

Ngoại trừ đến oanh nhi, đang ngồi tất cả mọi người cũng không thể để đại gia tín phục, hơn nữa chuyện này vốn là cùng nàng có quan hệ, làm cho nàng làm trọng tài là lựa chọn tốt nhất.

Chỉ là cái thời đại này đại gia quen thuộc nam nhân làm đầu, tất cả sự tình đều do nam nhân làm chủ, vì lẽ đó ai cũng nhớ không nổi để đến oanh nhi làm trọng tài.

Chỉ có Quách Gia rất được hiện đại nam nữ bình đẳng tư tưởng hun đúc, nghĩ chuyện thì sẽ không quên nữ tính.

Ai cũng không có phát hiện, lựa mông sau thiên ảnh không nhìn được đưa mắt rơi vào Quách Gia trên người, thật lâu nhìn chăm chú.

"Ý kiến hay!"

Mọi người dồn dập xung phải, chỉ có đến oanh nhi lắc đầu từ chối.

"Các vị, đến oanh nhi tài năng kém cỏi, không sánh được đang ngồi bất kỳ một vị, tại sao có thể làm trọng tài đây?"

"Đến đại gia khách khí, chỉ bằng người ca kỹ cùng tài múa, thì có ai dám nói người không có tư cách đây, ta Tào Tháo nhất định ủng hộ người."

Tào Tháo lại là cái thứ nhất đứng ra nâng đỡ đến oanh nhi, sau đó còn lại công tử bột môn cũng đều dồn dập nói giúp đỡ.

Ở mọi người đề nghị ra, đến oanh nhi cũng không thể không tiếp nhận rồi nhiệm vụ này.

"Quách huynh, bây giờ xác định văn đầu, trọng tài cũng có, người nên cụ thể nói một chút tỷ thí quy tắc đi."

Từ lâu chờ đợi đã lâu Cố Ung không nhìn được mở miệng, hắn cảm thấy cái này Quách Gia đúng là rất thú vị, muốn nhìn một chút hắn có thể nói ra ra sao quy tắc.

"Ha ha, ngày hôm nay quy tắc rất đơn giản. Đại gia Bát Tiên quá hải, các hiền khả năng, bất kể là thơ, từ, khúc hoặc là bạch thoại, chỉ cần có thể đánh động đến oanh hơi nhỏ tỷ tâm chính là Doanh gia."

Bá ——

Toàn trường lập tức yên tĩnh lại, hầu như liên tiếng thở đều không nghe được.

Quách Gia cái này quy tắc đúng là nói khó nó không khó, nói không khó nó cũng khó.

Nói nó không khó đi, là bởi vì nó để người muốn làm sao nói liền nói thế nào, không cho người bất kỳ hạn chế, cũng không có bất kỳ ràng buộc, xác thực rất dễ dàng.

Nói nó khó đi, là bởi vì mục đích cuối cùng là muốn cho đến oanh hơi nhỏ tỷ động tâm, này nhưng là quá khó khăn. Tề phượng các kiến ở đây không phải một ngày, hai ngày, đến oanh nhi ở nơi này cũng không phải một năm, hai năm, nhưng là Lạc Dương nhiều như vậy công tử bột, có ai chân chính đánh động quá nàng tâm đây?

Được lắm đơn giản quy tắc, nhưng làm khó tất cả mọi người!

35 có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp yên

"Các vị có thể đừng phát sầu a, ta lời còn chưa nói hết đây?"

Nhìn thấy một phòng nam nhân mặt mày ủ rũ, Quách Gia linh cơ hơi động, tiếp tục mở miệng nói.

"Phụng hiếu, bây giờ đã đầy đủ khó khăn, chẳng lẽ còn muốn lập ra cái gì quy tắc?"

Nói chuyện chính là Tào Tháo, hẳn tuy rằng tài hoa xuất chúng, thế nhưng đối với có thể làm cho đến oanh nhi động tâm chuyện này vẫn không có tự tin.

"Này cũng không phải! Chỉ là nhìn thấy đại gia đều là mặt mày ủ rũ, chẳng phải là để chúng ta này văn đầu mất đi sinh thú, không duyên có không có gì hay. Vì lẽ đó ta còn có một đề nghị."

"Há, chẳng lẽ Quách huynh đề nghị có thể làm cho đại gia đều lên tinh thần đến?" Công Tôn Toàn hỏi.

"Chính là!"

"Cái kia Quách huynh còn không mau nói."

Quách Gia cũng không vội mở miệng, trái lại xoay người nhìn về phía đến oanh nhi, một cái tay kê sát ở ngực, một cái tay thiếp ở sau lưng, eo người hơi cong một chút, từ trước đến giờ oanh nhi được rồi một thân sĩ lễ.

Cái này mới mẻ động tác để đến oanh nhi con mắt lại là sáng ngời.

Mà còn lại mọi người cũng là trợn mắt ngoác mồm, tuy rằng xem không hiểu Quách Gia động tác, nhưng đại gia đại thể đều có thể biết đây là một loại lễ nghi.

Văn sĩ hướng về gái lầu xanh hành lễ?

Mọi người không khỏi trong bóng tối tâm tư, này Quách Gia cũng thật là cái thái quá người, làm sao có thể làm ra như vậy chuyện kinh thế hãi tục đây? Đây chính là với lễ nghi không hợp, ở thế tục không hợp.

"Quách công tử, người đây là ý gì? Tiểu nữ từ làm sao có thể nhận được này lễ?" Lạ mông sau đến oanh nhi vội vàng mở miệng, nàng cũng là lần thứ nhất bị người khác hành lễ, trong lòng có chút hoảng loạn.

"Tiểu thư nhận được, cho nên ta làm như vậy, là bởi vì đón lấy khả năng muốn đường đột giai nhân." Quách Gia hành xong lễ sau, lại khôi phục dáng dấp lúc trước, trong lời nói mang theo áy náy.

"Ồ? Kính xin công tử nói rõ."

"Nếu là văn đầu, đương nhiên nên có chút khen thưởng, ta hi vọng tiểu thư có thể đáp ứng ta một chuyện, chính là "

"Quách Gia, đến đại gia chính là ca vũ đại gia, há dung người như vậy khinh bạc, người quá đáng!" Quách Gia lời còn chưa nói hết, liền bị người đánh gãy, lớn tiếng trách cứ hẳn chính là Lưu Bị.

"Xác thực, Quách huynh động tác này xác thực không thích hợp." Sắc mặt nghiêm túc Thôi Diễm cũng đối với Quách Gia động tác này bất mãn.

Liền ngay cả Tào Tháo nhìn về phía Quách Gia ánh mắt cũng có chút không hữu hảo, cho rằng Quách Gia quá đáng.

Kỳ thực muốn cùng đến oanh nhi tiến thêm một bước hoặc là khinh bạc một phen sự tình đang ngồi ai chưa hề nghĩ tới đây?

Chỉ là muốn quy nghĩ, đều là không người nào dám nói ra. Cái thứ nhất nói như vậy người tất nhiên là gọi ra chúng nó, chịu đến những người khác nhắm vào.

Nhưng mà Quách Gia lại dám coi trời bằng vung, đem lời này đường hoàng nói ra, mọi người đương nhiên phải ở đến oanh nhi trước mặt biểu hiện dưới chính mình chính trực.

"Quách công tử, kính xin tiếp tục." Một mảnh trách cứ trong tiếng, một đạo trong trẻo thanh âm vang lên, trong nháy mắt áp đảo tất cả, tình cảnh lần thứ hai yên tĩnh lại.

Đến oanh nhi âm thanh vẫn như cũ bình tĩnh, không có một tia tức giận, điều này làm cho đại gia đều hơi kinh ngạc, nàng không tức giận sao?

"Ta hi vọng tiểu thư có thể cùng mình người được chọn tới một lần đối với tịch mà nói. Đương nhiên, nếu như tiểu thư không muốn, chỉ cần phủ định tất cả mọi người là có thể. Không biết tiểu thư có bằng lòng hay không?" Quách Gia vẫn như cũ là cái kia bức mỉm cười bình thản đáng đáp.

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người đều là hơi ngưng lại, Quách Gia để đến oanh nhi chuyện đã đáp ứng chính là cái này?

Đối với tịch mà nói ở chỗ đại nhưng là kiện cực kỳ Phong Nhĩ sự tình, rất nhiều tri kỷ, giữa bằng hữu đều tập mãi thành quen, coi như là một nam một nữ cũng thường thường bị truyện vì là giai thoại, không có một tia ác tha tâm ý.

Vậy chúng ta vừa nảy trách cứ hành vi của hấn há không phải nói rõ tự chúng ta trong lòng tâm tư không thuần? Rất nhiều người lập tức đỏ mặt, đầu cũng không dám ngẩng lên. Chỉ có cái thứ nhất kêu ra tiếng Lưu Bị mất mang sự thù hận liếc nhìn một chút Quách Gia.

"Ta đồng ý." Đến oanh nhi quả nhiên không có từ chối.

Bá ——

Hết thấy công tử bột con mắt trong nháy mắt sáng, không thể cùng đến đại gia có càng thân mật cử động, thế nhưng có thể đối với tịch mà nói cũng tuyệt đối là một cái đáng giá hâm mộ giai sự.

"Được! Cái kia vẫn đầu hiện tại bắt đầu."

Vừa dứt lời, Cố Ung liền cái thứ nhất trạm lên, xuất thân Giang Đông hào tộc Cố gia, lại sư từ đương đại đại nho Thái Ung, hấn đối với mình tài hoa tự tin tràn đầy.

Bên cạnh người làm cẩn thận từng li từng tí một địa lấy ra một chiếc đàn cổ, đặt trên bàn, toàn bộ quá trình liền không dám thở mạnh một cái.

Mọi người vừa nhìn, dĩ nhiên là tiêu vĩ cảm! Thái Ung lại đem mình yêu nhất cảm truyền cho Cố Ung, đủ có thể thấy hấn đối với tên đệ tử này coi trọng.

Không trách hấn dám đệ vừa ra mặt, hóa ra là đã sớm chuẩn bị.

Ngón tay thon dài nhẹ nhàng kích thích dây đàn, cảm động giai điệu chậm rãi chảy xuôi:

Giai lậu ôn đồm huỳnh tinh

Hàn song chiếu tàn đăng

Lạnh sương hội u mộng

Tâm kỳ lạc huyền quỳnh

Trầm eo sáu phạm lĩnh

Chếch mũ họa dạ thung

Ảm ảnh hóa băng ngưng tụ thành ngọc ám lẳng không chung

Trà trà lục luyện đình

Tốt một thù mỹ nhân khúc!

Tiếng đàn ưu mỹ, tiếng ca cảm động, cảm ca tương cùng, khiến người động tình.

Cố Ung đem đến oanh nhi ở tề phượng các xưa nay sinh hoạt chậm rãi nói đến, đưa nàng mỹ lệ đáng người, lười biếng khí tức biểu hiện vô cùng nhuần nhuyễn.

Đang ngồi mọi người đều là chà chà tán thưởng, chỉ tiếc đến oanh nhi lẳng lặng mà ngồi ở nơi đó, không có bất luận biểu thị gì.

Cố Ung thất vọng lắc lắc đầu, lui xuống.

Cố Ung thất lợi để đại gia trong lòng đều là một trận âm u, như vậy biểu hiện kinh diễm cũng không thể đánh động giai nhân, vậy bọn họ lại nên làm gì đây?

Tất cả mọi người có chút ứ đọng, đúng là sắc mặt lạnh nhạt Thôi Diễm đi ra.

Một thủ Bắc Phương cực kì người đứng quy đúng củ, nhưng không có bất kỳ kinh diễm, giống nhau Thôi Diễm xưa nay tác phong.

Biểu hiện như vậy tự nhiên không thể đánh động giai lòng người.

Sau đó Công Tôn Toàn, vệ ký, Dương Kỳ, Triệu thương một vừa lên đài, chỉ tiếc biểu hiện đều khá là bình thản, đến oanh nhi vẫn như cũ không có động tĩnh chút nào.

Lại sau đó chính là Thuần Vu quỳnh, tự biết không có bất cứ hy vọng nào, hấn cũng không nhấn nhá, chỉ là lên đài niệm một phần Kinh Thi:

"Quan quan sư cưu, tại hà chi châu. Yếu điệu thực nữ, quân tử Tốt cầu."

Sau đó liền thoải mái lòng đất đi tới, ngược lại cũng không mất vũ nhân phong thái.

Sau đó là Lư Bị.

Tuy nói học nghệ không tinh, thế nhưng tối thiểu cũng là theo Lô Thực đã học hai ngày, nếu là tùy ý chọn một phần cổ nhân tử, khúc ngược lại cũng ung dung, có thể Lư Bị một mực muốn mở ra lối riêng, thắng lấy Mỹ Nhân Tâm.

Trạm ở trên đài, nín nửa ngày, nhưng cái gì cũng không nghĩ ra được, cuối cùng chỉ nói sáu cái tự:

Được, vô cùng tốt, tốt vô cùng!

"Ha ha ha... Quả nhiên là vô cùng tốt, không trách Lô Thực muốn đem người đuổi ra sư môn, si nhục của sư môn a!" Thuận Vu quỳnh không để ý chút nào địa châm chọc Lư Bị.

Lư Bị sắc mặt đỏ lên nhưng cũng là không dám phản bác, ngày hôm nay thực sự là ném mặt to. Liền ngay cả một bên đồng môn sư huynh đệ Công Tôn Toàn đều có chút không ngốc đầu lên được.

Tuy rằng Quách Gia quy định chính là có thể dùng bạch thoại, có thể người nếu là thật nói như vậy cũng quá mất mặt!

Không ai chú ý góc, Lư Bị trong bóng tối liếc nhìn một chút Quách Gia, mắt hoài không quen.

Cuối cùng then chốt ra trận chính là Tào Tháo, tuy rằng Tào Tháo lúc này quan chức không cao, thế nhưng ở tài học trên đã là có chút danh tiếng.

Tất cả mọi người là một mặt chờ mong, muốn nhìn một chút này hy vọng cuối cùng có thể hay không đánh động đến oanh nhi, mặc dù không phải là mình, nhưng có thể nhìn thấy đến oanh nhi động tâm cũng đáng!

Mỹ nhân như hoa cách đám mây,

Trên có Thanh Minh cao thiên,

Dưới có Lục thủy chi sóng lớn,

Thiên trường địa xa hồn phi khổ,

Mộng hồn không tới quan ái khó!

Dĩ nhiên là một thủ ngẫu hứng làm Tiểu Thi.

Quả nhiên bất phạm, ngắn trong thời gian ngắn liền có thể làm một câu thơ, tuy rằng không rất hoàn mỹ, nhưng cũng biểu đạt Tào Tháo đối với đến oanh nhi ngưỡng mộ tình, tình ý rõ ràng.

Chỉ tiếc, đến oanh nhi vẫn cứ ngồi ngay ngắn lựa mông sau khi.

Toàn quân bị diệt, tình cảnh nhất thời yên tĩnh lại, quả nhiên này vẫn đầu vẫn là quá khó khăn điểm.

"Đại gia có phải là quên điểm sự, phụng hiếu vẫn không có ra tay đây." Tào Tháo một mặt ý cười, hẳn cũng muốn nhìn một chút Quách Gia tài hoa đây.

"Không sai, ta nhưng là biết rõ Quách huynh vẫn tài bất phạm, cũng không nên giấu làm của riêng nha!" Lư Bị cũng đáp lời đạo, chỉ là tâm tư của hắn cũng chỉ có hắn tự mình biết.

Quách Gia không khỏi oán thầm: Biết rõ? E sợ trước hôm nay người đều chưa từng nghe nói ta đi. Để ta ra tay, nhất định chỉ là hi vọng ta tái xuất cái xấu, để người Tốt xuống đài thôi.

Hừ!

Quách Gia cũng không khiêm nhượng, trực tiếp đứng ở trên đài.

"Các vị đến oanh hơi nhỏ tỷ ca vũ song tuyệt đã không phải tầm thường ngôn ngữ có thể miêu tả. Thế nhưng phụng hiếu trước từng nghe quá quê hương trường giả một đoạn yêu liên nói, ta cảm thấy vừa vặn có thể xứng được với nàng, bêu xấu."

"Đur đục yêu liên chi ra nước bùn mà không nhiễm, trạc thanh liên mà không yêu, trong thông ở ngoài trực, gọn gàng, hương xa ích thanh, cao vút tịnh thực, có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp yên."

Tiếng nói vừa dứt, toàn trường yên tĩnh, tất cả mọi người đều chìm đắm ở dư vị trong

Đoạn văn này không lắm kinh điển, thế nhưng kể ra đến oanh nhi xuất thân thanh lâu, nhưng giữ mình trong sạch, không cam lòng sa đọa tính tình, là từ trong lòng lý giải nàng.

Lựa mông sau khi, mỹ nhân trong con người, càng là lạng lẽ huyền roi xuống óng ánh nước mắt châu.

Thời khắc này, tất cả mọi người đều biết là Quách Gia thắng.

Mỹ lệ đến đâu từ tảo, lại hoa lệ tu từ, chung quy không sánh bằng từ trong lòng phát sinh âm thanh.

"Lần này, là Quách công tử thắng, tiểu nữ từ đồng ý..."

Tất cả mọi người đều là một trận hâm mộ, có thể cùng đến oanh nhi một chỗ, cứ việc chỉ là đối với tịch mà ngồi, nhưng cũng là một đoạn mỹ chuyện.

Nhưng mà, này tất cả mọi người đều ước ao "Diễm phúc" bị Quách Gia từ chối.

"Đến oanh hoi nhỏ tỷ, tuy rằng ta thắng, thế nhưng khen thưởng liền không cần."

"Vì sao, lẽ nào Quách công tử không lọt mắt tiểu nữ từ chỉ là cái trong phong trần người sao?" Đến oanh nhi trong lời nói dẫn theo tiếng rung, dường như bất cứ lúc nào cũng sẽ khóc ra thành tiếng, đây chính là nàng lần thứ nhất chủ động đáp ứng người khác, nhưng tao từ chối, làm sao có thể không được đã kích?

Còn lại công tử bột cũng đều ánh mắt sáng quắc mà nhìn Quách Gia, cái tên này sẽ không phải là kẻ ngu si chứ? Người khác ước ao diễm phúc hẳn lại không muốn.

"Có thể phóng tầm mắt nhìn mà không thể cưỡng hiếp yên! Lẽ nào tiểu thư quên ta mới vừa nói qua sao?"

Không đợi những người khác có phản ứng, Quách Gia đã xoay người, hướng về tề phượng các đi ra ngoài, chỉ còn lại dưới một trận không mang theo bất kỳ lưu luyến tiếng cười.

"Ha ha... Ha ha... Ha ha ha!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

36 anh hùng lâu

Nhẹ nhàng ta đi rồi ta vùng một phát ổng tay áo, không mang đi một áng mây!

Đây chính là giờ khắc này Quách Gia tâm tình khắc họa, hẳn cảm giác mình là một đóa bồ công anh, ở trong gió tùy ý tung bay, như vậy phong lưu bất kham, như vậy tiêu sái phóng đảng

Nói vậy giờ khắc này cái kia một đám từ công tử bột cùng đến oanh hoi nhỏ tỷ còn đang vì mình cảm thán không thôi đi.

Nhưng nếu như là dùng hiện đại lời nói để hình dung Quách Gia, vậy thì là:

Ngụy trang đến mức một tay Tốt bức, chỉ tiếc tình tượng là cản trở giá thật lớn, nói thí dụ như mất đi và mỹ nhân một chỗ cơ hội.

Run run lên rộng lớn ổng tay, tùy ý chấp ở sau lưng, Quách Gia một bên đi dạo ở rộn rộn ràng ràng Lạc Dương đầu đường, vừa quan sát toà này mười ba hướng cô đô.

Hơn 5000 năm văn minh sử, 4000 năm kiến thành sử cùng hơn 1500 năm lập thủ đô sử, trước sau có 105 vị đế vương ở đây bình định Cửu Châu.

Ở hơn 1800 năm sau ngày hôm nay, ? Cho dù Lạc Dương từ lâu không còn là Trung Quốc chính trị trung tâm, kinh tế trung tâm cùng trung tâm văn hóa, thế nhưng vẫn không có ai sẽ coi thường thành phố này.

Mọi người quen thuộc đem Lạc Dương gọi là hoa mẫu đơn đều hoặc là thần toán đều.

Này, chính là chứng minh tốt nhất!

Mặc dù hiện tại, Quách Gia cũng cảm khái rất nhiều.

Bởi vì thành phố này cùng hân sống lại Dĩnh Xuyên cùng đi ngang qua hứa huyền hoàn toàn khác nhau, nó vẫn như cũ ở vào hết sức phồn vinh cùng ổn định bên trong, không cảm giác được một tia đại hân vương triều mục nát mang đến bản cùng cùng hỗn loạn.

Ít nhất kẻ ăn không hết, người lần chẳng ra ở đây chính là không thích dùng.

Cứ việc thành phố này huyết mạch bên trong đều truyền lưu quyền lực đấu tranh cùng âm mưu quỷ kế, thế nhưng hết thảy giai cấp thống trị đều ăn ý đem đấu tranh ràng buộc ở thượng tầng xã hội, chỉ ít ỏi Lạc Dương bách tính bình thường cảm thấy sinh hoạt vẫn như cũ giàu có.

Ngày hôm nay là công nguyên 182 năm.

Ai sẽ biết, hai năm sau khi 184 năm, toà này vĩ đại thành thị lần thứ nhất rơi vào bấp bênh bên trong?

Ai lại biết, chín năm sau khi 191 năm, thành phố này sẽ bị một đến từ Tây Lương Dã Man Nhân loại tàn theo lửa?

Mà bây giờ, nơi này dân chúng không biết gì cả, chính như nơi này những người thống trị hi vọng như vậy.

Nghĩ, nghĩ, Quách Gia phát hiện một chuyện rất trọng yếu.

Hắn lạc đường!

*****

Lạc đường cũng được, ngay ở này xa lạ trên đường phố tùy ý đi một chút, cảm thụ dưới đế đô phong thái.

Đột nhiên, một toà cao to nguy nga từ lâu ánh vào Quách Gia mi mắt. Đến thời điểm si ngốc ngây ngốc, lại không nhìn thấy.

Quách Gia hơi ngưng lại, hắn lại là lần đầu tiên ở cổ đại nhìn thấy như thế cao lâu.

Là ai, có thể có được như vậy tráng lệ, nguy nga thô bạo từ lâu?

Nhất định không phải người bình thường đi.

Hơi hơi đến gần chút, ba cái màu vàng óng đại tự lóe tia sáng chói mắt, sắc sở loá mắt.

Anh hùng lâu!

Được lắm anh hùng lâu, cao như thế lâu phối hợp như vậy tên, chỉ là phần cứng liền có thể hấp dẫn Lạc Dương vô số quyền quý, hào tộc đổ xô tới đi.

"Phụng hiếu! Ngươi sao lại ở đây?"

Chính đang Quách Gia vì là toà này anh hùng lâu yên lặng lúc cảm khái, có người quen phát hiện hắn.

Quay đầu nhìn lại, dĩ nhiên là Tuân Úc.

"Văn Nhục, ngươi ngày hôm nay không phải đang làm nhiệm vụ sao, làm sao còn có thể đi ra đi dạo? Chẳng lẽ đường đường thạch sùng lệnh chức quyền là phụ trách toàn bộ thành Lạc Dương?"

Tuân Úc vừa nghe, liền biết Quách Gia là đang cười hắn giờ làm việc từ nhỏ kém, tự nhiên cũng không thêm để ý.

Hắn căng thẳng cân hai bước, đi tới Quách Gia bên người, dĩ nhiên lôi Quách Gia ống tay áo liền đi.

"Văn Nhục, ngươi đây là làm gì? Chẳng lẽ thành Lạc Dương lưu hành lời kéo người khác ống tay áo?"

Quách Gia một trận kỳ quái, Tuân Úc nhưng cho tới bây giờ đều là hào hoa phong nhã, không nhanh không chậm đáng vẻ, làm sao hôm nay làm cùng Tào Tháo như thế, tới liền kéo người khác đi.

"Há, hôm nay còn có người khác lôi kéo phụng hiếu" Tuân Úc hứng thú.

Quách Gia một bên đuổi tới Tuân Úc bước chân, một bên đem Tào Tháo sự tình nói rồi, chọc cho Tuân Úc cười ha ha.

"Phụng hiếu chó trách, Mạnh Đức đảm nhiệm Lạc Dương bắc bộ Đô Úy trước đã từng là cái mặc cho thiếu hiệp năm, cũng coi như nửa cái phong lưu công tử bột, trên người có chút giang hồ hào khí, làm việc thường thường bất kham, thế nhưng làm người vẫn là rất tốt."

Những chuyện này Quách Gia đã sớm biết, có thể vẫn phải là đáng đáp làm bộ như chợt hiểu ra, nói một tiếng: "Thì ra là như vậy!"

"Cái kia Văn Nhục hôm nay lại vì sao bước chân vội vã đây?" Quách Gia đối với chuyện này vẫn còn có chút kỳ quái, dù sao này cùng xưa nay Tuấn Úc hoàn toàn khác nhau.

"Phụng hiếu, ta đang muốn nói việc này đây." Tuấn Úc vừa nói vừa đi, bước chân không có một tia trì hoãn.

"Cũng không ta ngày hôm nay ít chức thủ, chỉ là có người thông báo ta, bệ hạ phái nội thị đi nhà ta tuyên chỉ, vì lẽ đó ta chỉ có thể vội vàng trở lại tiếp chỉ."

"Nội thị? Tuyên chỉ? Lẽ nào là muốn đề bạt từ Minh thúc phụ?" Quách Gia hỏi.

"Nên không phải, dù sao nhà ta ba người mới tới Lạc Dương, cũng không có bất luận cái gì công lao, coi như bởi vì Đường tâm tiểu thư sự tình muốn trọng dụng ta Tuấn gia, cũng không sẽ nhanh như vậy." Tuấn Úc bước chân vội vàng, nhưng tâm tư một điểm không loạn, phân tích đến mạch lạc rõ ràng.

"Vậy thì kỳ quái!"

"Ta cũng chính kỳ quái đây, phụng hiếu cũng đừng đoán, chúng ta dành thời gian chạy trở về đi, lập tức liền có thể biết đến tột cùng."

"Được!"

"Đúng rồi, còn có một chuyện, người biết anh hùng lâu sao?" Toà kia hùng vĩ từ lâu vẫn còn đang Quách Gia đầu óc lải đi không được.

"Anh hùng lâu, ha ha... Nguyên lai phụng hiếu là ở xem toà kia lâu, toàn bộ Lạc Dương có thể không ai không biết nó."

"Há, cái kia chủ nhân của nó là ai? Tất nhiên không phải phạm nhân chứ?"

"Phụng hiếu không biết đúng là sẽ cảm thấy nó lợi hại, thế nhưng một khi nói ra chủ nhân của nó cũng là không cái gì kinh ngạc. Hẳn gọi Vương Việt!"

"Vương Việt, đệ nhất thiên hạ kiếm khách, hoàng tử biện Kiếm Sư!" Quách Gia kinh ngạc thốt lên không ngừng, Vương Việt có thể cũng coi như là cái danh nhân, hẳn cùng Đồng Uyên một chiêu kiếm một súng, được xưng tam quốc Kiếm thần cùng thương thần toán.

"Xác thực, tòa từ lâu này thuộc về Vương Việt, nhưng hiện tại là hắn đại đồ đệ sử a ở quản lý."

"Sử a?"

"Ừm, sử a có người nói là bắc địa người, cha mẹ đều là chống lại người Khương anh hùng, chỉ tiếc vì cứu lại thôn dân đều chết trận, tuổi nhỏ sử a cũng bị người Khương tù binh. Sau đó giao du bắc địa Vương Việt nghe nói chuyện này, bởi vì cảm niệm sử a cha mẹ Nghĩa Hành, một mình giết vào Hạ Lan Sơn người Khương Bộ Lạc, lấy đầu lĩnh thủ cấp, cứu ra sử a."

"..."

*****

Tuân gia phủ đệ.

Tuân cùng Tuấn Du từ lâu chờ đợi đã lâu, chỉ kém Tuấn Úc một người.

Giờ khắc này, hai người đang cùng hoàng thượng phái tới nội thị thân mật địa trò chuyện.

Chỉ thấy cái kia công công vóc người oai hùng hùng tráng, bạch diện không cần, dĩ nhiên là Hán linh đế bệ hạ tâm phúc Kiền Thạc đại nhân, không trách tuân trên mặt một bộ thụ sủng nhục kinh đáng vẻ, chính đại hán vương triều có thể làm cho Kiền Thạc điều động tuyên chỉ gia tộc có thể không có mấy cái.

Rất nhanh, Tuấn Úc cùng Quách Gia sẽ trở lại, Tuấn gia hết thấy chủ tớ cùng nhau đứng thẳng, mà đối diện Kiền Thạc cũng là sắc mặt trang nghiêm địa trạm lên.

Chỉ có Quách Gia mang theo xuân thể nhân cùng Điện Vi một nhà trốn ở giả sơn mặt sau, không có gia nhập tiếp chỉ đội ngũ.

Ở Dinh Xuyên thì, Quách Gia đã từng có một cái mục tiêu, gặp gỡ tam công Cừ khanh, gặp gỡ thái giám, gặp gỡ Hoàng Đế, hôm nay có cơ hội tốt, hẳn tự nhiên không thể bỏ qua.

Chỉ là làm người hiện đại hẳn thực sự không thích quay về một người xa lạ đập đầu, vì lẽ đó chỉ có lén lút trốn đi xem.

Ý nghĩ này nói chuyện, lập tức thắng được xuân thể nhân cùng Điện Vi đồng ý, bọn họ một thân thảo mẫn khí tức, tự nhiên cũng không thích làm cho người ta đập đầu.

Đúng là tuổi nhỏ điện mẫn sinh ra cùng Quách Gia như thể lòng hiếu kỳ.

"Đại ca ca, thái giám là món đồ gì a?"

Nhìn điển mẫu non nớt khuôn mặt nhỏ, nghi hoặc mắt to, Quách Gia thực sự không muốn nói cho nói cho điển mẫu nói thật.

"Thái giám a, chính là so với bình thường nam nhân thiếu một thứ nam nhân."

"Thiếu một thứ? Bọn họ ít đi món đồ gì?"

Chỉ là hắn coi thường cái tuổi này hài tử lòng hiếu kỳ, bọn họ nhưng là mỗi người đều có truy hỏi kỹ càng sự việc tinh thần.

"Ha hả, thật sự muốn biết sao?"

Quách Gia cũng không có ý định cùng điển mẫu dây dưa, đơn giản trực tiếp nói cho hắn, hai con mắt bốc lên tà quang nhìn chằm chằm điển mẫu, chỉ tiếc bảy tuổi hài tử còn không nhìn ra trước mắt gầy yếu thư sinh kỳ thực là một con đại hôi lang.

"Ha hả, chính là tiểu mẫu hai chân trung gian cái kia chân nhỏ nha, có muốn hay không ca ca giúp người cũng cắt."

Quách Gia cười âm một tiếng, nhìn về phía điển mẫu hai chân trung gian, đem hắn sợ đến liên tục lui lại mấy bước, hai tay thật chặt che hạ bộ, chỉ sợ đại ca của hắn ca lên lút cắt bảo bối của chính mình.

Cái kia đồng tử đáng yêu vẻ mặt lập tức liền đem tất cả mọi người đều chọc phát cười.

"Ha ha ha ha..."

"Tuần gia tiếp chi!"

Đang lúc này, một tiếng đất đỏ hô quát vang lên, xuyên thấu toàn bộ đình viện.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

37 kim lân há lại là vật trong ao

"Phụng thiên thừa vận, Hoàng Đế chiêu viết: Dĩnh Xuyên Tuân gia có tử Tuấn Văn Nhục, tư thái vĩ đẹp, văn tài xuất chúng, tâm tư nhanh nhẹn. Trung bình thị Đường hành có nữ Đường tâm, màu sắc xinh đẹp tuyệt trần, dịu dàng hiền thực, đại gia khuê tú. Trẫm rất từ hai người đại hôn, kết thành vợ chồng, yêu nhau một đời."

Thì ra là như vậy, Hán linh đế đây là muốn cho Tuân Úc cùng Đường tâm tiểu thư tứ hôn đây.

Kiên Thạc đem thánh chỉ thu về, giao cho Tuân Úc, mà lúc này tuân trên mặt đã hồi hộp.

Hoàng Đế tứ hôn, đây chính là lớn lao ân sủng a!

Từ trước đến giờ chỉ có Hoàng Đế yêu thích nhất từ nữ hoặc là lập thiên đại công tích thần tử mới có thể đến này thù vinh.

Hôm nay Hán linh đế tứ hôn Tuân Úc, đủ để chứng minh hắn đối với Tuân gia, đối với Tuân Úc yêu chuộng, tuân có thể nào không vui?

Trong sân một đám người mừng rỡ như điên, giả sơn sau một đám người nhưng sắc mặt bình tĩnh, bọn họ đều ở từ quan sát kỹ trong truyền thuyết thái giám đến tốt cùng là ra sao đây?

"Đại ca ca, cái này thái giám thật giống cùng người bình thường dài đến không khác nhau gì cả đây."

Xác thực, chính như điển mẫu nói như thế, cái này Kiên Thạc ngoại trừ mặt trắng không cần, cùng người bình thường không có gì khác nhau.

Hoàn toàn không phải Quách Gia nghĩ tới loại kia cong người, sụp bối, thiểu mặt, khúm núm nịnh bợ đáng ghét.

Ngược lại, Kiên Thạc thân hình cao to, vóc người hùng vĩ, sắc mặt Cương Nghị, rất có vũ nhân phong thái.

Không trách Hán linh đế như vậy địa coi trọng hần, thậm chí loạn khăn vàng sau thiết trí tây viên tám giáo úy thì, phong thưởng hần vì là đi trường quân đội úy, là vì là tám giáo úy đứng đầu.

"Hắc Đại Cá, cái này Kiền Thạc võ nghệ thế nào? So với ta ai mạnh hơn một ít?" Quách Gia đột nhiên hứng thú, từ khi có võ tướng găng tay sau khi, hần đánh nhau ầu đã ** cũng là không ngừng lớn lên.

"Hừ! Cùng người so ra, hần vẫn tính là cao thủ, nếu là ta, chỉ cần một chiêu là có thể bắt hần." Diên Vi mũi vênh lên trời, ngửa mặt xem thường.

Xác thực, bàn về vũ lực, Diên Vi có cái này tự tin, toàn bộ thời Tam quốc cũng chỉ có Lữ Bố cùng Triệu Vân có thể già phong mang.

Quách Gia há to mồm, con người phóng to, sắc mặt hơi ngưng lại, một mặt lúng túng, biết người mạnh hơn ta nhiều như vậy, tuy nhiên đừng nói rõ ràng như vậy a!

Thực sự là một điểm mặt cũng không cho ta lưu a!

Diên Vi uy phong được rồi, thu rồi khí thế toàn thân, lần thứ hai nhìn về phía Quách Gia, rốt cục phát hiện Quách Gia sắc mặt không bình thường.

"Phụng hiếu, người làm sao, sinh bệnh sao?"

Nói, Diên Vi còn đem mu bàn tay kề sát tới Quách Gia cái trán, cẩn thận cảm thụ một hồi.

"Không bị sốt a, lẽ nào là những nơi khác gặp sự cố?"

Sau đó, hần lần thứ hai đưa tay sờ về phía Quách Gia những nơi khác, muốn nhìn một chút Quách Gia đến cùng là sinh bệnh gì.

"Ta..." Quách Gia quả thực tức giận nói không ra lời, thế nhưng biết rõ ràng Diên Vi là vô tâm, hần có thể thế nào đây?

Chỉ có thể vội vàng đưa tay ngăn trở Diên Vi hai con dày rộng bàn tay, mau mau mở miệng giải thích.

"Không có chuyện gì! Không có chuyện gì! Ta chỉ là đang suy nghĩ những chuyện khác mà thôi."

"Thì ra là như vậy, không sinh bệnh là tốt rồi."

"..."

*****

Một bên khác, Tuân gia ba kiệt cùng Kiền Thạc cũng là trò chuyện với nhau thật vui.

Tuân cùng Kiền Thạc ngồi cao công đường, mà Tuân Úc cùng Tuân Du cung kính mà ngồi ở Đường Hạ.

"Tuân lang trung, bệ hạ tứ hôn nhưng là lớn lao vinh quang, cho dù là hoàng tử hoàng nữ đều không nhất định có như vậy thù vinh, có thể thấy được bệ hạ đối với người Tuân gia coi trọng, các người cũng đừng làm cho bệ hạ thất vọng a!"

Kiền Thạc ngửa khí bình tĩnh, nhưng duy độc tăng thêm "Thất vọng" hai chữ, để Tuân gia ba trong lòng người rung mình, bọn họ cũng đều biết Kiền Thạc đây là ở gõ đánh bọn họ.

Tuân gia ba người lập tức đứng dậy, điều quay về mặt phía bắc Hoàng Cung phương hướng cung kính mà cúi đầu.

"Kiến thị trong, ta Tuân gia tổ tiên Tuân tử chính là Nho gia đại năng, ta Tuân gia cũng là từ trước đến giờ tuân thủ tam cương ngũ thường, quân vi thần cương, phụ vi là tử cương, phu làm vợ cương, Tuân gia tại mọi thời khắc cũng không dám quên, điểm này còn xin người yên tâm."

Tuân đây là đang ám chỉ Kiền Thạc, ta Tuân gia nhất định có thể làm được quân vi thần cương, vĩnh viễn cống hiến cho Hán linh đế.

"Không sai, Tuân đại nhân chỉ tâm ta đã rõ ràng. Ta đại hán độc tôn nho thuật, mà Tuân gia cũng là Nho gia một mạch kế thừa huyết mạch, tin tưởng bệ hạ sau khi biết, tất nhiên Long tâm an lòng!"

Kiền Thạc vẫn bình tĩnh trên mặt rốt cục lộ ra nụ cười, trong giọng nói cũng dẫn theo thân cận tâm ý, tuân trả lời hần rất hài lòng.

Ý của hần cũng rất đơn giản, chỉ cần người Tuân gia vẫn theo bệ hạ, bệ hạ đương nhiên sẽ không bạc đãi các người Tuân gia, sau đó thăng quan tiến tước đều không là vấn đề.

"Đã như vậy, kính xin kiến thị trong ở trước mặt bệ hạ Đa Đa nói tốt vài câu." Tuân vừa nói chuyện, một bên đem một con phình túi tiền nhét vào Kiền Thạc trong tay.

Kiền Thạc cũng không khách khí, thuận lợi liền thu hồi đến rồi túi tiền, phần eo lần thứ hai thẳng tắp, tọa đoạn trang chính trực, chỉ là nụ cười trên mặt càng nồng chút.

"Tuần lang trung cùng với Tuần gia trung tâm, ta tự nhiên sẽ hướng về bề hạ như thực chất bẩm báo, kính xin đại nhân yên tâm."

Quả nhiên là có tiền có thể khiến quý thời ma, cho dù là Hán linh đế bên người thân cận nhất tâm phúc cũng là thấy tiền sáng mắt.

Tốt một phen nông Tốt Allah cũng tốt hàn huyền, chủ và khách đều vui vẻ.

Không còn sớm nữa, Kiền Thạc đứng dậy, đã là dự định rồi đi, nhưng là đi tới đại sảnh cửa thì, nhưng lại đột nhiên xoay người lại, dùng chỉ có Tuần gia ba người có thể nghe được âm thanh nhẹ nhàng nói rằng: "Nghe nói Tuần gia gần nhất đến rồi một vị khách nhân?"

"Kiền nội thị chỉ chính là Quách Gia?"

Tuần gia ba người đều hơi kinh ngạc, Kiền Thạc nhưng là Hán linh đế bên người tới đến tín nhiệm công công, bình thường thấy ít nhất đều là tam công Cửu khanh, Đại tướng quân một cấp bậc người, làm sao sẽ chú ý tới Quách Gia đây?

"Không phải là ta quan tâm Quách Gia, mà là có một người khác." Kiền Thạc ngữ mang thần bí.

"Há, là ai?" Tuần gia ba người càng thêm hiếu kỳ.

Lần này Kiền Thạc không nói gì, chỉ là duỗi ra một cái tay chỉ về phía trên chỉ chỉ, liền xoay người rồi đi.

Mà Tuần gia ba người nhưng là triệt để kinh sợ.

Phía trên chính là bầu trời, bầu trời tự nhiên chỉ chính là thiên tử, cũng chính là Hán linh đế, là hán đang chăm chú Quách Gia?

Này!

Đúng là quá làm người giật mình, cả ngày ở trong hoàng cung chỉ biết vui đùa hưởng thụ không lên hướng Hán linh đế lại sẽ quan tâm một không có danh tiếng gì hàn môn học sinh.

Nếu như không phải Kiền Thạc ngay ở trước mặt bọn họ diện nói, bọn họ làm sao cũng sẽ không tin tưởng.

"Thúc phụ, người tri kỷ bạn tốt Quách Phụng Hiếu tựa hồ không phải phạm nhân a, vừa tới Lạc Dương mấy ngày, liền Hoàng Đế đều biết." Tuần Du vừa nói chuyện, một bên nhìn chăm chăm Tuần Úc phản ứng.

Tuần Úc tự nhiên có thể cảm nhận được Tuần Du ánh mắt, nhưng hán cũng không để ý, đầy mặt ngạo nghễ địa nói rằng: "Phụng hiếu vốn là không phải phạm nhân, tài năng của hán càng hơn ta gấp mười lần, chỉ là khổ nỗi gia thế không tốt thôi."

Xưa nay sẽ không kiêu ngạo Tuần Văn Nhược nói đến Quách Gia thì dĩ nhiên kiêu ngạo đến không được.

Tuần Du hơi ngưng lại, sau đó nghi hoặc mà hỏi: "Thúc phụ, người thật liền như thế xem trọng Quách Gia?"

"Có thể có một câu nói, vừa vặn có thể đủ để hình dung hán."

Tuần Úc mặt mang sắc mặt vui mừng, ánh mắt bình tĩnh, không có chút nào cảm giác mình vừa nãy kiêu ngạo thần thái có cái gì không đúng.

"Nói cái gì?"

Tuần Du không thể chờ đợi được nữa hỏi.

"Kim lân há lại là vật trong ao, hiểu ra Phong Vân biến hóa Long!"

Tề ——

Tuần cùng Tuần Du đều là hít vào một ngụm khí lạnh, Tuần Úc đối với Quách Gia đánh giá đã không thể nói là cao, mà là quá.

Long là cái gì, trong truyền thuyết thần thoại Thần Thú, hoặc là dùng để hình dung ngôi cửu ngũ thiên hạ chi chủ, hoặc là hay dùng để hình dung vạn người chưa chắc có được một anh hùng hào kiệt.

Tuần Úc dĩ nhiên đem Quách Gia ti dự thành sắp Hóa Long kim ngư!

Tuần Úc không để ý lắm địa quay đầu trở về nhà, chỉ để lại tuần cùng Tuần Du ở trong gió rét ngổn ngang.

38 tửu gặp tri kỷ ngàn chén thiếu

Bất tri bất giác, Quách Gia nghênh đón sau khi sống lại để một mùa đông.

Những ngày gần đây, Quách Gia vừa cùng Điền Vi, xuân thể nhân luận bàn võ nghệ, một bên suy nghĩ chính mình kiếm tiền đại kế.

Ngày đó chạng vạng, Hàn Phong lạnh lẽo, Quách Gia đang ngồi ở cửa gian phòng lạnh lẽo trên thềm đá dờ ra, Tuân Úc tìm lại đây.

"Phụng hiếu, không nghĩ tới ngươi lại còn có luyện võ tư chất, cũng thật là văn võ song toàn a!"

Tuân lớn, Tuân hai đã từng hướng về Tuân Úc đã nói, Quách Gia ở võ học thiên phú tương đối khá, chỉ là ngắn thời gian ngắn ngủi, liền đạt đến cùng bọn họ gần như trình độ, lúc đó còn để Tuân Úc kinh hãi.

"Văn Nhục, đừng đùa, ta luyện võ cũng là đồ cái cường thân kiện thể."

Quách Gia tự nhiên không thể đem võ tướng gắng tay như vậy không thể tương tượng nổi sự tình nói ra, vì lẽ đó chỉ là nhẹ nhàng nở nụ cười che lấp quá khứ. Cũng may Tuân Úc như vậy văn sĩ đối với luyện võ cũng không để ý, không có tra cứu.

"Phụng hiếu, tối nay ta tới là có chuyện muốn thương lượng với ngươi."

"Ồ?"

Nhìn thấy Tuân Úc sắc mặt từ từ trở nên nghiêm túc, Quách Gia liền biết hẳn tối nay đến đây là có chính sự.

"Bệ hạ tứ hôn sự tình ngươi cũng biết, vì lẽ đó ta cùng Đường tâm tiểu thư việc kết hôn đã vãn đã đóng thuyền. Thế nhưng dựa theo chúng ta sĩ tộc quy củ, bất luận làm sao ta Tuân gia hay là muốn đi Đường gia cầu thân, cứ việc chỉ là cái hình thức thôi, nhưng cũng không thể thiếu."

"Này ngược lại là, ngươi Tuân gia là Đình Xuyên đại tộc, Đường hành tuy rằng lớn tuổi, xuất cung, nhưng đã từng cùng là hoạn quan trong nhân vật dẫn đầu, cái này cầu thân lễ nghi xác thực không thể thiếu."

"Ừm, phụng hiếu, ta tới là phải nói cho ngươi, lần này đi Đường gia cầu thân, ta dự định mang tới ngươi."

"Mang ta?"

Quách Gia có chút mờng, sau khi sống lại những ngày qua hẳn đã biết, sĩ tộc cầu thân bình thường đều là do trong tộc người thân đứng ra hoặc là xin mời đức cao vọng trọng danh sĩ làm giúp.

Mà Quách Gia chỉ là cái không ai biết đến hàn môn học sinh, vì lẽ đó dẫn hắn đi Đường gia chỉ sợ là không phù hợp quy củ.

"Ta Tuân gia dù sao cũng là sĩ tộc, vì để tránh cho cái khác sĩ tộc hăm hại, làm trưởng giả từ Minh thúc phụ không thể đi tới, vì lẽ đó ta mới dự định mang tới phụng hiếu ngươi. Hơn nữa Đường hành từng ở hoạn quan trong cũng coi như là nhân vật lãnh tụ, mặc kệ là hoạn quan, vẫn là cái khác tam công Cửu khanh, cùng hắn quan hệ không tầm thường có khối người, nếu là phụng hiếu có thể có được hắn coi trọng, nói không chắc tương lai một mảnh đường bằng phẳng."

Tuân Úc nói bình thản, thế nhưng Quách Gia tâm lại bị bỗng nhiên một đòn, sâu sắc xúc động.

Nguyên lai, Tuân Úc là đang giúp Quách Gia lót đường, cho hắn kết bạn trong triều quyền quý cơ hội.

Chỉ bằng hắn "Vương Tá tài năng" tên gọi thêm vào Tuân gia tiếng tăm, nơi nào cần chính mình hỗ trợ đây?

"Văn Nhục, mang tới ta chung quy không hợp quy củ chứ?"

Cứ việc trong lòng cảm động, nhưng Quách Gia vẫn còn có chút do dự, dù sao Tuân Úc vì chính mình suy nghĩ, chính mình làm sao có thể không cân nhắc Tuân Úc lập trường đây.

"Nơi nào không hợp quy củ? Loại chuyện nhỏ này lẽ nào ta đều không có quyền quyết định sao? Vậy ngươi cũng quá khinh thường ta ở Tuân gia địa vị."

Tuân Úc không để ý địa nở nụ cười, nói tới tràn đầy tự tin, nhưng lại lần nữa bắn trúng Quách Gia trái tim.

"Từ Minh thúc phụ cùng công Đạt huynh nơi đó "

"Ha hả, phụng hiếu liền không cần lo lắng bọn họ, thức phụ cùng công đạt cũng là rất coi trọng phụng hiếu đây!"

Ngày đó, Kiên Thạc ở Tuân gia ba người trước mặt nhắc tới Quách Gia, tuy rằng chỉ là một câu, thế nhưng Tuân gia ba người nhưng thật lâu không thể quên hoài, ai bảo Kiên Thạc ở một trình độ nào đó liền đại biểu Hán linh để bệ hạ bản thân ý tứ đây.

Từ đó về sau, tuân cùng Tuân Du đối với Quách Gia coi trọng trình độ tăng vọt lên. Trước đây chỉ là coi như một rất có mới có thể hàn môn học sinh, nhưng bây giờ nhưng là chân chính địa đề vào trong mắt.

Bởi vậy, làm Tuân Úc đề nghị đi Đường gia mạng tới Quách Gia thì, hai người đều không có phản đối.

"Nếu là như vậy, vậy ta nhất định bồi tiếp Văn Nhượng đi một chuyến, vừa vặn trước tiên đi bài kiến dưới tương lai bà chị."

Lời đã nói đến mức độ này, Quách Gia cũng không có cách nào cự tuyệt nữa.

"Tốt lắm, sau một tháng, ngươi theo ta đi tới Đường phủ."

Nhìn thấy Quách Gia đáp ứng, Tuân Úc cũng là tươi cười rạng rỡ, duỗi ra một cái tay câu trên Quách Gia chéch kiên, đưa tay trừu khoát lên Quách Gia trên lưng, liền hướng trong phòng đẩy.

Trong đình viện đi ngang qua Tuân gia người làm dòn dập liếc mắt, luôn luôn lấy quân tử thái độ gặp người "Vương Tá tài năng" dĩ nhiên cũng sẽ kẻ vai sát cánh như vậy thân mật động tác, này hay là bọn hắn lần thứ nhất nhìn thấy.

*****

Quách Gia trong phòng.

Một đỉnh ấm lò, hai con bàn vuông, mấy tôn rượu ngon.

Nấu rượu, đánh đàn, làm thơ.

Nhàn nhạt yên vụ từ ấm lò trong bốc lên, nhanh chóng đem khí ẩm tràn ngập đến trong phòng mỗi một góc, cũng đem hai cái văn nhượng thư sinh bao phủ trong đó.

"Phụng hiếu, Đình Xuyên từ biệt, ta cùng ngươi, chỉ mới tách ra mấy tháng, trong lòng vẫn ghi nhớ ngươi thơ, chỉ mới cảm, trong lòng không nói ra được nhớ nhưng. Tối nay, chúng ta có thể nhất định phải một túy mới thôi a."

"Đó là tự nhiên, nếu là chỉ mới cũng ở liền hoàn mỹ, chỉ tiếc việc này cỡ khó toàn a."

"Hừ! Ngày ấy ta thấy ngươi cùng chỉ mới một người đánh đàn, một người họa thơ, cảm thơ cùng reo vang, gọi ta rất ước ao. Hôm nay vừa vặn chỉ mới không ở, liền do ta đến đánh đàn, ngươi đến họa thơ, làm sao?"

Mặc dù là cái câu nghi vấn, thế nhưng Tuân Úc trong mắt liền nòng đậm mệnh lệnh vẻ, dường như Quách Gia không đáp ứng, hắn liền lập tức không khách khí.

Quách Gia một trận phát tím, bởi vì hắn nghe thấy được nồng nặc vị chua, thật giống như chính mình lần thứ nhất nhìn thấy Hi Chí Tài thì đáng vẻ.

Lẽ nào cái thời đại này văn sĩ môn liền bắt đầu Tốt lệ hữu, bạn gay tốt?

Lắc lắc đầu, Quách Gia vội vàng đem này ác tha tâm tư đuổi ra đầu, cấp tốc gạt đầu đáp ứng Tuân Úc, bởi vì lúc này Tuân Úc ánh mắt càng ngày càng ác liệt.

Nhìn thấy Quách Gia gạt đầu, Tuân Úc lập tức nở nụ cười, mỹ nam tử phối hợp sáng sủa nụ cười, làm thật là một yêu điểm mặt hàng, suýt chút nữa liền Quách Gia tâm đều dẫn ra.

"Nói rõ trước, ngươi lần này có thể muốn xướng tân khúc, hơn nữa chúng ta hợp tấu hiệu quả nhất định không thể yếu hơn cao sơn lưu thủy, bằng không ta có thể không đáp ứng."

Cao sơn lưu thủy

Quách Gia lại là không còn gì để nói, cao sơn lưu thủy cảnh giới là tùy tiện liền có thể vượt qua sao?

Thế nhưng hắn đã không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Tuân Úc ngón tay thon dài đã bắt đầu kích thích dây đàn.

Linh cơ hơi động, thi tiên [đem tiến vào tửu] ánh vào đầu óc:

Quân không gặp, Hoàng Hà chi thủy trên trời đến, tuôn trào đến hải không còn nữa về.

Quân không gặp, cao đường gương sáng bị tóc bạc, hướng như tóc đen mộ thành tuyết.

Nhân sinh đắc ý cần tận hoan, mặc khiến kim tôn đối không nguyệt.

Trời sinh ta tài tất hữu dụng, thiên kim tan hết còn phục đến.

Phanh dương tể ngư mà làm vui, sẽ cần một ẩm ba trăm chén.

Sâm Phu tử, đan khâu sinh, đem tiến vào tửu, chén mặc đình.

Cùng quân ca một khúc, xin mời quân vì ta khuynh tai nghe.

Chung cổ soạn ngọc không đủ quý, chỉ mong trường túy không còn nữa tỉnh.

Xưa nay thánh hiền đều im lặng mịch, chỉ có ẩm giả lưu kỳ danh.

Trần Vương Tích thì yến bình nhạc, đầu tửu 10 ngàn tứ hoan hước.

Chủ nhân như thế nào nói thiếu tiền, kính cần cô lấy đối với quân chúc.

Ngũ Hoa mã, thiên kim cầu, hô nhi sắp xuất hiện đôi rượu ngon, cùng ngời cùng tiêu vạn cổ sầu.

Tiếng đàn tât, khúc cũng chung

Tuân Úc rơi vào hào khí vạn trượng mời rượu thơ trong, mà Quách Gia cũng bị đưa vào hăng hái tiếng đàn bên trong.

Lúc này, đã không có bất kỳ ngôn ngữ có thể diễn tả bọn họ yêu nhau hiểu nhau, cũng không có bất kỳ item có thể ký thác bọn họ tri kỷ tình.

Nếu là có?

Tửu!

Tửu gặp tri kỷ ngàn chén thiếu!

Tối nay, không say không nghỉ!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

39 nhà của chúng ta

Ngày thứ hai Quách Gia khi tỉnh lại, đã là mặt trời lên cao.

Tuy rằng đầu đau như búa bổ, nhưng nghĩ tới chính mình kiếm tiền đại kế, Quách Gia vẫn kiên trì rời giường.

Nước lạnh rửa mặt, đề đề tinh thần, vội vã ăn xong điểm tâm, Quách Gia liền gọi trên Điện Vi ra ngoài.

Nhiệm vụ của bọn họ là tìm một nhà thích hợp cửa hàng.

Không muốn dòng người như nước thủy triều đoạn đường, một mực yếu nhân yên Lân Thanh địa phương.

Không muốn tắc đất tắc vàng cửa hàng, nhưng muốn đưa người cũng không muốn cửa hàng.

Không muốn dễ thấy một tìm liền có thể tìm tới cao lầu, nhưng phải hẻo lánh khó tìm nhà trệt.

Điện Vi vẫn rất kỳ quái, liền ngay cả trí lực bình thường hẳn đều biết tìm cửa hàng nhất định phải tìm người nhiều, địa được, dễ thấy, có thể thông minh tuyệt đỉnh Quách Gia tại sao cần phải tìm cái Lân Thanh, hẻo lánh, khó tìm cửa hàng đây.

Không nghĩ ra hẳn chỉ có hỏi dò Quách Gia, có thể Quách Gia nhưng cái gì cũng không nói, chỉ là giả vờ thần bí nở nụ cười, càng làm cho Điện Vi cái

này Hắc Đại Cá không tìm được manh mối.

Liên bởi vì chuyện này, Tuân Úc còn chuyên môn đi tìm Quách Gia.

Đương nhiên, Tuân Úc tìm Quách Gia không phải vì hỏi người tại sao muốn tìm cái như thế kỳ quái cửa hàng, mà là trực tiếp đem Quách Gia tàn nhẫn mà mang một trận.

Quách Gia chính mình lúc đó đều mộng, ta không phải là tìm cái cửa hàng sao, người làm gì thế mang ta?

Đến nửa ngày, hắn mới làm rõ, nguyên lai Tuân Úc là trách hắn bỏ qua đọc sách từ thương.

Sĩ nông công thương.

Cứ việc giai cấp công nhân là từ Minh triều mới bắt đầu nảy sinh, nhưng thương nhân địa vị hạ thấp nhưng ở cổ đại kéo dài mấy ngàn năm.

Mặc kệ người có thể kiếm được bao nhiêu tiền, là Kim Sơn ngân hải, vẫn là chu Ngọc Mãn Đường, người ở sĩ tộc trong mắt chung quy đều là cấp thấp nhất.

Minh triều thủ phủ Thẩm Vạn Tam, phú khả địch quốc, liền ngay cả Chu Nguyên Chương tu tướng thành cũng phải với hắn vay tiền, nhưng hắn còn không phải nghĩ tất cả biện pháp muốn cho con trai của chính mình mua cái quan chức mà.

Là vì cái gì?

Không phải là muốn đề cao mình địa vị xã hội mà.

Xã hội phong kiến, giữa người và người xưa nay đều không có bình đẳng, huống chi cấp thấp nhất thương nhân, không ai sẽ để mắt hắn.

Người nói Tuân Úc có thể không tức giận sao?

Chính mình coi trọng nhất tri kỷ bạn tốt lại cam tâm làm một đề tiện thương nhân, hắn không tức giận mới phải quái sự.

"Phụng hiếu, người nếu là thiếu tiền liền nói cho ta, làm thương nhân, này không chỉ có riêng là đánh ta cái này bạn tốt mặt, càng là làm lỡ chính người tiền đồ. Sau đó thấy chí mới, người gọi ta làm sao với hắn bàn giao?"

"Người có biết chí mới cùng ta phân biệt thì nói với ta cái gì? Bất luận làm sao đều phải chăm sóc kỹ lưỡng người, người là ta cùng chí mới tri kỷ, càng là ta lưỡng đệ đệ a! Bây giờ, ta nơi nào còn có mặt mũi làm ca ca của người?"

"Phụng hiếu, người thực sự là quá để ta thất vọng rồi! Quá để ta thất vọng!"

Lời nói nói tới chỗ này, đã rất nặng.

Nếu không là Tuân Úc tu dưỡng đầy đủ Tốt, tuyệt đối sẽ "Dùng dùng..." Hai lòng bàn tay liền đóng sầm đi, vậy thì đủ để nhìn thấy Tuân Úc tức giận trong lòng nặng bao nhiêu.

Quách Gia cũng rất bất đắc dĩ, nhưng cũng không thể bởi vậy liền từ bỏ chính mình kiếm tiền đại kế đi.

Này không chỉ có riêng là kiếm tiền nuôi sống chính mình, càng quan trọng chính là phải hoàn thành siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống cho nhiệm vụ a!

Quách Gia cũng chỉ có thể trước tiên làm yên lòng Tuân Úc, sau đó cùng hắn nói ba ngày ba đêm người người bình đẳng, thương nhân cũng không đề tiện luận điệu.

Nhưng mà thân là Đông Hán sĩ tộc Tuân Úc, trong lòng bất bình đẳng khái niệm từ lâu thâm căn cố đế, cho dù bình thường đối xử người bình thường cũng là ý cười dung dung, nhưng này chỉ có điều là hắn tự thân tu dưỡng thể hiện.

Ở trong lòng hắn, người chung quy là muốn phân ba bảy loại.

Người người bình đẳng luận điệu giảng không thông, Quách Gia cũng không còn biện pháp khác, chỉ có thể nói cho Tuân Úc, hắn động tác này không phải vì kiếm tiền, mà là có mục đích khác.

Tuân Úc dĩ nhiên là muốn hỏi là mục đích gì, mà Quách Gia nhưng là ngậm miệng không đáp.

Tuân Úc nửa tin nửa ngờ, nhưng vẫn là lựa chọn tin tưởng Quách Gia, dù sao cũng là chính mình bằng hữu tốt nhất, hơn nữa Quách Gia từ trước đến giờ đều là cái kiểu cương tự mẫn người, Tuân Úc từ đáy lòng cũng không tin Quách Gia sẽ "Tự cam đoạ lạc".

Mọi mắt mong chờ, Tuân Úc muốn tận mắt nhìn Quách Gia là đang làm gì, vì lẽ đó gần nhất cũng rất quan tâm Quách Gia tìm cửa hàng sự tình.

Biết Quách Gia muốn tìm loại này kỳ quái cửa hàng sau khi, trí tuệ thấu đáo như Tuân Úc người như vậy cũng không nghĩ ra nguyên nhân.

Tự nhiên, Tuấn Úc không nghĩ ra sự tình, Điền Vi càng không thể nghĩ đến thông.

Đơn giản, Điền Vi liền không nghĩ nhiều, chỉ là theo Quách Gia chạy khắp nơi.

Tìm xong Lạc Dương bắc bộ, tìm Lạc Dương phía Đông; tìm xong Lạc Dương phía Đông, tìm Lạc Dương nam bộ; tìm xong Lạc Dương nam bộ, tìm Lạc Dương vùng phía tây.

Chỉ tiếc, hai người bọn họ tìm khắp cả toàn bộ thành Lạc Dương cũng không có tìm được thích hợp cửa hàng.

Lạc Dương, không thiếu chính là dòng người như nước thủy triều, ngựa xe như nước đoạn đường, không thiếu chính là tắc đất tắc vàng, thiên kim khó cầu cửa hàng, không thiếu chính là cao to hùng tráng, dễ thấy dịch tìm cao lâu, một mực thiếu chính là Quách Gia muốn tìm loại này "Rác rưởi cửa hàng".

Ai kêu nơi này là chinh đại hán vương đô, chinh đại hán kinh tế tối phồn vinh, nhân khẩu tối đông đúc thành thị đây!

Cuối cùng, chuyện này không biết tính sao rơi vào rồi Tào Tháo trong tai, cư Quách Gia suy đoán, hẳn là Tuấn Úc thỉnh cầu Tào Tháo giúp khó khăn.

Dù sao cũng là Lạc Dương bắc bộ úy, lại là từ nhỏ trà trộn Lạc Dương đầu đường, Tào Tháo có thể tính được với Lạc Dương nửa cái địa đầu xa.

Không mấy ngày, Tào Tháo liền tìm đến một gian thích hợp cửa hàng, cũng thông qua người làm đem địa đồ mang cho Quách Gia.

Hôm nay, Quách Gia cùng Điền Vi chính là mau chân đến xem Tào Tháo tìm tới cửa hàng là có thích hợp hay không.

Thành Lạc Dương Tây khu, tới gần ngoại thành tường, là toàn bộ Lạc Dương cổ lão nhất một mảnh nội thành, đường tắt đan xen, rắc rối phức tạp, người ngoại địa nếu là tới đây nhất định lạc đường.

Ấn lại địa đồ, Quách Gia cùng Điền Vi không biết xoay chuyển mấy cua quẹo, cũng không biết mặc vào mấy cái đường tắt, đã đem chính mình cũng làm mơ hồ.

Điền Vi cái trán dần dần mà xuất mồ hôi, hẳn cảm thấy ở đây tìm đường quả thực so với luyện võ muốn khó gấp trăm lần.

"Chính là muốn tìm như vậy cửa hàng, tự chúng ta cũng không tìm tới, mới đủ hẻo lánh khó tìm."

Quách Gia sắc mặt bình tĩnh, thậm chí mang theo chút sắc mặt vui mừng.

Nhưng mà những thứ này đều là giả tạo, hẳn nội tâm của chính mình cũng ở cảm khái: Tào Tháo cũng thật là lợi hại, lại có thể tìm tới như thế khó tìm địa phương!

Trong lòng hẳn còn có chút ý kiến, không biết thành Lạc Dương thành thị người thiết kế đến cùng là ai? Như vậy trình độ phóng tới 2016 năm khẳng định làm không xong cái thứ nhất thiết kế liền bị khai trừ rồi.

Nếu là mình có thể tìm tới hẳn, bảo đảm không đánh chết hẳn!

Đương nhiên những thứ này đều là Quách Gia ngẫm lại thôi, thời đại kia thành thị căn bản cũng không có trừ tính chung thiết kế người, hết thầy phòng ốc kiến trúc đều là dân chúng tùy tâm kiến.

Thật vất vả, hai người rốt cuộc tìm được này cửa hàng.

Từ bề ngoài nhìn qua, này cửa hàng trước đây kiến tạo vẫn là rất dễ tâm, chỉ là hoang phế quá lâu, vì lẽ đó liền ngay cả môn lấy tay cùng bậc cửa trên đều rơi xuống dày đặc một lớp bụi.

Nghe Tào gia người làm nói, này cửa hàng hóa ra là cái tiểu nhà trọ, ở Tây khu cũng coi như thượng giai, chỉ là theo thời gian trôi qua, nguyên bản nào nhiệt nơi này cơ bản đã biến thành khu không người, nhà trọ cũng hoang phế, liền chủ nhân cũng không thấy.

Vừa vặn để dùng cho Quách Gia sử dụng, vô chủ cửa hàng thậm chí ngay cả tiền thuê cũng không cần thu rồi.

Nghĩ đến sau đó ở này trong cửa hàng, ngồi chờ phát tài đáng vẽ, Quách Gia không khỏi mừng rỡ lên.

Kích động hẳn đột nhiên dùng sức, đẩy ra cửa lớn, chỉ tiếc sau một khắc.

"Khụ khụ..."

Tro bụi đi kèm một luồng dày đặc mùi mốc phả vào mặt.

Cũng thật là xưa nay đều không người đến quá.

"Phụng hiếu, này gian nhà còn có thể sử dụng sao?" Điền Vi một mặt cay đắng, này gian nhà tựa hồ cũ nát có chút quá đáng.

Trong phòng cũng không có thiếu ghế dựa băng ghế, hẳn là đời trước chủ nhân để lại, chỉ tiếc không có một thứ là hoàn hảo không chút tổn hại, toàn bộ

đều cụt tay gãy chân, bao trùm một tầng dày đặc tích hôi.

Phòng chừng nơi này coi như là con chuột cùng Tiểu Cường cũng không muốn đến đây đi!

"Hắc Đại Cá, đừng lo lắng, tuy rằng nơi này phá cũ một chút. Nhưng dọn dẹp một chút vẫn là rất tốt, sau đó nơi này sẽ trở thành nhà của chúng ta!"

"Nhà của chúng ta" !

Chỉ là bốn cái bình thường tự, trong nháy mắt bắn trúng Điện Vi nội tâm, con mắt một màn, tựa hồ lại là muốn không nhận được.

Từ khi giết người, trốn vào thâm sơn sau khi, đây là Điện Vi lần đầu tiên nghe được "Gia" chữ này.

Bao nhiêu lòng chua xót, bao nhiêu khổ sở, bao nhiêu khổ sở, chỉ có cái này thân cao chín thước nhiều cự Hán chính mình rõ ràng.

Lớn như vậy khổ người hắc hán tử, toàn bộ tam quốc số một số hai siêu cấp chiến tướng, làm sao như thế dễ dàng khóc đây?

Quách Gia nhìn Điện Vi đáng vẻ, chính mình cũng có chút không nhận được, mau mau đổi chủ đề.

"Hắc Đại Cá, có chút con chuột đã theo chúng ta một đường, nên trừng trị! Nhà của chúng ta cũng không thể để những con chuột này cho gặm."

Nhìn bên ngoài như ẩn như hiện mấy người đầu, Quách Gia trong lòng trong nháy mắt bùng nổ ra một con tức giận.

Là ai?

Chính mình đến Lạc Dương sau có thể xưa nay chưa từng trêu chọc ai, nhất định phải có người chọc tới tự mình trên đầu sao?

"Hừ!"

Điện Vi cũng là phát sinh một tiếng mang theo tức giận giọng mũi, trong nháy mắt lên ra ngoài.

Cổ chi ác đến, Điện Vi giận dữ, các thân láng tránh!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

40 bộ ngựa bắt ve

Điện Vi.

Lấy một người thân thể đối chiến mấy người.

Thế nhưng Quách Gia không lo lắng chút nào, gà đất chó sành hạng người nhiều hơn nữa, cũng không thể chiếm được Điện Vi tiện nghi.

Quả nhiên, Điện Vi lao ra sau, chỉ là nhẹ nhàng một quyền, liền đem một người trong đó đầu lâu miễn cưỡng đánh nổ.

Những kia màu đỏ, màu trắng huyết thanh tiên một chỗ, đặc biệt là Điện Vi mặt đen trên, để hấn nhìn qua cùng với đáng sợ.

Quách Gia cũng là lấy làm kinh hãi, hấn vốn là chỉ là gọi Điện Vi đi tùy ý trừng trị đám người này, lại không nghĩ rằng Điện Vi sát ý lớn như vậy, trực tiếp chính là miễn cưỡng địa giết người.

Điện Vi sát ý làm sao có khả năng không lớn?

Câu kia "Nhà của chúng ta" ở trong lòng hấn vốn là không cách nào suy tính sức mạnh, vì gia, hấn thậm chí đồng ý đi chết.

Hiện tại lại có thể có người đến gia đình hấn quấy rối, hấn lại làm sao có khả năng không phần nộ? Làm sao có khả năng buông tha đối phương?

Cái khác người theo dõi nhìn thấy tình cảnh này, mỗi người sắp nứt cả tim gan.

Thật đáng sợ!

Thế này sao lại là người?

Quả thực chính là Địa Ngục bò ra ngoài Sát Thân!

Thời khắc này, những người theo dõi thậm chí muốn còn lớn tiếng hơn kêu cứu, chỉ tiếc, bọn họ quên, nơi này là toàn bộ thành Lạc Dương tối hoang vu địa phương, vùng phía tây khu không người.

Liên con chuột đều ghét bỏ địa phương, nơi nào sẽ có người đến cứu bọn họ đây?

Ngày hôm nay, là chính bọn hắn đi vào nơi này, bước vào Địa Ngục.

Kêu cứu không có một chút tác dụng nào, bất đắc dĩ, những người theo dõi này chỉ có thể chạy tứ tán bốn phía, liều mạng chạy trốn.

Chỉ là, bọn họ chạy thoát sao?

Bộ đem Diên Vi nhưng là từng có một truyền thuyết:

Diên Vi là tam quốc bên trong duy nhất không cưỡi ngựa lục tướng quân, nói chuyện là bởi vì thân hình hắn quá mức cao to, không có ngựa có thể chịu đựng hắn thể trọng. Khác nói chuyện là bởi vì hắn hai chân như gió, chăm chú dựa vào chạy trốn tốc độ liền có thể vượt qua đại đa số tuần mã.

Mấy ngày nay, Quách Gia đã biết, Diên Vi hai chân là thật sự quá mức thần kỳ, còn không nhìn được trêu chọc hắn là "Phi mao thối".

Những người theo dõi hết hoảng mà chạy, Diên Vi liền ở phía sau biểu diễn xé xác người sống.

Nhìn thấy Diên Vi quý dị hai chân, bọn họ càng là như rơi xuống địa ngục, cả người rét run.

Nhưng mà, vào thời khắc này.

Quách Gia cảm giác được một tia không đúng, muốn la lên Diên Vi lưu lại người sống.

Thế nhưng, ngay ở hắn chuẩn bị mở miệng trong nháy mắt, một luồng mãnh liệt đến cực điểm sát ý bao phủ hắn.

Lại là ám sát.

Mới vừa tới đến Đông Hán thời gian mấy tháng, Quách Gia đã là tao ngộ hai lần ám sát.

Lần thứ nhất là dương địch Quách gia lòng mang ý đồ xấu, như vậy lần này là ai muốn hại : chỗ yếu hắn đây?

Không kịp nghĩ nhiều, Quách Gia một vuron mình nhanh chóng tránh thoát đến từ sau lưng một đòn.

Mà lúc này, Diên Vi đã đuổi theo những người theo dõi chạy ra đường tắt, lập tức không thấy tung tích.

Đây là kẻ liên hoàn?

Trước tiên lừa gạt đi Quách Gia bên người Diên Vi, ở hắn không có giúp đỡ thời điểm lại ám sát, được lắm tâm cơ khó lường thích khách.

Lúc này, Quách Gia cùng người ám sát đã đối lập mà đứng.

Thật quen thuộc con mắt!

Quách Gia trong nháy mắt liền nhận ra mặt trước cái này đây người y phục dạ hành thích khách, chính là lần trước cái kia một vị, hắn lại đến rồi.

"Lại là người?"

"Lại là ta." Thích khách không chút hoang mang, nghiêng người dựa vào ở cạnh cửa nhìn Quách Gia, trong giọng nói còn mang theo một tia cười âm.

"Sẽ không lại là Quách gia để người đến giết ta chứ?"

"Đương nhiên không phải, lần trước ta đã cho rằng ngươi chết rồi, từ Quách gia trong tay cái kia đi rồi tiền thù lao. Quách gia lại nghĩ tìm ta, ta cũng không thể lại xuất hiện, bởi vì ta quy củ là không ở đồng nhất cái chỗ chủ nơi đó tiếp thứ hai tờ khai."

Cẩn thận! Quách Gia trong đầu bốc lên một từ ngữ.

Cái này thích khách chỉ từ một chỗ chủ nơi đó tiếp một lần tờ khai, nói rõ hắn cẩn thận đến cực điểm tâm tính, tuyệt không cho chỗ chủ dư thừa ý nghĩ, quả thật là đáng sợ.

"Người lần này đến sẽ không là cho ta giảng người quy củ đi, ta cũng không có tiền thuê người đi giết người."

Quách Gia mở nổi lên thích khách chuyện cười, giảm bớt sốt sắng trong lòng, dù sao cái này thích khách thực lực đoan đến đáng sợ.

"Này cũng không phải, ta là tới giết người."

Thích khách lại phối hợp nở nụ cười, tựa hồ không hề để tâm Quách Gia cười nhạo, mà giết người chuyện như vậy ở trong miệng hắn nói ra, như ăn cơm, ngủ như thế bình thường.

"Giết ta? Nói như vậy mấy người kia cũng là người sắp xếp dẫn ra Điền Vi?"

"Này cũng không phải, ta kỳ thực vẫn theo người cùng cái kia Hắc Đại Cá tìm cơ hội, chỉ là Hắc Đại Cá quá mạnh, lại cùng người một tác cũng không ròi, ta vẫn không tìm được cơ hội thôi. Này mấy cái rác rưởi xuất hiện cũng là gặp may đúng dịp, vừa vặn cho cơ hội của ta."

Thích khách nói bình thản cực kỳ, tựa hồ căn bản không phải đến giết Quách Gia, mà là đến chuyện phiếm việc nhà.

Không phải đâm khách sắp xếp kế liên hoàn, cái kia là ai?

Chẳng biết vì sao, Quách Gia từ đáy lòng tin tưởng thích khách, như vậy này mấy cái người theo dõi hắn là có người khác sắp xếp, sẽ là ai chứ?

"Ở trước mặt ta, người còn có tâm sự muốn chuyện khác, không sợ chết sao?"

Nhìn thấy Quách Gia cau mày suy nghĩ, thích khách rất là khó chịu, tiểu tử này lại dám lơ là ta, lời nói trong nháy mắt trở nên sắc bén lên.

"Sợ? Tại sao muốn sợ? Người lại không phải đến giết ta."

Quách Gia nói không có chút nào hoảng.

"Há, ta một thích khách, không phải đến giết người, lẽ nào là tìm đến người uống rượu?"

Thích khách nghe được Quách Gia, ngữ khí lần thứ hai trở nên bằng phẳng, bao nhiêu còn dẫn theo chút cùng Quách Gia trò chuyện tính chất.

"Là một người thích khách, không ai ra tiền, người là nhân đến đâu 'bì' mới đến giết ta?"

"Đâu 'bì'?" Như vậy tân triều từ ngữ thích khách tự nhiên nghe không hiểu, có điều cũng không thâm cứu.

"Lẽ nào ta liền không thể bởi vì là lần trước không có giết chết người, làm mất đi bộ mặt, cho nên muốn muốn tìm về mặt mũi sao?"

"Hừ! Giết người là người bây giờ này tám nhân nhĩ thần thái sao? Lần trước ám sát người liền giết không xong ta, lần này người tự nhiên càng giết không xong ta." Quách Gia ngữ mang xem thường, thích khách cả người sát ý đã sớm biến mất, lười biếng tựa ở cạnh cửa, nơi nào giống như là muốn giết người.

"Lần trước là có người đi qua, vừa vặn cứu người. Lần này còn có thể là ai cứu giúp người? Cái kia Hắc Đại Cá? Chỉ sợ hắn trong thời gian ngắn không về được đi."

"Nói như vậy, người là muốn thừa dịp Hắc Đại Cá bộ ngựa bắt ve, chính người chim sẻ ở đằng sau?"

"Cái này tỉ dụ thú vị, không sai, ta chính là muốn Hoàng Tước bộ thiên." Thích khách ý cười càng sâu.

"Hừ! Đáng tiếc, bằng thích khách trực giác người hẳn phải biết hiện tại ta đã sớm không phải trước đây ta. Thích khách tối thiện ám sát, mà người và ta bây giờ chính diện đối lập, chỉ sợ người một, hai trăm cái hiệp đều không bắt được ta. Đến thời điểm nhưng là không phải Hoàng Tước bộ thiên, mà là thợ săn bắt giết Hoàng Tước."

"Ha ha ha người nói chuyện cũng thật là thú vị! Chỉ tiếc không thể cùng người nhiều tán gẫu sẽ, ta rất bận. Lần này chính là muốn đến xem thân trong vô số đao còn có thể tiếp tục sống người đến cùng là cái người như thế nào thôi."

Thích khách không che giấu nửa ý cười của chính mình, Trương Cuồng (liều lĩnh) địa nở nụ cười.

"Thế nào? Một chết quá người, cầu sinh ** là người sống không thể tưởng tượng!"

Một đời trước Quách Gia là bị xe vận tải tươi sống đụng phải máu thịt be bét, chết tương thể thâm, đời này hắn bắt luận làm sao đều muốn tiếp tục sống.

"Chết quá người?" Thích khách nụ cười đột nhiên ngừng lại, câu nói này kinh đến hắn.

"Thì ra là như vậy, ta đi rồi."

Thích khách đương nhiên sẽ không biết Quách Gia thật sự chết quá, hắn chỉ là cho rằng Quách Gia đã từng thân ở hẳn phải chết cảnh giới, rồi lại như kỳ tích địa còn sống.

Khởi từ hoàn sinh, tự nhiên không ai tin tưởng.

—— bá

Thích khách nhẹ nhàng nhảy một cái, trong nháy mắt biến mất, chỉ để lại một câu nói.

"Nếu là lần sau gặp lại, ta nhất định cùng ngươi uống cạn một chén lớn."

Hừ! Cũng thật là cái người kỳ quái.

Quách Gia trong lòng oán thầm, cái này thích khách cũng thật là kỳ quái, khỏe mạnh sự tình không làm, còn không phải muốn đến xem cái này đã từng bị đâm giết thất bại đối tượng.

"Đúng rồi, Hắc Đại Cá làm sao còn chưa có trở lại?"

Kế hoạch thời gian, Quách Gia phát hiện một tia không đúng, dựa theo Điển Vi thực lực, đã sớm nên đem những người theo dõi kia xử lý xong, làm sao kéo lâu như vậy?

Lẽ nào Điển Vi xảy ra vấn đề rồi?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 41 hắc xấu hàng đại chiến người chết mặt

Tìm Điển Vi truy kích phương hướng chạy vội, dọc theo đường đi phát hiện mấy cỗ bị xé nát thi thể, nhưng Quách Gia vẫn không có phát hiện Điển Vi tung tích.

Trong lòng càng phát giác không đúng, Quách Gia lần thứ hai bước nhanh hơn.

"Hắc... Ha..."

Rốt cục, tới gần tường thành trong ngõ tắt, truyền đến Điển Vi hô quát thanh cùng binh khí tiếng va chạm.

Có người ở cùng Điển Vi giao chiến.

Là ai? Lại có thể làm cho Điển Vi lấy ra hãn song kích, nhất định thực lực bất phàm.

Quách Gia lập tức hứng thú, muốn nhìn một chút này cao thủ đến tột cùng là người phương nào?

Đi vào hẻm nhỏ, hai đạo Long hổ đánh nhau bóng người liền ánh vào mi mắt.

Một đạo là chín thước nhiều cự Hán, da dẻ ngăm đen, động lên như xung phong bạo hùng, thanh thế đáng sợ, chính là Điển Vi.

Một bóng người khác gần cao tám thước, mặt chữ quốc, da dẻ ố vàng, nếu là nhìn kỹ, sẽ phát hiện sắc mặt của hắn còn mang theo một ít không khỏe mạnh trắng xám.

Một người cầm trong tay song kích, một người tay cầm trường đao, đều đều khí thế hung mãnh, đao kích chạm vào nhau, thỉnh thoảng cọt sạt ra linh tinh đóm lửa, đủ để thấy hai người chiêu thức chi cuồng bạo.

"Ha ha ha... Đã lâu không có gặp phải như thế cường đối thủ! Thực sự là quá thoải mái! Ta hôm nay muốn cùng ngươi đại chiến ba trăm hiệp!"

Chiến, chiến, Điển Vi càng là nổi cơn điên, lớn tiếng hô quát lên.

Muốn nghĩ cũng đúng, vũ nhân từ trước đến giờ đều có tình tảo nhưng nhớ tâm ý, đặc biệt là Điển Vi loại này vốn là đứng vô tướng đỉnh siêu cấp chiến tướng, muốn tìm được một đối thủ thích hợp thật sự rất khó.

Những ngày gần đây, hấn vẫn luôn là cùng Quách Gia, luân thế nhân luân bàn võ nghệ, bất đắc dĩ hai người này võ nghệ thực sự vào không được pháp nhân của hấn, hấn trước sau đều không triển khai được.

Ngày hôm nay, hấn thật vất vả gặp phải một có thể làm cho hấn toàn lực ứng phó đối thủ, Điền Vi làm sao có khả năng không hưng phấn.

"Hừ! Hắc xấu hàng, đến đây đi."

Chỉ là, đối diện mặt chữ quốc thanh niên nhưng là một mặt đại ra.

Tắm kia mặt chữ quốc lại như là người chết mặt như thế, không có bất kỳ biểu lộ gì, âm thanh cũng không mang theo bất luận cảm tình gì, tâm tình cũng không có bất kỳ chấp trù, để Quách Gia cảm giác được một luồng không nói ra được quái dị.

Bình tĩnh!

Đúng, chính là loại kia không bình thường bình tĩnh.

Không phải núi Thái sơn sụp ở phía trước mà sắc bất biến bình tĩnh, mà là trời sinh tựa hồ thì sẽ không nộ, sẽ không cười, cũng sẽ không khóc, đoạn đến quỷ dị.

Quách Gia càng ngày càng cảm thấy hứng thú lên, có có thể cùng Điền Vi chống lại vũ lực, còn có một tâm người chết mặt, như vậy đột xuất đặc thù nên cũng là ở tam quốc lưu lại đại danh tức giận võ tướng, làm sao sẽ không nhớ ra được đây?

Đơn giản không muốn.

Như vậy đặc sắc chiến đấu có thể gặp mà không thể cầu, không phải là muốn nhìn liền có thể nhìn thấy.

"Hừ! Ta này không phải là xấu, là đặc biệt, là khác với tất cả mọi người, người này không văn hóa người chết mặt."

"Xấu" đối với Điền Vi tới nói cơ vốn là một cảm từ, mà mặt chữ quốc thanh niên câu này "Hắc xấu hàng" càng là kích thích đến Điền Vi.

"Oa nha nha "

Điền Vi gào thét lần thứ hai nghiêng người mà lên, công kích so với trước còn muốn ác liệt, dựa vào thân thể cao to, sức mạnh kinh người ưu thế, hấn mỗi một chiêu đều vừa nhanh vừa mạnh, mang cho mặt chữ quốc thanh niên áp lực nặng nề.

Quách Gia không trải qua thâm nghĩ, nếu là mình đứng Điền Vi đối diện, có thể đỡ lấy ba chiêu sao?

Nhưng mà mặt chữ quốc thanh niên nhưng vẫn là một bộ người chết mặt, tuy rằng mỗi lần gắng đón đỡ Điền Vi sát chiêu thì, đều là cố hết sức cắn răng, nhưng vẫn không có một tia hưng phấn hoặc là e ngại, tựa hồ Điền Vi công kích không phải lạc ở trên người hấn như thế.

Leng keng ——

Leng keng ——

Rất nhanh năm mươi chiêu quá khứ, mặt chữ quốc thanh niên chiến đấu càng ngày càng vất vả, hấn hôm nay đã hoàn toàn ở hạ phong, chỉ là phòng thủ, một lần công kích cơ hội đều tìm không được.

Quả nhiên, Điền Vi mạnh, làm người nghe kinh hãi.

Mạnh mẽ như vậy mặt chữ quốc thanh niên đều sắp ăn không tiêu, hoàn toàn không có sức lực chống đỡ lại.

Liên tục mấy lần chật vật tránh thoát Điền Vi công kích, thanh niên trên người rốt cục treo thai.

Kích phong cắt ra thanh niên thô quần áo vải, lưu lại một đạo thật dài vết thương, máu tươi cấp tốc nhuộm đỏ vết thương chu vi quần áo.

Thanh niên sắc mặt tái nhợt tăng thêm một phần, thế nhưng thần thái vẫn không có biến hóa.

Quách Gia nhìn thấy sau đó, vội vàng quát bảo ngưng lại.

"Hắc Đại Cá, đừng đánh, ngày hôm nay ngươi cũng tận hứng."

Nghe được Quách Gia âm thanh, Điền Vi lập tức hừ lắc một chiêu, lùi ra, mà mặt chữ quốc thanh niên cũng rốt cục được cơ hội thở lấy hơi, một bên khôi phục gắng sức lượng, một bên đề phòng mà nhìn Quách Gia, hoàn toàn không để ý vết thương của chính mình.

Thư sinh này là người phương nào, lại có thể sai khiến mạnh mẽ như vậy "Hắc xấu hàng", chính hấn tựa hồ cũng có không tầm thường vũ lực.

Vốn là đối đầu "Hắc xấu hàng" một người cũng đã để hấn lực bất tòng tâm, hơn nữa thư sinh này, chính mình càng là không có phần thắng.

"Người là ai?"

Mặt chữ quốc thanh niên bình tĩnh mà chất vấn, vẫn như cũ là cái kia phò người chết mặt.

"Hỏi người khác tên trước, có hay không nên báo một hồi danh hiệu của chính mình?"

Quách Gia cũng thật là đối với cái này người chết mặt có hứng thú thật lớn, muốn lập tức biết hẳn tên họ là gì.

"Hừ! Này hắc xấu hàng lạm sát kẻ vô tội, người ở cùng với hắn, cũng nhất định không phải người tốt, ta với các người những này kẻ ác báo cái gì tên gọi?"

Mặt chữ quốc thanh niên trong giọng nói lần thứ nhất có cảm tình, là xem thường, xem thường cùng kẻ ác báo danh hào.

"Người này người chết mặt, làm sao người biết ta chính là lạm sát kẻ vô tội, bọn họ mới phải người xấu, một đường theo dõi, muốn phá hoại ta nhà mới, ta làm sao có thể buông tha bọn họ."

Điền Vi cũng không yếu thế, cùng mặt chữ quốc thanh niên cãi vã lên.

Quách Gia lập tức rõ ràng, nguyên lai Điền Vi truy sát những người kia thời điểm, vừa lúc bị này mặt chữ quốc thanh niên đụng vào, cho rằng Điền Vi là giết người ác bá, vì lẽ đó tiến lên ngăn cản. Mà Điền Vi bởi vậy theo mất rồi một người theo dõi, trong lòng hỏa khí cũng lớn lên, liền cùng thanh niên chiến lên, vẫn đánh tới Quách Gia đứng ra ngăn cản.

"Huynh đài, người làm sao sẽ biết Hắc Đại Cá là lạm sát kẻ vô tội ác bá."

Nhìn thấy hai cái vũ nhân cãi vã không ngớt, tựa hồ sào đến Thái Dương xuống núi cũng sào không ra kết quả, Quách Gia chỉ có thể chính mình lên.

"Hắn thủ pháp giết người tàn nhẫn, hơi một tí hai tay xé xác người sống, máu tanh như thế, có thể không là người xấu?"

Mặt chữ quốc thanh niên nhìn thấy Hắc Đại Cá tựa hồ tin phục thư sinh, vì lẽ đó mặt hướng thư sinh giảng lên.

"Há, ý của người chính là Hắc Đại Cá xé xác người sống, thủ đoạn tàn nhẫn, chính là người xấu; mà bọn họ phải ra thích khách lên ám sát ta, thủ đoạn thâm độc, trái lại chính là người tốt?"

"Phụng hiếu, mới vừa rồi còn có người ám sát người?"

Nghe nói như thế, Hắc Đại Cá cuồng lên, câu giận chính mình không có chăm sóc tốt Quách Gia.

"Người nói bọn họ phải mấy người dẫn ra này hắc xấu hàng, sau đó sẽ phải người ám sát người? Có thể có chứng cứ?"

Mặt chữ quốc thanh niên đầu óc muốn so với Điền Vi dễ sử dụng nhiều lắm, lập tức đã nghĩ đến kế diệu hồ ly son, nếu là thư sinh nói làm thật, há không phải là mình giúp người xấu.

Nói thật ra, thích khách này hành động ngược lại không là diệu hồ ly son, thế nhưng cũng không khác nhau gì cả, chính là cái kia mấy cái người theo dõi cho thích khách sáng tạo cơ hội tuyệt vời.

Nếu không là Quách Gia có lực tự bảo vệ, hậu quả còn thật là khó khăn trắc.

"Hắc Đại Cá, người đừng vội, thích khách võ nghệ không mạnh, chỉ là ở y phục của ta trên lưu lại một đạo vết kiếm, cũng không có thương đến thân thể của ta, hẳn nhìn thấy sự không thể làm, bỏ chạy đi rồi."

Quách Gia xoay người, để Điền Vi nhìn một chút chính mình trên y phục vết kiếm, tự nhiên là thích khách sau lưng tập kích thời điểm lưu lại, không nghĩ tới này sẽ còn có tác dụng.

Động tác này không có tách ra mặt chữ quốc thanh niên, hắn tự nhiên cũng nhìn thấy, trong nháy mắt hắn liền rõ ràng chính mình làm chuyện sai lầm.

"Huynh đài, xin lỗi, là ta sai rồi."

Không có chút gì do dự, mặt chữ quốc thanh niên trực tiếp chính là khom người chịu nhận lỗi, thái độ thành khẩn.

Điểm này đánh động Quách Gia, đối với chính là đúng, sai chính là sai, này mặt chữ quốc thanh niên làm việc Quang Minh quang minh, không chút nào ý vào chính mình võ nghệ từ chối sai lầm đáng về.

"Người không phải thánh hiền, thực có thể không quá. Người nếu nhận sai, ta cũng không trách người. Thế nhưng người thả chạy kẻ địch của chúng ta, ta nhưng phải phạt người, người đồng ý tiếp thu sao?"

"Đồng ý!" Lần này mặt chữ quốc thanh niên đúng là do dự mấy hơi thở, nhưng vẫn là gật đầu kiên quyết đáp ứng rồi.

"Làm sao phạt ta?"

"Tối nay theo chúng ta không say Bất Quy!"

"Này "

Mặt chữ quốc thanh niên lúng túng, nhưng nói không ra lời, ai có thể nghĩ tới Quách Gia trong miệng trừng phạt là uống rượu, này nơi nào lại là trừng phạt đây?

"Làm sao, ngươi không muốn? Phụng hiểu đây chính là để mắt ngươi, nếu là người khác, bọn ta còn không cùng hấn uống rượu đây."

Nhìn thấy mặt chữ quốc thanh niên lập tức đã biến thành khó chịu đáng ghét, Điền Vi giận.

"Ngược lại không là ta không muốn, chỉ là ta xưa nay không uống rượu."

Mặt chữ quốc thanh niên thật vất vả rơi xuống cái gì quyết tâm, một hơi nói ra.

"Không uống rượu? Ha ha ha ngươi ở đây ta sao? Ngươi tốt như vậy võ nghệ xưa nay không uống rượu."

Điền Vi cười cái bụng đều đau.

Thời đại này, mặc kệ văn nhân vẫn là vũ nhân, đều là năng lực càng mạnh, tửu lượng càng lớn. Mà đối diện cái này nhất lưu võ tướng lại còn nói chính mình không uống rượu, Điền Vi làm sao có khả năng tin tưởng.

Không uống rượu?

Nhìn đối diện chính mình băng bó vết thương mặt chữ quốc thanh niên, Quách Gia trong đầu đột nhiên nhô ra một cái tên.

"Ngươi tên gì?"

"Ta tên... !"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 42 Cao Thuận muốn mượn tiền

"Ngươi tên gì?"

"Ta tên Cao Thuận!"

Cao Thuận.

Một bị lịch sử quên nhất lưu chiến tướng cùng thống suất.

Luận trung nghĩa, cho dù là trung can nghĩa đảm Triệu Vân cùng nghĩa bạc vân thiên Quan Vũ cũng không sánh được hấn. Lữ Bố bị Tào Tháo cắn giết sau đó, hết thấy thuộc cấp bao quát Trương Liêu ở bên trong đều đầu hàng Tào Tháo, chỉ có Cao Thuận thà chết không hàng, lấy thân chịu chết.

Mà ở khi còn sống, Lữ Bố trọng dụng thân thích, xem thường trung thần, thậm chí đem Cao Thuận tự mình thao luyện Hãm Trận Doanh đều cho quyền người khác, thế nhưng Cao Thuận vẫn như cũ duy Lữ Bố mệnh lệnh là từ, chưa từng có từng sinh ra oán hận.

Luận điều quân, Cao Thuận Hãm Trận Doanh cùng cức nghĩa giành trước dũng sĩ chính là toàn bộ tam quốc mạnh nhất hai con bộ binh.

Cao Thuận tám trăm Hãm Trận Doanh có thể đánh bại Quan Vũ, Trương Phi hai viên một đầu một vạn suất lĩnh Từ Châu đại quân; mà cức nghĩa vạn người giành trước dũng sĩ có thể diệt Công Tôn Toàn bạch mã nghĩa từ, tựa hồ Hãm Trận Doanh so với giành trước dũng sĩ mạnh hơn một bậc.

Luận võ lực, Cao Thuận có thể lực chiến liên quan với, Trương Phi trong một, mấy chục hiệp đều không rơi xuống hạ phong.

Tam quốc vũ lực đệ nhất Lữ Bố cũng chưa từng coi thường quá hấn, coi hấn là thành đánh trận thì trận chiến đầu tiên lực.

Chính là như vậy một trung nghĩa, dũng mãnh, sẽ điều quân võ tướng lại bị lịch sử miễn cưỡng địa lơ là.

Bắt kè là [Tam Quốc Diễn Nghĩa], vẫn là [Tam quốc chí], hoặc là cái khác cái gì sách sử, liên quan với Cao Thuận ghi chép đều là sinh ra năm không rõ, nơi sinh không rõ, cuộc đời sự tích không rõ.

Đáng buồn nhất chính là, Cao Thuận duy nhất để lịch sử nhớ tới rõ ràng nhất sự tình chính là người này không uống rượu.

Tục truyền nói, vì thời khắc duy trì đầu óc tỉnh táo, vì lẽ đó Cao Thuận xưa nay đều là không uống rượu, có thể hấn đến chết cũng không biết từ là mùi vị gì.

Một như vậy ưu tú tướng quân không có một hồi có thể khiến người ta nhớ kỹ đại thắng, nhưng chỉ có thể nói cho người khác biết chính mình từ không uống rượu.

Đáng thương đáng tiếc!

Lịch sử là thuộc về người thắng lịch sử, mà người thất bại bị ghi chép hạ xuống chỉ có si nhục.

Liền ngay cả Quách Gia, cũng không nhận được vì là Cao Thuận tiếc hận. Quái chỉ có thể trách hấn chọn sai chúa công, vì lẽ đó một đời bất hạnh.

Ngày hôm nay, cái này tràn ngập bị thương một đời Cao Thuận liền sống sờ sờ địa đứng Quách Gia trước mặt, lần thứ hai để hấn cảm khái không thôi.

"Người là Cao Thuận?"

Quách Gia lại muốn thử xác nhận một lần.

"Ta là Cao Thuận!"

Cứ việc cảm thấy kỳ quái, nhưng Cao Thuận vẫn là nghiêm túc cẩn thận địa đáp lời.

Tám này vĩnh viễn bất biến người chết mặt cùng vạn sự không kinh sợ đến mức bình tĩnh cũng thật là tuyệt phối.

"Người không phải nên ở Tịnh châu sao?"

Quách Gia nhớ tới, trong lịch sử liên quan với Cao Thuận sớm nhất ghi chép chính là hấn là Tịnh châu quân một thành viên, đồng thời ở Tịnh châu thành Lữ Bố bộ hạ.

"Tịnh châu? Ta là Lạc Dương người, từ nhỏ sinh ở đây, trưởng ở đây, liền kinh triệu doãn đều chưa từng sinh ra."

Lần này Quách Gia đúng là kỳ quái, Cao Thuận dĩ nhiên là sinh trưởng ở địa phương Lạc Dương người.

"Vậy người tại sao lại ở chỗ này?"

Quách Gia chỉ chính là Lạc Dương vùng phía tây mảnh này khu không người, nơi này nhưng là liền con chuột đều không riêng có địa phương.

"Ta từ nhỏ đã ở nơi này, đã ở hơn hai mươi năm."

"A, nơi này còn có người trụ?"

Lần này nói chuyện chính là Điền Vi, hấn vẫn cho là nơi này căn bản không ai.

"Xác thực là không ai, chỉ còn dư lại ta một nhà."

Cao Thuận trên mặt né qua một vết không nổi bật đỏ ửng, rất nhanh lại biến mất, không cẩn thận căn bản không nhìn thấy.

"Vậy các người tại sao lại ở chỗ này?"

"Chúng ta chuẩn bị ở đây mở cái điểm."

"Ở đây mở cái điểm?" Cao Thuận kinh ngạc, không sai, Cao Thuận người chết trên mặt rốt cục xuất hiện vẻ mặt.

Nơi quý quái này, chỉ có Cao Thuận người một nhà ở nơi này, ngoài ra, muốn tìm một vật còn sống cũng khó khăn. Ở đây mở cửa tiệm? Nói đùa sao.

"Ta là thật lòng." Quách Gia đang hoàng trình trọng, Điền Vi mặt nhưng có chút đỏ, hấn cũng cho rằng Quách Gia ý nghĩ có chút kỳ quái, thậm chí sẽ khiến người ta cảm thấy ngốc.

"Người rất có tiền?" Cao Thuận nhìn một chút Quách Gia cùng Điền Vi trên người thô quần áo vải hời.

"Không có!"

"Vậy các ngươi làm gì lãng phí tiền?" Không sai, ở Cao Thuận trong mắt, Quách Gia cùng Điền Vi hành vi chính là lãng phí tiền.

"Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ kiếm được tiền." Quách Gia nói bình tĩnh, thế nhưng phía sau hắc Điền Vi mặt đã sạm đỏ, may là vốn là mặt liền hắc, nhìn ra không nổi bật.

"Tùy tiện các ngươi." Cao Thuận không tỏ rõ ý kiến, ngược lại lãng phí không phải hắc tiền.

"Cái kia ngươi có thể hay không cho ta mượn ít tiền?"

Cao Thuận nói câu nói này thời điểm, cả khuôn mặt đều là chôn ở ngực, khiến người ta không thấy rõ vẻ mặt.

"Không phải chứ, ngày thứ nhất nhận thức ngươi liền vay tiền." Điền Vi choáng váng.

Thế nhưng Quách Gia nhưng không chút do dự mà từ trong ống tay áo móc ra túi tiền: "Ngươi muốn bao nhiêu?"

Hắc tin tưởng cái này trong lịch sử đem trung nghĩa nhìn ra so với tính mạng còn trọng yếu hơn tướng quân, nếu là lời của hắc nói đều không thể tin, ai có thể tin tưởng đây?

"Ngươi tin tưởng ta?"

Cao Thuận ngẩng đầu lên, căng thẳng nhìn chăm chăm Quách Gia con mắt, chính hắc đều không thể tin được đối diện thư sinh sẽ đáp ứng chính mình này không hợp lý thỉnh cầu.

Điền Vi cũng tương tự là nhìn Quách Gia, làm sao liền tại sao vay tiền cũng không hỏi, đây cũng quá tùy tiện đi.

"Võ nghệ cao cường, làm sai liền nói thẳng khiếm, không chút do dự nào cùng che lấp, ta tin tưởng nhân phẩm của ngươi, sẽ trả tiền lại."

Quách Gia nói kỳ thực đều là dùng để ứng phó Điền Vi cùng Cao Thuận, trong lòng hắc căn bản cũng không cần nghĩ, cũng sẽ tin Cao Thuận như vậy làm người.

"Nhưng là ta sẽ không còn ngươi tiền."

"Àch" Quách Gia cùng Điền Vi đều kinh ngạc đến ngây người, cũng thật là chưa từng thấy người như vậy, chính mình vay tiền trước trước tiên nói cho người hắc là không sẽ trả lại, này còn ai dám cho ngươi mượn?

"Số tiền kia là phải cho muối muối ta chữa bệnh, chữa khỏi bệnh ta còn muốn chăm sóc nàng, vì lẽ đó ta không có năng lực còn ngươi, như vậy ngươi còn muốn cho ta mượn sao?"

Muối muối?

Cao Thuận lại có cái muối muối, còn phải trọng bệnh.

Lẽ nào cũng là bởi vì muối muối không tiền chữa bệnh, cuối cùng ốm chết, vì lẽ đó Cao Thuận mới nản lòng thoái chí, đi ra Lạc Dương cái này thương tâm địa, đi tới Tịnh châu sao?

"Ta cho, hết thảy tiền đều cho ngươi."

"Tại sao?"

Cao Thuận kinh sợ, chính mình như thế vô lý yêu cầu, đều đang có người đáp ứng, hơn nữa còn đem hết thảy tiền đều cho mình.

"Ta đã từng cũng có một vị người thân, mắc phải tuyệt chứng, còn không sống đến mười tám tuổi liền rời đi nhân thế. Mà muối muối ngươi, nếu còn có trị tốt hi vọng, tại sao muốn từ bỏ đây? Ta không muốn ngươi như ngay lúc đó ta cũng như thế tuyệt vọng."

Quách Gia nói người này tự nhiên chính là trên cả đời chính mình, loại kia mắc phải tuyệt chứng, chờ đợi từ vọng giáng lâm bi ai chỉ có chính hắc rõ ràng, hắc không muốn lại nhìn tới còn có người như vậy thống khổ chết đi.

Điền Vi cùng Cao Thuận liền như vậy ngờ ngạc mà nhìn Quách Gia con mắt, chân thành mà trong suốt, không có một ** vọng, ngược lại là chứa tràn đầy ưu thương cùng đồng tình.

Rầm——

Ở Quách Gia cùng Điền Vi đều chưa kịp phản ứng thời điểm, Cao Thuận trực tiếp quỳ xuống.

"Muối muối ta cái mạng này là ngươi cứu, từ nay về sau, ta Cao Thuận chính là ngươi người."

Sau đó Cao Thuận lại đang Quách Gia cùng Diên Vi chưa kịp phản ứng tình huống, một cái cướp đi Quách Gia tiền trong tay túi, xoay người rời đi.

Chỉ để lại hai người ở trời đông giá rét Lãnh Phong bên trong kinh ngạc đến ngây người.

Cao Thuận, cũng thật là cái khiến người ta không ứng phó kịp người.

...

"Vậy cũng là mấy người chúng ta nguyệt tiền ăn a!"

Nửa ngày, một câu thê thảm kêu rên vang vọng toàn bộ Tây khu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 43 ta muốn làm thần côn

Trong mấy ngày kế tiếp, xuân thế nhân, Diên Vi thê tử cùng tiểu mẫn đều đến nơi này.

Thu thập gian phòng, thanh lý rác rưởi, đặt mua tân vật, tuy rằng nhiều chuyện mà phức tạp, thế nhưng trên mặt mỗi người đều tràn trề nụ cười hạnh phúc.

Nơi này, chính là bọn họ ở Lạc Dương gia!

Nhà trọ tuy rằng cũ, thế nhưng thu thập đi ra sau đó vẫn như cũ sạch sẽ sạch sẽ.

Khách sạn này vốn là toà hai tầng tiểu lâu, dưới lầu là dùng đến chỗ ăn cơm, đại đại phạm xá cùng nhà bếp nhỏ; mà trên lầu là khách mời nghỉ ngơi phòng khách, tổng cộng có bảy, tám, hoàn toàn đầy đủ Quách Gia một nhóm người ở lại.

Mặt khác nhà trọ mặt sau còn có cái khu nhà nhỏ, sân không lớn, nhưng cũng có mười mấy bình phương, đầy đủ Quách Gia, xuân thế nhân cùng Diên Vi luận bàn võ nghệ.

Quách Gia dựa theo người hiện đại phương thức lại lần nữa bố trí gian phòng.

Phòng khách, trù phòng, phòng ngủ, thư phòng, phòng tắm, phòng vệ sinh một cũng không thiếu.

Gieo vào chút hoa cỏ cây cối, lại đem vốn có giá sơn thanh lý một phen, khu nhà nhỏ cũng hơi có chút ấm áp, nhẹ nhàng khoan khoái cảm giác.

Bây giờ điều kiện có hạn, vẫn chưa thể hoàn toàn dựa theo Quách Gia ý nghĩ đặt mua, đợi được thích hợp thời điểm, Quách Gia còn muốn làm cái suối phun, đắp cái chòi nghỉ mát, đến thời điểm toàn bộ sân cảm giác lại sẽ khác nhau.

Mỗi đạo trên cửa đều viết câu đối, phân biệt là:

"Phong thanh tiếng mưa rơi tiếng đọc sách, nhiều tiếng lọt vào tai; việc nhà quốc sự chuyện thiên hạ, mọi chuyện quan tâm."

"Xuân đọc sách, thu đọc sách; xuân thu đọc sách đọc xuân thu."

...

Những này câu đối một viết, này cửa hàng nhất thời lại có chút văn hóa khí tức, toàn bộ khí chất đều tao nhã lên.

Điều này làm cho xuân thế nhân cùng Diên Vi một nhà đều là vui vẻ, bọn họ đều là không từng đọc thư thô người, nhưng cũng không có nghĩa là bọn họ không có đọc sách ý nghĩ, phải biết, cái thời đại này tôn sùng có thể đều là tên khắp thiên hạ, tri thức uyên bác danh sĩ.

Cao hứng nhất phải kể tới Diên Vi thê tử, nghĩ đến sau đó diên mẫn có thể cùng Quách Gia ở nơi này, đọc sách tập viết, trong lòng không nói ra được hài lòng.

Đương nhiên này vẫn chưa xong, cửa hàng quan trọng nhất chính là môn mặt cùng bảng hiệu.

"Phân tích quá khứ, dự đoán tương lai."

Không sai, đây chính là cửa hàng trên cửa chính thiếp liền tử.

"Danh nhân đường".

Đây là Quách Gia cho cửa hàng lên tên, đủ để sánh ngang anh hùng lâu tên gọi.

Lần này, đại gia đều hiểu, Quách Gia muốn làm chuyện làm ăn dĩ nhiên là "Thần côn".

Không sai, từ khi ngày ấy Tào Tháo nói rồi Nam Dương Hứa Thiệu sự tình sau đó, Quách Gia thì có ý nghĩ này.

Đồn đại Hứa Thiệu dự đoán rất chuẩn, thông thường hẳn dự đoán sự tình thông thường đều sẽ phát sinh, Hứa Thiệu cũng bởi vậy ra đại danh, thành danh sĩ, Quách Gia ngay lập tức sẽ biểu thị không phục.

Ta nhưng là từ 1800 năm sau sống lại tới được người, tam quốc danh nhân đại sự ta loại nào không rõ ràng.

Nếu là thật muốn so với, người dự đoán còn có thể có ta sự thực chuẩn?

Bởi vậy Quách gia thì có làm thần côn chủ ý, chuyên môn giúp tam quốc một ít nổi danh nhân sĩ dự đoán tương lai.

Bây giờ, cửa hàng đã chuẩn bị kỹ càng. Thế nhưng Quách Gia nhưng nghênh đón vấn đề thứ nhất.

Ai sẽ tới tìm Quách Gia đoán mệnh đây?

Đừng nói Quách Gia chỉ có mười tám tuổi, nhìn qua không hề giống có thể đoán mệnh thần tiên, coi như Quách Gia thật sự có bản lĩnh này, nhân gia tam quốc danh nhân cũng không biết hẳn a!

Điểm này Quách Gia đúng là nghĩ đến, cũng tìm tới biện pháp giải quyết, Đông Hán vẫn là một phi thường phong kiến thời đại, mọi người thờ phụng quỷ thần.

Quách Gia chỉ cần tìm cơ hội ở công tử bột môn tự tập thời điểm biểu diễn chút "Thần tích", tự nhiên có thể hấp dẫn đến một ít danh nhân.

Nồi cháo lấy tiền đồng, vàng ngọc thủy hòa tan, cách không di vật... Những người hiện đại này vừa nhìn liền hiểu trò vật, ở cổ đại nhưng là hầu như không ai có thể nhìn thấu.

Bọn họ tất nhiên liền cái gì gọi là vật lý, cái gì gọi là hóa học cũng không biết.

Đến thời điểm người vây xem nhất định kinh vì là quỷ thần, mà quỷ thần sự tình dễ dàng nhất truyền bá, một khi truyền bá ra, nhất định sẽ có người tới cửa.

Nếu không là chút uyên bác chi sĩ đến đây tìm kiếm đến tột cùng, nếu không chính là chút tương tin quỷ thần người thật sự đến đây đoán mệnh. Quách Gia lại dựa vào chính mình lịch sử tri thức cùng hơn 1,800 năm sau học vấn, tự nhiên có thể bãi bình bọn họ, đến thời điểm bất luận tiền, vẫn là tiếng tăm liền đều có.

Còn có cái gì so với làm thần côn càng dễ dàng kiếm tiền đây? Đúng là dùng miệng ở kiếm tiền, trong miệng phun ra chính là miếng đồng, dùng điểm lực, nói không chắc còn có thể phun ra hoàng kim.

*****

"Phụng hiếu, bọn ta như vậy thật sự sẽ có người tới sao?"

Quách Gia thông minh Điền Vi không có chút nào hoài nghi, làm ăn hẳn cũng tin tưởng Quách Gia, nhưng là này làm "Thần côn" thực sự là quá không tương tượng nổi.

Xuân thế nhân, Điền Vi thế tử cũng là ánh mắt hoài nghi mà nhìn Quách Gia, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới Quách Gia muốn làm chuyện làm ăn lại là "Thần côn".

Mọi người bên trong chống đỡ hẳn cũng chỉ có điền đầy, tiểu hài tử có thể không quan tâm Quách Gia như vậy có thể hay không kiếm tiền, cũng không quan tâm Quách Gia như vậy chính không bình thường, hẳn chỉ biết là Đại ca ca làm như vậy tựa hồ chơi rất vui đáng về.

"Yên tâm đi, tạm lúc mặc dù sẽ không có người đến, thế nhưng ta đã sớm nghĩ kỹ biện pháp, nhất định sẽ có người đến."

"Ây... Được rồi!"

Nếu Quách Gia nói như vậy, đại gia cũng là đều lựa chọn tin tưởng hẳn, dù sao trong đám người này cũng chỉ có Quách Gia từng đọc thư, vẫn là Đình Xuyên thư viện sinh viên tài cao, khẳng định so với bọn họ hiểu nhiều lắm.

"Vậy tại sao chúng ta nhất định phải đem điểm mở ở Lạc Dương Tây khu như thế hẻo lánh địa phương, mở ở những người khác nhiều địa phương không tốt sao?"

"Tiêu mơ hồ với sơn, đại mơ hồ với thị. Chúng ta đem điểm mở ở nhiều người địa phương tự nhiên được, nhưng là nói như vậy chúng ta cùng trên đường cái khác đoán mệnh thần côn khác nhau ở chỗ nào?"

"Chuyện này... ?"

Mấy cái tập võ thô người tự nhiên đoán không được Quách Gia ý nghĩ.

"Sở dĩ mở ở đây, vì là chính là cùng người khác không giống nhau, khác với tất cả mọi người biết không? Chúng ta không phải là cầu người khác tới đoán mệnh, mà là người khác cầu chúng ta muốn tới đoán mệnh, cứ như vậy liền hiện ra cho chúng ta bức cách cao, cao to trên lên."

"Bức cách? Cao to trên?"

Những này từ bọn họ tự nhiên không hiểu, thế nhưng cũng có thể đại khái hiểu Quách Gia ý tứ.

"Vậy chúng ta phải làm những gì?"

"Các ngươi cái gì cũng không cần làm, không có chuyện gì hãy theo ta luận bàn võ nghệ được rồi."

"A... Chuyện này..."

Xuân thế nhân cùng Điền Vi hiển nhiên là không tốt lắm ý tứ, mở cửa tiệm bọn họ nhưng cái gì cũng không làm, tốt như vậy sao?

"Ha ha, các ngươi là lo lắng không chuyện làm sao? Yên tâm đi, một khi tiệm chúng ta danh tiếng truyền đi, sẽ có thật là nhiều người đến. Có tới chăm sóc chuyện làm ăn người tự nhiên cũng là có quấy rồi, đến thời điểm có thể khuyết không được các ngươi."

Quách Gia lời này kỳ thực cũng chính là an ủi dưới bọn họ, bây giờ cửa hàng vừa có, từ đâu tới người đâu?

"Được, dám có người tới quấy rồi, ta nhất định xé xác hắn!"

Lời này tự nhiên là Điền Vi nói, xé xác người sống, cũng thật là cái tàn nhẫn ham muốn.

Sau ba ngày, chính đang Quách Gia chuẩn bị đi tới anh hùng lâu thời điểm, trong cửa hàng đến rồi vị khách nhân thứ nhất.

Không phải Quách Gia tri kỷ Tuần Úc, cũng không phải mới vừa quen Lạc Dương công tử bột Tào Tháo.

Như vậy người này là ai đây?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 44 hán mạt đệ nhất hoàn khổ

Nhữ Nam Viên thị, thiên hạ ngày nay đệ nhất đại sĩ tộc (hoàng thất ngoại trừ).

Viên thị tự Viên an nhậm chức Tư Đồ tới nay, bốn đời bên trong có năm người quan bá tam công, bị người trong thiên hạ kính xưng là bốn đời tam công Viên thị.

Viên Thuật, tự đường cái, là Viên gia đời trước gia chủ Tư Không Viên gặp con trai trưởng.

Như vậy thân phận, hầu như có thể nói là đại hán vương triều đệ nhất công tử bột, hăng hái, chỉ trích mới tù, thế hệ tuổi trẻ không người nào có thể so với.

Nhưng mà, gần nhất Viên Thuật cũng rất là không đắc ý.

Từ khi cha của chính mình Viên gặp chết rồi, thúc phụ Viên quý tiếp quản Viên gia quyền to, này vốn là cũng không có gì, Viên gia chung quy cần một người lãnh đạo.

Nhưng vấn đề là, Viên Thuật dần dần mà phát hiện cái này thúc phụ đối với mình không phải rất xem trọng, trái lại đối với mình con thứ ca ca Viên Thiệu cực kỳ địa chăm sóc.

Mỗi lần trò chuyện, Viên quý đều là đối với Viên Thiệu khuôn mặt tươi cười đón lấy, còn đối với Viên Thuật nhưng là mặt lạnh đối lập, điều này làm cho Viên Thuật sản sinh nguy cơ lớn lao cảm.

Thúc phụ tương lai có thể hay không đem Viên gia gia chủ truyền cho Viên Thiệu?

Vừa nghĩ tới chuyện này, Viên Thuật liền cực kỳ địa khó chịu, Viên Thiệu tính là thứ gì, Viên gia con thứ thôi, dựa vào cái gì cùng chính hấn một chính thống con trai trưởng tranh đoạt gia chủ.

Hôm nay sáng sớm, Viên Thuật lần thứ hai bởi vì trà trộn tên phượng các sự tình bị Viên quý tàn nhẫn mà quở trách một trận, ngay lúc đó Viên Thiệu liền đứng bình tĩnh ở một bên, mặt không hề cảm xúc mà nhìn Viên Thuật bị mắng.

Có thể về mặt này rơi vào Viên Thuật trong mắt liền thành cười trên sự đau khổ của người khác, hấn thậm chí hoài nghi mình lén lút đi tên phượng các sự tình chính là Viên Thiệu mặt báo, vì là chính là để cho mình bị phạt.

Vừa nghĩ tới đó, Viên Thuật lửa giận trong lòng liền hùng hực dấy lên, hấn không thể tại chỗ hành hung Viên Thiệu một trận.

Nhưng hấn nhưng lại không dám ở Viên quý trước mặt phát tác, chỉ có thể hai tay nắm tay, ngọt ngào con giận của chính mình, chỉ là vụn vặt bâng cùng phần nợ ánh mắt vẫn là bạo nợ rồi hấn suy nghĩ trong lòng.

*****

"Con thứ Viên Bản Sơ, một ngày nào đó ta sẽ gọi ngươi ở trước mặt ta quỳ xuống xin tha, còn có Viên quý, ngươi cái này mắt bị mù lão già, lại không giúp ta, trái lại giúp con thứ Viên Bản Sơ, ta chú ngươi hôm nay ra ngoài liền bị mã xe đụng chết!"

Thật vất vả nhẫn nại đến Viên quý mang theo Viên Thiệu ra ngoài, Viên Thuật chửi bới trùng trở về phòng của mình, thấy cái gì liền sút cái gì, nhìn cái gì liền đạp cái gì, vốn là trắng lẹ gian phòng chỉ chớp mắt liền tàn tạ không thể tả, hỗn loạn tung bừa dường như gặp tắc như thế.

"Chúa công, không nên tức giận, muốn chú ý thân thể a!"

Chính đang Viên Thuật một bên chửi bới một bên sút đạp không ngớt thì, một thân cao tám thước mãnh Hán đi vào.

Người đến một mặt râu quai nón, thân mặc màu đen bó sát người võ sĩ giáp da, chân bộ cùng sắc võ sĩ ngắn ngoa, tóc tùy ý ghim lên đến, bên hông trang bị trường kiếm, hơi có chút vũ nhân phong thái.

Nhưng mà Viên Thuật tựa hồ không nghe thấy người đến khuyên can, trái lại cầm lấy một đinh nhỏ liền hướng hấn hung ác ném tới.

Viên Thuật xấu xí, nhìn qua có chút gầy yếu, thể nhưng đến cùng là từ nhỏ luyện qua võ nghệ. Này hung ác đập một cái, sức tràn đầy sức mạnh, vừa nhanh vừa mạnh, nếu là người bình thường trúng vào đòn đánh này, tất nhiên võ đầu chảy máu.

Thế nhưng người đến nhưng sắc mặt bất biến, một cái tay vẫn nắm bội kiếm, một cái tay khác nhẹ nhàng nâng lên, chỉ là tùy ý một trao, liền đem đinh nhỏ thật chặt cầm ở trong tay.

Này nhìn qua hung ác một đòn đối với hấn mà nói, căn bản bé nhỏ không đáng kể.

"Chúa công bớt giận!"

Lần này người đến âm thanh tăng cao hơn một chút, mới làm cho nổi giận trong Viên Thuật tỉnh táo lại, phát hiện trước mặt dĩ nhiên là đứng chính mình ái tướng.

"Ki Linh, ngươi làm sao đến rồi?"

Không sai, người đến chính là Viên Thuật thủ hạ đệ nhất dũng tướng, tề lỗ nơi Ki Linh, đã từng uy chấn hoài tứ.

Bây giờ Ki Linh còn không có danh tiếng gì, nhưng đã là Viên Thuật thủ hạ gia tướng, võ nghệ cao cường, rất được Viên Thuật tín nhiệm.

"Chúa công, Viên Thiệu chỉ là nhất thời đắc ý mà thôi, nhưng hấn chung quy chỉ là con thứ, mà ngươi mới phải Viên gia con trai trưởng, chính thống người thừa kế, tương lai chủ nhà họ Viên nhất định là ngươi."

Ki Linh tuy từng Viên Thuật cũng là vừa ý hấn Viên gia con trai trưởng thân phận, cho nên mới đối với Viên Thuật khẳng khái một mực.

"Hừ! Ta đương nhiên biết, Viên Thiệu tiểu nhân, Viên quý cũng là cái lão hồ đồ, Viên gia ở trong tay bọn họ chỉ có thể càng ngày càng kém, chỉ có ta cái này con trai trưởng mới có tư cách thống suất Viên gia!"

Kì Linh lời hay nói chuyện, Viên Thuật lửa giận nhất thời tiêu hơn nửa, cũng có thể bình thường địa nói chuyện, chỉ là nổi giận sau khi ngực vẫn như cũ kịch liệt đập phồng, đối với Viên Thiệu, Viên quý oán hận cũng không giảm bớt chút nào.

"Chỉ là gần nhất, Viên Thiệu càng ngày càng đến Viên quý coi trọng, nếu như ta lại không nghĩ biện pháp, phỏng chừng tương lai hai người này nhất định sẽ cho ta kế thừa Viên gia tạo thành to lớn quấy nhiễu. Kì Linh, ngươi có thể có biện pháp?"

Viên Thuật lời này thật đúng là hỏi sai người, nếu là nói đến võ nghệ, Kì Linh tự nhiên không sợ bất luận người nào, nhưng là để hấn nghĩ biện pháp, ha ha

Liên ngay cả Viên Thuật chính mình lời nói nói ra khỏi miệng sau đều hồi hận rồi, chính mình đây là làm sao? Gặp bị văng đầu sao?

"Chúa công, linh trong lòng có một kế."

"Àch "

Viên Thuật bị kinh đến, mặc không phải là mình lỗ tai gặp sự cố, Kì Linh nói hấn có một kế?

"Nói nghe một chút."

Tuy rằng không tin, thế nhưng Kì Linh làm vì chính mình ái tướng, Viên Thuật hay là muốn cân nhắc hấn cảm thụ, trực tiếp liền từ chối hấn cũng quá hại người.

Bất luận có được hay không, nghe xong lại nói, ngược lại cũng sẽ không có tổn thất gì.

"Chúa công, Thái Phó ngày gần đây có hay không để cho các người quan tâm một người tên là Quách Gia thư sinh?"

"Có có chuyện như vậy."

Làm vì là tâm phúc của chính mình, Viên Thuật phần lớn sự tình đều sẽ không gạt Kì Linh.

"Hôm nay, thuộc hạ lúc ở bên ngoài, vừa vặn gặp phải có người mặt mờ, mời chút vô lại nỗ lực giáo huấn Quách Gia. Nếu như thuộc hạ không đoán sai, cái này Quách Gia rất có thể chính là Thái Phó nói cái kia Quách Gia."

"Ồ?"

Lần này Viên Thuật hứng thú, tuy rằng cái này Quách Gia hấn không lọt nổi mắt xanh, thế nhưng Viên quý nhiều lần nhắc lên, cũng làm cho hấn có ấn tượng thật sâu.

"Kì Linh, ngươi có kế hoạch gì?"

"Nếu là thuộc hạ đoán không sai, Quách Gia chỉ là một người thư sinh, tất nhiên không phải một đám vô lại đối thủ, chuyện này sau khi tất nhiên bị thương nặng. Chúa công không bằng nhân cơ hội này huê lễ đi vào thăm viếng, đến thời điểm Quách Gia nhất định cảm động đến rơi nước mắt, nói không chắc còn có thể duy chúa công mệnh lệnh là từ. Một khi như vậy, chúa công nhưng là đối với việc này chiếm tiên cơ ky, vượt trên Viên Thiệu một đầu."

Kì Linh sau khi nói xong, thăm dò tính địa nhìn về phía Viên Thuật, hấn chỉ là một vũ nhân, cũng không biết ý nghĩ của chính mình có đúng hay không, vì lẽ đó chỉ có thể nhìn Viên Thuật địa phản ứng.

Vậy mà lúc này, Viên Thuật ở lại : sững sờ.

Không phải là bởi vì Kì Linh trí mưu kinh người, cũng không phải sinh bệnh, càng không phải choáng váng, mà là hấn không nghĩ tới chính mình ái tướng lại cũng có thể vì chính mình bày mưu tính kế, hơn nữa còn là vô cùng tốt ý nghĩ.

"Kì Linh, ngươi thực sự là ta Viên Thuật Bạch Khởi, Vương Tiễn, có người, ta lo gì đại sự hay sao? Ngày mai, ngươi liền cùng đi với ta tìm Quách Gia."

Đem Kì Linh so sánh Bạch Khởi, Vương Tiễn, như vậy Viên Thuật chính mình đây, hấn dĩ nhiên coi chính mình là thành thiên cổ đệ nhất hoàng, Tàn Thủy Hoàng.

Viên Thuật tự cao tự đại có thể thấy được chút ít.

Làm sao đối diện Kì Linh hoàn toàn nghe không hiểu, hấn chẳng qua là cảm thấy chúa công khoa chính mình là Bạch Khởi, Vương Tiễn là một loại lớn lao cổ vũ, vui mừng khôn nguôi.

Không sai!

Quách Gia khách hàng đầu tiên chính là đệ nhất thiên hạ công tử bột, Viên Thuật Viên đường cái.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 45 một quyền bại địch

Ngày đó, Viên Thuật mang theo Kì Linh đi tới Quách Gia ngụ lại Tây khu.

Này cũ nát hoang vu lão thành khu để hấn một trận căm ghét, làm Viên gia con trai trưởng, hấn hà từng tới loại này phá địa phương.

"Hừ! Cái này Quách Gia bày đặt khỏe mạnh Tuần phủ không được, nhất định phải đến nơi như thế này đến, hấn là đầu óc có vấn đề?"

Không biết đi vòng bao nhiêu cái loan, đi rồi bao nhiêu sai đường, vốn là tính khí nóng nảy Viên Thuật rốt cục không nhịn được, lớn tiếng chửi bới lên.

"Chúa công, nhẩn nại một hồi, kế hoạch trọng yếu."

Kì Linh cũng là đi được có chút buồn bực, thế nhưng hết cách rồi, chính mình ra chủ ý, quỳ cũng phải chấp hành.

"Hừ! Như không phải vì vị trí gia chủ, ta Viên đường cái sao lại tới nơi này."

Lần thứ hai phát tiết một câu, Viên Thuật cũng biết chửi bới vô dụng, chỉ được bước nhanh hơn.

Không biết đi rồi bao lâu, hai người rốt cục đi tới Quách Gia cửa hàng, vừa đến gần, "Danh nhân đường" ba chữ lớn liền đập vào mi mắt.

"Hừ! Danh nhân đường, ta xem là rác rưởi động còn tạm được."

Viên Thuật lăm bắm một câu, liền trực tiếp hướng về trong cửa hàng xông, căn bản không có gọi cửa dự định, hấn cũng chưa từng có gọi cửa quen thuộc, ngoại trừ Hoàng Cung, nơi nào hấn không dám xông vào?

Ai biết lúc này, trong cửa hàng vừa vặn cũng có một vị trắng nõn gầy yếu thư sinh ra ngoài, vừa vặn va vào xông vào Viên Thuật.

Kì Linh đứng là phát hiện thư sinh, chỉ là hấn cảm thấy thư sinh này vừa nhìn chính là tay trái gà không chặt, nói vậy đụng tới chúa công, tất nhiên là hấn chịu thiệt, vì lẽ đó không có ra tay ngăn cản.

Huống hồ đi rồi nhiều như vậy đường vòng oan uổng khí, Kì Linh cũng muốn phát tiết một hồi, thư sinh này vừa vặn là cái phát tiết điểm.

Viên Thuật cũng giống như thế cân nhắc, không chỉ có không có giảm bớt tốc độ, trái lại hết sức tích trữ khí lực toàn thân.

Oành ——

Ra ngoài Viên Thuật cùng Kì Linh dự liệu, chịu thiệt không phải thư sinh, trái lại là Viên Thuật bị đụng phải liên tiếp lui về phía sau, may mà Kì Linh đỡ lấy, không phải vậy khẳng định là muốn sau gáy dĩa.

"Vô liên sĩ, người nào dám va ta? Không muốn sống?"

Vốn là có tức giận Viên Thuật lại ăn cái này thiệt thòi, hỏa khí lập tức xông ra, kẻ ác cáo trạng trước.

"Đáng chết!"

Nghe được chúa công chửi bới, Kì Linh ba bước hóa thành hai bước xông lên phía trước, liền phải cố gắng thu thập một phen thư sinh, xuất một chút ác khí.

Thư sinh cũng thấy rõ Kì Linh ý nghĩ, thế nhưng hấn không chút nào hoảng, chỉ là hướng về bên cạnh dời một bước.

Kì Linh thấy thế, nhất thời cười nhạo lên, hấn đã nhìn ra thư sinh đại thể thực lực, liền tam lưu vô tướng đều không đạt tới, năng lực như vậy đối với một người thư sinh đúng là không đơn giản, thế nhưng ở trước mặt mình, ha ha

Nhưng mà, chỉ là trong nháy mắt, Kì Linh cười nhạo liền động lại ở trên mặt.

Bởi vì thư sinh tránh ra một bước sau, mặt sau xuất hiện một vệt đen lại xấu cực Hán, chính mục mang tức giận nhìn mình.

Kì Linh bước chân đình trệ trong nháy mắt, hẳn xưa nay đều không có xem qua cao to như vậy cự Hán.

Chính mình tám thước thân cao, đang tầm thường người trong đã là rất cao lớn một loại, nhưng mà phóng tới cái này cự Hán trước mặt, mình tựa như một choai choai hài tử.

Cự Hán cao lớn vạm vỡ, toàn thân nhô lên bắp thịt phảng phất nổ tung giống như vậy, cầm quần áo cao cao địa đẩy lên, hai con mắt đại như chuông đồng, vốn là xấu xí khuôn mặt bởi vì phần nộ mà vạm vẹo, nhìn qua càng là đáng sợ.

Phối hợp phía sau song kích, cự Hán chỉ là trên thị giác liên cho Kì Linh áp lực cực lớn, cái kia hung mãnh khí thế đem Kì Linh hoàn toàn bao phủ trong đó, lại có chút không thể động đây.

"Kì Linh, ngươi đang làm gì?"

Kì Linh bất động, Viên Thuật nhưng là nổi giận, hẳn khi nào ăn qua loại này thiệt thòi.

Nghe được Viên Thuật gầm lên, Kì Linh nhất thời tỉnh lại, dùng sức cắn cắn môi mình, kích phát huyết tính. Đứng đây, ta Kì Linh là người nào? Từ nhỏ tập võ đến nay, còn chưa từng có sợ quá ai, đối diện cự Hán có điều là thân hình cao lớn điễm, lẽ nào liền có thể là ta đối thủ?

Đương nhiên, đây chỉ là trong lòng hắn lừa gạt mình lời giải thích, làm một lưu võ tướng, hắn tự nhiên có thể nhìn ra đối diện cự Hán không phải là con cạp giấy, mà là chân chính Mãnh Hổ.

"Nha "

Kì Linh nổi giận gầm lên một tiếng, nghiêng người mà lên, muốn dựa vào chính mình lực bộc phát một quyền trừng trị cự Hán.

Chỉ tiếc thừa thế xông lên, hai mà suy, ba mà kiệt, vốn là dừng lại quá Kì Linh căn bản không có cách nào tụ tập lên toàn thân sức mạnh, trong lòng còn cất giấu mật không đi áp lực, cú đấm này căn bản cũng không có phát huy ra hắn to lớn nhất thực lực.

Này lưng đeo song kích hắc sắc cự Hán tự nhiên chính là Điền Vi, mà lúc trước thư sinh nhưng là Quách Gia, hôm nay bọn họ là muốn đi vào anh hùng lâu, mục đích chính là vì dùng chút Hán thế hệ xem không hiểu thủ đoạn gây nên náo động.

Tìm nhiều ngày mới tìm được sắt nam châm, chính là biểu diễn cách không di vật then chốt, Quách Gia đã có chút không thể chờ đợi được nữa.

Ai biết còn không ra ngoài liền gặp phải Viên Thuật chủ tớ.

Dựa vào Điền Vi thực lực tự nhiên có thể nhìn ra đôi này chủ tớ ý nghĩ, đáng trách lúc đó hắn cách Quách Gia còn có vài bước, không kịp tiến lên hỗ trợ, này không ứng phó kịp để hắn lừa gạt đại động, lại nhìn tới Kì Linh muốn phải tiếp tục bắt nạt Quách Gia đáng ghét, càng làm cho hắn nộ không thể hiết.

Kì Linh tuy mạnh, nhưng nếu là so với Điền Vi, chung quy vẫn là chênh lệch một đoạn.

Hắn nếu là dựa vào thân hình nhanh nhẹn vẫn là có thể cùng Điền Vi triển đấu một phen, sai liền sai ở hắn lại cùng Điền Vi Billy khí, so với khí thế.

Nhìn thấy Kì Linh ra quyền, Điền Vi khinh thường nở nụ cười, thân ra quả đấm của chính mình tiến lên nghênh tiếp.

Sa oa đại nắm đấm chỉ là tùy ý vung lên, tựa hồ căn bản đều không có chăm chú đối xử, thế nhưng là để Kì Linh mồ hôi lạnh đều xông ra.

Đối diện cự Hán vẻ mặt ung dung, nhưng càng là như vậy, Kì Linh liền càng là có thể cảm giác được cự Hán thực lực siêu cường. Lúc này, hắn đã biết mình cùng cự Hán đối kháng chính diện chính là một cái sai lầm lựa chọn.

Nhưng mà, ra quyền đã lão, Kì Linh còn có làm lại cơ hội sao?

Đương nhiên không có, nhìn mình quả đấm to ở cự Hán nắm đấm trước mặt như như gặp sư phụ, căn bản không đáng nhắc tới, Kì Linh liền biết kết quả.

Oành ——

Quả nhiên, Kì Linh theo tiếng bay ra ngoài, có tới hai, ba bước xa.

Răng rắc ——

Là xương gãy vỡ âm thanh, căn bản không cần nghĩ là ai, bởi vì lúc này Điền Vi một mặt khinh thường đứng ở nơi đó không nhúc nhích, mà Kì Linh đây mặt thống khổ nằm trên đất ôm cánh tay rên rỉ lên.

"Àch "

Viên Thuật choáng váng, hắn không nghĩ tới chính mình ái tướng lại bị người một quyền đánh bại.

"Ai nha Hắc Đại Cá ngươi làm sao như thế thô lỗ, hai vị này nhưng là khách mời a, ra tay thực sự là quá không có chừng mực."

Ngoài dự đoán mọi người nhưng là, Quách Gia một mặt quan tâm, đầy mặt trách cứ địa vọt tới Kì Linh bên người, kiểm tra thương thế của hắn.

Nguyên bản Kì Linh còn lo lắng Quách Gia là phải tiếp tục tàn hại chính mình, cẩn thận mà tránh né, thế nhưng nằm hắn căn bản không tránh thoát Quách Gia tay.

Quách Gia cũng không có hắn trong dự liệu tiếp tục tàn hại hắn, trái lại nghiêm túc kiểm tra nổi lên cánh tay của hắn, động tác khinh nhu đến phảng phất là chăm sóc chính mình người yêu.

Kì Linh choáng váng, Viên Thuật choáng váng, Điền Vi cũng choáng váng.

Cái này thư sinh làm sao quan tâm tới muốn đánh hắn người, trái lại quở trách người bảo vệ mình đây?

Thừa dịp đại gia đại ra thời khắc, Quách Gia len lén quay đầu lại, quay về Điền Vi hết sức địa chớp con mắt của chính mình.

Ý kia rõ ràng là: Đừng động thủ, đây chính là hai con đại dê béo!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 46 hai con đại dê béo

Đại dê béo!

Không sai, Quách Gia rất xác định, trước mặt hai người chính là đại dê béo.

Gầy yếu thanh niên quần áo hào hoa phú quý, vênh mặt hất hàm sai khiến, đi ở phía trước, hắn là chủ nhân; hung mãnh tráng hán thân hình cao lớn, vũ lực cao cường, đi ở phía sau, hắn là gia tướng.

Nhìn kỹ một chút, nhân gia gia tướng trên người mặc quần áo đều so với Quách Gia xuyên mạnh hơn không ít lần, trên eo hoa lệ bội kiếm càng làm cho người ước ao, liền càng không cần phải nói chủ nhân.

Một thân phong tao màu đỏ cầm tú hoa phục, chân mặc màu đen văn sĩ ngắn ngoa, tóc dùng búi tóc cao cao buộc lên, búi tóc là vàng ròng chế tạo, mặt trên còn khảm nam bích lục mỹ ngọc, bên hông đồng dạng trang bị trường kiếm, nhưng hào hoa phú quý đến càng như là trang sức phẩm.

Quách Gia không nhận ra hắn y phục trên người chất liệu, nhưng rất xác định đây là một loại cực kỳ quý báu vải vóc, cho dù so với hậu thế danh vang rền thiên hạ Tô Tú cũng không kém bao nhiêu.

Quách Gia âm thầm suy đoán: Lễ nào đây chính là quý giá nhất gấm Tứ Xuyên sao?

Như vậy trang điểm cho dù là Tuần gia Tuần Văn Nhược cùng Tuần công đạt cũng không sánh được, như vậy, Quách Gia tự nhiên có thể nhìn ra đôi này chủ tớ thân phận không đơn giản.

Hơn nữa chủ nhân vừa nãy gọi câu kia "Kì Linh", Quách Gia lúc đó chính là cả kinh, tề lỗ danh tướng, uy chấn hoài tứ Kì Linh?

Sử bí thư tải, Kì Linh thân cao tám thước, khiến một cây ba ngọn hai nhận thương, khí thế kinh người, vũ lực cao cường.

Tuy rằng hắn không tính là cái gì đại danh鼎鼎 siêu cấp chiến tướng, nhưng cũng là uy chấn một phương nhất lưu võ tướng, biết rõ tam quốc lịch sử Quách Gia tự nhiên biết.

Như vậy, này gầy yếu thanh niên chính là Kì Linh chủ nhân, bốn đời tam công Viên gia Viên Thuật Viên đường cái?

Hắn làm sao tới nơi này?

Trong lòng nghi hoặc Quách Gia tỉ mỉ mà nhìn chăm chăm Viên Thuật, ngưng lòng mảy quan sát.

Thân hình gầy yếu, thậm chí có chút xấu xí, cả người vênh vang đắc ý, ngông cuồng tự đại, quần áo hào hoa phú quý, hết sức xa xỉ.

Không sai! Cùng sách sử trên miêu tả Viên Thuật giống như đúc.

Xác định Viên Thuật thân phận Quách Gia không có một chút nào khiếp sợ hoặc là lo lắng, trái lại vui mừng khôn nguôi.

Viên Thuật, cái kia nhưng là chân chính đại dê béo!

Đầu tiên, làm Viên gia con trai trưởng hẳn có tiền, có rất nhiều rất nhiều tiền, đại hán đệ nhất đại sĩ tộc còn có thể bạc đãi chính mình người thừa kế hợp pháp thứ nhất?

Thứ yếu, Viên Thuật hung hăng ngông cuồng, dũng mãnh không đoạn, là cái nịnh hót hai câu sẽ đuổi kiểu trời cao người, Quách Gia rất dễ dàng liền có thể cùng hắn trông lên gần như.

Cuối cùng, hắn ngu mà không mưu, là cái phi thường dễ dàng thuyết phục người.

Nếu như dùng một câu hình dung, chính là: Người ngốc nhiều tiền.

Này có thể không phải là một con dê to béo sao?

Về phần hẳn bên người Kì Linh, cũng là anh dũng phi thường, mưu lược không đủ, căn bản gây trở ngại không tới Quách Gia kiếm tiền đại kế, nói không chắc còn phải dựa theo Viên Thuật ý tứ ngoan ngoãn bỏ tiền.

Kì Linh, là con thứ hai đại dê béo.

*****

Ngay ở Quách Gia mơ tưởng viễn vông thời điểm, Kì Linh đã bị Điền Vi đánh bay ra ngoài, Quách Gia ám kêu không tốt, hai con dê béo sẽ không bị dọa chạy chứ?

Vì lẽ đó hẳn mau tới trước ngăn cản Điền Vi tiếp tục truy kích, căng thẳng đi hai bước đi tới Kì Linh thân vừa tra xét thương thế của hắn, nỗ lực cứu vãn hai con đại dê béo trái tim.

Dùng hiện đại lời nói tới nói, chính mình là làm "Thần côn", mà hai con đại dê béo là khách hàng, khách hàng chính là Thượng Đế, có thể không thể đắc tội a!

Nhìn thấy Quách Gia tựa hồ thật không có ác ý, trái lại cẩn thận từng li từng tí một địa kiểm tra vết thương của chính mình, mà cự Hán cũng bé ngoan đứng bất động, Kì Linh trong lòng đối với Điền Vi sợ sệt lập tức liền biến mất rồi, là gan lại trở nên lớn lên.

"Các ngươi xảy ra chuyện gì? Ta cùng chủ công nhà ta trước tới thăm, các ngươi nhưng không biết điều, lại dám động thủ hại người, thực sự quá đáng ghét."

Lại là kẻ ác cáo trạng trước!

Kì Linh cũng không suy nghĩ một chút là ai trước tiên lên ý đồ xấu, là ai động thủ trước, trái lại trách cứ lên đối phương đến, cũng thật là một đôi giống như đúc chủ tớ.

"Hừ!"

Một bên đứng Điền Vi tự nhiên khó chịu, một bị một quyền của mình thu thập bại giả lại vẫn dám hung hăng.

Hắn lạnh rên một tiếng, liền muốn nghiêng người mà lên, cái kia hung mãnh sát khí lần thứ hai đem Kì Linh bao phủ.

"Đến a, Hắc Đại Cá! Mặc cho rằng ta Kì Linh liền sợ ngươi rồi, vừa nãy chỉ là nhất thời không cẩn thận mới để ngươi chiếm tiện nghi. Nếu là ta chăm chú lên, nằm trên mặt đất chính là ai còn không biết đây?"

Kì Linh đồng dạng một mặt hung ác nhìn Điền Vi, một bước cũng không nhường.

Chỉ là ngồi xổm ở bên cạnh hắn Quách Gia rõ ràng địa cảm giác được thân thể của hắn đang run rẩy, con mắt ở né tránh, vị này tên trấn một phương nhất lưu võ tướng dĩ nhiên là bị Điền Vi một quyền đánh ra bóng tối.

Quách Gia trong lòng không khỏi vì hắn đáng thương lên, tốt xấu Kì Linh cũng là Viên Thuật dưới trướng đệ nhất dũng tướng, còn không đánh trận liền bị Điền Vi đánh ra bóng tối, sau đó có thể làm sao bây giờ a?

Không thể để cho bọn họ lại đánh tới đến rồi, Kì Linh vốn là không phải Điền Vi đối thủ, bây giờ lại tổn thương một cái cánh tay, lại đánh tới đến, nhất định phải được càng nặng thương.

Vậy này hai con dê béo chắc là phải bị đánh chạy!

Quách Gia mau mau dùng ánh mắt ngăn cản Điền Vi, hai con mắt trát càng thêm lợi hại.

Điền Vi người có thể dùng kích động, người hiện tại đánh không phải là người, mà là dê béo cùng vàng.

"Hừ! Hai người các người cũng thật là không biết mùi vị, hai cái Tiểu Tiểu người làm cũng dám đối với ta ái tướng động thủ. Sau đó ta nhất định nói cho chủ tử của các người Quách Gia, để hắn đánh gãy chân chó của các người."

Điền Vi cùng Quách Gia không nói lời nào, ngược lại là để Viên Thuật cho rằng hai người sợ sệt, hung hăng tư thái lần thứ hai hiển hiện.

Viên Thuật thái độ tự nhiên xưa nay đều là Thiên lão đại, địa lão nhị, hắc lão tam.

Nhưng là lần này Quách Gia cùng Điền Vi nhưng không có chút nào sinh khí.

Bởi vì Viên Thuật lại muốn để Quách Gia đánh gãy chân của mình, chuyện này thực sự là quá khôi hài, liền ngay cả một bên tức giận hung hăng Điền Vi đều bị chọc phát cười.

"Ha ha ha "

"Người cười cái gì?" Nhìn thấy cự Hán không chỉ có không sợ, trái lại cười to lên, Viên Thuật giận dữ.

"Cái kia thật không tiện, ta khả năng chính là các người nói cái kia Quách Gia."

Quách Gia ngữ khí chiến chiến, hắc sọ chính mình cũng nhận không được bật cười.

"Ạch "

Lần này Viên Thuật chủ tử biết rồi, chính mình là ở nắm Quách Gia uy hiếp Quách Gia, này có thể không phải là khôi hài sao? Nhân gia chính mình làm sao có khả năng đánh gãy chân của mình đây?

Nghĩ đến chính mình dĩ nhiên làm như vậy xuân sự, Viên Thuật sắc mặt lúc xanh lúc đỏ địa biến hóa cái liên tục, chỉ có thể thấp rên một tiếng giải quyết chính mình lúng túng.

"Hừ! Nguyên lai người chính là Quách Gia, thậm chí ngay cả nhà của chính mình đem đều không quản được, cũng thật là vô năng."

"Vâng vâng vâng... Đều là ta sai, không có quản Tốt huynh đệ trong nhà."

Viên Thuật không nghe ra trong lời này huynh đệ ý tứ, đúng là Điền Vi thật sâu ghi vào trong lòng.

Tuy rằng Quách Gia xưa nay đều là gọi hắn Hắc Đại Cá, nhưng hắn vẫn như cũ có thể cảm nhận được Quách Gia đối với hắn quan tâm và thân thiết.

Đối với Viên Thuật thô bạo thái độ, Quách Gia nhưng là không có chút nào quan tâm, Viên Thuật cùng Kì Linh đã bị hắn xem thành roi vào lòng bàn tay dê béo, ngày hôm nay là dùng nghĩ bình yên vô sự địa đi ra ngoài.

"Đến đến đến, vị huynh đệ này khẳng định bị thương không nhẹ, mau vào băng bó một chút, không phải vậy thời gian lâu dài, này cái cánh tay liền phế bỏ."

Nghe nói như thế, Kì Linh cũng không dám bái tư thái, mà Viên Thuật cũng quan tâm chính mình ái tướng, vội vàng theo vào.

Dê béo rút cục tiến vào danh nhân đường! Mà bọn họ trở ra thì, ít nhất cũng phải thuê một lớp da.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 47 ra giá đi

Kì Linh ngược lại cũng đúng là cái hắc tử, cánh tay chỉ là đơn giản xử lý một hồi, hắn lại như cái người không liên quan tự đứng Viên Thuật mặt sau.

Chỉ là con mắt của hắn thỉnh thoảng sẽ瞥 qua Quách Gia phía sau Điền Vi, mỗi khi lúc này, gò má của hắn sẽ co giật một hồi, phi thường không tự nhiên.

"Vị huynh đài này, không biết đến ta danh nhân đường vì chuyện gì?"

Việc vật xử lý xong, Quách Gia muốn chuẩn bị bắt đầu dao động dẽ béo.

"Không chuyện khác, chỉ là ghé thăm người một chút, nghe nói mấy ngày trước có một đám vô lại quá tới quấy rối, không biết có phải là thật hay không?"

Viên Thuật cũng là đã sớm chuẩn bị, hẳn cũng là có động tác võ thuật.

"Là người?"

Nghe được Viên Thuật, Quách Gia cùng Điền Vi liền nghĩ tới ngày đó đám kia người theo dõi, lẽ nào là Viên Thuật sai khiến?

Nghĩ tới đây, Quách Gia cùng Điền Vi Song Song đứng thẳng lên, bước lên trước, đã là chuẩn bị phải về báo Viên Thuật một trận đấm đá.

Mà Kì Linh tự nhiên không thể thả mặc cho hai người trực tiếp thân mà lên, nắm trường kiếm che ở Viên Thuật trước mặt.

"Ha ha... Muốn biết chân tướng sao?"

Ai biết ngồi Viên Thuật một điểm không hoảng hốt, trái lại rất là đắc ý, Quách Gia cùng Điền Vi quả nhiên trên mặt lên.

"Người nói!"

Nhìn thấy Viên Thuật đáng vẻ, Quách Gia liền biết việc này hẳn là có ẩn tình khác, động viên Điền Vi trước tiên ngồi xuống lại.

Viên Thuật mắt liếc Kì Linh, ra hiệu hẳn tới nói, sau đó liền lăm lăm liệt liệt địa bán nằm đang ngồi bước lên, toàn thân xụi lơ, tựa hồ không có gân cốt.

Quách Gia ngần ra, nguyên lai hơn 1800 năm trước thì có Bắc Kinh nằm cùng cát ưu co quắp, xem ra nên cải danh gọi Lạc Dương nằm.

"Sự tình tự nhiên không phải chủ công nhà ta sắp xếp." Kì Linh cũng không chối từ, nói thẳng lên.

"Ngày ấy ta cùng chủ công nhà ta đi tới tề phượng các, trên đường ta buồn tẻ liền đi ra một lần, vừa vặn gặp phải một thư sinh ở cùng một đám vô lại nói chuyện. Ta bản vô tâm nghe trộm, thế nhưng trung gian nghe được Quách Gia hai chữ, ta liền lưu ý một hồi."

"Vì sao nghe được Quách Gia hai chữ người sẽ lưu ý?" Quách Gia rất là kỳ quái, lẽ nào Kì Linh trước đây gặp chính mình.

"Ha ha... Người còn không biết đi, thiên hạ sĩ tộc nổi danh nhất cũng là như vậy mấy nhà, Tuân gia xem như là một, bọn họ làm bất cứ chuyện gì đều sẽ có người quan tâm. Người cùng Tuân gia xa ở cùng nhau, người cho rằng nhân gia còn có thể không biết người sao? Không chỉ có là ta Viên gia, e sợ phủ Đại tướng quân, hoạn quan tập đoàn, còn có một chút đại chút gia tộc đều biết Quách Gia danh tự này."

Thì ra là như vậy, lần này Quách Gia rốt cuộc biết tại sao Tào Tháo ở chính mình đến Lạc Dương ngày thứ hai liền tìm đến mình, cũng biết tại sao Kiền Thạc sẽ ở Tuân gia trước mặt nhắc tới chính mình.

Nguyên lai Tuân gia mọi cử động bị chú ý, mà chính mình cũng là tiện thể bị mọi người biết rồi mà thôi, những này thế lực lớn năng lượng coi là thật không thể nhỏ xem.

"Thì ra là như vậy, người nói tiếp những kia vô lại sự tình đi."

"Ta tiến lên nghe trộm thư sinh cùng vô lại đối thoại, mới biết hóa ra là thư sinh ra chút tiền tài tìm người đối phó người. Nghe khẩu khí của hắn, tựa hồ đối với người oán niệm khá lớn."

"Há, cũng biết thư sinh tên gọi là gì?"

Hóa ra là một người thư sinh sai khiến vô lại, Quách Gia đã không thể chờ đợi được nữa địa muốn thu thập hắn.

"Không biết, một phổ thông thư sinh làm sao phối ta hỏi thăm"

Kì Linh nói chuyện đương nhiên, lại làm cho Quách Gia không còn gì để nói, quả nhiên là có kỳ chủ thì có phó, hai người càng là bình thường ngông cuồng tự đại, không coi ai ra gì, không trách có thể tự lại cùng nhau.

Ngưu tầm ngưu, mã tầm mã, nhân đi quần phân a!

"Vậy hẳn có cái gì đặc thù?"

Quách Gia vẫn là tận lực muốn nghe được một ít sách sinh tin tức, dù sao loại này tiểu nhân có thể không thể bỏ qua.

"Đặc thù đúng là có, cái kia thư sinh dung mạo rất bạch, vành tai đặc biệt lớn, tối khuếch đại chính là hai cái cánh tay dĩ nhiên rũ xuống tới đầu gối."

Lưu Bị Lưu Huyền Đức!

Quách Gia trong đầu trong nháy mắt liền bốc lên người này, hấn tướng mạo cùng Kỉ Linh nói tới quá như.

Hơn nữa Quách Gia trong lòng có một loại cảm giác, Lưu Bị tuyệt đối không phải [Tam Quốc Diễn Nghĩa] thảo luận trung nghĩa Vô Song.

Chỉ ít hấn bây giờ, hoang phế học nghiệp, cả ngày lưu lạc khỏi hoa liễu hạng, ăn chơi chè chén, mê muội vui đùa.

Người như vậy làm sao có khả năng là La Quán Trung dưới ngòi bút tam quốc đệ nhất người tốt, Lưu hoàng thúc đây?

"Nhưng còn có cái khác cái gì đặc thù?"

"Đặc thù đúng là không có, chỉ là ta nghĩ tới đến tựa hồ đang tê phượng các gặp hấn nhiều lần, có người nói thật giống là vị nào đại nho học sinh."

Kỉ Linh cau mày suy nghĩ, nhưng là cái gì đều không nhớ tới đến.

"Lô Thực học sinh?"

"Áo! Đúng đúng đúng, chính là Lô Thực, Lô Thực học sinh. Ngươi biết hấn là ai?"

"Lưu Bị Lưu Huyền Đức!"

Quách Gia nghiêng răng nghiêng lợi, chính mình có thể không đắc tội quá Lưu Bị. Cũng là ở tê phượng các gặp được hấn một lần, hấn vì sao muốn gây bất lợi cho chính mình đây?

Lẽ nào liền nhân vì chính mình ra chủ ý để hấn ở trước mặt mọi người bị mất mặt, có thể vậy cũng không thể trách ta a, là chính hấn không có tài hoa còn nhất định phải cậy mạnh mới sẽ biến thành chuyện cười.

Bất kể như thế nào, Quách Gia đã quyết định phải cố gắng địa hội báo một chút Lưu Bị.

*****

"Quách Phụng Hiếu, ta mang đến tin tức này làm sao?"

"Cảm Tạ huynh đài tin tức, rất trọng yếu. Chỉ là ngươi là ai?"

Quách Gia đây là giả vờ không biết, hấn đã biết đối diện hai người chính là Viên Thuật cùng Kỉ Linh, nhưng hấn cũng không muốn bị Viên Thuật nắm mũi dẫn đi.

"Ngươi lại không quen biết ta? !"

Nghe được Quách Gia, Viên Thuật bị cả kinh không nhẹ, miệng mở lớn, con mắt mở to, tầm kia hầu tử mặt đều vận vẹo, tựa hồ Quách Gia không quen biết hấn quả thực chính là kiện kinh thiên địa, khiếp quỷ thần đại sự!

"Ta nhất định muốn biết ngươi sao? Ta liền trong hoàng cung Hoàng Đế trường ra sao cũng không biết, dựa vào cái gì cần phải nhận thức ngươi?"

"Ây..."

Quách Gia này lời nói mặc dù không khách khí, nhưng cũng là rất có đạo lý, Viên Thuật dĩ nhiên trong lúc nhất thời không tìm được phản bác lý do.

"Tốt lắm, ngươi nhớ kỹ! Ta là bốn đời tam công Viên gia con trai trưởng, Viên Thuật Viên đường cái, tương lai Viên gia gia chủ."

Viên Thuật nói vênh vang đắc ý, dường như Thiên Vương lão tử như thế.

Mà một bên Kỉ Linh cũng trong lúc vô tình giọng cao lồng ngực, tựa hồ rất là vì Viên Thuật thân phận này mà tự hào.

"Hóa ra là đường cái huynh, ngưỡng mộ đã lâu ngưỡng mộ đã lâu!"

Quách Gia hơi hơi vừa chấp tay, trong lòng nhưng ở oán thầm: Ta đúng là đã sớm biết ngươi, chỉ tiếc không phải ngưỡng mộ đã lâu, mà là khinh bỉ ngươi rất lâu, ngươi Viên đường cái cơ bản có thể nói là Hấn chưa chừa hầu trong ngu xuẩn nhất tới xú một, chỉ là bây giờ ngươi còn không biết đi.

Viên Thuật tựa hồ là đối với Quách Gia thái độ rất hài lòng, lộ ra nụ cười đắc ý, nhưng ngông cuồng hấn căn bản cũng không có cho Quách Gia đáp lễ.

"Không biết đường cái huynh tới chỗ của ta có chuyện gì?"

"Rất đơn giản, ta chính là chiêu ngươi làm thù hạ ta, ra giá đi, ta Viên gia chính là không thiếu tiền."

Viên Thuật nói tới chuyện đương nhiên, Kỉ Linh cũng không có biểu hiện ra chút nào bất ngờ, tựa hồ là cảm thấy Viên Thuật liền nên nói như vậy.

Mà Quách Gia nhưng là ở lại : sững sờ.

Tốt người cái Viên đường cái, cũng thật là để ta mờ mang hiểu biết.

Nhân gia Lưu Bị chiêu cá nhân muốn ba lần đến mời, Tào Tháo chiêu cá nhân muốn đi chân trần đón lấy, Trương Phi chiêu hàng Nghiêm Nhan còn muốn đích thân vì hấn cỡi dây.

Thế nhưng bọn họ cũng không bằng người, người chiêu cá nhân chỉ cần một câu "Ra giá đi".

Không trách mạnh mẽ như vậy Viên gia gia nghiệp sẽ bị người nhanh như vậy liên bại xong, cũng thật là đóa kỳ hoa.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 48 giấc mơ lớn bao nhiêu, sân khấu liền lớn bấy nhiêu

"Đường cái huynh, kỳ thực ta cũng có chuyện phải nói cho người."

Quách Gia đương nhiên sẽ không định giá, làm một người hiện đại, hấn cũng không có thêm giấy bán thân quen thuộc.

"Hừ! Người có thể có chuyện gì?"

Viên Thuật đối với Quách Gia là xem thường, một hàn môn học sinh, nếu như không phải thúc phụ Viên Ngỗi muốn chính mình quan tâm hấn, chính mình căn bản sẽ không đến.

Quách Gia cũng không phải quan tâm, hấn không sợ Viên Thuật hung hăng, chỉ sợ Viên Thuật không nghe mình nói chuyện, hấn cũng là có động tác võ thuật.

Từ xưa thâm tình không giữ được, chỉ có động tác võ thuật đặc nhân tâm!

"Không biết đường cái huynh có hay không cùng huynh đệ người Viên Thiệu bất hòa?"

Viên Thuật, Viên Thiệu huynh đệ bất hòa vậy cũng là Sử bí thư tải sự tình, Viên Thuật lòng dạ chật hẹp, làm sao có khả năng chứa được so với mình ưu tú người.

"Người là làm sao biết?"

Viên Thuật đúng là giật mình, chính mình không ưa Viên Thiệu là sự thực, thế nhưng chuyện này có thể không người ngoài biết a!

"Đoán!"

"Đoán? Làm sao có khả năng?"

Viên Thuật đương nhiên không tin, chuyện như vậy là có thể tùy tiện đoán được?

"Đường cái huynh không tin?"

"Đương nhiên không tin, nói mau! Làm sao người biết, người cho rằng ta Viên đường cái dễ gạt gẫm?"

"Đã như vậy, ta cũng chỉ có ăn ngay nói thật đi." Quách Gia nhú chặt lông mày, làm ra dáng vẻ khó sở, giãy dụa một hồi lâu.

"Đường cái huynh tài hoa hơn người, thủ hạ có văn chương, trong lồng ngực có khe, hơn nữa lại là Viên gia con trai trưởng, có thể nói là thiên hạ sĩ tộc đệ tử trẻ tuổi trong kiệt xuất."

"Đó là tự nhiên!"

Viên Thuật nghe được Quách Gia nịnh hót, càng là đắc ý, đầu lâu ngẩng lên thật cao, phỏng chừng hấn vào lúc này ngay cả mình là ai cũng quên.

"Thế nhưng..."

Chính đang Viên Thuật tự mình say sưa thời điểm, Quách Gia đến rồi cái đại chuyển ngoặt, thức tỉnh Viên Thuật.

"Thế nhưng cái gì?"

"Từ xưa thiên đồ anh tài, đường cái huynh như vậy ưu tú, làm sao có khả năng sẽ không trêu chọc một ít tiểu người ghen tỵ đây? Mà huynh đệ người Viên Thiệu vừa vận chính là cái đồ kị người tài tiểu nhân, tự nhiên sẽ thường thường nhắm vào người, không biết ta nói rất đúng hay không?"

Tâm thường rõ ràng tam quốc lịch sử người, đều biết Viên Thiệu muốn so với Viên Thuật ưu tú nhiều lắm, thế nhưng Viên Thuật chính mình khẳng định không cho là như vậy.

Quả nhiên, nghe được Quách Gia sau đó, Viên Thuật một mặt phẫn hận, trong mắt nhiên hùng hực lửa giận, nghiêng răng nghiêng lợi.

"Viên Thiệu tiểu nhân, chỉ có điều là trong nhà con thứ, lại dám cùng ta cái này con trai trưởng tranh đoạt gia chủ vị trí, thực sự là điếc không sợ súng, ta sớm muộn cũng sẽ gọi hắn đẹp đẻ."

"Vậy thì thế nào?"

Tốt một trận chửi bới, Viên Thuật mới nhớ lại bên cạnh Quách Gia, hần nhắc lên việc này là có ý gì?

"Ha ha... Hắc Đại Cá, đang trà!"

Quách Gia không hề trả lời, trái lại nhìn về phía Điền Vi, liền với chớp ba lần con mắt.

Điền Vi hiểu ý, lấy ra đã sớm chuẩn bị kỹ càng đặc chế cái chén, để xuống trên bàn.

Quách Gia liếc mắt nhìn Viên Thuật cùng Kì Linh, nắm thật chặt ống tay, đưa ra bàn tay, chậm rãi gần kề cái chén.

"Hắc ha!"

Hai mươi cm xa khoảng cách, Quách Gia khề quát một tiếng, sau đó toàn thân run rẩy lên, tựa hồ trúng rồi ma chú.

Viên Thuật cùng Kì Linh một mặt đại ra, này Quách Gia giờ trò quỷ gì, gằm gằm giữ giữ.

Nhưng mà, liền ở tại bọn hắn nghi hoặc thời điểm, một màn kinh người phát sinh.

Nguyên bản lẳng lặng mà nằm lên bàn cái chén kia, bỗng nhiên như là chịu đến cái gì dẫn dắt giống như vậy, bá một hồi, bay lên, trực tiếp rơi vào Quách Gia trên tay.

"Yêu thuật?"

"Nội công?"

Viên Thuật cùng Kì Linh đồng thời kinh ngạc thốt lên lên, chỉ là âm thanh nhưng hoàn toàn khác nhau, đây chính là con cháu thế gia cùng vũ nhân không giống.

"Không thể, nội công chỉ là một loại truyền thuyết, cõi đời này vẫn chưa có người nào thật sự luyện thành, đến cùng là xảy ra chuyện gì?"

Kinh ngạc thốt lên qua đi, Kì Linh mới phản ứng được, nội công là không tồn tại.

Ánh mắt của hắn sáng quắc địa nhìn chăm chăm Quách Gia, muốn nhìn rõ ràng là xảy ra chuyện gì, dù sao vừa nãy tình cảnh đó quá thần kỳ, vượt qua hắn bản thân biết thường thức.

Viên Thuật tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Nhưng mà Quách Gia dường như không nghe giống như vậy, chỉ là mặt mỉm cười, không nhanh không chậm địa rót trà thủy.

"Đường cái huynh, Kì Linh huynh, xin mời!"

Viên Thuật cùng Kì Linh một cái tiếp nhận chén trà, nhưng không có thường thức, trái lại tinh tế địa xem ra cái chén đến, vượt qua đến, điều tới, nước trà trong chén đều đánh đổ đến trên tay, nặng đến Viên Thuật trực la đau, nhưng là chung quy cái gì đều không có phát hiện.

"Đường cái huynh, vì sao không uống trà, trái lại xem ra cái chén đến?"

Quách Gia đây là biết rõ còn hỏi, đặc chế cái chén, các người có thể nhìn ra cái gì mới là lạ đây.

"Phụng hiếu, vừa nãy là xảy ra chuyện gì?"

Viên Thuật trong lòng nghi vấn, liền đối với Quách Gia xưng hô đều thay đổi.

"Cái gì xảy ra chuyện gì?"

"Cái chén, cái chén làm sao bay lên đến rồi?"

"Cái chén, cái gì cái chén?"

Quách Gia giả vờ không biết, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, vào lúc này hành động phòng chừng cũng có thể đi diễn Hollywood tàng lớn.

"Chính là vừa nãy phụng hiếu ngơoi đuổi tay một cái, cái chén liền bay lên đến rồi, là xảy ra chuyện gì?"

Viên Thuật cùng Ki Linh là hoàn toàn bị vừa nãy tình cảnh đó kinh đến, căn bản không chú ý mình đã là đang bị Quách Gia nắm đi rồi.

"Chuyện này... Thực không dám giấu giếm, chuyện này nhưng là bí mật của ta, không thể nói."

Quách Gia áp ứng, nhưng thủy chung thoái thác.

Nếu là người tinh tường một chút liền có thể nhìn ra Quách Gia là ở lừa người, nếu là người bí mật lớn nhất, người lại không muốn để cho người khác biết người, hà tất còn ở trước mặt người khác biểu hiện đây.

Chỉ tiếc Viên Thuật cái này người ngu ngốc đã sớm đi không ra Quách Gia động tác võ thuật, hẩn hiện tại chỉ quan tâm vừa nãy đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì!

"Phụng hiếu cứ việc nói, ta Viên đường cái là hạng người gì người còn không biết sao, ta nhất định vì người bảo thủ bí mật!"

Hừ! Tin người mới có quý, người Viên Thuật nhưng là xưng tên nói không giữ lời.

Có điều chuyện này, ta chính là muốn người truyền đi, như vậy mới phải!

"Kỳ thực ta không bao lâu đã từng gặp được một vân du thần tiên báo mộng, hẩn đã dạy ta một ít thần kỳ phép thuật, thế nhưng hẩn nhưng căn dặn ta, ngàn vạn không thể nói cho người khác biết, kính xin đường cái huynh giúp ta bảo mật."

"Há, phụng hiếu yên tâm, ta nhất định sẽ giúp người bảo mật. Chỉ là không biết phụng hiếu còn có thể cái nào phép thuật?"

Người đọc sách không nói chuyện yêu ma quỷ quái, nhưng mà cổ trong lòng người đối với quỷ thần hoảng sợ cùng kính nể không phải là mấy câu nói liền có thể xóa đi.

Còn đối với thần bí hoảng sợ cùng kính nể thường thường sẽ đề cao ra hiểu kỳ, Viên Thuật cũng giống như thế.

Quách Gia cẩn thận từng li từng tí một địa nhìn chung quanh một hồi, mới cúi đầu, từ từ gần kề Viên Thuật, một cái tay che ở bên mép.

"Đường cái huynh, kỳ thực ta am hiểu nhất chính là xem tướng."

"Xem tướng?"

"Chính là thông qua quan sát tướng mạo của người khác, dự đoán người khác tương lai."

"Thật chứ?"

Viên Thuật một mặt kích động, gần nhất hẩn bị tranh cướp gia chủ sự tình khiến cho buồn bực mất tập trung, không biết Quách Gia có thể không dự đoán ra kết quả.

"Lẽ nào ta còn có thể lừa gạt đường cái huynh không được, đường cái huynh như vậy thông tuệ, không phải là tùy ý liền có thể lừa gạt đến người."

"Nếu là thật sự, cái kia phụng hiếu có thể hay không vì ta xem một lần tương?"

"Đường cái huynh có từng nghe nói qua thiên cơ không thể tiết lộ, ta ngược lại thật ra đồng ý, chỉ là dự đoán tương lai nhưng là thăm dò Thiên Cơ, ta là muốn giảm thọ."

Quách Gia một mặt làm khó dễ, muốn nói lại thôi.

"Phụng hiếu yên tâm, ta biết. Người cứ việc giúp ta xem tướng, ta sẽ cho người đầy đủ báo thù."

Viên Thuật vừa nói, một bên từ trong ống tay áo móc ra một con túi tiền, căng phồng.

Một bên Điền Vi con mắt toả sáng, Viên Thuật vậy thì đem tiền móc ra? Mà một bên khác Kì Linh nhưng là một mặt đau lòng, này xem cái tương có phải là quá đắt?

"Được rồi, đã như vậy, ta liền vì là đường cái huynh xem lần trước."

Sau đó Quách Gia hỏi dò Viên Thuật ngày sinh tháng đẻ, lại là miệng niệm bí quyết, lại là bấm toán ngón tay, lại là cau mày suy ngẫm, Tốt một phen biểu diễn diễn trò, mới ngừng lại.

"Phụng hiếu, làm sao?"

Viên Thuật không thể chờ đợi được nữa.

"Xin lỗi đường cái huynh, ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như thế thần kỳ tương, thứ ta không thể nói."

Như!

Nhưng là Viên Thuật nhưng một mực ăn này một chiêu, lập tức cuống lên, người lòng hiếu kỳ thường thường là rất đáng sợ.

"Phụng hiếu kính xin nói, đến tột cùng làm sao?"

"..."

Quách Gia không nói lời nào, chỉ là làm khó dễ địa ngồi ở chỗ đó, lắc đầu không nói.

"Phụng hiếu yên tâm, chỉ cần ngươi nhìn ra được, ta sẽ không bạc đãi ngươi, nói mau."

Quách Gia càng là không nói, Viên Thuật liền càng nhanh.

"Được rồi, kỳ thực ta vừa này giúp đường cái huynh xem tướng thời điểm, thiên ý chỉ nói ra một câu."

"Nói cái gì?"

"Giấc mơ lớn bao nhiêu, sân khấu liền lớn bấy nhiêu!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 49 viên công lộ đích dã vọng

Giấc mơ lớn bao nhiêu, sân khấu liền lớn bấy nhiêu!

Viên Thuật choáng váng, "Giấc mơ", "Sân khấu" đều là chút có ý gì? Lời này làm sao nghe vào là lạ, có thể lại cảm thấy thật là lợi hại đáng vẽ.

Không rõ giấc lệ!

Thiên ý quả nhiên có nội hàm, tùy ý nói một câu cũng làm cho người không nghĩ ra, đoán không ra.

Lần này Viên Thuật nhìn về phía Quách Gia ánh mắt lại thay đổi, trước hắn để Quách Gia cho mình xem tướng chỉ là ôm thử một lần thái độ đến.

Thế nhưng câu này lời vừa nói ra, hắn cảm thấy Quách Gia là thật là có bản lĩnh, tuy rằng chính hắn căn bản không hiểu đây là ý gì.

"Phụng hiếu, kính xin ngươi vì ta giải đáp một phen, thiên ý đến tột cùng là có ý gì?"

Viên Thuật vừa nói, một bên đem tiền túi nhét vào Quách Gia trong tay, còn thật chặt nắm hắn tay, không cho Quách Gia trả về đến.

Quách Gia trong lòng cười thầm, ngươi yên tâm, ngươi coi như cầu ta, ta cũng sẽ không còn ngươi.

"Giấc mơ chính là dã tâm, sân khấu chính là tương lai, đường cái huynh có thể rõ ràng?"

"Àch "

Viên Thuật hít sâu một hơi, sốt sắng mà nói rằng: "Ý của ngươi là ta đã tâm lớn bao nhiêu, tương lai liền có thể đạt đến bao lớn thành tựu?"

"Xác thực như vậy."

Ào ào ào!

Chỉ trong nháy mắt, Viên Thuật thở khí liền thô, con mắt cũng có chút ửng đỏ, trạng thái tương đương phấn khởi.

Quách Gia cả kinh, tiểu tử này cần phải như thế kích động sao? Hắn là hắn hiện tại thì có làm Hoàng Đế đã tâm đi.

Vài cái hít sâu, Viên Thuật mới bình phục hơi thở của chính mình, từ từ tới gần Quách Gia, nhỏ giọng địa nói rằng: "Phụng hiếu ý tứ là tương lai của ta nhất định có thể kế thừa chủ nhà họ Viên vị trí?"

"Khụ khụ "

Quách Gia bị sang đến, hắn là chân tâm phục rồi.

Viên Thuật vừa nảy kích động như vậy đáng vẻ dĩ nhiên chỉ là vì một vị trí gia chủ, cũng quá không tiền đồ đi, thật không biết hắn sau đó là từ đâu tới dũng khí tự lập vì là hoàng.

"Phụng hiếu ngươi làm sao? Là thăm dò Thiên Cơ bị thương sao?"

Nhìn thấy Quách Gia ho khan, Viên Thuật rất gấp gáp. Ngươi cũng không thể có việc a, ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta đây.

"Khụ ta không có chuyện gì, đường cái huynh không muốn lo lắng. Khụ "

"Phụng hiếu, là vì huynh liên lụy ngươi, đến đến đến, ta cái này bội kiếm đưa cho ngươi, ngươi có thể phải cố gắng điều dưỡng thân thể."

Viên Thuật vừa nói, một bên đem mình trên eo bội kiếm giải đi, tuy rằng thanh kiếm này càng như là trang sức phẩm, thể nhưng vô kiếm, trên chuôi kiếm khảm nam những kia kim cùng ngọc phủng chừng cũng là có giá trị không nhỏ a.

Vì vị trí gia chủ, Viên Thuật có thể không để ý thanh kiếm này.

Giờ khắc này hắn đối với Quách Gia xưng hô đã là vì huynh, không người biết còn tưởng rằng bọn họ là nhiều bạn thân đây.

Quách Gia ánh mắt toả sáng, nhưng không có tiếp kiếm, trái lại hai tay chới từ.

"Đường cái huynh, này tại sao có thể? Thanh kiếm này nhưng là ngươi bên người mang theo, quý giá cực kỳ, quân tử không đoạt người yêu a."

"Phụng hiếu, không có chuyện gì, ngươi vì ta thăm dò Thiên Cơ bị thương, một thanh kiếm mà thôi, ta Viên Thuật vẫn là cam lòng. Kính xin ngươi nhanh lên một chút vì ta giải đáp thiên ý."

"Vâng, phụng hiếu tự nhiên tận lực."

Quách Gia sắc mặt làm khó dễ tiếp nhận Viên Thuật bội kiếm, trong lòng thì lại đã sớm hồi hộp, thanh kiếm này phủng chừng so với cái kia trong túi tiền hết thảy tiền gộp lại còn quý đi.

"Chủ nhà họ Viên vị trí, đối với đường cái huynh kỳ thực là dễ như trở bàn tay."

"Thật chứ?"

Viên Thuật đại hỉ, hầu mặt đều tỏa ra ra.

"Chỉ là đường cái huynh có phải là quá khinh thường chính ngươi?"

"Phụng hiếu ý gì?"

"Đường cái huynh cũng biết, chủ nhà họ Viên vị trí mặc dù trọng yếu, nhưng cũng chung quy không phải triều đình ban phát chức vị, lẽ nào đường cái sẽ không có cang to lớn hơn đã tâm sao?"

"Ngươi là nói một huyền chi Huyền lệnh?"

Viên Thuật lắc lắc đầu, Huyền lệnh chức vị nhưng là không sánh được chủ nhà họ Viên, Viên gia nhưng là đệ nhất thiên hạ đại sĩ tộc, quang Viên gia chính mình cũng không chế Tốt mấy huyền.

"Lớn chút nữa!"

Quách Gia dùng trần ngập đầu độc tính mục chỉ nhìn Viên Thuật, để hấn mở ra "Tường tượng cánh" .

"Một quận chi quận trưởng?"

Viên Thuật bắt đầu có chút ý di chuyển, một quận thông thường quản hạt mười mấy huyện, quận trưởng quyền lợi là rất lớn.

"Lớn chút nữa!"

Quách Gia tiếp tục cổ vũ.

"Một châu chi châu Mục, thứ sử?"

Viên Thuật hô hấp hơi có chút gấp gáp, chinh đại hán cũng là như vậy mấy cái châu, một châu chi chủ có thể nói là quyền thần, thống lĩnh một phương.

"Lớn chút nữa?"

"Tam công Cửu khanh, Đại tướng quân?"

Ào ào ào!

Viên Thuật tiếng hít thở lập tức biến thô, sắc mặt cũng bắt đầu đỏ lên, tam công nhưng là đại hán trụ cột, mà Đại tướng quân càng là chinh đại hán quan lớn nhất vị, dưới một người trên vạn người!

"Có dám hay không cao đến đâu chút?"

Nhưng mà, Quách Gia không có đình chỉ, trái lại mở miệng lần nữa đầu độc Viên Thuật.

"Ngươi ngươi ngươi "

Viên Thuật bá một hồi trực tiếp từ toà trên giường trạm lên, song tay nắm lấy Quách Gia cánh tay, hai mắt đỏ đậm, từng ngum từng ngum địa thở hỗn hển, làm thế nào đều không nói ra được một câu.

Kì Linh cũng là cả người run rẩy, mục mang vẻ khiếp sợ địa nhìn chăm chăm Quách Gia, hấn quả thực không thể tin vào tai của mình.

So với Đại tướng quân cao hơn nữa chính là cái gì?

Hoàng Đế!

Viên Thuật cùng Kì Linh tuy rằng ngông cuồng tự đại, tuy nhiên xưa nay không nghĩ tới Hoàng Đế, vậy cũng là trong lòng bọn họ nghĩ cũng không dám nghĩ tới đồ vật.

Chỉ có Điền Vi vẫn cứ lăm lăm liệt liệt địa ngồi ở chỗ đó, Quách Gia không có thể làm cho hấn có một tia giật mình.

Không sai, Điền Vi chính là không kinh hãi.

Mấy tháng trước hấn còn ở hứa huyền núi rừng nguyên thủy quá cơ một trận, no một trận thán ngày, mà bây giờ không chỉ có thể ăn no cái bụng, ngủ ngon giấc, chính mình không có chuyện còn có thể tìm người luận bàn võ nghệ, con trai của chính mình một bên học võ nghệ, một bên đọc thư.

Cuộc sống như thế đã để hấn thỏa mãn, Hoàng Đế lão nhi là ai hấn không có chút nào quan tâm, hấn chỉ quan tâm có thể hay không tiếp tục trải qua cuộc sống như thế.

Thế nhưng Điền Vi không quan tâm, Viên Thuật cùng Kì Linh nhưng không thể không quan tâm.

Bọn họ xuất thân sĩ tộc, mỗi ngày đều chìm đắm ở quyền lực đấu tranh cùng lợi ích tranh cướp trong, trong xương thì có đối với địa vị cao khát vọng.

Liên tiếp không biết bao nhiêu cái hít sâu, Viên Thuật mới chậm rãi khôi phục lại yên lặng, nhưng sắc mặt vẫn cứ bởi vì sung huyết mà đỏ lên.

"Phụng hiếu, ý của ngươi là "

Lần này, là Quách Gia đưa tay che khuất Viên Thuật miệng.

"Đường cái, nhìn thấu không nói toạc, có một số việc cũng không thể tùy tiện nói, tai vách mạch rừng."

"Áo! Đúng đúng đúng "

Viên Thuật này mới phản ứng được, vội vã ở bên trong phòng nhìn quét một vòng, kiểm tra có hay không có khả nghi địa phương. Mà Kì Linh càng là đi

tới đi lui, cẩn thận kiểm tra.

Quách Gia trong lòng nín cười, hai người này đều bị lời nói mới rồi làm choáng váng đầu óc, chính mình cái chỗ chết tiết này tầm thường cái nào sẽ có người đến?

Trong lòng có quỷ, thì sẽ nghi thần nghi quỷ!

"Phụng hiếu, người lời nói mới rồi ta vẫn là không hiểu lắm. Hiện nay Hoàng Đế tuổi xuân đang độ, đại hán cũng hùng bá tứ phương, ta làm sao có khả năng có cơ hội "

"Đường cái huynh, thực không dám giấu giếm, đại hán tuy rằng ở bề ngoài vẫn như cũ cường thịnh. Thế nhưng bên trong quyền lực đấu tranh càng ngày càng kịch liệt, Hoàng Đế, sĩ tộc, Đại tướng quân, hoạn quan minh tranh ám đấu càng lúc càng kịch liệt. Người ngầm lại xem, nếu là có một ngày Hán linh đế đột nhiên nổ chết, sẽ phát sinh cái gì?"

Nói Hoàng Đế nổ chết nhưng là diệt cửu tộc Thao Thiên tội lớn, chỉ tiếc đang ngồi bốn người, một không để ý, một không có hoàng quyền quan niệm, còn có hai cái đã bị làm choáng váng đầu óc, ai cũng không có phản đối.

"Hoàng Đế nổ chết, hai vị hoàng tử tuổi nhỏ đăng cơ, nhưng đem không cầm được triều chính, các thế lực lớn tranh chấp tăng lên, vô cùng có khả năng gọi ra chính biến, sau đó, sau đó "

Viên Thuật càng nói càng kinh, đến cuối cùng lại là nói không được.

"Đường cái huynh, khi đó, nhưng dù là cơ hội của người, để nhất thiên hạ đại sĩ tộc con trai trưởng, hiệu lệnh thiên hạ a!"

"Phải! Là! Là nhưng là Hoàng Đế vì sao lại nổ chết?"

Viên Thuật tuy rằng kích động, nhưng vẫn là phát hiện Quách Gia trong lời nói vấn đề.

"Số trời a!"

Vấn đề này Quách Gia cũng không phải Tốt trả lời, cũng không thể nói sách sử viết Hán linh đế không sống nổi mấy năm đi. Thế nhưng có thể đừng quên hán hiện tại chính là cái thần côn, bất cứ vấn đề gì cũng có thể đẩy lên số trời đi tới.

"Thì ra là như vậy! Phụng hiếu thật không hổ là thần tiên đệ tử, nếu như tương lai của ta làm, làm ta nhất định phong người vì nước sư."

Vẫn không có ngồi trên ngôi vị hoàng đế, Viên Thuật đã nghĩ phong thưởng Quách Gia, cũng thật là phù hợp hán ngông cuồng tính tình.

"Khụ khụ đường cái huynh, lần này ta dự đoán Thiên Cơ bị thương rất nặng, khả năng muốn nghỉ ngơi một quãng thời gian. Khụ khụ "

Quách Gia ho kịch liệt lên, hán mới không để ý Viên Thuật sau đó phong không phong chính mình vì nước sư đây, ngược lại Viên Thuật làm không được mấy ngày Hoàng Đế liền muốn chết rồi, hán quan tâm chính là tiền.

"Phụng hiếu mau mau nghỉ ngơi, chờ người thương thể khôi phục, ta trở lại thăm người." Viên Thuật vội vàng cẩn thận từng li từng tí một địa đồ chính mình "Công thần" ngồi xuống nghỉ ngơi.

"Ki Linh, đem tiền trên người người túi cùng bội kiểm đều lưu lại, để phụng hiếu nhiều mua vài món đồ bồi bổ thân thể, ta đại nghiệp có thể khuyết không được phụng hiếu."

Chỉ có hai người móc ra trên người hết thầy tiền cùng với hai cái bội kiểm, còn hoan vui mừng hi địa đi rồi.

Nói đến, Viên Thuật bên người mang theo tiền tài cũng thật là kinh người, ít nhất đầy đủ một hộ nhà năm người ở Lạc Dương sống hết đời Vô Ưu, càng không cần phải nói hai cái hoa lệ bội kiểm.

Xưa nay chưa từng thấy nhiều như vậy tiền Điền Vi con mắt toả sáng, nguyên lai kiểm tiền như thế dễ dàng!

Hán kích động can nỏi lên miếng đồng, không ngừng được địa cảm khái, muốn nhiều tể vài con dê béo.

"Phụng hiếu, chúng ta như vậy lừa người được không?"

"Lừa người? Ta có thể đều là ăn ngay nói thật a!"

Quách Gia thần bí nở nụ cười, xoay người rời đi. Viên Thuật trong lịch sử đúng là làm Hoàng Đế, tuy rằng chỉ là tự phong, nhưng cũng là sự thực a.

Điền Vi tự nhiên không hiểu Quách Gia lời này ý tứ, nhưng hán cũng không nghĩ nhiều, tiếp tục đi cắn hán miếng đồng.

Mấy ngày kế tiếp, Quách Gia làm bộ đường thương đáng vẽ, đóng cửa không ra.

Cho tới mấy chuyện xấu Lưu Bị, Quách Gia không có đề ở trong mắt, hiện tại Lưu Bị còn chẳng là cái thá gì, liền mặt quan, trương hai huynh đệ cũng

không nhận ra.

Nhưng mà xem thường mang đến thường thường sẽ là hối hận.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 50 phong tuyết sát nhân dạ

Mùa đông càng ngày càng lạnh, nhiệt độ không ngừng giảm xuống, Lạc Dương cũng rất cực nghênh đón 182 năm trận tuyết rơi đầu tiên.

Hoa tuyết phiêu phiêu, mang theo càng ngày càng dày đặc năm vị.

Tết xuân sắp tới.

Quách Gia lại phát hiện, ở Hán đại, tết xuân dĩ nhiên không phải một may mắn tháng ngày!

Dựa theo cổ nhân quan điểm, tháng giêng mừng một, ngày mừng 2 tháng 2, ngày mừng 3 tháng 3 đều là dương trong chi dương tháng ngày, là mang tính tan nạn tháng ngày.

Nhưng mà tháng ngày không nữa Tốt cũng được, vậy thì cùng gây trúc như thế, gặp phải tiết gây trúc chỗ nào đều là bóng loáng, thuận, liền tiết chỗ đó là mụn nhọt.

Vì lẽ đó, loại này tháng ngày gọi tiết, cái gọi là tết xuân, chính là mùa xuân bên trong tới không may mắn tháng ngày!

Bởi vì tết xuân loại này ngày lễ không may mắn, không dễ chịu, thế nhưng ngày đó còn phải quá, vì lẽ đó mọi người đã nghĩ ra các loại quan hệ biện pháp: Khu quý trừ tà, cầu phúc nghênh tường

Lâu dần, liền hình thành các loại quá tết xuân tập tục.

Vì lẽ đó Hán đại tết xuân chủ đề không phải đoàn viên, vui mừng, mà là cung phụng quý thần, cầu khẩn thần linh bảo hộ.

Lần đầu tiên nghe được chuyện này thời điểm, Quách Gia kinh ngạc một hồi lâu, có điều sau đó liền khôi phục yên tĩnh.

Tuy rằng ở bất ngờ, nhưng hợp tình hợp lý.

Càng là lạc hậu xã hội liền càng là đối với quý thần có không thể xóa đi kính nể!

Đương nhiên, Quách Gia vẫn là rất vui vẻ. Đồi trước thân ở Nam Phương hấn chưa bao giờ từng thấy lớn như vậy tuyết, chỉ trong chốc lát liền bao trùm toàn bộ thế giới, bao phủ trong làn áo bạc, vạn dặm tuyết phong.

Buổi tối!

Kích động Quách Gia vẫn cứ lôi kéo Điền Vi, xuân thể nhân ở dưới mái hiên nấu rượu thưởng tuyết.

Đáng tiếc hai cái Đại lão thô chỉ lo uống rượu, đối với mỹ lệ tuyết thế giới không có một tia hứng thú, đúng là điển mẫu đối với tuyết có hài đồng đặc hữu yêu thích, một người ở trong sân vui cười hơn hờ địa chơi cái liên tục, lại là quả cầu tuyết, lại là chồng Tuyết Nhân.

Từ quá ba tuần, Quách Gia có chút say mê, nhưng vào lúc này nghe được Điền Vi phát sinh một tiếng quát nhẹ.

"Có động tĩnh!"

Nhìn thấy Điền Vi gò má căng thẳng, hai mắt lấp lánh, Quách Gia cùng xuân thể nhân lập tức cảm thấy không ổn, cũng đều yên tĩnh lại tinh tế lắng nghe.

Chỉ là hai người võ nghệ cách biệt Điền Vi quá nhiều, thân thể năng lực cảm nhận cũng kém xa Điền Vi, cái gì đều không nghe.

"Hắc Đại Cá, làm sao?"

"Có người, rất nhiều người, đập tuyết mà đi, hướng về chúng ta nơi này tới gần. Hôn nữa động tác rất nhẹ, ta suýt chút nữa đều không có nghe đánh tới."

"Lớn như vậy phong tuyết, lên lên lút lút địa hướng về chúng ta nơi này dựa vào lại đây, tuyết đối có vấn đề. Hôn nữa nhìn dáng vẻ không phải phổ thông vô lại, sẽ là người nào đây?" Xuân thể nhân trong nháy mắt nhận ra được không đúng, nghi vấn nhìn về phía Quách Gia.

"Ta cũng đoán không ra, sẽ không có nhân hòa chúng ta có lớn như vậy cừu hận đi." Quách Gia đồng dạng nghi hoặc, cùng mình có mâu thuẫn người là có, nhưng cũng không đến nỗi phái ra trận thế như vậy đi.

"Quán hần là ai, ta đi xé ra bọn họ!"

Nóng nảy Diên Vi nổi giận đùng đùng địa đứng dậy vừa muốn đi ra giết người, lại bị Quách Gia kéo lại.

"Hắc Đại Cá, giết người không đáng kể, nhưng hiện tại khẩn thiết nhất chính là bảo vệ tiểu mẫn cùng chị dâu. Chúng ta chỉ có thể thủ tại chỗ này, không phải vậy vạn nhất có cả lọt lưới xông tới, hậu quả khó mà lường được."

"Được, ta nghe phụng hiếu!"

Diên Vi nhìn một chút trong viện diên mẫn, cắn răng gật gật đầu.

"Tiểu mẫn, lại đây. Là một người nam tử hán có phải là phải bảo vệ mẫu thân."

"Ừm! Ta đương nhiên sẽ bảo vệ nương."

Nguyên bản gầy yếu diên mẫn bởi vì gần nhất tháng ngày càng ngày càng tốt, thân thể dần dần khỏe mạnh lên, khỏe mạnh kháu khỉnh, hơi có chút Diên Vi đáng đáp.

Hắn cắn răng, giờ lên quả đảm nhỏ lời thề son sắt địa bảo đảm đạo, cái kia dáng vẻ khả ái để Quách Gia ba người đều là nở nụ cười, không khí sốt sắng hơi hơi hòa hoãn chút.

"Tiểu mẫn thực sự là đứa trẻ tốt, mau vào đi thôi! Bảo vệ tốt mẹ ngươi, nhớ kỹ, bất luận phát sinh cái gì cũng không muốn đi ra."

Diên mẫn sau khi vào nhà, dựa theo Quách Gia dẫn dò tắt ngọn đèn, toàn bộ danh nhân đường trong nháy mắt chìm vào Hắc Ám.

Nồng đậm trong màn đêm, ba người đàn ông tĩnh tọa trong viện, một người tay cầm song kích, một người cẩn thận đao, một người nắm trường kiếm, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Không khí dần dần mà động lại lên, liền ngay cả tiếng hít thở đều nhỏ đến mức không thể nghe thấy.

"Hắc Đại Cá, thể nhân, tối nay có thể muốn giết cái thoải mái, không ngủ không ngớt." Nam tử cầm kiếm ngữ khí khinh hoãn, hoàn toàn không có nói tới giết người thì hung ác, nhưng vẫn như cũ để bên cạnh hai người cảm nhận được nồng nặc sát khí.

"Ta song kích từ lâu khát khao khó nhịn, tối nay liền muốn để nó uống máu." Tay cầm song kích cự Hán âm thanh muốn hùng hồn nhiều lắm, liền ngay cả không khí đều đang vì hắn run rẩy.

"Phụng hiếu, ta lại nghĩ tới ngươi giết người ca, tối nay ta muốn xướng giết người ca đảm máu." Cẩn thận đao nam tử ngữ khí như thường, tương tự không có chút cùng sợ sệt.

"Rất tốt, động thủ!"

Theo Quách Gia một tiếng quát nhẹ, ba người các bên một phương, Diên Vi bảo vệ cửa chính, mà Quách Gia, xuân thể nhân các thủ một chỗ tường viện.

Danh nhân đường lần thứ hai yên tĩnh lại.

Tất tất tốt tốt

Một trận quần áo ma sát âm thanh sau khi, tường viện trên lộ ra một viên tròn vo đầu người, chính dựa vào tuyết động phản xạ ra vì chỉ nhìn hướng về đen kịt trong sân.

"Nam nhi làm giết người, giết người không lưu tình."

Đột nhiên, một trận quát nhẹ ở hần bên tai vang lên, cái kia cái đầu người chủ nhân lập tức ý thức được không ổn.

Chỉ là không đợi hắn làm ra bất kỳ phản ứng nào, hắn liền nhìn thấy một cái tròng đao mang theo sắc bén ánh đao trong đêm đen lóe lên, gào thét mà tới.

Phù phù

Sau đó, hắn chứng kiến chính là tất cả xung quanh lấy quý dị góc độ xoay tròn, càng lúc càng nhanh, mãi đến tận oanh một tiếng đập xuống mặt đất.

Hắn giờ phút này rõ ràng, mình đã đầu người rơi xuống đất.

Một mảnh ám áp máu tươi chiếu vào tuyết trắng mênh mang trên, rất nhanh mất đi hết thảy nhiệt độ, mà một cái sinh mệnh liền như thế biến mất rồi.

"Thiên thu Bất Hủ nghiệp, đều ở giết người trong."

Một bên khác, Quách Gia bất động về mặt, chỉ là nhẹ nhàng đem trường kiếm văng lại người trên cổ một vết.

Viên Thuật lưu lại bảo kiếm xác thực bắt phạm, không chỉ có là trang sức hoa lệ, tương tự chém sắt như chém bùn, này nhẹ nhàng một vết chỉ để lại một đạo nhọt nhạt vết thương, nhưng cũng mang đi người tới sinh mệnh.

"Thân bộ tước thiết kiếm, giận dữ tức giết người!"

Thanh thế to lớn nhất vẫn là Điền Vi, dựa vào khiếp người thân thể cùng sức mạnh kinh người, dừng không thể đỡ địa vung lên song kích, một đạo đem người chặn ngang bẻ gãy, ruột, nội tạng gần một chỗ một đạo từ đầu bộ đánh xuống, tươi sống đem người chém thành hai khúc, từ từ ngã vào tuyết trong.

Chỉ là một đòn liền dẫn đi rồi hai cái sinh mệnh, mà Điền Vi cũng giống như mới từ bên trong ao máu mò đi ra như thế, máu me khắp người.

Phù phù

Phù phù

Dựa vào đợt thứ nhất đánh lên, Quách Gia ba người trong nháy mắt chém giết gần mười người.

Lúc này, đến địch môn cũng rất cục ý thức được đối thủ đã sớm chuẩn bị, thế nhưng bọn họ không có chút nào hoảng.

"Chúng tiểu nhân, đừng tiếp tục từng cái từng cái quá khứ, mọi người cùng nhau phiến. Đối diện chỉ có mấy người, một khi vượt qua đi, bọn họ phải chết chắc!"

Không sai, đám người kia có tuyệt đối nhân số ưu thế, dựa vào nhiều người, bọn họ cấp tốc vây quanh Quách Gia ba người.

Nhìn kỹ lại, đám người kia quần áo cũ nát, vũ khí hỗn độn, dường như sơn tặc, nhưng nhân số nhưng có tới gần trăm người.

Thành Lạc Dương trong, làm sao trà trộn vào đến rồi gần trăm cường đạo?

Nhiên mà bọn hắn lúc này đã hoàn mỹ suy nghĩ nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 51 tuyệt cảnh

Cường đạo thực lực bắt phạm, hoàn toàn không phải trên đường cái vô lại có thể so với, hơn nữa sát ý lăm lăm, tựa hồ cũng không phải lần đầu tiên thấy máu.

Dựa vào không tầm thường sức chiến đấu, hơn nữa đều có vũ khí kề bên người, bọn họ cho Quách Gia ba người tạo thành rất lớn quấy nhiễu.

"Các anh em, giết a, cho huynh đệ đã chết báo thù!"

Theo một trận hò hét, thế công của bọn họ càng là hung mãnh, không muốn sống xung phong lên.

Đương nhiên, Quách Gia ba người cũng không phải tùy tiện là có thể nắm quả hồng nhữn. Điền Vi vốn là võ nghệ phi phạm siêu cấp chiến tướng, Quách Gia trong mấy ngày nay đã nắm giữ tam lưu võ tướng thực lực, mà xuân thể nhân thực lực cũng tiếp cận tam lưu võ tướng.

Ba người lưng tựa lưng, thiếp thành một vòng nhỏ, từng người phòng ngự một mặt.

Dựa vào mạnh mẽ thực lực cá nhân, ba người không chỉ có chống lại rồi cường đạo xung phong, trái lại từng người đánh giết mấy người.

Đặc biệt là Điện Vi, song kích tung bay, vừa nhanh vừa mạnh, cường đạo trong không có có thể ngăn cản hợp lại người, đều là chạm vào tức chết.

Thời gian dần dần trôi qua, cường đạo môn xung phong tư thế càng ngày càng yếu, hung ác về mặt cũng ở đối diện ba người lãnh huyết giết chóc chậm rãi ngưng trệ.

Lúc này cường đạo còn có hơn tám mươi người.

Rất nhanh song phương tiến vào đối lập trạng thái, nhìn đối diện ba người dưới chân ngang dọc tứ tung thi thể, cường đạo cũng bắt đầu do dự, thường thường là đi tới vùng trên hai kiếm liền muốn lùi về sau.

Đặc biệt là trung gian cái kia vóc người to lớn hắc hán tử, ở trong mắt bọn họ thành Tử Thần, không ngừng dùng song kích thu gặt sinh mệnh, càng làm cho bọn họ không ngừng lùi lại, không có người nào dám xúc phong mang.

Hoảng sợ!

Hoảng sợ đang chậm chậm sinh sôi, cường đạo làm sao cũng không sẽ nghĩ tới nho nhỏ này trong sân lại ở một vị một đầu một vạn, mà hai người khác võ nghệ cũng tuyệt đối không kém.

Tình thế nghịch chuyển, cường đạo môn trái lại thành bị từng bước xâm chiếm đối tượng, mà bị vây công ba người trái lại thành nuốt sống người ta hung thú.

Quách Gia ba người tựa hồ từ từ chiếm cứ thượng phong, như vậy tiếp tục giết, cường đạo môn chính là chết hết cũng không thể gây tổn thương cho đến bọn họ.

Nhưng mà tình thế lần thứ hai nghịch chuyển cũng chỉ trong nháy mắt.

"Chúng tiểu nhân, đến mấy người, xung kích mặt sau gian nhà! Bên trong nhất định có người!"

Một tiếng hô to, lập tức để Quách Gia ý thức được không ổn, cường đạo bên trong có cao nhân.

Quách Gia ba người tuy rằng dừng mãnh, nhưng cũng chỉ là tự vệ có thừa, vẫn không có chiếm cứ tuyệt xứng đáng phong.

Mà người này nhưng có thể thông qua Quách Gia ba người trạm vị phán đoán ra bọn họ đang bảo vệ trong phòng người, người này không thể khinh thường.

Trong giây lát này, Quách Gia ý nghĩ là: Tìm tới người này, nhanh chóng giết hấn, không phải vậy phiền phức Đa Đa.

Chỉ tiếc Dạ Hắc Phong Cao (ban đêm gió lớn), người kia cũng chỉ là hô một câu liền không tiếp tục nói nữa, mà tuyệt động phản xạ vi quang căn bản không đủ để để Quách Gia tìm tới hấn.

Giảo hoạt gia hỏa.

Nếu không tìm được người này, Quách Gia cũng chỉ có thể nghĩ biện pháp ứng phó.

"Hắc Đại Cá, canh giữ ở trước phòng, ta cùng thể nhân bảo vệ người hai cánh, bảo vệ chị dâu cùng tiểu mẫn quan trọng."

Tuy rằng biết rõ đây là kế địch phân tán kế hoạch của bọn họ, nhưng Quách Gia cũng không thể không trên bộ, dù sao hấn không dám nắm chị dâu cùng điện mẫn tính mạng làm tiền đặt cược.

Mà ngăn trở cửa phòng nhiệm vụ như vậy cũng chỉ có Điện Vi như vậy một đầu một vạn dũng tướng mới có thể làm đến, Quách Gia cùng xuân thể nhân đều là muốn kém một chút.

Ba người vừa đánh vừa lui, vững vàng bảo vệ cửa phòng.

Cứ việc nằm ở bị động, nhưng Quách Gia ba người vẫn là chiếm cứ thượng phong, thừa dịp khoảng thời gian này bọn họ lại giết mười mấy người.

Lúc này cường đạo chỉ còn dư lại hơn bảy mươi người.

Nhưng mà Quách Gia trong lòng không ổn cảm giác càng ngày càng nặng, người này giảo hoạt, chiến thuật của bọn họ tất nhiên còn có thể biến hóa.

Sau đó, bọn họ còn có thể ra chiêu gì đây?

"Phân ra mười người cuốn lấy Hắc Đại Cá, không cần mạnh mẽ tấn công, những người khác toàn lực công kích hai người khác."

Quả nhiên, Quách Gia còn ở khổ tương, này người đã ra chiêu.

Hắn biết rõ trung gian cự Hán Vũ lực kinh người, không thể ngang hàng, mà hai cánh nhân tài là nhược điểm, cũng là bọn họ điểm đột phá.

Đã như thế, Điền Vi vừa bảo vệ phía sau, lại muốn phòng ngự trước người nhiều loạn mui người, sự công kích của hắn tính giảm mạnh, đồng thời cũng lại phân không xuất thần đến cứu viện trợ Quách Gia cùng xuân thể nhân.

Vốn là phối hợp với nhau ba người lập tức bị cắt ra, từng người vì là chiến, thực lực một hồi rất là hạ thấp.

Mà Quách Gia cùng xuân thể nhân tuy rằng cường hãn, nhưng cũng vô cùng có hạn.

Bọn họ ở Điền Vi trợ giúp dưới vẫn còn có thể ngăn trở mấy chục người, thế nhưng dựa vào chính mình đơn độc sức mạnh, cũng tuyệt đối không ngăn được nhiều người như vậy.

Này quân cường đạo cũng là mỗi người khôn khéo, lập tức rõ ràng Đầu Mục chủ ý.

Đột nhiên tình thế xoay chuyển rất nhanh lần thứ hai để bọn họ chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, thêm vào huynh đệ đã chết môn kích thích, càng làm cho bọn họ mất lộ ra hung quang, thế tiến công càng thêm hung mãnh lên.

Quách Gia cùng xuân thể nhân hầu như lâm vào tuyệt cảnh.

Chỉ là chốc lát, hai người bọn họ liền thân trong mấy đao, dồn dập treo thái, đánh tiếp nữa, chống đỡ không được bao lâu.

"A!"

Mặt sau Điền Vi thấy thế, hai mắt đỏ đậm, sắc mặt điên cuồng, trơ mắt mà nhìn chính mình huynh đệ tốt nhất người đang ở hiểm cảnh nhưng không thể giúp một tay, hắn giờ phút này điên rồi.

Hai cái trùng kích trên dưới tung bay, mỗi một lần đều mang theo toàn bộ khí lực, chỉ là cái kia cổ ngưng trệ sát khí liền có thể dọa ngã người bình thường.

Hắn nỗ lực y dựa vào chính mình lực bộc phát đem kẻ địch bên người toàn bộ cắn giết, sau đó sẽ đi cứu viện huynh đệ của chính mình.

Trong nháy mắt, liền có ba người bị trùng kích miễn cưỡng địa chém thành hai nửa.

Còn lại bảy người toàn thân run rẩy, sợ vỡ mặt hắn, bọn họ từ trước tới nay chưa từng gặp qua mạnh mẽ như vậy, như thế tàn bạo chiến sĩ.

Này vô địch cự Hán thành Địa Ngục sứ giả, chuyên môn đến thu gặt tính mạng của bọn họ, bọn họ cảm giác mình một cái chân đã bước vào Quỷ Môn Quan.

"Ngu xuẩn, cuốn lấy hắn, không muốn cho hắn chém giết gần người cơ hội!"

Đang lúc này, lại là người kia lần thứ hai lên tiếng, còn lại bảy người dồn dập tỉnh lại, các lùi về sau nửa bước, sẽ không lại cho Điền Vi cơ hội gần người.

Như vậy, Điền Vi lần thứ hai bị vây ở cửa phòng cùng trong bảy người, lùi thì lại cứu không được huynh đệ của chính mình, tiến vào thì lại bại lộ phía sau gian nhà, hắn đứng ở chính giữa hết đường xoay xở.

"A!"

Nhìn Quách Gia trên người lần thứ hai thêm trên một đạo vết đao, Điền Vi cả người run rẩy, nhưng lại không thể làm gì.

Đời này, hắn chưa từng có như vậy uất ức quá, một tiếng rống to lần thứ hai xé rách đêm đen nhánh mực, nhưng không thể mang cho bọn họ bất kỳ sự giúp đỡ gì.

Lúc này Quách Gia đúng là không có Điền Vi nghĩ đến thê thảm như vậy, tuy rằng thân trong mấy đao, đúng là đều không có thương tổn được vị trí then chốt, lực chiến đấu của hắn không có giảm xuống.

Chỉ là vết thương số lượng không ít, trong lúc nhất thời mặt ngoài thân thể lưu không ít máu tươi, nhuộm đỏ quần áo, nhìn qua đáng sợ thôi.

Đời trước thật sự chết quá, đời này cũng trải qua sống còn trong lúc đó, bây giờ Quách Gia đã sớm không phải người bình thường, như vậy tình hình tuy rằng nguy cấp, nhưng vẫn không có đánh bại ý chí của hắn.

Hắn biết: Càng là tình huống nguy cấp, liền càng phải gắng giữ tỉnh táo.

"Thế nhân, hướng về cửa phòng lùi, chỉ cần chúng ta ba người tụ tập cùng một chỗ, liền tuyệt đối không có chuyện gì!"

Một thêm một đại với hai, đây là Quách Gia đời trước liền hiểu được đạo lý, kẻ sách hiện nay, chỉ có ba người lần thứ hai tụ tập cùng một chỗ, mới có thể vượt qua cửa ải khó.

"Hồng!"

Xuân thể nhân nổi giận gầm lên một tiếng, vung mạnh tròng đao, ép ra trước người mấy người, bắt đầu hướng về Điện Vi tới gần.

Lúc này, cường đạo còn có năm mươi người.

Tuy rằng gian nan, thế nhưng liều mạng trúng vào mấy đao, Quách Gia cùng xuân thể nhân vẫn là có thể chậm rãi tới gần Điện Vi.

Chỉ còn dư lại mười bộ khoảng cách, hi vọng đang ở trước mắt, Quách Gia cùng xuân thể nhân kích động trong lòng càng ngày càng mãnh liệt.

Ba người tụ thành một đoàn, đêm nay bọn họ liền có thể sống sót.

Nhưng là, ở tại bọn hắn không nhìn thấy trong màn đêm, một người đứng cường đạo phía sau cùng.

Hắn nhìn Quách Gia cùng xuân thể nhân càng ngày càng tiếp cận Điện Vi, trên mặt nhưng không có nửa phần lo lắng, trái lại lộ ra một tia hung tàn nụ cười.

Hai tay của hắn chậm rãi giơ lên, mà trong tay hắn dĩ nhiên nắm một con tiểu nỗ, cung tên đối với phương hướng chính là Quách Gia.

Sinh tử trong nháy mắt, mà Quách Gia còn cái gì cũng không biết.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương 52 âm mưu

Thành Lạc Dương hướng về hướng đông bắc hướng về hơn 100 km, có một toà vạn an sơn.

Núi đá san sát, con đường gồ ghề, thế núi cực kỳ phức tạp, bởi vậy lại bị kêu là Thạch Lâm sơn.

Thạch Lâm vùng núi nơi ty đãi, Tịnh châu, Ký Châu ba châu giao giới chỗ, hơn nữa địa thế phức tạp, trở thành việc không ai quản lý khu vực.

Mà ở Thạch Lâm trên núi, có một nhóm Thạch Lâm tộc, bọn họ chuyên môn dựa vào đánh cướp chu vi thôn xá cùng với qua đường đội buôn vì là nghiệp, có thể nói làm hại tứ phương.

Dân chúng chung quanh rất được khổ, đã từng nhiều lần thỉnh cầu địa phương quan phụ mẫu trừ hại, nhưng mà Thạch Lâm sơn nằm ở việc không ai quản lý khu vực, ba châu quan lại đều không muốn tiếp cái phiền toái này, liền lẫn nhau từ chối trách nhiệm, đều không làm.

Thời gian lâu dài, Thạch Lâm tộc không chỉ có không có chịu đến chèn ép, trái lại làm to, bây giờ đã có tiếp cận hai ngàn cường đạo.

Quan phủ phản ứng lại, lại nghĩ trừ tộc, đáng tiếc hai ngàn cường đạo đã vượt xa khỏi một huyện binh lực, cho dù chu vi mấy huyện hợp lực, cũng đồng dạng không phải Thạch Lâm tộc đối thủ.

Như vậy, hai ngàn Thạch Lâm tộc cùng bọn họ sơn đại vương Dương Phụng Đông Hán những năm cuối có khác một Dương Phụng, chính là Thái Phó dương chấn động con trai, Dương gia tướng tổ tiên vững vàng chiếm lấy nơi này, lại không người muốn ý trêu chọc.

Tối hôm đó, Dương Phụng chính đang chính mình trong sơn trại thiết yến uống rượu, mà tiệc rượu trên chỉ có một vị khách nhân.

Bạch diện tai to thù, cánh tay dài cùng đầu gối, dĩ nhiên là Lưu Bị Lưu Huyền Đức.

"Quân sư, kế hoạch tối nay coi là thật có thể thành công?"

Quân sư, đại nho Lô Thực học sinh Lưu Bị dĩ nhiên lắc mình biến hóa thành Thạch Lâm tộc quân sư!

Đây là có gì?

Nguyên lai Lưu Bị từ khi ngày ấy ở tề phượng các bị Quách Gia rơi xuống mặt mũi sau đó, liền đối với Quách Gia sinh ra oán hận.

Càng nghĩ càng giận hắn mua được Lạc Dương đầu đường vô lại đi giáo huấn Quách Gia một trận, ai biết những này vô lại dĩ nhiên hành sự bất lực, trái

lại toàn đều biến mất.

Sau khi, Luru Bị trong lòng dần dần bất an lên.

Cẩn thận ngấm lại, chính mình chỉ là Lô Thực vô cùng xem thường một học sinh, mà Quách Gia phía sau nhưng đứng Tuân gia.

Một khi chuyện của mình làm bị Quách Gia trước mặt mọi người vạch trần, phỏng chừng Lô Thực không chỉ có sẽ không thiên vị chính mình, ngược lại sẽ cái thứ nhất lao ra nắm lấy chính mình, đại nghĩa diệt thân.

Như vậy bất an làm cho hắn đang nghe giảng bài thi hoàn toàn tập trung không được tinh thần, nhiều lần Phán Thần, liền với bị Lô Thực quở trách mấy lần.

Ở một đám đồng học trong bị trước mặt mọi người quở trách, Luru Bị mặt đỏ tới mang tai, lúng túng không thôi, rốt cục sinh ra rồi đi Lạc Dương ý nghĩ.

Trong nhà giúp đỡ lộ phí cơ bản đã bị mình ăn chơi chè chén địa dùng hết, còn nợ Công Tôn Toàn một bút không nhỏ nợ nần, thế nhưng đối với Lạc Dương toà này hoa đều lưu luyến làm cho hắn ở đi cùng không đi ở giữa do dự không quyết định.

Ở đây vô trong vượt qua mấy ngày sau, hắn phát hiện Quách Gia không có một chút nào động tác, một viên bất an tâm dần dần bình tĩnh lại.

Mãi đến tận có một ngày, Công Tôn Toàn mang đến một cái tin: Quách Gia cùng đệ nhất thiên hạ sĩ tộc Viên gia liên lụy quan hệ, cứ nói Viên Thuật từ Quách Gia nơi đó khi trở về đây mặt hưng phấn, đặc ý phi phạm, tựa hồ ăn tiên đan.

Công Tôn Toàn chỉ là coi như thú đàm luận tùy ý nói chuyện, lại làm cho một bên Luru Bị sinh ra hàn ý trong lòng.

Vốn là chỉ là một Tuân gia đã không phải là mình có thể ngang hàng, hơn nữa cái này bốn đời tam công Viên gia, đến thời điểm chính mình ở Lạc Dương nên làm gì tự xử.

Lẽ nào Quách Gia trước không khó vì chính mình là vì chờ đợi thời cơ một lần bắt chính mình?

Một khi có loại ý nghĩ này, Luru Bị liền cũng không ngồi yên được nữa.

Lão sư trách cứ, tiền tài thiếu, hơn nữa Quách Gia uy hiếp, Luru Bị rốt cục quyết định rồi đi Lạc Dương quyết tâm.

Đi ở về nhà trên đường nhỏ, đạp lên tuyết trắng mênh mang, Bắc Phong ô ô, Luru Bị trong lòng sinh ra bi thương tâm ý.

Ngấm lại chính mình mới tới Lạc Dương thời gian, là cỡ nào hùng tâm tráng chí, hăng hái, lập lời thề muốn ở Lạc Dương nổi bật hơn mọi người, trở thành người trên người.

Chỉ là nhiều lần trần trọc, thế sự không khỏi người quyết định, thực tế tàn khốc cho hắn mạnh mẽ một đòn, Luru Bị phát hiện hàn môn tử đệ ở cái này sĩ tộc xưng bá thời đại căn bản không có nổi bật hơn mọi người cơ hội.

Mà hắn Luru Bị cũng đồng dạng không chiếm được lên cấp cơ hội, vì lẽ đó hắn thỏa hiệp, lựa chọn dùng ăn chơi chè chén để che dấu trong lòng mình thống khổ cùng chí khí khó thù.

Mà bây giờ chính mình mặt mày xám xịt, thân đơn bóng chiếc địa trên đường đi về nhà, càng là cỡ nào đến thâm thâm.

Luru Bị có đau khổ, có bi thương, càng có oán hận.

Luru Bị không oán giận cản trở chính mình sĩ tộc, bởi vì mình biết mình đâu không lại họ, vì lẽ đó hắn đem hết thảy oán hận đều đặt ở "Bức đi" chính mình Quách Gia trên người.

Lúc này Quách Gia thành hắn lâu dài tới nay thống khổ phát tiết điểm.

Nhà đột còn gặp mưa, thuyền muộn lại ngộ ngược gió. Xui xẻo Luru Bị dĩ nhiên gặp gỡ hung tàn Thạch Lâm tặc, không chỉ có cướp đi hắn còn sót lại lộ phí, còn đem chính hắn cũng trói lên núi.

Tựa hồ là trời cao cũng không nhìn nổi Luru Bị vận xui, mạnh mẽ nghịch chuyển hắn số mệnh, son đại vương một chút vừa ý Luru Bị đáng về thư sinh chất, phong hắn làm Thạch Lâm tặc quân sư.

Về phần tại sao Dương Phụng sẽ chiêu một chưa bao giờ từng thấy người làm quân sư đây? Là bởi vì Dương Phụng gần nhất cũng gặp phải vấn đề khó.

Hắn Thạch Lâm tặc chậm rãi làm to, không có gây nên triều đình chú ý, trái lại gây nên một luồng bí ẩn thế lực chú ý. Nguồn thế lực này không phải người khác, chính là tàn mảy châu, thanh thế hùng vĩ Thái Bình Đạo.

Một người tên là Đường chu người trẻ tuổi, tự xưng Thái Bình Đạo đại tiên lương sư dưới trướng đệ tử, lại muốn đến thu phục hắn này cổ Thạch Lâm tặc.

Nếu là những người khác, Dương Phụng tự nhiên không chút do dự mà chặt bỏ hắn đầu chó, phí lời đều không có một câu. Thế nhưng cái này Đường

chuẩn theo một trăm cực kỳ cường hãn tráng sĩ, được xưng đại hiền lương sư đội hộ vệ Hoàng cân lực sĩ.

Những người này mỗi người cường hãn, mỗi một cái đều có thể một mình đối kháng thủ hạ của chính mình mấy người. Đáng sợ nhất chính là, những người này mang theo sát khí cùng cuồng nhiệt tông giáo tín ngưỡng, không sợ đau, không sợ chết, Đường chu ra lệnh một tiếng, sẽ không muốn sống địa xung phong.

Dương Phụng thủ hạ oan hồn dã quỷ số lượng tuyệt đối không ít, cũng coi như là đầy tay máu tanh, nhưng mặc dù như thế hán vẫn bị kinh sợ đến, liền càng không cần phải nói dưới tay hán những kia phổ thông Thạch Lâm tặc, mỗi người đều sợ vỡ mật.

Chỉ là dưới trướng một đệ tử thì có chiến đấu như vậy lực, lớn như vậy hiền lương sư sẽ mạnh bao nhiêu?

Dương Phụng sợ sệt, thế nhưng trong lòng hán vẫn là không muốn quy thuận Thái Bình Đạo, làm quen rồi lão đại hán làm sao có khả năng dễ dàng tiếp thu người khác sai phải?

Chính vào lúc này, thủ hạ báo cáo nắm lấy một Lạc Dương đến thư sinh, Dương Phụng trên mặt dữ tợn vung một cái, thẳng thắn lấy ngựa chết làm ngựa sống, nhìn cái này thư sinh có hay không có chủ ý gì tốt.

Hán không nghĩ tới, thư sinh này cũng thật là không đơn giản, tại chỗ liền cho hán ra cái chủ ý:

Lạc Dương Tây khu có danh nhân đường, nơi đó chủ nhân nắm giữ của cái kinh người, nếu là Đường chu có thể dẫn người giết hán, cướp đến những kia Kim Ngân tài bảo, như vậy Thái Bình Đạo thực lực cũng đủ để cho Dương Phụng thân phục mà nếu như bọn họ không làm được, liền nói rõ Thái Bình Đạo thực lực không đủ, còn mặt mũi nào để Dương Phụng nghe bọn họ.

Lưu Bị ráp tâm hại người, dĩ nhiên là muốn đẩy Quách Gia vào chỗ chết!

Mà Đường chu cũng đầy đủ ngông cuồng, dĩ nhiên dù muốn hay không coi như tròng đồng ý.

"Đại vương yên tâm, dựa vào này một trăm Hoàng cân lực sĩ thực lực, nhất định có thể sát quang danh nhân đường người sống."

Lưu Bị nói nghiêng rằng nghiêng lợi.

"Vậy ta chẳng phải là muốn quy thuận Thái Bình Đạo, từ đây nghe theo người khác?"

"Ha ha bọn họ có thể giết chết thành Lạc Dương bên trong người, chẳng lẽ còn có thể từ thành Lạc Dương bên trong trốn ra được? Thành Lạc Dương không phải là cái gì quận thành, thị trấn, đó là chinh đại hán Đô thành, chính là một con ruồi cũng trốn không thoát đến."

Lưu Bị này mới phản ứng được, bình phục một hồi tâm tình của chính mình, hơi hơi an ủi lại Dương Phụng.

"Thật chứ? Như vậy rất tốt, như vậy rất tốt!"

Dương Phụng đại hỉ, đối với Lưu Bị kế hoạch hết sức hài lòng, nhưng hán vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu Lưu Bị ý nghĩ trong lòng, hán chỉ là muốn giết chết Quách Gia mà thôi.

Oán hận, ở âm u lòng người trong áp ủ, chỉ có thể càng ngày càng sâu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 53 điên cuồng

Xèo ——

Trong bóng đêm, tên sát xé ra không khí, vẽ ra một đạo lạnh lẽo đường vòng cung, bắn thẳng đến Quách Gia sau nã.

Mũi tên này, nắm lấy cơ hội tốt nhất.

Lúc này Quách Gia đã lộ ra vẻ mệt mỏi, tinh thần từ lâu không kịp lúc bắt đầu chăm chú, hơn nữa mười mấy người không ngừng vây công, đã là đáp ứng không xuê, hán hiện tại lại nên làm gì chống đối mũi tên này đây?

Bắn tên lòng người tư có thể nói chỉ nham hiểm, độc ác!

"Phụng hiếu, có đâm sau lưng!"

Đầu tiên phát hiện mũi tên này người là Điền Vi, bởi vì võ nghệ cao cường, hấn cảm quan hơn xa người bình thường.

Nếu như là hấn đứng Quách Gia vị trí, nếu muốn ngăn lại mũi tên này là dễ như ăn cháo, căn bản cũng không có bất kỳ độ khó.

Chỉ tiếc người bắn tên đã sớm cân nhắc đến điểm này, bây giờ Điền Vi vừa muốn bảo vệ phía sau cửa phòng, lại muốn phòng ngự bảy tên cường đạo quấy rầy, căn bản không thể rời bỏ.

Coi như Điền Vi đối với tất cả những thứ này đều liều mạng, hấn cũng là có lòng không đủ lực, mười bộ khoảng cách đã là hoàn toàn không kịp.

Nghe được Điền Vi hò hét, Quách Gia cũng rất cục phản ứng lại, quay đầu lại, nhìn thấy cái kia chỉ cắt ra đêm tối tên bắn lên.

Chỉ là cái kia mũi tên tiếng xé gió càng ngày càng gần, cũng càng ngày càng nhanh, sắp tới Quách Gia tuy rằng phản ứng lại, nhưng làm không ra bất kỳ động tác né tránh.

Mũi tên ở Quách Gia trong con người nhanh chóng phóng to, chiếm cứ hấn chính con mắt.

Cái kia lạnh lẽo tên sắt tựa hồ bao vây một tầng hàn ý, mãnh liệt địa tỏa ra nồng nặc sát khí, bao phủ Quách Gia thân thể.

Từ vong, gần trong gang tấc!

Ta vậy thì muốn chết phải không?

Một đời trước không sống đến mười tám tuổi, đời này lại là cái tuổi này, lẽ nào đây chính là thiên ý sao?

Không, quản hấn ai là thiên, quản hấn ai là địa, ta muốn sống sót, liều lĩnh địa sống sót!

Ai cũng không thể quyết định vận mệnh của ta!

Ta còn chưa hưởng thụ đủ cùng huynh đệ, các bằng hữu cùng nhau vui sướng; ta vẫn không có thực hiện cùng tỷ tỷ cùng nhau lời thề; ta vẫn chưa đi khắp cả mảnh này yêu tha thiết thổ địa, xem tận mỹ lệ Hà Sơn...

Ta tại sao có thể chết?

Nhưng là cho dù sống sót ** mãnh liệt đến đâu, bây giờ Quách Gia có thể làm cái gì đây?

...

Xi xi ——

Đây là tên sắt xen vào huyết nhục âm thanh, thế nhưng xen vào cũng không phải Quách Gia đầu, mà là xuân thể nhân.

Ở ngàn cân treo sợi tóc chỉ khắc, xuân thể nhân dĩ nhiên phi thân nhảy một cái, giúp đỡ Quách Gia chặn lại rồi mũi tên này.

"A! ..."

Nhìn một viên quen thuộc sau gáy chậm rãi trượt xuống, chậm rãi rơi vào lạnh lẽo trên mặt tuyết, Quách Gia cảm giác được vô biên bi thương cùng thống khổ, tràn ngập ở trong thân thể của hấn, liền giống như là muốn nổ tung.

Nhìn không được, cũng chỉ có thể gào thét phát tiết. Gào thét gào thét, Quách Gia không kim lòng được địa liền lệ rơi đầy mặt, hấn cảm giác mình tâm tựa hồ thiếu mất một khối, thịt của chính mình cũng bị cắn một cái.

Đám kia tặc nhân cũng kinh ngạc đến ngây người, bọn họ trải qua tranh đấu cũng không ít, gặp người chết càng là nhiều vô số kể, nhưng là bọn họ lần thứ nhất nhìn thấy cam nguyện vì đồng bạn mà hiến ra tính mạng của mình người.

Trong lòng bọn họ không trải qua sản sinh một ý nghĩ: Nếu là có một ngày chính mình cũng thân hãm tuyệt cảnh, đồng bạn bên cạnh cũng có thể liều mình cứu giúp sao?

Nhìn một chút đồng bạn bên cạnh, bọn họ không hận mà cùng địa lắc lắc đầu.

"Lo lắng làm gì, quên chúng ta là tới làm cái gì sao?"

Trong bóng tối Đầu Mục cũng đại ra chốc lát, nhưng hấn rất nhanh sẽ phản ứng lại, hoàn thành nhiệm vụ mới trọng yếu nhất.

Chỉ là động thủ trước không phải cường đạo, mà là Quách Gia cùng Điền Vi, hai người bọn họ điên cuồng.

Quách Gia không lại quân chiêu thức gì cùng sức mạnh, mỗi một lần vung kiếm đều mang theo điên cuồng cùng căm hận. Hoàn toàn là liều mạng thức đấu pháp, đã thương địch thủ một ngàn, tự tổn tám trăm.

Mà Điền Vi cũng quên phía sau mình gian nhà, một nhanh chân liền vọt vào đoàn người, song kích phách thiên cái địa tung bay, mỗi một lần chém đánh đều mang theo Khai Sơn khí thế.

Thoáng qua, cường đạo trong liền có gần mười người bị giết, lần thứ hai máu chảy thành sông.

Lúc này, cường đạo chỉ còn dư lại hơn bốn mươi người.

Chẳng biết vì sao, trong đêm tuyết tựa hồ sáng sủa chút, trốn trong đêm đen Đầu Mục rốt cục lộ ra hình dáng, đó là một tấm mạng theo giáo hoạt nụ cười mặt.

Hắn chính là Đường chu, đại hiền lương sư Trương Giác đệ tử.

Mà hắn dẫn dắt chính là Thái Bình Đạo tinh nhuệ, Hoàng cân lực sĩ.

Lúc trước ở Thạch Lâm sơn, vừa nghe đến Lưu Bị chủ ý, hắn liền biết Lưu Bị giấu đi là tâm tư gì: Chỉ có điều là muốn bọn họ toàn bộ chết ở thành Lạc Dương bên trong, sau đó Thạch Lâm tặc tự nhiên có thể tiếp tục tiêu dao.

Thế nhưng Đường chu vẫn không do dự chút nào đáp ứng rồi, bởi vì hắn đối với đội ngũ này có đầy đủ tự tin.

Đây chính là đại hiền lương sư đội cận vệ ngũ, toàn bộ Thái Bình Đạo sức mạnh mạnh mẽ nhất. Mỗi người bọn họ đều có cuồng nhiệt tông giáo tín ngưỡng, đồng ý vì là Thái Bình Đạo trả giá tất cả, đương nhiên cũng bao quát tính mạng của bọn họ.

Hắn tin tưởng chính mình có thể ở giết người xong sau khi thuận lợi trốn ra được, coi như trốn không thoát đến, cũng có thể cải trang trốn ở thành Lạc Dương bên trong.

Bởi vì đến Lạc Dương trước, hắn liền đã điều tra, Lạc Dương Tây khu cái kia một vùng là khu không người, không cần nói bách tính bình thường, liền ngay cả tuần tra Lạc Dương cấm quân đều sẽ không đi cái kia một khối.

Chính mình ở nơi đó hành động cần bản cũng không cần có lo lắng, chỉ phải nhanh chóng giết người đoạt bảo, sau đó cấp tốc rút đi thành Lạc Dương là được.

Đến thời điểm Thạch Lâm tặc cùng Dương Phụng còn có thể có lý do nào khác phản kháng chính mình?

Bọn họ tuyệt đối không dám, mà chỉ cần mình thu phục Thạch Lâm tặc, chính là một cái công lớn, đến thời điểm chính mình công lao nhưng là vượt qua cái kia chết tiệt trừ yểm, đại hiền lương sư cùng Đại tiểu thư cũng sẽ càng thêm coi trọng chính mình, nói không chắc Đại tiểu thư...

Chỉ là Đường chu không nghĩ tới nhỏ này danh nhân đường bên trong lại ngoa hồ tàng long, một khiến song kích cự Hán Vũ tài cao tuyệt, coi như là Thái Bình Đạo những kia thống lĩnh một phương cừu soái cũng không thể ngang hàng, hai người khác tuy rằng không kịp cự Hán, nhưng cũng không phải kẻ vớ vẩn, ba người này cho Đường chu cùng này một trăm Hoàng cân lực sĩ tạo thành to lớn thương tích.

Nếu là bình thường, Đường chu nhất định liền lui lại, mạnh mẽ hoàn thành nhiệm vụ cũng là tổn thất nặng nề, không có chút nào có lỗi. Thế nhưng bây giờ chính là đại hiền lương sư đem Thái Bình Đạo quyền to chậm rãi giao cho Đại tiểu thư thời điểm, Đường chu quá muốn ở Đại tiểu thư trước mặt biểu hiện một phen, hắn không muốn tiếp tục bị trừ yểm đè lên.

Vì lẽ đó cứ việc Hoàng cân lực sĩ trong nháy mắt tử thương một nửa, thế nhưng Đường chu vẫn không có lui lại. Hơn nữa sự kiên trì của hắn đã để hắn nhìn thấy hi vọng.

Đối diện khiến đao nam tử đã trúng rồi đâm sau lưng bỏ mình, mà cự Hán cùng sử dụng kiếm nam tử cũng bởi vậy điên cuồng, rồi tung lên.

Hắn giờ phút này lưỡng gần như vô địch, thế không thể đỡ, thế nhưng Đường chu lòng sốt sáng trái lại thả lỏng ra, hắn chờ đợi chính là cơ hội này.

Kẻ đáng sợ nhất là ngộ đến bất kỳ cảnh khốn khó cũng có thể duy trì hết sức bình tĩnh người, mà một khi bọn họ điên cuồng, đầu óc của bọn họ sẽ đánh mất bình thường năng lực suy tư, uy hiếp tùy theo liền sẽ giảm mạnh.

Muốn khiến cho diệt vong, tất trước tiên khiến cho điên cuồng, chính là ý này.

Vì lẽ đó Đường chu nở nụ cười, hắn đã có đánh bại hai người sách lược.

Hiện tại cự Hán phía sau phòng ốc đã thất thủ, chính mình chỉ cần cử đi mấy người vọt vào, bắt bên trong người, tuyệt đối có thể uy hiếp đến hai người này, đến thời điểm có thể chính là mình định đoạt.

Thắng lợi đang ở trước mắt, Đường chu phảng phất nhìn thấy Đại tiểu thư đã đối với mình quăng đến rồi ám muội ánh mắt, mà trừ yểm liền nằm rạp ở chính mình dưới chân khất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 54 ánh bình minh

Nắm chắc phần thắng, đây chính là Đường chu bây giờ cảm thụ, tựa hồ hết thảy đều đã bị chính mình nắm trong lòng bàn tay, chính mình chính là vùng thế giới này chúa tể.

Quách Gia cùng Điền Vi vẫn như cũ còn đang điên cuồng giết chóc, Hoàng cân lực sĩ cũng chỉ còn dư lại hơn bốn mươi người.

Thế nhưng Đường chu vẫn không có chấp hành kế hoạch của chính mình, hắn đột nhiên hứng thú, muốn nhìn một chút cái này gầy yếu nam tử cầm kiếm đến tột cùng có thể kiên trì bao lâu.

Hắn rõ ràng đã chịu vô số vết đao, chảy nhiều như vậy huyết, tại sao vẫn không có ngã xuống?

Rõ ràng là một bộ gầy yếu đến để cho người khác lo lắng thân thể, là một tấm trắng xám đến để cho người khác thương tiếc khuôn mặt, tại sao có thể ẩn chứa nhiều như vậy sức mạnh?

Không biết lúc nào, tuyết lớn ngừng, cuồng phong cũng tức, chân trời xuất hiện luồng thứ nhất Thái Dương ánh sáng, bầu trời bắt đầu có chút mơ mơ hồ hồ toả sáng.

Đường chu ngừng đầu nhìn xa xa triều dương, trong lòng rốt cục đã quyết định, không thể đợi thêm.

Hắn giơ cánh tay lên, há mồm ra, vừa muốn ra lệnh, nhưng ở trong nháy mắt đó cả người đều ngưng trệ.

Đột nhiên, một bóng người cao lớn đột nhiên từ tường viện trên bay vọt mà xuống, vừa vọt rơi vào Đường chu trước mặt, sau đó một cái sắc bén trùng đao liên gác ở trên cổ của hắn, không có cho hắn chút nào thời gian phản ứng.

Bất giác phải bắt vua trước!

Theo trùng đao nhìn sang, Đường chu chỉ nhìn thấy một tấm dương như bại liệt như thế người chết mất, mặt không hề cảm xúc mà nhìn mình, không mang theo chút nào cảm tình.

"Người người là ai?"

Giờ khắc này cái mạng nhỏ của chính mình nắm tại ở trong tay người khác, Đường chu cũng không còn vừa nãy hăng hái, thông dong bình tĩnh, thay vào đó chính là không giảng hoà sợ hãi.

Không rõ chính là, này không người Tây khu, tại sao lại đến rồi một võ nghệ cao cường nam tử, này địa phương nhỏ lại có nhiều cao thủ như vậy.

Sợ hãi chính là, nam tử này nhìn qua chính là cái lòng dạ độc ác, đầu óc cực đoan bình tĩnh cao thủ, bất luận động tác gì đều không ảnh hưởng tới tâm tình của hắn. Cái mạng nhỏ của chính mình nắm ở trong tay của hắn, nhưng là lại không thể kìm được mình làm chủ.

"Gọi bọn họ dừng tay, bằng không người chết!"

Quả nhiên, người này âm thanh cùng hắn tầm kia người chết mất dài đến như thể lạnh, hơn nữa trong giọng nói không có một tia ngừng ngắt chập trùng, dường như cơ khí giống như vậy, không cho bất kỳ nghi vấn.

"Khỏe mạnh! Ta theo lời người nói làm, người cẩn thận vết đao."

Đường chu cả người run run rẩy rẩy, miệng run cầm cập đáp ứng.

Nhưng mà ở Cao Thuận không nhìn thấy địa phương, Đường Thứ hai chỉ giấu ở trong tay áo tay nhưng âm thầm trối lại tiểu nữ cô sủng, đây là hắn cuối cùng dựa dẫm, hắn cần nhờ này một kích.

Trong giây lát, hắn nhanh chóng nhấc lên cánh tay của chính mình, nắm thật chặt trong tay nữ kỵ, quay về người chết mất nam tử.

"Ha ha ha!"

Đường chu trong mắt sợ sệt đã biến thành chăm chăm, hoảng sợ đã biến thành trào phúng. Để người hung hăng, để người ngông cuồng, võ công của người cao cường hơn nữa, còn không phải muốn chết ở ta Đường chu trong tay.

Nhưng mà trong nháy mắt tiếp theo, Đường chu nụ cười liền động lại ở trên mặt.

Răng rắc

Ngay ở hần muốn kéo cò súng thời điểm, hần lại đột nhiên phát hiện mình không cảm giác được tay của chính mình cùng nỗ lực tồn tại hiểu rõ.

Tiếp đó, chính là từ cánh tay bắt đầu, truyền khắp cả người đau nhức, hầu như khiến cho hần trong nháy mắt té xỉu quá khứ.

Cuối cùng, Đường chu nhìn thấy chính mình một cái tay cùng nỗ lực ngã tại trên mặt tuyết, vẫn như cũ thật chặt nối liền cùng nhau, máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ dưới chân hần Bạch Tuyết.

"A! Ta tay!"

Đường chu gào lên đau đớn, thời khắc này, hần nơi nào còn không rõ, người chết mặt nam tử trong nháy mắt liền chém xuống tay của chính mình.

"Câm miệng! Bằng không chết!"

Thật ác độc lệ nam tử, ở chém xuống cánh tay của người khác sau khi vẫn không có bất kỳ vẻ mặt biến hóa, không có hi, không có nộ, không có ai, cũng không có nhục, tựa hồ hần vừa này chỉ là làm một cái như ăn cơm ngủ như thế tầm thường sự.

"Hi!"

Đường chu đau đến hít vào một ngụm khí lạnh, nhưng thật sự cũng không dám nữa gầm rú, hần biết, này người chết mặt nam tử nói đến liền có thể làm được.

Nhưng là đứt tay thống khổ lại ở đâu là muốn nhận liền có thể nhận được, cứ việc dùng một cái tay khác che vết thương, nhưng huyết dịch vẫn là không ngừng mà chảy xuôi.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Đường chu trên trán đã chứa đầy mồ hôi lạnh, mà hần mặt cũng là hoàn toàn trắng bệch, bất cứ lúc nào cũng sẽ té xỉu quá khứ.

"Trụ dùng tay! Tất cả dùng tay cho ta."

Đường chu nơi nào còn có cơ hội lựa chọn, có mấy người cũng không phải ngôn ngữ liền có thể ảnh hưởng đến.

Hoàng cân lực sĩ là đại diện lương sư vệ đội, trong lòng tông giáo tín ngưỡng cuồng nhiệt nhất, từ trước đến giờ đều là dựa vào mệnh lệnh làm việc, bọn họ rất nhanh sẽ đình hạ thủ trong công kích.

Thế nhưng bọn họ ngừng, Quách Gia cùng Điền Vi nhưng không có dừng lại.

Bọn họ biết là ai thả cái kia chỉ đâm sau lưng, biết là ai hại chết hảo huynh đệ của mình, vì lẽ đó trong mắt bọn họ có nồng đậm sát ý, hận không thể lập tức giết chết Đường chu.

"Đi chết đi!"

Quách Gia hét lớn một tiếng, hai tay giờ kiếm nhắm phía Đường chu.

"Không được! Không được! Đừng giết ta!"

Đường chu hoảng sợ hét rầm lên, thời khắc này thậm chí quên hần ném mất cái tay kia, nhưng là Quách Gia kiếm trong tay có thể không nghe hần.

Kiếm đã nằm ngang ở trên đầu của hần, từ vong sắp đến.

Leng keng

Ngay ở Đường chu coi chính mình tất thời điểm chết, nhưng có người đẩy ra rồi Quách Gia kiếm, cứu hần.

"Cao Thuận, người muốn làm gì?" Quách Gia tức giận gào thét.

Không sai, nắm lấy Đường chu người chính là mấy ngày trước cùng Điền Vi đại chiến một trận Cao Thuận, cũng là hần đẩy ra rồi Quách Gia phải giết một chiêu kiếm.

"Chúa công, người này còn có tác dụng, chúng ta còn không biết hần là người nào, là ai sai khiến đến."

Vào lúc này, Quách Gia cùng Diễm Vi đều bởi vì xuân thể nhân chết điên cuồng, chỉ có Cao Thuận cái này người chết mặt còn có thể bình thường địa suy nghĩ.

"Ngươi tránh ra cho ta! Ta muốn thay thế nhân báo thù!"

Quách Gia khôi phục một tia Thanh Minh, nhưng rất nhanh lại bị phần nộ cùng bi thương chiếm cứ đầu óc.

"Chúa công, có thể hấn cũng chưa chết, ngươi nhìn kỹ một chút."

Cao Thuận vẫn cứ là không chút hoang mang ngữ khí, nhưng thức tỉnh Quách Gia.

"Không có chết, làm sao có khả năng?"

Quách Gia trong lòng không tin, nhưng vẫn cứ hướng về xuân thể nhân nằm địa phương nhìn lại, trong lòng hấn đương nhiên hi vọng xuân thể nhân không có chết.

Nhưng là làm sao có thể chứ, hấn rõ ràng nhìn thấy con kia tên sắt xen vào xuân thể nhân đầu.

"Chúa công, cái tên này dùng chỉ là tiểu nỗ, sức mạnh không đủ, mà hấn bắn trúng chỉ là vị huynh đệ này con mắt, hấn rất khả năng chỉ là đầu được trùng ngất đi, nhưng không có chết."

"Phụng hiếu, hấn nói rất đúng, tiền là từ con mắt bắn vào đi, thể nhân rất khả năng không chết." Diễm Vi cũng phát hiện điểm này.

"Thật sự! Thật sự thể nhân còn sống sót, nhanh đi cứu hấn!"

Trong nháy mắt đó, Quách Gia lần thứ hai chảy nước mắt, nếu như xuân thể nhân thật sự bởi vì cứu hấn mà chết, hấn phỏng chừng sẽ áy náy cả đời đi.

Cái kia nước mắt trong chậm rãi phóng ra nụ cười, cười khóc, khóc lúc cười.

Quách Gia chiến chiến địa nhằm phía xuân thể nhân, nhưng lão đảo một cái ngã rầm trên mặt đất.

Hấn phần khôi chiến đấu một đêm, lại chảy rất nhiều huyết, bây giờ rốt cục không chống đỡ nổi.

Mà lúc này chân trời Thái Dương đã chậm rãi bay lên, ánh bình minh rớt cục đi tới.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 55 Đường Đường

"Thế nhân! Thế nhân! Ngươi thế nào rồi?"

Quách Gia tỉnh lại lần nữa, đã là thường buổi trưa, trong miệng vẫn cứ kêu xuân thể nhân tên.

"Ngươi ngươi là?"

Nhiên mà ngồi ở Quách Gia trước giường không phải xuân thể nhân, cũng không phải Diễm Vi cùng Cao Thuận, mà là cái chưa từng gặp tiểu nữ tử.

Môi hồng răng trắng, miệng anh đào nhỏ như một đoá mỹ lệ đoá hoa tô điểm ở trắng xám trên khuôn mặt nhỏ nhắn, một cây ốm dài bánh quai chèo biện thùy ở sau gáy, nhìn qua Nhu Nhu nhược yếu, khiến người ta không nhận được sinh ra thương tiếc cùng đau lòng.

Thật muốn nói đến, nàng cực kỳ giống Hồng Lô Mộng trong Lâm muội muội, nhu nhược thân thể dưới ngò ngọc có thể thấy được là cái mỹ nhân bại hoại.

"Chúa công, ta là cao Đường Đường, Cao Thuận muội muội."

Nữ tử nghe được Quách Gia tự nhủ lời nói, vội vã muốn đứng lên đến cho hấn hành lễ.

Thân thể của nàng rất gầy so với bình thường nữ tử còn muốn hơi yếu một chút, mà tuổi xem ra so với Quách Gia còn nhỏ hơn tới vài tuổi.

Chỉ là cùng Quách Gia đối diện một chút, nàng mặt liền nhiễm phải ngưng ngưng ửng đỏ.

Nguyên lai đây chính là Cao Thuận muội muội, sắc mặt tái nhợt, thân hình sấu vừa nhìn liền biết là bệnh nặng mới khỏi đáng vẻ.

Những năm này nàng cùng Cao Thuận sống nương tựa lẫn nhau, khởi điểm là sinh hoạt khôn khổ, dinh dưỡng theo không kịp thân thể phát dục, hơn nữa trước đạt được trọng bệnh, càng là suy yếu. Nếu như không phải Quách Gia cái kia túi tiền, chỉ sợ liền như trong lịch sử như vậy hương tiêu ngọc vãn.

Nghĩ tới đây, Quách Gia trong lòng không nhìn được sinh ra rất nhiều thương tiếc, không nhìn được địa muốn che chở nàng, lại là một kẻ đáng thương.

"Không muốn, đừng "

Hắn có thể không quen cổ đại nhiều người như vậy lễ nghi, đặc biệt là chính mình cũng chỉ là cho Cao Thuận một ít tiền trị bệnh, này ở hiện đại có thể đều là lại bình thường có điều sự tình, nơi nào cần phải huynh muội bọn họ nghe lời răn rập, lấy mệnh tương hứa.

"Hi!"

Quách Gia liền vội vàng đứng lên muốn ngăn cản cao Đường Đường, nhưng là động tác hơi lớn chút, xé rách vừa mới mới vừa khép lại vết thương, để hấn một trận nhẹ răng nhếch miệng.

"Chúa công, người không sao chứ?"

Cao Đường Đường nhìn thấy Quách Gia thống khổ đáng vẻ, lập tức liền cuống lên, trên mặt ửng đỏ biến thành sâu sắc lo lắng, con mắt cũng bắt đầu nước long lanh, tựa hồ muốn gấp khóc.

"Không không, ta không có chuyện gì!"

Quách Gia sợ, như vậy một nhu nhược nữ tử nếu là khóc, nói vậy sẽ làm cho đau lòng người không ngớt.

Nhưng là hấn đuổi ra hai tay, lại không biết nên làm gì. Nếu là vồ vồ cao Đường Đường vai có phải là quá thân mật, dù sao chỉ là lần thứ nhất gặp mặt, nhưng là nếu như không hề làm gì, có phải là cũng không tốt lắm.

Liền như vậy, Quách Gia giờ lên hai cái tay, luống cuống địa thân ở giữa không trung, lấy đi cũng không phải, thu hồi cũng không phải, buồn cười cực kỳ.

"Bộp bộp bộp "

Cao Đường Đường cũng nhìn thấy Quách Gia trên mặt thống khổ biến mất, biến thành một bộ tay chân luống cuống đáng vẻ, cực kỳ giống làm khó dễ tên hề, trong nháy mắt bị chọc phát cười.

"Àch Đường Đường, người biết xuân thể nhân thể nào rồi sao?"

Quách Gia da mặt là nhất hiếm, cũng là bởi vì rất ít cùng người tiếp xúc, nơi nào nhận được cao Đường Đường như vậy cười xem chính mình, bởi vì mặt mầu quá nhiều mà gương mặt tái nhợt trong nháy mắt liền đỏ, vì không để cho mình quá lúng túng, chỉ có thể nói sang chuyện khác.

"Là cái kia trúng rồi tiền đại ca sao?"

"Đúng, chính là hấn, hấn thể nào rồi?"

"Hấn không có chuyện gì, tặc Thiên ca ca mời lang trung, lang trung nói may là đến đúng lúc, xuân đại ca tính mạng là có thể bảo vệ, chỉ là "

Nói tới chỗ này, cao Đường Đường trên mặt toát ra bi thương nồng đậm, tựa hồ bị thương tổn chính là chính mình hoặc là thân nhân của chính mình.

Cờ nào cô gái thiện lương!

Rõ ràng chính mình trải qua nhiều như vậy sinh hoạt cực khổ, nhưng vẫn ở trong lòng chứa người khác, vì là người khác lo lắng, vì là người khác khổ sở, cứ việc tổ không quen biết, chưa bao giờ gặp gỡ.

"Là cái kia con mắt không còn sao?"

"Ừm."

Cao Đường Đường trả lời là một giọng mũi, tâm tình của nàng xem ra so với Quách Gia còn thấp hơn trăm.

"Đều là ta sai! Hấn là vì ta mới như vậy."

Tuy rằng xuân thể nhân còn sống sót, thể nhưng Quách Gia trong lòng vẫn như cũ nghĩ mà sợ, dù sao xuân thể nhân là vì cứu hấn mới suýt chút nữa chết đi, may là xuân thể nhân không có chết, không phải vậy Quách Gia thật không biết sau đó nên làm sao diện đối với mình.

Một con mắt, đối với người hiện đại tới nói mặc dù trọng yếu, thế nhưng cũng không phải không phải có không thể.

Thế nhưng đối với Đông Hán những năm cuối người tới nói, nhưng là chúng ta không thể tưởng tượng trọng yếu, bởi vì đó là một trông mặt mà bắt hình dong thời đại.

Bốn đời tam công Viên gia trường bối Viên gặp, Viên quý yêu chuộng Viên Thiệu vượt qua Viên Thuật, chưa chắc không có Viên Thiệu dài đến anh vĩ tuần mỷ hơn xa Viên Thuật nguyên nhân.

Ngoa long tiểu phụng hoàng tiểu phụng hoàng Bàng Thống nhiều lần chịu đến ghét bỏ, Tôn Quyền bỏ đi không để ý tới, Lưu Bị khởi điểm cũng là ngạo mạn đối xử, còn không phải là bởi vì hán xấu xí sao?

Tào Tháo chính mình vóc người không cao, màu da ngăm đen, dài đến cũng không dễ nhìn, nhưng vẫn là yêu chuộng dài đến đẹp đề quan văn. Ích Châu Trương Tùng hướng về hán quý hàng thời gian cũng chỉ là bởi vì xấu xí liền bị hán vứt bỏ.

Chỉ là xấu xí lâu đều sẽ gặp phải xem thường, như vậy tàn tật đây?

Ở xã hội hiện đại, một người tàn tật phải nhận được mọi người đồng tình, trợ giúp cùng thương tiếc, mà ở thời đại kia, tàn tật đại diện cho xấu xí, vứt bỏ cùng miệt thị.

Đây chính là Đông Hán bầu không khí!

Vì lẽ đó Quách Gia lúc này tự trách rất sâu, rất thống khổ, chính mình tuy rằng không có hủy diệt xuân thể nhân sinh mệnh, tuy nhiên phá hủy hán một đời.

"Chúa công, đừng khổ sở, ta nghĩ xuân đại ca không có chút nào hối hận, thậm chí còn sẽ đem chuyện này xem là sự kiêu ngạo của chính mình."

Cao Đường Đường thanh âm êm ái dường như gió nhẹ, nhẹ nhàng thổi phất lên Quách Gia trong lòng tĩnh mịch mặt hồ, tạo nên từng trận sóng lớn.

Mà trước trên mặt nàng trầm thấp tâm tình sớm đã biến mất không thấy hình bóng.

Quách Gia tâm, động.

Hán không nhìn được nhìn về phía trước mặt nhu cô gái yếu đuối, muốn nghe một chút nàng còn có cái gì thuyết pháp.

"Thật sao?"

Quách Gia vào đúng lúc này đột nhiên cảm thấy, cô bé này có thể cũng không giống bề ngoài nhìn qua như vậy nhu nhược, mà là bất kỳ nam nhân đều không tưởng tượng nổi Kiên Cường.

"Ta tin tưởng đúng! Nếu như lúc đó gặp phải nguy hiểm chính là xuân đại ca, chúa công đồng ý lấy thân cứu giúp sao?"

Cao Đường Đường dùng ánh mắt kiên định nhìn thẳng Quách Gia ánh mắt nghi ngờ, kiên quyết cực kỳ, hoàn toàn không có trước loại kia liếc mắt nhìn sẽ đỏ mặt ngượng ngùng.

Nàng đang đợi một cái đáp án!

"Ta đương nhiên đồng ý!"

Quách Gia không chút do dự, nếu như có người đồng ý vì mình đánh đổi mạng sống, như vậy Quách Gia tự nhiên cũng đồng ý đem tính mạng của chính mình giao cho hán.

"Đúng đấy, ta tin tưởng xuân đại ca cũng là muốn như vậy, hán cũng tin tưởng chúa công, vì lẽ đó hán mới sẽ dùng mạng của mình để đổi chúa công mệnh."

Cao Đường Đường nói tiếp, lộ ra một nhọt nhạt nụ cười, hai cái lúm đồng tiền ẩn chứa vui tươi cùng tự tin.

Thời khắc này, Quách Gia có chút ở lại: sững sờ, đây rốt cuộc là một như thế nào nữ nhân đây?

"Khụ khụ "

Mãi đến tận bị tiếng ho khan thức tỉnh, Quách Gia mới phát hiện đối diện tiểu muội muội đã sớm đem mặt thật sâu chôn ở trước ngực, thế nhưng từ biên giới vẫn như cũ có thể nhìn thấy nàng mặt đã xem là đỏ như máu đến có thể nhỏ xuống huyết đến.

Chính mình vừa nãy ánh mắt quá trần trụi? Vẫn là cái này tiểu muội muội tính cách chuyển biến đổi quá nhanh?

Khi thì Kiên Cường cực kỳ, khi thì ngượng ngùng không chịu nổi.

"Muội muội!"

Quách Gia trong miệng không kìm lòng được địa bính ra hai chữ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương 56 muội muội

"Muội muội!"

Thời khắc này, Quách Gia đột nhiên ước ao nổi lên Cao Thuận, nếu như mình đòi trước cũng nắm giữ như vậy một người muội muội, thật là tốt biết bao a!

Người ** đều là không có điểm cuối.

Đòi trước Quách Gia chỉ là hy vọng có thể có một người bạn, mà hần hôm nay có tri tâm tri kỷ, đổi mệnh huynh đệ, tuyệt mỹ tỷ tỷ, đáng yêu đệ đệ nhưng vẫn cứ muốn cao Đường Đường như vậy một chộc người thương tiếc muội muội.

Quách Gia, ngươi tại sao có thể như vậy lòng tham? Là muốn đem đòi trước không có đều bồi thường lại sao?

"Chúa công, ngươi gọi tên của ta là có thể, không cần gọi muội muội ta."

Nhưng mà Quách Gia không nghĩ tới chính là, cao Đường Đường lại từ chối Quách Gia lòng tham, ngữ khí có một tia âm u, không biết nhân tại sao ở trong tối tự thân toán thương.

"Vậy ngươi tại sao phải gọi ta chúa công đây?"

Tuy rằng kinh ngạc, thế nhưng Quách Gia không có nhụt chí, trái lại càng phát giác cao Đường Đường không phổ thông.

Chung quy chỉ là mười mấy tuổi tiểu cô nương, Quách Gia tin tưởng chính mình có thể thành công.

"Ca ca nói, là ngươi cứu ta mệnh, vì lẽ đó hần đồng ý phụng dưỡng ngươi làm chủ, mà ta cũng có thể tri ân báo đáp."

Cao Đường Đường tuy rằng thông tuệ, thế nhưng trong xương vẫn là mang theo đơn thuần cùng hồ đồ, hoàn toàn không nhìn ra Quách Gia ý đồ.

"Đã như vậy, như vậy ca ca ngươi sẽ nghe lời của ta sao?"

"Đương nhiên, ca ca ta nhưng là trên đời này tôi có tín dụng người, hần xưa nay đều là nói phải làm, hành tất quả, nói đến sẽ làm được!"

Trả lời vấn đề này thì, cao Đường Đường không chút do dự nào, hơn nữa trong giọng nói mang theo nồng đậm kiêu ngạo cùng một vết nhọt nhọt trách cứ.

Nàng kiêu ngạo chính là ca ca của mình là một đỉnh thiên lập địa nam tử hán, để cho mình sùng bái, để cho mình tín nhiệm nàng trách cứ chính là Quách Gia lại nghi vấn ca ca nhân phẩm, điều này làm cho nàng phi thường không vui.

Hồng nhật môi mông hơi đỏ lên, không giống tầm thường mỹ nữ như vậy kiều diễm loá mắt, trái lại bởi vì thân thể duyên có mang theo một tia bệnh trạng trắng xám, nhưng có một phen đặc biệt đáng yêu, khiến người ta không nhịn được muốn phúng ở lòng bàn tay che chở.

Cớ nào đáng yêu hàng xóm nữ hài!

Bằng Quách Gia nhãn lực, tự nhiên có thể thấy được cao Đường Đường trong giọng nói không nhanh, nhưng hần cũng không lo lắng.

"Vậy ngươi sẽ nghe lời của ta sao?"

"Ta ta sẽ, ca ca nói, ta sẽ nghe."

Cao Đường Đường nói tới rất miễn cưỡng, hiển nhiên trong lòng nàng cũng không mong muốn tiếp thu Quách Gia một chủ nhân như vậy.

Chỉ là đại hài từ tuổi, nếu như không phải sinh hoạt áp bức, ai lại đồng ý làm oan chính mình đây? Thế nhưng ca ca yêu cầu, nàng cũng chỉ có thể yên lặng mà đi làm.

"Như vậy hiện tại ta liền cho ngươi nhiệm vụ thứ nhất!"

"A!"

Chỉ trách Quách Gia nói tới quá trắng ra, quá nhanh, cao Đường Đường bị kinh đến, chăm chú nhìn lại lông mày bên trong còn có một tia hoảng sợ, hơi sợ mà nhìn Quách Gia, không biết ngênh tiếp chính mình chính là ra sao vận mệnh.

"Sau đó, ngươi liền gọi ta ca ta!"

Quách Gia từng chữ từng chữ, trắng xám gầy gò khuôn mặt mang theo trước nay chưa từng có chăm chú, nhìn chăm chú vào cao Đường Đường.

"Nhưng là ta đã có ca ca a. Tại sao có thể?"

Cao Đường Đường dĩ nhiên lần thứ hai từ chối.

"Làm sao, không nghe lời của ta sao?"

Quách Gia thanh tuyến đột nhiên cao lên, mang theo một luồng uy nghiêm và một vẻ tức giận trực ép đối diện hàng xóm nữ hài.

"Ta ca ca ta ca."

Cao Đường Đường bị ép khuất phục, nhưng mang theo rất nặng bất đắc dĩ mùi vị.

"Làm sao, ngươi rất miễn cưỡng? Nếu như không muốn, ngươi có thể từ chối!"

Trong lời nói nói chính là có thể từ chối, nhưng Quách Gia một mực tăng thêm "Từ chối" hai chữ âm thanh, khiến người ta vừa nghe liền biết, một khi từ chối, hẳn nhất định nổi khùng.

"Ca ca!"

Lần này, âm thanh thẳng thắn dứt khoát, lần thứ hai khôi phục an ủi Quách Gia thì lạnh lẽ, nhưng cũng nhú chặt lông mày, hai gò má căng thẳng, miệng nhỏ vì đỏ, làm cho đau lòng người.

Rất rõ ràng, cao Đường Đường phi thường không vui. Ca ca không phải nói người này phi thường thiện lương, lại là cái có tài học người đọc sách sao? Nhưng hôm nay nhưng cực kỳ giống người xấu, để trong lòng mình sợ sệt cái liên tục.

Sau đó mỗi ngày đối mặt như vậy bại hoại, nên làm sao sinh hoạt a?

Nhìn thấy cao Đường Đường thần thái, Quách Gia trong lòng cũng rất là không muốn, nhưng động tác võ thuật còn phải tiếp tục.

"Lẽ nào nhiều ca ca che chở ngươi, quan ái ngươi không tốt sao?"

"Được!"

Cao Đường Đường trả lời chỉ có một chữ, nhưng này mắt lé u oán ánh mắt nhưng bán đi nàng ý nghĩ trong lòng: Được! Mới là lạ đây!

"Kỳ thực ca ca ngươi làm không tốt đẹp gì, hẳn không có tận cùng làm ca ca nghĩa vụ, hẳn rất thất bại "

"Im miệng! Ngươi nói hươu nói vượn!"

Những chuyện khác cao Đường Đường cũng có thể chịu đựng, làm cũng tuyệt đối hẳn không chịu được người khác chửi bới chính mình yêu nhất ca ca.

Giờ khắc này nàng trừng mắt lạnh lẽo, hai tay chống nạnh, rất nhiều một lời không hợp liền muốn dấu võ dấu hiệu.

"Vậy ngươi dám không dám hãy nghe ta nói hết? Nếu ngươi đối với ca ca ngươi có tự tin, ngươi tại sao không dám để cho ta nói xong đây? Nhìn ta đến tột cùng là nói hươu nói vượn vẫn là ăn ngay nói thật!"

"Ngươi ngươi nói!"

Câu nói này cao Đường Đường phản bác không được, nàng đương nhiên tin tưởng ca ca của chính mình, thế nhưng Quách Gia kiên định lại làm cho nàng có chút hoảng rối. Lẽ nào ca ca thật sự có chỗ nào không đúng?

Không, không thể, ca ca là trên thế giới đàn ông tốt nhất, đỉnh thiên lập địa nam tử hán, ca ca sẽ không sai!

"Ca ca ngươi là cái mạnh mẽ nam tử hán, võ nghệ cao cường, tính cách cứng cỏi, không có bất kỳ vật gì có thể dễ dàng thay đổi hán trái tim. Điểm này tôi nói, ta mặc cảm không bằng, cũng chưa từng thấy còn mạnh hơn hán ngươi."

"Đó là đương nhiên!"

Cao Đường Đường nghe được Quách Gia, trên mặt sự phẫn nộ lặng yên đã biến thành vui mừng, tỏa ra như xuân, tựa hồ bị khoa người là bản thân nàng.

"Thế nhưng "

Quách Gia cô ý kéo cái trường âm, lập tức đánh đổ cao Đường Đường nụ cười.

Thế nhưng sau khi sẽ là gì chứ? Ca ca đến cùng có chỗ nào không đúng? Cao Đường Đường lòng đang này có chút dao động.

"Thế nhưng hán xứng đáng thiên, xứng đáng địa, xứng đáng bất luận người nào, nhưng chỉ có có lỗi với ngươi!"

"Ta "

Cao Đường Đường miệng anh đào nhỏ khẽ nhếch, một con ngón tay ngọc nhỏ dài chỉ mình, rất hiển nhiên nàng không hiểu Quách Gia ý tứ.

"Ngươi bệnh nặng thời gian, hầu như bước vào Quý Môn Quan, có thể ca ca ngươi nhưng chỉ có thể ở một bên nhìn, muốn không ra bất kỳ biện pháp. Cố nhiên hán trong lòng mình thống khổ, nhưng không có làm bất cứ chuyện gì. Ngươi nói, hán có hay không tận cùng làm ca ca nghĩa vụ?"

"Ca ca ai nói ca ca không hề làm gì cả? Cầu mong gì khác rất nhiều người, tìm rất nhiều lang trung, chỉ là chỉ là chỉ là không người nào nguyện ý giúp chúng ta."

Cao Đường Đường cực lực giữ gìn ca ca của chính mình, thế nhưng nói nói, chính mình cũng bắt đầu sức lực không đủ. Ca ca tận lực, chỉ là việc làm cũng không có tạo được tác dụng.

"Muội muội sinh bệnh, nhưng là ca ca cái gì đều làm không được, có phải là không có tận cùng làm ca ca trách nhiệm?"

"Ca ca là không làm được, nhưng hán tận lực, ta không trách hán."

Thực sự là bướng bỉnh cô gái! Trước sau không buông tha giữ gìn Cao Thuận.

"Hán thật sự tận lực sao?"

"Đương nhiên!"

"Nhưng là ta nói không có!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương 57 chúa công

"Nhưng là ta nói không có!"

"Ngươi dựa vào cái gì nói như vậy, ca ca ta rõ ràng cố gắng như vậy. Trước đây hán cỡ nào kiêu ngạo, chưa từng có hướng về người khác thấp quá mức, lại vì ta "

Cao Đường Đường đương nhiên sẽ không bỏ mặc Quách Gia đối với ca ca chửi bới, nàng ra sức địa phản kích, vốn là là cái nhu nhược tiểu nữ tử, giờ khắc này nhưng làm cho đỏ mặt tía tai, cực kỳ giống chợ bán thức ăn bác gái, lại làm cho người không sinh được một tia cảm ghét.

Nhiên mà nói xong lời cuối cùng, nói đến Cao Thuận vì là chuyện của mình làm thời điểm, nàng âm thanh nhưng bắt đầu run rẩy, con mắt cũng có chút đỏ.

Rõ ràng là một yêu nhất ca ca của chính mình, ngươi dựa vào cái gì chửi bới hán? Coi như ngươi là hán chúa công, cũng không thể!

"Ca ca nguoi xác thực làm rất tốt, thế nhưng còn chưa đủ."

Quách Gia thời khắc này đột nhiên cảm thấy chính mình tốt xấu, làm sao có thể cứng rắn tâm địa nói ra những câu nói này đến?

"Nơi nào không đủ?"

"Hắn có phải là vay tiền nhưng hoàn toàn không có mượn đến?"

"Là!"

"Hắn có phải là đi xin mời lang trung, nhưng không người nào nguyện ý vì nguoi chữa bệnh?"

"Là!"

"Hắn có phải là làm công việc bề bộn như vậy, nhưng không có thể làm cho nguoi bệnh không có bất kỳ khởi sắc?"

"Là đúng!"

Lần này cao Đường Đường trả lời đến có chút nói quanh co, nàng không muốn thừa nhận những này, thế nhưng đây là sự thực, không thể cãi lại.

"Là một người ca ca, mắt nhìn em gái của chính mình bệnh nặng, nhưng cái gì cũng không làm được, hắn có phải là làm không đủ?"

"Là đúng! Nhưng là hắn thật sự tận lực, chỉ là "

Cao Đường Đường còn muốn tiếp tục vì là Cao Thuận giải thích, lại bị Quách Gia phát tay đánh gãy.

"Ta biết nguoi muốn nói cái gì, nhưng là nguoi biết ta muốn nói cái gì sao?"

"Thập cái gì?"

Cao Đường Đường đã hoàn toàn tiến vào Quách Gia động tác võ thuật, bị hắn mang theo chạy, nơi nào có thể đoán được ý nghĩ của hắn.

"Nếu như ta là Cao Thuận, ta sẽ vì muội muội đi cướp, đi thâu, đi giết người coi như là phản bội toàn bộ thế giới, chỉ cần có thể cứu muội muội ta cũng sẽ không tiếc! Ai dám không mượn, ai dám không xem bệnh cho nguoi, ta liền giết hắn, giết toàn thế giới cho nguoi chôn cùng!"

"Nguoi "

Cao Đường Đường tâm tựa hồ bị một viên hòn đá nhỏ đánh tan mất hồ bình tĩnh, dâng ra tầng tầng gợn sóng, cũng không còn cách nào gắng giữ tỉnh táo.

Đây là một kẻ cỡ nào người điên cuồng?

Nhưng là tại sao mình không có chút nào sợ sệt, trái lại có chút vui mừng đây?

Hắn nói những kia có thể đều là đại gia phủ nhận, đều là ca ca từ chối, nhưng là hắn tại sao có thể nói tới như thế chuyện đương nhiên đây?

"Nguoi là muốn nói ta làm không đúng sao?"

Cứ việc cao Đường Đường đã nơi đang khiếp sợ trúng rồi, nhưng Quách Gia vẫn cứ không có buông tha nàng, tận dụng mọi thời cơ!

"Ừm!"

Cao Đường Đường cũng không biết chính mình nghe được cái gì, chỉ là theo bản năng mà gật gật đầu. Dù sao Quách Gia nói đối với một mười mấy tuổi cô gái tới nói quá khó có thể tin.

"Nhưng là ta không để ý a! Quan nó đúng và sai, ta chỉ quan tâm nguoi a!"

Nếu như không có gặp phải nguoi,

Ta sẽ là ở nơi đó?

Tháng ngày trải qua ra sao?

Nhân sinh có hay không muốn quý trọng?

Có thể nhận thức một cái nào đó người,

Quá bình thường tháng ngày.

Không biết có thể hay không cũng có ái tình ngọt như mật?

Mặc cho thời gian chớ thông chảy tới ta chỉ quan tâm người!

Cam tâm tình nguyện cảm hoá hơi thờ của người!

Nhân sinh bao nhiêu có thể có được tri kỷ!

Mất đi sinh mệnh sức mạnh cũng không tiếc!

Vì lẽ đó ta van cầu người đừng làm cho ta rời đi người!

Trừ người ra ta không thể cảm thấy từng tia một tình ý.

Nếu như có như vậy một ngày,

Người nói sắp phải rời đi,

Ta sẽ bị lạc chính ta,

Đi vào vô biên trong bể người.

Mặc cho thời gian chớ thông chảy tới ta chỉ quan tâm người!

Cam tâm tình nguyện cảm hoá hơi thờ của người!

Nhân sinh bao nhiêu có thể có được tri kỷ!

Mất đi sinh mệnh sức mạnh cũng không tiếc!

Vì lẽ đó ta van cầu người đừng làm cho ta rời đi người!

Trừ người ra ta không thể cảm thấy từng tia một tình ý.

Vì lẽ đó ta van cầu người đừng làm cho ta rời đi người!

Trừ người ra ta không thể cảm thấy từng tia một tình ý.

Này một thủ ta chỉ quan tâm người là Quách Gia đòi trước yêu nhất, bây giờ hạnh đến vậy khá là ứng cảnh.

Cao Đường Đường rất là được lợi, nàng mất to như nước trong veo bên trong bắt đầu lóe nước mắt, hiển nhiên động lòng.

"Đây là cái gì ca? Nghe tới là lạ, thế nhưng rất êm tai!"

Hỏi lời này thời điểm, cao Đường Đường hạ thấp xuống đầu của mình, nếu là từ quan sát kỹ, là có thể nhìn thấy nàng mặt cười đã đỏ như máu.

Chỉ tiếc Quách Gia cũng không có nhìn kỹ, cái gì cũng không biết đây!

Hắn hiện đang nghĩ tới là nên trả lời như thế nào cao Đường Đường vấn đề, bài hát này nhưng là hơn 1800 năm sau ca khúc, tự nhiên cùng Đông Hán ca khúc hình thức có rất lớn không giống, có thể mình không thể nói như vậy a!

"Bài hát này a, là nhà ta hương truyền lưu ca khúc!"

"Dĩnh Xuyên truyền lưu ca khúc sao? Thật là dễ nghe a!"

"Dĩnh Xuyên? A? Đúng! Chính là Dĩnh Xuyên!"

Quách Gia nói quê hương tự nhiên không phải Dĩnh Xuyên, mà là tương lai Trung Quốc, cao Đường Đường suất chút nữa để hắn làm lộ, may mà phản ứng rất nhanh.

"Nghe nói người là Dĩnh Xuyên học viện đệ tử?"

Cao Đường Đường ngừng đầu lên nhìn Quách Gia, trong mắt lộ ra nồng đậm chờ mong.

"Vâng, ta ở Dĩnh Xuyên học viện niệm quá thư."

Dĩnh Xuyên học viện cửa lớn hướng về phương hướng nào, Quách Gia cũng không biết, thế nhưng hắn thực sự không đành lòng đi xé nát cao Đường

Đường trong mắt chờ mong.

"Vậy nếu như ta tên ca ca ngươi, ngươi có thể dạy ta đọc sách sao?"

Lần này nàng chờ mong càng nồng, còn mang theo một vẻ lo âu, chỉ sợ Quách Gia nói không được.

"Được!"

Không có chút gì do dự, Quách Gia dù muốn hay không liền đáp ứng rồi, vốn là muốn dạy điển mạo đọc sách, hơn nữa một cao Đường Đường cũng không đáng kể.

"Có thật không? Quá tốt rồi! Ca ca, cảm tạ ngươi!"

Cao Đường Đường hưng phấn vung vẩy hai tay, kích động suýt chút nữa nhảy lên, mà câu kia "Ca ca" không có một chút nào cản trở đến liền hô lên.

Nhiên mà người nói vô tâm, người nghe có ý định, này thanh "Ca ca" vô thanh vô tức địa chảy vào Quách Gia nội tâm, làm cho nàng cả người đều là run lên.

Muội muội, ta sẽ bảo vệ ngươi!

Đầy đủ cao hứng một hồi lâu, cao Đường Đường mới chậm rãi bình tĩnh lại, nguyên bản trắng xám trên khuôn mặt nhỏ nhắn còn lưu lại một mảnh nhàn nhạt phần hồng.

Nhìn thấy Quách Gia nhìn chăm chăm không chớp mắt địa nhìn mình chăm chăm, cao Đường Đường mặt lại đỏ, lại là mấy phần ngượng ngùng, mấy phần e thẹn, khác nào làm hỏng việc hàng xóm muội muội không dám đối mặt gia trưởng giống như vậy, khiến người ta không đành lòng hà trách.

"Ta ta không "

"Ngươi liền như thế yêu thích đọc sách sao?"

Nhìn thấy nàng ngượng ngùng đến nói năng lộn xộn đáng vẻ, Quách Gia cũng không nhường nhịn nàng tiếp tục lúng túng, chủ động giúp nàng giải vây.

"Đúng đấy! Ta yêu thích đọc sách, từ nhỏ đã yêu thích. Nguyên bản trong nhà vẫn tính giàu có, cha mẹ đều sẽ vì ta mua chút thư đến đọc. Chỉ là sau đó cha mẹ song song sinh trọng bệnh tạ thế, ta cùng ca ca sinh hoạt càng ngày càng gian nan, liền cũng lại không từng đọc thư."

Lại là một đoạn thương tâm chuyện cũ, khiến người âm u sầu não.

Ngay ở cao Đường Đường một mình thương tâm thời điểm, một bàn tay lớn nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của nàng, tựa hồ có thể mang cho nàng vô cùng sức mạnh.

Tâm, một sát na liền nóng!

"Ông trời là công bằng, ngươi mất đi cha mẹ, nhưng được ta người ca ca này, sau đó ta chính là ngươi thân ca ca."

"Có thật không?"

Cao Đường Đường nghe xong Quách Gia sau, con mắt đột nhiên trở nên sáng ngời, nhưng trong giọng nói còn mang theo một tia không xác định.

"Đương nhiên, ta sẽ dạy ngươi đọc sách, mặc kệ ngươi muốn học gì đó, ta đều dạy ngươi!"

"Ta cũng là ca ca của ngươi, ngươi nếu như muốn học võ nghệ, ta dạy ngươi!"

Chính vào lúc này, một gã đen cự Hán đẩy cửa mà vào, phía sau mặt khác theo một oai hùng thanh niên, chính là Điền Vi cùng Cao Thuận.

Điền Vi cũng là một mặt quan ái, dù sao cao Đường Đường như vậy nữ tử trời sinh thì có thể làm cho nhân sinh ra thương tiếc, nhưng Cao Thuận nhưng là một mặt tự trách.

Hiển nhiên hẳn nghe được Quách Gia đối với cao Đường Đường nói, hẳn cũng cảm giác mình người ca ca này làm được chưa đủ tốt.

"Ca ca, ngươi là trên đời này tốt nhất ca ca! Đường Đường chỉ là lại nhiều Quách đại ca cùng điền đại ca hai cái ca ca quan tâm, ngươi nếu như không cao hứng, ta lập tức từ chối bọn họ!"

Xem ra cao Đường Đường vẫn là hướng về Cao Thuận, chỉ chớp mắt liền quên đối với Quách Gia đã nói.

Điểm này, quả thực để Quách Gia cùng Điền Vi trợn mắt ngoác mồm, nguyên lai mình nói rồi nhiều như vậy lời nói cũng không sánh nổi Cao Thuận tùy ý mở miệng.

"Không có, ca ca làm sao sẽ không cao hứng đây? Ca ca chỉ là phát hiện trước đây làm được còn chưa đủ được, không phải một hợp lệ ca ca."

"Chúa công, dạy ta , ta nghĩ làm cái hợp lệ ca ca!"

Thời khắc này, Cao Thuận đối với Quách Gia cảm thụ không còn là cảm kích, mà là có chân chính tôn sùng.

Một coi cảm tình là tất cả, đồng ý vì cảm tình phản bội toàn bộ thể giới người trị được bản thân đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương 58 xuất chinh

Xuân thế nhân tình hình đã ổn định lại, chỉ là còn đang nghỉ ngơi.

Trong sân ngang dọc tứ tung thì thể còn không có thời gian thu thập, Điền Vi cùng Cao Thuận muốn thanh lý đi, lại bị Quách Gia ngăn cản.

Mà còn lại những kia cường đạo đều bị Quách Gia để cho chạy, chỉ để lại tặc thủ Đường chu, bọn họ thực sự không địa phương giam giữ nhiều người như vậy.

Đường chu, hóa ra là hán. Người này ngược lại cũng không chỗ đặc biệt nào, nhưng XXX một cái ảnh hưởng chính đại hán sự tình.

Hán là đại hiền lương sư Trương Giác đồ đệ, nhưng ở Thái Bình Đạo khởi nghĩa trước bán đi Thái Bình Đạo, dẫn đến Thái Bình Đạo ở Lạc Dương thế lực bị quét dọn hết sạch, mà Thái Bình Đạo cũng bị bức vội vàng khởi nghĩa, cuối cùng nhanh chóng thất bại.

Nếu như không có chuyện này, khởi nghĩa khăn vàng cuối cùng kết quả đến tốt cùng làm sao, cũng thật là khó nói.

Kẻ phản bội, đây là Quách Gia đối với Đường chu ấn tượng, người như thế liền nên một chiêu kiếm chém giết.

Thế nhưng Cao Thuận nhưng kiên trì muốn thăm vấn một phen, xem xem chuyện này có nội tình gì. Mà Quách Gia cũng nghĩ đến Đường chu hiện tại là tỷ tỷ người, chung quy không hề động thủ.

Nhưng mà thăm vấn kết quả lại làm cho Quách Gia sản sinh nồng đậm hối hận, dĩ nhiên là Lư Bì, là hán muốn đưa mình vào tử địa.

Quách Gia hối hận, lúc trước thì không nên buông tha Lư Bì, tương lai Thực Hán chỉ chủ làm sao sẽ là một người đơn giản, chỉ là Quách Gia làm sao cũng không nghĩ đến, một Tiểu Tiểu mâu thuẫn làm sao sẽ gọi ra họa sát thân.

Chính mình nếu là lúc trước liền coi trọng lên Lư Bì, làm sao sẽ xảy ra chuyện như thế đây? Xuân thế nhân cũng sẽ không có chuyện!

Lư Bì, nhất định phải chết!

"Phụng hiếu, cái này Lư Bì như vậy ác độc, bọn ta tuyệt đối không thể bỏ qua hán!"

Điền Vi đồng dạng hận cực kỳ Lư Bì.

"Cao Thuận, ngươi thấy thế nào?"

"Chúa công, ta đồng ý điển đại ca lời giải thích. Cái này Lư Bì vừa nhưng đã đối với chúng ta ra tay, xem ra là sẽ không giảng hoà, như vậy chúng ta chỉ có thể phản kích."

Quách Gia đã từng cao bằng thuận đã nói không muốn gọi chủ công mình, chỉ tiếc tám này người chết mắt không phải là có thể dễ dàng thuyết phục, vì lẽ đó Quách Gia cũng chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý.

"Được, đã như vậy, Lư Bì, cũng chớ có trách ta, là chính ngươi muốn chết."

"Phụng hiếu, cái kia bọn ta làm thế nào?"

Nghe được Quách Gia, Điền Vi lập tức trở nên hưng phấn, hán hiện tại rất muốn xé xác Lư Bì.

"Nghe nói Thạch Lâm tặc có hơn hai ngàn người, dựa vào tự chúng ta là tuyệt đối không bắt được."

Đang lúc này, Cao Thuận thanh thanh thân thân một câu nói tươi tắn Điền Vi mừng rỡ.

"Người ta phụng hiếu!"

Điền Vi tuy rằng khó chịu, nhưng cũng không tìm được lời nói đến phản bác, chỉ có thể cầu viện địa nhìn về phía Quách Gia.

"Chúng ta tuy rằng không bắt được bọn họ, thế nhưng có thể bắt bọn họ người tuy nhiên không ít. Yên tâm, ta sớm có kế hoạch."

"Quá tốt rồi, phụng hiếu, ta liền biết người có biện pháp, chúng ta làm thế nào."

Điền Vi hưng phấn lần thứ hai nhen lửa, mà Cao Thuận cũng ánh mắt sáng quắc địa nhìn về phía Quách Gia, hẳn cũng cả nghĩ quá rồi giải một điểm chính mình chúa công.

"Rất đơn giản, chúng ta chỉ cần đem chuyện này nháo đến."

"Làm lớn?"

Điền Vi hiển nhiên nghe không hiểu Quách Gia ý tứ, thế nhưng Cao Thuận nhưng là đâm chiêu.

"Cho nên ta không có để cho các người thu thập thi thể, chính là vì cái này. Nơi này nhưng là Lạc Dương, đại hán vương đô, xuất hiện ở đây rất nhiều cường đạo, các người nói sẽ sẽ không ảnh hưởng đến đại hán mặt mũi?"

"Chúa công, ý của người là, chuyện này một khi làm lớn, đến thời điểm hoảng thất bộ mặt bị hao tổn, bệ hạ nhất định sẽ nổi giận?"

"Không chỉ có riêng là bệ hạ, những kia thế gia đại tộc bộ mặt, Lạc Dương các cấp quan lại bộ mặt, cái nào không có chịu ảnh hưởng đây? Hơn nữa như thế làm còn có một chỗ tốt, đến thời điểm chúng ta danh nhân đường nhưng là nghe tên Lạc Dương."

*****

Thông qua Tuân Úc cùng Viên Thuật quan hệ, Quách Gia rất nhanh đem chuyện này truyền khắp toàn bộ Lạc Dương. Mới bắt đầu còn có người không tin, dù sao nơi này nhưng là vương đô Lạc Dương, nhưng là những kia nằm thi thể nhưng là tạo không được giả, muốn phủ nhận cũng phủ nhận không xong.

Ngày thứ hai, đã nhiều ngày chưa từng vào triều Hán linh đế lại xuất hiện ở trong triều đình.

Chuyện này nhưng là ở trên mặt hân tân nhần mà xáng một bạt tai, đại hán mấy trăm năm lịch sử, nơi nào có quá chuyện như vậy?

Hán linh đế Long Nhan Đại nộ, đem Lạc Dương lệnh cùng với thù hạ các bộ Đô Ủy toàn bộ nơi lấy phạt nặng, liền ngay cả Đại tướng quân Hà Tiến cũng bởi vì thù họ Lạc Dương bất lợi đã trúng trách cứ, cả triều văn võ tất cả đều nom nớp lo sợ, không có một người dám vào lúc này xúi quẩy.

Lạc Dương lệnh cùng với các bộ Đô Ủy cơ bản đều là sĩ tộc người, hoàng thượng phạt nặng bọn họ bằng là cho thiên hạ sĩ tộc một lần trừng phạt.

Lần này lên triều, sĩ tộc cùng Đại tướng quân hai đảng có thể nói thất bại thảm hại, mà trương đế, Triệu Trung cảm đầu hoạn quan nhưng là hãnh diện.

Có thể là bị hai đảng liên hợp ức hiếp thời gian quá lâu, trương đế, Triệu Trung lòng mang oán hận, không có một chút nào buông tay ý tứ, trái lại liên hợp một đám vây cánh đòn đập làm khó dễ, đánh kẻ sa cơ, đem rất nhiều sĩ tộc quan lại biếm chức, trong này liền bao quát Thái Ủy Phủ một người, Điền Phong.

Đương nhiên, vền vẹn là xử phạt quan lại cũng không thể tiêu Hán linh đế khí. Khi biết được cường đạo đến từ Thạch Lâm phía sau núi, Hán linh đế rơi xuống vây quét Thạch Lâm tặc mệnh lệnh.

Mười ngàn Lạc Dương cấm quân binh phát Thạch Lâm sơn, nhưng thống suất chức vụ nhưng lại độ gọi ra bốn thế lực lớn tranh đấu.

Xa Kỵ tướng quân Hà Miêu làm chủ soái, thạch sùng lệnh Tuân Úc, Lạc Dương vùng phía tây ủy Viên Thuật vì là phó soái, nội thị Kiên Thạc vì là giám quân, là tranh đấu kết quả cuối cùng, ngược lại cũng phù hợp khắp nơi lợi ích, ai cũng không có chịu thiệt.

*****

Sau ba ngày, thành Lạc Dương bắc môn ở ngoài, tinh kỳ pháp phối, chiêm trống Chấn Thiên, mười ngàn cấm quân binh sĩ san sát, tình cảnh cực kỳ chấn động.

Phương trận phía trước nhất, Xa Kỵ tướng quân Hà Miêu hăng hái, hai tay ôm ngực, rất nhiều chỉ điểm giang sơn tâm ý; mà Tuân Úc cùng Kiên Thạc chỉ là đứng phía sau hẳn, không nói một lời; chỉ có Viên Thuật nhìn Hà Miêu ánh mắt mang theo xem thường, đồ trư hộ đệ đệ tự nhiên không sánh được hẳn cái này đệ nhất thiên hạ sĩ tộc con trai trưởng.

Cho tới Quách Gia đã mang theo Cao Thuận lẫn vào Tuân Úc đội cận vệ ngũ, lần này, Quách Gia muốn đích thân nhìn Lưu Bị chết đi mới có thể an tâm.

Lúc này Quách Gia nhìn trước mắt quân đội đó là một trận cảm thán, tuy rằng ở tiểu thuyết cùng trên TV gặp so với này còn đồ sộ chiến tranh tình cảnh, có thể như quả người không có người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, là vĩnh viễn không cảm giác được loại kia thiên quân vạn mã khí thế.

"Ngô hoàng vạn tuế, tất diệt tiểu tặc!"

Một vạn người đồng thời hò hét âm thanh Chấn Thiên nhiếp địa, trở thành trong thiên địa duy nhất âm thanh, khiến người ta không nhận được nhiệt huyết sôi trào, hận không thể ngay lập tức sẽ chém giết một hồi.

Luôn luôn mặt không hề cảm xúc Cao Thuận cũng ước ao đến cực điểm địa nhìn về phía trước Hà Miêu, trong mắt toát ra nồng đậm khát vọng, Quách Gia trong nháy mắt rõ ràng cái gì.

Cũng thật là một trời sinh quân nhân a!

"Cao Thuận, người sau đó cũng sẽ trở thành một quân chủ soái, hơn nữa sẽ mạnh hơn hẳn nhiều lắm!"

Lời này như là an ủi, cổ vũ cùng cổ lên, nhưng nghe ở Cao Thuận trong tai nhưng cực kỳ giống hứa hẹn.

"Đa tạ chúa công!"

...

Lúc này, Điện Vi cùng xuân thế nhân lại bị Quách Gia sắp xếp lưu thủ danh nhân đường, hẳn hai tự nhiên không muốn, đặc biệt là Điện Vi huyên náo rất hung, rất nhiều thề không bỏ qua tâm ý.

Cuối cùng vẫn là cao Đường Đường thuyết phục bọn họ, nàng chỉ nói giết chết kẻ thù cố nhiên trọng yếu, nhưng nếu như mình gia đều không gánh nổi, còn nói gì báo thù?

Lời này vừa nói ra, hai người cũng không thể cãi lại, chỉ có thể bé ngoan nghe lời.

Đúng là Quách Gia trong lòng sinh ra một chút ý nghĩ, Nhu Nhu nhược nhược cao Đường Đường trong lòng cất giấu vượt qua rất nhiều nam nhi tâm, sau đó có muốn hay không nhiều cho nàng chút rèn luyện đây?

...

"Xuất phát!"

Theo Hà Miêu một tiếng rống to, một vạn người quân đội mệnh mông cuộn cuộn địa đi đến Thạch Lâm sơn.

Quách Gia trận đầu chiến tranh sắp xảy ra.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương 59 Từ Hoảng

Thạch Lâm sơn.

Thạch Lâm tặc sơn trại.

Từ khi thám tử báo lại Đường Chu Tiến vào Lạc Dương lại chưa hề đi ra sau khi, Dương Phụng mừng rỡ như điên, càng là đem Lưu Bị chia làm thượng tôn, đối với hắn nói gì nghe nấy.

Mà Lưu Bị cũng ngênh đón trong đời tươi đẹp nhất thời gian, mỗi ngày uống từng ngụm lớn tửu, ăn từng miếng thịt lớn, càng có mỹ cơ ngày ngày tiếp đón, không cần tiếp tục phải vì cuộc sống lo lắng.

Có lúc, Lưu Bị thậm chí muốn liền cả đời ở lại đây, cũng không tiếp tục phải về U Châu cái kia bản hàn rách nát gia, cũng không tiếp tục muốn đi gặp cái kia nghiêm khắc cực kỳ mẫu thân.

Đương nhiên, cho dù tốt sinh hoạt cũng sẽ có tỳ vết.

Thạch Lâm tặc từ Dương Phụng đi xuống hơn 2000 người toàn bộ đối với Lưu Bị cung kính có lễ, chỉ có một người nhưng đối với hắn xem thường.

Người này tên là Từ Hoảng, tự công minh, thân cao tám thước, khí thế hùng tráng, chính là Thạch Lâm sơn võ nghệ người số một.

Nghe nói Từ Hoảng từ nhỏ từng chịu qua Dương Phụng đại ân, vì lẽ đó vẫn tùy tùng hắn, thiếp thân bảo vệ, không có không từ, mà Dương Phụng bởi vậy cũng khá là tín nhiệm Từ Hoảng.

Thế nhưng Từ Hoảng làm người chính trực, đối với Dương Phụng chiếm núi làm vua, gieo vạ bách tính sự tình không dám gạt bừa.

Hắn đã từng nhiều lần khuyên giới, nhưng đều bị Dương Phụng trực tiếp từ chối. Còn bởi vậy Dương Phụng cùng Từ Hoảng trong lúc đó sản sinh khúc mắc, Dương Phụng đối với Từ Hoảng cũng khá là không thích, Thạch Lâm tặc hành động chưa bao giờ yêu cầu Từ Hoảng tham gia, nếu không là hắn võ nghệ cao cường, chỉ sợ sớm đã bị trục xuất son trại.

Từ Hoảng mặc dù biết không vì là Dương Phụng yêu thích, thế nhưng vì báo ân, vẫn vẫn là ở lại Dương Phụng bên người, nhưng hay bởi vì không tán thành Thạch Lâm tặc cách làm, cùng đám người chung quanh dần dần xa lánh, trường này tới nay, hắn một thân một mình, trong lòng buồn khổ cực kỳ.

Mà cái này Lưu Bị từ khi tiến vào vào sơn trại tới nay, mỗi ngày ăn chơi chè chén, tận vì là Dương Phụng ra một ít gieo vạ bách tính, hiếp đáp đồng hương ý đồ xấu, so với Dương Phụng càng là chỉ có hơn chứ không kém.

Từ Hoảng bởi vậy cùng Lưu Bị nổi lên mấy lần tranh chấp, mỗi lần đều tan rã trong không vui.

Từ từ, Từ Hoảng phát hiện, Dương Phụng đối với Lưu Bị càng ngày càng tôn sùng, mà đối với mình càng ngày càng xa lánh, hầu như đến chẳng quan tâm mức độ.

Từ Hoảng biết, tất nhiên là Lưu Bị ở Dương Phụng trước mặt nói rồi chính mình lời nói xấu, ly gián quan hệ của hai người, nhưng hắn lại không thể làm gì.

Ngày hôm đó, Dương Phụng chiêu đãi Thạch Lâm tặc mỗi cái Đầu Mục ăn tiệc, tất cả mọi người đều là tiếng cười cười nói nói, ăn uống linh đình, chỉ có Từ Hoảng một người rầu rĩ không vui địa uống khổ tửu.

"Chúc mừng đại vương, cái kia Thái Bình Đạo Đường chu từ lúc tiến vào Lạc Dương sau khi liền lại không còn tăm hơi, nói vậy là chết đến mức không thể chết thêm, sau đó nhưng là cũng lại không ai có thể ngăn cản đại vương tiêu dao một phương."

Từ quá ba tuần, món ăn quá nguỵ, Lưu Bị đứng dậy hướng về Dương Phụng chúc, còn lại Đầu Mục thấy thế, cũng dón dập noi theo Lưu Bị.

"Đại vương tài năng ngất trời, võ công cái thế, ai có thể so sánh?"

"Chính là, đại vương chính là chúng ta Thạch Lâm sơn thủ lĩnh, nhất định sẽ dẫn dắt chúng ta càng chạy càng xa, càng ngày càng mạnh."

"Ồ đại vương dẫn dắt đi, chúng ta ngày sau không chỉ có muốn xưng bá Thạch Lâm sơn, chính là giữ lấy một châu nơi cũng không phải không thể."

"Hừ! Cái gì một châu nơi, coi như là chinh đại hán "

Mọi người một trận nhiệt phùng, Dương Phụng tự nhiên cũng là đắc ý phi phàm, không ngừng vỗ về chính mình bán trường chòm râu, trên mặt dữ tợn theo cười lớn mà rung động.

"Đại vương, tuy rằng Đường chu đã bị bắt, thế nhưng chúng ta vẫn cứ không thể coi thường Thái Bình Đạo cùng triều đình, không phải vậy lúc nào cũng có thể sẽ có gặp đầu tai ương a!"

Ngay ở tất cả mọi người đều a dua nịnh hót cái liên tục thì, đột nhiên một thanh âm không hòa hài vang lên.

Dương Phụng nụ cười lúc này cứng ở trên mặt, trên mặt dữ tợn chiến hai chiến cũng thuận theo không di chuyển, như vậy mất hứng, đem trước hắn hảo tâm tình thất bại sạch sành sanh.

Mọi người quay đầu nhìn tới, chính là Thạch Lâm tặc đệ nhất cao thủ Từ Hoảng từ công minh, hắn giờ phút này cau mày, mang theo sâu sắc lo lắng.

"Làm càn, từ công minh, ngươi là ở chú đại vương đi chết sao?"

Tươi đầu lên lửa, chính là Lưu Bị ở trách cứ hừ hừ.

Nguyên vốn đã cương mặt Dương Phụng lúc này càng là sắc mặt khó coi xanh lên, hiển nhiên hắn rất tức giận.

"Đại vương, công minh không có ý này, ngươi biết "

"Im miệng, từ công minh. Ngươi tuổi thơ thời gian toàn gia gặp nạn, là ta cứu ngươi, nhiều năm như vậy, ta mang theo ngươi hưởng hết phú quý. Ngươi không tư báo lại cũng là thôi, lại còn dám chú ta, ngươi coi là thật ác độc!"

"Đại vương, ta "

"Im miệng, người cút ra ngoài cho ta! Làm sao, người chẳng lẽ còn phải đợi ta sai người quét người ra ngoài?"

Lời nói nói đến nước này, đã hoàn toàn không có quay lại chỗ trống. Từ Hoàng biết là Lưu Bị đang cố ý nói xấu chính mình, nhưng là bây giờ Dương Phụng cực kỳ tin tưởng hắn, e sợ cũng sẽ không bao giờ nghe chính mình.

Hai tay hắn nắm chặt, cả người run rẩy, sắc mặt đỏ lên, là một người đỉnh thiên lập địa nam tử hán, khi nào được quá loại khuất nhục này?

Xoay người rồi đi, Từ Hoàng cũng lại không chịu được này cổ uất ức.

"Ha ha ha, tự cho là thanh cao, không tôn đại vương mệnh lệnh, hắn Từ Hoàng coi mình là ai?"

Một từ trước đến giờ cùng Từ Hoàng bất hòa Đầu Mục lúc này trợn lên, bình thường hắn không dám đắc tội Từ Hoàng, nhưng hôm nay Từ Hoàng thất thế, chính là hắn đánh kẻ sa cơ thời điểm.

"Đại vương anh minh tầm nhìn không người nào có thể so với, Từ Hoàng tiểu nhân chỉ sợ cũng là đồ kị đại vương, người này tuyệt đối không thể phân công."

"Không sai, Từ Hoàng ý vào chính mình võ nghệ cao cường, chưa bao giờ đem chúng ta để ở trong mắt, ta sợ hắn liền đại vương đều không có để ở trong mắt."

Phượng Hoàng rơi xuống nước không bằng kê, hồ lạc Bình Dương bị chó bắt nạt.

Từ Hoàng vừa bị Dương Phụng trách cứ, một đám Thạch Lâm tặc Đầu Mục liền dòn dập nhảy ra đại thêm quở trách, đánh kẻ sa cơ. Mà Dương Phụng giờ khắc này cũng tức điên Từ Hoàng, phỏng chừng cũng lại nhớ không nổi hắn trung tâm.

*****

Ký Châu cự lạc, đại hiền lương sư biệt viện.

Khoảng thời gian này Thái Bình Đạo tất cả mọi chuyện đều do Trương Ninh phụ trách, mặc dù có chút người không phục nàng, thế nhưng Trương Giác dư uy quá thịnh, cũng không người nào dám ở bề ngoài cãi lời mệnh lệnh của nàng.

Mà giờ khắc này, Trương Giác coi trọng nhất đệ tử trừ yển chính đang hướng về Trương Ninh báo cáo tình huống.

"Đại tiểu thư, Đường Chu mang theo hơn trăm tên Hoàng cân lực sĩ đi tới thành Lạc Dương, cũng không còn đi ra. Chỉ trốn về một chút Hoàng cân lực sĩ, có người nói Đường Chu đã bị bắt, bây giờ không rõ sống chết."

"Lạc Dương, hắn đi Lạc Dương làm gì?"

Trương Ninh lông mày sâu sắc nhăn lại, chính mình cho Đường Chu sắp xếp nhiệm vụ nhưng là thu phục Thạch Lâm tặc, làm sao trái lại đi tới Lạc Dương.

"Có người nói là cùng Thạch Lâm tặc đánh cái đánh cược!"

Trừ yển đem đã biết được tình báo toàn bộ báo cáo Trương Ninh, mà khi Trương Ninh nghe được Đường Chu muốn giết người là Quách Gia thời điểm, hai mắt của nàng lập tức tăng vọt, cả phòng đều lạnh xuống, một luồng vô biên sát khí bao phủ trừ yển, để hắn không nhịn được trong lòng run lên.

"Trừ yển, Thái Bình Đạo chuyện gần nhất nghĩ ta đã an bài xong. Nếu như còn có cái gì có chuyện xảy ra, người liền hướng Nhị thúc, tam thúc báo cáo. Ta muốn đích thân đi một chuyến Lạc Dương."

"Đại tiểu thư, đại "

Trừ yển còn muốn khuyên một khuyên Trương Ninh, nhưng là nàng lúc này đã cũng không quay đầu lại đi ra ngoài đi xa.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương 60 thần thương

Ngày hôm đó Thạch Lâm tặc các đầu mục lại là yến ả tìm niềm vui, mọi người không khỏi tận hoan.

Đúng như mấy ngày trước yến hội, duy nhất không giống là ít đi Từ Hoảng, nhưng là nhưng không có người đề cập, mọi người trái lại càng thêm tự tại.

Giữa lúc đại gia thời phòng Dương Phụng, yến ả sắp đến ** thời điểm, một gã sai vặt thất kinh địa chạy vào.

"Đại vương, đại vương, không tốt! Xảy ra vấn đề rồi! Chúng ta xong đời!"

Dương Phụng vừa bị mọi người thổi phồng đến đỉnh điểm, nơi nào nhận được gã sai vặt này nhiễu loạn, kể Từ Hoảng sau khi, này đã là lần thứ hai có người phá hoại sự hăng hái của chính mình.

"Đồ vô lại, dám quấy nhiễu ta hứng thú, yêu nói hoặc chúng, làm giết!"

Dương Phụng tức giận hung hăng địa hét lớn một tiếng, leng keng một tiếng rút ra trường kiếm, liền muốn đem gã sai vặt chém giết tại chỗ.

"Đại vương, xin mời chậm, kính xin nghe một chút gã sai vặt này lời giải thích, làm tiếp quyết đoán."

Ngăn lại Dương Phụng người chính là quân sư Lư Bì, những ngày qua hắn tuy rằng trải qua rất vui vẻ, thế nhưng mất phải của hắn nhưng dù sao là thành thích địa nhảy không ngừng.

Mất trái nhảy phúc, mất phải nhảy tai!

Lư Bì luôn cảm thấy sẽ có cái gì đại nạn tức sắp giáng lâm, trong lòng vẫn bất an cực kì.

"Được, người nói, nếu là không nói ra được cái một, hai ba, bốn đến, ta lập tức chém giết ngươi!"

Xuất phát từ Lư Bì giúp mình ra không ít chủ ý, Dương Phụng vẫn là đồng ý cho gã sai vặt một cơ hội.

"Vâng, là!"

Thật vất vả mới bảo vệ một cái mạng nhỏ, gã sai vặt đã sớm ra chạy mồ hôi ròng ròng, cũng không dám nửa ăn nói linh tinh, mau mau như thực chất nói tới.

"Đại vương, son... Bên dưới ngọn núi đến... Đến rồi mười ngàn đại quân, đã vây quanh Thạch Lâm son."

"Cái gì, người nói những gì đó?"

Dương Phụng quả thực không thể tin vào tai của mình, triều đình đại quân đến đánh chính mình, làm sao có khả năng?

Từ khi mấy năm trước Dương Phụng mang theo Thạch Lâm tặc, liên tiếp mấy lần đánh bại phụ cận mấy huyện huyện binh sau khi, nhưng là cũng lại không người đến triều chọc hắn, làm sao sẽ lập tức liền đến mười ngàn đại quân.

"Thật... Thật sự, đại quân chủ soái đã điều tra rõ, là Xa Kỳ tướng quân Hà Miêu, phó soái là Tuân gia Tuân Úc cùng Viên gia Viên Thuật, giám quân là nội thị Kiên Thạc, mà mười ngàn đại quân đều là Lạc Dương cấm quân, người người đều là tinh nhuệ."

Gã sai vặt bị Dương Phụng khí thế ép tới gần chết, liền đầu cũng không dám ngẩng lên lên, vội vàng đem tự mình biết toàn bộ nói ra, cầu cái mạng sống.

"Là thật... Thật sự!"

Đến lúc này, Dương Phụng cũng không còn may mắn tâm lý, hắn biết triều đình đại quân là thật sự đến rồi.

"Lý lão đại, Thạch Lâm son chu vi thám tử không đều là người phụ trách sao, tại sao đại quân đều vây quanh Thạch Lâm son, người người nhưng còn không truyền quay lại tin tức?"

"Vâng... Là thuộc hạ sai, thế nhưng Trương lão nhị phụ trách tìm hiểu Lạc Dương phương diện tin tức, hắn cũng không có truyền quay lại bất cứ tin tức gì."

Gọi Lý lão đại Đầu Mục nom nớp lo sợ địa trạm lên, hắn biết nếu là đại vương đem hết thầy sai lầm quai ở hắn trên người một người, chính mình khẳng định không sống nổi, vì lẽ đó thẳng thắn đem Trương lão nhị cũng lôi xuống nước.

"Lạc Dương xác thực là ta phụ trách, thế nhưng nửa năm trước cũng đã bị Vương lão tam cướp đi phần lớn huynh đệ, đã sớm quy hắn quản, là Vương lão tam sai."

Gọi Trương lão nhị Đầu Mục bào chế y theo chỉ dẫn, đem Vương lão tam cũng cời thủy.

Sau đó, Vương lão tam lôi kéo Lưu lão bốn, Lưu lão bốn kéo Cao lão ngũ, Cao lão ngũ lôi Mã Lão sáu... Ngoại trừ Dương Phụng cùng Lưu Bị, ở đây hết thấy Đầu Mục hầu như đều bị kéo xuống thủy.

Lần này tình cảnh nhưng là náo nhiệt, tất cả mọi người đều lẫn nhau chỉ trích lên, ồn ào đến như chợ bán thức ăn, đem Dương Phụng đầu đầu sảo lớn.

"Câm miệng, tất cả im miệng cho ta!"

Dương Phụng hận không thể giết những này Đầu Mục, có công thời điểm những người này mỗi cái cướp công lao, có lỗi thời điểm những người này lại mỗi cái trốn tránh trách nhiệm, nhưng mà pháp không trách chúng, Dương Phụng cũng không thể đem những người này đều giết chết, như vậy Thạch Lâm sơn nhưng là tự sụp đổ.

"Đại vương, người có thể còn nhớ, Lưu quân sư nhưng là ra ý kiến hay, để Đường chu mang người tập kích Lạc Dương. Theo ta thấy, nhất định là Đường chu ở Lạc Dương chọc giận đại nhân vật gì, mới dẫn đến triều đình phái quân chinh chiến chúng ta. Lưu quân sư, người nói đúng không đúng?"

Chính đang Lưu Bị âm thầm vui mừng này quần ngu xuẩn chưa hề đem chính mình ném vào thời điểm, Lý lão đại đem đầu mâu chỉ về hắn, dựa vào cái gì đại gia đều có việc, liền hắn cần thận mà ngồi.

"Không sai, chuyện này nhất định là Lưu quân sư gây ra phiền phức. Lưu quân sư, người có thể muốn chịu trách nhiệm hoàn toàn."

"Lưu Bị, lẽ nào người là triều đình nội gian, chính là đến diệt chúng ta Thạch Lâm sơn?"

"Lưu Bị, người để tâm ác độc, đại vương, tuyệt đối không thể bỏ qua cái này gian nhân!"

Những này Đầu Mục tả một câu, hữu một câu, rất nhanh sẽ đem mới vừa rồi còn bị được mọi người đẩy sùng Lưu Bị đánh tới nội gian nhãn mác.

Không phải Lưu Bị không hiểu được biến báo, mà là thế giới này biến hóa đến quá nhanh, đánh Lưu Bị một trở tay không kịp.

"Ta ta làm sao có khả năng "

Lúc này, hết thấy Đầu Mục đều như hổ như sói địa nhìn về phía Lưu Bị, mà Dương Phụng cũng ánh mắt bất thiện tập trung hắn, mọi người quần tình kích kháng, chính cần một phát tiết điểm, mà mới tới Lưu Bị không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Huống hồ Dương Phụng vốn là cũng chính là đánh lợi dụng Lưu Bị bản tính, có thể không coi hắn là cố ý phức, Lưu Bị có chết hay không, hắn căn bản không để ý.

Lưu Bị trong lòng kinh hoàng, cả người trực chiến, sắc mặt sợ đến trắng bệch, một thân mồ hôi lạnh đã ảm thấp sau lưng quần áo, nhưng hắn nhưng không hề hay biết.

Tại sao lại như vậy?

Chỉ là một khắc trước, những này thô bỉ người còn mỗi cái tôn xưng chính mình một tiếng quân sư, mà lúc này nhưng hận không thể giết mình mà yên tâm; một khắc trước, chính mình còn ngây thơ địa coi chính mình tìm tới tương lai phương thức sống, mà giờ khắc này lại giống như ngã vào Địa Ngục; một khắc trước, Dương Phụng còn đối với mình nói gì nghe nấy, mà giờ khắc này nhưng hận không thể tự tay giết mình

Đến cùng là xảy ra vấn đề ở đâu?

Đã hoàn mỹ suy nghĩ nhiều, Lưu Bị biết, nếu như mình lại không lên tiếng biện giải, e sợ cũng không có cơ hội nữa.

"Đại vương, ta đối với người nhưng là trung thành tuyệt đối, tuyệt không hai lòng a, người nhất định phải tin tưởng ta a!"

"Hừ!"

Chỉ tiếc Dương Phụng đối với Lưu Bị biểu trung tâm xem thường, vật này cũng không thể luận căn bản, cũng không đáng giá.

Vài tên ngồi ở Lưu Bị bên cạnh Đầu Mục, mới vừa rồi còn đối với hắn hỏi han ân cần, a đua nịnh hót, mà giờ khắc này cũng đã trong bóng tối nắm chặt chuỗi đao, len lén đến gần rồi hai bước, chỉ đợi Dương Phụng ra lệnh một tiếng, bất cứ lúc nào bắt Lưu Bị.

"Đại vương, giờ khắc này quan trọng nhất không phải là tìm nội gian, mà là thương nghị làm sao đối phó bên dưới ngọn núi cấm quân a. Cấm quân thế lớn, sợ ý một chút, chúng ta nhưng là đều chết không táng sinh nơi."

"Chậm đã!"

Một câu nói này rốt cục đánh động Dương Phụng, hắn nhẹ nhàng giờ giờ thô to đẩy đặt bàn tay, ngăn cản rục rà rục rịch mấy cái Đầu Mục.

"Quân sư, người có thể có lùi địch kế sách?"

"Có! Ta có!"

Có chính là mạng sống, mà không có chính là cái chết, Lưu Bị còn có lựa chọn sao?

*****

Mà lúc này bên dưới ngọn núi cấm quân chủ soái đại doanh trong, một hồi môi thương khẩu chiến cũng đang trong quá trình tiến hành.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương : 61 khẩu chiến

Thạch Lâm bên dưới ngọn núi, mười ngàn đại quân vây nhốt lên núi hết thấy lối ra : mở miệng, không cho Thạch Lâm tặc bất kỳ cơ hội chạy trốn.

Mà trung quân trong đại tướng, chủ soái Hà Miêu, phó soái Tuần Úc, Viên Thuật, giám quân Kiên Thạc chính đang tổ chức chiến trước hội nghị.

"Các vị, không biết đại gia có gì phá địch thượng sách?"

Ngồi một mình vị trí đầu não Hà Miêu cái thứ nhất mở miệng, phía sau hắn đứng Thuận Vu quỳnh, là Hà Miêu lần này mang theo người hầu cận.

"Thượng sách? Có điều hai ngàn cường đạo, chúng ta có mười ngàn đại quân, trực tiếp đánh giết chính là, chẳng lẽ còn cần muốn biện pháp gì sao?"

Viên Thuật mang theo Kì Linh ngồi ở phía bên phải, lúc nói chuyện trên mặt mang theo xem thường, căn bản là không đem Hà Miêu để ở trong mắt.

Hắn trái lại mắt nhìn chăm chăm mà nhìn Thuận Vu quỳnh, người này tuy rằng lệ thuộc phủ Đại tướng quân, nhưng cùng Viên Thiệu rất thân cận, mà phạm là cùng Viên Thiệu người thân cận, Viên Thuật tất cả đều căm ghét.

"Hừ! Nói như vậy nếu là đem lĩnh binh quyền giao cho đường cái, trong chớp mắt là có thể đạt được thắng lợi?"

Hà Miêu gia thế tuy rằng không bằng Viên Thuật, thế nhưng bây giờ chức quan không phải là Viên Thuật có thể so với, tự nhiên cũng sẽ không sợ Viên Thuật.

"Đó là tự nhiên!"

Viên Thuật dường như hoàn toàn không có nghe được Hà Miêu trong giọng nói trào phúng, đầu đã ngưỡng thành 180 độ, nói chuyện đều mang theo giọng mũi, vốn là ngông cuồng tự đại.

"Chỉ tiếc đường cái người còn không phải đại quân chủ soái, nếu là không có Bốn tướng quân đồng ý, chỉ sợ người liền một người lĩnh đều điều động không được."

Viên Thuật vô lễ như thế, Hà Miêu tự nhiên cũng sẽ không cho hắn mặt mũi. Đại ca của mình Hà Tiến nhưng là đại hán đệ nhất quan lớn Đại tướng quân, mọi người mình hà tính cũng là hậu cung chi chủ hoàng hậu, chính mình cũng là có thể so với tam công Cửu khanh Xa Kỳ tướng quân, còn thật không cần kiêng kỵ cái này cái gọi là bốn đời tam công Viên gia con trai trưởng.

"Người! ..."

Viên Thuật giận dữ, Hà gia trước đây chỉ là giết lợn hộ, nếu không là dựa vào hà hoàng hậu cạp váy quan hệ e sợ liền cho mình xách gậy cũng không xứng, làm sao dám như vậy trên chọc chính mình?

Kì Linh càng là nổi giận đùng đùng, âm thầm nắm chặt rồi bên hông chuôi kiếm. Chủ nhục thân chết, hắn làm sao có thể khoan dung Hà Miêu sỉ nhục chính mình chúa công?

Kì Linh uy nghiêm thô bạo chéch lộ, cho tất cả mọi người tại chỗ đều tạo thành áp lực thực lớn.

Thuận Vu quỳnh vội vã tiến lên một bước bảo vệ Hà Miêu, Tuần lớn, Tuần thứ hai bảo vệ Tuần Úc, Cao Thuận nhẹ nhàng nửa bước chặn lại rồi Quách Gia mặt bên.

Chỉ có Kiên Thạc một thân một mình, thế nhưng hắn tự thân võ nghệ sẽ bất phạm, căn bản không bị ảnh hưởng, trái lại nhàn nhã tự đắc địa ngồi ở đằng kia, hơi có chút bida đồ uống oa ha ha, hạt dưa băng ghế cười ha ha xem cuộc vui đáng về.

Nhưng là Thuần Vu quỳnh nhưng là khó chịu, thực lực của hắn kém xa Kì Linh, rồi lại chính diện đối mặt Kì Linh uy thế, đứng mũi chịu sào, rất là khó chịu.

Chỉ là thời gian mấy hơi thở, Thuần Vu quỳnh liền xuất mồ hôi trán, sắc mặt trắng bệch.

"Ha ha ha..."

Nhìn thấy chính mình ái tướng chỉ là khí thế liền áp đảo Hà Miêu người, Viên Thuật khỏi nói đạt được nhiều ý.

Lúc này Thuần Vu quỳnh đã biết mình không phải trước mặt cái này mãnh Hán đối thủ, thế nhưng thân là Thuần Vu con em của gia tộc, từ nhỏ đã hưởng thụ hoa tươi cùng vinh dự, lại làm sao có khả năng cam nguyện lui bước đây?

Leng keng ——

Thua võ nghệ nhưng không thể thua khí thế, Thuần Vu quỳnh một cái rút ra bội kiếm, chỉ vào Kì Linh, một bước cũng không chịu thoái nhượng.

Nhưng mà toàn trường tất cả mọi người trong phần nộ nhất cũng không phải Thuần Vu quỳnh, mà là Hà Miêu.

Chức quan tới nói, chính mình là Xa Kỳ tướng quân, so với Viên Thuật cái này Lạc Dương bắc bộ úy cao không phải là cấp một, hai cấp; từ trong quân địa vị tới nói, chính mình là chủ soái, mà Viên Thuật chỉ là cái phó soái; từ tuổi tới nói, chính mình là trong những người này to lớn nhất, cùng Viên Thuật thúc phụ Viên quý là đồng lứa.

Nhưng là cái này Viên Thuật lại chút nào không nể mặt chính mình, ở trước mặt mọi người liền dám cho mình khó coi, là có thể nhẫn nhịn không thể nhẫn?

"Viên Thuật, ngươi muốn làm gì? Nơi này nhưng là trung quân đại doanh, ngươi lẽ nào muốn tạo phản sao?"

"Tạo phản? Mày xứng à? Nếu như ngươi là Hoàng Đế còn có tư cách nói như vậy, có thể ngươi có điều là một đồ trư hộ đệ đệ, nếu không là dựa vào hà hoàng hậu e sợ còn ở đuôi theo Tiểu Trư chạy đi, ha ha ha "

"Ngươi làm càn! Thuần Vu quỳnh, giết hắn cho ta!"

"Kì Linh, ai dám động thủ ngay tại chỗ chém giết!"

Leng keng ——

Kì Linh nghe lệnh, không chút do dự nào địa rút ra bội kiếm, điều đối với Thuần Vu quỳnh.

Trong lúc nhất thời bên trong đại trường giương cung bạt kiếm, một hồi ác chiến không thể tránh được.

"Hà Xa Kỳ, đường cái huynh, bệ hạ cho chúng ta mệnh lệnh nhưng là tiêu diệt Thạch Lâm tặc. Nếu chúng ta còn không tấn công núi, trái lại tự tương nội đấu một phen, bệ hạ nhưng là sẽ tức giận."

Đang lúc này, một đạo nhân nhạ khuyên bảo thanh đột nhiên vang lên, chính là Quách Gia.

Hà Miêu có thể chính là đang tức giận, quay đầu hướng về Quách Gia nhìn lại, phát hiện chỉ là Tuân Úc một thân binh, nhất thời lại là nổi trận lôi đình, Tuân Úc đều không dám nói chuyện, một mình người thân binh cũng thật là đủ ngồng cuồng.

Chính đang hắn muốn lên tiếng trách cứ thời điểm, lại phát hiện để hắn trộn mắt ngoác mồm một màn.

"Phụng hiếu nói có lý, hà Xa Kỳ, đường cái huynh, các ngươi có thể tuyệt đối không nên kích động, vạn nhất để bệ hạ biết rồi, nhưng là Nổi Giận Lôi Đình."

Nói chuyện chính là Tuân Úc, hắn đang vì mình thân binh biện giải? Có thể giọng điệu này hoàn toàn không giống như là đối xử một thân binh a?

Hà Miêu âm thầm buồn bực, Tuân Úc vì sao như này lúc nói chuyện, một người khác mở miệng.

"Không sai, hai người các ngươi xác thực làm quá mức, vẫn là kịp lúc thu tay lại, không phải vậy ta khó hướng về bệ hạ bàn giao."

Lần này nói chuyện chính là Kiền Thạc, Hán linh đế tín nhiệm nhất tâm phúc. Tuy rằng đứng hàng giám quân, nhưng là hắn luôn luôn không nói lời nào, lúc này lại cũng tán thành một thân binh lời giải thích.

Này, để Hà Miêu càng thêm không nghĩ ra, chẳng lẽ người thân binh này không phải người bình thường?

"Kì Linh, thu tay lại đi, nếu là phụng hiếu nói chuyện, vì huynh liền cho hắn một bộ mặt."

Tình huống thế nào?

Đây chính là đệ nhất thiên hạ công tử bột Viên đường cái, ngoại trừ Hoàng Đế cùng Viên quý, hẳn còn sợ quá ải? Làm sao sẽ đối với cái này gọi phụng hiếu như vậy quan tâm?

"Nếu phụng hiếu nói như vậy, ta Thuần Vu quỳnh cũng hãy thu tay. Đối diện hắc tử, ngươi có thể đừng tưởng rằng ta sợ ngươi."

Chưa kịp Hà Miêu nghĩ thông suốt cái gì, Thuần Vu quỳnh dĩ nhiên cũng gạt đầu thu kiếm. Tuy rằng hẳn còn quay về Kỉ Linh lược một câu lời hung ác, nhưng nhìn hướng về Quách Gia ánh mắt nhưng mang theo cảm kích.

Hắn biết mình nếu là thật cùng Kỉ Linh đánh nhau chết sống lên nhất định không địch lại, đến thời điểm nhưng là mất mặt, may mà Quách Gia một câu nói để hắn tách ra chiến đấu.

Cái này phụng hiếu rốt cuộc là ải?

Làm sao trừ mình ra, tất cả mọi người đều rất tín nhiệm hắn. Người như vậy chính mình lại không quen biết?

Hà Miêu tâm cũng lại bình tĩnh không được, như thế một nhân vật lợi hại, chính mình lại không biết, còn coi hắn là thành Tuân Úc thân binh, thật đúng là thất bại.

"Hà Xa Ky, kính xin tiếp tục tổ chức hội nghị tác chiến, nơi này lúc này lấy ngươi dẫn đầu."

Quách Gia quay về Hà Miêu hơi khom người một cái, bình tĩnh nói.

"A ạch "

Hà Miêu không nghĩ tới, như thế một nhân vật lợi hại lại đối với mình không có một chút nào ngạo khí, trái lại cung kính mà hành lễ, trong nháy mắt liền đối với hắn sản sinh vô hạn hảo cảm.

Cùng Viên Thuật so ra, quả thực chính là một cái thiên một cái địa.

"Không biết ngươi ải, là vị tiên sinh này, có gì diệu sách?"

Hà Miêu nhìn thấy Quách Gia dài đến trắng nõn gầy yếu, rất có thư sinh khí chất, lại đối với mình khá là tôn kính, vì lẽ đó ông mất cân giò bà thò chai rượu, đem cơ hội này tặng cho Quách Gia.

Hà Miêu đồng ý, những người khác cũng đồng dạng không có ý kiến, bọn họ đối với Quách Gia đều rất có hảo cảm.

"Tướng quân nói như thế, phụng hiếu liền việc đáng làm thì phải làm. Đại quân ta đã vây rồi Thạch Lâm tặc, bọn họ chấp cánh khó thoát. Như vậy, chúng ta liền không bằng ngày mai phái ra Đại Tướng chính diện khiêu chiến bọn họ. Chúng ta nơi này có Kỉ Linh tướng quân, Thuần Vu quỳnh tướng quân, đều là hổ lang chi tướng, không người có thể địch, nhất định có thể chiếm được thượng phong. Đến thời điểm một cái có thể điều tra cường đạo hư thực, thứ hai có thể tưới tắt cường đạo khí thế. Không biết các vị tán thành hay không?"

"Được, ta đồng ý!"

"Ta cũng đồng ý!"

"Ta cũng tán thành!"

Quách Gia đoạn văn này mặc dù nói đến đẹp đẽ, thế nhưng kỳ thực không có bất kỳ dinh dưỡng, một người trong đó mưu kế đều không có dính đến, thế nhưng đang ngồi tất cả mọi người lại đều lên tiếng chống đỡ.

Coi là thật quái tai!

Tra cứu lên, chỉ có điều tất cả mọi người từng người tâm tư thôi. Mà Quách Gia cũng có hắc ý nghĩ của chính mình, tuyệt không có thể bởi vì nội đấu để cho chạy Lưu Bị.

Lưu Bị, nhất định phải chết!

chương : 62 trận đầu

Sơn Phong không lại gào thét, tuyết lớn không lại bay tán loạn, chỉ có Thái Dương vẫn bay lên, ầm ập ánh mặt trời chiếu tiến vào lòng của mỗi người điên.

Thạch Lâm trên núi, một con ba ngàn người binh đoàn liệt trận mà đứng, tình kỳ pháp phối, mâu mâu tương giao, hùng tráng mà uy vũ.

Binh đoàn ngay phía trước bày vài con đại cổ, mấy bắp thịt tinh trắng nam tử, ngay ở này băng tuyết bên trong ở trần, trát hồng khăn đội đầu, căng thẳng khí lực, bất cứ lúc nào chuẩn bị nổi trống trợ uy.

Mà đại cổ bên chính là mấy con tuấn mã, chính là Hà Miêu, Viên Thuật, Tuân Úc, Quách Gia chờ người, đại chiến sắp tới, lần thứ nhất đối mặt như vậy trận chiến Quách Gia, trong lòng không khỏi có chút sốt sắng. Đây nhưng bất đồng với đánh lên Quách gia đoàn xe, mà là chiến tranh chân chính.

"Hắc Vân ép thành thành muốn tồi, giáp quang Hường Nhật Kim Lân mờ."

"Bằng quân mạc lời nói phong hầu sự, nhất tướng công thành vạn cốt khô."

"Bách chiến sa trường nát thiết y, thành nam đã hợp số trùng vây."

Bất luận đọc qua bao nhiêu miêu tả chiến tranh câu thơ, có thể chỉ có làm người lạc vào cảnh giới kỳ lạ thời điểm mới có thể chân chính địa cảm nhận được chiến trường tức sát, chiến đấu cảm xúc mãnh liệt, chiến sĩ anh dũng.

*****

Thạch Lâm tặc trong sơn trại, Dương Phụng, Lưu Bị cùng với mỗi cái Đầu Mục cũng đang sốt sắng địa thương nghị đối địch chi sách.

"Quân sư, ba ngàn quân địch đã liệt với trại ở ngoài, lúc này chúng ta nên làm gì?"

"Đại vương, chủ động xuất kích. Nếu là chúng ta tránh chiến, nhất định sẽ ảnh hưởng các anh em tinh thần, đến thời điểm có thể sẽ không có sức tái chiến. Mà nếu như chúng ta có thể thắng một trận, các anh em đối với triều đình đại quân hoảng sợ dĩ nhiên là sẽ biến mất."

"Rất tốt, vậy ai đồng ý dẫn các huynh đệ nghênh chiến?"

Dương Phụng sau khi hỏi xong, tình cảnh xuất hiện quý dị bình tĩnh, hết thấy Đầu Mục không phải u buồn địa bốn mươi lăm độ ngược đầu nhìn bầu trời, chính là tràn đầy phấn khởi mà cúi đầu nhìn Tiểu Cường đại chiến đàn kiến, dường như hoàn toàn không nghe thấy Dương Phụng vấn đề giống như.

"Đại vương, ta đồng ý xuất chiến!"

Cái thứ nhất đứng ra lại là quân sư Lưu Bị, hần mặc dù có chút vũ lực, nhưng cũng tuyệt đối không ngăn được bình thường võ tướng, Lưu Bị này không phải chịu chết sao?

"Rất tốt, quân sư xuất chiến, nếu có thể thủ thắng, ta tất thưởng trăm cân, mã mười thớt."

Không đợi chúng Đầu Mục nghĩ rõ ràng Lưu Bị phạm cái gì ngốc, Dương Phụng lại trực tiếp đồng ý, còn đáp ứng rồi trọng thưởng.

Tê ——

Hết thấy Đầu Mục đều là hít vào một ngụm khí lạnh, đại vương lại đồng ý như thế dày ban thưởng, số tiền này đầy đủ bọn họ tiêu dao cả đời.

"Đại vương, quân sư thể yếu, căn bản không am hiểu chiến đấu, e sợ không thể đảm này trọng trách, không bằng để ta Lý lão đại đến đây đi!"

"Không, bản về võ nghệ, ta Trương lão nhị có thể so với người Lý lão đại mạnh hơn nhiều, vẫn là ta đi cho."

"Ta đi, ta Vương lão tam cũng không sợ cái gì triều đình cấm quân."

" "

Trong lúc nhất thời, các vị Đầu Mục cãi vã không ngớt, vì thu được Dương Phụng trọng thưởng không ai nhường ai, mà ở tại bọn hần không nhìn thấy địa phương, Dương Phụng quay về Lưu Bị cười lạnh, lại nhìn về phía những đầu mục này ánh mắt phảng phất là ở xem người chết như thế.

"Được rồi, đã như vậy, các người mấy vị Đầu Mục cùng đi chứ. Ai có thể lập công ta liền thưởng ai."

"Là!"

*****

Thạch Lâm son trại, Thạch Lâm tặc thừa thốt địa dâng lên, chưa kịp các huynh đệ liệt xong chiến trận, Lý lão đại xông lên trước xông ra ngoài.

"Ta chính là Thạch Lâm son Lý lão đại, ai dám đánh một trận?"

Mặt sau các đầu mục thấy thế dồn dập cúi đầu ủ rũ, hối hận không thôi, chỉ trách Lý lão đại quá mức gian xảo, lại như thế đơn giản liền cướp đi cơ hội.

"Tiểu tiểu son tặc, cũng dám làm càn, đi chết đi!"

Lý lão đại lời còn chưa dứt, đối diện Một kỵ liền vọt ra, râu quai nón, thân mặc màu đen bó sát người võ sĩ giáp da, chân bộ cùng sắc võ sĩ ngắn ngoa, cầm trong tay ba nhọn hai nhận thương, uy thế phi phàm.

"Đồ cái kia hắc tử, lão tử giết ngươi."

Lý lão đại cũng là Thạch Lâm son một phương Đầu Mục, thủ hạ có mấy trăm huynh đệ, thường ngày làm mưa làm gió quen rồi, có thể không ai dám trêu chọc hắn, hôm nay bị nhục, há có thể khoan nhượng.

Hai tay hắn nắm chặt một cái Cự Phù, chèo thuyền giống như bên trái hữu các vung vẩy một vòng, loạch xoạch tiếng xé gió toàn trường có thể nghe, khí thế rộng lớn, dẫn tới Thạch Lâm tặc một mảnh khen hay.

Hai con tuần mã chạy vội, rất nhanh liền chỉ còn dư lại ngũ bộ khoảng cách, đã đủ để phát động tấn công.

"Thái!"

Lý lão đại rống to một tiếng, xuyên qua rồi toàn bộ chiến trường, hai tay giơ lên cao Cự Phù, đối nghịch chấp nhận là một chiêu Lực Phách Hoa Sơn, nỗ lực một chiêu liền đem hắn chém thành hai khúc.

Nhiên mà đối diện đến đem bộ mặt không có bất kỳ biến hóa nào, chỉ là trong ánh mắt toát ra một loại xem thường, nhẹ nhàng run lên trong tay ba nhọn hai nhận thương, nhanh chóng từ Lý lão đại trước mắt vung quá.

Nhanh! Sắp tới Lý lão đại hoàn toàn không thấy rõ đối phương công kích quỹ tích.

Lúc này Lý lão đại đã biết mình căn bản là không phải đến đem đối thủ, chỉ ít chênh lệch mấy cấp bậc, trên mặt của hắn lộ ra hoảng sợ, tay cùng chân đều có chút như nhũn ra, ý niệm duy nhất chính là cầu khẩn đối diện đến đem hạ thủ lưu tình.

"A!"

Đến đem khẽ quát một tiếng, trong tay ba nhọn hai nhận thương càng là tăng nhanh tốc độ, căn bản không có một chút nào bảo lưu.

Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, cái này Lý lão đại lại nhất gan như vậy, chính mình một tiếng quát nhẹ lại sợ đến hắn không cảm được trong tay Cự Phù, miễn cưỡng địa tuột tay.

Phù phù ——

Liền với cán búa, mang người đầu, đều bị đến đem một súng chém đứt, chỉ có một luồng đỏ tươi nhiệt huyết từ cái cổ miệng vết thương dâng trào ra.

"Ồ! Kì Linh tướng quân vô địch, Kì Linh tướng quân uy vũ."

Không sai, đến đem chính là Kì Linh, cảm quân tất cả đều bị Kì Linh một súng giết địch mạnh mẽ cảm hoá, dồn dập ủng hộ lên, hơn ba ngàn người tề hô, đất rung núi chuyển.

"Cường đạo môn, có thể còn không người nào dám tới đánh với ta một trận?"

Kì Linh ghim ngựa đứng ở hai quân trước trận, khiêu khích đối diện Thạch Lâm tặc, hôm nay hắn vẫn không có giết đủ.

"Đồ cái kia hắc tử, không nên hung hăng, Lý lão đại chỉ có điều bất cẩn mới bị ngươi giết chết, ta Trương lão nhị mới không sợ ngươi."

Không sai, ở Trương lão nhị trong mắt, Lý lão đại cũng là bởi vì không nắm chặt vũ khí trong tay mới bị giết, hắn Trương lão nhị võ nghệ có thể so với Lý lão đại mạnh hơn nhiều, chắc chắn sẽ không phạm loại này sai lầm.

Phù phù ——

Chỉ tiếc, Trương lão nhị kết cục vẫn là bị Kì Linh một súng đánh rơi.

"Đối diện người kia lợi hại, chúng ta cùng tiến lên."

Lần này, mọi người đều biết Kì Linh lợi hại, không dám một mình lên, liền Vương lão tam, Lưu lão bốn, Cao lão ngũ liền thủ đối địch.

Phù phù ——

Phù phù ——

Phù phù ——

Nhưng mà khác biệt duy nhất chỉ là rơi xuống trên đất đầu người từ một đã biến thành ba cái, Kì Linh vẫn cứ là một súng đánh rơi một người.

"Giết a! Kích trống xung phong!"

Đang lúc này, hưng phấn tới cực điểm Viên Thuật hô to một tiếng, mang theo sĩ khí đến cực điểm cầm quân giết đi tới.

Tùng tùng ——

To lớn tiếng trống vang lên, ba ngàn đại quân như bầy sói đuổi ra sắc bén nanh vuốt, tranh nhau chen lấn địa giống như đánh về phía dương quân, một hồi một phương diện tàn sát liên triển khai như vậy.

Nhìn thiên quân vạn mã chạy chồm tình cảnh, Quách Gia sốt sáng trong lòng chẳng biết lúc nào đã biến thành nhiệt huyết sôi trào, có thể có mấy người trời sinh chính là vì chiến đấu mà sinh.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

chương : 63 mật mưu

Một hồi một phương diện tàn sát, ba ngàn cầm quân dựa vào hầu như linh thương vong đánh đổi một lần tiêu diệt ba trăm Thạch Lâm tặc, duy nhất bị thương binh lính hay là bởi vì chạy trốn quá hưng phấn té lộn mào một cái, trầy da trên tay bì.

Hà Miêu, Viên Thuật chờ người có thể nói đại hi, tuy rằng chỉ là tiểu thắng, thế nhưng đại hán đã nhiều năm không chiến sự, điều này cũng có thể tính trên một bút công lao.

Ban đêm, Hà Miêu mời tiệc trong quân to nhỏ quan lại ăn tiệc, tình cảnh vô cùng nhiệt liệt.

Nhưng mà tỉ mỉ Quách Gia phát hiện một chuyện, trong lịch sử nghe đồn thích nhất uống rượu Thuần Vu quỳnh lại không ở liệt, coi là thật quái tai.

Kỳ thực ngay ở buổi sáng sau khi chiến đấu kết thúc, Hà Miêu len lén tìm tới Thuần Vu quỳnh.

"Thuần Vu tướng quân, không biết hiện tại cảm thụ làm sao?"

Hà Miêu mặt mang quý tiểu, chỉ cách mấy tấc khoảng cách nhìn chăm chăm Thuần Vu quỳnh xem, một mặt không nói ra được gian tà.

"Cảm thụ? Đánh thắng trận, ta tự nhiên rất là cao hứng."

Thuần Vu quỳnh đoán không ra Hà Miêu tâm tư, nhưng có thể nhìn ra Hà Miêu là vô sự không lên diện tam bảo, vì lẽ đó tùy ý qua loa một câu.

"Cao hứng? Thắng trận? Không biết trận chiến này cùng người Thuần Vu quỳnh có gì quan? Cùng ta Hà Miêu lại có gì quan?"

Hà Miêu liền với bốn cái hỏi cú, trực tiếp đem Thuần Vu quỳnh hỏi choáng váng.

"Xa Kỵ tướng quân đến tốt cùng ý gì, kính xin nói thẳng."

"Hừ! Đã như vậy, ta liền bắt hòa người vòng quanh. Trong quân vô tướng, chỉ có người cùng Kì Linh hai người, hôm nay Kì Linh trước trận chém liên tục năm người, có thể nói với ở ngoài kinh sợ cường đạo, với bên trong uy thế tam quân. Một khi trở lại Lạc Dương, này Kì Linh tất nhiên nghe tên thiên hạ, quan thăng mấy cấp. Có thể người Thuần Vu quỳnh đây? E sợ biết đến nói người không có cơ hội ra trận, không biết nói người vô năng đi."

"Hừ! Kì Linh tính là thứ gì? Không gia không cửa hương đã thôn phu, cũng là trên tay có hai cái tử công phu, nếu là nói đến thống binh tác chiến, ta một có thể đánh hấn mười cái."

Bị Hà Miêu một kích, Thuần Vu quỳnh lập tức nổi trận lôi đình, chính mình đường đường Thuần Vu gia tộc tối có thiên phú vô tướng, lại bị một không

biết từ từ đâu xuất hiện kẻ lỗ mãng đoạt danh tiếng, hấn làm sao có thể khoan nhượng.

"Xa Kỵ tướng quân lẽ nào là đến chuyện cười ta sao? Bây giờ chiến đấu đã kết thúc, nói những này đều lúc này đã muộn!"

"Không ta làm sao có khả năng là đến chuyện cười Thuần Vu tướng quân, phải biết hôm nay bị cướp danh tiếng không phải là một mình ngươi."

"Há, nói thế nào?"

Thuần Vu quỳnh một kẻ thô lỗ, vẫn đứng là không phát hiện Hà Miêu hôm nay ăn cái gì thiệt thòi.

"Viên Thuật!" Hà Miêu nói đến danh tự này chính là nghiêng răng nghiêng lợi.

"Đêm qua trong quân nghị sự, Viên Thuật đã là hoàn toàn không đem ta đề ở trong mắt, hôm nay trước trận chỉ huy, Bôn tướng quân vẫn không có phát hiệu lệnh, hấn đã đầu tiên là phái ra Kì Linh đầu tướng, lại mệnh lệnh toàn quân xuất kích, thực sự đáng ghét. Nghiễm nhiên hấn mình đã thành chủ soái, bản soái là có thể nhẫn thực không thể nhẫn?"

Đùng ——

Hà Miêu tàn nhẫn mà vỗ lên bàn một cái, toàn bộ lòng bàn tay đều đánh đỏ, nhưng là hấn nhưng hoàn toàn không cảm thấy đau, cũng biết hấn lúc này trong lòng hận sâu bao nhiêu.

"Nói như thế, Xa Kỵ tướng quân cùng ta ngược lại thật ra đồng mệnh tương liên, nhưng là không biết ngươi có biện pháp gì?"

Nhìn thấy Hà Miêu phẫn nộ biểu hiện, Thuần Vu quỳnh cảm động lây, trong lòng lập tức dễ chịu hơn nhiều.

"Đêm qua Quách Gia ngươi cảm thấy làm sao?"

Hà Miêu không hề trả lời Thuần Vu quỳnh, trái lại hỏi cái không liên hệ vấn đề.

"Luận trí mưu, Quách Gia mạnh hơn ta nhiều lắm. Tuần Văn Nhược được gọi là "Vương Tá tài năng", nhưng đem Quách Gia dẫn vì là tri kỷ, đủ thấy người này không đơn giản, mặt khác ta cùng hấn ở tề phượng các cũng có một lần tương phùng, hấn tài học khí độ đều không phải phàm nhân. Không biết Xa Kỵ tướng quân hỏi cái này làm gì?"

Tuy rằng không biết Hà Miêu ý tứ, thế nhưng Thuần Vu quỳnh vẫn là thành thật trả lời. Đêm qua Quách Gia cũng giúp mình, vì lẽ đó hấn đánh giá Quách Gia đều là lời hay nói

"Há, thật sao?"

Hà Miêu trong lòng âm thầm vui mừng, trước đây phủ Đại tướng quân nghị sự thời điểm cũng từng nhắc qua Quách Gia, thế nhưng không có ai coi hấn là sự việc, nếu như không phải lúc này xuất chinh Thạch Lâm sơn, chính mình e sợ đến hiện tại cũng không biết hấn năng lực.

"Ngươi có nhớ hấn hôm qua có một câu nói?"

"Nói cái gì?"

"Hôm nay gọi chiến Thạch Lâm tặc, kỳ thực có hai cái mục đích, một là ngăn chặn tinh thần của bọn họ, một cái khác là tham nghe bọn họ hư thực. Cuộc chiến hôm nay sau, Thuần Vu tướng quân cảm thấy Thạch Lâm tặc làm sao?"

"Không đỡ nổi một đòn!"

Xác thực, hôm nay Thạch Lâm tặc phái ra năm cái Đầu Mục, tất cả đều bị Kì Linh một chiêu giết chết, tuy rằng nhìn qua là Kì Linh mạnh mẽ, nhưng cũng mặt bên nói rõ Thạch Lâm tặc nhỏ yếu. Thuần Vu quỳnh có tự tin, tuy rằng không thể một chiêu giết địch, nhưng cũng tuyệt đối không vượt qua ba chiêu.

"Há, thật chứ?"

Hà Miêu sắc mặt vui vẻ, không biết đang có ý đồ gì.

"Hừ! Tự nhiên là thật sự!"

Hà Miêu nghi vấn nghe vào Thuần Vu quỳnh trong tai nhưng dường như si nhục, như thế mấy tên rác rưởi chính mình lẽ nào giết không chết?

"Như vậy Thuần Vu tướng quân có hay không dám ở tối nay suất hai ngàn cấm quân đánh lên địch trại, một lần bắt hết thầy Thạch Lâm tặc?"

"A, này này không hay lắm chứ?"

Hà Miêu quá đột nhiên, Thuần Vu quỳnh nhất thời không thể tiếp thu.

"Thuần Vu tướng quân, cơ hội mất đi là không trở lại, quá tối nay, Viên Thuật cùng Kì Linh cũng sẽ không lại cho người cơ hội. Lẽ nào người hi vọng toàn Lạc Dương bách tính chỉ biết Kì Linh, không biết Thuần Vu quỳnh sao?"

Phép khích tướng, tính khí nóng nảy Thuần Vu quỳnh tối ần này một chiêu, Hà Miêu đã sớm tính toán kỹ.

"XXX! Ta Thuần Vu quỳnh có gì không dám, tối nay ta liền lĩnh binh đánh lén địch doanh, một lần là xong."

Thuần Vu quỳnh cắn răng một cái, nắm chặt quyền, cái gì đều không muốn, trực tiếp đáp ứng rồi.

"Rất tốt, vậy thì dựa cả vào Thuần Vu tướng quân, tối nay sau khi, ta vì người Khánh Công. Đến thời điểm Thuần Vu tướng quân giết địch gần hai ngàn người, tù binh tặc thù, mà Kì Linh chỉ là giết địch ba trăm, chém mấy cái tiểu đầu mục, ai mạnh ai yếu, vừa xem hiểu ngay. Bệ hạ trọng thưởng ai còn phải nghĩ sao?"

Hà Miêu chỉ lo Thuần Vu quỳnh đổi ý, lại đồng ý khởi tiếp theo đại bánh bông lan.

Ân——

Thuần Vu quỳnh quả nhiên chịu đến mê hoặc, song quyền cầm thật chặt, môi mấp míp cùng nhau, hàm răng cắn đến run, sắc mặt đỏ lên. Hiển nhiên là đã đang suy nghĩ chính mình về Lạc Dương thụ phong tình cảnh.

"Ứng thiên, tối nay giúp ta tập trung Thuần Vu quỳnh có động tác gì, một khi có việc, lập tức thông báo ta."

Ứng thiên, là Quách Gia cho Cao Thuận lấy tự.

Cao Thuận hai mươi tuổi trước cha mẹ liền đều trọng bệnh mà chết, vì lẽ đó vẫn là không có tự. Vừa vặn Diên Vi, xuân thể nhân cũng đều không có chữ viết, vì lẽ đó Quách Gia liền đồng thời cho lấy, điều này làm cho ngay lúc đó ba người đều cao hứng phi thường.

Cao Thuận, tự ứng thiên, chính là thuận theo thiên ý ý tứ, vừa phù hợp "Thuận" tự hàm nghĩa, cũng báo trước Cao Thuận làm việc thuận theo chuyển vận.

Lén lút, Quách Gia gọi không phải là ứng thiên, mà là thắng thiên, Thương Thiên vô tình vô nghĩa, để Quách Gia hai đời đều thâm cực kỳ, Quách Gia làm sao có khả năng chịu phục ông trời.

Đương nhiên mình bên trong, Quách Gia cũng không dám như thế gọi, nếu là để người ta biết nói cho Hán linh đế, cho hắn biết chính mình muốn đánh bại ông trời, hắn còn có thể làm cho mình hoạt? Hán linh đế nhưng là thiên tử, thiên nhi tử a!

Diên Vi, tự Vô Kỵ, vì hài âm "Vi", chính là không tuân tất cả quy củ, siêu thoát hết thảy ràng buộc, hoành hành vô kị, duy tâm làm việc.

Xuân nghĩa, tự thể nhân. Ở Hán đại, tên là hai chữ sẽ bị coi là tiện tên, vì lẽ đó đại đa số Hán đại danh nhân đều là một chữ độc nhất tên. Xuân thể nhân, nghe tới lại đặc biệt như xuân người chết, vì lẽ đó Quách Gia cho hắn một lần nữa lấy cái một chữ độc nhất tên. Nghĩa, chính là để hắn đòi đòi kiếp kiếp trung dũng nhân nghĩa.

"Vâng, chúa công!"

Cao Thuận thấp giọng trả lời một câu, thoáng qua biến mất rồi, mà người ở chỗ này trong không một người phát hiện.

Chỉ có Kì Linh có cảm giác giác, thể nhưng làm hôm nay to lớn nhất công thần, vẫn đang bị thay phiên chúc rượu, căn bản hoàn mỹ suy nghĩ nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương : 64 đêm rét (canh hai)

Lúc nửa đêm, tiệc chúc mừng đã kết thúc, mọi người dồn dập về lều trại nghỉ ngơi, mà Quách Gia tùy ý tìm cái cỏ liền cùng Tuân Úc cùng tức một trưởng.

Tri kỷ bạn tốt, vốn là có nói không hết, nhưng là hôm nay Quách Gia nhưng dù sao là có chút mất tập trung.

"Phụng hiếu, nhưng là có tâm sự?"

Nhìn thấy Quách Gia đáng vẻ, Tuân Úc không có cách nào không lo lắng, dù sao hấn trước một trận bị thương không nhẹ.

"Văn Nhựt, ta cảm thấy tối nay sẽ có đại sự phát sinh?"

Bị Tuân Úc nắm vai liền điều hai lần, Quách Gia mới phục hồi tinh thần lại.

"Đại sự? Nói thế nào?"

Tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng Tuân Úc luôn luôn là tin tưởng Quách Gia, ở trong lòng hấn, Quách Gia tài năng càng hơn chính mình.

"Tối nay tiệc chúc mừng, có một người chưa tới, không biết Văn Nhựt phát hiện không?"

"Thuần Vu quỳnh, ta cho rằng hấn là nhìn thấy Kì Linh đoạt đầu công, trong lòng không nhanh, chẳng lẽ có cái gì không đúng sao?"

Tuân Úc tâm coi là thật là tệ, không trách ngày sau có thể trở thành Tào Tháo nội chính đệ nhất thần, sự không lớn nhỏ, hấn đều có thể suy tính được thỏa thỏa đáng làm, không có một chút nào để sót.

"Văn Nhựt có biết, Thuần Vu quỳnh người này thích nhất uống rượu, hơn nữa đặc biệt coi trọng bộ mặt, tuy rằng bại bởi Kì Linh, nhưng tuyệt đối sẽ không thoái nhượng. Theo : đề tính tình của hấn, không lớn nháo tiệc chúc mừng chính là chuyện tốt, nhưng cũng tuyệt đối sẽ cho Kì Linh thả chút lời hung ác, nhưng là lần này nhưng chưa từng xuất hiện, coi là thật quái tai."

"Coi là thật như vậy, cũng thật là kỳ quái. Nhưng là phụng hiếu vì sao như vậy quan tâm này Thạch Lâm tặc đây?"

Quách Gia đầu tiên là thỉnh cầu Tuân Úc phân tán cường đạo tập kích Lạc Dương tin tức, có thể nói lần này diệt cướp cùng hấn có không giải được quan hệ, sau đó lại thỉnh cầu gia nhập Tuân Úc thân binh, tự mình làm diệt cướp bày mưu tính kế, biểu hiện ra thể muốn tiêu diệt tặc quyết tâm, điều này làm cho Tuân Úc rất là không rõ, Quách Gia nhưng là lòng ôm chí lớn người, khi nào như thế quan tâm như vậy tiểu tặc.

"Hừ! Ngày ấy dạ tập (đột kích ban đêm), ta tốt nhất một vị huynh đệ suất nữa vì là cứu ta mà chết, mà ta điều tra rõ, kẻ cầm đầu ngay ở Thạch Lâm tặc trong, ta há có thể tha cho hấn?"

Quách Gia nói kẻ cầm đầu tự nhiên là Lưu Bị, cái này tiểu nhân hèn hạ Quách Gia đã không thể chịu đựng.

"Thì ra là như vậy! Nếu là ngày ấy bị thương chính là ta, không biết phụng hiếu sẽ làm sao?"

Quách Gia không nghĩ tới, Tuân Úc dĩ nhiên hỏi ra một vấn đề như vậy. Hấn ngẩng lên thanh tú bàng nhìn thẳng Quách Gia, hai con mắt to tất cả đều là hi vọng hào quang, môi nhẹ nhàng mỉm cười, mà hai gò má còn mang theo một tia ửng đỏ.

Càng là một bộ tiểu nữ tử nhìn mình chăm chăm người yêu đáng đáp, Quách Gia rung mình một cái, cũng không dám nữa nhìn Tuân Úc.

"Nếu là Văn Nhựt, ta muốn giết hấn toàn gia, đồ hấn toàn trại, không giữ lại ai."

"Ha ha "

Nghe được Quách Gia lời thề son sắt bảo đảm, Tuân Úc quý dị nở nụ cười, trên mặt mang theo thắng lợi ánh mắt, hấn đột nhiên cảm giác thấy từ khi mấy tháng trước Quách Gia trở về từ cõi chết sau khi càng ngày càng đáng yêu.

Đáng yêu?

Tuân Úc cũng không nhận được rung mình một cái, chính mình đây là làm sao, sẽ không là có Long dương chi được rồi.

Long dương chi được! Nhìn kỹ một chút Quách Gia bàng, Tuân Úc phát hiện so với mấy tháng trước thanh tú gầy yếu, Quách Gia giữa hai lông mày có thêm chút ánh sáng, mày kiếm mất sao, coi là thật thành cái cute thiếu niên.

Ach

Lại là một lạnh run, Tuân Úc không dám tiếp tục suy nghĩ nhiều, nhỏ nhỏ này quân trong lều dĩ nhiên tung bay một luồng ám muội mùi vị.

*****

Mà vào lúc này, cấm quân đại doanh đông năm dặm ở ngoài một chỗ trong sơn cốc, tối om om cấm quân tướng sĩ thật chặt nhét chung một chỗ, tất cả mọi người đều vũ trang đến tận răng, nắm mâu, bội kiếm, búi cung, xuyên giáp, ngâm tắm, chờ xuất phát.

Trong ngọn núi dạ rất lạnh, nhưng những binh sĩ này không có một cảm thấy không khỏe, trái lại đều rất hưng phấn, bởi vì bọn họ chủ soái nói cho bọn họ biết, sau trận chiến này, bọn họ chính là lần này diệt cướp công thần lớn nhất, người người đều phải nhận được phong phú nhất thưởng.

Quân đoàn phía trước, rõ ràng là hai con cao đầu đại mã, nhìn kỹ lại, chính là Xa Kỵ tướng quân Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh.

"Xa Kỵ tướng quân, lần này tập doanh do bản tướng tự mình mang binh, nhất định không có sơ hở nào. Người cần gì phải không yên lòng, tự mình đến đây đây, phải biết chiến trường đao thương có thể không có mất a."

Thuần Vu quỳnh ngữ khí khá là cung kính, nhưng ở Hà Miêu không nhìn thấy chỗ tối, trong mắt hắc nhưng bốc lên một tia thiếu kiên nhẫn.

Chính mình lĩnh binh tác chiến, Hà Miêu nhưng một mực muốn tới tham dự, đến thời điểm phải mấy người che chở hắc đúng là việc nhỏ, nhưng là nếu như hắc quơ tay múa chân, chẳng phải là giúp qua loa.

Hướng hồ Hà Miêu cái này Xa Kỵ tướng quân thuần túy là dựa vào ngoại thích quan hệ, ở hà hoàng hậu cùng Đại tướng quân Hà Tiến dưới sự giúp đỡ mới lên làm. Luận võ nghệ, Hà Miêu cũng không bằng một tâm thường tráng hán, luận mưu lược, hắc e sợ từng đọc binh thư không sánh được chính mình một phần mười.

Người như vậy, còn không bằng một phiên toái.

Nhưng mà Thuần Vu quỳnh không biết chính là, Hà Miêu tuy rằng không phải một hợp lệ Xa Kỵ tướng quân, nhưng là một hợp lệ chính khách, tâm cơ của hắc tuyệt không phải người thường có thể so sánh, hơn xa đại ca của hắc Hà Tiến, bằng không ngày hôm nay cũng sẽ không nhận nhận Viên Thuật bao biện làm thay.

Thuần Vu quỳnh vừa nói chuyện, Hà Miêu cũng đã rõ ràng ý của hắc, thế nhưng hắc vẫn không có biểu lộ ra.

"Thuần Vu tướng quân, người yên tâm, ta chỉ có thể ngồi ở phía sau nhìn, cũng vừa hay mở mang kiến thức một chút người anh dũng phong độ, đến thời điểm cũng may đại ca ta cùng trước mặt bệ hạ thượng biểu người công lao."

"Ạch thì ra là như vậy, rất tốt rất tốt."

Thuần Vu quỳnh làm người, liến ruột đều không có một loan, dễ như ăn cháo địa liền bị Hà Miêu lời hay hống tim không được bắc, cũng không còn một điểm ý kiến.

Đương nhiên, Thuần Vu quỳnh vĩnh viễn cũng sẽ không hiểu Hà Miêu tâm ý, làm Xa Kỵ tướng quân hắc, cũng cần một điểm lâm chiến công lao đi vượt qua đại ca của chính mình, hắc cũng không muốn bị chính mình cái kia ngu xuẩn đại ca ép cả đời.

*****

Thạch Lâm sơn trại, lúc này cũng đang tiến hành yên lặng điều động.

"Quân sư, người là có hay không xác định triều đình đại quân tới nay sẽ có đánh lên?"

"Đại vương, ban ngày ba trăm huynh đệ tính mạng cùng năm vị Đầu Mục đầu lâu không phải là bạch ném, chính là muốn cho triều đình đại quân cho là chúng ta suy yếu, không đỡ nổi một đòn. Như vậy tới nay, bọn họ tất nhiên đánh lên, mưu đồ mau chóng giải quyết chiến đấu, kiếm lấy càng to lớn hơn công lao."

"Rất tốt, đã như vậy, liền dựa cả vào quân sư kế sách, tới nay sau khi, quân sư chính là ta Thạch Lâm sơn đệ nhất công thần."

Nguyên lai, ban ngày cái kia tràng thảm bại là Dương Phụng cùng Lưu Bị thương nghị được, cố ý bại bởi triều đình đại quân, nhưng mà hơn 300 cái tính mạng ở trong mắt bọn họ cũng chỉ là một mối nhữ, nói đến không có một tia không đành lòng, coi là thật lòng dạ độc ác.

"Đại vương, người kia người có thể khuyên nói xong rồi, hôm nay chiến đấu khuyết không được hắc, không phải vậy quân địch Kì Linh có thể không ai có thể đối phó."

"Ha ha, người yên tâm! Hắc chính là cái kẻ ngu si, chỉ cần là lời của ta nói, hắc cũng có nghe theo, muốn lợi dụng liền lợi dụng, muốn bỏ qua liền bỏ qua."

Nhưng mà ở Dương Phụng không nhìn thấy địa phương, bọn họ nói người kia thở dài trong lòng một tiếng: Cuộc chiến hôm nay, ta liền báo xong hết thảy ân tình, ngày khác tạm biệt, người và ta lại không cự tình.

Hắc đối với Dương Phụng đã hoàn toàn buồn lòng, này không phải một trị được bản thân dùng tính mạng đối xử chứa công.

*****

Tiểu Tiểu một toà Thạch Lâm sơn, giờ khắc này nhưng là âm lưu mãnh liệt.

chương : 65 trúng kế (canh ba)

Đêm rét tuyết đọng, nguyên bản đi lên đường đến âm thanh liên không lớn, nhưng bảo hiểm để, Thuận Vu quỳnh vẫn là hạ lệnh người ngậm tằm, mã khóa để, giữa người và người nhất định phải có một tay khoảng cách để ngửa bắt ngờ.

Nói tới hành quân đánh trận, Thuận Vu quỳnh cũng coi như là quen thuộc binh thư, cũng bối chiến sách.

Trong lúc vô tình, hai ngàn cấm quân đã đi tới Thạch Lâm tặc sơn trại ở ngoài, người người trung bình tấn, gập cong, trùng mục, có nắm mâu, có cầm kiếm, có giương cung, giương cung bạt kiếm, động một cái liên bùng nổ.

Nhưng mà Thuận Vu quỳnh không có lập tức hạ lệnh phát động tấn công, đây là hấn lần thứ nhất thống binh tác chiến, hấn muốn bảo đảm thắng lợi, vượt qua Kì Linh cái kia măng phu.

Thuận Vu quỳnh đưa tới hết thấy cung tiễn thủ, các có sắp xếp, phân biệt nhắm ngay địch trại trong minh cương, trạm gác ngầm, đội tuần tra ngủ.

Hấn muốn dựa vào đợt thứ nhất bắn giết tiêu diệt Thạch Lâm tặc hệ thống phòng vệ, để cho kẻ địch phát hiện đánh lên phản ứng càng chậm hơn.

Lại dựa vào hỏa tiễn thế tiến công nhen lửa toàn bộ Thạch Lâm tặc sơn trại, để cho kẻ địch rơi vào trong hốt hoảng, mất đi nên có phòng ngự.

"Xa!"

Xèo ——

Xèo ——

Xèo ——

Theo hấn ra lệnh một tiếng, mấy trăm con hỏa mũi tên bay vút mà vào, trong nháy mắt xé ra tối om om màn đêm, lều tháp, lều trại, hàng rào trong nháy mắt bị nhen lửa, rất nhanh bị nhiên thành lửa lớn rừng rực, ép thẳng tới màn trời.

"Đi lấy nước, đi lấy nước, mau tới cứu hỏa a!"

"A cứu mạng a!"

"Có người đánh lên, có người đánh lên, mau ra đây a!"

"Triều đình đại quân đến rồi, mau đào mạng a!"

" "

Sáng sủa đại hỏa dưới, Thạch Lâm tặc sơn trại trong nháy mắt loạn tung lên, cuồng đạo môn chết chết, tàn tàn, người còn sống sót cũng có dường như con ruồi không đầu giống như đông bôn tây bảo, hoàn toàn không biết làm sao.

Thậm chí có người từ trong doanh trường chạy đến thì dĩ nhiên là trần truồng **, lỏa ngữ là một thói quen tốt, nhưng là thân thể trần truồng ở lạnh giá trong tuyết chạy trốn cũng không phải thói quen tốt.

Kẻ địch dĩ nhiên không có một chút nào phòng bị, coi là thật là điếc không sợ súng, rõ ràng đối mặt triều đình đại quân vây quét nhưng không làm phòng ngự.

Thuận Vu quỳnh liếc mắt là đã nhìn ra Thạch Lâm tặc tình hình, trong lòng lại không có một chút nào kiêng kỵ.

Giờ khắc này không xuất kích, càng chờ khi nào?

"Giết! Các anh em, kiến công lập nghiệp đang ở trước mắt."

Thuận Vu quỳnh quát to một tiếng, liền Một kỵ trước tiên, thúc ngựa chạy như bay, chỉ là nhẹ nhàng nhảy một cái liền vượt qua cao bằng nửa người hàng rào, giết vào hoảng loạn cuồng đạo trong, gặp thần Sát Thần, ngộ Phật giết Phật, đại hiện hung uy.

"Giết!"

Nhìn thấy tướng quân như vậy anh dũng, mặt sau cấm quân các tướng sĩ cũng chịu đến cổ vũ, dồn dập theo sát phía sau, tranh nhau chen lấn địa giết vào địch trại.

Hoàng loạn không thể tả Thạch Lâm tặc gặp phải đã sớm chuẩn bị cấm quân, tự nhiên là không đỡ nổi một đòn, liền phản kháng đều không làm được liền bị tru diệt.

Nhưng là đánh đánh, Thuần Vu quỳnh phát hiện không đúng, vì sao Thạch Lâm tặc chỉ có này rất ít mấy trăm người?

Trong lòng cảm giác được không đúng, Thuần Vu quỳnh cũng không còn tâm tình chém giết, mà là tỉ mỉ mà chung quanh quan sát, anh dừng cấm quân, binh bại như núi đổ cường đạo, cháy hừng hực đại hỏa, hết thấy đều dường như chính mình như đã đoán trước, nhưng là tại sao Thạch Lâm tặc ít đi nhiều như vậy?

Không, không đúng!

Thuần Vu quỳnh rốt cục phát hiện vấn đề, chính mình ra lệnh một tiếng bắn vào mấy trăm con hỏa mũi tên, địch trại xác thực sẽ cháy, nhưng không thể thiếu đến nhanh như vậy, đó là có hỏa thạch, có khô chờ châm lửa đồ vật mới có hiệu quả.

Kẻ địch đã sớm chuẩn bị?

Không, không được! Đây chẳng phải là nói chính mình trúng rồi kẻ địch phản đánh lên kẻ sách.

Vậy này còn lại mấy trăm Thạch Lâm tặc tính là gì?

Dùng để câu chính mình mắc câu mới như sao? Tốt lòng dạ độc ác cường đạo, dĩ nhiên nắm sống sờ sờ mấy trăm điều sinh mệnh coi như mới như.

"Tập kết, tất cả mọi người hướng về ta chỗ này tập hợp!"

Như vậy tình hình, Thuần Vu quỳnh không thể đợi thêm, nhất định phải lập tức làm ra ứng đối.

"Thuần Vu tướng quân, xảy ra chuyện gì?"

Vẫn đi theo đại quân mặt sau Hà Miêu vốn là nhìn thấy cấm quân không thể ngăn cản rất là cao hứng.

Thế nhưng hán đột nhiên phát hiện Thuần Vu quỳnh vẻ mặt không có một tia hưng phấn, trái lại là loại kia trúng rồi kẻ hoang mang, hán tâm cũng bắt đầu thành thịch địa nhảy lên.

"Tập kết, cho ta tập kết!"

Thuần Vu quỳnh căn bản không rảnh phản ứng Hà Miêu, trong lòng hán càng ngày càng bất an. Đây một tiếng rống to cất ra màn trời, tất cả mọi người cũng nghe được, nhưng vẫn là lúc này đã muộn.

"Giết! Bắt địch thủ."

Bắc Phương, một mặt cờ xí viết đại đại "Duong" tự, từ trong bóng tối bỗng nhiên tránh ra, mang theo thiên quân vạn mã hướng về chính mình mãnh liệt mà tới.

Đầu lĩnh chính là một đại hán vạm vỡ, cầm trong tay tròng đao, đầy mặt dữ tợn, hung thần ác sát, chính là Dương Phụng.

"Giết! Vì các huynh đệ báo thù."

Nam Phương, một mặt cờ xí viết "Tư", từ núi rừng trong giết ra, mang theo tối om om đầu người ngăn chặn chính mình đường lui.

Đầu lĩnh chính là một tám thước cự Hán, tay cầm Cự Phù, không giống với Dương Phụng hung thần ác sát, người này mặt không hề cảm xúc, như từ quan sát kỹ, còn có thể nhìn ra trên mặt hán mang theo một tia ưu sầu.

Nam bắc phương hướng chịu đến hai mặt giáp công, mà Đông Phương, Tây Phương đều là dãy núi, vốn là không thể thông hành, quân đội của triều đình lại bị vây quanh.

Giờ khắc này, hết thấy cấm quân tướng sĩ đều hiểu phe mình trúng kế, nhất thời có chút bối rối lên.

"Tướng quân, chúng ta làm sao bây giờ?"

"Tướng quân, chúng ta bị vây quanh, làm sao chạy trốn?"

"Tướng quân, nhanh nghĩ biện pháp a!"

" "

"Thuần Vu quỳnh, giờ khắc này nên làm gì?"

Liền ngay cả Hà Miêu cũng là căng thẳng không ngớt, là một người chính khách, để hán đi cảm thụ chỗ nghỉ tạm với tuyệt đối thượng phong chiến trường

vẫn được, nhưng là phải để hấn đối mặt bất lợi chiến trường liền không xong rồi.

Chết, ai không sợ?

Giờ khắc này, hấn hối hận rồi, chính mình là bị cái gì mờ heo làm tâm trí mê muội, cẩn thận mà tọa trấn đại doanh không tốt sao? Nhất định phải đến giao du với kẻ xấu, kết quả lật thuyền trong mương, làm sao bây giờ?

"Tất cả mọi người tập kết, theo ta trở về giết, cường đạo ám nhược, không ngăn được chúng ta thế tiến công."

Tình thế nguy cấp, Thuận Vu quỳnh vẫn không đếm xỉa tới thái Hà Miêu, lúc này hấn có thể nghĩ tới chính là làm sao chạy trốn.

Kỳ thực trong lòng hấn còn có một lá bài tẩy, chính mình võ nghệ đạt đến nhị lưu đỉnh cấp võ tướng thực lực, tầm thường cường đạo chính là mấy chục người cũng không ngăn được chính mình, chỉ cần mình xông lên trước xé ra một vết thương, lần này liền có thể trốn về đi, tuy rằng hơi có tổn thất, nhưng ít ra chính mình có thể sống sót.

"Giết!"

Thuần Vu quỳnh một tiếng rống to, vỗ mạnh dưới trướng tuần mã cái móng, vung vẩy Trường Dao liền đầu tiên giết đi ra ngoài.

Mãnh Hán, tuần mã, bảo đao, dựa vào cuồng bạo khí thế, Thuận Vu quỳnh coi là thật có chút không thể chống đối khí thế.

Nhưng mà quân địch trong lĩnh quân Đầu Mục không có một chút nào hoảng loạn, chỉ là nguyên bản đôi mắt vô thần bốc lên một tia hết sạch, nhẹ nhàng chọn một hồi trong tay Cự Phủ.

Leng keng ——

Người này dĩ nhiên chỉ dựa vào nhẹ như mây gió địa một đòn, liền đỡ lấy Thuận Vu quỳnh cuồng bạo một đao.

Thật mạnh!

Thuần Vu quỳnh hai tay tê dại, hồ khẩu cũng có chút hơi xé rách, người này một đòn lực lượng dĩ nhiên cường hãn như vậy.

Cường đạo trong lại có mạnh mẽ như vậy người, coi như so với Kỉ Linh cũng không chút nào hư, Thuận Vu quỳnh lạnh cả tim.

Tôi nay, hấn khó thoát từ cục!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương : 66 nguy cấp

Thuần Vu quỳnh dựa vào tuần mã xung phong cuồng bạo một đao, lại bị người đến khá là dễ dàng chặn lại rồi.

Quá mạnh mẽ!

Chính mình cuối cùng dựa dẫm không còn sót lại chút gì, Thuận Vu quỳnh thất vọng, chính mình lẽ nào liền muốn chết ở Tiểu Tiểu Thạch Lâm tặc trong tay sao?

"Đến đem nói tên họ!"

Kỳ quái chính là, người này cũng không có thừa dịp này một chiêu ưu thế tiếp tục mạnh mẽ nghiêng người mà lên, trái lại đối với Thuận Vu quỳnh tên gọi hứng thú.

"Hừ! Chiến trường chém giết, một mất một còn, hà tất biết người tên của ta. Huống hồ một mình người cường đạo, có tư cách biết danh hiệu của ta sao?"

Thuần Vu quỳnh đứng là có chút cốt khí, mình biết mình không phải người đến đối thủ, thế nhưng trong giọng nói không có một chút nào mềm yếu, trái lại trào phúng lên người này cường đạo thân phận đến.

Đến đêm nghe được Thuần Vu quỳnh, trên mặt né qua một trận thống khổ, nhưng rất nhanh che giấu quá khứ.

Chỉ có hấn tự mình biết, "Cường đạo" hai chữ là trong lòng hấn vĩnh viễn thống, như không phải vì báo ân, chính mình làm sao đến mức này.

"Người không nói cũng được, thật cho là ta liền không biết người sao? Người không phải là hôm nay trước trận chém liên tục năm người Kì Linh sao? Ta còn tưởng rằng người mạnh bao nhiêu, nguyên lai cũng chỉ có nhị lưu võ tướng thực lực, không đỡ nổi một đòn."

Người này đúng là thú vị cực kì, không cùng Kì Linh chém giết, trái lại cùng hấn suy đoán nổi lên thân phận của từng người, chỉ là trong giọng nói cái kia tia phản kích mùi vị không nói mà mình. Người dám trào phúng ta, ta lẽ nào chẳng lẽ lại sợ người?

"Im miệng, lão tử mới không phải Kì Linh!"

Người này lại đem chính mình xem là Kì Linh, Thuần Vu quỳnh nổi giận, Kì Linh người này nhưng là chính mình ghét nhất gia hỏa.

"Há, người lại không phải Kì Linh?"

Người này trong giọng nói tiết lộ một tia kinh ngạc, nguyên lai mình đoán sai.

"Lão tử được không thay tên, ngồi không đổi họ, Thuần Vu quỳnh, tự trọng giản, Đinh Xuyên nam nhi. Đừng tưởng rằng lão tử sẽ sợ người!"

"Hừ! Tính khí cũng không nhỏ, chỉ tiếc bản lĩnh không lớn. Tiếp được ta một trăm chiêu, ta liền thả người, nếu là không tiếp nổi, liền đi chết đi."

Nếu không phải Kì Linh, người này đùa giỡn được rồi, cũng mất đi tiếp tục phí lời hứng thú, thẳng thắn thúc ngựa mà trên.

Bá ——

Không có gào thét, cũng không có động tác quá mức cùng vẻ mặt, chỉ là đơn giản địa phách phủ liền xé ra không khí, bùng nổ ra sáng sủa âm thanh.

Chỉ là một chiêu, liền để Thuần Vu quỳnh cảm giác được người này cùng ban ngày khiến phủ Lý lão đại so ra, quả thực là một cái thiên một cái địa.

Thuần Vu quỳnh không dám có chút Phân Thân, một cách hết sức chăm chú mà nhìn chăm chăm người này trong tay Cự Phủ, toàn lực địa chém giết.

Hấn cũng hoàn toàn không nghĩ tới chạy ra trùng vây, có người này ở, chính mình căn bản không thể chạy thoát.

Leng keng ——

Leng keng ——

Leng keng ——

...

Rất nhanh, giữa hai người đã là ba mươi chiêu dốc sức làm hạ xuống.

Ở bề ngoài xem hai người lực lượng ngang nhau, cũng không có ai chiếm cứ tuyệt xứng đáng phong.

Nhưng nếu như đầy đủ tỉ mỉ, người liền sẽ phát hiện, Thuần Vu tướng quân mã đã lui về phía sau gần mười bộ khoảng cách. Khiến phủ chỉ sắc mặt người bình thản, tựa hồ còn chưa dùng hết toàn lực; mà Thuần Vu quỳnh đã sớm sắc mặt Trùng Hồng, khẩu thở mạnh, hiển nhiên hấn chịu đến áp lực thực lớn.

"Không sai, có hai cái tử sức mạnh, thế nhưng còn chưa đủ, đón lấy ta muốn khiến xuất toàn lực."

Quả nhiên, người này trước căn bản không có dùng ra toàn lực.

"Hừ! Đến liền tới đi, ta Thuần Vu quỳnh cho tới bây giờ chưa từng biết sợ ai."

Thuần Vu quỳnh lạnh cả tim, thế nhưng trên mặt không có biểu hiện ra biến hóa chút nào, đây chính là hấn phong cách, thua võ nghệ cũng không thể thua khí thế.

Hai ngàn cấm quân vốn tưởng rằng có thể ở dừng mảnh Thuần Vu tướng quân dẫn dắt đi đột xuất vòng vây, nhưng là bọn họ không nghĩ tới, kẻ địch một cái đầu lĩnh lại miễn cưỡng ngăn chặn Thuần Vu tướng quân.

Không chỉ có như vậy, người này mạnh mẽ thậm chí ép tới Thuần Vu quỳnh hoàn toàn phân không xuất thần đến chỉ huy quân đội.

Giờ khắc này, trong quân đội chỉ còn dư lại Hà Miêu cái này hoàn toàn không có thống binh năng lực Xa Kỳ tướng quân, nếu là Thuận Phong, hấn còn có thể tùy ý chỉ huy một hồi; nhưng là ngược gió cánh giới, chính hấn đều không biết làm sao, căn bản là không có cách suất lĩnh quân đội.

Chủ tướng mất đi thống binh năng lực, lại nằm ở hai mặt giáp công bất lợi tình thế, cầm quân căn bản tổ chức không đứng lên hữu hiệu phòng ngự hoặc là phá vòng vây.

Vốn là một hồi tất thắng tập kích, nhưng đã biến thành bị vây giết, cầm quân binh lính không ngừng bị chém xuống mã dưới.

Ném khô, khí giáp, nhưng là những này cũng không thể để bọn họ chạy thoát, trái lại tăng nhanh bọn họ chết tốc độ.

Vào lúc này, cầm quân thiếu hụt huấn luyện cùng gây yếu bất đầu chậm rãi bày ra.

Vừa đến đại hán đã nhiều năm không có chiến sự, quân đội hầu như đều không có tác chiến kinh nghiệm, chỉ là dựa vào bản năng ở chiến đấu.

Thứ hai trong triều quyền quý bận bịu quyền lực đấu tranh, cả ngày nghĩ tới đều là mình tranh ám đấu, căn bản không ai quan tâm quân đội.

Ba đến Hán triều trọng văn khinh võ, Đại tướng quân, Xa Kỳ tướng quân chờ trọng yếu quân chức đều bị ngoại thích chiếm lấy, mà trong quân căn bản không có có năng lực võ tướng, binh sĩ huấn luyện càng là hoang phế.

Như vậy một nhánh quân đội làm sao có khả năng ở nghịch cảnh trong chuyển bại thành thắng? Vẫn không có chiến đấu chân chính cũng đã chính mình vỡ bần.

Lúc này thế thảm nhất vẫn là Hà Miêu, hán vốn là một lòng chạy trốn, nhưng là trong loạn quân lại làm sao có khả năng cho phép hán tùy ý trì mã, ba quai ngũ nhiều, hán đã bắt đầu chia không rõ phương hướng rồi.

Bất tri bất giác, hán dĩ nhiên vọt vào quân địch trong trận doanh.

"Ha hà không biết vị tướng quân này quan cư hà chức a?"

Theo tiếng kêu nhìn lại, một đầy mặt dữ tợn kẻ lỗ mãng chính không có ý tốt mà nhìn mình, một mặt nụ cười bỉ ổi không biết đánh cho ý định gì.

"Ta ta chỉ là một phổ thông tiểu binh, tại sao chức quan?"

Hà Miêu biết, giờ khắc này tuyệt không thể nói ra thân phận thật, bằng không kẻ địch sẽ không bỏ qua chính mình, chính mình nhưng là triều đình trong đại quân chủ soái.

Nhưng là hán không nói, người khác liền không biết à?

"Há, thật sao? Nguyên lai cầm quân trong tiểu binh cũng có thể ăn mặc như vậy y phục hoa lệ, cười như thế tuấn mã cao lớn, quen sống trong nhung lụa, coi là thật khiến người ta ước ao a!"

Kẻ lỗ mãng vừa nói vừa cười, hai quai hàm dữ tợn không ngừng mà run rẩy.

Không nghĩ tới, nguyên bản biểu lộ ra thân phận quần áo cùng tuấn mã nhưng thành thoát thân trở ngại, Hà Miêu trên mặt sợ đến chảy mồ hôi lạnh ròng ròng.

Nhìn kẻ lỗ mãng một bên dùng đầu lưỡi liếm láp trùng trên đao máu tươi, một bên cười khẩy mà nhìn mình đáng vẻ, Hà Miêu trong lòng sợ sệt cực kỳ.

"Vị này anh hùng, ta là chủ soái thế thân, chân chính chủ soái đã sớm trở về đào tẩu."

"Há, thật sao? Đã như vậy, ngươi sống sót cũng không hề có tác dụng, đi chết đi. Nhớ kỹ, ta chính là Thạch Lâm tặc đại vương Dương Phụng."

"Đừng đừng có giết ta, ta thừa nhận ta chính là Hà Miêu, đừng giết ta, ta hữu dụng."

"Thật sao? Đáng tiếc đã muộn, bản đại vương chính là muốn giết ngươi."

Nguyên lai Dương Phụng sớm đã biết người này chính là Xa Kỳ tướng quân Hà Miêu, này đến có điều là đùa giỡn hán một phen, đùa một triều đình thực quyền nhân vật nhưng là cơ hội hiếm có.

"Đi chết đi!"

Dương Phụng giờ lên cao đại đao, làm ra muốn chém đứt Hà Miêu đầu lâu đáng vẻ, hán muốn nhìn một chút, cái gọi là Xa Kỳ tướng quân có thể hay không bị chính mình sợ đến tiểu trong quần.

"Không muốn, không muốn a!"

chương : 67 viện quân

Xèo ——

Đang lúc này, một mũi tên cắt ra đêm tối, không chậm trễ chút nào địa bắn trúng Dương Phụng cánh tay.

Leng keng ——

Mũi tên tốc độ cực nhanh, có thể thấy được bắn tên nhân lực lượng rất mạnh, lực xung kích cực lớn làm cho Dương Phụng trong tay đại đao tuột tay, trực tiếp té xuống đất.

"A! Ai? Muốn chết sao!"

Dương Phụng kêu thảm một tiếng, lại có thể có người dám đánh lên mình, hấn làm sao có thể không giận, nhưng là chỉ là trong nháy mắt, cơn giận của hấn liền đã biến thành đại ra, sợ hãi, bởi vì hấn nghe được thiên quân vạn mã bốn tập âm thanh.

"Kì Linh đến vậy, cường đạo còn không mau mau đầu hàng!"

Một người một ngựa, tay cầm ba ngọn hai nhận thương, trước tiên giết vào chiến trường, uy thế không thể ngăn cản, thẳng đến Dương Phụng cùng Hà Miêu mà tới.

Không phải ban ngày liền giết năm tên Đầu Mục Kì Linh, là ai đây?

Dương Phụng mặt mũi sắp nứt, làm sao có khả năng? Triều đình đại quân làm sao còn có thể có viện quân? Không phải là một lần đánh lên sao?

*****

Nguyên lai, Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh vừa mới đi ra đại doanh, liên tục nhìn chăm chăm vào bọn họ Cao Thuận liền báo cáo Quách Gia, mà Quách Gia cũng không do dự, trực tiếp triệu tập Tuân Úc, Viên Thuật cùng Kiên Thạc chờ người.

Chờ Quách Gia đem tình huống nói chuyện, những người này tất cả đều ngồi không yên.

Bất luận Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh là thua là thắng, đối với mình có thể đều bất lợi.

Nếu là bọn họ thắng, công lao lớn nhất nhưng là bị bọn họ cướp đi, chính mình tất nhiên bị trở thành làm nền; nếu là bọn họ thua, vậy quét Thạch Lâm tặc chiến sự đem tao ngộ cực tổn thất lớn, cho dù thắng lợi sau cùng, cũng là thắng thảm, ảnh hưởng từng người công lao.

Đáng chết, Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh lại như vậy làm việc, trí bọn họ với nơi nào?

Vì lẽ đó mấy người dù muốn hay không, liền thu nạp toàn bộ quân đội, trực tiếp hướng về Thạch Lâm tặc sơn trại hấp tấp địa xuất phát.

Đội đến sơn trại ở ngoài mấy dặm nơi, thành linh phát hiện một cái biển lửa bên trong, song phương đã đánh thành một đoàn, mà Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh đội ngũ vừa vặn ở hạ phong, đã gần như vỡ bần.

Hai thăng ngu!

Ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, tất cả mọi người đều phát hiện đây là một gia nhập chiến trường tuyệt hảo cơ hội, nhất định có thể một lần là xong.

Thế nhưng ở có hay không cứu giúp Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh chuyện này, mọi người sản sinh phân kỳ. Viên Thuật cùng Kì Linh tự nhiên không muốn cứu hai người này nhiều có hiềm khích người, thế nhưng Tuân Úc cùng Kiên Thạc nhưng kiên trì muốn cứu người.

"Xa Kỵ tướng quân nhưng là hà hoàng hậu huynh trưởng, nếu là hấn chết ở chỗ này, ta nghĩ hoàng thượng sẽ không ký được các người bất kỳ công lao, ngược lại sẽ âm thầm ký hạn các người, chính các người cân nhắc đi."

Nhưng mà Tuân Úc chỉ là một câu nói, liền bỏ đi Viên Thuật cùng Kì Linh ý nghĩ.

"Kì Linh tướng quân, cứu giúp Xa Kỵ tướng quân, vừa vặn có thể bắt Dương Phụng, đây chính là công đầu, người còn do dự cái gì?"

Kì Linh cả người chấn động, Tuân Úc có lý, chính mình đến Thạch Lâm sơn không chính là vì trợ giúp chúa công kiến công lập nghiệp sao, bắt Dương Phụng mới phải công lao lớn nhất.

Giờ khắc này, hấn cũng không tiếp tục do dự, trực tiếp thúc ngựa trước tiên nhằm phía Dương Phụng, mà mặt sau đại quân tự nhiên tùy tùng.

Gần tám ngàn đại quân gia nhập chiến đoàn, trên sân tình thế lần thứ hai nghịch chuyển, lấy một địch năm, Thạch Lâm tặc còn thật không có thực lực này.

Đúng là có chút không có mắt tiêu tặc che ở Kì Linh trước mặt, có thể khi thấy rõ Kì Linh khuôn mặt sau, mỗi cái sợ đến sợ run tim mất mật, này không phải là ban ngày tên kia vô địch tướng quân sao?

Kì Linh cũng không hàm hồ, ba nhọn hai nhận thương vũ đến đường như Thiên Bình, đem chặn ở trên đường hết thấy cường đạo toàn bộ quét sạch.

Liên với mười mấy người bị Kì Linh chém giết, lại không người nào dám ngăn cản hấn, dồn dập tự động tránh ra, bọn họ theo Dương Phụng, nhưng là đồ một miếng cơm ăn, không ai thật sự đồng ý vì hấn tử chiến.

Giờ khắc này, Dương Phụng cùng Kì Linh trong lúc đó lại không trở ngại.

"Không được! Không muốn a! Người đến, thay ta ngăn trở kẻ này!"

Mới vừa rồi còn đang đùa giỡn Hà Miêu Dương Phụng, không nghĩ tới thoáng qua chính mình thành trở nên hiếp đáp, chỉ tiếc cũng không có thủ hạ đồng ý cứu hấn.

Hấn Dương Phụng muốn giết Hà Miêu là dễ như ăn cháo, mà là nhân gia Kì Linh muốn giết hấn Dương Phụng càng là ung dung.

"Công minh cứu ta, công minh! Công minh cứu ta!"

Thời khắc này, hấn lại nghĩ tới Từ Hoảng, cũng chỉ có Từ Hoảng mới có thể chống lại Kì Linh đi.

Mà xa xa Từ Hoảng lúc này đã chiếm cứ tuyệt xứng đáng phong, mười hiệp bên trong tuyệt đối có thể bắt Thuận Vu quỳnh, đáng tiếc Dương Phụng không hăng hái a.

Bất đắc dĩ liếc mắt nhìn Thuận Vu quỳnh, Từ Hoảng cảm quả đắng của chính mình, thật dài địa thờ dài.

Lại cứu người một lần cuối cùng, từ nay về sau người và ta lại không liên quan.

Hur lắc một chiều, ép ra Thuận Vu quỳnh, Từ Hoảng giục ngựa xoay người chuẩn bị cứu giúp Dương Phụng, nhưng là lúc này, bốn con thương cấp tuấn mã che ở trước mặt mình.

Bên trái hai kỵ đều là tráng hán, hơn nữa nhìn đi tới dài đến khá là tương tự, tựa hồ là một đôi huynh đệ, tuy rằng vũ lực không có đạt đến tam lưu võ tướng, nhưng cũng tuyệt đối không phải nhân vật tầm thường.

Bên phải hai kỵ, Một kỵ là cái trắng nõn gầy yếu thanh niên, nhìn qua như là cái thư sinh, nhưng cũng có tam lưu võ tướng thực lực. Mà khác Một kỵ mới phải Từ Hoảng quan tâm tiêu điểm, người này mặt không hề cảm xúc, dường như một tấm người chết mặt, nhưng là thực lực của hấn tuyệt đối không thể khinh thường, rất có thể cùng mình không phân cao thấp.

"Tránh ra, hôm nay ta cũng không rảnh rồi cùng người chém giết, như muốn chém giết còn chờ lần sau."

Từ Hoảng giờ lên Cự Phủ, hấn lúc này đã không có nhẹ như mây gió, tình thế nguy cấp, cấp bách. Hấn nói chuyện đối tượng tự nhiên là cái kia người chết mặt thanh niên, như vậy thực lực hấn là trong bốn người đầu lĩnh đi.

Nhưng là người chết mặt thanh niên không nói một lời, chỉ là giục ngựa đi rồi nửa bước, che ở thư sinh phía trước, mà hai tên tráng hán cũng từng người di động, phòng vệ thư sinh hai bên trái phải. Nguyên lai, hấn mới phải đầu lĩnh người.

"Người là Đình Xuyên Tuân gia Tuân Văn Nhục?"

Từ Hoảng cũng biết lần này triều đình đại quân hai tên phó soái phân biệt là Viên Thuật cùng Tuân Úc, mà trước mặt người này càng như là thư sinh, vì lẽ đó hấn suy đoán người này chính là Tuân Úc.

"Ta không phải Văn Nhục, ta là Quách Gia."

"Quách Gia? Quân người là ai, tránh ra đường đến."

Từ Hoảng hôm nay là lần thứ hai đoán sai kẻ địch thân phận, nhưng hấn lúc này cũng không rảnh suy nghĩ nhiều Quách Gia là ai, vì sao ở đây.

"Bằng người võ nghệ, một người đủ để giết ra khỏi trùng vây, chạy thoát. Nhưng là nếu như người miễn cưỡng muốn tiến vào đi cứu người, không chỉ có không cứu được hấn, ngược lại sẽ hại chính mình. Như vậy người còn muốn đi sao?"

"Tự nhiên, hấn đối với ta Từ Hoảng có ân, ta Từ Hoảng dĩ nhiên là phải báo ân."

Từ Hoảng không do dự chút nào, điểm này để Tuần lớn, Tuần hai đều khá là kinh nể, Cao Thuận vẫn là một bộ người chết mặt, mà Quách Gia nhưng là một bộ chuyện đương nhiên đáng vẻ, Từ Hoảng vốn là một lấy trung nghĩa cùng phòng thủ xưng tướng quân, không phải sao?

"Có đúng không, rất tốt, người phải báo ân, nhưng chúng ta cũng phải tận chúng ta chức trách của chính mình, vì lẽ đó hôm nay, chúng ta nhất định phải ngăn cản người."

"Như vậy, đến đây đi!"

Từ Hoảng rõ ràng đến trong lòng người ý tứ, cũng không nghĩ nhiều nữa, hôm nay rất khả năng lãnh ít dữ nhiều, thế nhưng hấn không sợ.

Cầm thật chặt trong tay Cự Phủ, có thể là trong đời trận chiến cuối cùng, như vậy liền chiến đến điên cuồng, chiến đến đặc sắc, chiến đến không hối hận đi!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương : 68 khách tới

Lạc Dương.

Thành Bắc môn.

Vô số bách tính tự phát địa tụ tập ở cửa thành ở ngoài.

Bởi vì hôm nay, sẽ có một nhánh thắng lợi chi sư khai hoàn về triều.

Mà chuyện như vậy đã mấy trăm năm không có.

Bây giờ triều đình mục nát, trong triều đình các thế lực lớn đều bận bịu tranh quyền đoạt lợi, đại hán lãnh thổ càng ngày càng không yên ổn.

Bắc Cương có Hung Nô, ô hoàn, Khương ngoại hạng tộc không ngừng quấy nhiễu, Nam Cương có người Man thị tộc cướp đốt giết hiếp, mà trung gian các châu lại là trộm cướp nổi lên bốn phía, bách tính sinh hoạt nằm ở nước sôi lửa bỏng bên trong.

Lần này tuy rằng chỉ là tiêu diệt một nhóm sơn tặc, nhưng cũng là Đại Hán triều đình hiếm thấy hành động quân sự, trình độ nhất định thỏa mãn dân chúng trong lòng nhu cầu, khiến cho bọn họ dám mong ngóng triều đình có thể làm ra càng nhiều hữu ích cử chỉ.

Vì lẽ đó dân chúng tự phát địa tụ tập ở cửa thành ở ngoài hoan nghênh thắng lợi chi sư, biểu đạt bọn họ ủng hộ hộ tinh.

Xa xa đường chân trời, vài con cao đầu đại mã dần dần mà lộ ra hình bóng, bọn họ đến rồi.

Đội quân này hiển nhiên cũng không nghĩ tới sẽ phải chịu như vậy nhiệt liệt hoan nghênh, đầu tiên là lấy làm kinh hãi, sau đó mừng rỡ lên, ai sẽ không thích người khác tán thành đây?

Tàn phá tây bắc phong tiếp tục gào thét, nhưng là không có một người chiến sĩ cảm giác được lạnh giá.

Giờ khắc này, trái tim của bọn họ là hưng hực.

Đầu lĩnh hai kỵ quân áo hoa lệ, chính là Viên Thuật cùng Kì Linh. Hai người bọn họ cao ngẩng đầu, nhìn về phía trước xếp thành hàng hoan nghênh bách tính, hăng hái, trên mặt quả thực hồi hộp.

Lần này vậy quét tới làm náo động người chính là Kì Linh, trận đầu chính diện tác chiến hấn chém liên tục đối phương năm tên Đầu Mục, tàn nhẫn mà áp chế cường đạo khí thế, trận thứ hai dạ tập (đột kích ban đêm) hấn lại bắt giữ ở Thạch Lâm tặc Đầu Mục Dương Phụng, uy chấn toàn quân, làm sao có thể không kiêu ngạo.

Mà Viên Thuật thì càng là kiêu ngạo, Kì Linh nhưng là chính mình thuộc cấp, mặc kệ Kì Linh hoạch đến bao lớn công lao, cuối cùng có thể đều có thể coi là ở trên đầu chính mình.

Lần này sau khi, Viên Thiệu tên tiểu nhân kia còn lấy cái gì cùng chính mình so với, Viên Ngỗi còn dám khinh thị chính mình sao?

Nhưng mà có người vui mừng, thì có người phát sầu.

Xa Kỳ tướng quân Hà Miêu cùng Thuần Vu quỳnh giờ khắc này liền trốn ở trong đại quân, hoàn toàn không có xuất chinh thì hăng hái, trái lại có chút cúi đầu ủ rũ, mặt mày xám xịt.

Hai người bọn họ tham công liều lĩnh, suýt nữa đánh đánh bại, nếu không là sau đó Quách Gia phát hiện tình huống, hai người bọn họ nói không chắc đều phải chết ở Thạch Lâm sơn, lần này diệt cướp quả thực chính là bọn họ si nhục.

Bọn họ biết, Kiền Thạc hồi cung sau tất nhiên sẽ hướng về Hán lĩnh để như thực chất báo cáo tình huống, đến thời điểm hai người bọn họ biểu hiện đều sẽ làm người biết, công lao liền không cần nghĩ, nói không chắc còn phải gặp trách cứ, thành vì là trong mắt mọi người chuyện cười.

Mà ở đại quân phía sau cùng, Quách Gia cùng Tuân Úc song song cười ngựa đi tới.

"Phụng hiếu, người xem một chút những người dân này, đều đang vì chúng ta hoan hô. Chỉ là một lần Tiểu Tiểu thắng lợi thì có thể làm cho bọn họ cao hứng như thế, nếu chúng ta có thể đạt được càng nhiều càng to lớn hơn thắng lợi, lo gì bách tính không ủng hộ, lo gì đại hán không trúng hưng a!"

Tuân Úc là cái Hán thất chết trung, cả đời đều đang vì Hán thất cùng Tào Tháo độ sức, liền ngay cả cuối cùng bị Tào Tháo ban cho cái chết cũng là vì Hán thất. Bây giờ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, làm sao có thể không hưng phấn.

"Hưng, bách tính khổ vong, bách tính khổ! Hán thất trong không trúng hưng, khổ đều là dân chúng, có gì ý nghĩa?"

Quách Gia hai con mắt đóng chặt, nhấn lại cái trán mang theo một tia ưu sầu, không nhìn được cảm khái nói.

Lời này để Tuân Úc nụ cười hơi ngưng lại, nhưng hắn cũng không hề không vui, Quách Gia lời nói mặc dù không thích hợp thể nhưng đúng là có đạo lý, thông minh như hắn làm sao có khả năng không biết.

"Phụng hiếu, còn đang vì Lư Bị sự tình buồn phiền sao?"

Không sai, ngày ấy triều đình đại quân đại thắng, Kỉ Linh bắt giữ Dương Phụng, Quách Gia bọn bốn người cũng nắm lấy Từ Hoảng, thế nhưng là đào tẩu Lư Bị.

Cư thám tử báo cáo, gian xảo Lư Bị căn bản cũng không có gia nhập chiến đấu, hắn vẫn trốn ở hạ sơn đường nhỏ bên, sẵn sàng phương ác chiến thời điểm đào tẩu.

Điều này làm cho Quách Gia trong lòng đều là bất định, lần này đến Thạch Lâm sơn mục đích nhưng dù là vì giết hắn, nhưng một mục chưa thành công, Quách Gia làm sao có thể yên tâm.

"Đúng, Lư Bị người này tuyệt đối không thể coi thường, lần này đào tẩu hắn, sau đó hắn tuyệt đối còn có thể gây sóng gió, trong lòng ta có chút không thoải mái."

Tương lai Thục Hán Hoàng Đế, một phần ba thiên hạ chủ nhân, lũ chiến lũ bại, khi bại khi thắng, người như vậy làm sao có khả năng là cái phạm nhân.

"Phụng hiếu, ta có một kế, chẳng biết có được không."

Nhìn thấy bạn tốt không vui, Tuân Úc vẫn là ra cái chủ ý.

"Ý định gì, Văn Nhục mau nói đi."

"Ha ha phụng hiếu hẳn phải biết, hiện nay thời đại, danh tiếng đối với một người tới nói trùng với tất cả, nếu là một người danh tiếng hồng rồi, như vậy hẳn tại triều đình sẽ không có bất cứ cơ hội nào, thiên hạ danh sĩ cũng sẽ tránh thật xa. Nếu như chúng ta đem Lư Bị gia nhập Thạch Lâm tặc tin tức truyền đi, truyền lệnh thiên hạ vây bắt hắn, như vậy người này nhưng là phá hủy."

Ý kiến hay, nghe được Tuân Úc, Quách Gia trong nháy mắt tinh thần tỉnh táo.

Trong lịch sử Lư Bị phát đạt dựa vào không chính là mình hoàng thúc thân phận cùng trung nghĩa danh tiếng sao, nhưng là nếu như từ hiện tại liên phá hoại thanh danh của hắn, hắn sau này còn có thể có cơ hội gì?

"Văn Nhục, kế này rất tốt! Thế nhưng còn thoáng không đủ."

"Há, nói thế nào?"

"Chúng ta không chỉ có riêng muốn hồng rồi hắn ở thiên hạ sĩ trong lòng người danh tiếng, còn muốn hồng rồi hắn ở thiên hạ bách tính bình thường trong lòng hình tượng."

Quách Gia rất muốn biết, nếu để cho Lư Bị bộ cái trước phản bội cùng bất trung bất nghĩa danh tiếng, trung nghĩa Vô Song Quan nhị gia cùng nhanh nhẹn nhanh miệng Trương Tam gia có phải là còn có thể theo hắn.

"Thiên hạ bách tính, nhất định phải thế ư?"

Thời đại sự hạn chế, vẫn là hạn chế Tuân Úc tầm mắt, ở trong lòng hần, thiên hạ vẫn là sĩ tộc thiên hạ, bách tính chỉ là bị kẻ thống trị.

"Văn Nhục, người nếu là coi thường thiên hạ bách tính chung quy là phải hối hận, cao tổ Lưu Bang là thân phận gì người không thể nào không biết chứ?"

" "

Quách Gia không có theo đại quân tiếp thu Lạc Dương bách tính đường hẻm hoan nghênh, hần bây giờ còn có cang nhiệm vụ trọng yếu, bị tóm lấy Từ Hoảng nhưng là bị len lén đưa đến danh nhân đường, Quách Gia trong lòng quyết định muốn thu phục hần chủ ý.

Nếu là vừa sống lại đến Đông Hán thời điểm, Quách Gia tự nhiên không có loại ý nghĩ này, thế nhưng từ từ nắm giữ Điền Vi cùng Cao Thuận hần, trong lòng đối với Đông Hán danh nhân loại kia kính nể dần dần biến mất rồi, bọn họ có điều cũng chỉ là người bình thường thôi.

Điền Vi chỉ là cái ăn không đủ no cái bụng trong ngọn núi đã nhân, Cao Thuận chỉ là cái không cứu sống được muối muối cố chấp thanh niên, Tào Tháo chỉ là cái lưu luyến tên phượng các công tử bộ công tử

Như vậy, chính mình còn sợ hơn bọn họ cái gì đây?

Liên ngay cả Quách Gia chính mình cũng không phát hiện, hần trong xương cái kia cổ tự tin cùng Kiên Cường chính trở nên càng ngày càng mãnh liệt, không tự chủ sẽ cảm hoá người chung quanh.

Nhưng mà đến nhà bên trong, Quách Gia vẫn không có đi tìm Từ Hoảng, cao Đường Đường liền đến.

"Ca ca, trong nhà đến rồi cái khách mời, một bộ tính xấu, hỏi hần cái gì cũng không nói, chỉ nói muốn gặp người."

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

chương : 69 đập phá

Có người tìm đến mình, vẫn là một bộ tính xấu, quái, sẽ là ai chứ?

Quách Gia đi vào phòng khách, nhưng nhìn thấy một người đàn ông trung niên ngồi đằng hoàng ở toà sụp bên trên, nhắm mắt dưỡng thần, đối với Quách Gia động tác tựa hồ không chút nào phát hiện.

Mặt chữ quốc, râu dê, vải thô quần áo văn sĩ, hơi có chút Cương Nghị chính trực vẻ. Rồi lại một mực nhắm mắt dưỡng thần, mũi vênh lên trời, khiến người ta cảm thấy khá là ngạo mạn.

Cũng thật là cái quái nhân!

"Xin hỏi đại thúc là?"

Theo lễ phép, Quách Gia vẫn là hơi khom người, lên tiếng hỏi dò.

Nhưng là hần không nghĩ tới, chỉ là một câu nói này liền nhen lửa người đàn ông trung niên hỏa khí.

"Đại thúc, người gọi ta?"

Người đàn ông trung niên đột nhiên mở hai mắt ra, bùng nổ ra lừng lừng ánh sáng, nhìn thẳng Quách Gia, nhìn ra Quách Gia cảm giác trên mặt có kim mảy ở đâm

"Ây... Đúng đây!"

Quách Gia bị người đàn ông trung niên này đột nhiên phản ứng làm có chút mộng, nhưng xuất phát từ bản năng phản ứng vẫn là trả lời.

"Hừ! Thiệt thòi người nói thành lời được, thân là học sinh gặp phải lớn tuổi chỉ sĩ không xưng tiên sinh. Đại thúc, như vậy thô bỉ dân gian cách gọi quả

thực là ô ta hai lỗ tai. Hành lễ không hợp, khom người lễ nhưng là như người vậy hành, lễ nào người tiền sinh, cha mẹ không có dạy người trưởng ầu có thứ tự, hành lễ tất cung? Thật là thẳng nhai ranh không dễ dạy ghê!"

Người đàn ông trung niên mở miệng chính là một trận pháo oanh, đầu tiên là quái Quách Gia xưng hô có vấn đề, sau đó là nói Quách Gia khom người lễ hành không đúng chỗ, cuối cùng lại mắng Quách Gia không có ai giáo dục.

Lời này liền rất quá đáng, tương đương với là đang nói Quách Gia không có gia giáo, mắng cha mẹ hẳn dạy con vô phương, người bình thường ai có thể chịu đựng?

Liền càng không cần phải nói từ xã hội hiện đại sống lại mà đến Quách Gia.

Quá đáng, nếu không là sống lại đến nơi này, đòi ta còn không làm cho người ta cúc cung quá, cho người hành lễ đã là nể mặt người. Chẳng lẽ muốn ta cùng người dập đầu sao? Mày xứng à?

Còn có "Đại thúc" danh xưng này, không phải là tùy ý một người đàn ông trung niên cũng có thể bị kêu là đại thúc, có tiền, có tài, có dung mạo, có khí chất mới có tư cách. Người có sao?

"Không sai, ta sinh ra được chính là cô nhi, không cha không nương, từ nhỏ liền không có ai giáo dưỡng, nhưng ta có hay không gia giáo liên quan gì đến người? Mặt khác cho người hành lễ đã là nể mặt người, còn muốn để ta dập đầu cho người? Ha ha, đòi ta lạy trời quỳ xuống đất lạy cha mẹ, người là cái thá gì?"

Quách Gia cũng nổi giận, hẳn có thể khoan dung người khác nói chính mình, nhưng tuyệt đối không thể chịu đựng người khác mắng cha mẹ chính mình. Tuy rằng đã sớm quên cha mẹ dung nhan, nhưng này sinh dục chi ân há có thể quên?

"Ây... Ha ha! ... Ha ha..."

Kỳ quái chính là, bị Quách Gia mắng một trận, người đàn ông trung niên không có chút nào sinh khí, chỉ là mới bắt đầu không nghĩ tới Quách Gia phản ứng như thế lấy làm kinh hãi, mặt sau lại thoải mái bắt đầu cười lớn.

"Câm miệng cho ta! Người như chỉ là lại đây quá hai câu miệng ần, ta không làm khó dễ người lão niên si ngốc, có thể nếu như người vẫn còn muốn tìm tra, liền cứ việc ra chiêu, ta còn thực sự chưa từng biết sợ ai? Nhưng người cẩn thận đi không ra này đạo cửa lớn!" Quách Gia chỉ vào cửa viện nổi giận đùng đùng địa đạo, lời này ý tứ chính là xin mời người đàn ông trung niên rời đi.

Người đàn ông trung niên phản ứng như vậy kỳ quái, Quách Gia cũng rất là nghi hoặc, nhưng vốn là bởi vì Lưu Bị đào tẩu tâm tình không tốt hẳn, căn bản không muốn cùng người này phí lời.

"Lão niên si ngốc? Ạch..."

Người đàn ông trung niên nụ cười hơi ngưng lại, tuy rằng chưa từng nghe tới cái từ này, nhưng quang từ mặt chữ cũng có thể hiểu được ý của nó, hẳn không nghĩ tới cái này Quách Gia miệng như thế độc, hơn nữa tâm vẫn như thế tàn nhẫn.

"Hừ! Người không sợ ta, chẳng lẽ ta sẽ sợ người? Nói cho người, ta hôm nay tới còn chính là tìm được người rồi tra, ai bảo chính người đắc tội rồi ta."

Người đàn ông trung niên cũng thật là không sợ, Quách Gia đều lấy chết uy hiếp hẳn, hẳn miệng vẫn không có chút nào thoái nhượng.

"Ta đắc tội người? Người tốt nhất là nói ra cái căn nguyên đến, bằng không đừng trách ta không kính già yêu trẻ."

Quách Gia cũng thật là không nghĩ ra, mình và trung niên nam tử này chưa từng gặp mặt, liền hẳn là ai cũng không biết, làm sao có thể đắc tội hẳn?

Trong lòng nghĩ không thông, nhưng miệng nhưng không thể thua trận thế, "Kính già yêu trẻ", ta chính là mắng người lão, người có thể thế nào?

"Ta tên Điền Phong, tự nguyên hạo. Nguyên bản là Thái Phó phủ dưới làm, chuyên lục Lạc Dương bốn bộ tuần tra việc."

"Điền Phong?"

Quách Gia đứng là lấy làm kinh hãi, nguyên lai quái nhân này chính là Điền Phong, điền nguyên hạo.

Người này là Viên Thiệu thủ hạ mưu sĩ, lấy chính trực, nghiêm khắc xưng. xưa nay cũng không biết cái gì gọi là biến báo, cuối cùng cũng là bởi vì chết gián trận chiến Quan Độ chọc giận Viên Thiệu, mới bị xử tử.

"Làm sao, người biết ta?"

Nhìn thấy Quách Gia vẻ mặt, Điền Phong cũng có chút kỳ quái.

"Nhận thức người, mày xứng à? Ta chẳng qua là cảm thấy người danh tự này đạt được tốt."

Suýt chút nữa làm lộ, Quách Gia mau mau che giấu được.

"Há, nói thế nào?"

Điền Phong vẫn không tức giận, chỉ là đối với Quách Gia cảm thấy rất hứng thú, tên của chính mình làm sao?

"Điền Phong, điền phong, điền kẻ điền, không phải cùng người rất xứng đôi sao?"

"Người! ..."

"Khó chịu? Khó chịu liền đi nhanh một chút người, ta cũng không rảnh rồi chơi với người."

"Hừ, tìm người tính sổ vẫn chưa xong, ta sao lại đi." Điền Phong cũng chỉ là nổi giận một hồi, rất nhanh lại khôi phục yên tĩnh, trên mặt còn có chút tự đắc nụ cười, thật giống năm Quách Gia nhọc nhằn gì tự.

"Ta vốn là cũng coi như Lạc Dương một không lớn không nhỏ quan lại, cũng là bởi vì người bị tập kích mới bị miễn quan, người nói người có nên hay không phụ trách?"

"..."

"Ha ha ha..."

Thì ra là như vậy, Điền Phong tìm chính mình tính sổ là bởi vì hắn được Đường chu tập kích sự kiện liên lụy, bị thôi quan.

Quách Gia nở nụ cười, phình bụng cười to, cười đến nước mắt đều chảy ra.

"Người, người là có ý gì?"

"Có ý gì? Ha ha ha! Không có gì, chỉ là đòi ta đều chưa từng thấy không biết liêm sỉ như vậy người thôi."

"Người... Người đang mắng ta?"

Cho dù là Điền Phong tu dưỡng, cũng nhẫn không chịu được Quách Gia như vậy sỉ nhục, hắn hai mắt tròn tròn, bộ lông dựng thẳng, duỗi ra ngón áp út chỉ vào Quách Gia,, cả người đều đang run rẩy, cũng biết hắn lúc này là có bao nhiêu phẫn nộ.

"Ta mắng người? Được, vậy ta hỏi người. Người chuyên lục Lạc Dương bốn bộ tuần tra việc, có hay không nên bảo đảm Lạc Dương bách tính bình an, không bị cường đạo quấy nhiễu?"

Ngay cả như vậy, Quách Gia cũng không có buông tha Điền Phong, bởi vì lúc này hắn cũng rất phẫn nộ.

"Vâng."

"Rất tốt! Như vậy Lạc Dương bách tính ở trong thành chịu đến tập kích, suýt chút nữa chết, phòng ốc, tiền tài càng là gặp tổn thất cực kỳ lớn, người có phải là nên phụ trách?"

"Vâng..."

Điền Phong có chút rõ ràng Quách Gia ý tứ, trong miệng bắt đầu nói quanh co lên.

"Đã như vậy, ta một bách tính bình thường gặp này khó, người không chỉ có không sám hối phụ trách, còn dám lại đây tìm việc đập phá, đây chính là một mình người tự xưng tiên sinh người khí khái?"

"Áy..."

Giờ khắc này Điền Phong đã nói không ra lời, sắc mặt cũng có chút đỏ lên.

"Người ở tại vị không lo việc đó, ít chức thủ, khiến bách tính gặp cực khổ, người như người chẳng lẽ không nên bị bãi quan? Theo ta thấy, là lúc trước tiến cử người làm quan người mất bị mù, người căn bản là không xứng làm quan, vẫn là về người quê nhà chức tịch phiên lý, giết lợn bán thịt đi thôi!"

"Cút cho ta!"

Quách Gia càng nói càng hỏa, đến cuối cùng dĩ nhiên là rít gào lên; mà Điền Phong cũng là càng nghe càng mặt đỏ, hồng đến cơ hồ có thể nhỏ xuống huyết đến, liền mặt cũng không dám giờ lên đến, cuối cùng hơi lưu lưu đào tẩu.

*****

"Ứng thiên, giúp ta đi thăm dò một chút Điền Phong đến trước đã xảy ra cái gì."

Tĩnh táo lại, Quách Gia tĩnh tế suy nghĩ, vẫn là phát hiện một vài vấn đề.

Cư Quách Gia bản thân biết, Điền Phong tuy rằng tính cách cùng làm việc đều không làm người ta yêu thích, nhưng làm người nên còn là phi thường chính trực, chuyện này không giống như là phong cách của hắn.

Lẽ nào là có người ở sai khiến hắn?

Rất nhanh, Cao Thuận liền mang tin tức trở về, nguyên lai Điền Phong bãi quan sau đang chuẩn bị hồi hương, nhưng ở thành Lạc Dương cửa bị người ngăn lại. Lại sau khi, Điền Phong liền đến danh nhân đường.

Mà cái kia ngăn lại hắn người chính là Thái phó đương triều cháu trai, Viên Thiệu Viên Bản Sơ.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 70 Quách Gia lễ thành nhân

Cách một tháng kỳ hạn chỉ kém mười ngày, chẳng mấy chốc sẽ đến Tuần gia cầu thân tháng ngày.

Mấy ngày nay Quách Gia vẫn đang suy tư muốn cho hai người bọn hắn chuẩn bị ra sao lễ vật. Đối với với mình bằng hữu tốt nhất, tâm ý là nhất định phải biểu đạt.

Thế nhưng lễ vật này cũng thật là không chuẩn bị cẩn thận, đưa tiền Tuần gia tự nhiên không lọt mắt; đại gia danh sĩ tác phẩm chính mình cũng không có ; còn một ít ngẫu nhiên đồ vật cũng không phải trong thời gian ngắn có thể chuẩn bị..

Nghĩ đi nghĩ lại, Quách Gia bắt tri bắt giác ngủ thiếp đi.

*****

Lúc nửa đêm, một bóng người lặng yên không một tiếng động đi lên vào Quách Gia gian phòng, mà Điền Vi, Cao Thuận như vậy đỉnh cấp cao thủ dĩ nhiên không hề phát hiện, dù có thể thấy người này thực lực mạnh.

Hồng nhạt tiểu giáp áo, dùng màu đỏ đai lưng chấm chú phác họa ra không đủ một nắm eo nhỏ. Thác nước giống như tóc dài không có bất kỳ trang sức gì hoặc là ràng buộc, nhưng cũng mềm mại phiêu dật, rất cảm động. Chỉ có trán buông xuống hai cái tinh tế tùy ý khoát lên trên trán, không có một tia hỗn loạn cảm giác, trái lại khiến người ta cảm thấy nhẹ nhàng khoan khoái tùy ý.

Thân ảnh ấy dĩ nhiên là cái nữ tử, còn là một vô cùng mỹ lệ cô gái trẻ.

Nữ tử nhẹ nhàng đi dạo, đi đến Quách Gia trước giường. Bước chân khinh nhu, cao quý địa đường như ưu mỹ nhất miêu nữ vương.

Nàng tí mi mà tí mi Quách Gia mặt, một thước một thước, một tắc một tắc, từ tron bóng cái trán đến sống mũi cao, từ hai mắt nhắm chặt đến hơi hơi môi khô khốc, không buông tha bất luận một nơi nào.

"Cũng thật là một cute thiếu niên a!"

Nữ tử không kim lòng được địa đuổi ra um tùm tay ngọc, muốn xoa xoa Quách Gia thanh tú, gương mặt tái nhợt, nhưng là chỉ kém chút xíu thời gian, nhưng mạnh mẽ ngừng lại, toàn thân đều là một trận nhẹ nhàng địa run rẩy.

"Người còn có thể nhớ tới ta sao?"

Thanh âm kia rung động, mang theo khô sở cùng làm khó dễ, làm cho đau lòng người.

Rất nhanh, một giọt óng ánh nước mắt nhỏ xuống ở Quách Gia trên mặt, vừa vịn là khô nứt bên môi.

Cô gái này, dĩ nhiên khóc!

Nhưng mà sau một khắc, Quách Gia tựa hồ là trong mộng phát giác ra, cũng thật giống là khát nước, dĩ nhiên là lưỡi liếm một vòng môi, đem cái kia óng ánh nước mắt nhỏ mân vào trong miệng.

Trong nháy mắt, nữ tử vốn là trắng mịn như ngọc khuôn mặt lập tức bò lên trên một mảnh ửng đỏ, cái trán nhiệt độ lập tức vượt qua 40 độ, nhìn qua lại

như là cái sốt cao bệnh nhân.

"Xấu đệ đệ, nguoi thật là xấu chết rồi!"

Nữ tử không tự chủ được địa duỗi ra um tùm tay ngọc ở Quách Gia trên mặt đánh một cái, nói là đánh, so với gió nhẹ xoa xoa còn phải ôn nhu.

"Ai?"

Trong giấc mộng, Quách Gia đột nhiên thức tỉnh, hần hôm nay đã nắm giữ tam lưu võ tướng thực lực, tố chất thân thể càng là hơn xa người bình thường, nữ tử như vậy ôn nhu xoa xoa vẫn là thức tỉnh hần.

Nữ tử ám kêu không tốt, làm sao mỗi lần đối mặt hần thời điểm đều không khống chế được chính mình?

Nàng thân thể một thấp, toàn thân sức lực, muốn liền như vậy nhảy một cái rồi đi. Nhiên mà chân sau cùng cũng đã nhấc lên, Tiểu Tiểu giày thêu mũi chân làm thế nào cũng cách không được địa.

Giờ khắc này nàng cũng đang do dự, ta thật sự Tốt không muốn đi, thật sự không muốn đi.

Trong lòng Thiên nhân giao chiến, một phương nói, vừa nhưng đã rồi đi hần, liền muốn triệt triệt để để địa đi ra, không muốn cho mình hi vọng, chính mình chỉ là tới xem một chút hần có hay không có chuyện, hần Tốt đã đủ rồi; thế nhưng một phương khác nhưng đang nói, nguoi thật sự có thể triệt để từ bỏ hần sao? Nguoi không ngày không đêm nghĩ tới đều là ai? Là ai vừa nghe đến hần bị thương tin tức không ngừng không nghỉ địa liền chạy tới.

Ngay ở nàng do dự này mấy hơi thở, Quách Gia đã mở hai mắt ra.

Sau đó, chính là một trận thật dài yên tĩnh, toàn bộ thế giới mất đi tất cả, chỉ còn dư lại hần cùng nàng.

Hần tại sao không gọi ta? Là quên ta sao? Vẫn là chán ghét ta, hận ta?

Trái tim thật đau, này chính là mình chờ mong cửu biệt gặp lại sao? Tại sao tâm so với cảm một thanh kiếm còn muốn thống!

Đi, nhất định phải đi! Lại ở lại, ta sẽ đau lòng mà chết.

Nữ tử nhìn đại ra Quách Gia rốt cục hạ quyết tâm, thân thể lần thứ hai một thấp, liền muốn được đi.

Nhưng là nàng lần thứ hai thất bại, bởi vì một không lớn nhưng ám áp ôm áp từ phía sau ràng buộc nàng.

Dựa vào nàng vũ lực chỉ cần nhẹ nhàng hơi động dĩ nhiên là có thể tránh thoát, thế nhưng giờ khắc này nàng nhưng không sử dụng ra được một tia sức mạnh.

Bởi vì đây là nàng sáng nhớ chiều mong ôm ấp a!

"Tỷ tỷ, không muốn sẽ rời đi ta, cùng với ta!"

Không sai, cô gái này chính là Quách Gia tỷ tỷ Trương Ninh, hần gặp cô gái xinh đẹp nhất, hần gặp tới cùng hần hiểu nhau nữ tử, hần gặp khó nhất quên đi nữ tử.

Cái kia hần yêu tha thiết nữ tử, nguyên ý vì nàng phấn đấu một đời nữ tử.

Quách Gia nhẹ nhàng đem đầu tựa ở nàng mềm mại thon gầy bả vai, không kim lòng được địa hôn lên nàng tuyệt mỹ vành tai, đó là Thượng Đế ban tặng tuyệt thế bảo vật, đó là thế gian xinh đẹp nhất thuần khiết sự vật, không thì không khắc đều ở mê hoặc nàng.

"A "

Trong lòng ngực giai nhân không nhịn được cả người run lên, phát sinh một tiếng mê người rên rỉ, sau một khắc chính khuôn mặt tươi cười đều bò lên trên ứng đỏ, đặc biệt là con kia gặp tập kích vành tai càng là đỏ đến mức có thể nhỏ xuống huyết đến.

Chỉ là thời gian một hơi thở, giai nhân cũng lại nhịn xuống cả người run rẩy cùng đến từ thân thể nơi sâu xa muốn rên rỉ rung động. Giờ khắc này nàng cũng rất hồi hộp, càng thêm ngưng ngượng.

Chưa từng có một người đàn ông cùng nàng như vậy thân mật, chưa từng có một người đàn ông làm cho nàng như vậy vui mừng, chưa từng có một người đàn ông làm cho nàng xá không được rời.

Mà nàng ngẫm thừa nhận xé ra nam tử trong lòng cuối cùng một đạo kiên kỵ, hần thích yên lòng trong hết thảy cảm xúc mãnh liệt.

Hai tay khí lực tăng vọt, đem giai nhân thật chặt ôm vào trong ngực, dường như phải đem nàng vò tiến vào thân thể của chính mình.

Loại kia ** trong lúc đó chặt chẽ ma sát tuy rằng cách mấy tầng quần áo, nhưng nhưng bởi vì hai tay lực ra nhỏ bé đau đớn mà khiến người ta càng thêm mê.

Quách Gia không lại thỏa mãn với chỉ là hôn môi vành tai, hắn còn muốn hôn môi nhẵn nhụi như ngọc mỹ bột, hắn còn muốn hôn môi mềm nhẵn như tơ lụa giống như thác nước tóc dài, hắn còn muốn hôn môi phần hồng bóng loáng như quả táo (Apple) giống như mỹ lệ gò má

Đây chính là một không có bất kỳ hôn môi kinh nghiệm xử nam bi ai, bởi vì nơi nào đều muốn thân, rồi lại nơi nào đều thân đến không có kỹ xảo, quả thực chính là ở lung tung liếm ngậm nước.

Cũng may là trong lòng giai nhân đồng dạng không có kinh nghiệm, vì lẽ đó như vậy cuồng bạo hôn môi trái lại làm cho nàng say mê, khi thì ngứa, khi thì khiếp đảm, khi thì mang theo nhỏ bé đau đớn

Cảm giác này đã làm cho nàng quên chính mình.

Mãi đến tận chính mình vành tai rơi vào hắn cái kia tham lam miệng, nàng rốt cục cũng lại không chế không được chính mình động tĩnh.

"A ần "

Bị mạnh mẽ xoay người lại, hai người rốt cục đối mặt diện, đòi lấy, lần này là nàng miệng anh đào nhỏ trong mặt hoa.

Không có kỹ xảo, chỉ là tham lam không dừng tận địa mút vào nàng cái lưỡi thom tho, từ nơi nào từng điểm từng điểm địa thường thức vui tươi chất lỏng.

Đây chính là trên thế giới tối ngọt ngào rượu tiên nước thánh sao?

Lại sau đó, Quách Gia không lại thỏa mãn với một cái miệng ba, hắn hai con ma trảo rốt cục không thành thật lên.

Đầu tiên là dịu dàng không thể tả nắm chặt vòng eo, tuy rằng té làm cho đau lòng người, nhưng vẫn như cũ cực kỳ mềm mại.

Sau đó là đầy đủ êm dịu mỹ mộng, đó là trên thế giới mềm mại nhất, tối trắng mịn thần ban cho, Quách Gia thậm chí không nỡ lấy ra hai tay của chính mình.

Tiếp theo là bóng loáng nhẵn nhụi mỹ bối, khi thì bằng phẳng, khi thì gồ ghề, quả thực là một bộ mê người mê cung, khiến người ta không đi ra được.

Sau khi chính là tối tối gần tỷ tỷ trái tim êm dịu bất ngờ nổi lên, từ khi lần trước Quách Gia trong lúc vô tình đụng vào sau khi, cũng lại không quên được nơi đó tươi đẹp.

"A ần a "

Giai nhân cái miệng anh đào nhỏ nhẵn bên trong toát ra rên rỉ như trên thế giới tốt nhất thức tình tề, rất lớn kích thích Quách Gia **.

Lần này, hắn có thể không kiêng dè chút nào, không kiêng kị mà hưởng thụ trên thế giới này xinh đẹp nhất đầy đặn êm dịu. Mềm mại, cứng chắc, trắng mịn bất luận bao nhiêu tươi đẹp từ ngữ đều không đủ để hình dung nó.

Tỷ tỷ đầy đặn êm dịu rất có co dãn, tựa hồ là hiện năng trạng, mang theo ngây ngô cùng mềm mại, so với chính mình tưởng tượng trong còn muốn đầy đặn, còn cứng hơn rất.

Nó hoàn mỹ đến khiến người ta không đành lòng cưỡng hiếp, nhưng lại khiến người ta không cách nào lấy ra hai tay.

Nó thật chặt nắm ở trong tay của mình, theo tâm ý của chính mình biến hóa hình dạng, nhưng mỗi một lần buông ra thì, lại dựa vào kinh người co dãn lần thứ hai trở về hình dáng ban đầu.

Có thể có được nó, trời cao đối với ta đến tốt cùng là cỡ nào nhân từ. Ta này một đời đến cùng có may mắn đường nào!

Si mê! Quách Gia rốt cục hiểu được mê muội mất cả ý chí chân nghĩa!

"A ần a ần "

Đột nhiên, giai nhân bị một trận gió mát thổi tỉnh rồi, nàng mộ nhiên phát hiện mình đã là cả người **, sợ nhỏ không được.

Mỹ nhân như ngọc!

Nghĩ đến chính mình cái kia hoàn mỹ ** không hề che lấp mà hiện lên ở trước mặt một người đàn ông, nàng liền ngưng ngừng không chịu nổi, nàng có thể cảm giác được cả người đều đang thiêu đốt.

Cứ việc là mình thích nam nhân, nhưng cũng tróc ra không được nữ tử bản năng ngưng ngừng cùng rút rề.

Ngưng ngừng ảm lên thêm vào động tĩnh hưng hực làm cho nàng bên ngoài thân nhiệt độ không ngừng lên cao, nguyên bản trắng nõn đến gần như trong suốt da dẻ bắt đầu trở nên phần hồng.

Nhưng này nhỏ bé biến hóa không có bức lui bên người nam nhân, lại làm cho hắn càng thêm điên cuồng, càng thêm say mê.

Đây chính là trên thế giới xinh đẹp nhất tác phẩm nghệ thuật!

Nó vượt qua đẹp, vượt qua tình, vượt qua yêu, nó là Quách Gia thời khắc này toàn bộ!

Quách Gia không kìm lòng được hai tay lần thứ hai dùng sức, thương thức tỷ tỷ trên người mỗi một nơi chạm trùng cùng bằng phẳng.

Tinh xảo ngón chân, dài nhỏ đùi đẹp, đầy đặn cái mông, bằng phẳng bụng dưới, đơn bạc phía sau lưng, êm dịu mông, thon gầy vai đẹp, tuyệt mỹ dung nhan, mỹ lệ tóc dài...

Không buông tha bất luận một nơi nào!

Giai nhân càng ngày càng ngượng ngùng, nàng khó kìm lòng nổi, biết mình lại không phản kháng liền mất đi cơ hội cuối cùng.

Nhưng là sau một khắc, cái kia ấm áp ôm ấp lần thứ hai vì nàng chặn lại hết thấy lạnh giá.

Nàng, lần thứ hai si mê!

...

"Tỷ tỷ, làm người đàn bà của ta!"

"Ừm!"

Một bá đạo, hoàn toàn không giống xưa nay phiến phiến có lẽ; một ôn nhu, hoàn toàn không phải tầm thường kiêu rất tùy hứng.

Mà mỹ hảo buổi tối vừa mới bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 71 lời tâm tình

Sáng sớm, tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên thấu qua song sa chiếu vào Quách Gia gian phòng.

Mơ mơ hồ hồ trong, Quách Gia khó khăn mở hai mắt ra, chậm rãi xoa xoa lim dim mắt buồn ngủ.

Dung nhan tuyệt mỹ kia vẫn ở trước mắt, Quách Gia trong lòng có khối ngọt ngào đường phèn đang chậm chậm hòa tan, để cả người hần đều ngâm trong hạnh phúc.

Bất tri bất giác địa, Quách Gia trên mặt lộ ra nụ cười thỏa mãn, hơi hơi chăm chú chính mình ôm ấp, đem cái kia hoàn mỹ ** long tiến vào trong thân thể của mình.

Hai người đều là trần trường **, cái kia ấm áp mềm mại xúc cảm không có một chút nào ngăn cản truyền khắp Quách Gia thân thể.

"Àch "

Tuy rằng một đêm điên cuồng, nhưng dù sao cũng là tính lực dồi dào thanh niên, tiểu Quách Gia lần thứ hai nhếch lên đầu lâu.

Quách Gia hai cái tay không nhịn được địa sinh động lên, có thể là động tác quá lớn, không cẩn thận làm đau trong lòng giai nhân.

"Ừ"

Trương Ninh chân mày hơi nhíu lại, xem ra rất là không thoải mái, thoáng địa chuyển động thân thể.

Nhìn thấy tình cảnh này, Quách Gia hai tay không dám xằng bậy, chỉ có thể nhịn trong thân thể cáu kỉnh, tình tế thương thức tỷ tỷ mỹ nhan.

Cái miệng anh đào nhỏ nhắn, tiểu mà tinh xảo kiều ti, ôn nhu như ngọc vành tai, còn có dài nhỏ mỹ lệ lông mi, hết thấy đều như vậy hoàn mỹ!

Chỉ là sống mỗi hai bên còn mang theo không có khô ráo vệt nước mắt, nhìn thấy điểm này, Quách Gia đau lòng.

Đều tự trách mình, nếu không là đêm qua chính mình không hiểu ôn nhu, không hiểu kỹ xảo, cũng không biết chỉ huy, tỷ tỷ làm sao sẽ khóc đây?

Nhẹ nhàng lè lưỡi thì đi nước mắt, thương thức cái kia hơi cay đắng mùi vị, Quách Gia trong lòng càng là hối hận.

"Ngốc đệ đệ, tỷ tỷ không đau, ngại loạn lo lắng cái gì?"

Không biết lúc nào, Trương Ninh cũng tỉnh rồi, cảm giác được Quách Gia động tác, trong nháy mắt rõ ràng tâm tình của hắn.

Đây chính là có cảm giác trong lòng một điểm thông sao?

"Nhưng là tỷ tỷ khóc."

Quách Gia trong lòng vẫn cứ ở tự trách.

"Bộp bộp bộp đó là hạnh phúc nước mắt, ngốc đệ đệ."

Nhìn thấy Quách Gia đáng vẻ, Trương Ninh nở nụ cười, nguyên lai trong lòng đệ đệ như vậy địa quan tâm chính mình, đau lòng chính mình. Duỗi ra um tùm tay ngọc, Trương Ninh xoa xoa Quách Gia khuôn mặt, nhìn nhìn, dĩ nhiên ngây dại.

Nàng không biết mình dung nhan đến tốt cùng mỹ lệ đến mức nào, đối với Quách Gia lực sát thương lớn bao nhiêu.

Chuyện này quả là chính là Quách Gia kíp nổ, một khi nhen lửa liền cũng lại không khống chế được.

Hắn, lần thứ hai động tình.

Xoa xoa, khề hôn, nhào nặn, nhưng là ở muốn nước sữa hòa nhau thời điểm, Trương Ninh nhưng phát sinh một tiếng thống khổ rên rỉ.

"Đệ đệ, nhân gia đau quá."

Quách Gia cái kia cổ ** đã là lần thứ hai bị tưới tắt, thế nhưng tiểu Quách Gia có thể không nghe hắn chỉ huy, vẫn cao ngênh đầu.

Tàn nhẫn mà bấm bấm lòng bàn tay của chính mình, Quách Gia xoay người, chỉ cho Trương Ninh lưu lại phía sau lưng.

"Đệ đệ, ngại tức rồi? Tỷ tỷ không đau, ngại muốn thế nào thì được thế đó! Tỷ tỷ đều đáp ứng ngại!"

Nhìn thấy Quách Gia đáng vẻ, Trương Ninh có chút cuống lên, sẽ không phải là tức rồi đi.

"Tỷ tỷ, ta làm sao có khả năng giận ngại? Vì ngại, ta cho dù chết cũng có thể!"

"Thật sao?"

"Ta xin thề!"

Nghe Quách Gia lời thề son sắt bảo đảm, Trương Ninh lần thứ hai nét mặt tươi cười như hoa, không có cái gì so với nam nhân lời thề càng có thể làm cho nữ động lòng người.

"Vậy ngại tại sao không muốn nhìn tỷ tỷ đây?"

"Tỷ tỷ, ngại là thật không biết, hay là giả không biết?"

"Biết cái gì?"

"Ngại không biết chính ngại đến tốt cùng có cỡ nào hoàn mỹ, nhìn ngại, ta ta sẽ sẽ không nhịn được."

Quách Gia áp ứng, lời này nói ra thật là có chút mất mặt.

Nhưng này mất mặt nghe vào Trương Ninh trong tai nhưng là tốt nhất thức tình tề, không có một người phụ nữ không thích nghe người khác khích lệ chính mình dung nhan, đặc biệt là nếu như người kia là chính mình yêu tha thiết nam nhân, càng là không cách nào ngăn cản.

"Đệ đệ, ta yêu ngại! Ta muốn ngại!"

Nam nhân thích nhất nghe chính là ta muốn, sợ nhất nghe nhưng là ta còn muốn, Quách Gia tự nhiên không ngoại lệ, hắn giờ phút này không hề ngoại lệ bạo phát.

Lại là một hồi cảnh "xuân" ở này lạnh giá ngày đông bên trong bạo phát, ván giường kéo kẹt kẹt lay động thanh không biết mệt mỏi che lấp nam nữ

động tình tiếng kêu.

*****

Mặt trời lên cao, hai người mới mặc quần áo vào, từ từ đứng dậy.

Trương Ninh bởi vì thân thể không khỏe, động tác đều có chút không tự nhiên, thế nhưng dù sao võ nghệ cao cường, tố chất thân thể vẫn là rất tốt, sau khi rời giường nằng nạnh chóng thu rời giường đơn, phía trên kia có một đóa nở rộ hoa mai, đặc biệt chói mắt.

"Tỷ tỷ, thu thập ga trải giường làm gì?"

Mất sắc Quách Gia nhìn thấy trên giường lạc hồng, thế nhưng là có ý làm bộ không nhìn thấy, đùa giỡn tỷ tỷ nhưng là cơ hội hiếm có.

"Mắc mớ gì đến ngươi?"

Chỉ là hần không nghĩ tới, Trương Ninh không hề trả lời vấn đề, trái lại hung hãn một câu, mặt cười hơi hỏ lên, hai con mắt to vì sân giận tái đi, xem ra thật sự có chút tức giận.

"Tỷ tỷ, ta sai rồi, ta chỉ là chỉ đùa một chút, không phải thật sự "

Nữ nhân tâm, dò kim đáy biển. Quách Gia cuối cùng đã rõ ràng rồi ý tứ của những lời này, nhưng là lúc này đã muộn. Hần vẫn không có giải thích xong, Trương Ninh liền dùng tay ngọc tóm lấy hần một cái lỗ tai, tàn bạo mà nhìn hần.

"Chỉ đùa một chút? Nói như vậy, trước ngươi đối với tình cảm của ta cũng là đùa giỡn?"

Nói nói, Trương Ninh tóm chặt Quách Gia lỗ tai cái tay kia lại nhấc cao hơn một chút. Nhìn thấy Quách Gia kêu đau, trên mặt nằng nể qua một vẻ không đành lòng, thế nhưng cắn răng một cái liền che lấp quá khứ.

"Không có, không có, tỷ tỷ. Ta là chân tâm yêu thích ngươi, trong lòng ta chỉ có ngươi."

Giờ khắc này, Quách Gia còn có thể nói cái gì đó?

"Há, chứng minh như thế nào?"

Chứng minh? Lại còn muốn chứng minh? Thế nhưng Quách Gia nhưng không dám phản kháng.

"Trên tà!

Ta muốn cùng quân hiểu nhau,

Trường mệnh vô tuyệt suy.

Sơn không lãng,

Nước sông vì là kiệt,

Đông Lôi chấn động chấn động,

Hạ Vũ tuyết,

Thiên địa hợp,

Chính là dám cùng quân tuyệt!

Tỷ tỷ, lần này được chưa?"

"Hừ! Như thế lão tử ta đã sớm nghe qua, không được không được, nhất định phải chính ngươi viết."

Trương Ninh trên mặt lần thứ hai né qua một trận vui mừng, thế nhưng vẫn không có buông tay, xem ra nàng ngày hôm nay là quyết tâm muốn sửa trị Quách Gia.

"Tỷ tỷ, ta này trong thời gian ngắn sao có thể viết ra cái gì thơ a? Ngươi đừng nóng giận, ta sau đó nhất định cho ngươi viết. Thống... Đau quá!"

"Hừ! Ngươi chính là không yêu ta!"

Trương Ninh sợ hãi tay ra Quách Gia lỗ tai, nhưng xoay người quay lưng Quách Gia, hai tay vây quanh nổi lên chính mình thân thể gầy yếu.

Không bao lâu, thân thể của nàng rung động lên, dĩ nhiên là ở mức nở.

"Tỷ tỷ, người đừng khóc. Nói cho ta là ai bắt nạt người, ta giết hần!"

Khó tiêu nhất được mỹ nhân ân, nam nhi sợ nhất mỹ nhân lệ, nhìn thấy Trương Ninh đáng vẻ, Quách Gia tâm tê rần, lại không kiêng dè súng đỏ lỗ tai, mạnh mẽ đem Trương Ninh ôm vào hoài.

"Là người, là người, chính là người bắt nạt ta!"

Đáng tiếc Quách Gia không có ngừng lại Trương Ninh nước nỡ, trái lại làm cho nàng khóc lên, nàng đem mình xinh đẹp bâng chôn vào Quách Gia ôm ấp, hai con xanh miết tiêu quyền không ngừng mà nện đánh Quách Gia lồng ngực.

Giờ khắc này nàng nơi nào còn có tiểu ma nữ đáng vẻ, hoàn toàn là cái bị thương hại tiêu cô nương.

"Tại sao người rời đi ta lâu như vậy, đều không đi tìm ta? Nhân gia còn tưởng rằng người hận ta, không cần ta nữa đây."

Nữ nhân logic cũng thật là bá đạo, rõ ràng là bản thân nàng chủ động rời đi Quách Gia, để hần không muốn đi tìm chính mình, giờ khắc này nhưng quái Quách Gia không đi tìm nàng.

Nhưng là Quách Gia có thể cùng Trương Ninh giảng đạo lý sao?

Đương nhiên không thể, nữ nhân muốn không phải đạo lý, mà là súng ái.

"Tỷ tỷ, người có biết trong lòng ta tại mọi thời khắc đều đang suy nghĩ người? Không có người, ta cảm giác mình đã không thể hô hấp, ta cũng sắp muốn nghẹt thở!"

"Hừ! Lừa người! Nếu như người như vậy nhớ ta, tại sao không đi tìm ta?"

Trương Ninh nước nỡ rốt cục ngừng lại, nước mắt trong cũng tỏa ra nụ cười xinh đẹp, nhưng là miệng vẫn không có thoái nhượng.

"Hai tình nếu là cứu trường thì, lại há ở sớm sớm chiều chiều? Tỷ tỷ, vì người, ta đồng ý chịu đựng này cô độc, chịu đựng thống khổ này. Đợi đến có một ngày chính mình xứng với người thì, lại cưới vợ người xuất giá, làm ta Quách Phụng Hiếu thê tử."

"Đệ đệ!"

Trương Ninh trên mặt đầu tiên là né qua một trận ửng đỏ, hiển nhiên bởi vì "Thê tử" hai chữ mà có chút ngượng ngùng, nhưng rất nhanh lại đã biến thành mối tình thâm thiết.

Quách Gia những câu nói này thực sự là uy lực quá lớn, nghe được như vậy cảm động lòng tâm tình, nàng làm sao có thể không động tình?

Sau đó, là một thật dài hôn.

Hôn đến hầu như nghẹt thở, hôn đến biển cạn đá mòn, hôn đến thiên địa tuyệt diệt, hôn đến Quách Gia cái bụng oa oa địa gọi lên.

Hần đói bụng!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương : 72 Kiền Thạc bức cung

Nữ nhân trong nhà là lãnh đạo, nam nhân gia ở ngoài yếu lĩnh đạo.

Luôn luôn dường như tiểu ma nữ Trương Ninh cũng biết đạo lý này, làm Quách Gia ôm nàng xuất hiện ở trên bàn cơm thời điểm, nàng trở nên đặc biệt ôn nhu, cực kỳ giống xấu hổ tự sân hàng xóm muối muối.

Nhìn chim nhỏ nép vào người Trương Ninh, tất cả mọi người đều biểu hiện ra không giống nhau thái độ.

Diễn Vi, Cao Thuận, Từ Hoàng ba người đều là kinh ngạc, lại có thể có người ở tại bọn hần không hề phát hiện tình huống lên vào danh nhân đường, hơn

nữ còn là cái nữ tử, này không có cách nào không cho ba cái đỉnh cấp võ tướng giết mình.

Điền Vi chỉ là kinh ngạc một hồi, nhưng rất nhanh sẽ đã biến thành hài lòng. Trương Ninh mạnh bao nhiêu hấn không quan tâm, hấn quan tâm chỉ là huynh đệ mình có nữ nhân. Điền này cùng Điền Vi lão bà là như thế, hai người đều cười đến hồi hộp.

Cao Thuận vẫn như cũ là cái kia phó người chết mặt, chỉ có điều sẽ thỉnh thoảng địa quan sát một chút Trương Ninh bước chân, hiển nhiên đối với Trương Ninh không hề có một tiếng động lên vào sự tĩnh vẫn như cũ canh cánh trong lòng.

Đúng là Từ Hoảng chỉ là lay com của mình, đối với Quách Gia sự tình biểu hiện thờ ơ, hấn vẫn không có coi chính mình là thành nơi này một phần tử.

Dù sao ngày đó Quách Gia chỉ là nói cho hấn: Ngược lại ngươi cũng không địa phương đi, không bằng trước hết ở lại đây, lúc nào phải đi đều theo ngươi.

Tiểu điền mẫn cũng rất hài lòng, bởi vì hấn vẫn luôn rất yêu thích người đại ca này ca, từ khi cả nhà bọn họ theo Đại ca ca sau đó, mỗi ngày ăn đủ no cái bụng, ăn mặc Tốt quần áo, trụ đạt được Tốt nhà, còn có thể đọc sách tập viết, chuyện này quả thật là hấn vui vẻ nhất tháng ngày.

Yêu ai yêu cả đường đi, Đại ca ca yêu thích người hấn cũng sẽ thích.

Xuân thế nhân thì càng thêm hài lòng, ở trong lòng hấn, Quách Gia cùng Đại tiểu thư vốn là một đôi trời sinh, cửu biệt gặp lại, còn có so với này càng vui về sự tình sao?

Chỉ có cao Đường Đường trong ánh mắt né qua một về kinh ngạc, sau đó chính là một ít tự ti cùng không tự nhiên.

Trên thế giới này nguyên lai có như thế mỹ người! Vẫn là ca ca của mình nữ nhân.

Tuy rằng lúc trước đáp ứng làm Quách Gia muội muội luôn có chút bất đắc dĩ ý tứ, thế nhưng mấy ngày nay ở chung, hấn càng ngày càng không muốn xa rời cái này không phải thân ca nhưng vượt qua thân ca ca ca.

Nguyên lai trên thế giới này còn có thể có như thế mù quáng sùng ái, mặc dù so với Cao Thuận có chút không lý trí, nhưng là nàng lòng đang nói cho nàng, nàng càng yêu thích như vậy liễu lĩnh yêu!

Giờ khắc này nàng đột nhiên có chút lo lắng, ca ca có thể hay không nhân vì cái này nữ nhân xinh đẹp mà quên chính mình?

Điền Vi một nhà ba người, Cao Thuận hai huynh muội, Quách Gia, Trương Ninh này một đôi, xuân thế nhân, Từ Hoảng hai cái, trong lúc vô tình, danh nhân đường lại có chín người, ăn lên cơm đến vậy là tụ tập dưới một mái nhà, khá là náo nhiệt.

...

Buổi trưa qua đi, Quách Gia đang chuẩn bị mang theo một nhà già trẻ ra ngoài du ngoạn, danh nhân đường nhưng nghênh đón người thứ hai khách mời.

Người này thân phận cực không đơn giản, coi như là Đại tướng quân Hà Tiến cùng Thái Phó Viên Ngỗi thấy đều muốn nóng bỏng hàn huyên một phen, bởi vì hấn chính là Hán linh đế tín nhiệm nhất tâm phúc Kiền Thạc.

Kiền Thạc người này Quách Gia cũng không phải xa lạ, dù sao hai người từng có hai mặt chi duyên, một lần là ở Tuân gia phủ đệ, một lần là ở vây quét Thạch Lâm tặc cầm quân trong, nhưng là liên dựa vào bản thân còn không đến mức để hấn đến nhà bái phỏng đi.

Quách Gia biết, như Kiền Thạc người như vậy, mọi cử động đại diện cho Hoàng Đế ý tứ. Lẽ nào là Hán linh đế quan tâm lên chính mình? Chuyện này quả thật càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

"Kiền thị trong, không biết ngươi tự mình đến đây, phụng hiếu không có từ xa tiếp đón, thất lễ."

Bất kể như thế nào, nên làm lễ tiết hay là muốn làm được.

"Phụng hiếu, chúng ta cũng coi như có vài tướng mạo thức, ta đến bái phỏng bái phỏng ngươi cũng là nên, hà tất khách khí như thế? Gần đây khỏe không?"

Lão Hồ Ly!

Hai người bọn ta trong lúc đó cũng không có tốt như vậy quan hệ đi. Huống hồ một mình ngươi Hoàng Đế tâm phúc, e sợ mỗi ngày đều bận bịu đến tìm không được bắc, từ đâu tới thời gian bái phỏng ta một tiểu thị dân?

Vô sự không lên điện tam bảo!

Quý mới tin ngươi là không có việc gì tới vấn an vấn an ta.

Thế nhưng Quách Gia cũng không thể trực tiếp mở miệng hỏi: Ngươi tìm ta làm gì nhỉ?

Đàm phán chuyện như vậy, chính là hai người lẫn nhau vòng vo, ai trước tiên bị vòng vào đi tới, ai trước tiên nói chính sự, ai liền thua.

Hơn nữa Quách Gia không có chút nào lo lắng, ngược lại hấn vô cầu với người, căn bản không vội vã.

Quả nhiên, trong thời gian ngắn sau khi, Kiền Thạc ngồi không yên, hấn háng giọng một cái, bắt đầu nói chính sự.

"Phụng hiếu, không biết ngươi có thể có vào triều làm quan ý nghĩ?"

"Làm quan, kiền thị trong nói giỡn. Ta một hàn môn học sinh, không gia không cửa, nào có chức vị phương pháp."

Quách Gia đã hiểu, nói vậy là Hán linh đế để Kiền Thạc đến hỏi thăm một chút ý nghĩ của chính mình, chuẩn bị phân công chính mình.

"Phụng hiếu đã quên, ta nhưng là bên cạnh bệ hạ người, có ta ở bên cạnh bệ hạ nói ngọt, hơn nữa phụng hiếu đại tài, vào sẽ dễ như trở bàn tay a! Lại ngao chút tư lịch, tam công Cửu khanh, thậm chí Đại tướng quân đều là điều chắc chắn a!"

Trần trụi mê hoặc, nhưng là đối với những khác hàn môn học sinh có lẽ có dùng, Quách Gia sẽ quan tâm sao?

Một mình ngươi sắp diệt vong triều đại, đừng nói để ta làm Đại tướng quân, coi như là để ta làm Khôi Lỗi Hoàng Đế cũng không được a.

"Kiền thị trong, phụng hiếu đa tạ lòng tốt của ngươi. Nhưng là bây giờ sĩ tộc nắm quyền, e sợ hoàng thượng cũng rất khó chứ?"

"Làm càn, Quách Phụng Hiếu! Ngươi nói lời! Đại hán là bệ hạ đại hán, bất luận bệ hạ muốn làm chẳng có chuyện gì người có thể ngăn cản!"

Vốn là một câu chối từ, không nghĩ tới nhưng làm nổ Kiền Thạc hỏa khí, xem ra hấn đối với Hán linh đế cũng thật là trung thành tuyệt đối.

"Vâng, phụng hiếu biết sai rồi."

Nhìn thấy Quách Gia chủ động nhận sai, Kiền Thạc sắc mặt hòa hoãn chút, còn lộ ra nụ cười.

"Người không phải thánh hiền, thực có thể không quá? Thế nhưng phụng hiếu nhưng cũng không phải là không có đạo lý, bệ hạ mặc dù là ngôi cửu ngũ, nhưng cũng quả thật có rất nhiều làm khó dễ cùng bất đắc dĩ. Cho nên mới càng cần phải chúng ta những này người trung nghĩa, vì là bệ hạ cúc cung tận tụy, chết sau đó đã a!"

"Vâng, kiền thị trong nói rất đúng, nhưng là phụng hiếu chung quy chỉ là cái hàn môn học sinh, có lòng không đủ lực a!"

Hừ! Quả nhiên là Lão Hồ Ly, rõ ràng chính là Hoàng Đế không nắm được triều cục, tình thế gian nan, cần người hỗ trợ, ngươi nhưng không nên nói đến đại nghĩa như vậy lắm liệ.

Chỉ tiếc ta Quách Gia sinh ở hồng kỳ dưới, sinh trưởng ở chủ nghĩa xã hội trong, trong lòng ta cũng không có như vậy Cổ Lão trung quân tư tưởng.

"Ừm... Chẳng lẽ phụng hiếu không muốn vì là bệ hạ xuất lực?"

Cảm giác được Quách Gia ngữ khí có chút chối từ, Kiền Thạc không cao hứng, ta tự mình đến xin ngươi, ngươi đều không đáp ứng?

"Cũng không phải, cũng không phải. Kiền thị trong, không phải phụng hiếu không muốn xuất lực, mà là có người so với phụng hiếu ưu tú gấp mười lần, các ngươi vì sao làm như không thấy đây?"

Quách Gia cũng không ngốc, lúc này Hán linh đế còn sống sót, vẫn là đại hán người có quyền thế nhất, chọc giận hấn liền không cần sống.

"Há, là ai?"

Kiền Thạc đến hứng thú, vì là bệ hạ tìm kiếm nhân tài nhưng là một cái công lớn.

"Vương Tá tài năng Tuần Úc Tuần Văn Nhục!"

"Là hấn!"

"Lẽ nào kiền thị trong cảm thấy Văn Nhục không thích hợp sao? Vương Tá tài năng, Văn Nhục trời sinh chính là phụ tá Hoàng Đế nhân tài, có thể sánh vai tổ Trương Lương cùng Tiêu Hà."

"Là cực, là cực! Văn Nhục quả thật không tệ, nhưng là bệ hạ cảm thấy ngươi cũng không sai!"

Không sai, Tuần Úc là một nhân tài, hơn nữa Hán linh đế đã đang khảo sát hấn, thiên tử tư hôn chưa chắc không có muốn trọng dụng ý của hấn.

Nhưng là mọi người là tham lam, Hoàng Đế cũng không ngoại lệ, hấn còn muốn muốn Quách Gia.

Kiền Thạc lần này không còn quanh co lòng vòng, hấn là muốn công khai bức cung, đã rõ ràng rõ ràng địa nói rồi: Là bệ hạ cảm thấy ngươi cũng không sai.

Sắc mặt của hắn vẫn như lão hữu bình thường ôn hòa, nhưng là trong ánh mắt lấp loé hung tàn nhưng đang yên lặng địa cảnh cáo Quách Gia: Ngươi nếu không từ, tự gánh lấy hậu quả!

Thời khắc này Quách Gia nên làm gì lựa chọn?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 73 đôn đại

Kiên Thạc đi rồi, lúc đi cười cao đầu đại mã, còn tràn đầy phấn khởi địa khê hát.

Càng kỳ quái chính là, hắn lại sắp xếp gãi sai vật ở hắn trước sau khuỷu chiêng gỗ trống, lại lớn như vậy trương kỳ cổ địa đi ở Lạc Dương trên đường phố.

Kiên Thạc tại sao cao hứng như thế đây? Đương nhiên là cùng Quách Gia đạt thành một số thỏa thuận, còn là thỏa thuận gì, hắn đương nhiên sẽ không ở Lạc Dương trên đường phố gặp người liền nói.

Nhưng là hắn không nói, nhưng không ngăn được Lạc Dương dân chúng lòng hiếu kỳ cùng tùy ý suy đoán.

"Vương gia lão đại, ngươi nói kiến thị trong cao hứng như thế là xảy ra chuyện gì?"

Lạc Dương bách tính không hồ đến từ Lạc Dương, Kiên Thạc như vậy thực quyền nhân vật từ bọn họ trong miệng nói ra nghe không ra một tia kính nể. Cực kỳ giống hậu thế Bắc Kinh nhân dân, bởi vì bọn họ tùy ý vứt cục gạch tạp đến đều có khả năng là cái bộ trưởng, vì lẽ đó thấy nhiều không trách.

"Trong lão tam nhà ta, ta cũng không biết, nghe nói kiến thị trong thân là hoàng thượng nội thị, luôn luôn trầm mặc ít lời, bây giờ bộ dạng này coi là thật là kỳ quái."

"Đúng đấy, coi là thật là kỳ quái!"

" "

Ngay ở tất cả mọi người đều âm thầm kỳ quái thời điểm, luôn luôn tin tức linh thông Lý gia Lão Yêu đứng dậy.

"Ha ha, các vị các ca ca đều không nghĩ ra đi, có muốn hay không từ ta chỗ này lấy chút tin tức?"

Lý gia Lão Yêu một mặt cười xấu xa, không ngừng mà xoa xoa hai cái tay, tất cả mọi người đều biết, hắn đây là muốn điểm hảo xử phí.

Không muốn cho hắn đi, nhưng trong lòng rồi lại rất là khó chịu cho hắn đi, trong lòng lại có chút không nở. Loại kia lòng ngứa ngáy cảm giác coi là thật là khó có thể chịu đựng.

"Lão Yêu, ngươi nói đi, để ta thỏa mãn, ta xin mời ngươi đi tề phượng các khoái hoạt một lần."

Nói chuyện chính là phụ cận ngư công tử, gia tư giàu có, thường thường lưu luyến phong nguyệt nơi. Hắn gần nhất vừa lên làm cái tiểu lại, vì lẽ đó đối với đại nhân vật những việc vật đặc biệt cảm thấy hứng thú.

Muốn biết những chuyện này rất có thể trở thành hắn cùng đồng sự cùng nhau trà dư tửu hậu đề tài câu chuyện, vậy cũng là vô cùng trường mặt mũi.

"Ngư công tử, ngươi thật chứ?"

Tề phượng các, vậy cũng là toàn bộ Lạc Dương tốt nhất thanh lâu, coi như chỉ là ở tề phượng các lâu một ngồi một chút đều không phải người bình thường có thể làm được.

Tề liễu khinh dương, hồng mân lục cúc, sắc màu rực rỡ, yên phấn chi khí, cái kia nhưng là chân chính mỹ nhân oa, ôn nhu hương.

Đặc biệt là trong truyền thuyết Lạc Dương đệ nhất ca vũ đại gia đến oanh nhi liên ở tại tề phượng các lâu ba, liền ngay cả Lạc Dương hết thảy công tử bột đều si mê không ngớt, câu cũng không được.

Nghĩ tới đây, Lý gia Lão Yêu hai mắt tỏa ánh sáng, ngụm nước ào ào địa chảy xuống.

Đương nhiên đến oanh nhi hấn là không dám nghĩ, nhưng là coi như tề phượng các kém cõi nhất mỹ nhân cũng không phải xưa nay hấn có thể chia sẻ.

Cơ hội tốt như vậy, hấn tại sao có thể bỏ qua?

"Đương nhiên, ta ngu công tử là ai, nói chuyện giữ lời!"

Kỳ thực ngu công tử cũng rất đau lòng, thế nhưng vì ở các đồng nghiệp trước mặt thật dài mặt, hấn vẫn là quyết định xuất huyết nhiều một lần.

Lý gia Lão Yêu nhìn chung quanh chu vi một vòng, sau đó cẩn thận từng li từng tí một địa đi tới ngu công tử bên người, đem miệng kề sát tới ngu công tử bên tai, thậm chí duỗi ra hai cái tay che ở bên mép, chỉ lo để cho người khác nghe được.

Mọi người xung quanh nhìn thấy Lý gia Lão Yêu dáng vẻ đều nghĩ hấn là chết tài nô, thế nhưng từng cái từng cái nhưng đều duỗi dài lỗ tai, hận không thể kề sát tới hấn bên mép nghe trộm một hồi.

"Ngu công tử cũng biết, kiến thị trong là từ nơi nào trở về?"

"Nơi nào?"

"Vùng phía tây khu không người!"

"Tây khu không người? Nơi đó không phải căn bản không người sao? Kiến thị trong đi nơi nào làm gì?"

"Ha hả trước đây xác thực không ai, thế nhưng bây giờ nhưng mở ra một cửa tiệm."

"Một cửa tiệm? Cái gì điểm?"

"Danh nhân đường, đoán mệnh điểm!"

"Đoán mệnh, kiến đại nhân sẽ tin những này thầy bà? Lý lão yêu, ngươi nên không phải gạt ta chứ?"

"Thầy bà? Ngu công tử, có thể không dám nói thế với, danh nhân đường có tuyệt đối chính quy đoán mệnh đại sư, có thể thất lễ không được!"

Nhìn thấy ngu công tử không tin chính mình, Lý gia Lão Yêu lúc đó liền cuống lên, đi tề phượng các sự cũng không thể thôi.

"Há, nói thế nào?"

"Kiến Thạc đại nhân không phải là danh nhân đường khách hàng đầu tiên, ngu công tử, ngươi đoán xem, khách hàng đầu tiên là ai?"

Lý gia Lão Yêu đúng là có chút khẩu tài, biết không có thể một mạch toàn nói ra, mà là phải từ từ địa treo người khác mắc câu.

"Ai? Sẽ không phải là thái phó đại nhân, Đại tướng quân đại nhân chứ?"

"Ngu công tử, ngươi cũng thật là lợi hại, không phải thái phó đại nhân, nhưng là thái phó đại nhân con cháu Viên Thuật Viên đường cái."

"Viên Thuật, đệ nhất thiên hạ công tử bột Viên Thuật?"

Ngu công tử kinh ngạc, hấn như vậy tiểu công tử bột không ước ao Hoàng Đế, cũng không tiện Mộ đại tướng quân, thế nhưng là cực kỳ ước ao Viên Thuật, vậy cũng là đệ nhất thiên hạ công tử bột, nói ra đều đặc biệt phong cách.

"Chính là, ngày ấy Viên Thuật lúc đi ra có thể so với hiện nay kiến thị trong còn muốn đắc ý nhiều lắm, không biết đạt được cái gì tốt tiên đoán, danh nhân đường thật đúng là lợi hại a!"

Nhìn thấy ngu công tử kích động lên, Lý gia Lão Yêu càng là tận hết sức lực địa khoa danh nhân đường.

"Nhưng là liên điều này cũng không có thể nói rõ cửa tiệm kia lợi hại không?" Ngu công tử trong lòng vẫn còn có chút không tin, dù sao trên đường đại đa số đoán vận mạng đều sẽ bị xem thành tên lừa đảo.

"Ngu công tử, ta liền biết ngươi không tin. Ta này nhưng còn có một càn tin tức quan trọng."

"Tin tức gì?"

"Ngu công tử hấn phải biết trước đó vài ngày Hoàng Đế phái quân vây quét Thạch Lâm tặc chứ?"

"Đương nhiên biết, toàn bộ Lạc Dương người nào không biết?"

"Cái kia ngu công tử có biết hay không triều đình tại sao muốn vây quét Thạch Lâm tặc?"

"Này nên không phải cùng danh nhân đường có quan hệ chứ?"

"Ha ha chính là! Có người nói một Tuyết Dạ, mười mấy tên tàn bạo đến cực điểm cường đạo dạ tập (đột kích ban đêm) danh nhân đường, lại bị danh nhân đường toàn bộ giết ngược lại. Ngày thứ hai, Hoàng Đế liền ra lệnh vây quét Thạch Lâm tặc."

"Coi là thật "

"Đương nhiên!"

Lý gia Lão Yêu một mặt đắc ý, tin tức này hẳn cũng là phí đi sức của chín trâu hai hổ mới điều tra đến.

Mà ngư công tử cũng là đầy mặt hưng phấn, tin tức này cũng mặc kệ thật giả, thế nhưng nói ra đều tuyệt đối có thể khiếp sợ đến chính mình những kia đồng sự.

"Lý gia Lão Yêu, tối hôm nay ta dẫn ngưoi đi tề phượng các."

Ngư công tử căn dặn một câu, xoay người liền muốn rời khỏi, lại bị Lý gia Lão Yêu một phát bắt được.

"Ngư công tử, hiện tại liền đi thôi, không phải vậy ngưoi chạy ta làm sao bây giờ?"

"..."

"Đêm nay, đêm nay ta nhất định dẫn ngưoi đi, ta hiện tại muốn đi danh nhân đường!"

Ai biết ngư công tử vội vã không nhận nổi địa một cái bỏ qua Lý gia Lão Yêu, liền hướng Tây khu phương hướng chạy tới.

Sau khi mấy ngày, một truyền mười, mười truyền một trăm cũng không lâu lắm, toàn bộ Lạc Dương bách tính đều biết chuyện này, mà danh nhân đường cũng thành bọn họ trong miệng đề tài câu chuyện.

Có người nói cái này danh nhân đường chủ nhân chính là lúc trước Tuần Úc đại nhân ra khỏi thành mười dặm đón lấy bạn tốt.

Có người nói cái này danh nhân đường chủ nhân là cái cao thủ tuyệt thế, đêm khuya đó tập Lạc Dương đạo tặc chính là bị hắn một người giải quyết.

Có người nói cái này danh nhân đường chủ nhân nắm giữ tiên lực, nhẹ nhàng vung tay lên là có thể đánh bại mấy chục người.

Có người nói cái này danh nhân đường chủ nhân là đệ tử của thần tiên, bản thân mình cũng nắm giữ mạnh mẽ tiên lực, có thể từng điều tra đi, báo trước tương lai.

Có người nói

Đồn đại đáng sợ, càng truyện càng là lệch khỏi sự thực, thế nhưng Quách Gia nhưng đối với này rất là cao hứng.

Bất kể như thế nào, danh nhân đường phát hỏa.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

chương : 74 ngư công tử đoán mệnh ký

Lý gia Lão Yêu, tự nhiên là Quách Gia dùng tiền thuê, như vậy đưa bé lạnh lợi hẳn tổng cộng thuê bảy, tám cái.

Vừa bắt đầu trong nhà mọi người còn đối với Quách Gia hành vi khá là không rõ, những này Lạc Dương đầu đường tên côn đồ các kẻ bọn họ luôn luôn là không lọt mắt.

Dù sao những người này thành sự không đủ, bại sự có thừa.

Nhưng là Quách Gia chỉ là cười không nói, giả vờ thần bí.

Đương nhiên cuối cùng, hấn vẫn là ở Trương Ninh bá đạo áp bức cùng cao Đường Đường si triển dưới con mắt giải thích một phen.

Dư luận truyền bá!

Đây chính là Quách Gia giải thích, tất cả mọi người đều là đầu óc mơ hồ, "Dư luận", "Truyền bá" những này từ bọn họ nghe đều chưa từng nghe nói, làm sao có thể lý giải.

Đúng là cao Đường Đường hơi có cảm ngộ, như hiểu mà không hiểu, thực tại để Quách Gia lấy làm kinh hãi.

Này hơn 1800 năm trước đầu có thể lý giải tương lai tư tưởng xác thực không đơn giản.

*****

Lại nói đến ngư công tử phía bên kia, nghe xong Lý gia Lão Yêu sau đó, hấn tâm cũng không còn cách nào bình tĩnh.

Danh nhân đường, một Viên Thuật cùng Kiên Thạc đều đi qua, hơn nữa đặc ý phi phạm địa đi ra cửa hàng.

Danh nhân đường, một truyền thuyết có thể ảnh hưởng đến triều đình quyết sách cửa hàng.

Danh nhân đường, một dự đoán tương lai, chủ nhân nắm giữ thực lực cường đại, thậm chí có thể là tiên lực cửa hàng.

Ngư công tử làm sao có khả năng không kích động, bắt luận làm sao, đi tới lại nói.

Nếu như nơi đó không có cái gì, cũng là thôi, ngược lại chính mình không chịu thiệt; nhưng là nếu như nơi đó thật sự như đồn đại như thế, chính mình nhưng dù là gặp phải thiên đại cơ hội tốt, nói không chắc từ đây thăng chức rất nhanh, nhất phi trùng thiên.

Rất nhanh, ngư công tử liền gặp phải quấy nhiễu, hấn dĩ nhiên ở vùng phía tây khu không người lạc đường.

Làm sinh trưởng ở địa phương Lạc Dương người, ngoại trừ Hoàng Cung có chỗ nào là hấn chưa quen thuộc, nhưng là chính mình lại lạc đường.

Đường tắt đan xen, đường hướng phức tạp, ngư công tử càng chạy càng là mơ hồ, nhưng là trong lòng không có một tia thiếu kiên nhẫn, trái lại càng lúc càng thêm tinh thần.

Có thể đem cửa hàng mở ở nơi như thế này, coi là thật là khác với tất cả mọi người, xem ra chủ quán người xác thực không phải phạm nhân.

Lẽ nào đây chính là trong truyền thuyết tiên nhân trận pháp, có thể dễ như ăn cháo địa nhốt lại phạm nhân, làm sao chạy không thoát đến?

Phi đi sức của chín trâu hai hổ, ngư công tử rốt cuộc tìm được danh nhân đường, cũng rốt cuộc bước bất động một bước.

Mộc mạc trạch viện, mộc mạc cửa lớn, mộc mạc bảng hiệu, tất cả nhìn qua đều bình thường đến có chút quá đáng.

Nhưng là chỉ có cửa lớn dựng thẳng một tảng đá lớn, đầu trên đá vụn đá lôm chôm, dưới đoạn rồi lại bóng loáng bằng phẳng, so sánh bên dưới có loại xảo đoạt thiên công kỳ diệu cảm giác.

Đá tảng chính diện chính là văn tự.

Đỉnh cao nhất ba cái màu vàng đại tự: Danh nhân bảng!

Trung gian là một thủ tiểu từ:

Tiểu vệ hoặc Lý Quảng, hơi thua tài hoa;

Không Mạnh khuất tử, hơi kém phong tao;

Một đời Bá Vương, Giang Đông Hạng Vũ, chỉ thức khom người giang cự đỉnh.

Đều hướng về rồi, mấy người phong lưu, còn xem hôm nay.

Phía dưới cùng là hai cái tên: Viên Thuật, Kiên Thạc

Thời khắc này, ngư công tử huyết sôi vọt lên.

Hấn cũng là từng đọc mấy năm thư, tự nhiên có thể lý giải này thủ tiểu từ ý tứ.

Vệ hoặc Lý Quảng, hơi thua tài hoa.

Nói chính là Hán triều bình định Hung Nô Đại Tướng Vệ Thanh, Hoắc Khứ Bệnh, cùng với đối kháng Khương địch "Phi tướng quân" Lý Quảng, những này có thể đều là Hán trong lịch sử trứ danh nhất tướng quân, nhưng là chủ nhân của nơi này lại nói bọn họ hơi thua tài hoa, đây là cỡ nào thô bạo?

Khổng Mạnh khuất từ, hơi kém phong tao.

Nói chính là Nho gia thánh hiền Khổng Tử cùng Mạnh Tử, cùng với trong lịch sử vĩ đại nhất ái quốc thi nhân Khuất Nguyên, Khổng Mạnh là tư tưởng nho gia người khai sáng cùng đặt móng giả, mà Hán triều độc tôn nho thuật, cũng biết Khổng Mạnh ở Hán triều địa vị. Mà Khuất Nguyên là "Trung Quất thơ tổ", "Tứ phú chí tổ", hẳn ở văn hóa trong lịch sử địa vị hầu như không thể thay thế. Nhưng là chủ nhân của nơi này lại nói bọn họ hơi kém phong tao, đây là cỡ nào ngông cuồng?

Một đời Bá Vương, Giang Đông Hạng Vũ, chỉ thức khom người giang cự đỉnh.

Nói chính là Hạng Vũ, vậy cũng là ở Sở Hán chi tranh tiền kỳ đem Hán cao tổ Lưu Bang đánh cho không còn sức đánh trả chút nào Bá Vương, có người nói hán trời sinh thần lực, lực có thể giang đỉnh, cá nhân sức chiến đấu không người có thể so sánh, cho dù đến bây giờ, cũng không có cái nào võ tướng dám cùng hán so sánh. Nhưng là chủ nhân của nơi này lại nói hán chỉ có thể khom người nâng đỉnh, trào phúng hán là cái hữu dũng vô mưu thất phu, đây là cỡ nào hung hăng.

Đều hướng về rồi, mấy người phong lưu, còn xem hôm nay.

Nói chính là mặt trên những này danh nhân trong lịch sử đều đã trở thành quá khứ, muốn xem nhân vật anh hùng còn phải xem ngày hôm nay.

Chính là như thế một thủ thô bạo, ngông cuồng, hung hăng tiểu tử nhưng không có để ngu công tử cảm giác được chút nào không thoải mái, trái lại để hán sinh ra một tia khát vọng, nếu là tên của chính mình cũng có thể xuất hiện ở tên này người bằng bên trong sẽ là cỡ nào vẻ đẹp.

Nghĩ tới đây, ngu công tử cũng không không chế mình được nữa, nhắc chân liền muốn đi tiến vào danh nhân quán, nhưng là vừa giờ lên một cái chân liền đại ra.

Bởi vì lúc này, danh nhân đường bên trong đi ra hai tên nữ tử.

Một liễu như phù phong, dáng người thướt tha, nhìn qua là cái cực kỳ tuổi trẻ nữ tử, chỉ là khuôn mặt dùng lụa mỏng già lên, không thấy rõ cái đến tột cùng, lại làm cho người nhiều hơn rất nhiều mơ màng. Một là phong vận dư âm thiếu phụ, vóc người đầy đặn êm dịu, ma quỷ đường cong, khiến người ta ý nghĩ kỳ quái.

Thiếu phụ nâng cô gái trẻ, đồng thời sai bước ngoài cửa xe ngựa, sau đó nghênh ngang rời đi.

Ngu công tử nhìn xe ngựa dần dần biến mất ở góc đường, mà trong đôi mắt vẫn như cũ có hai vị mỹ nhân bóng lưng, trong lỗ mũi tựa hồ cũng có thể nghe thấy được mỹ nhân cái kia quyến rũ son hương.

Hô ——

Thật dài địa hít một hơi, ngu công tử vẫn như cũ ở vào say mê bên trong. Hán vừa vận nhận thức thiếu phụ kia, có thể không phải là tề phượng các quân sự Tam tỷ sao?

Mà có thể làm cho Tam tỷ nâng người sẽ là ai chứ? Trời ạ! Cái kia không phải là Lạc Dương đệ nhất ca vũ đại gia đến oanh nhi sao?

Chính mình sáng nhớ chiều mong nhưng chưa từng thấy đến oanh nhi đại gia lại mới vừa từ nơi này đi ra, mà chính mình nhưng bỏ mắt đến gần cơ hội, thật là đáng chết!

Tên này người đường quả nhiên cái kia không đơn giản, Viên Thuật, Kiên Thạc, đến oanh nhi, mỗi một cái đều không phải phàm nhân.

Nghĩ tới đây, ngu công tử trong lòng lần thứ hai hùng hực lên.

Không tin, nửa tin nửa ngờ, tin tưởng, khát vọng, hùng hực, này vừa giữa trưa ngu công tử tâm thái không ngừng biến hóa, đến lúc này hán cũng lại không ngừng được bước chân của chính mình.

*****

"Họ tên, tuổi tác, gia thế?"

Bên trong phòng khách, Quách Gia nhìn ngu công tử, ngày hôm nay người thứ ba khách mời hỏi. Còn người thứ hai khách mời, tự nhiên chính là Tam tỷ cùng đến oanh nhi.

"A... Bình thường đoán mệnh không đều là hỏi ngày sinh tháng đẻ sao? Người nơi này làm sao hỏi những này?"

Ngu công tử khá là bất ngờ, có điều nhưng càng là cảm thấy danh nhân đường khác với tất cả mọi người.

"Ta vì sao hỏi đến cùng người khác không giống? Vậy người vì sao lại không đi nhà khác đoán mệnh, nhất định phải tới nhà của ta đây?"

Quách Gia ngữ khí cứng rắn không hề có một chút đối xử khách hàng cúi đầu khom lưng.

Nhưng là nhắc tới cũng kỳ, người có lúc chính là như vậy tiện, người đối với hắn thái độ thân thiết, hẳn cho rằng người là khiêm tốn giả ý; có thể người đối với hắn thái độ không quen, hẳn nhưng cảm thấy người nói chuyện chân thành.

Một mực ngư công tử nhìn thấy Quách Gia như vậy ngữ khí không quen, càng phát giác tên này người đường lai lịch bí ẩn, bình thường đoán mệnh ai dám đối với khách mời nói chuyện như vậy?

"Là ta sai, còn khinh tiền sinh bỏ qua cho. Chỉ cần ngài vì ta đoán một quẻ, chắc chắn sẽ không ít đi chỗ tốt của người!"

"Chỗ tốt? Người cho rằng ta sẽ khuyết người những tiền kia?"

Quách Gia sắc mặt không thích, trong lòng nhưng hồi hộp. Hắn biết rồi, càng là đối với cái này ngư công tử không khách khí, ngư công tử liền càng là đuổi tới phải cho người đưa tiền.

"Tiên sinh, xin lỗi! Ta tên mỡ bò, tự phúc đức, nguyên quán Lạc Dương, trong nhà đời đời từ thương..."

Sau đó, ngư công tử giảng giải hắn từ nhỏ đến lớn tất cả mọi chuyện. Nhỏ đến vài tuổi bắt đầu nhìn lên biểu mộ rửa ráy, lớn đến làm sao thừa dịp thủ trưởng uống say thì quyến rũ tiểu nữ nhi của hắn, sự không lớn nhỏ, không một đề sớt.

Nhưng Quách Gia cảm thấy hứng thú chỉ có hai việc. Một, ngư công tử gia của cải. Ngư công tử trong nhà đời đời từ thương, gia tài bạc triệu. Hai, ngư công tử cha mẹ gọi là bản lĩnh. Mỡ bò, tự phúc đức, có thể không phải là giàu có đến mức nứt đổ đổ vách sao? Cha mẹ hắn đặt tên bản lĩnh cũng thật là lợi hại.

"Ngư công tử, ta đã toán ra một quẻ, không biết người có thể có hứng thú?"

"A! Nhanh như vậy? Áo... Xin lỗi! Kính xin tiên sinh tình tế nói đến."

Ngư công tử lại gạt mình, này tình huống thế nào? Một không thấy người vút Bối Xác, tiền đồng bói toán, hai không thấy người mặc niệm khẩu quyết, ba không thấy người bấm chỉ tính toán, người chỉ là thần bí khó lường địa nở nụ cười, coi như ra kết quả?

Đương nhiên, ngư công tử trong mắt thần bí khó lường nụ cười kỳ thực chính là Quách Gia nhớ hắn bạc triệu gia tài thì cười khúc khích, chỉ là ngư công tử không nhìn ra thôi.

"Ha ha... Không ngoài sở liệu của ta, ngư công tử gần đây sẽ song hỷ lâm môn."

"Song hỷ lâm môn? Có thể nhà ta gần nhất gió êm sóng lặng, cũng không có bất luận cái gì sinh thăng gả cưới việc a! Còn xin tiên sinh chỉ giáo!"

"Sự nghiệp, hôn nhân!"

"A?"

Ngư công tử lại choáng váng, chính mình tiểu lại vẫn là phụ thân dùng tiền cho mua, chỉ là vì không cho hắn đòi kế tiếp cũng làm một đề tiện thương nhân, chính mình cũng chỉ là mỗi ngày được chẳng hay chớ, chẳng lẽ còn có cơ hội thăng chức?

Cho tới hôn nhân, chính mình tuy rằng ngang dọc tình trường, thuận buồm xuôi gió, nhưng lại đều không có đến đàm luận hôn luận gả mức độ, tại sao có thể có hôn nhân niềm vui đây?

Cái tên này sẽ không phải là gạt ta chứ?

"Ngư công tử, người có thể đi rồi! Nếu là ta tính được là đúng, cũng không cần cho ta tiền; nếu là không cho phép, theo người như thế nào tìm ta danh nhân đường phiên phúc!"

Quách Gia mặt giận dữ, đã là ở ngao bể môn canh.

Dục cầm cổ tống! Đây một chiêu Quách Gia cũng là chơi đến lộ hỏa thuần thanh.

"A! Không không không! Tiên sinh, đây là mười lạng vàng, toán làm ta tiền đặt cọc. Nếu là thật như tiên sinh từng nói, ta tất nhiên gấp mười lần báo lại."

Ngư công tử bản còn hơi nghi hoặc một chút, nhưng là nghe được Quách Gia nổi giận đứng đứng sau, lập tức liền hoảng rồi, một lã người gia hỏa sẽ có tự tin như vậy? Chính mình như vậy chẳng phải là đắc tội rồi một vị cao nhân?

*****

Nhìn ngư công tử đi xa bóng lưng, Quách Gia cũng lại nhìn không được nở nụ cười, dễ dàng mười lạng vàng tới tay, ngày sau còn có một trăm lạng báo lại, hẳn làm sao không hài lòng.

Cái gì? Người hỏi Quách Gia chẳng lẽ không sợ nói láo, đến thời điểm làm mất đi dưa hấu, cũng mất hạt vừng?

Ha ha, Quách Gia nói nhưng là nói thật!

Phía trước giăng đến ngư công tử thừa dịp thủ trưởng say rượu quyền rũ quá tiểu nữ nhi của hắn.

Xảo cực kì, người thủ trưởng này vừa vặn là Tuân Úc thủ hạ. Mà ngư công tử là Tuân Úc tay đã hạ thủ dưới.

Đã như thế, tùy ý cho ngư công tử tăng lên một ít chức quyền còn không phải việc nhỏ một việc. Còn hôn nhân, chỉ cần ngư công tử quyền rũ nhân gia con gái tin tức truyền ra ngoài, hắn ngoại trừ đón dâu cũng chỉ có bị người ta phụ thân đánh gãy chân, còn có đến lựa chọn khác sao?

Ta thực sự là thiên tài tuyệt thế a!

Giữa lúc Quách Gia đương đương tự đắc thời gian, hậu vệ nơi truyền đến một trận xót ruột đau đớn.

"Nói, trước đến hai cô gái là ai?"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 75 con gái nhỏ tâm tư

Danh nhân đường bên trong đám như thế đối phó Quách Gia đương nhiên chỉ có tiểu ma nữ Trương Ninh, mà cái kia hai cô gái chỉ chính là Tam tỷ cùng đến oanh.

Trong gia đình bộ mâu thuẫn một xử lý không tốt, vô cùng có khả năng thăng cấp làm bạo lực sự kiện, hơn nữa cuối cùng cái kia chịu thiệt đồng thời không tìm được nói lý vị trí khẳng định là hắn.

Có điều hắn cũng không hoảng hốt, bởi vì hắn đã sớm nghĩ kỹ đối sách.

"Tỷ tỷ ghen?"

Này một chiêu Quách Gia đòi trước ở rất nhiều kịch truyền hình bên trong đều từng thấy.

Bình thường nam số một nói như vậy thời điểm, nữ số một đều sẽ có chút e thẹn xoay người lại, nhưng giả vờ tàn khốc hừ nói: "Ghen? Nhân gia mới sẽ không vì người ghen đây!"

Sau đó nam số một nhân cơ hội từ phía sau lưng thật chặt ôm lấy nữ số một, khẩu khí bá đạo địa nói rằng: "Ta yêu người, trong lòng ta chỉ có người, người cũng chỉ cho phép vì ta ghen!"

Lại sau đó, nữ số một sẽ ngượng ngùng, thỏa mãn địa phát sinh một tiếng giọng mũi: "Ừm!"

Cuối cùng, hai người trong lúc đó mâu thuẫn liền tiêu trừ, lại bắt đầu hạnh phúc mà lại cuộc sống tốt đẹp.

Chỉ tiếc, này một chiêu đối với Trương Ninh cũng mặc kệ dùng.

Tuy rằng từ thối phát minh đến Đông Hán đã có hơn 1200 năm lịch sử, thế nhưng là không có hơn 1800 năm sau phức tạp như thế hàm nghĩa.

Thối, chỉ là gia vị, cùng tình yêu nam nữ có thể đáp không lên quan hệ.

Vì lẽ đó Trương Ninh chỉ là nhử mồi một cái, trong lòng âm thầm kỳ quái Quách Gia tại sao lại nói chút kỳ kỳ quái quái. Nhưng rất nhanh sẽ không nghĩ nhiều, bởi vì năng lực từ khi biết Quách Gia sau đó liền phát hiện, Quách Gia ngôn hành cử chỉ thường thường cùng người bình thường tương dị.

"A tỷ tỷ, thông ta nói, ta nói!"

Trương Ninh không chút khách khí địa đuổi ra một con um tùm tay ngọc, tóm chặt Quách Gia lỗ tai chính là một mỹ lệ xoay tròn, chỉ tiếc góc kia độ có chút trái với vật lý thường thức, vì lẽ đó Quách Gia được kêu là một gào gào gào lên đau đớn.

Trong lòng hắn yên lặng rơi lệ, tại sao hiện thực cùng lý tưởng chênh lệch lớn như vậy? Này không phải ta thiết kế tốt nội dung vở kịch a!

"Hừ! Nói nhanh một chút!"

Nhìn thấy Quách Gia lỗ tai sưng đỏ đến lợi hại, Trương Ninh trong mắt loé ra một tia đau lòng, thế nhưng trong miệng có thể không có một chút nào thoái nhượng.

Cái kia hai cô gái một nhu nhược đáng thương, một thành thực đầy đặn, đều là cực kỳ cô gái xinh đẹp. Trương Ninh mặc dù đối với chính mình dung nhan có hết sức tự tin, nhưng vẫn là cảm nhận được áp lực.

Nguyên lai, Kiên Thạc mới vừa vừa rời đi, Quách Gia liền dẫn Trương Ninh cùng cao Đường Đường đi tới cửa viện tắm nắng.

Cái này hoạt động bây giờ là Quách Gia thời gian nhàn hạ yêu nhất, hẳn cũng không muốn lại giống như đời trước như thế làm cái trạch nam.

Nhưng mà lúc này, một chiếc xe ngựa đi tới danh nhân đường.

Phổ thông bạch mã, không hiện ra cao to nhưng có chút kiêu tiểu thái độ, trên cổ buộc vào hồng nhạt sợi tơ, còn mang theo khéo léo màu vàng Linh Đang, theo bạch mã đi lại phát sinh dễ nghe đinh đương thanh.

Không lớn thùng xe, xanh biếc rèm cửa, đỏ sẫm song sa, bốn cái góc cạnh đồng dạng buộc vào hồng nhạt sợi tơ, rất là tươi đẹp, còn mang theo một tia đáng yêu vẻ.

Vừa nhìn liền biết là nữ nhân gia xa mã.

"Đệ đệ, người ở Lạc Dương còn nhận thức cái gì con gái gia?"

Chính y ôi tại Quách Gia trong lồng ngực chộp mắt Trương Ninh nhìn thấy xe ngựa sau, lập tức nheo lại mắt, ngũ khí trầm thấp tron nhãn, lại làm cho Quách Gia cảm giác được một hơi khí lạnh.

"Làm sao biết chứ? Ngoại trừ tỷ tỷ, ta cũng chỉ nhận thức Đường Đường. Nàng thân thể đáng thương, lại là cái phi thường thông tuệ thiện lương tiểu muội muội, ta mới sẽ nghĩ nhiều quan tâm nàng. Ta tuyệt đối không quen biết những khác nữ tử!"

Quách Gia lời thề son sắt, trong lòng cũng rất không nghĩ ra, chính mình có vẻ như không có nhận thức những khác nữ tử đi.

Có điều đối mặt Trương Ninh ổi chao tương bức, hẳn cũng chỉ có thể cười theo giải thích, ai kêu nữ nhân là trong nhà lãnh đạo đây?

Nhưng mà sau một khắc, Quách Gia nụ cười trên mặt ngưng trệ.

"Làm sao? Quách công tử nhanh như vậy liền đã quên nhân gia? Thật đúng là quý nhân hay quên sự a, nhân gia thật đau lòng khổ sở a!"

Một cái vóc người đầy đặn đến mức tận cùng nhưng không hiện ra mập mạp nữ tử nhẹ nhàng mà xuống, mọi cử động mang theo thành thực mùi vị, trên tay nâng cầm đồ tươi khăn tay, thỉnh thoảng sát một hồi hiện ra sóng nước mắt to, tựa hồ thật sự bởi vì thương tâm mà lưu lại nước mắt.

Như vậy thành thực nữ tử Quách Gia cũng chỉ gặp qua một, không phải tê phượng các Tam tỷ là ai đây?

Tam tỷ quyến rũ đáng vẻ, đặt ở Trương Ninh trong mắt nghiêm nhiên liếc mắt đưa tình. Nàng làm sao còn có thể ôn hòa nhã nhặn địa ở lại.

"Hừ!"

Nàng lạnh rên một tiếng, đứng dậy liền đi, Quách Gia dùng sức kéo, nhưng là thực lực của hắn vốn là chênh lệch Trương Ninh quá nhiều, làm sao có thể giữ lại được.

Nhìn Trương Ninh đi xa bóng lưng, Quách Gia cười khổ một tiếng, nhìn về phía bên cạnh cao Đường Đường, muốn cho nàng đi khuyên một khuyên Trương Ninh.

"Hừ!"

Ai biết cao Đường Đường không chỉ có không lĩnh hội Quách Gia ý tứ, trái lại nắm quả đấm nhỏ lạnh rên một tiếng, xoay người rời đi, thái độ ác liệt càng sâu Trương Ninh.

Từ khi nàng thành Quách Gia muội muội sau khi, cùng Quách Gia quan hệ càng ngày càng tốt, trong giọng nói mới lạ càng ngày càng ít, thay vào đó chính là xuất phát từ nội tâm thân mật.

Nhưng là đồng thời giảm thiểu không chỉ có là mới lạ, còn có nói, làm việc thì cung kính.

Bởi vì Quách Gia đối với nàng cực kỳ sủng ái, nàng ở Quách Gia trước mặt dần dần có chút kiêu rất tùy hứng, cực kỳ giống Trương Ninh. Nhưng là Quách Gia không ưu phản hỉ, bởi vì cao Đường Đường càng là như vậy, liền càng là nói rõ hắn đối với chính hắn một ca ta tán thành.

Hắn muốn chính là một có thể tùy ý làm nũng, tùy ý chơi đùa muội muội, không muốn giống như trước hắn như vậy, muốn tìm cái làm nũng ôm ấp cũng không tìm tới.

Nhưng là hôm nay, Quách Gia rốt cục nếm trái quả đắng. Cao Đường Đường ở trước mặt người ngoài nhưng là một chút mặt mũi cũng không cho hắn.

"Quách công tử, không trách ngươi cũng không tiếp tục đến tể phụng các, nguyên lai trong nhà tàng có như thể mỹ quyến giai nhân làm bạn, dĩ nhiên muốn không nổi Tam tỷ như vậy gái lơ thì. Có điều nếu các nàng không chịu cùng ngươi, không bằng để người ta hảo hảo bồi cùng ngươi đi."

Tam tỷ khi thì ngừ mang oán, khi thì mất mang vẻ quyến rũ, không ngừng mà mê hoặc Quách Gia.

Nàng là cỡ nào từng trải, Trương Ninh cùng Cao Đường Đường tâm tư đều bị nàng đặt ở trong mắt, thậm chí còn có thể nhìn thấy rất nhiều Quách Gia không nhìn thấy con gái gia tâm tư.

Không biết nàng là nghĩ như thế nào, có thể là cảm thấy đùa Quách Gia khá là thú vị, có thể là quen thuộc gây ra, thừa dịp hai nữ đi ra, nàng liền muốn nghiêng người mà lên, tập trung vào Quách Gia ôm ấp.

Lúc này, cửa viện phía sau, Trương Ninh cùng Cao Đường Đường đều không hề rời đi, mà là cách cửa lớn nghe trộm.

"Hừ!"

Trương Ninh tính khí nghe có người câu dẫn Quách Gia tự nhiên là nổi trận lôi đình, nhưng là vừa nãy chính mình nộ mà rời đi, vào lúc này lại xoay người lại, nàng thì lại làm sao thả xuống được bộ mặt đây.

Nàng lúc này do dự không quyết định, vừa muốn liều mạng đi rồi đi, rồi lại không nỡ Quách Gia vừa muốn trở lại đánh đuổi cái kia thành thực nữ nhân, rồi lại kéo không xuống mặt non nớt, coi là thật là khó chịu không được.

Mà Cao Đường Đường nhưng là hai tay ô mặt, cơ thể hơi run, nếu như nhìn kỹ lại, liền có thể phát hiện nàng hai tay bên dưới, khuôn mặt nhỏ từ lâu đã lên toả nhiệt, cực kỳ giống sốt cao bệnh nhân.

Cũng không biết nàng là nhớ ra cái gì đó?

"Đường Đường tỷ tỷ, ngươi làm sao? Sinh bệnh sao?"

Vừa lúc vào lúc này, tiểu điện mãn không biết từ nơi nào xông ra, tiểu hài tử đều là có thể phát hiện một ít đại nhân không nhìn thấy sự tình.

"Không không có gì."

Cao Đường Đường trong miệng nói quanh co, quay đầu liền chạy, bước chân mê ly, nhiều lần suýt chút nữa ngã chổng vó.

"Coi là thật là kỳ quái."

Trương Ninh nhìn thấy nàng dáng vẻ, tâm trạng càng là không rõ, đơn giản cũng không nghĩ nhiều, mang theo điện mãn chơi đùa đi tới.

Nàng lúc này chính cần một há giận bao, mà chính đang học tập võ nghệ điện mãn tuyệt đối là một xuất sắc bao cát.

Chỉ tiếc điện mãn đoán không ra Trương Ninh tâm tư, còn tưởng rằng Đại tỷ tỷ là thật sự muốn bồi chính mình chơi đây, hồn nhiên không biết tiếp đó sẽ phát sinh làm sao bi thảm sự tình.

Yên lặng vì là tiểu điện mãn chia buồn

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 76 sỡ nữ nhân Quách Gia

"Tam tỷ, không được!"

Quách Gia ra sức tránh né Tam tỷ hương hoài, dựa vào tam lưu vô tướng thực lực kề bên người, Tam tỷ tự nhiên không đuổi kịp hắn.

Tam tỷ cũng xem ra bản thân không bắt được Quách Gia, đơn giản ngừng lại, đại chớp mắt một cái, chính là kể thượng tâm đầu.

Phù phù ——

Tam tỷ dưới chân trượt đi, đặt mông ngã xuống đất, cho dù cách quần áo cũng có thể nhìn thấy một trận mông lằng, coi là thật kinh tâm động phách.

"Ai u, đau quá a nhân gia!"

"Ồ ô Quách công tử là giác đến người ta lão, ghét bỏ nhân gia. Ô ô "

Nàng một bên dùng khăn tay lau nước mắt, một bên oán giận Quách Gia, hai vai thỉnh thoảng hơi nhún, lời nói sùt sùi, xoang mũi không ngừng mà đánh hơi lạnh, xem ra thương tâm cực kỳ.

"Ba Tam tỷ, ta thật không có ý này, ngại ngại không muốn "

Quách Gia làm sao có thể nhìn thấu Tam tỷ quý kẻ, anh hùng khó qua ải mỹ nhân, đặc biệt là Quách Gia như vậy tiểu dương cao gặp phải Tam tỷ như vậy thành ** lang, càng là chạy trốn không xong.

Hắn nhìn Tam tỷ thống khổ đáng về, duỗi ra hai tay muốn đem nàng nâng dậy, nhưng là nhìn nàng đầy đặn thân thể, nhưng lại cảm thấy nơi nào đều không hạ thủ được, trong lúc nhất thời phù cũng không phải, không phù cũng không phải, hai tay thân ở giữa không trung, không biết làm sao.

Đang lúc này, Tam tỷ đột nhiên một trên nhào, trực tiếp quăng vào Quách Gia ôm ấp.

Trúng kè! Chờ Quách Gia phản ứng lại thời điểm, Tam tỷ đã từ sau lưng của hắn vững vàng mà siết lại hắn eo, căn bản thoát khỏi không xong.

"Tam tỷ, đừng như vậy! Ta ta "

Cảm nhận được ngực nức mũi mũi thơm nhảy vào xoang mũi, mà mỹ nhân thân thể mềm mại càng là áp sát vào trên người mình, Quách Gia sắc mặt lập tức đỏ.

Nhưng là Tam tỷ sẽ nghe hắn sao?

Đương nhiên sẽ không, được voi đòi tiên mới phải Tam tỷ tác phong.

Nàng vòng như không nghe thấy Quách Gia âm thanh, trái lại càng là mang tới mấy phần lực, hoàn toàn dán sát vào Quách Gia, mặt cười càng là đặt ở Quách Gia lồng ngực, không ngừng mà vuốt nhẹ.

"Quách công tử, nhân gia chân uy, đau quá a! Người giúp giúp người ta được không?"

" "

Vào lúc này Quách Gia làm sao mở miệng?

Nói không giúp chẳng phải là đưa người với nguy nan mà không để ý, nói giúp, ai biết Tam tỷ còn có thể có cái gì càng ám muội động tác đây?

"Tỷ tỷ, được rồi, không muốn bắt nạt Quách công tử!"

Ngay ở Quách Gia tay chân luống cuống thời điểm, một đạo Hoàng Oanh thanh xướng vang lên, cô gái kia âm thanh chỉ là nói chuyện cũng làm người ta hưởng thụ cực kỳ.

Là đến oanh nhi âm thanh, nàng cũng tới?

Nhưng là lúc này Quách Gia không kịp nghĩ đến Tam tỷ cùng đến oanh nhi tới nơi này làm gì, nàng chỉ cảm thấy thanh âm này dường như tiên nhạc, giải thoát rồi chính mình.

Cám ơn trời đất!

Tam tỷ tựa hồ rất quan tâm đến oanh nhi, không chậm trễ chút nào địa lui ra Quách Gia ôm ấp, chỉ là lúc rời đi, lén lút ở Quách Gia ngực bóp một cái, còn cống lầy đến oanh nhi quăng một mị nhãn.

Quách Gia run lên, không tự chủ được địa lui về phía sau một bước, lòng vẫn còn sợ hãi mà nhìn Tam tỷ, thành thực nữ nhân thực sự thật đáng sợ!

"Quách công tử, oanh nhi hướng về ngại bồi tội, tỷ tỷ kỳ thực không có ác ý, chỉ là yêu thích hồ đồ mà thôi."

Quách Gia lúc này mới rảnh rỗi từ quan sát kỹ đến oanh nhi, một như lần đầu gặp gỡ, bóng người của nàng dường như liễu rủ trong gió, yếu điệu có hứng thú, eo người tề làm cho đau lòng người, lo lắng có thể hay không không cẩn thận liền bẻ gãy.

Chỉ là nàng lúc này mang theo mặt nạ, đem cả khuôn mặt đều già lên, chỉ lộ ra một đôi trong suốt mắt to.

Đây là Quách Gia lần thứ hai thấy đến oanh nhi, nhưng còn thật không có gặp nàng mặt.

Đông Hán đối với nữ tử ràng buộc cũng không có hậu thế như vậy căng thẳng, kỳ thực bình thường nữ tử xuất đầu lộ diện cũng là rất bình thường, nhưng vì cái gì đến oanh nhi vẫn che mặt đây? Có người nói Lạc Dương công tử bột mơn cũng không ai gặp nàng hình dáng đi.

Này ngược lại là kỳ quái.

Đến oanh nhi khách khí như thế, thế Tam tỷ khom người xin lỗi, Quách Gia tự nhiên không thể cùng nữ tử tính toán, tương tự khom người đáp lễ.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì, ta biết Tam tỷ chỉ là cùng ta đùa giỡn, ta một chút không giận ngại."

Nói xong câu đó, Quách Gia lơ đãng liếc nhìn một chút Tam tỷ, lại phát hiện Tam tỷ chính mục quang sáng quắc mà nhìn mình, hai mắt nhìn nhau, nàng lại là một nề hoặc địa mị nhân.

"Nếu Quách công tử không ngại, ta sau đó nhất định sẽ thường xuyên đến cùng ngươi."

"Ach "

Quách Gia bị sợ hãi đến thân hình mất thăng bằng, đầy đủ lùi về sau một bước dài, suýt nữa ngã chổng vó. Hắn lúc này hận không thể đánh chính mình mấy cái lòng bàn tay, ngươi cái miệng này thực sự là bị coi thường.

"Bộp bộp bộp "

"Hi hi hi "

Tam tỷ cùng đến oanh nhi đều bị Quách Gia đáng vẻ chọc cười, không nhịn được nở nụ cười. Đến oanh nhi cũng còn tốt, chỉ là che miệng cười khẽ, Tam tỷ nhưng là không kiêng dè chút nào, cười đến nhánh hoa run rẩy, toàn thân đầy đặn đập dòn lên từng tầng từng tầng mỹ lệ cuộn sóng.

Lúc này Quách Gia đây? Tự nhiên là mặt đỏ đến như đất khi, ở hai cô gái trước mặt như vậy mất mặt, hắn còn có thể nói cái gì?

"Tỷ tỷ!"

Tựa hồ là cảm giác mình cười đến có chút quá đáng, đến oanh nhi mạnh mẽ ngưng cười thanh, trách cứ địa giận một câu Tam tỷ, chỉ là trong mắt nàng ý cười cũng không có thốn tận, nói chuyện đều mang theo chút tiếng rung, hiển nhiên nhịn được rất khổ cực.

"Không biết hai vị đến đây, có chuyện gì không?"

Quách Gia thực sự là quá lúng túng, chỉ muốn mau mau thoát thân rồi đi, nhưng là Tam tỷ sẽ làm hắn toại nguyện sao?

"Làm sao? Quách công tử lẽ nào liền để hai chúng ta tiểu nữ tử đứng ở ngoài cửa nói chuyện sao? Thân thể ta Tốt cũng không phải chú ý, nhưng là oanh nhi tuổi trẻ, thân thể lại không tốt, lẽ nào công tử một điểm thương hương tiếc ngọc cũng không hiểu sao?"

Tam tỷ liền với ba cái hỏi cú, nhưng một mực ở cái kia "Tốt" tự nhấn mạnh, còn đối với Quách Gia chớp mấy lần con mắt, lơ đãng vẫy vẫy vòng eo, lại là để Quách Gia mặt đỏ tới mang tai.

Thân thể "Tốt" ! Thật là khiến người ta vô hạn mơ màng!

"Mời đến, mời đến!"

Quách Gia tâm trạng hung ác, đơn giản không nhìn Tam tỷ, chỉ đối nghịch oanh nhi xếp đặt cái mời đến thù thế.

*****

"Đường Đường, giúp ca ca cũng cái trà!"

Người tới là khách, những lễ tiết này khẳng định thiếu không được. Chỉ có điều Quách Gia căn bản không ai trả lời, cao Đường Đường tựa hồ bốc hơi rồi như thế, không có bất kỳ đáp lại.

Quách Gia âm thầm lúng túng, có phải là sau đó đến ở trước mặt nàng bày ra chút ca ca khí thế, hiện tại cũng quá không đề cao bản thân.

"Ứng thiên, giúp ta cũng cái trà!"

Không sai khiến được ngươi, ta vẫn chưa thể sai khiến ca ca ngươi? Quách Gia âm thầm đắc ý, Cao Thuận từ trước đến giờ là nhất nghe lời. Nhưng là ngoài ý muốn chính là, nửa ngày quá khứ, Cao Thuận cũng chưa từng xuất hiện.

Quách Gia càng là lúng túng, chính hắn một một điểm chi chủ không có một chút nào địa vị a.

"Ha ha... Vẫn là chính ta đi châm trà đi, ta pha trà tay nghề so với bọn họ đều tốt! Ha ha..."

*****

Hắn không biết chính là, bây giờ tất cả mọi người vây quanh ở sân xem Trương Ninh bởi điển mẫu "Chơi đùa" . Chợt cao chợt thấp, chợt trái chợt phải, điển mẫu như một đóa trong mưa gió lục bình phiêu linh không ngừng, nếu là những hài tử khác khả năng đã sớm dọa khóc, đúng là điển mẫu không chịu thua kém, một câu thống đều không có gọi.

Điển Vĩ, Cao Thuận, Từ Hoảng, xuân thể nhân đều là âm thầm gật đầu, như vậy hài tử mới phải có thể tạo tài năng, tương lai tất thành đại khí. Điển đại tẩu, cao Đường Đường nhưng là một mặt căng thẳng, nhìn Trương Ninh đều có chút sợ sệt, thì ra là như vậy mỹ lệ bề ngoài dưới ẩn giấu chính là một viên Ma nữ chi tâm, thật không biết Quách Gia bình thường là làm sao rất tốt được.

...

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

chương : 77 lai oanh nhi cầu trợ

Phốc

Tam tỷ ném thử một miếng Quách Gia lược trà, dĩ nhiên tại chỗ phun ra ngoài.

"Bộp bộp bộp Quách công tử pha trà tay nghề thật không tệ."

Có điều nàng đúng là không có nói thẳng Quách Gia không khéo tay, trái lại há mồm đùa giỡn với Quách Gia đến.

Ai bảo Quách Gia trước đã nói mạnh miệng, nói mình pha trà tay nghề Tốt đây.

Nhìn thấy tỷ tỷ đáng vẻ, đến oanh nhi trong mắt có chút trách cứ, tựa hồ đang oán nàng không nên như vậy chà đạp Quách Gia hảo ý. Chỉ là làm bản thân nàng hưởng qua này trà sau đó , tương tự không dám lại uống chiếc thứ hai.

"Quách công tử, mùi vị này tựa hồ không phải lược quá nước trà chứ?"

Chỉ là nàng nói chuyện uyển chuyển, tiếng nói hơi chập trùng, thân thể vẫn ở khẽ run, nhìn qua nhìn được rất là thống khổ.

Xem ra Quách Gia lược nước trà "Uy lực" xác thực không nhỏ.

"Ta nơi nào sẽ pha trà, chỉ có điều đem thủy cùng lá trà đồng thời ném vào ấm bên trong."

Đã đến lúc này, Quách Gia thẳng thắn phá quán tử phá suất, thừa nhận chính mình sẽ không pha trà. Ngược lại đại nam nhân sẽ không pha trà cũng không phải mất mặt sự tình.

"Có điều ta lược trà thật sự như thế khó uống sao?"

Quách Gia trong lòng vẫn còn có chút không tin tã, không phải là cái pha trà sao, coi như mình sẽ không, cũng không đến nỗi như thế khó uống đi?

Nâng chung trà lên, Quách Gia chính là một ngụm lớn nốc ừng ực, hoàn toàn không có tầm thường văn sĩ chậm rãi thưởng thức trà đáng đáp.

"Công tử, không muốn "

Một bên đến oanh nhi lên tiếng muốn ngăn cản, có thể lại nơi nào đến cùng?

Phốc

Quả nhiên, chỉ là thời gian một hơi thở, Quách Gia toàn bộ phun ra ngoài.

"Quách công tử, mùi vị làm sao?"

Tam tỷ ý cười liên liên, hỏi dò trong hiển nhiên không có ý tốt.

"Ha không không thường đi ra, ha quá nóng! Trực tiếp phun ra ngoài! Ha "

Quách Gia đuổi ra là lưỡi, không ngừng hà hơi, hai tay không ngừng mà quạt gió, nỗ lực giảm bớt chính mình có chút năng hồng đầu lưỡi.

Hắn lại đứng là bị năng đến.

"Bộp bộp bộp Quách công tử, nào có người như thế uống trà? Nhân gia uống trà đều chú ý chậm rãi thưởng thức, mà người như vậy nốc ừng ực, một điểm văn sĩ phong độ đều không có."

Tam tỷ cười đến nhánh hoa run rẩy, đến oanh nhi nhưng không có "Thông đồng làm vậy", mà là mau mau trợ giúp Quách Gia rót một chén trà lạnh.

Quách Gia tiếp nhận chính là uống một hơi cạn sạch, rốt cục ung dung không ít.

Hắn hoàn toàn không có phát hiện mình vừa nấy tiếp chén trà thời điểm không cẩn thận chạm được đến oanh nhi tay nhỏ, trừu đến giai nhân giống như điện giật địa thu hồi cánh tay của chính mình.

Đúng là Tam tỷ lưu ý đến, nàng nhìn một chút đến oanh nhi ngưng ngưng cúi đầu không nói đáng vẻ, trong mắt loé ra một tia trước nay chưa từng có chăm chú, sau đó lại thẳng tắp địa tập trung Quách Gia.

"Vấn đề cho ta đến pha trà đi!"

Đến oanh nhi cầm ấm trà, đứng dậy liền đi, bước chân nhanh đến mức không giống bình thường, liền Quách Gia muốn ngăn cản cơ hội cũng không cho.

"Thực sự là Tốt uống!"

Đến oanh nhi nói vậy cũng là học được pha trà tay nghề, nàng lược đi ra trà cay đắng sau khi đặt mùi thơm ngát, hơi có chút khổ tận cam lai ý tứ.

Cho dù không hiểu trà Quách Gia cũng cảm thấy làm thật không tệ, đó là một chén tiếp một chén ra sức uống.

Kỳ thực là vì giảm bớt chính mình lúng túng, trước tự đánh mặt của mình thật đúng là mất mặt, hắn lúc này cũng không biết nên nói cái gì.

"Quách công tử, người uống trà phương thức coi là thật là khác với tất cả mọi người a!"

Tam tỷ đây là lần thứ hai trừu chọc Quách Gia nốc ừng ực, có điều Quách Gia cũng không ngại.

"Cả thế gian đều trực ta độc thanh, mọi người đều túy ta độc tỉnh."

"Người khác cười ta quá điên, ta cười người khác không nhìn thấu!"

Rung đùi đắc ý Quách Gia vẫn đem này xem là cổ đại văn nhân trang x, hắn thật không biết lắc đầu đối với độc sách có ích lợi gì, lẽ nào điều hôn mê đầu liền có thể nhiều nhớ kỹ hai câu bài khoá? Ngược lại Quách Gia chính mình là không làm được. , ánh mắt mê ly, Quách Gia nói ra hai câu bề ngoài thiên hạ danh ngôn, nhất thời cả người khí chất đều thăng hoa, hơi có chút mất lạnh xem thế gian khí khái cùng lòng dạ.

Mà Tam tỷ cùng đến oanh nhi ánh mắt cũng thay đổi, ngữ khí cũng cung kính cực kì.

"Xin lỗi, Quách công tử, là chúng ta quá mức nồng nặc, hoàn toàn nhìn không thấu ngài tình cảm."

Trang x tới đây chính là vừa đúng, thêm một phần quá mức hết sức, thiếu một phần không đạt tới hiệu quả, Quách Gia thấy đỡ thì thôi, chủ động nói sang chuyện khác.

"Không biết hai vị hôm nay đến đây vì chuyện gì? Chuyển tới đề tài chính!"

Tốt yên lặng một hồi, đến oanh nhi khó khăn đã mở miệng: "Hôm nay tới, kỳ thực là có việc muốn nhờ."

Nói tới chỗ này, đến oanh nhi chậm rãi cúi đầu, có chút thật không tiện tiếp tục nói.

Quách Gia trong lòng hiểu rõ, lần thứ nhất nhìn thấy đến oanh nhi thì, liền biết nàng là một cực kỳ tự tôn tự ái nữ tử, muốn cho người như nàng cúi đầu cầu người, xác thực khó khăn chút.

Đơn giản, Quách Gia nhìn về phía Tam tỷ, làm đến oanh nhi người thân cận nhất, nàng nói vậy là biết đến.

"Quách công tử, oanh nhi lần này đúng là gặp phải phiền toái lớn, xin người nhất định phải giúp một chút nàng."

Tam tỷ biểu hiện nghiêm túc, nhìn đáng đáp đến oanh nhi gặp phải phiền phức coi là thật không nhỏ.

Nhưng là chân chính phiền toái lớn lại há lại là Quách Gia có thể giải quyết? Hắn nhất thời có chút do dự không quyết định, không biết nên từ chối vẫn là tiếp nhận rồi.

Đến oanh nhi nhũu chặt lông mày, hai con mắt to bên trong mắt đi ngày xưa sắc thái, có chỉ là sâu sắc ưu sầu cùng vẻ mong đợi.

Nghe được Quách Gia nửa ngày không nói gì, trong mắt nàng cái kia tia chờ mong cũng hoàn toàn biến mất rồi, trong ánh mắt chỉ còn dư lại màu xám, làm cho đau lòng người không ngớt.

"Tỷ tỷ, chúng ta cùng Quách công tử cũng chỉ là hai mặt chi duyên, không có cần thiết đem phiền phức mang cho hấn, hay là đi thôi."

Đến oanh nhi đứng dậy sau khi, lôi kéo Tam tỷ ồng tay áo liền muốn rời khỏi, nhưng là Tam tỷ nhưng là bất động, chỉ là quật cường nhìn Quách Gia.

"Ta biết giữa chúng ta giao tình không sâu, nhưng là bây giờ oanh nhi muội muội gặp phải khó khăn, ngoại trừ công tử chúng ta thật sự không biết nên tìm ai. Công tử, Tam tỷ van cầu ngươi!"

Nói, Tam tỷ dĩ nhiên đứng dậy phải cho Quách Gia quỳ xuống.

Điểm này để Quách Gia âm thầm cảm thán, vẫn cho là Tam tỷ chỉ là cái phong nguyệt nữ tử, lại không nghĩ rằng có như thế tâm tính, lại đồng ý vì tỷ muội làm đến một bước này, làm thật không dễ dàng.

"Tỷ tỷ, không muốn quỳ, coi như là cùng đầu đường cùng, chúng ta cũng không thể chịu thua."

Đến oanh nhi kéo lại Tam tỷ cánh tay, không muốn để cho nàng quỳ xuống, trong giọng nói vẫn cứ rất là quật cường.

"Không thể chịu thua? Ta biết oanh nhi ngươi mạnh hơn, nhưng là nữ nhân vốn là chỉ là nam nhân phụ thuộc phẩm, nơi đó có cái gì tôn nghiêm đây?"

Tam tỷ cười khổ không thôi, nói nói dĩ nhiên chảy nước mắt, nàng lúc này cái nào còn có trước như hổ như sói ngự nữ đáng dấp, nhìn qua làm cho đau lòng người cực kỳ.

Đến oanh nhi xác thực mạnh hơn, nhưng hôm nay đối mặt đại nạn, trong lòng cũng của nàng là đứng đũa không ngừng, Tam tỷ câu nói đầu tiên làm cho nàng không có gì để nói, chỉ là yên lặng mà chảy nước mắt.

"Được rồi, nếu ngươi thực sự là quỳ xuống, ta liền không giúp các ngươi đây!"

Ngay ở Tam tỷ sắp quỳ xuống thời điểm, vẫn trầm mặc Quách Gia rốt cục mở miệng.

"Ngươi ngươi nói cái gì? Quách công tử ngươi nói cái gì?"

Tam tỷ cùng đến oanh nhi dĩ nhiên nhất thời không phản ứng kịp.

"Chỉ muốn các ngươi không khóc, ta liền nghĩ biện pháp giúp các ngươi đây!"

Hai cô gái này, Tam tỷ có tình có nghĩa, đến oanh nhi tư tưởng càng là khác với tất cả mọi người. Quách Gia cũng không đành lòng nhìn hai người gào khóc, đơn giản trước tiên đồng ý lại nói.

"Thật sự? Có thể công tử trước làm sao này giờ không nói gì?"

Hai nữ nín khóc mỉm cười, nhưng trong lòng vẫn còn có chút không thể tin được.

"Các ngươi vẫn không nói là chuyện gì, ta phải như thế nào giúp các ngươi đây?"

Quách Gia ngẩng đầu lên quay về hai nữ nở nụ cười, tự một viên Tinh Tinh Chi Hòa, trong nháy mắt nhen lửa trong lòng các nàng Nguyên Dã.

Hi vọng, lần thứ hai bay lên!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

chương : 78 vui quá hóa buồn

Sau khi Quách Gia cùng hai nữ trao đổi tương đối dài thời gian, mãi đến tận hai người tạm thời yên tâm bên trong lo lắng mới thừa xe rời đi.

Mà Trương Ninh con mắt cũng thỉnh thoảng phiêu phỏng khách cửa lớn, trong lòng càng ngày càng sốt ruột.

Tiếp theo chính là ngư công tử đến đây đoán mệnh, lại tiếp sau đó chính là hiện tại Trương Ninh từ phía sau tập kích Quách Gia.

Lúc này điển mẫu đã bị ôm trở về nhà bên trong, hần đời này nên đều sẽ không quên ngày đó.

"Tỷ tỷ, ta cùng cái kia hai cô gái trước kỳ thực chỉ có duyên gặp mặt một lần "

"Gặp mặt một lần? Nhân gia liền đến tìm người?"

Trương Ninh hiển nhiên không tin Quách Gia câu nói này.

"Tỷ tỷ người nghe ta nói, người đừng xem cái kia hai cái cô nương xuất thân phong trần, nhưng cũng đều là đáng thương nữ tử."

"Ồ?"

Trương Ninh cũng là nữ giang hồ, trong lòng có người giang hồ khoái ý ân cừ, ghét cái ác như kẻ thù , tương tự đồng tình người yếu.

Quách Gia nhìn thấy Trương Ninh thái độ có chút biến hóa, lập tức tiếp tục mở miệng giải thích:

Nguyên lai Tam tỷ đã từng cũng là gia đình giàu có con gái, đến gả cưới tuổi tác sau đó, gả vào một hộ môn đăng hộ đối nhân gia.

Nhà mẹ đẻ có quyền thế, phu gia tự nhiên thương yêu rất nhiều, Tam tỷ cũng sinh hoạt đến hạnh phúc ngọt ngào.

Chỉ tiếc thời loạn lạc không Tốt gia, Tam tỷ nhà mẹ đẻ bởi vì rất có gia tư, bị phụ cận son tặc nhìn chằm chằm. Trong một đêm, tàn sát toàn gia, chó gà không tha.

Tam tỷ ở phu gia nghe vậy sau khi trực tiếp té xỉu.

Nhưng này, còn không phải cuối cùng kết cục.

Tam tỷ người nhà mẹ đẻ đình không dư thừa, nàng vừa không có sinh quá một nhi bán nữ, căn bản không có chỗ dựa.

Từ đó về sau, nàng phát hiện chồng mình đối với mình càng ngày càng xa lánh, mà phu người nhà càng là tránh thật xa, xưng nàng là cái tai tinh, sẽ cho người nhà mang đến tai nạn.

Thế nhưng Tam tỷ ngược lại cũng không để ý, nàng tâm vốn là gần như chết hết, nơi nào còn quan tâm những chuyện này.

Một ngày, Tam tỷ vạn niệm đều tiêu, chuẩn bị ngã xuống sông tự sát, nhưng ở ven đường phát hiện một ăn đói mặc rét, gầy yếu không thể tả, thế nhưng coi như bò đều ở tìm kiếm thức ăn, không buông tha sinh mệnh bé gái.

Tam tỷ lúc đó chịu đến xúc động cực lớn, từ bỏ coi thường mạng sống bản thân ý nghĩ, còn đem bé gái mang về nhà chính mình nuôi nấng lên.

Tiểu cô nương này tên chính là đến oanh.

Hai người ở Tam tỷ phu gia sống nương tựa lẫn nhau, tuy rằng trải qua không bằng ý, nhưng cũng có thể miễn cưỡng sống qua ngày.

Nhưng là trời cao bạc lương, liền ngay cả cuộc sống như thế cũng không cho các nàng.

Theo đến oanh nhi dần dần lớn lên, nàng trở nên càng ngày càng đẹp đẽ, hồng nhan họa thủy, này rốt cục gây nên Tam tỷ phu gia một ít người ý đồ xấu.

Tam tỷ mấy lần ngăn cản, nhưng là chung quy khó lòng phòng bị, cuối cùng vẫn bị các nàng nắm lấy cơ hội.

Lúc đó Tam tỷ bị chi đi, mà lai oanh nhi một mình rơi vào lang oa, bị một đám sói đói tha đến nhà trong quang cảnh bên hồ định hành hung "

Ngay ở này ngàn cân treo sợi tóc chi khắc, từ bên ngoài chạy về Tam tỷ nô tử tâm lên, một cây đuốc nhen lửa toàn bộ phu gia, đem hết thảy tất cả đều thiêu thành tro tàn.

Vạn hạnh chính là, đến oanh nhi bởi vì nơi ở bên hồ, lại còn sống.

Đương nhiên, nàng trả giá nữ nhân quan trọng nhất đồ vật, bởi vì mạnh, nàng mất bị tổn thương một khối nhỏ, phá hủy dung.

Điều này cũng chính là nàng vẫn mang theo khăn che mặt, từ không lộ ra hình dáng nguyên nhân.

Ngay cả như vậy, đến oanh nhi đều không có muốn chết, trái lại càng ngày càng Kiên Cường, cổ vũ Tam tỷ hảo hảo sống tiếp.

Hai người dựa vào tủ phế tích trong kiếm ra một ít Kim Ngân đồ tế nhuyễn, trải qua thiên tân vạn khổ đến Lạc Dương, muốn chuyển sang nơi khác trùng cuộc sống mới.

Bắt đắc dĩ lại lần nữa gặp gỡ giặc cướp, lại bị bán được tề phượng các.

Tam tỷ vẫn như cũ mỹ lệ, tự nhiên chạy không thoát vận mệnh bi thảm, mà đến oanh nhi nhưng bởi vì vết sẹo trên mặt tránh được một kiếp, hai người bắt đầu rồi tề phượng các sinh hoạt.

Có một ngày, đến oanh nhi lặng lẽ nhìn thấy tề phượng các bên trong tốt nhất vũ cơ khiêu vũ đáng vẽ, lập tức liền bị mê hoặc, từ đây thích ca vũ.

Có thể mỹ nhân trời sinh thì có ưu thế, đến oanh nhi ở ca vũ phượng diện thiên phú rất cao, rất nhanh sẽ nhảy đến vượt qua người bình thường

Nhưng là một cái phá hủy dung nữ nhân làm sao có khả năng có cơ hội leo lên sân khấu đây?

Không, người khác sẽ chịu thua, sẽ cúi đầu, thế nhưng đến oanh nhi không biết.

Nàng nghĩ tới rồi một biện pháp hay, khăn che mặt che mặt.

Ai cũng không nghĩ tới nàng sẽ một khi gặp may, cái kia già khăn che mặt mộng lung thần bí vẻ đẹp trái lại hấp dẫn càng nhiều nam nhân, sâu sắc vì nàng si mê.

Từ đây, đến oanh nhi thành tề phượng các cây rụng tiền, Tam tỷ cũng bởi vì nàng quan hệ lên làm quản sự, sinh hoạt tuy không bằng ý, nhưng dù sao xem như là không có trở ngại.

Nhưng lúc này đây, các nàng gặp phải trong cuộc đời phiền toái lớn nhất.

Người kia ngọc thụ lâm phong, thân phận cao quý, chính là bốn đời tam công Viên gia Viên Thiệu Viên Bản Sơ, đối với hai cái tầm thường tiểu nữ tử tới nói, đây chính là một tòa thật to dãy núi, làm cho các nàng hoàn toàn không nhìn thấy hi vọng.

Viên Thiệu buông lời: Sau tám ngày, mệnh mẽ hơn thu nhận Lạc Dương đệ nhất ca vũ đại gia đến oanh nhi vì là gia cơ, nếu là không từ, bảo đảm các nàng trời cao không cửa, dưới địa không đường.

Như tình huống như vậy, Tam tỷ cùng đến oanh nhi không hề đối sách, tìm người bình thường hỗ trợ, nhưng là ai dám quản Viên Thiệu sự tình tìm chút chân chính có thể ngăn chặn Viên Thiệu người, nhưng là những này chân chính đại nhân vật sẽ quan tâm hai người bọn họ tiểu nữ tử sao?

Lộ ra hình dáng, dọa chạy Viên Thiệu?

Như vậy sau đó nàng lưỡng lại nên làm gì sinh hoạt? Tức đến nổ phổi Viên Thiệu liền thật sự có thể buông tha các nàng hai?

"Nguyên lai vị kia muội muội dĩ nhiên là phá hủy dung, thật đáng thương!"

Trương Ninh nghe nghe, trong mắt bất tri bất giác chứa đầy nước mắt, nàng còn chưa bao giờ từng thấy như vậy nhấp nhô đáng thương nữ tử, có thể nào không làm cho đau lòng người, mình và các nàng so với, quả thực chính là quá hạnh phúc.

Đương nhiên đau lòng không chỉ là nàng, Quách Gia vẫn như cũ nhớ tới đến oanh nhi ở trước mặt hấn xốc lên khăn che mặt một khắc đó, hấn cực kỳ giật mình, thật lâu trầm mặc, còn có một luồng khôn kể đau lòng, một chữ đều không nói ra được.

Ông trời tại sao có thể tàn nhẫn như vậy, đem vốn là trên thế giới đẹp nhất đồ tốt nhưng tàn nhẫn như vậy địa phá hoại.

Cái kia hoàn toàn không thua với Trương Ninh mỹ lệ khuôn mặt dĩ nhiên miễn cưỡng đã biến thành bây giờ đáng dấp, e sợ bình thường nam nhân thấy đều sẽ nhượng bộ lui binh đi.

May mà là đến oanh nhi tâm tính Kiên Cường, nếu là cô gái tầm thường ai còn có thể khỏe mạnh tiếp tục sống.

Thời khắc này, Quách Gia trong lòng đối với đến oanh nhi không lại vền vẹn là thương hại, là đau lòng, là đồng tình, còn có sâu sắc kính phục.

Ai nói nữ tử không bằng nam, đến oanh nhi Kiên Cường e sợ vượt qua thế gian tuyệt đại đa số nam nhi đi.

Sau đó, Quách Gia cũng từng nghĩ tới, trong lịch sử đến oanh nhi phải làm không phải bộ dáng này đi, không phải vậy Tào Tháo làm sao sẽ nạp nàng làm thiếp, chẳng lẽ là mình đến sản sinh Hồ Điệp hiệu ứng?

"Nam nhân đều không phải thứ tốt, đáng chết!"

Trương Ninh nghĩ đến hai nữ gặp phải những kia nam nhân hư, quả đấm nhỏ nắm thật chặt, trong mắt rét run, để Quách Gia đều cảm thấy có chút đau lòng.

"Tỷ tỷ, người cũng không thể một gậy đánh chết tất cả nam nhân, ta sẽ đối với người cả đời tốt đẹp."

Quách Gia vội vàng giải thích, chỉ lo Trương Ninh tai vạ tới cá trong chậu.

"Đệ đệ, người nhất định phải giúp các nàng, bằng không ta tuyệt đối nhiều không được người."

Trương Ninh lại là thu lên Quách Gia lỗi tai, tàn bạo mà uy hiếp nói.

"Tỷ tỷ, ta là muốn giúp các nàng, nhưng là Viên gia không phải người bình thường có thể trêu chọc, ta hữu tâm vô lực a!"

Quách Gia vẻ mặt đưa đám, tựa hồ thật sự có lòng không đủ lực.

"Ta mặc kệ, ta mặc kệ! Nếu như người không giúp các nàng, sau đó liền không muốn cùng với ta!"

Chỉ tiếc nữ người có lúc cũng không giảng đạo lý, chỉ nói cảm tính.

"Được! Ta đáp ứng rồi, chỉ cần là tỷ tỷ muốn làm, ta coi như lên núi đao, xuống chảo dầu cũng muốn làm đến."

Quách Gia cắn răng một cái, một xị mặt, lại đáp ứng rồi.

"Này còn tạm được!"

"Tỷ tỷ, đã như vậy, người buổi tối có thể nhất định phải hảo hảo bồi thường ta, không phải vậy ta cũng không có động lực."

Quách Gia thừa dịp Trương Ninh cao hứng, từng thanh nàng ôm vào trong lòng, đưa ra xâm lược chủ quyền ý nghĩ. Thừa dịp Trương Ninh không nhìn thấy, Quách Gia trên mặt sâu khổ hoàn toàn biến mất rồi, đã biến thành một bộ dương dương tự đắc nụ cười.

Nguyên lai hắn đã sớm đáp ứng rồi hai nữ sẽ hỗ trợ, chỉ có điều dùng lời này hòng hết Trương Ninh thôi.

Hắn biết, dựa theo Trương Ninh tính khí, nghe được hai nữ như vậy đáng thương có sự, nhất định sẽ không chú ý chuyện lúc trước, ngược lại sẽ chủ động yêu cầu Quách Gia ra tay giúp đỡ.

Quách Gia không khỏi âm thầm đắc ý, chỉ cần mình động động não, cũng là có thể đạt được tỷ tỷ lãnh thổ chủ quyền.

Nhưng là ở hắn cao hứng thời điểm, vui quá hóa buồn, Trương Ninh một khuỷu tay từ đánh vào Quách Gia ngực, thừa dịp Quách Gia kêu đau thời điểm thu hồi chủ quyền, nghênh ngang rời đi, chỉ để lại một câu: "Nếu như làm không chuyện tốt, cũng đừng muốn trên ta giường."

"Hừ! Để người hung hăng, đợi được sự tình làm tốt, xem ta ở trên giường làm sao trừng phạt người!"

A q tình thân, lúc này Quách Gia cũng chỉ có thể tự mình an ủi bị thương tâm linh.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

chương : 79 Viên Thiệu cùng Quách Gia

Viên Thiệu, tự bản sơ, bốn đời tam công Viên gia con cháu, phụ thân chính là đời trước chủ nhà họ Viên Viên gặp.

Viên Thiệu từ nhỏ liền có được xinh đẹp tuyệt trần, sau khi trưởng thành càng là anh tuấn hùng tráng, dung nhan vĩ mỹ.

Dùng hiện đại lời nói tới nói chính là đại cao cái, tiểu bạch kiểm, mười phần tiểu thịt tươi, đừng nói nữ nhân yêu thích hắn, coi như là nam nhân cũng không thể ngoại lệ.

Khi còn bé Viên Thiệu rất là bướng bỉnh, thường xuyên cùng Tào Tháo chờ người làm chút hoang đường sự tình, như là nhìn lên sát vách Đại tỷ tỷ rửa ráy, ở chính mình tiên sinh trong quần áo thả chỉ con gián, đem mình chán ghét bằng hữu đẩy mạnh trong hàm cầu...

Thế nhưng Viên Thiệu nhưng cực kỳ trưởng thành sớm, ở Tào Tháo cùng Viên Thuật chờ người còn làm du hiệp giấc mơ, ở Lạc Dương đầu đường nguy hại lảng giềng thời điểm, hắn cũng đã bắt đầu trợ giúp trưởng bối xử lý một ít việc nhà.

Sau khi lớn lên, Viên Thiệu càng là lòng mang chí khí, ngực có khe, hắn quảng giao danh sĩ, chiêu nạp gia tướng, rất có chút hiền đức tên.

Văn sĩ Hứa Du, con cháu thế gia Thuần Vu quyền, thậm chí Nam Dương danh sĩ hà ngung chờ người đều kết bạn với hắn không ít, mà Hà Bắc anh hùng hào kiệt Nhan Lương, Văn Sú chờ một nhóm võ nghệ không tầm thường người càng bị hắn chiêu vì là gia tướng, hơi có chút Chu công thổ bộ, thiên hạ nổi nhớ nhà ý tứ.

(Nhan Lương, Văn Sú trên thực tế hắn là Viên Thiệu ở loạn khăn vàng trúng chiêu nấp, nơi này vì tình tiết diễn biến làm một ít thay đổi, sau này vẫn trong còn có thể có thật nhiều tiểu nhân thay đổi, liền bắt nhất nói rõ chuyện.)

Nguyên nhân chính là như vậy, Viên Thiệu rất được cha thân Viên gặp cùng thúc phụ Viên Ngỗi yêu thích, thường thường bị ủy thác trọng dụng.

Ở Viên gia, Viên Thiệu danh tiếng thường xuyên có thể vượt qua Viên Thuật, thậm chí có không ít người càng là bán tiếng, Viên Thiệu mới phải Viên gia tương lai thích hợp nhất gia chủ, đủ để thấy Viên Thiệu danh tiếng chỉ thịnh.

Nhiên mà cho dù là như vậy phong hoa vô hạn Viên Thiệu, trong lòng cũng có một cái vĩnh viễn rút không xong gai, không thì không khác địa thương tổn hắn.

Hắn Viên Thiệu Viên Bản Sơ, là con thứ, Viên gia con thứ con cháu, mà hắn đệ đệ Viên Thuật Viên đường cái mới phải Viên gia duy nhất con trai trưởng.

Tiền nhân có văn, thứ có khác biệt, dựa theo quy củ tới nói, thân phận của hắn mãi mãi cũng là không sánh bằng Viên Thuật. Mà ở Đông Hán cái này cực kỳ coi trọng xuất thân thời đại, Viên Thiệu càng là không cách nào cùng Viên Thuật so với.

Trong nhà đối với Viên Thuật kế thừa gia chủ tiếng hô muốn so với hắn Viên Thiệu nhiều hơn.

Vì lẽ đó những năm này hắn mới đặc biệt nỗ lực, chỉ là để chứng minh cho dù chính mình chỉ là một con thứ, cũng tuyệt đối sẽ không bại bởi Viên Thuật. Nhưng mà đến ngày hôm nay, dùng con thứ chuyện này đến đã kích tiếng nói của hắn chưa từng có đoạn tuyệt.

Viên Thiệu trong lòng hết sức thống khổ, chính mình nằm gai nếm mật nhiều năm như vậy, ở phụ thân, thúc phụ trước mặt làm bộ ôn văn nhã nhĩ quân tử, chưa bao giờ dám tùy ý làm bậy, ngọt ngào chính mình **, nhưng là quay đầu lại mãi mãi cũng đánh không lại thứ khác biệt sao?

Chính mình tài hoa hơn xa Viên Thuật cái kia tên rác rưởi, tâm tính của chính mình cũng so với cái kia kiêu xa không tin Viên đường cái mạnh hơn nhiều, chính mình nỗ lực càng không phải Viên Thuật cái kia mỗi ngày không có việc gì hạng xoàng xĩnh có thể so với...

Hắn tin tưởng điểm này, tất cả mọi người đều nhìn ở trong mắt, nhưng là nhưng không có người để ở trong lòng.

Buồn khổ, uất ức, bất đắc dĩ, thống khổ, phẫn hận, những này mặt trái tình cảm vẫn tàng ở trong lòng của hắn, chậm rãi lên men.

Thời gian lâu dài, người kiên cường nữa cũng sẽ không chịu được, Viên Thiệu đương nhiên đồng dạng không cách nào nhịn được này lâu dài mặt trái tình cảm.

Đặc biệt là gần nhất Viên Thuật ở vây quét Thạch Lâm tặc một chuyện trên đại ra phong thái, hoàn toàn áp đảo Viên Thiệu danh tiếng. Không ít chống đỡ Viên Thuật người nhà họ Viên công bố, con trai trưởng chính là con trai trưởng, mãi mãi cũng không phải Viên Thiệu cái này con thứ có thể so với.

Lời nói như vậy như ngồi nỏ bình thường nhen lửa Viên Thiệu trong lòng chôn giấu đã lâu thuốc nổ, đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Phát tiết! Viên Thiệu cũng cần phát tiết. Tiếp tục nhẫn nại xuống, Viên Thiệu không biết mình có thể hay không phát rồ.

Hắn đem mục tiêu đầu tiên đặt ở Quách Gia trên người.

Cư hắn biết, chính là người này ở vây quét Thạch Lâm tặc thì trợ giúp Viên Thuật bày mưu tính kế, giúp hắn đạt được đầu công, chiếm hết danh tiếng, như vậy ngông cuồng tự đại.

Vì lẽ đó hắn lên lút sai khiến bị trục xuất Điền Phong đi tới danh nhân đường gây hấn, phải cho Quách Gia một bài học.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Điền Phong ở Quách Gia trước mặt một điểm chỗ tốt đều không chiếm được, phản mà bị mắng xấu hổ mà đi, coi là thật là mất hết mặt.

Có điều chuyện này còn chưa xong!

Viên Thiệu đem mục tiêu thứ hai đặt ở đến oanh nhi trên người, có người nói cô gái này hấp dẫn toàn Lạc Dương to nhỏ công tử bột, coi như Viên Thuật cũng không ngoại lệ. Thế nhưng xưa nay đều không có ai có thể thành công, nếu là mình có thể chiếm làm của riêng, chẳng phải là vượt trên Viên Thuật một đầu, phong quang vô hạn?

Bây giờ Viên Thiệu coi là thật là bị phẫn hận làm choáng váng đầu óc, làm việc đã liều mạng, không cân nhắc hậu quả.

Hắn dĩ nhiên trực tiếp phái người truyền lời tê phượng các: Sau tám ngày, hắn muốn thu nạp đến oanh nhi vì là gia cơ, nếu là không từ, có các nàng đẹp để.

Viên Thiệu phảng phất đã thấy sau chuyện này, toàn Lạc Dương hết thấy công tử bột môn ngưỡng mộ ánh mắt của chính mình, mà Viên Thuật càng là tức đến nổi phôi nhưng lại không thể làm gì.

Vào lúc ấy Viên Thiệu nhất định muốn nói một câu: "Đến a, ngươi đến đánh ta a! Không dám? Ha ha ta liền thích xem ngươi loại này sinh khí nhưng lại không có cách nào đáng vẻ. Ha ha "

Người đứng là không thể biết, thời gian dài chịu đựng mặt trái cảm tình, một khi bộc phát, đã là như thể thần kinh không bình thường, thật đáng sợ!

Ngoài ra, Viên Thiệu còn dự định tiếp tục thu thập Quách Gia, hấn nguyên bản là không muốn cùng như thể thấp hèn một hàn môn tử đệ có cái gì lui tới, thế nhưng ai bảo người này cùng Viên Thuật giao hảo, lại không nể mặt chính mình đây?

Chỉ bằng những này, mình không thể buông tha hấn.

(Viên Thiệu chính là như thể một mâu thuẫn kết hợp thể, hấn như vậy quan tâm chính mình con thứ thân phận, nghĩ trăm phương ngàn kế địa chứng minh con thứ không thể so con trai trưởng kém. Nhưng là khi hấn đối xử những người khác thì, cửa ải thứ nhất chú vẫn là thân phận của người khác, căn cứ thân phận để phán đoán người này đến cùng có thể hay không giao.

Quách Gia, thân phận đề tiện, vì lẽ đó hấn căn bản xem thường.

Rõ ràng cốt tủy bên trong đều ẩn sâu tôn ti có khác biệt quan niệm, nhưng lại lúc nào cũng đều muốn thay đổi loại này quan niệm, ai, như vậy làm sao có khả năng thành công đây?)

*****

Bên kia Viên Thiệu ý đồ đối phó Quách Gia, bên này Quách Gia tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua Viên Thiệu.

Không nên nhìn Quách Gia diện đối với nữ nhân thì thường thường tay chân luống cuống, liền cho rằng hấn là một tâm địa thiện lương, đơn thuần người, có thể không nên quên Quách Gia lần thứ nhất giết người, miễn cưỡng chém đứt Quách gia hai công tử đầu lâu thì lòng dạ độc ác.

Mọi người là mâu thuẫn thể, người hiền lành trong lòng không nhất định không có ở tà ác chi thần, an với người bình thường không nhất định không có một viên dũng cảm mạo hiểm tâm, mỗi ngày tụng Phật niệm kinh người nói không chắc cũng từng hai tay dính đầy máu tươi.

Khởi xướng tàn nhẫn đến Quách Gia sẽ không thua cho bất luận người nào.

Viên Thiệu, từ khi Điền Phong sự kiện sau khi liền bị hấn ghi vào trong lòng. Lần này, vừa vặn là cái cơ hội báo thù, hiếm thấy hấn bị làm choáng váng đầu óc, vừa vặn có thể hảo hảo báo lại hấn một phen.

Quách Gia trong lòng còn thật không có sợ quá ai.

Sau chín ngày, chính là Tuần Úc đi Đường gia cầu hôn tháng ngày, mà Viên Thiệu làm khó dễ chính là trước một ngày.

Dựa theo thể kỷ hai mươi một người trẻ tuổi lời giải thích, kết hôn trước một đêm gọi là cuối cùng độc thân dạ, nhưng là phải tiến hành cuối cùng cuồng hoan.

Quách Gia vừa vặn dựa vào cái tên này ước trên Tuần Úc, lại yêu mời một ít Lạc Dương công tử bột, đến thời điểm

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

chương : 80 hai vào tê phượng các

Thời gian trôi qua nhanh chóng, một nháy mắt liền tới Tuần Úc cuối cùng độc thân dạ.

Quách Gia đưa ra yêu cầu, Tuần Úc đương nhiên sẽ không phản đối, mà bọn họ đêm nay cuồng hoan địa điểm chính là tê phượng các, Quách Gia từ Tuần phủ mang theo Tuần Úc cùng Tuần Du liền hướng tê phượng các đi.

Trước tiên thưởng thức Lạc Dương đệ nhất ca vũ đại gia đến oanh nhi biểu diễn, lại cẩn thận uống rượu làm thơ, hưởng thụ ôn nhu hương vui vẻ.

"Phụng hiếu, tối hôm nay đi tề phượng các thích hợp sao? Ngày mai sẽ là tới cửa cầu hôn tháng ngày, có thể hay không để Đường tâm tiểu thư không thích."

Tuân Úc còn thật là một người đàn ông tốt, nếu là nam nhân khác có cơ hội đi tề phượng các nơi như thế này vui đùa, tất nhiên là cầu cũng không được, hẳn nhưng còn muốn cân nhắc Đường tâm tiểu thư có hay không cao hứng, không hổ Tuân lệnh quân tên.

"Yên tâm đi, Văn Nhượng. Ta liền biết ngươi là một người đàn ông tốt, ngày mai cầu hôn thành công, ngươi liền không phải một người, sau đó lại đi tề phượng các mới sẽ không thích hợp. Thừa dịp độc thân, lại không điên cuồng có thể liền không có cơ hội!"

Thật vất vả bày ra Tốt kế hoạch tối nay, cũng không thể ở Tuân Úc cửa ải này thua. Tuy rằng trong lòng đối với Tuân Úc có chút băn khoăn, thế nhưng vì đến oanh nhi cũng chỉ có ngày sau sẽ cùng hắn nói xin lỗi.

"Cầu hôn? Thuyết pháp này tuy rằng bất nhã, thế nhưng là khá là chuẩn xác."

Quách Gia tròn tròn mắt, này đều lúc nào, ngươi quan tâm lại là ta dùng từ, thực sự là không bắt được trọng điểm.

Có điều hẳn cũng không suy nghĩ một chút, chính mình dùng hơn 1800 năm sau lời giải thích nói chuyện, Đông Hán người nghe xong tự nhiên sẽ cảm thấy vô cùng mới mẻ, chỉ có chính hắn người trong cuộc mơ hồ thôi.

Quách Gia cũng không phí lời, trực tiếp lôi kéo Tuân Úc cùng Tuân Du thúc cháu ông tay áo liền hướng tề phượng các đi, không thêm đề ý vấn đề của hắn, cùng Tuân Úc như vậy quân tử nói chuyện cần một chút bạo lực, không phải vậy hẳn cái kia vĩnh viễn không vội không nóng nảy thái độ có thể khiến người ta phát rõ.

Tề phượng các lâu ba, Tuân Úc thúc cháu mới vừa tiến vào liền ngậy người.

Toàn bộ lâu ba rộn rộn ràng ràng, người đông như mắc cửi, phàm là Lạc Dương hơi có danh tiếng cùng thân phận công tử bột đều ở nơi này đương nhiên ngoại trừ Viên gia Viên Thuật cùng Viên Thiệu, Quách Gia chuẩn bị vẫn đúng là không phải tiểu tình cảnh.

Thế gia đại tộc, hoàng nông Dương gia, Hà Đông Vệ gia, Giang Đông Cố gia, Lục gia, Hà Nội Tư Mã gia chờ con em của gia tộc tất cả đều ở liệt, trong triều trọng thần, Thái úy Trương Ôn, Tư Đồ thời liệt, đoạn đình chờ đại thần con cháu đồng dạng trình diện, đội hình cực kỳ xa hoa.

Tào Tháo, Cổ Ung, Thuần Vu quỳnh chờ người tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua như vậy thịnh hội.

"Phụng hiếu, mặt mũi của ngươi thật không nhỏ a, mới đến Lạc Dương mấy ngày nay, lại liền đem toàn Lạc Dương công tử bột đều mời tới."

Chỉ là ngắn trong thời gian ngắn, hai người liền khôi phục bình tĩnh của ngày xưa, trái lại trêu đùa lên Quách Gia đến, thế gia đại tộc con cháu xác thực không tầm thường, tâm thái không phải người thường có thể so với.

"Ở đâu là mặt mũi của ta, ta chỉ nói với người ta hôm nay chủ nhân là Văn Nhượng, tất cả mọi người liền đều không chút do dự mà đáp ứng rồi. Ngươi nói xem, nhân gia là xem ta tiểu nhân vật này từ vẫn là Văn Nhượng từ."

Quách Gia đồng dạng không dễ trêu, một Tiểu Tiểu tự giễu liên hóa giải Tuân Du thổi phồng.

"Được rồi, được rồi, vẫn là mau mau vào chỗ đi."

"Chúc mừng Văn Nhượng huynh, ngươi cùng Đường tâm tiểu thư một đôi trời sinh, địa tạo một đôi. Có thể nói thủy cùng ngư, trời sinh liền không thể rời bỏ a."

Một vị công tử bột tiến lên chúc mừng, Quách Gia đã nghĩ hỏi hắn một câu: Ngươi gặp Đường tâm tiểu thư sao? Chưa từng thấy liền dám nói hai người một đôi trời sinh, ngươi cũng thật là Thần Toán Tử. Thủy cùng ngư, không biết còn tưởng rằng ngươi nói chính là nhân dân cùng nhân dân giải phóng quân đây!

"Chúc mừng Văn Nhượng huynh, trời sinh Vương Tá tài năng, phối hợp Đường tâm tiểu thư đại gia khuê tú, thực sự là trời đất tạo nên phu thê, khiến người ta ước ao a."

Cho ăn, ngươi ước ao liền ước ao, tay còn thả vào trong ngực nữ tử quần áo bên trong nhích tới nhích lui, một mặt dâm đãng dạng, nơi nào có thể thấy ước ao?

"Văn Nhượng huynh, ngươi Tuân gia vốn là thiên hạ sĩ tộc điển phạm, lần này lại cùng Đường thị trong một nhà kết hợp, có thể nói Cường Cường liên hợp, sau đó tất nhiên tiền đồ vô lượng, có thể không nên quên ta a!"

Cái này là đến kết giao tình, nói chuyện cũng rất trọng nghe, chỉ có điều ngươi là ai a, Tuân Úc nhận cũng không nhận ra ngươi, làm sao nhớ tới ngươi?

"Àch a vị công tử này yên tâm, Văn Nhượng há lại là người như vậy, sau đó tất nhiên gần nhau giúp đỡ."

Quả nhiên, Tuân Úc "Àch", "A" nửa ngày cũng không nghĩ lên người kia là ai, nhưng xuất phát từ đại gia con cháu khí độ, vẫn là cho đủ hắn mặt mũi.

Tuân Úc cùng Tuân Du bên kia ứng phó một đám công tử bột môn cung nghênh nịnh hót, Quách Gia bên này nhưng là không ai để ý tới.

Coi là thật là nhân gian ảm lạnh, chỉ có tự biết!

Tuân Úc cùng Tuân Du thấy thế đều đối với Quách Gia trở về một xin lỗi ánh mắt, nhưng bọn họ hăm sâu công tử bột môn vây quanh, một mỗi ứng phó, cũng chỉ có thể như vậy.

Có điều cũng được, Quách Gia có thể không am hiểu ứng phó những này tình cảnh, những này hư tình giả ý hẳn nghe xong đều cảm thấy buồn nôn.

Đơn giản, Quách Gia an vị đến một bên, nhắm mắt dưỡng thần, mắt không gặp tâm không phiền.

Nhưng là lúc này lại có thể có người đi tới Quách Gia bên người, hướng về hắn hành lễ.

"Tiên sinh, đa tạ, có thể mang ta đến như vậy trường hợp kiến thức một phen."

Quách Gia ngẩng đầu nhìn lên, chính là mỡ bò, ngư phủ đức công tử. Vốn là lấy gia thế của hắn nhiều nhất cũng là có thể ở tề phượng các lầu một, lầu hai hoạt động, lầu ba là không vị trí của hắn, thế nhưng Quách Gia nhưng an bài cho hắn cơ hội này.

Sĩ nông công thương.

Ngư công tử trong nhà đòi đòi kinh thương, tuy rằng gia tư phong phú, thế nhưng địa vị xã hội nhưng là liền bách tính bình thường cũng không bằng.

Hôm nay tiến vào cảnh tượng như vậy làm sao có thể không để hắn kích động, phải biết đang ngồi những này công tử bột có thể đều là bình thường hắn mong muốn mà không thể thành.

Ngư công tử trong lòng vốn là khá là cảm kích Quách Gia, lại nhìn thấy Quách Gia mang theo Tuân Úc cùng Tuân Du tiến vào lầu ba, nhưng không để ý tới bất luận cái nào công tử bột, một mình tọa ở một bên.

Quách Gia chỉ là tìm cái thanh tĩnh động tác ở trong mắt hắn nhưng thanh thanh cao tự kiêu, đối với công tử bột môn xem thường, để hắn càng là cảm thấy vị này danh nhân đường thầy tướng số cô độc, khác với tất cả mọi người.

"Là ngư công tử a, sau đó có thể muốn nắm lấy cho thật chắc cơ hội, không muốn phụ lòng ta hảo ý."

Ở mỡ bò trước mặt, Quách Gia hay là muốn duy trì một phen tư thái, đây chính là chính mình đại tài chủ, những ngày gần đây sinh hoạt phí nhưng là dựa vào hắn.

"Vâng vâng vâng, tiên sinh nói rất đúng, ta nhất định nhân cơ hội này nhiều nhận thức mấy vị công tử."

Quách Gia kỳ thực vẫn có chút thương thức cái này ngư công tử, không hổ là thương nhân đời sau, đối với cơ hội nhận biết cùng nắm vượt xa người bên ngoài.

Hắn biết danh nhân đường có thể là cái cơ hội, liền không chút do dự mà đến thử xem, có thành công hay không sau này hãy nói, mà không giống những người khác chỉ là một mực dựa vào chờ đợi.

Hắn biết hôm nay là cái hiếm thấy nơi, có cơ hội nhiều kết bạn một ít công tử bột môn càng là muốn nắm lấy cơ hội.

Vì lẽ đó Quách Gia mới sẽ nghĩ để Tuân Úc giúp một chút hắn.

"Mở rộng giao thiệp, quả thật có cần phải. Thế nhưng ngươi không cần nhận thức người khác, chỉ cần nhận thức Tuân Úc là được."

"Mở rộng giao thiệp? A áo! A? Vì sao không muốn nhận thức người khác?"

"Số một, Tuân Úc mới phải ngươi thù trưởng, những người khác tuy rằng hoặc nhiều hoặc ít đều mạnh hơn ngươi, nhưng đều cùng ngươi không có quan hệ trực tiếp, "huyền quan bất như hiện quán", tìm bọn họ vô dụng. Thứ hai, những này công tử bột đều là gì đó mặt hàng nói vậy ngươi cũng biết, bọn họ một khi biết thân phận của ngươi nơi nào sẽ chân tâm giúp ngươi, có thể nguyện ý cùng ngươi nói hai câu là tốt lắm rồi. Chỉ có Tuân Úc như vậy quân tử mới sẽ chân tâm giúp ngươi."

"Áo, nhiều Tạ tiên sinh chỉ giáo."

Ngư công tử nghe vậy trong lòng khá là cảm kích, thế nhưng hắn nhìn về phía Tuân Úc sau đó nhưng há hốc mồm, giờ khắc này Tuân Úc đang bị một đoàn công tử bột môn vây quanh, chính mình thật có thể chen vào sao?

"Không nên nóng lòng, hiện tại đi vào, Văn Nhược có thể không thời gian cùng ngươi giao lưu, cũng chỉ có thể qua loa ngươi một phen. Đợi được khi không có ai, ta lại đơn độc dẫn ngươi đi thấy hắn."

"Vâng, tiên sinh."

Thời khắc này, mỡ bò xem Quách Gia ánh mắt thay đổi, không còn là tôn sùng, mà là tôn kính phát ra từ nội tâm, người nào sẽ vì ngươi như vậy chu đáo cân nhắc đây?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 0082 xung đột bạo phát, đấu đá

: 0081 xung đột bắt đầu, ra trận ← chương tiết danh sách → : 0083 xung đột tăng lên, nguy cấp

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngao Thế cửu trùng thiên, cực linh Hồn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, tức cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Viên Bản Sơ, ngươi có ý gì? Chẳng lẽ cho rằng dựa vào hai cái vũ nhân liền có thể áp bức chúng ta? Ta Hoàng Phủ gia tộc cũng không sợ ngươi."

Nói chuyện chính là Hoàng Phủ kiên thọ, Hoàng Phủ Tung tướng quân nhi tử, vũ nhân gia tộc tính khí đều là càng nóng nảy, nổi giận lên cũng là liều mạng.

"Viên Bản Sơ, chẳng lẽ ngươi muốn ở tề phượng các động võ? Hừ, muốn đánh thì đánh, ta Chu gia cũng là vũ nhân xuất thân, không có gì đáng sợ."

Lần này đứng ra chính là Chu Tuấn tướng quân nhi tử, chu hạo cùng chu phù. Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn cùng chung chí hướng, đều là kiên định bảo đảm Hoàng đảng, vì lẽ đó hai người nhi tử cũng cực kỳ thân cận, dần làm bạn tốt, gần nhau giúp đỡ.

"Đến a, Viên Bản Sơ, để ta nhìn ngươi một chút ngươi đến tột cùng lợi hại bao nhiêu."

Thứ tư đứng ra chính là Công Tôn Toàn, Liêu Tây nơi sinh ra hắn làm người ngay thẳng, tính tình nóng nảy, có một cổ một bên dân hung ác, hơn nữa võ nghệ bất phàm, là cái không sợ trời không sợ đất.

"Đánh thì đánh!"

"Đến chiến a!"

"Chính là làm, không muốn tưng!"

"..."

...

Viên Thiệu cười lạnh xem ở công tử bột môn trong mắt thành thói nhượng cùng mềm yếu, bọn họ đều cho rằng Viên Thiệu là sợ, không dám cùng nhiều như vậy người đối nghịch, vì lẽ đó bọn họ càng là không chút khách khí địa đứng ra khiêu khích Viên Thiệu.

Trong lúc nhất thời đứng ra công tử bột lại so với vừa bắt đầu còn nhiều hơn.

Viên Thiệu sắc mặt từ trắng trở nên đỏ, do hồng biến tử, những người này an dám đối xử với mình như thế, lẽ nào người nhiều hơn mình liền không làm ra tay?

Về mặt hắn càng ngày càng dữ tợn, vốn là gương mặt tuấn mỹ giờ khắc này đã đến đáng sợ mức độ, chính mình lúc nào chịu đến quá như vậy khiêu khích?

Không thể nhịn được nữa, không cần nhịn nữa, Viên Thiệu rốt cục bạo phát.

"Nhan Lương, Văn Sú, cho ta giáo huấn hắn một trận, cho hắn biết khi nào nên mở miệng, khi nào không nên mở miệng."

Viên Thiệu chỉ người chính là Hoàng Phủ kiên thọ, hắn muốn đem này cái thứ nhất đứng ra người mạnh mẽ thu thập một phen, nói cho ở đây công tử bột môn ai mới phải nơi này sự người.

Đừng xem Viên Thiệu động tác này lỗ mãng, kỳ thực hắn cũng là có cân nhắc, bây giờ khung cảnh này nếu như mình tiếp tục thoái nhượng, tất nhiên sẽ trở thành thiên hạ sĩ trong tộc trò cười.

Vì lẽ đó bất luận làm sao, hần đều muốn biểu hiện mình cứng rắn một mặt chấn nhiếp mọi người, chỉ có như vậy ngày hôm nay mới có thể bình yên vượt qua.

Sở dĩ lựa chọn Hoàng Phủ Kiên Thọ cũng là có nguyên nhân, người này võ tướng thế gia xuất thân, vào hôm nay những con nhà giàu này trong xem như là võ nghệ cao cường, nhưng tuyệt đối không phải Nhan Lương, Văn Sú đối thủ, nếu như đánh bại cái này công tử bột trong cao thủ, là có thể càng tốt mà đã kích công tử bột môn khí thế.

Càng quan trọng chính là, Hoàng Phủ Kiên Thọ dù sao cũng là vũ nhân, trong đầu không có văn sĩ nhiều như vậy lo lo nhiều, chỉ cần khiêu khích hần, hần nhất định sẽ một mình nghênh chiến, mà sẽ không gây nên hết thảy công tử bột cùng đi ra chiến.

Mà chỉ cần hần dám một mình xuất chiến, liền rơi vào rồi Viên Thiệu ý tưởng, hôm nay hết thảy đều không cần lo lắng.

Vừa dứt lời, Nhan Lương, Văn Sú liền xông ra ngoài.

Hần hai kỳ thực so với Viên Thiệu càng uất ức, chủ nhục thân chết, trung thành tuyệt đối hần hai canh là không thể chịu đựng Viên Thiệu chịu đến khiêu khích.

Đặc biệt là mấy ngày nay, chủ công mình to lớn nhất đối thủ Viên Thuật ra tận danh tiếng, mà làm náo động phương thức chính là dựa vào hần ái tướng Kì Linh. Điều này làm cho Nhan Lương, Văn Sú càng là đố kỵ đến phát điên.

Đều là vũ nhân, hần hai tự tin chính mình so với Kì Linh mạnh hơn nhiều. Văn không có đệ nhất, võ không có đệ nhị, bọn họ làm sao có thể khoan nhượng Kì Linh cướp đoạt Lạc Dương đệ nhất dũng tướng tên tuổi.

Mà bây giờ đúng là bọn họ triển phát hiện mình mạnh mẽ vũ lực cơ hội, bọn họ làm sao có thể buông tha.

"Nha a!"

Một bên khác Hoàng Phủ Kiên Thọ cũng không hổ là Hoàng Phủ Tung tướng quân nhi tử, tay hạ thấp cũng là có chân thực công phu, mặc dù đối với diện hai người nhìn qua cực kỳ hung mãnh, nhưng hần không uly kỳ tí nào.

Thân hình hần đứng thẳng, trạm tư như tùng, nắm bảo kiếm trong tay, chuẩn bị bất cứ lúc nào ứng chiến.

"Ca ca, ngươi mà lui ra, ta một người là có thể trừng trị hần."

Nhan Lương, Văn Sú xác thực là có anh hùng hào kiệt khí khái, nhìn thấy đối diện chỉ có một người, mà huynh đệ mình hai là hai người, hay là cảm thấy hai đánh một không công bằng, cũng hay là cảm thấy hai đánh một đánh thắng cũng không vẻ vang, Văn Sú dĩ nhiên Nhượng Nhan Lương tránh lui qua một bên.

"Nhanh lên một chút, không muốn làm lỡ chúa công sự tình."

Nhan Lương nghe vậy, trực tiếp ôm kiếm đứng ở một lần, mặt không hề cảm xúc, khẩu khí bình thản căn dặn một câu.

Lời này từ Nhan Lương trong miệng nói ra là bình thản, nhưng nghe đến Hoàng Phủ Kiên Thọ trong tai nhưng là nổi giận.

Các ngươi có ý gì? Ta là nhà ngươi sát vách a miêu a cầu, tùy ý là có thể đánh bại sao?

"Làm càn, bọn ngươi lại dám không đem ta để ở trong mắt, hôm nay ta liền để cho các ngươi mở mang Hoàng Phủ gia lợi hại!"

Leng keng ——

Hần hét lớn một tiếng, rút ra bản thân trường kiếm liền tiến lên nghênh tiếp, bước chân của hần nhanh chóng mà lại không mất vững vàng, trường kiếm nhẹ nhàng vung vẩy bên trong rồi lại kín kẽ không một lỗ hổng địa bảo vệ trên người mình hết thảy nhược điểm.

Hoàng Phủ Kiên Thọ quả nhiên bất phạm, phạm là có chút nhãn lực người đều có thể nhìn ra Hoàng Phủ Kiên Thọ lợi hại.

"Hoàng Phủ huynh cố lên, đánh đổ hai tên khốn kiếp kia!"

"Hoàng Phủ huynh cố lên, thắng sau khi ta mời ngươi ăn một tháng anh hùng lẩu!"

"Hoàng Phủ huynh cố lên, nếu như thắng, lần trước nợ ngươi bạc ta cho gấp đôi."

"Hoàng Phủ huynh cố lên, chỉ cần ngươi thắng, ta liền đem ta tốt nhất thị thiếp mượn một mình ngươi nguyệt."

"Hoàng Phủ huynh cố lên, nếu như ngươi thắng, ta đem mình làm thị thiếp cho ngươi mượn một tháng

."

"..."

Công tử bột môn nhìn thấy Hoàng Phủ Kiên Thọ khí thế, toàn đều trở nên hưng phấn, dồn dập trợ uy cổ lên, có thể làm cho Viên Thiệu ăn cái biệt cũng là bọn họ phi thường tình nguyện nhìn thấy sự tình.

Một bên vùng kiếm như cầu vồng, có cả sảnh đường công tử bột cổ lên; một bên không có một chút nào đẹp để động tác, chỉ là thô bạo địa xung phong, cũng không có người ủng hộ. Hai đối lập so với, Văn Sứ trước khí thế trên thua một đoạn dài.

Chỉ tiếc, những này đều cùng thực lực không quan hệ.

Leng keng ——

Ánh kiếm hóa thạch trong lúc đó, Hoàng Phủ Kiên Thọ vũ ra mấy lộ kiếm hoa va vào Văn Sứ Lực Phách Hoa Sơn, phun tung toé ra linh tinh đốm lửa.

Sau đó, Văn Sứ vững vàng mà đứng ở nơi đó, không có một chút nào không khỏe, mà Hoàng Phủ Kiên Thọ liền lùi lại ba bước, hổ khẩu cũng chấn động đến mức tê dại, cầm kiếm đều có chút miễn cưỡng.

Rất hiển nhiên, vừa nãy cái kia một đòn, cao thấp lập hiện, Hoàng Phủ Kiên Thọ thua, hơn nữa thua rất thảm.

"Làm sao có khả năng?"

Hết thấy công tử bột đều là trọn mắt ngoác mồm, phát sinh không thể tin tưởng âm thanh.

"Làm sao có khả năng?"

Hoàng Phủ Kiên Thọ chính mình cũng là không thể tin được mà xem trường kiếm trong tay, chính mình thua? Bại bởi một hạng người vô danh?

"Ồi chao nha!"

Thẹn quá thành giận, Hoàng Phủ Kiên Thọ hét lớn một tiếng, lần thứ hai xung kích tới, lần này, hấn không có và hề văn so đấu sức mạnh, mà là so với chiêu thức.

Hấn tin tưởng, gia tộc đời đời tương truyền võ kỹ tuyệt đối có thể cứu vãn chính mình về sức mạnh nhược thế.

Nhưng mà, hấn vẫn là cả nghĩ quá rồi.

Chỉ là mười chiêu, vền vẹn mười chiêu, hấn liền rơi vào lại phong, hoàn toàn bị áp chế.

Hoàng Phủ Kiên Thọ cái trán chảy mồ hôi, gò má căng thẳng, lông mày sâu sắc nhăn lại, lại như thế tiếp tục đánh, chính mình sống không qua mấy chiêu.

"Chu Hạo huynh, chu phù huynh, giúp ta!"

Bất đắc dĩ, Hoàng Phủ Kiên Thọ chỉ có thể hướng về bạn tốt cầu viện.

Làm bạn tốt, chu Hạo, chu phù tự nhiên việc nghĩa chẳng từ.

Chỉ tiếc, bọn họ quên còn đứng ở một bên Nhan Lương, sẽ dễ dàng thả bọn họ quá khứ sao?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 0083 xung đột tăng lên, nguy cấp

: 0082 xung đột bạo phát, đấu đá ← chương tiết danh sách → : 0084 xung đột thăng cấp, âm mưu

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, tức cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Còn có ai muốn tới khiêu chiến một hồi ta ái tướng sao? Cứ đi lên, ta thỏa mãn các ngươi!"

Viên Thiệu liếc nhìn một chút nằm trên đất vỗ về ngực Hoàng Phủ Tung cùng chu hạo, chu phù hai huynh đệ. Trong lòng tràn đầy đắc ý, chính mình hai tên ái tướng cũng thật là cho mình mặt dài.

"Nếu là không dám, liền không nên ở chỗ này ăn nói ngông cuồng! Muốn trạm liền chiến, không muốn phí lời."

Nhìn thấy còn có mấy cái rục rà rục rịch rồi lại đầy mặt sợ hãi công tử bột nhìn mình chăm chăm, Viên Thiệu mặt mày lơ đãng liếc một hồi Nhan Lương, Văn Sứ hai người, ý đang cảnh cáo bọn họ: Đi ra trước trước tiên suy nghĩ một chút hậu quả.

Lúc này Viên Thiệu đắc ý cực kỳ, như vậy không ổn tình cảnh lại bị chính mình nhẹ như mây gió địa hóa giải.

Trước công tử bột môn quân tình kích kháng, nếu là bọn họ đồng loạt ra tay, đừng nói mình, coi như là thúc phụ Viên Ngỗi cũng tất nhiên tay chân luống cuống.

Nhưng là chính mình lập tức đem mâu thuẫn tiêu điểm đặt ở Hoàng Phủ kiên thọ cùng anh em nhà họ Chu trên người, thông qua đá kích bọn họ kinh sợ hết thảy công tử bột.

Cho tới bị thương Hoàng Phủ kiên thọ cùng anh em nhà họ Chu sao, xác thực là có chút phiền toái nhỏ, thế nhưng bây giờ triều cục ổn định, võ tướng không có đất dụng võ, Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn cũng không bị Hán linh đế coi trọng, mong muốn phiền phức có thể tiếp thu.

"Ha ha ha... Nếu đại gia đều không nói lời nào, ta sẽ phải làm ta chuyện của chính mình."

Nhìn mọi người giận mà không dám nói gì đáng vẻ, Viên Thiệu trong lòng vô cùng đắc ý. Thời khắc này hắn đột nhiên có chút ước ao lên Viên Thuật đến, hắn tuy rằng xuân, thế nhưng làm người bá đạo kiêu căng, từ không cần cân nhắc quá nhiều, sống được thực sự là thích ý cực kỳ a!

Mà chính mình đây, những năm này vì thu được phụ thân và thúc phụ niềm vui, đó là nằm gai nếm mật, chịu nhục, vẫn ngọt ngọt chân thực chính mình, sống được cỡ nào khổ cực a!

Viên Thiệu trong lòng biết, giờ khắc này chính mình nên thấy đỡ thì thôi, mang theo Nhan Lương, Văn Sứ rời đi, mới có thể sử dụng tốt nhất địa tiêu trừ lần này ảnh hưởng bất lợi.

Thế nhưng trong lòng hắn nhưng có một thanh âm ở nói cho hắn: Ngược lại sự tình cũng đã như vậy, không bằng tùy hứng đến cùng, điên cuồng đến cùng đi! Những năm này nhẫn nại đến khổ cực như vậy, hà không phóng túng một lần?

Ngược lại nhiều nhất cũng là ra chút vấn đề nhỏ, sẽ không có đại sự.

Một khi trong lòng có loại ý nghĩ này, liền cũng lại áp chế không xuống đi tới.

"Nhan Lương, Văn Sứ, mời tới đến oanh nhi cô nương, về nhà!"

Hắn dĩ nhiên là phải làm hết thảy công tử bột trước mặt, mạnh mẽ mang đi đến oanh nhi.

Một xưa nay câu nệ thủ củ người khởi xướng phong đến, lại như vậy địa liều mạng!

*****

Lúc này đến oanh nhi hoảng rồi, Tam tỷ hoảng rồi, liền ngay cả Quách Gia chính mình cũng hoảng rồi.

Sự tiến triển của tình hình dĩ nhiên cùng Quách Gia ý tưởng có rất lớn ra vào.

Hắn nghĩ tới Viên Thiệu sẽ mang theo người làm xuất hiện ở đây, đại náo tề phượng các.

Hắn nghĩ tới công tử bột môn sẽ bởi vì Viên Thiệu nói năng lỗ mồm mà nộ lên phản kích.

Hắn cũng nghĩ đến Viên Thiệu sẽ thẹn quá thành giận, phái ra người làm cùng công tử bột môn đấu đá. Thảng, Viên Thiệu thấy đỡ thì thôi rồi đi; phụ, Viên Thiệu tự nhiên không làm gì được đến oanh.

Nhưng là hắn không nghĩ tới Viên Thiệu lại sẽ điên cuồng như thế, hoàn toàn không để ý tới mình bình thường xây dựng hiền lương tên, cũng không để ý chọc giận hết thảy thế gia đại tộc con cháu.

Quách Gia lúc này có chút mộng, này không phải Tam Quốc Diễn Nghĩa trong Viên Thiệu, cũng không phải Tam quốc chí trong Viên Thiệu, cùng bất kỳ một quyển sách trong Viên Thiệu đều không giống nhau.

Đây là hắn bất ngờ.

Bởi vì quá đáng tự tin, hẳn liền một người trợ giúp đều không mang, nếu là Diễm Vi, Cao Thuận, Từ Hoàng có một người ở đây, cũng có thể ngăn trở Nhan Lương, Văn Sú trong một vị, làm sao đến mức rơi vào như vậy hoàn cảnh.

Nhưng mà vào lúc này, hối hận không có tác dụng, tự trách cũng vô dụng, hiện tại hẳn duy nhất có thể làm chính là đứng ra.

Chính mình hứa hẹn, cho dù chết cũng muốn làm đến.

Chính mình phạm sai, coi như là quỷ cũng phải thừa gánh trách nhiệm.

Tuyệt không thể để cho Tam tỷ cùng đến oanh nhi hai cô gái chịu đựng chính mình sai lầm mang đến hậu quả xấu.

"Đứng lại, nếu là muốn mang đi đến oanh nhi nhỏ tỷ, trước tiên quá cửa ải của ta."

Quách Gia rút ra bội kiếm, dứt khoát kiên quyết địa đứng ở trước võ đài mới, mang theo thấy chết không sờn mục chỉ nhìn Nhan Lương, Văn Sú.

"Công tử, không được!"

Một viên vừa rơi vào bất lực tâm đột nhiên nắm lấy hi vọng, đến oanh nhi mỹ lệ hai mắt vô thanh vô tức nước mắt chảy xuống, ướt khăn che mặt của nàng.

Giờ khắc này trong lòng nàng đau khổ, cảm thán cuộc đời mình bi thảm, nhưng lại vui mừng cực kỳ, đời này gặp gỡ Quách công tử nam nhân như vậy, đáng giá.

"Quách công tử, vốn là chuyện của chính ta, không thể để cho người chịu đựng."

Xưa nay đều không cùng nam nhân có tiếp xúc thân mật đến oanh nhi lại không e dè địa từ phía sau lưng nắm lấy Quách Gia ống tay áo, muốn cho hắn đi ra.

Chỉ tiếc nàng chỉ là cái nữ tử, làm sao so với được với nam nhi khí lực, Quách Gia không chút nào nhúc nhích.

"Chuyện như vậy, liền giao cho nam nhân, nam nhân ngã xuống trước, không tới phiên nữ nhân chịu khổ. Nữ nhân, nên trốn ở nam nhân phía sau!"

Quách Gia cũng không quay đầu lại, chỉ là nắm lên đến oanh nhi cánh tay, nhẹ nhàng đem nàng đẩy lên phía sau mình, hoàn toàn địa bảo vệ lại đến.

Giờ khắc này đến oanh nhi trong lòng xúc động, Quách Gia giản dị tự nhiên, nhưng đầy rẫy đại nam tử chủ nghĩa tinh thần. Nếu là nàng bình thời nghe thấy vậy xem thường nữ nhân tất nhiên mở miệng phản kích, nhưng là thời khắc này, nàng đột nhiên cảm thấy thật hạnh phúc, cảm thấy có như vậy một người đàn ông bồi tiếp chính mình cũng không uổng công đời này.

"Đến đây đi, Nhan Lương, Văn Sú, chẳng lẽ là không dám cùng ta chém giết? Làm sao chậm chạp không dám lên trước?"

Nhan Lương, Văn Sú không dám lên trước?

Đương nhiên không phải, hai người bọn họ tự phụ võ nghệ cao cường, sợ quá ai?

Chỉ là hẳn hai trước dễ dàng từng trị Hoàng Phủ kiên thọ mấy người, cho rằng hết thấy vũ nhân đều sợ.

Nhưng không nghĩ tới ở đây nhiều như vậy vũ nhân không dám ra tay, trái lại là một thứ sinh yếu đuối đứng đây.

Hắn không sợ chết sao?

Được rồi, nhìn dáng vẻ của hắn thật giống thật không sợ chết, hẳn không chỉ có đứng ra, hơn nữa còn chủ động khiêu khích.

Cũng không phải Nhan Lương, Văn Sú không dám giết hắn, mà là hắn câu nói kia xúc động bọn họ.

Nữ nhân, liền nên trốn ở nam nhân sau lưng.

Hai người bọn họ đều là thành thân, có thể tử, nhưng là vì sự nghiệp của chính mình, rời xa quê hương, đem thân tử nhi nữ ở nhà trong một mình bị khổ. Nghĩ tới đây, trái tim của bọn họ là hơi cay đắng, hối hận cùng tán thành.

Cái này tay trái gà không chặt nam tử là cái nam nhân có tình có nghĩa, trị cho bọn họ tương giao. Chỉ tiếc, song phương lập trường đối lập.

"Vị công tử này, chúng ta khâm phục cách làm người của ngươi. Ngươi tránh ra, huynh đệ chúng ta hai không muốn làm khó ngươi."

"Trong tự điển của ta chỉ có chết, không có tránh ra!"

Ngữ khí kiên quyết, Quách Gia từng chữ từng chữ, như chặt đinh chém sắt.

Ở đây công tử bột môn nhìn Quách Gia đáng vẻ, không ít người mặt đỏ tới mang tai lên, Quách Gia một người thư sinh đều có thể đứng ra đến bảo vệ đến oanh nhi, mà chính mình những người này bình thường tự xưng là đến oanh nhi người theo đuổi, nhưng liền một câu nói đều không nói ra được, biết bao địa mặt mặt.

"Người..."

Nhan Lương, Văn Sú nổi giận đùng đùng, há mồm muốn quát lớn Quách Gia, hai người bọn ta muốn buông tha người, người nhưng muốn tìm chết.

Thế nhưng hán hai há hốc mồm "Người" nửa ngày, nhưng nói không ra bất kỳ quát lớn đến, Quách Gia việc làm thật sự có ở đâu là không đúng sao?

Không có, nếu là thay cái lập trường, phỏng chừng Nhan Lương, Văn Sú chính mình cũng sẽ làm như vậy.

Tự điển? Món đồ gì?

Viên Thiệu không để ý, thế nhưng hán nhưng nhận ra Quách Gia trong tay thanh kiếm kia, đó là Viên Thuật kiếm.

"Người là ai?"

"Được không thay tên, ngồi không đổi họ, Quách Gia, Quách Phụng Hiếu là vậy!"

Nhắc tới cũng buồn cười, Quách Gia trận này mưu tính chính là vì đối phó Viên Thiệu, mà Viên Thiệu trước cũng đối phó quá Quách Gia, nhưng là hán hai nhưng chưa từng gặp mặt, hồ không quen biết.

Thế nhưng giờ khắc này Quách Gia cũng không có ý định lảng tránh cái gì, ngược lại đều đến lúc này, còn sợ gì đây?

"Rất tốt, nguyên lai người chính là Quách Gia, ta đang muốn tìm người đây, nếu chính người xuất hiện, cũng đỡ phải ta phiền phức."

"Nhan Lương, Văn Sú, giết hán!"

Người không có nghe lầm, Viên Thiệu nói không phải giáo huấn hán, cũng không phải bắt hán, mà là giết hán.

Một hàn môn học sinh chết sống, Viên Thiệu không một chút nào quan tâm

*****

Toàn trường tất cả mọi người cũng không phát hiện, Tuân Úc bên người một vị nam tử lạng yên không một tiếng động địa chuồn ra tề phượng các, không biết đi nơi nào.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 0084 xung đột thăng cấp, âm mưu

: 0083 xung đột tăng lên, nguy cấp ← chương tiết danh sách → : 0085 xung đột tiếp tục, chiến đấu

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Viên Bản Sơ, người làm càn, ta liền không tin người dám ở này giết người."

Có thể ngay đầu tiên vì Quách Gia đứng ra tự nhiên là Tuân Úc, mà Tuân Du tự nhiên cũng sẽ cùng chính mình thúc phụ duy trì tương đồng lập trường.

"Tuân Văn Nhược, Tuân công đạt, ta khuyên các người hai không muốn quản việc không đâu. Ta xem ở Tuân gia trên mặt không cùng các người tính toán, nhưng là nếu như các người nhất định phải chọc ta, ta cũng có thể một cước đá văng hai người các người. Chỉ bằng các người vũ lực, ha ha... Chuyện cười!"

Đây thật sự là cái kia hùng bá Bắc Phương bá chủ Viên Thiệu sao? Hắn làm sao có khả năng như vậy đến điên cuồng?

Quách Gia mặt không hề cảm xúc, nhưng trong lòng lại càng ngày càng là mê hoặc, không đúng, khẳng định có chỗ nào không đúng!

Bất luận làm sao, một có thể trở thành là Hán chưa to lớn nhất chư hầu kiêu hùng tuyệt đối không phải tâm kế, lòng dạ đơn giản như vậy người.

Đến cùng là nơi nào gặp sự cố?

"Viên Bản Sơ, người..."

Luận võ lực, Tuân Úc cùng Tuân Du xác thực không được, lại như là tú tài gặp quân binh, khẩu tài cho dù tốt lúc này cũng vô dụng.

"Văn Nhượng, công đạt xác thực không được, không biết ta có thể hay không?"

Ngay ở Viên Thiệu đặc ý phi phạm thời gian, một trung khí mùi phần thanh âm vang lên. Theo thanh âm này, một cái vóc người không cao, sắc mặt ngăm đen thanh niên đứng dậy.

Hắn biểu hiện mang cười, còn cầm rượu lên tôn ném thử một miếng rượu ngon, rung đùi đặc ý đi tới sân khấu trước mặt, sau đó trực tiếp nheo mắt lại, căn bản cũng không có đem Nhan Lương, Văn Sứ để ở trong mắt.

"Mạnh Đức, ngươi muốn ngăn ta?"

Không sai, cái này hắc diện thanh niên chính là Tào Tháo, không nên quên, Tào Tháo nhưng là đến oanh nhi trung thực fans.

Trước sở dĩ không ra, là bởi vì cảm giác mình không cần thiết đi ra, nhưng hắn không nghĩ chuyện sẽ phát triển đến nước này, Viên Bản Sơ điên rồi sao?

"Bản sơ, làm nhiều năm bạn tốt, nghe ta một lời khuyên, trở về đi thôi, ngươi hôm nay làm được quá phận quá đáng!"

Tào Tháo cùng Viên Thiệu, từ nhỏ đã là bạn tốt, đồng thời từng làm rất nhiều chuyện hoang đường, cảm tình cực kỳ thâm hậu. Như tình huống như vậy, Tào Tháo chung quy không đành lòng Viên Thiệu như vậy ly kinh bạn đạo, vẫn là tận tình khuyên nhủ địa khuyên hắn thu tay lại.

"Bạn tốt? Ngươi như còn coi ta là thành bạn tốt, liền không muốn cản ta."

Nhưng mà Viên Thiệu căn bản nghe không tiến vào Tào Tháo khuyên cáo.

"Không muốn cản ngươi, ngươi có biết ngươi hiện tại đang làm gì? Ngươi có phải là điên rồi?"

Tào Tháo trên mặt hồ hững hờ cực biến mất rồi, đã biến thành một bộ vô cùng đau đớn đáng vẽ, này vẫn là năm đó hăng hái, lòng ôm chí lớn Viên Thiệu sao?

"Ta đương nhiên biết ta đang làm gì, là ngươi, là ngươi cái này tự xưng bạn tốt căn bản không hiểu ta tâm!"

Viên Thiệu nhìn thấy Tào Tháo vẻ mặt thống khổ, chính mình cũng kích động lên, biểu hiện hơi có chút phát điên.

"Ta không hiểu ngươi?"

Tào Tháo một mặt kinh ngạc cùng không rõ, ta không biết Viên Thiệu? Làm sao có khả năng? Chúng ta nhưng là bằng hữu tốt nhất a!

"Ngươi đương nhiên không hiểu ta! Ngươi là Tào gia con trai trưởng, hắn Viên Thuật cũng là Viên gia con trai trưởng, chỉ có ta Viên Bản Sơ là cái con thứ. Các ngươi những này trời sinh muốn kế thừa gia nghiệp người làm sao hiểu được một con thứ thống khổ cùng gian nan."

Viên Thiệu thu lại không được, lại đem bình thường ngâm miệng không nói chuyện đề tài nói ra, sắc mặt thống khổ, rơi lệ không ngừng, xem ra vô cùng điên cuồng.

"Ta ta "

Tào Tháo nói không ra lời, nhiều năm như vậy, hắn cũng không nghĩ tới Viên Thiệu thì ra là như vậy quan tâm cái này con thứ thân phận, nói vậy hắn xưa nay đều không giống bề ngoài biểu hiện như vậy rộng rãi, mà là vẫn ở vào trong thống khổ đi.

"Làm sao? Nói không ra lời? Ha ha "

"Bản sơ, bất kể như thế nào, ngươi ngày hôm nay cũng phải thu tay lại, ngươi làm như vậy là tự hủy Trường Thành a!"

"Ta mặc kệ, ta chính là muốn làm cản một hồi!"

Viên Thiệu khóc ròng ròng, một hồi này chỗ nào còn có bình thường hiền minh tự đặt đáng vẽ, trái lại khóc đến như đứa bé.

Giờ khắc này, rất nhiều công tử bột đều cảm khẫu, bởi vì bọn họ cũng là trong gia tộc con thứ, rất có thể hiểu được Viên Thiệu cảm thụ, như là Thuận Vu quỳnh, khiên chiêu, Triệu Duệ chờ người, đều là cảm động lấy.

Đương nhiên cũng có thật nhiều người khịt mũi con thường, đem Viên Thiệu xem là kẻ ngu si, như là Công Tôn Toàn, Cố Ung cùng với các gia tộc con trưởng đích tôn.

"Bản sơ, không thể như vậy a, ngươi sẽ phá hủy chính mình cả đời này!"

Tào Tháo còn muốn tiến hành cuối cùng khuyên can, nhưng là lúc này Viên Thiệu đúng là cái gì đều nghe không tiến vào.

"Không muốn phí lời, Mạnh Đức. Ngày hôm nay ngươi chỉ có hai cái lựa chọn, hoặc là không cần lo, hoặc là từ đây chúng ta một đao cắt đứt, lại không có bất luận cái gì giao tình."

"Bản sơ, ngươi "

Tào Tháo một mặt thống khổ, hắn không nghĩ tới Viên Thiệu sẽ nói ra những lời này, nhiều như vậy năm cảm tình liền không đáng nhắc tới sao?

"Nói, ngươi lựa chọn thế nào?"

Viên Thiệu căn bản chưa cho Tào Tháo cơ hội nói chuyện.

"Ta muốn ngăn dưới ngươi!"

Tào Tháo song quyền nắm chặt, hàm răng khê run, gò má sâu sắc nhăn lại, thế nhưng cắn răng một cái sau khi, vẫn là lựa chọn đúng Viên Thiệu phía đối lập.

Tuy rằng giờ khắc này xem ra vô tình, thế nhưng Tào Tháo đáy lòng vẫn là vì Viên Thiệu, hắn muốn ngăn trụ Viên Thiệu, tận lực giảm nhỏ hấn ngày hôm nay sai lầm.

"Ha ha ha được, rất tốt! Tào Mạnh Đức, từ đây ngươi và ta gặp lại không quen biết, mười năm bạn tốt một buổi thành người qua đường."

Không đúng, có vấn đề, tuyệt đối có vấn đề!

Quách Gia trong lòng nổi băn khoăn càng to lớn hơn, Viên Thiệu trên mặt vẻ mặt chân thực, thế nhưng Quách Gia nhưng càng ngày càng cảm thấy không đúng.

Liền vì phát tiết bất mãn trong lòng, cùng Tào Tháo đoạn tuyệt quan hệ, đắc tội rất nhiều công tử bột, coi như là kẻ ngu si cũng làm không được chuyện như vậy.

Viên Thiệu sẽ không bằng kẻ ngu si sao? Đương nhiên không thể!

"Có điều, ngươi đừng tưởng rằng mấy người các ngươi người là có thể ngăn lại ta. Nhan Lương, Văn Sứ, giết Quách Gia."

Đừng xem Viên Thiệu ở bề ngoài nguy trang đến mức thâm trầm như vậy, bi thương, kỳ thực hấn giờ phút này trong lòng có tính toán khác.

Ở công tử bột môn xem ra, Viên Thiệu là trong lòng thống khổ, muốn phát tiết một phen, thế nhưng trên thực tế, hấn chỉ là phải trừ hết Quách Gia mà thôi, kiên quyết muốn phải trừ hết Quách Gia.

Nguyên bản Viên Thiệu cũng là muốn muốn cùng Quách Gia cài đặt quan hệ, dù sao Quách Gia cùng Tuân Úc quan hệ vô cùng tốt, liên lụy Quách Gia, là có thể nhiều thân cận Tuân Úc.

Chỉ tiếc, hấn cái kia ngu xuẩn cuồng ngạo đệ đệ Viên Thuật lần này lại đoạt hấn trước tiên, trước tiên cùng Quách Gia liên hợp lại cùng nhau, hơn nữa quan hệ nhìn qua rất tốt.

Có mấy người, nếu như không có thể cho mình sử dụng, như vậy cũng tuyệt đối không thể lưu lại cho người khác.

Huống hồ là Quách Gia như vậy người thông minh, hấn cùng Tuân gia quan hệ vô cùng tốt, hơn nữa có người nói gần nhất vẫn cùng Hán linh đế tâm phúc Kiên Thạc liên lụy quan hệ.

Người như vậy nếu là đến Viên Thuật trong tay, đối với sự uy hiếp của chính mình quá lớn.

Đã như thế, không bằng thừa dịp hấn vẫn không có có thành tựu trước tiên ngoại trừ hấn.

*****

Không ai biết, kỳ thực chuyện này từ đầu tới đuôi đều chỉ là Viên Thiệu kế hoạch.

Hấn cố ý dẫn dắt đến oanh nhi cùng Tam tỷ hướng về Quách Gia cầu cứu, chỉ là vì đem Quách Gia dẫn vào cái tròng.

Chỉ là hấn không nghĩ tới, cái này Quách Gia quả thật có bản lĩnh, lại triệu tập đến nhiều như vậy công tử bột, thiếu một chút để cho mình thành chứng thi chi.

Mà trước hấn ở tề phượng các biểu diễn cái kia tất cả, có điều là che lấp thí nghe, không để cho người khác phát hiện hấn chân thực ý đồ thôi.

Làm bộ là bị Viên Thuật kích thích không tỉnh táo, làm bộ đối phó ở đây công tử bột môn, làm bộ muốn dẫn đi tới oanh nhi, làm bộ không quen biết Quách Gia

Bây giờ, nên làm đều làm, chỉ kém bước cuối cùng, diệt trừ Quách Gia, liền hết thấy đều thành công.

Hấn tin tưởng, diệt trừ một vẫn không có thành bất kỳ khí hậu Quách Gia, chính mình sẽ không phạm quá nhiều tội lỗi, nhiều nhất chính là bị trách phạt mà thôi, này dù sao cũng tốt hơn sau đó Quách Gia giúp đỡ Viên Thuật đánh bại chính mình tốt lắm rồi.

Cỡ nào thâm trầm tâm kế, liền vì diệt trừ Quách Gia, Viên Thiệu lại làm nhiều như vậy chuẩn bị, chính là vì để người ngoài xem ra chính mình là bị Viên Thuật kích thích địa làm choáng váng đầu óc.

Cho tới đến oanh nhi cùng Tam tỷ, chỉ là Viên Thiệu mỗi câu thôi, hấn căn bản không để ý các nàng.

Vì tương lai chủ nhà họ Viên, tất cả những thứ này đều là đáng giá.

*****

Hấn là ở chiêm đối với mình, thời khắc này Quách Gia rất cực ý thức được cái gì.

Viên Thiệu trong miệng đã là lần thứ hai nói ra "Giết Quách Gia", hơn nữa ngữ khí kiên quyết, tựa hồ dự mưu đã lâu.

Viên Thiệu làm nhiều như vậy lại chỉ là vì giết chết chính mình, nguy hiểm thật ác để tâm, Tốt thâm độc mưu tính!

... ..

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0085 xung đột tiếp tục, chiến đấu

: 0084 xung đột thăng cấp, âm mưu ← chương tiết danh sách → : 0086 xung đột tiếp tục, Nhan Lương thực lực

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Mà giờ khắc này, Quách Gia đã không có thời gian suy nghĩ nhiều.

Nhan Lương, Văn Sú khí thế hùng hổ, đã giờ trường kiếm vọt lên.

Mặc dù bọn hấn đối với Quách Gia quan cảm không sai, nhưng cùng chứa công lợi ích so ra nhưng không đáng nhắc tới.

Nhan Lương, Văn Sú cũng là trung thành tuyệt đối, khẳng khẳng một mực địa cống hiến cho Viên Thiệu.

Tuân Úc, Tuân Du căn bản không có sức chiến đấu, Tào Tháo cùng Quách Gia tuy rằng có sức chiến đấu, nhưng là cùng Nhan Lương, Văn Sú so ra quả thực không đáng nhắc tới.

Ba chiều, không, có thể chỉ cần một chiều, Nhan Lương và hễ vẫn liền có thể giải quyết chiến đấu.

Tinh thể nguy cấp!

Vào lúc này, Quách Gia càng thêm nhớ nhung Điện Vi, Cao Thuận cùng Từ Hoảng, dù cho chi là xuân thể nhân ở đây cũng có thể cho hắn thêm một phần trợ lực.

Hối hận, chính mình thực sự là quá tự lớn. Tự cho là tính chính xác Viên Thiệu trong lòng, đem hết thầy đều nắm giữ ở ở trong lòng bàn tay, nhưng rơi vào Viên Thiệu cái tròng.

Suy nghĩ nhiều vô ích!

Đánh đi, cho dù là Nhan Lương, Văn Sứ như vậy nhất lưu chiến tướng cũng không thể để cho Quách Gia bỏ tay chịu trôi.

Chi có đứng chết, không có quỳ sinh.

"Chiến!"

Quách Gia phát sinh một tiếng rống giận trầm thấp, giờ kiếm đón nhận Nhan Lương.

Nhan Lương, Văn Sứ trong mắt loé ra một vẻ kinh ngạc, xưa nay không có một người ở gặp chính mình hai huynh đệ thực lực sau đó còn dám chủ động nghênh chiến, này Quách Gia cũng thật là không muốn sống sao?

Có điều ngay cả như vậy, cũng không đủ để hắn hai buông tha Quách Gia.

Hắn hai nhìn lại nhìn nhau, một cái ánh mắt giao lưu sau, Nhan Lương đón nhận Quách Gia, mà Văn Sứ nhắm phía Tào Tháo.

Văn Sứ ngăn lại Tào Tháo cũng không khó, Nhan Lương đối chiến Quách Gia càng là có ưu thế áp đảo.

"Ha ha ha... Phụng hiếu Tốt hào khí, ta Tào Mạnh Đức hôm nay liền cùng ngươi kẻ vai chiến đấu, đời này là đủ!"

Không thể không nói, khi còn trẻ Tào Tháo trong lòng hào hiệp khí rất thịnh.

Hắn đồng dạng bị Quách Gia chủ động nghênh chiến mà đánh động, trong lòng diễn sinh ra một luồng vô hạn hào khí, trường bào run lên, bá một tiếng rút ra trường kiếm, đón nhận Văn Sứ.

"Muốn chết, hai người này mãnh Hán tuy rằng thô bỉ, nhưng có thể đánh bại Hoàng Phủ kiên cùng anh em nhà họ Chu, há lại là hai người này người yếu có thể đánh bại."

Nói chuyện chính là Trương Ngọc, Thái úy Trương Ôn nhi tử, nhân cao thủ đề hắn từ trước đến giờ hung hăng càn quấy, càng là yêu thích lấy chế nhạo người khác làm vui.

(Thái úy Trương Ôn không phải sau đó Đông Ngô Tôn Quyền thủ hạ Trương Ôn, đây là hai người.)

"Rác rưởi, ngươi nếu là dám khiêu chiến liền lên đi, đừng ở sau lưng nói tiếng người xấu. Chính mình không dám nghênh chiến, còn muốn chế nhạo nghênh chiến người, thật không biết xấu hổ!"

Công Tôn Toàn đối với Quách Gia biết rõ son có hổ, thiên hướng Hồ Sơn hành dũng khí rất là khâm phục, hắn tính khí nóng nảy, tính tình ngay thẳng, hoàn toàn không để ý tới Trương Ngọc gia thế, mở miệng chính là nhục mạ.

"Công Tôn Toàn, một mình ngươi Liêu Tây lại bại gia tộc cũng dám cùng ta đối nghịch, ngươi có tin ta hay không tùy ý liền có thể phá đổ nhà ngươi?"

Trương Ngọc tự đại quen rồi, làm sao có thể khoan dung người khác trào phúng, lấy gia thế ép người cũng là hắn trước sau như một, bởi vì bản thân của hắn thực sự là không có cái gì có thể khoe địa phương.

"Ngươi xác thực có thể phá đổ nhà ta, thế nhưng ta giờ khắc này thì có thể làm cho ngươi máu tươi ba bước!"

Công Tôn Toàn không lùi một phân.

"Ngươi "

Trương Ngọc còn muốn phản kích, nhưng là Công Tôn Toàn rút ra nửa đoạn bảo kiếm hàn quang sáng láng, để hắn miệng run lập cập, căn bản nói không ra lời.

Leng keng ——

Leng keng ——

Kết quả là rõ ràng, Quách Gia tam lưu võ tướng thực lực, Tào Tháo cũng là so với Quách Gia hơi hơi khá một chút, hoàn toàn không thể là Nhan

Lương, Văn Sú loại này nhất lưu vô tướng đối thủ.

(ps: Tào Tháo vũ lực kỳ thực là không thấp. Sách sử bình luận hán khi còn trẻ phi ưng chó săn, mỗi ngày du hiệp phóng dăng, làm sao có khả năng không có một thân vũ lực kẻ bên người)

Tào Tháo liền lùi lại ba bước, vốn là ngấm đen bằng đều tràn ra một mảnh ửng hồng, hiển nhiên khí huyết chịu đến rất lớn ảnh hưởng.

Mà Quách Gia nhưng là lui ngũ bộ, dựa vào chân sau đạp địa mới ổn định thân hình, sắc mặt tái nhợt đỏ đến mức hết sức rõ ràng, cầm kiếm cái tay kia càng là khẽ run.

Tam lưu vô tướng cùng nhất lưu vô tướng chênh lệch quá to lớn, không phải dựa vào ý chí và niềm tin là có thể bù đắp.

Nhan Lương, Văn Sú trên mặt tất cả đều né qua vẻ khác lạ, Tào Tháo bọn họ là hiểu rõ, chúa công bạn tốt, có một thân nhìn được vũ lực.

Nhưng là cái này Quách Gia đây? Một nhìn qua gầy yếu trắng xám đến liền người bình thường cũng không bằng thư sinh, dĩ nhiên cũng có tam lưu vô tướng thực lực.

Dưỡng quốc tử lấy đạo, chính là giáo chi lục nghệ: Một viết ngũ lễ, hai viết sáu nhạc, ba viết ngũ xạ, bốn viết ngũ ngự, ngũ viết lục thư, sáu viết chín máy.

Đây chính là cổ đại quân tử lục nghệ nguyên do: Lễ, nhạc, xạ, ngự, thư, máy.

Vì lễ đó Hán triều đại đa số văn nhân đều là sẽ cưỡi ngựa cùng bắn tên, thậm chí có thể vũ trên một đoạn kiếm thuật.

Nhưng mà những kia có điều đều chỉ là trò mèo, chỉ có điều so với người bình thường mạnh hơn một ít, tuyệt đối không đạt tới tam lưu vô tướng thực lực.

Nhưng là cái này Quách Gia, nhìn qua chính là cái bệnh ương tử, nhưng có thể nắm giữ không sai võ nghệ.

Lấy Nhan Lương, Văn Sú phán đoán, Quách Gia như vậy thiên tư kém đến cực điểm người, cần vượt xa người thường nỗ lực mới có thể đạt đến.

Vũ nhân nhưng nhớ, cứ việc là một so với từ bản thân chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm vũ nhân, nhưng hán phẩm cách, tâm tính, ý chí không một không cho Nhan Lương, Văn Sú hai huynh đệ khâm phục.

(nếu như Nhan Lương, Văn Sú biết Quách Gia một điểm khổ đều không ăn liền nắm giữ tam lưu vô tướng thực lực, không biết có thể hay không tại chỗ bóp chết hán.)

Thân tùy ý động, Nhan Lương kiếm trong tay lập tức mất đi ngày xưa sắc bén.

Leng keng ——

Leng keng ——

Trong lúc vô tình, Quách Gia cùng Nhan Lương, Tào Tháo cùng Văn Sú dĩ nhiên đấu gần mười cái hiệp.

Quách Gia tuy rằng mấy lần tao ngộ hiểm cảnh, nhưng mỗi lần cũng có thể hữu kinh vô hiểm địa vượt qua.

Ở đây hết thấy công tử bột đều kinh ngạc, bọn họ không nghĩ tới thoáng qua đánh bại Hoàng Phủ Kiên Thọ cùng anh em nhà họ Chu hung mãnh tráng hán lại bị một gầy yếu thư sinh cùng bề ngoài xấu xí Tào Tháo chặn lại rồi.

"Lợi hại, không nghĩ tới Quách Gia lại có thực lực như vậy!"

Nói chuyện chính là Thuần Vu Quỳnh, Quách Gia đã cứu hán mệnh, Viên Thiệu lại cùng hán quan hệ rất tốt, vì lẽ đó hán giờ phút này rất là lúng túng, ai cũng muốn giúp, rồi lại ai cũng không thể bang.

Hán đã từng cùng Quách Gia cộng đồng xuất chinh vây quét Thạch Lâm tặc, nhưng chỉ gặp qua Quách Gia bày mưu tính kế, chưa từng thấy hán ra tay giết địch, vẫn cho là Quách Gia là cái mưu sĩ, lại không nghĩ rằng Quách Gia thực lực như vậy bất phàm.

"Lợi hại cái rắm, sau đó còn không phải cũng bị giết."

Lần này lại là Trương Ngọc, hán vừa nãy ở Công Tôn Toàn nơi đó bị thiệt thòi, ý đồ từ Thuần Vu Quỳnh nơi này tìm trở về, lúc nói chuyện còn lén lút liếc nhìn một chút Công Tôn Toàn, chỉ lo hán lần thứ hai rút kiếm.

Chỉ tiếc, Công Tôn Toàn tính khí không được, Thuần Vu Quỳnh tựa hồ cũng không có tốt hơn chỗ nào.

"Câm miệng cho ta, một chỉ có thể dựa vào cha con ông cháu cha, sống sót đều là lãng phí lương thực cùng không khí."

" "

Đáng thương Trương Ngọc từ này sau đó, một câu nói cũng không tiếp tục nói quá, làm sao bây giờ thế đạo thay đổi, người người đều như thế nóng nảy, động một chút là yêu thích lượng sáng ngời chính mình bảo kiếm.

Lẽ nào đây là công tử bột trong gần nhất lưu hành thời thượng, chính mình theo không kịp thủy triều?

Không được, nhà ta cũng có một cái tốt nhất bảo kiếm, lần sau cũng muốn xuất ra đến tú một tú. (một đoạn này là chuyện cười lời nói.)

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0086 xung đột tiếp tục, Nhan Lương thực lực

: 0085 xung đột tiếp tục, chiến đấu ← chương tiết danh sách → : 0087 xung đột tiếp tục, lần thứ hai khiêu khích

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưi nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mạng theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Công tử bột môn có kinh ngạc với Tào Tháo, Quách Gia cường hãn, có hưng phấn với trận này chém giết đặc sắc, thường thường ở vào bên bờ sinh tử.

Thế nhưng hiện trường nhưng có một người phi thường không cao hứng, đây chính là Viên Thiệu.

Hắn rành rẽ nhất Nhan Lương, Văn Sứ thực lực, cũng là bởi vì bọn họ võ nghệ cao tuyệt, hơn xa người thường, vì lẽ đó Viên Thiệu mới bỏ ra cái giá cực lớn chiêu nạp bọn họ vì là thủ hạ.

Vũ lực cường hãn, hơi cầm binh thư, quan trọng nhất chính là hai người bọn họ trung thành tuyệt đối, cái này cũng là Viên Thiệu thích nhất bọn họ một điểm, thậm chí coi bọn họ là làm tâm phúc.

Nhưng hôm nay Nhan Lương, Văn Sứ đang làm gì thế?

Nhường!

Tào Tháo liền không nói, Quách Gia tuy rằng có chút vũ lực, nhưng làm sao có khả năng là Nhan Lương đối thủ đây?

Nguyên bản dựa theo Viên Thiệu ý nghĩ, trong vòng ba chiêu giải quyết chiến đấu, cấp tốc rút đi tề phượng các, để tránh cho ngày càng rắc rối.

Có thể dựa theo Nhan Lương như thế tiếp tục đánh, phỏng chừng đợi được sáng sớm ngày mai đều không nhất định có kết quả a!

Viên Thiệu hai mắt tròn, gò má không tự nhiên địa co rúm, răng trên răng dưới thay răng là thật chặt cắn cùng nhau, run lấy bầy.

Hiển nhiên hắn rất phần nộ, rồi lại cường tự kìm nén, không dám biểu hiện ra.

Phần nộ cái gì?

Đương nhiên là Nhan Lương không nghe lời của mình, lại xuất công không xuất lực.

Vậy thì tại sao muốn kìm nén đây?

Đương nhiên là bởi vì hắn quá yêu thích Nhan Lương, Văn Sứ này hai người thủ hạ.

Năng lực tới nói, bọn họ tuyệt đối là vạn người chưa chắc có được một chiến tướng, mấu chốt nhất chính là hai người bọn họ là loại kia thông minh không cao, nhưng cũng ngu trung người.

Người như vậy tốt nhất không chế, cũng tới không dễ dàng phản bội, Viên Thiệu sử dụng đến là nhất yên tâm.

Vì lẽ đó Viên Thiệu cho dù phần nộ, nhưng cũng không muốn mở miệng trách mắng bọn họ, dù sao Viên Thiệu nhưng là đem hấn hai làm vì chính mình tương lai trọng yếu trợ lực.

"Như ngọc, dữ tợn, nhanh lên một chút giải quyết chiến đấu, tránh khỏi đêm dài lắm mộng."

(ps: Nhan Lương, Văn Sứ đều không có cụ thể ghi chép tự.

Như ngọc, trong sách này là Nhan Lương tự.

So với Văn Sứ tướng mạo, Nhan Lương xưng là Nhan Như Ngọc cũng không tính quá đáng.

Ở cổ đại, ngọc có thể ti dụ quân tử, cũng có thể dùng đến tán thưởng thứ tốt, như ngọc cũng là gần như "Lương" ý tứ.

Dữ tợn, trong sách này là Văn Sứ tự.

Cổ đại "Xấu" tự hàm nghĩa cùng hiện tại không giống, ngoại trừ dùng làm Thiên can địa chi ở ngoài, còn có thể biểu thị căm ghét, xấu, phần nộ, xấu hổ chờ ý tứ.

Nơi này đơn giản không lo lắng nhiều, liền đem xấu phiên dịch vì là dữ tợn, vừa phù hợp Văn Sứ tướng mạo, khí chất, cũng gần kề xấu tự.)

Viên Thiệu tuy rằng trong lòng sinh khí, nhưng lúc nói chuyện vẫn là tận lực duy trì một ôn hòa khẩu khí, hi vọng không hiện rõ cũng là những này tương lai bá chủ học tập bài học thứ nhất.

Nhan Lương tuy rằng không thông minh, nhưng cũng không ngốc. Viên Thiệu bằng phẳng không có gì lạ, nhưng hấn cũng có thể biết mình không thể lại nhường.

Luôn luôn chỉ xưng hô chính mình tên chứa công kêu chính mình tự, đây chính là ám chỉ.

"Quách công tử, đặc tội rồi."

Nhan Lương môi khẽ nhúc nhích, dùng chỉ có hấn cùng Quách Gia có thể nghe được âm thanh ôm một tiếng khiếm, sau đó cảm kiếm hoành thừa trước ngực, chậm rãi sức nổi lên khí thế.

Đột nhiên, Nhan Lương hai mắt chợt tròn, lấp lánh có thần toán, không ngừng đâm ra âm lãnh hàn quang.

Ở đây công tử bột môn tất cả đều là trong lòng rung mình, nguyên lai vừa nãy Nhan Lương còn không phải trạng thái mạnh nhất. Lại phóng tầm mắt nhìn lại, tựa hồ cảm thấy Nhan Lương vốn là nhô lên cao vút bắp thịt càng thêm lộ ra.

Đây mới thực sự là nhất lưu võ tướng thực lực, chỉ là khí thế là có thể áp đảo đại đa số người.

"Phụng hiếu cẩn thận!"

Cho dù là luôn luôn bình tĩnh, núi Thái sơn sụp ở phía trước mà mặt không biến sắc Tuân Úc cũng hoảng rồi. Nếu là so đấu trí tuệ, ở đây không có mấy người mạnh hơn hấn, nhưng là so đấu vũ lực, hấn đúng là một chút biện pháp cũng không có.

"Yên tâm!"

Quách Gia ngữ khí bình thản, tựa hồ một điểm đều không có bị Nhan Lương khí thế ảnh hưởng.

Không sai, Nhan Lương khí thế thật sự rất mạnh, thế nhưng như thế cường khí thế Quách Gia có thể không phải lần đầu tiên nhìn thấy.

Điền Vi, Cao Thuận, Từ Hoảng người người đều gần như có như vậy khí thế, Điền Vi khí thế thậm chí so với Nhan Lương mạnh hơn.

Luận võ nghệ, Điền Vi tuyệt đối không thua Nhan Lương; luận khổ người, Quách Gia cũng chưa từng thấy so với Điền Vi càng cao lớn; luận dung mạo, cho dù là Văn Sứ cũng là cùng Điền Vi một đáng sợ trình độ; luận hung tàn, Điền Vi tuyệt đối toàn thắng Nhan Lương, hấn nhưng là một cái yêu thích xé xác người sống tên côn đồ!

Võ tướng yêu thích làm gì?

Ngoại trừ mang binh đánh giặc chính là nghiên cứu võ nghệ, Điền Vi, Cao Thuận, Từ Hoảng ba người ở danh nhân đường bên trong nhưng là mỗi ngày đầu đá, đem nguyên bản yên tĩnh cửa hàng khiến cho gà chó không yên.

Quách Gia nhìn quen loại này nhất lưu võ tướng thực lực, đã sớm tập mãi thành quen!

Đây là có thật không?

Đương nhiên không phải, nhìn thấy cùng thiết thân thế sẽ đến tự nhiên không giống nhau.

Chỉ có đứng nhất lưu võ tướng trước mặt, thiết thân thể sẽ khí thể loại này, ngời mới có thể hiểu cái gì gọi là một đấu một vạn.

Không khí càng ngày càng dày trùng, tựa hồ đã sắp muốn ngưng trệ, Quách Gia cảm giác toàn thân cũng giống như là trôi lại bao cát, cả người đều lạ kỳ trùng.

Đừng nói hoạt chuyển động thân thể, coi như là đứng ở nơi đó hô hấp không khí đều có chút ngột ngạt.

Trái tim nhảy đến càng lúc càng nhanh, hô hấp nhưng càng ngày càng khó khăn.

Rất nhanh, Quách Gia cái trán lại chảy ra một tầng đầy mồ hôi hột, triêm ướt cuối sợi tóc, nhưng Quách Gia căn bản không không đi lau chùi sạch sẽ.

"Hồng!"

Quách Gia nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần thứ hai cướp ở Nhan Lương trước mặt ra tay rồi.

Ở đây công tử bột môn đồn dập thở dài, cao thủ so chiêu, thường thường xuất thủ trước nằm ở nhược thế, sau đó ra tay nhưng có thể hậu phát chế nhân.

Quách Gia như vậy cướp trước tay, chẳng phải là tự cầu thất bại sao?

Nhưng mà ngay ở Quách Gia cùng Nhan Lương vài bước ở ngoài, chính dễ dàng triển đấu Tào Tháo Văn Sứ lo lắng gât gât đầu.

Hắn cho rằng Quách Gia như thế làm không chỉ có không phải ngu xuẩn, trái lại là sáng suốt nhất cử động.

Bởi vì chỉ có Văn Sứ mới biết mình nghĩa huynh thực lực và khí thể mạnh bao nhiêu. Một người bình thường đứng ở trước mặt hắn thậm chí đều đề không ra dũng khí phản kháng.

Coi như hơi có võ nghệ, có thể gánh vác được Nhan Lương khí thể, nhưng những người này cũng sẽ bởi vì Nhan Lương khí thể mà sợ run tim mất mật, căn bản không bước ra bước chân.

Quách Gia là sáng suốt, hắn biết mình võ nghệ cùng Nhan Lương chênh lệch quá lớn, đối lập thời gian càng dài, có thể còn lại sức chiến đấu cùng dũng khí càng ít đi. Vì lẽ đó thẳng thắn cướp ở Nhan Lương trước ra tay, như vậy còn có thể bảo tồn mấy phần thực lực.

Leng keng ——

Leng keng ——

Leng keng ——

Dựa vào tiên hạ thủ vi cường ưu thế, Quách Gia thậm chí ngay cả công kích Nhan Lương ba lần, còn ảnh hưởng Nhan Lương sức thể.

Nhưng hết thấy tất cả cũng là tới đây, ba chiêu sau khi, nhan cường khí thể đến đỉnh điểm, cũng từ Quách Gia trong tay đoạt lại quyền chủ động.

Chiêu thứ bốn, Nhan Lương mạnh nhất một chiêu, Lực Phách Hoa Sơn. Cái này cũng là từ khi có võ thuật tới nay hữu hiệu nhất đơn giản nhất một loại chiêu thức.

Trường kiếm kia ở Nhan Lương trong tay trong nháy mắt thành Trầm Hương bỏ ra Hoa Sơn Cự Phù, thế như Bôn Lô, khí như hồng thủy, trực tiếp từ Quách Gia phía trên bổ xuống.

Chiêu kiếm này, quá nhanh, Quách Gia căn bản không tránh thoát. Như vậy đơn giản không né, Quách Gia cắn răng một cái, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, thẳng đi tới.

Xoạt xoạt ——

Theo một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, vô số đốm lửa phun tung toé, Nhan Lương kiếm trong tay lại chặt đứt.

Quách Gia trường kiếm trong tay vẫn như cũ hoàn hảo, liền cái lỗ thủng đều chưa từng xuất hiện, nhưng Quách Gia lúc này không có thời gian vui mừng Viên Thuật bảo kiếm là cái chính quy hàng.

Bởi vì chính hắn bị một cái ba không sản phẩm bảo kiếm đánh bay ra ngoài, thẳng tắp va ở phía sau trên bàn nhỏ, trực tiếp chính là một ngụm máu tươi xi ra, nhuộm đỏ trước người thanh sam.

Mà Quách Gia hồ khẩu đồng dạng nứt toác, trường kiếm không tự chủ rơi trên mặt đất, bàn tay run rẩy không ngừng, nhìn đáng sợ là nắm không được kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0086 xung đột tiếp tục, Nhan Lương thực lực

: 0085 xung đột tiếp tục, chiến đấu ← chương tiết danh sách → : 0087 xung đột tiếp tục, lần thứ hai khiêu khích

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chi làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Công tử bột môn có kinh ngạc với Tào Tháo, Quách Gia cường hãn, có hung phấn với trận này chém giết đặc sắc, thường thường ở vào bên bờ sinh tử.

Thế nhưng hiện trường nhưng có một người phi thường không cao hứng, đây chính là Viên Thiệu.

Hắn rành rẽ nhất Nhan Lương, Văn Sứ thực lực, cũng là bởi vì bọn họ võ nghệ cao tuyệt, hơn xa người thường, vì lẽ đó Viên Thiệu mới bỏ ra cái giá cực lớn chiêu nạp bọn họ vì là thủ hạ.

Vũ lực cường hãn, hơi cầm binh thư, quan trọng nhất chính là hai người bọn họ trung thành tuyệt đối, cái này cũng là Viên Thiệu thích nhất bọn họ một điểm, thậm chí coi bọn họ là làm tâm phúc.

Nhưng hôm nay Nhan Lương, Văn Sứ đang làm gì thế?

Nhường!

Tào Tháo liền không nói, Quách Gia tuy rằng có chút vũ lực, nhưng làm sao có khả năng là Nhan Lương đối thủ đây?

Nguyên bản dựa theo Viên Thiệu ý nghĩ, trong vòng ba chiêu giải quyết chiến đấu, cấp tốc rút đi tề phượng các, để tránh cho ngày càng rắc rối.

Có thể dựa theo Nhan Lương như thế tiếp tục đánh, phỏng chừng đợi được sáng sớm ngày mai đều không nhất định có kết quả a!

Viên Thiệu hai mắt tròn tròn, gò má không tự nhiên địa co rúm, răng trên răng dưới thay răng là thật chặt cắn cùng nhau, run lấy bắp.

Hiển nhiên hắn rất phần nộ, rồi lại cường tự kìm nén, không dám biểu hiện ra.

Phần nộ cái gì?

Đương nhiên là Nhan Lương không nghe lời của mình, lại xuất công không xuất lực.

Vậy thì tại sao muốn kìm nén đây?

Đương nhiên là bởi vì hắn quá yêu thích Nhan Lương, Văn Sứ này hai người thủ hạ.

Năng lực tới nói, bọn họ tuyệt đối là vạn người chưa chắc có được một chiến tướng, mấu chốt nhất chính là hai người bọn họ là loại kia thông minh không cao, nhưng cũng ngu trung người.

Người như vậy tốt nhất không chế, cũng tới không dễ dàng phản bội, Viên Thiệu sử dụng đến là nhất yên tâm.

Vì lẽ đó Viên Thiệu cho dù phần nộ, nhưng cũng không muốn mở miệng trách mắng bọn họ, dù sao Viên Thiệu nhưng là đem hắn hai làm vì chính mình trong lai trọng yếu trợ lực.

"Như ngọc, dữ tợn, nhanh lên một chút giải quyết chiến đấu, tránh khỏi đêm dài lăm mòng."

(ps: Nhan Lương, Văn Sú đều không có cụ thể ghi chép tự.

Như ngọc, trong sách này là Nhan Lương tự.

So với Văn Sú tướng mạo, Nhan Lương xưng là Nhan Như Ngọc cũng không tính quá đáng.

Ở cổ đại, ngọc có thể tỉ dụ quân tử, cũng có thể dùng đến tán thưởng thứ tốt, như ngọc cũng là gần như "Lương" ý tứ.

Dữ tợn, trong sách này là Văn Sú tự.

Cổ đại "Xấu" tự hàm nghĩa cùng hiện tại không giống, ngoại trừ dùng làm Thiên can địa chi ở ngoài, còn có thể biểu thị căm ghét, sấu, phẫn nộ, xấu hổ chờ ý tứ.

Nơi này đơn giản không lo lắng nhiều, liền đem xấu phiên dịch vì là dữ tợn, vừa phù hợp Văn Sú tướng mạo, khí chất, cũng gần kề xấu tự.)

Viên Thiệu tuy rằng trong lòng sinh khí, nhưng lúc nói chuyện vẫn là tận lực duy trì một ôn hòa khẩu khí, hi vọng không hiện rõ cũng là những này tương lai bá chủ học tập bài học thứ nhất.

Nhan Lương tuy rằng không thông minh, nhưng cũng không ngốc. Viên Thiệu bằng phẳng không có gì lạ, nhưng hắn cũng có thể biết mình không thể lại nhường.

Luôn luôn chỉ xưng hô chính mình tên chúa công kêu chính mình tự, đây chính là ám chỉ.

"Quách công tử, đắc tội rồi."

Nhan Lương môi khẽ nhúc nhích, dùng chỉ có hắn cùng Quách Gia có thể nghe được âm thanh ôm một tiếng khiếm, sau đó cảm kiếm hoành thả trước ngực, chậm rãi súc nổi lên khí thế.

Đột nhiên, Nhan Lương hai mắt chợt tròn, lấp lánh có thần toán, không ngừng đâm ra âm lãnh hàn quang.

Ở đây công tử bột môn tất cả đều là trong lòng rung mình, nguyên lai vừa nãy Nhan Lương còn không phải trạng thái mạnh nhất. Lại phóng tầm mắt nhìn lại, tựa hồ cảm thấy Nhan Lương vốn là nhô lên cao vút bấp thịt càng thêm lộ ra.

Đây mới thực sự là nhất lưu võ tướng thực lực, chỉ là khí thế là có thể áp đảo đại đa số người.

"Phụng hiếu cẩn thận!"

Cho dù là luôn luôn bình tĩnh, núi Thái sơn sụp ở phía trước mà mặt không biến sắc Tuân Úc cũng hoảng rồi. Nếu là so đấu trí tuệ, ở đây không có mấy người mạnh hơn hắn, nhưng là so đấu vũ lực, hắn đúng là một chút biện pháp cũng không có.

"Yên tâm!"

Quách Gia ngữ khí bình thản, tựa hồ một điểm đều không có bị Nhan Lương khí thế ảnh hưởng.

Không sai, Nhan Lương khí thế thật sự rất mạnh, thế nhưng như thế cường khí thế Quách Gia có thể không phải lần đầu tiên nhìn thấy.

Điện Vi, Cao Thuận, Từ Hoảng người người đều gần như có như vậy khí thế, Điện Vi khí thế thậm chí so với Nhan Lương mạnh hơn.

Luận võ nghệ, Điện Vi tuyệt đối không thua Nhan Lương; luận khổ người, Quách Gia cũng chưa từng thấy so với Điện Vi càng cao lớn; luận dung mạo, cho dù là Văn Sú cũng là cùng Điện Vi một đáng sợ trình độ; luận hung tàn, Điện Vi tuyệt đối toàn thắng Nhan Lương, hắn nhưng là một cái yêu thích xác người sống tên côn đồ!

Võ tướng yêu thích làm gì?

Ngoại trừ mang binh đánh giặc chính là nghiên cứu võ nghệ, Điện Vi, Cao Thuận, Từ Hoảng ba người ở danh nhân đường bên trong nhưng là mỗi ngày đầu đầu, đem nguyên bản yên tĩnh cửa hàng khiến cho gãi chó không yên.

Quách Gia nhìn quen loại này nhất lưu võ tướng thực lực, đã sớm tập mãi thành quen!

Đây là có thật không?

Đương nhiên không phải, nhìn thấy cùng thiết thân thể sẽ đến tự nhiên không giống nhau.

Chỉ có đứng nhất lưu võ tướng trước mặt, thiết thân thể sẽ khí thế loại này, người mới có thể hiểu cái gì gọi là một đấu một vạn.

Không khí càng ngày càng dày trùng, tựa hồ đã sắp muốn ngưng trệ, Quách Gia cảm giác toàn thân cũng giống như là trôi lại bao cát, cả người đều lạ kỳ

trùng.

Đừng nói hoạt chuyển động thân thể, coi như là đứng ở nơi đó hô hấp không khí đều có chút ngột ngạt.

Trái tim nhảy đến càng lúc càng nhanh, hô hấp nhưng càng ngày càng khó khăn.

Rất nhanh, Quách Gia cái trán lại chảy ra một tầng đầy mồ hôi hột, triêm ướt cuối sợi tóc, nhưng Quách Gia căn bản không không đi lau chùi sạch sẽ.

"Hồng!"

Quách Gia nổi giận gầm lên một tiếng, lại lần thứ hai cướp ở Nhan Lương trước mặt ra tay rồi.

Ở đây công tử bột môn đòn đập thở dài, cao thủ so chiêu, thường thường xuất thủ trước nằm ở nhược thế, sau đó ra tay nhưng có thể hậu phát chế nhân.

Quách Gia như vậy cướp trước tay, chẳng phải là tự cầu thất bại sao?

Nhưng mà ngay ở Quách Gia cùng Nhan Lương vài bước ở ngoài, chính dễ dàng triển đấu Tào Tháo Văn Sứ lo lắng gật gật đầu.

Hắn cho rằng Quách Gia như thế làm không chỉ có không phải ngu xuẩn, trái lại là sáng suốt nhất cử động.

Bởi vì chỉ có Văn Sứ mới biết mình nghĩa huynh thực lực và khí thế mạnh bao nhiêu. Một người bình thường đứng ở trước mặt hắn thậm chí đều đề không ra dũng khí phản kháng.

Coi như hơi có võ nghệ, có thể gánh vác được Nhan Lương khí thế, nhưng những người này cũng sẽ bởi vì Nhan Lương khí thế mà sợ run tim mất mật, căn bản không bước ra bước chân.

Quách Gia là sáng suốt, hắn biết mình võ nghệ cùng Nhan Lương chênh lệch quá lớn, đối lập thời gian càng dài, có thể còn lại sức chiến đấu cùng dũng khí càng ít đi. Vì lẽ đó thẳng thắn cướp ở Nhan Lương trước ra tay, như vậy còn có thể bảo tồn mấy phần thực lực.

Leng keng ——

Leng keng ——

Leng keng ——

Dựa vào tiên hạ thủ vi cường ưu thế, Quách Gia thậm chí ngay cả công kích Nhan Lương ba lần, còn ảnh hưởng Nhan Lương sức thế.

Nhưng hết thấy tất cả cũng là tới đây, ba chiêu sau khi, nhan cường khí thế đến đỉnh điểm, cũng từ Quách Gia trong tay đoạt lại quyền chủ động.

Chiêu thứ bốn, Nhan Lương mạnh nhất một chiêu, Lực Phách Hoa Sơn. Cái này cũng là từ khi có võ thuật tới nay hữu hiệu nhất đơn giản nhất một loại chiêu thức.

Trường kiếm kia ở Nhan Lương trong tay trong nháy mắt thành Trầm Hương bỏ ra Hoa Sơn Cự Phù, thế như Bôn Lô, khí như hồng thủy, trực tiếp từ Quách Gia phía trên bổ xuống.

Chiêu kiếm này, quá nhanh, Quách Gia căn bản không tránh thoát. Như vậy đơn giản không né, Quách Gia cắn răng một cái, hai tay nắm chặt chuôi kiếm, thẳng đi tới.

Xoạt xoạt ——

Theo một tiếng tiếng vang lạnh lạnh, vô số đốm lửa phun tung toé, Nhan Lương kiếm trong tay lại chặt đứt.

Quách Gia trường kiếm trong tay vẫn như cũ hoàn hảo, liền cái lỗ thủng đều chưa từng xuất hiện, nhưng Quách Gia lúc này không có thời gian vui mừng Viên Thuật bảo kiếm là cái chính quy hàng.

Bởi vì chính hắn bị một cái ba không sản phẩm bảo kiếm đánh bay ra ngoài, thẳng tắp va ở phía sau trên bàn nhỏ, trực tiếp chính là một ngụm máu tươi xi ra, nhuộm đỏ trước người thanh sam.

Mà Quách Gia hổ khẩu đồng dạng nứt toác, trường kiếm không tự chủ rơi trên mặt đất, bàn tay run rẩy không ngừng, nhìn đáng đáp là nắm không được kiếm

am quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0087 xung đột tiếp tục, lần thứ hai khiêu khích

: 0086 xung đột tiếp tục, Nhan Lương thực lực ← chương tiết danh sách → : 00 88 xung đột tiếp tục, Văn Sú giết ra

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chi làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Quách Gia tiên máu nhuộm đỏ trước ngực thanh sam, vỗ về ngực tay đồng dạng đầm máu, hỏ khẩu nơi đã nứt toác.

Hắn không dám thở mạnh một cái, bởi vì miệng lớn hô hấp cũng sẽ tác động vết thương, đồng thời để ngực hắn khó chịu.

Liên với tinh tế địa hô hấp mấy lần, Quách Gia mới hơi có hòa hoãn.

Hòa hoãn sau khi chuyển thứ nhất, chính là đi tìm chính mình thanh kiếm kia, sau đó đưa tay đi tóm lấy nó.

"Hi!"

Chỉ là này nhẹ nhàng giờ tay động tác đều sẽ để Quách Gia thân thể đau đớn, không ngừng hút vào khí lạnh.

Xem ra Nhan Lương vừa này Lực Phách Hoa Sơn không chỉ có là để Quách Gia bề ngoài thâm, cũng làm cho thân thể hắn bị thương không nhẹ, thậm chí nội tạng đều chịu đến ảnh hưởng.

Nhưng ngay cả như vậy, Quách Gia vẫn không có từ bỏ, hắn cái kia kịch liệt tay run rẩy một tác một tác địa tới gần ném lạc ở một bên bảo kiếm, ánh mắt kiên định không di.

Đó là một con như thế nào tay đây?

Thon dài, nhỏ gầy, trắng mịn... Vừa nhìn liền biết là một con văn nhân dùng để đọc sách viết chữ, đánh đàn làm phú tay.

Thế nhưng giờ khắc này, cái tay này đã bị máu tươi nhuộm đỏ, liền có thể hoàn toàn đuổi thẳng cũng không thể làm được, chỉ có thể duy trì hơi uốn lượn, không ngừng mà run run, làm cho người ta một loại dữ tợn cảm giác.

Không sai, vậy thì như là một con từ trong Địa ngục, từ trong vũng máu đuổi ra đến tay.

Thế nhưng cái tay này cũng không có để bất luận người nào cảm nhận được sợ sệt, trái lại gây nên hết thảy công tử bột trong lòng sâu nhất tầng xúc động, không hẹn mà cùng, tất cả mọi người trong đầu đều sản sinh một loại hi vọng.

Cổ lên, nắm chặt ngươi thanh kiếm kia, tiếp tục chiến đấu!

Vốn định hỏi dò Quách Gia tình hình Tuần Úc mạnh mẽ mà đem lời nói biệt về trong lòng, chỉ là con kia cảm thật chặt địa nắm đấm bán đi ý nghĩ của hắn.

"Chính là như vậy, phụng hiếu, không chịu thua! Bề ngoài nhu nhược trong lòng ngươi ở một cái khác Quách Gia, mà hắn xưa nay sẽ không chịu thua."

Nói đến, Tuần Úc rất khả năng so với Quách Gia chính mình trả lại giải chính mình.

Sau khi sống lại trong mấy ngày nay, Quách Gia vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi đời trước một ít ý nghĩ, phong cách.

Có lúc còn sẽ cho là mình là một kẻ đáng thương, người bình thường, thế nhưng người đứng bên cạnh hắn đều có thể chậm rãi cảm nhận được hắn biến hóa.

Đặc biệt là Tuần Úc, hắn có thể cảm giác được Quách Gia trở nên càng ngày càng tự tin, càng ngày càng có thống suất lực, càng ngày càng có thể cảm hoá người ở bên cạnh.

Mà Quách Gia mạnh mẽ nhất một điểm là, bất luận bất kỳ tình cảnh cũng không thể để hắn cúi đầu.

Muốn nghĩ cũng đúng, một chết quá người còn có gì đáng sợ chứ?

"Công tử, cố lên! Oanh nhi tin tưởng ngươi!"

Đây là tới oanh nhi, không e dè toàn trường nam nhân khác tồn tại, động tác này sắp tới khiến là Đông Hán như vậy đối với nữ tử giáo lý không nghiêm niên đại cũng có thể nói lớn mật.

"Rác rưởi, nắm chặt kiếm!"

Đây là Trương Ngọc, ngay cả chính hắn cũng không biết vì sao lại nói ra nếu như vậy, trong lòng cũng theo câu nói này càng ngày càng sốt sắng.

"Ha ha ngươi tựa hồ có chút quan tâm hắn?"

Công Tôn Toàn cùng Thuần Vu quỳnh đồng thời nhìn về phía Trương Ngọc, cũng thật là kỳ quái, trước mặt khắc người này còn ở chăm chọc Quách Gia, giờ khắc này nhưng đang vì hắn cố lên, mặc dù có chút nói một đằng làm một nẻo.

"Ai ai quan tâm hắn? Hừ! Bốn công tử chỉ là xem ở... Xem ở hắn cùng bốn công tử cùng đi tề phượng các. Đúng! Chính là cùng đi tề phượng các, có chút duyên phận, không hy vọng hắn như vậy rác rưởi, làm mất đi bốn công tử mặt."

Như vậy gương ép có cũng chỉ có Trương Ngọc như vậy vô học kẻ ngu si mới tìm ra, nếu như cùng đi tề phượng các cũng có thể coi là là duyên phận, như vậy đi ở trên đường cái gặp phải ăn mày có thể hay không toán thành duyên định một đời? Người mới vừa rồi bị Công Tôn Toàn, Thuần Vu quỳnh sợ mất mặt từ có thể hay không nói là duyên hứa tam thế?

Nhưng càng kỳ quái chính là, Công Tôn Toàn cùng Thuần Vu quỳnh đều không có vạch trần không có bất kỳ độ tin cậy có.

"Thật sao?"

Hai người bọn họ khẽ mỉm cười, cũng không nói nhiều, quay đầu nhìn lại, xem chính là Quách Gia chính đang giãy dựa cái tay kia.

"Coong coong nhiên! Quách Gia tính là thứ gì, ta ta làm sao có khả năng quan tâm hắn?"

Trương Ngọc đồ tự giải thích, thế nhưng cái kia mặt đỏ tới mang tai, ấp úng đáng về căn bản không có cái gì sức thuyết phục, huống hồ cũng không ai nghe hắn giờ khắc này biện giải.

*****

"Dựa vào nơi hiểm yếu chống lại, có điều là trước khi chết cuối cùng giãy dựa, không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Có người vì là Quách Gia cố lên, như vậy tự nhiên cũng có người chú Quách Gia sớm chút chết, Viên Thiệu chính là một người trong đó, hắn giờ phút này cao hứng hai con đôi mắt đẹp đều mị trừng lên.

"Nhan Lương, tốc độ giải quyết hắn!"

Lần này gọi chính là Nhan Lương, mà không phải như ngọc, đủ để chứng minh giờ khắc này Viên Thiệu tâm tình, đường làm quan rộng mở.

Ngoại trừ Quách Gia, Viên Thuật mất đi một tay, chính mình những ngày qua trừ tính cũng là thành công.

"Là!"

Nhan Lương theo tiếng, nhắc theo chính mình còn lại bán chuôi đoạn kiếm, từ từ hướng đi Quách Gia.

Hắn mỗi một bước đều đi được rất lớn, cất bước tốc độ cũng là phi thường đến nhanh, thế nhưng không biết tại sao, đi rồi rất lâu, hắn đều không có đi tới Quách Gia trước mặt.

Ở đây công tử bột môn rất nhiều người ở võ học chỉ là cái trò mèo, nhưng không trở ngại tầm mắt của bọn họ, dù sao sinh ra trên đời gia đại tộc, lại sinh động ở đế đô Lạc Dương, ánh mắt hơn xa người thường.

Không bao lâu, bọn họ đều phát hiện điểm ấy, thế nhưng là không ai nghĩ đến thông lý do.

Có điều ngay cả như vậy, trong lòng bọn họ cũng đều có chút suy đoán, đây là Nhan Lương thủ đoạn, chỉ có võ nghệ đạt đến nhất lưu đỉnh cấp võ tướng thực lực mới có thể nhìn ra xuyên thủ đoạn.

Như vậy như vậy xem ra, Nhan Lương lại đang nhường?

Nhan Lương lại đang nhường! Viên Thiệu tự nhiên cũng sẽ có suy đoán như vậy, có điều lần này hắn không tức giận, chính mình tất yếu vì một hắn phải chết người mà tức giận sao? Tất yếu vì cái này hắn phải chết người mà chọc giận tâm phúc của chính mình sao?

Không sai, Nhan Lương đúng là đang nhường, nhưng cũng không có quá nhiều ý nghĩ, hắn chỉ là muốn để cho mình tôn kính kẻ địch cầm vũ khí thể diện địa chết đi.

Cái này cũng là hấn là một người đỉnh cấp võ tướng ngạo khí, không giết tay không tác sát người!

Nhưng Nhan Lương coi như đi được lại chậm, chung quy chỉ có như vậy vài bước khoảng cách, rất nhanh giữa hai người liền còn lại ba bước.

"Ha ha "

Ai cũng không nghĩ tới, khó khăn nắm chặt bảo kiếm Quách Gia không có chờ chết, cũng cũng không lui lại, trái lại nhìn Nhan Lương nở nụ cười.

"Đến đây đi! Để ta mở mạng Nhan Như Ngọc bản lãnh thật sự! Vừa này những kia còn chưa đủ!"

Khiêu khích, đây là trần trụi khiêu khích.

Quách Gia lại đang giễu cợt Nhan Lương vừa này một đòn tối hậu không đủ mạnh.

"Ngươi "

Cho dù là võ nghệ siêu tuyệt Nhan Lương giờ khắc này cũng không biết trả lời gì đó, ngươi đều bị ta một chiêu đánh thành như vậy, còn dám nói ta này một chiêu nhược.

Nhưng hấn không cảm thấy đây là ngông cuồng, đây mới thực là dũng cảm, thấy chết không sờn!

Mà cái khác công tử bột môn cang là không nói gì, nhưng lần này không phải là bởi vì bọn họ cảm thấy Quách Gia ngu xuẩn, lại chủ động khiêu khích, mà là bởi vì bọn họ thật giống nhìn thấy một chân chính địa dũng sĩ, trong tự điển của hấn chưa bao giờ chịu thua, dũng khí của hấn xúc động ở đây tất cả mọi người.

"Đến đây đi, không muốn do dự, như cái nương môn như thế, ta muốn xem chân chính Nhan Như Ngọc!"

Như vậy thô bỉ từ Quách Gia như vậy thư sinh yếu đuối trong miệng nói ra thực tại có chút quỷ dị, nhưng tất cả mọi người đều không có một tia kỳ quái.

"Đã như vậy, tiếp chiêu đi!"

Nhan Lương còn có thể nói cái gì đó? Khiến xuất toàn lực là đối đối thủ to lớn nhất tôn kính.

Sức thế, giờ kiếm, đứng phách, lại là cái kia một chiêu Lực Phách Hoa Sơn, có điều so với trước nhìn qua còn cường đại hơn.

Leng keng ——

Lại là Hoà Tinh phun tung toé, lại là lạnh lạnh tiếng vang, lại là bảo kiếm bẻ gãy.

Thế nhưng lần này Nhan Lương thân thể lại bị hám di chuyển, cái này mới nhìn qua uy mãnh cực kỳ tráng hán lại miễn cưỡng lui về phía sau một bước dài.

Đương nhiên, có thể lay động hấn không phải Quách Gia, mà là có một người khác.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 00 88 xung đột tiếp tục, Văn Sú giết ra

: 0087 xung đột tiếp tục, lần thứ hai khiêu khích ← chương tiết danh sách → : 0089 nghịch chuyển

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Người là người phương nào?"

Nhan Lương nhìn trước mặt cái này vóc người anh vĩ, sắc mặt lãnh khốc nam nhân, trong lòng âm thầm trầm tư: Đúng là coi thường thiên hạ anh kiệt.

Người này quần áo bất phàm, biểu lộ ra gia thế của hắn. Nhưng này y phục hoa lệ bên dưới, nhưng lộ ra một luồng dã man khí tức.

Hơi thở này không giống với những kia núi rừng bên trong thảo dã, cũng không phải phổ thông phi tặc giặc cỏ, mà là cực kỳ giống hung ác một bên dân.

Nhan Lương từ trước ở Bắc Phương mấy châu lang bạt thì, đã từng từng trải qua một bên dân dã man.

Bởi vì tự nhiên sinh tồn điều kiện ác liệt, lại chịu đủ biến cảnh Hung Nô, Khương tộc, ô hoàn chờ tộc xâm lược, cuộc sống của bọn họ cực kỳ khó khăn.

Vì sống tiếp, bọn họ mỗi người đều có thể cầm lấy vũ khí, hóa thân chiến sĩ, sức chiến đấu không ít.

Hơn nữa bởi vì quen thuộc cuộc sống như thế, tính tình của bọn họ trở nên cực kỳ nóng nảy, thường thường một lời không hợp liền ra tay đánh nhau.

Dần dần, khí chất của bọn họ càng ngày càng hung ác, cực kỳ giống Dã Man Nhân.

Dựa vào Nhan Lương võ nghệ tự nhiên không cần sợ hãi bọn họ, thế nhưng ngay cả như vậy, Nhan Lương cũng không muốn diện đối với bọn họ.

Loại kia khôi xướng cuồng đến liều lĩnh hung ác sẽ làm bất luận người nào đều trong lòng nhút nhát, thật giống trở lại không mặc quần áo Man Hoang thời đại, ăn thịt người uống máu tươi.

"Liêu Tây lệnh chi người, Công Tôn Toàn, tự Bá Khuê."

Không sai, ra tay giúp đỡ Quách Gia không phải người bên ngoài, chính là Công Tôn Toàn.

Về phần tại sao, ai cũng không biết, liền ngay cả Quách Gia chính mình cũng không nghĩ ra.

Nhưng có thể Công Tôn Toàn loại này tính khí, làm bất cứ chuyện gì đều không cần lý do.

"Liêu Tây lệnh chi!"

Nhan Lương rất miễn cảm phát hiện cái này địa danh. Hán đại Liêu Tây chính là ngày hôm nay Hà Bắc cùng Liêu Ninh tỉnh chỗ giao giới.

Vào hôm nay xem ra, Liêu Tây một vùng là Trung Quốc trọng yếu kinh tế, chính trị, văn hóa khu vực, thậm chí tới gần thủ đô Bắc Kinh, là tuyệt đối chỗ an toàn.

Nhưng ở trung quốc cổ đại, từ Hạ thương chu thậm chí mãi cho đến Minh triều, Dân quốc trong lúc, Liêu Tây đều là một nguy hiểm tứ phía, ngoại tộc không ngừng xâm lấn địa phương.

Minh triều Vĩnh Lạc Đại Đế Chu Lệ thành công cướp đoạt chất nhi Chu Doãn Văn ngôi vị hoàng đế sau, đem thủ đô từ Nam Kinh di chuyển đến Bắc Kinh, này ở đời sau lưu lại "Thiên tử thủ biên giới, quân vương chết xã tắc" giai thoại.

"Thiên tử thủ biên giới" nói chính là Minh triều đem thủ đô định ở biên cảnh, do thiên tử tự mình trấn thủ biên quan, lúc đó Minh triều tuyệt đại đa số lực lượng quân sự đều đóng tại Hà Bắc một vùng, mà hậu quả của việc làm như vậy chính là một khi Hà Bắc phòng tuyến bị công phá, thủ đô lại không bình phong.

Tự Chu Lệ bắt đầu Minh triều mỗi một đời Hoàng Đế cũng đều rất có gan, không có một người bởi vì sợ mà dời đô.

Thế nhưng thường ở bờ sông đi, nào có không thấp hải? Đến minh anh tông thời đại, Hoàng Đế rốt cục bị đánh tới ngồi lạt tù binh.

Cái này cũng là Trung Quốc trong lịch sử ngoại trừ Tĩnh Khang sỉ nhục ở ngoài duy nhất Hoàng Đế bị ngoại tộc tù binh sự kiện, có thể nói Viêm Hoàng sỉ nhục.

Ngẫm lại xem, nếu như lúc đó minh anh tông thủ đô dời đến Nam Kinh, như vậy ngồi lạt có thể đánh thắng tới sao?

Đương nhiên không thể, từ Trương gia khẩu đến Nam Kinh chiến lược thọc sâu, ngồi lạt coi như đánh tới vong tộc cũng không thể đột phá.

Vì lẽ đó ở cổ đại, Liêu Tây chính là biên cảnh nơi.

Nhan Lương trong lòng hiểu rõ, chẳng trách người này khí tức hung rất, nguyên lai hắn là Liêu Tây người, nghĩ đến hắn cũng là từ cái kia hoang rất nơi bò ra ngoài.

Nghĩ thông suốt điểm này, Nhan Lương ngược lại cũng không sợ, dù sao vừa nãy cái kia một chiêu hắn có thể cảm nhận được, Công Tôn Toàn võ nghệ so với từ bản thân vẫn kém hơn một ít.

Nhưng ngay cả như vậy, Nhan Lương cũng không muốn chọc trên người như thế.

"Người võ nghệ không tệ, nhưng so với ta đến trà kém hơn một chút. Đây là ta cùng chuyện của hấn, kính xin người không muốn ra tay."

Nhan Lương lời này là rất khách khí, tuy rằng chỉ ra người không bằng ta, nhưng cũng nói ta không muốn cùng người làm khó dễ.

Thế nhưng Công Tôn Toàn sẽ nghe hấn sao?

Hiển nhiên sẽ không!

"Ta ngày hôm nay còn chính là muốn xen vào một ống, người có thể làm khó dễ được ta?"

Này tính khí cũng thật là nóng nảy, hoàn toàn là không cho Nhan Lương một chút mặt mũi a.

"Công Tôn Bá Khuê, không biết người bằng hà lý do đến quân, người là bằng hữu của hấn vẫn là người thân?"

Lần này câu hỏi chính là Viên Thiệu, mắt thấy sự tình liền muốn thành công, lại bị người quấy, hấn làm sao có thể không tức giận.

"Làm sao, ta làm việc nhất định cần đòi lý do sao?"

"..."

Nghe tới xác thực khiến người ta tức giận, nhưng không thể phủ nhận, đây chính là một bên dân tác phong, bọn họ làm việc không cần quá nhiều đạo lý, toàn bằng yêu thích.

"Người liền không sợ giáo viên của người Lô Thực xuất người xuất sư môn?"

"Ha ha, người liền không sợ người thúc phụ Viên Ngỗi trực xuất người ra Viên gia?"

"..."

Viên Thiệu nghĩ dựa vào Công Tôn Toàn lão sư tên đề xuống hấn, nhưng đáng tiếc chính là, nhìn qua hung rất Công Tôn Toàn cũng không phải là không có đầu óc, ngược lại đại nho Lô Thực vừa ý học sinh cái nào sẽ là đơn giản người, chỉ là một câu nói lần thứ hai ngăn chặn Viên Thiệu miệng.

"Nhan Lương, không nên khách khí, liền hấn đồng thời giết!"

Bất đắc dĩ, Viên Thiệu chỉ có thể ra hạ sách này, nếu người không nghe ta, ta liền giết người.

Hấn tin tưởng Nhan Lương thực lực, tuyệt đối không thua với bất luận người nào.

"Là!"

Nhan Lương sắc mặt một banh, lần thứ hai khôi phục khí thế, thế nhưng trong lòng nhưng một mảnh cười khổ, chọc khó chơi Công Tôn Toàn hấn không sợ, nhưng là một khi cùng hấn giao chiến, tuyệt không là trong thời gian ngắn liền có thể giải quyết.

Hừ hừ haỒ!

Liền như vậy, Công Tôn Toàn cùng Nhan Lương chiến ở cùng nhau, hai tên nhất lưu võ tướng chiến đấu tự nhiên là trời đất xoay vần, đất trời tối tăm, hầu như phải đem toàn bộ đầu ba đều cho hủy đi như thế.

Tổng thể tới nói, Công Tôn Toàn nằm ở nhược thế, nhưng dựa vào hung rất khí thế, hấn thường thường có thể ở nghịch cảnh trong đột nhiên bạo phát, bình yên địa vượt qua.

Mà Nhan Lương tuy rằng võ nghệ cao cường, nhưng bởi vì quen thuộc không được Công Tôn Toàn đấu pháp, thường thường không thể phát huy toàn bộ thực lực, cũng không cách nào nhanh chóng giải quyết chiến đấu.

Đánh đánh, hai người dần dần đều phát huy lực chiến đấu mạnh mẽ, càng ngày càng là sốt ruột.

Vũ nhân yêu thích làm gì? Đương nhiên là luận bàn võ nghệ!

Không bao lâu, Nhan Lương quên chứa công cho nhiệm vụ của chính mình, toàn tâm toàn ý địa vui đầu vào luận bàn bên trong, cơ hội hiếm có, không phải là nơi nào đều có như thế cường đối thủ.

Mà Công Tôn Toàn càng là toàn thân tâm tập trung vào, bởi vì hấn làm việc vốn là không cần quá nhiều lý do, toàn bằng bản tâm.

Hai người đánh cho không nhanh không chậm, thích ý cực kỳ, nhưng có người ngồi không yên.

Như thế tiếp tục đánh, vĩnh viễn cũng giải quyết không được chiến đấu, đêm dài lắm mộng, chính mình nhiều ngày khổ tâm trừ tính cùng diễn kịch nhưng

là uống phí, Viên Thiệu nơi nào có thể làm được trụ.

"Văn Sú, không muốn lại quân Tào Mạnh Đức, toàn lực tru diệt Quách Gia!"

Người khoan hãy nói, Viên Thiệu cái biện pháp này xác thực hữu hiệu, Tào Tháo tuy rằng vũ dũng, nhưng ở Văn Sú trước mặt căn bản không đáng chú ý, hắn cũng không thể ngăn được Văn Sú.

Văn Sú làm người, so với Nhan Lương càng là thiếu chút tâm tư của chính mình, nghe xong chúa công, hắn không hề nghĩ ngợi, hừ lắc một chiêu, tách ra Tào Tháo, vọt thẳng hướng về phía Quách Gia.

"Không được!"

"Xong đời!"

"Công tử!"

"..."

Tất cả mọi người đều có thể nhìn ra, giờ khắc này Quách Gia tuy rằng còn có thể nắm kiếm, thế nhưng cơ bản đã mất đi sức chiến đấu.

Công Tôn Toàn chặn lại rồi Nhan Lương, Tào Tháo bị bỏ lại, những người khác căn bản không ngăn được Văn Sú, lúc này Quách Gia nên làm gì?

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0089 nghịch chuyển

: 00 88 xung đột tiếp tục, Văn Sú giết ra ← chương tiết danh sách → : 0090 tú ân ái, chết mau

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưi nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Àm àm!

Đang lúc này, liên tiếp tiếng nổ lớn truyền đến, theo thanh âm này, toàn bộ tê phượng các đều bắt đầu run rẩy.

"Địa chấn?"

Trương Ngọc một tiếng thét kinh hãi, hai mắt lộ ra sợ hãi.

Ở cổ đại, vô tri khiến người ta hoảng sợ, loại này thiên tai càng bị coi là trời cao trách phạt, hắn làm sao có khả năng không sợ?

"Địa chấn?"

Nghe được Trương Ngọc la lên, rất nhiều công tử bột cũng đều kinh ngạc thốt lên lên, âm thanh run rẩy.

Tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi trong, tất cả mọi người đều đình dưới động tác trên tay, liền ngay cả đánh đến không thể tách rời ra Công Tôn Toàn cùng Nhan Lương đều ngừng lại, dù sao cổ trong lòng người đối với thiên tai hoảng sợ quá sâu.

Coi như là Tào Tháo, Viên Thiệu, Tuân Úc như vậy thế gia trong người tài ba cũng không ngoại lệ, tuy rằng không có kêu thành tiếng âm, thế nhưng bọn họ đột nhiên thu nhỏ lại con người vẫn là bán đi bọn họ tâm tình vào giờ khắc này.

"Không đúng, thật giống chỉ có tê phượng các đang lay động, những nơi khác không có bất kỳ phản ứng nào."

Văn Sú vũ lực cao cường, thị giác cùng thính giác hơn xa người thường, hẳn phát hiện cái gì không đúng địa phương, nếu như đúng là địa chấn, làm sao sẽ chỉ có tê phượng các đang lay động đây?

Nhưng là Văn Sú không kịp nghĩ nhiều, cũng không kịp có bất kỳ kiểm tra, bởi vì một luồng nguy cơ tử vong phá vào mặt.

Xèo ——

Một con ám khí đột nhiên từ lầu ba cửa thang gác bắn nhanh mà đến, vừa nhanh vừa mạnh, nhanh đến cơ hồ không thấy rõ ám khí hình bóng.

Văn Sú không kịp do dự, trường kiếm thuận vung tay lên, dựa vào bản năng phản ứng bá một tiếng bỏ ra.

Đang ——

Muốn nói Văn Sú xác thực lợi hại, chúng công tử bột căn bản thấy không rõ lắm ám khí lại bị hấn lập tức liền đánh bay, rơi trên mặt đất, lại là một cái tiểu kích.

"Lợi hại!"

"Xác thực lợi hại, không hổ là có thể đánh bại Hoàng Phủ thọ kiên người!"

"Không biết Viên Bản Sơ từ nơi nào tìm đến đúng lúc Hán, xác thực bất phàm!"

Chúng công tử bột nhiều tiếng hô kinh ngạc, đều vì Văn Sú võ nghệ tán thưởng không ngớt.

Nhưng chỉ có Nhan Lương, Văn Sú sắc mặt nghiêm túc, biểu hiện chuyên chú nhìn ngoài cửa, một khắc cũng không dám Phán Thần.

Công tử bột môn đương nhiên không nhìn ra giờ khắc này Văn Sú tay hơi tê tê, trường kiếm trong tay cũng có chút uốn lượn.

Chỉ bằng vừa nãy cái kia một đòn, bọn họ liền có thể kết luận người này thực lực không thấp hơn Văn Sú, chỉ ít về mặt sức mạnh tuyệt đối mạnh hơn Văn Sú.

Sẽ là ai chứ? Lạc Dương khi nào có nhiều như vậy nhất lưu võ tướng, ngọa hổ tàng long a!

Toàn trường, chỉ có nằm trên đất Quách Gia trên mặt né qua một nụ cười.

Cũng còn tốt, các người tới!

"Vị này anh hùng, kính xin hãy xưng tên ra!"

Nhan Lương hét lớn một tiếng, xin hỏi người đến tên gọi, cái này cũng là ước định mà thành giang hồ quy củ.

Xèo ——

Xèo ——

Nhưng rất hiển nhiên đối thủ của bọn họ cũng không phải một tuân thủ giang hồ quy củ người, hẳn căn bản không nói lời nào, chỉ là dùng hai con phi kích đáp lại Nhan Lương, Văn Sú.

Đang ——

Đang ——

Vừa nãy tập kích đều không có thương tổn được Văn Sú, lần này ngay mặt phi kích tự nhiên càng thêm không có uy hiếp, bị Nhan Lương, Văn Sú một người một con đỡ.

"Các hạ kính xin nói tên họ, như vậy không tuân thủ giang hồ quy củ có hay không quá mức?"

Nhan Lương quay về ngoài cửa vừa chấp tay, lần thứ hai nói chuyện, nhưng trong giọng nói lộ ra một luồng băng hàn, hiển nhiên đối với người đến không tuân quy củ rất là tức giận.

Xèo ——

Xèo ——

Xèo ——

Xèo ——

Lần này đáp lại bọn họ chính là bốn con phi kích, vẫn không có thương tổn được Nhan Lương, Văn Sứ.

Nhưng Nhan Lương, Văn Sứ rất cục trịch không được, không chỉ là bởi vì tức giận, càng bởi vì giết mình.

Này một tay phi kích tuyệt hoạt nhìn như phổ thông, nhưng từ một con biến thành hai con, lại từ hai con biến thành bốn con, số lượng tăng cường, uy lực nhưng không có một chút nào yếu bớt, đây tuyệt đối không phải người bình thường có thể làm được.

Cho dù mạnh như Nhan Lương, Văn Sứ cũng không thể bảo đảm chính mình có thể đỡ lấy mặt sau một đợt công kích, nhìn nhau, hai người chủ động cầm kiếm nhắm phía cửa chính.

Nhưng mà càng một màn kinh người phát sinh.

Oành sát ——

Ngay ở Nhan Lương, Văn Sứ vừa khởi động thời điểm, một thân ảnh khổng lồ trực tiếp từ lầu ba ngoài cửa vọt vào, bởi vì vóc người quá mức to lớn, dĩ nhiên đem toàn bộ khung cửa đều đụng phải nát tan.

Bạo lực, dã man, hung tàn

Công tử bột môn nỗ lực tìm kiếm hết thấy hình dung cự hán này từ ngữ, nhưng lại phát hiện những từ ngữ này cũng không thể biểu đạt bọn họ khiếp sợ trong lòng.

Vừa nãy địa chấn chính là hán làm ra đến?

Địa chấn, ngang ngược không biết lý lẽ phi kích, dã man phá hoại, như vậy ra trận phương thức quá... Quá kinh người.

Oành ——

Cự Hán sau khi nhập môn, chân sau ở trên sàn nhà giẫm một cái, tiếp theo nguồn sức mạnh này bay vọt lên, tỉ mỉ người sẽ phát hiện trên sàn nhà lưu lại sâu sắc vết rách.

Hán toàn bộ bóng người trên không trung đầu tiên là khom người, sau đó mượn eo sức mạnh toàn bộ triển khai, mang theo không thể ngăn cản sức mạnh nhắm phía Nhan Lương, Văn Sứ.

Vào lúc này, mọi người mới nhìn rõ ràng, người này thân cao vượt qua chín thước, màu da ngăm đen, dung mạo kỳ xấu.

Mà hán hai cái tay các nắm một thanh thiết kích, hình dạng cùng vừa nãy phi kích cực kỳ tương tự, chỉ là lớn hơn rất nhiều, nhìn qua nặng vô cùng, tựa hồ có mấy chục cân nặng.

Hán cái kia to lớn thân hình bao phủ lại Nhan Lương, Văn Sứ hai người, hai người thân thể cường tráng ở cự Hán so sánh dưới rất rõ ràng nhỏ hơn một chút.

Hán hai giờ khắc này cũng là giết mình không thôi, cho dù lang bạt quá Bắc Phương mấy châu, từng trải qua vô số dã man một bên dân cùng hung tàn ngoại tộc, nhưng cũng chưa từng thấy so với người này càng là cao to hung mãnh chiến sĩ.

Hai người không dám khinh thường, đều là hai tay cầm kiếm, chân sau đạp địa, sử dụng khí lực toàn thân phòng ngự lên.

Nhưng dù vậy còn chưa đủ.

Cự Hán nhảy lên to lớn lực xung kích giờ khắc này toàn bộ ngưng tụ ở song kích trên, không hề bảo lưu địa đánh ở hai người kiếm trên.

Răng rắc ——

Tiếng vang lạnh lạnh trong, Nhan Lương trong tay nửa đoạn kiếm, Văn Sứ trường kiếm trong tay toàn bộ vỡ vụn.

Mà Nhan Lương, Văn Sứ hai người càng là liên lùi mấy bước, trực tiếp bị va lẫn đi trên đất, đem sàn nhà đều ép ra vô số tỉ mỉ vết nứt.

"Vô liêm sỉ, ngươi đáng chết!"

Nhan Lương, Văn Sứ nhìn qua bị thiệt lớn, đúng là không có bị thương gì, nhưng bọn hán giờ phút này cũng lại duy trì không được trên mặt bình tĩnh.

Từ khi vỡ nghệ đại thành sau khi, bọn họ có thể chưa từng có bị thiệt thòi lớn như vậy, hán hai làm sao không tức giận.

"Chết chính là các ngươi, bắt nạt ta huynh đệ, các ngươi đều đáng chết!"

Thế nhưng có người so với bọn họ càng tức giận!

Đây là cự Hán nói câu nói đầu tiên, hung tàn âm lãnh, liền ngay cả hai mắt đều mang theo đỏ đậm, để nổi giận trong Nhan Lương, Văn Sú cũng không nhận được một run rẩy.

"Văn Sú, tiến lên!"

Nhan Lương cắn răng một tiếng, liền muốn nghiêng người mà lên, hấn giờ phút này cũng không kịp nhớ cái gì lấy nhiều khi ít, nhưng là dưới một thuận, chính hấn dừng bước.

Bởi vì cự Hán bên người xuất hiện lần nữa hai tên thanh niên, một tên sắc mặt lạnh lẽo, như cùng chết mặt người giống như vậy, cầm trường đao đứng sừng sững ở đó; một tên mặt không hề cảm xúc, cầm Cự Phủ, chỉ là đứng bình tĩnh ở nơi đó, nhưng khí thế nhưng đồng dạng đáng sợ.

Nhan Lương, Văn Sú đương nhiên sẽ không sợ sệt nhiều người, nhưng nếu như đối diện ba người đều có nhất lưu võ tướng thực lực thì, coi như là bọn họ cũng không thể không thể nhượng.

"Chết!" Cự Hán gầm lên giận dữ, chấn động đến mức toàn bộ tê phượng các đều đang run rẩy.

"Chết!" Người chết mặt thanh niên âm thanh trầm thấp, nhưng cũng so với cự Hán càng thêm âm lãnh.

"Chết!" Cự Phủ thanh niên âm thanh nhẹ vô cùng, nghe tới lại như là ở lặp lại trước lời của hai người giống như vậy, nhưng vẫn như cũ đáng sợ.

"Ha ha Viên Thiệu, ngươi chết chắc rồi!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0090 tú ân ái, chết mau

: 0089 nghịch chuyển ← chương tiết danh sách → : 0091 lựa chọn

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưi nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Không biết ba vị là người phương nào, lại vì sao cùng huynh đệ ta hai người đối nghịch?"

Cho dù là Nhan Lương, giờ khắc này cũng không thể không thả xuống cái giá, ôn hòa nhã nhặn địa nói chuyện.

Chỉ là hấn đến nay vẫn cứ không biết làm sao chọc giận trước mặt ba cái mãnh nhân.

"Nói nhảm nhiều như vậy làm gì?"

Nhan Lương lời còn chưa dứt, ngoài cửa đi tới một cô gái.

Hồng áo quần màu lục, phấn trang điểm ngân sai, tóc dài phiêu phiêu, dung nhan tuyệt mỹ, so với này thành Lạc Dương bên trong bất luận cái nào người phụ nữ đều đẹp đề hơn.

Nhưng giờ khắc này nhưng không có một công tử bột sinh ra lòng ái mộ, trái lại hi vọng tránh thật xa.

Bởi vì nữ nhân này quá lạnh, cả khuôn mặt đều là trời đầy mây, bốn phía phảng phất đều bị Băng Sương Đóng Kết giống như vậy, để lâu ba tất cả mọi người không nhận được địa run cảm cập.

Cho dù là Diên Vi ba người cũng không nhận được bước chân khẽ nhúc nhích, lời kéo cùng Trương Ninh trong lúc đó khoảng cách, những ngày chung đụng này, bọn họ có biết nữ nhân này là ra sao tính cách.

Mỹ nữ tuy hảo, nhưng đáng sợ như thế mỹ nữ nhưng không phải người nào cũng dám yêu thích.

"Người là ai?"

Nhan Lương, Văn Sú lần thứ hai kinh ngạc, hẳn hai quan tâm không phải là cô gái này dung nhan, mà là cô gái này bước chân.

Ồn mà không chậm, nhanh mà không loạn, tuyệt đối luyện gia tử, hơn nữa tựa hồ không so với hai người mình kém bao nhiêu.

"Hừ!"

Nữ tử không thèm nhìn Nhan Lương hai người, chỉ là hừ một tiếng, thoáng qua, toàn bộ thể phượng các nhiệt độ lại giảm xuống mấy chục độ.

Trong mắt của nàng tự nhiên chỉ có một người!

Ta thiên, ta đến tột cùng là chọc người nào?

Nhan Lương thầm cười khổ không ngớt, chính mình đến kinh thành mấy tháng, nhưng là ngoại trừ ngày hôm nay đều không có ra ngoài quá, làm sao sẽ chọc cho trên nhiều như vậy cường nhân?

Trước mặt ba nam một nữ, kém cỏi nhất đều là nhất lưu võ tướng thực lực, đặc biệt là trung gian khiến song kích cự Hán, khí thế vượt xa bình thường nhất lưu võ tướng, tựa hồ đã đạt đến võ nghệ đỉnh điểm.

Có điều nhìn dáng dấp, này ba cái tráng hán đều nghe cô gái này, kỳ quái.

Cô gái này đến cùng là thân phận gì, dĩ nhiên lợi hại như vậy!

"Khục... Khục..."

Ngay ở Nhan Lương chăm chú suy nghĩ nhưng không được kết quả thời điểm, trên sân truyền đến vài tiếng ho khan.

Sau đó Nhan Lương liền nhìn thấy cô gái kia như như gió bay tới Quách Gia bên người, đem Quách Gia chăm chú ôm vào trong lòng.

"Đệ đệ, người không sao chứ?"

Nữ tử quanh thân Hàn Băng trong khoảnh khắc hòa tan, đã biến thành mê người ấm áp, khí chất này biến hóa tốc độ thực sự là không thể tưởng tượng.

Ôn nhu, mỹ lệ, như vậy nữ tử tự nhiên khiến người ta yêu thích. Tuy rằng đại đa số công tử bột còn nhớ nữ tử vừa nãy đáng sợ, nhưng cũng không có thiếu người động nổi lên ý đồ xấu.

Mà Nhan Lương trong lòng cũng rốt cục tìm hiểu được một ít chuyện.

Nguyên lai những người này đều là Quách Gia bằng hữu, mình và Văn Sú muốn giết Quách Gia, những người này còn có thể cho mình sắc mặt tốt?

"Tỷ tỷ, ta không có chuyện gì."

Quách Gia thuận thế ý tiến vào Trương Ninh trong lòng, từ từ đưa tay ra phủ hướng về giai nhân khuôn mặt.

Khoảng cách gần như vậy, Quách Gia có thể cảm nhận được Trương Ninh kịch liệt thở dốc, tuy rằng có Cao Siêu võ nghệ áp chế, nhưng vẫn cứ không cách nào toàn bộ che lấp.

Khéo léo mũi thở theo thở dốc nghịch ngợm múa lên, tinh xảo cái trán mang theo đầy mồ hôi hột, mà đôi mắt đẹp bên dưới có một viên óng ánh nước mắt châu.

Trương Ninh nói vậy là bởi vì lo lắng Quách Gia, vẫn toàn lực lao tới lại đây, không phải vậy bằng nàng võ nghệ, cho dù đi tới mấy cái canh giờ đều sẽ không cháy mồ hôi.

Đặc biệt là cái kia viên giọt nước mắt, hẳn là nhìn thấy Quách Gia lúc này đáng vẻ, lo lắng không thôi, trong lòng không biết là làm sao đau lòng.

"Tỷ tỷ, đừng khóc!"

Quách Gia vuốt ve Trương Ninh khuôn mặt, sau đó ôn nhu dùng ống tay áo lau đi nàng mồ hôi trán, khinh nhu mà chăm chú.

Ngay ở trước mặt mắt của nhiều người như vậy bị Quách Gia như vậy đối xử, Trương Ninh trên mặt thối qua một vệt đỏ ửng, nhưng trong lòng ngọt đến như cùng ăn mật.

"Ai khóc đây? Ta mới sẽ không vì là như người vậy ngớ ngẩn khóc đây!"

Quạt cường tiểu ma nữ Trương Ninh đương nhiên sẽ không ở nhiều người như vậy trước mặt thừa nhận chính mình khóc, cũng không muốn để cho người

nhìn ra nàng giờ khắc này ngưng ngưng.

Nàng nhanh chóng quay đầu đi, không hy vọng Quách Gia nhìn thấy chính mình đỏ lên vì nóng cùng dần dần bởi vì ngưng ngưng biến nhiệt biến hồng gò má. .

"Tỷ tỷ khóc, ta tâm đều tốt thống!"

Như vậy mê người lời tâm tình dường như tối giả dối viên đạn bọc đường, là tâm tư đơn giản Trương Ninh căn bản là không có cách chống lại.

Giờ khắc này nàng cảm giác mình bị hạnh phúc vây quanh, coi như một giây sau chết đi cũng có thể hoàn toàn không để ý.

"Đệ đệ, ta..."

Vừa định nói chút ngọt ngào lời tâm tình đáp lại Quách Gia, có thể một con ngón tay thon dài chặn lại rồi mê người miệng anh đào nhỏ.

Đã như vậy, Trương Ninh đơn giản không nói lời nào, nhưng là cái tay kia chỉ lại không an phận lên.

Từ chỉ bối biến thành chỉ đỏ, cái tay kia chỉ lại ở nàng phần trên môi vuốt nhẹ lên.

Mềm mại, bóng loáng, giàu có co giãn, môi đúng là thân thể người trong hoàn mỹ nhất bộ phận một trong.

"Ừm!"

Ma ma, Quách Gia lại phát sinh một thân thoải mái rên rỉ, mà hần cũng thật giống là chơi lên ả.

"Đệ đệ, người..."

Quá ngưng ngưng, ngay ở trước mặt nhiều như vậy người trước mặt, liền như vậy thân mật, cho dù là Trương Ninh nữ nhân như vậy cũng ngưng ngưng không thôi.

"Xuyt!"

Nhưng mà càng ngưng ngưng sự tình còn ở phía sau, Quách Gia một cái tay khác hơi dùng sức, đem Trương Ninh mặt cười ép đến trước ngực mình.

Căng thẳng đón lấy, hần lại là lưỡi đem Trương Ninh mầu dưới nước mắt châu liếm láp!

...

Đây là lần thứ hai, lần thứ nhất là Quách Gia đang ngủ ăn Trương Ninh nước mắt châu, lúc đó không ai phát hiện, Trương Ninh còn có thể duy trì trấn định.

Nhưng lần này, hần lại ngay ở trước mặt nhiều người như vậy liền làm ra chuyện như vậy, để Trương Ninh một cô gái làm sao giữ vững bình tĩnh.

"Ach! Xấu đệ đệ!"

Trương Ninh tâm loạn, trong tiềm thức cảm thấy như vậy không đúng, muốn cự tuyệt, nhưng cũng không sinh được một tia phản kháng khí lực.

Bởi vì sâu trong nội tâm của nàng có cái âm thanh nói cho nàng, nàng rất yêu thích!

Như chính mình không phải đệ đệ yêu tha thiết nữ nhân, hần làm sao có thể ở trước mặt mọi người liền làm đến ra như vậy điên cuồng sự tình.

...

Kỳ thực ngay ở Trương Ninh vài bước ở ngoài, một che lại sa nữ từ nhìn hai người thân mật động tác không ngừng được địa ước ao.

Nếu là Quách công tử bên người nữ tử là chính mình, nên thật tốt a!

Quách công tử như vậy không đem thế tục để ở trong mắt người, cực kỳ giống vẫn phản kháng nam quyền chính mình, đúng là mình theo đuổi a!

Thế nhưng nghĩ đến mình đã phá hủy dung khuôn mặt, nhìn lại một chút trước mắt cái này tuyệt không thua với chính mình bị thương trước dung mạo nữ tử, nàng cũng chỉ có thể yên lặng rơi lệ.

Nhẫn nhịn, thế nhưng trong lòng đau quá, dường như quán lên vô số dao găm, từng đao từng đao địa cắt chém trái tim của chính mình.

*****

"Đệ đệ!"

Này phản kháng âm thanh không giống từ chối, càng như là câu tâm hồn người mê hoặc, nếu như không phải trước mặt mọi người, thật không biết Quách Gia có thể hay không...

Nói thật, Quách Gia việc làm xác thực khác người.

Hán đại dù sao cũng là độc tôn nho thuật, mỗi người ngôn hành cử chỉ còn phải ẩn lại lễ nghi đến.

Nếu như Không Dung, Thái Ung, Lô Thực chờ đại nho ở đây, thật không biết sẽ đem Quách Gia cùng Trương Ninh mang thành hình đáng gì?

Nói không chắc giận dữ phải cho hai người sắp xếp cái trời tảng đá trăm hà kết cục.

Chỉ tiếc ở đây không phải những đại nho này, một mực là này thành Lạc Dương bên trong công tử bột môn.

Bọn họ thích gì? Không phải là khác người sự tình sao?

"Không nghĩ tới Quách Phụng Hiếu lớn mật như thế! Đối với việc này chúng ta nhưng là hít khói a! Lợi hại! Lợi hại!"

"Xác thực, bốn công tử lại lạc hậu. Không được! Ngày mai bốn công tử cũng phải mang cái cô nương đến tề phượng các tú một phen ân ái."

"Hừ! Vậy người thật đúng là nhược bạo! Ta dự định ngày mai mang tới yêu nhất thị thiếp đi Lạc Dương đầu đường thân thiết một phen."

"Hừ! Người đi Lạc Dương đầu đường! Ta liền đi cửa hoàng cung, xem ai lợi hại!"

"..."

Nguyên lai trong lịch sử tú ân ái tiền lệ dĩ nhiên là Quách Gia cùng Trương Ninh mở ra.

(tú ân ái, chết mau! Cũng còn tốt bọn họ có nhân vật chính vàng sáng.)

Công tử bột môn nghị luận sôi nổi, trong lời nói càng ngày càng sâu vào thân thể con người huyền bí (nam nhân có thể không phải yêu thích nói những này) cùng ở tìm đường chết trên đường càng chạy càng xa (còn đi cửa hoàng cung thân thiết, người làm sao không đi Hoàng Đế trước mặt tú ân ái, xem đem các người có thể đến).

Nói thật, chuyện này mấy tháng sau khi, Lạc Dương rất nhiều công tử bột vẫn đúng là đồn dập mang theo ái thể, ái thiếp ban ngày ban mặt liền làm chút Không phu tử không cho phép sự tình, gồm chỉ dẫn vì là thời thượng.

Trêu đến những này công tử bột các trưởng bối cả ngày phẫn nộ, cảm roi, gây tìm khắp nơi nhi tử, trêu đến toàn bộ Lạc Dương đều náo loạn, Tốt không náo nhiệt.

Đương nhiên, này đều là nói sau.

Giờ khắc này, Trương Ninh nghe được nhiều như vậy ngượng ngùng, sắc mặt càng ngày càng là đỏ bừng, mắt to như nước trong veo mê ly hầu như muốn chảy ra nước.

Nhưng mà chính đang nàng muốn đánh mất ý chí, đáp lại Quách Gia thời điểm, một thanh âm không hòa hài vang lên đến rồi.

"Quách Phụng Hiếu, người đều sắp chết người, lại còn rảnh rồi hưởng thụ sắc đẹp? Có điều người không cần lo lắng, chờ người chết rồi, người mỹ nhân liền do ta tới chăm sóc. Ha ha "

Hí vọng Quách Gia nhanh lên một chút chết người tự nhiên là Viên Thiệu, hần giờ phút này vẫn như cũ không lo lắng kết quả, bởi vì hần tin tưởng Nhan Lương, Văn Sú thực lực có thể đánh bại ba người kia mãnh Hán, mà hai người bọn họ trước bị thiệt thòi chỉ là bởi vì đánh lên thôi.

Mà hiện tại nằm trên đất Quách Gia cùng cái này cô gái xinh đẹp còn không phải mặc cho chính mình hiếp đáp?

Không sai, như vậy tuyệt mỹ nữ tử cho dù là tâm có chí lớn Viên Thiệu cũng sinh ra ác tha chi tâm.

Cho tới nữ tử trước loại kia lạnh lẽo khí chất hần không sợ, trái lại càng thêm hấp dẫn hần, ở trong lòng hần, lợi hại đến đâu nữ nhân cũng chỉ là nữ nhân mà thôi, mà nữ nhân vĩnh viễn là nam nhân phụ thuộc phẩm.

"Người thật sự muốn chăm sóc nàng?"

Ngoài dự đoán mọi người chính là, nghe được nếu như vậy, Quách Gia không chỉ chưa từng xuất hiện mọi người tưởng tượng nổi giận, trái lại có một loại là đang vì Viên Thiệu lo lắng người cảm giác.

"Hừ! Đó là đương nhiên, người cho rằng đến rồi nấy cái rác rưởi liền có thể sống? Người người nhiều hơn nữa, cũng sẽ không là Nhan Lương, Văn Sú đối thủ, mà ta giết người càng là dễ như ăn cháo. Chờ người chết rồi, mỹ nhân này cơ khổ không chỗ nương tựa, chẳng phải là đáng thương, ta đương nhiên phải chăm sóc nàng, ha ha "

Viên Thiệu một mặt nắm chắc phần thắng cùng dân đảng về, nhưng là trong miệng hán Nhan Lương, Văn Sứ giờ khác này nhưng là sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Chúa công, người giờ khác này còn không nhìn ra cục diện sao?

Nhân gia hiện tại trên sân thực lực có thể so với chúng ta cường có thêm! Liền trong miệng người cái kia cơ khổ không chỗ nương tựa mỹ nhân có thể tùy tiện đánh người mười cái.

Nhưng là lời này Nhan Lương, Văn Sứ không nói ra được, làm một lưu võ tướng tôn nghiêm không cho phép bọn họ chịu thua, càng không thể nói chính mình chúa công không được.

Vì lẽ đó Nhan Lương, Văn Sứ liền như vậy sắc mặt đỏ lên, sắc mặt toả nhiệt đứng ở nơi đó, rồi lại miệng run cầm cập, vẫn muốn nói lại thôi.

Quách Gia cũng không ngoài ý muốn, không sai, tỷ tỷ thực sự dài đến quá đẹp, bất kỳ nam nhân nhìn nàng đều sẽ ý nghĩ kỳ quái, chỉ là Viên Thiệu quên tỷ tỷ lúc đi vào dáng vẻ sao?

Hồng nhan họa thủy, không phải là mỗi người đều ngăn cản được. Có vài nữ nhân, không phải là ai cũng có thể trêu chọc.

Nếu người muốn tìm chết, ta không ngăn cản người.

"Ha ha tỷ tỷ, hán nói hán muốn chăm sóc người, người nói làm sao bây giờ?"

Quách Gia một mặt cười xấu xa mà nhìn Viên Thiệu, trong lòng sinh ra vô hạn đồng tình, người chọc ta thì thôi, làm sao dám nhạ tiểu ma nữ?

Thật là không có chết quá!

"Làm sao bây giờ? Người kia gia cũng chỉ có thể làm cho hán chăm sóc thôi!"

Trương Ninh nói câu nói này thời điểm, vẻ mặt quyến rũ, khuôn mặt đỏ bừng, mỹ đến không gì tả nổi, toàn trường hết thầy công tử bột đều nhìn ra hoa mắt mê mẩn, cũng không có thiếu nhân khẩu thủy đều chảy xuống.

Chỉ có Quách Gia, hán giờ phút này toàn thân run lên, tựa hồ nhìn thấy trên thế giới chuyện đáng sợ nhất như thế.

Mà Điền Vi, Cao Thuận, Từ Hoàng cao to thân thể đều là loáng một cái, liền liếc mắt nhìn Viên Thiệu cũng không muốn.

Hài tử đáng thương, đời sau thấy!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0091 lựa chọn

: 0090 tú ân ái, chết mau ← chương tiết danh sách → : 0092 trung nghĩa Vô Song có Nhan Lương

Mạch điền không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những gia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Vị công tử này, người muốn chăm sóc nhân gia?"

Trương Ninh thấy rất rõ ràng, đây chính là bắt nạt đệ đệ thù phạm, giờ khác này lại còn muốn chia sẻ chính mình, đáng chết!

Nhưng mà càng là trong lòng nổi giận, Trương Ninh sắc mặt càng là ôn nhu quyến rũ, khiến người ta si mê.

Ma nữ, danh tự này bắt đầu từ hôm nay vang vọng chinh đại hán.

"Đứng đây, mỹ nhân, để cho ta tới chăm sóc người đi!"

Đáng thương Viên Thiệu giờ khắc này còn coi chính mình Bá Vương Khí chếch lộ, làm cho mỹ nhân vừa gặp đã thương, muốn ủy thân với mình.

Hồn nhiên không biết chính hán sắp đổi mặt chính là cơ nào thâm kết cục.

Không ít công tử bột đồng dạng hoa mắt mê mẩn, thậm hồ đáng tiếc, làm sao toả ra Bá Vương Khí không phải là mình đây?

Mỹ lệ như vậy giai nhân, ngàn năm khó gặp, lại làm cho Viên Thiệu chiếm tiện nghi.

Xem mặt thế giới a!

"Chúa công, không muốn qua đi!"

Mà Nhan Lương, Văn Sứ là tinh táo, bởi vì bọn họ có thể cảm nhận được nữ tử cường hãn thực lực, như vậy nữ tử sao lại như hiện tại như vậy nhu nhược?

Nàng là trang, khẳng định là muốn đối với chúa công bất lợi, nhưng mà Nhan Lương, Văn Sứ nhắc nhở Viên Thiệu không để ý.

"Câm miệng! Hành sự bất lực, còn muốn làm lỡ ta chuyện tốt? Trờ lại lại cùng các người tính sổ!"

Giờ khắc này Viên Thiệu đã không nhận rõ Đông Tây Nam Bắc, hướng hồ dưới cái nhìn của hán, một tiểu nữ tử có thể đối với mình có uy hiếp gì.

"Ta "

Nhìn thấy như tình huống như vậy, Nhan Lương, Văn Sứ muốn tiếp tục khuyên bảo, nhưng là vốn là không lưu loát môi giờ khắc này càng là không biết nên nói cái gì.

Bất đắc dĩ, hai người muốn tiến lên hộ vệ, nhưng là ba hòn núi lớn đã sớm ngăn ở trước mặt bọn họ, căn bản không thả bọn họ quá khứ.

"Bộp bộp bộp Viên công tử thật là uy vũ a!"

"Đó là! Ha ha ha "

Lúc này Viên Thiệu đã có thể nghe thấy được mỹ trên thân thể người son hương vị, mũi của hán nhún, tham lam địa hồ hấp trong không khí mê người mùi, sắc mặt say sưa.

"Ai!"

Quách Gia cùng với Điền Vi ba người phiết quá mặt đi, không dám nhìn phía dưới cảnh tượng.

Nhan Lương, Văn Sứ trong lòng linh cảm không lành càng ngày càng nặng, vội vã không nhịn nổi, rồi lại không chút nào biện pháp.

Cái khác công tử bột mỗi người trong lòng náo ngổ, một mặt đáng tiếc, trong lòng điên cuồng đố kị Viên Thiệu.

"Người kia gia liền để công tử ngửi cái triệt để."

"Được được được "

Ngay ở Viên Thiệu ý loạn thần toán mê thời điểm, Trương Ninh đột nhiên cười lạnh một tiếng, nổi lên một quyền, trực tiếp đánh vào trên mặt của hán.

Được kêu là một không có dấu hiệu nào, chỉ sợ cũng là thần tiên ở đây đều tránh không khỏi cú đấm này, chớ nói chi là Viên Thiệu.

"A!"

Viên Thiệu một tiếng hét thảm, trực tiếp bay ngược ra ngoài, ngửa mặt ngã trên mặt đất, lại bò không đứng lên.

Nhan Lương, Văn Sứ cũng lại không khống chế được, lập tức động lên vũ đến, muốn hộ vệ ở chúa công bên người, lại bị Điền Vi ba người gắt gao ngăn trở.

Đang ngồi công tử bột môn càng là mở rộng tầm mắt, không ít chìm đắm ở trong ảo tưởng công tử bột cả người run lên một cái, tỉnh lại, đột nhiên nhớ tới cô gái này vừa ra trận thì đáng sợ.

Bọn họ lạnh cả người, vừa thay lòng đổi dạ, rục rả rục rịch tâm tư càng là trực tiếp bị đông cứng.

Cô gái này dài đến đẹp đến, trong lòng nhưng là trăm phần trăm không hơn không kém ác ma.

"Hô!"

Tất cả mọi người đều là thờ dài một hơi, vui mừng vừa nảy ý đồ chia sẻ giai nhân không phải là mình, bọn hắn giờ phút này nơi nào còn có thể ước ao Viên Thiệu.

Viên Thiệu giờ khắc này cũng rất cực phản ứng lại, mình bị nữ nhân này sai.

Hắn chỉ cảm giác mũi của chính mình đau nhức cực kỳ, như là toàn bộ đều nát, run rẩy sờ soạng một cái, phát hiện lại tràn đầy vết máu, căn bản không cảm giác được mũi tồn tại, hắn lập tức nổi giận mà hồng lên lên.

"A! Đau quá! Ngươi ngươi dám đánh ta mũi, ta muốn giết ngươi! Thông! Đau quá!"

Mũi nhưng là thân thể yếu ớt nhất địa phương, Viên Thiệu làm sao có thể không đau? Hắn một bên gào thét, một bên gào lên đau đớn, nhìn qua thực sự là buồn cười cực kỳ.

Mọi người nghe tiếng nhìn tới, nguyên bản được xưng mỹ nam tử Viên Thiệu nắm giữ sống mũi cao, nhưng là giờ khắc này lại bị toàn bộ đánh bát lại đi, liền người bình thường mũi độ cao đều không có, hơn nữa không ngừng chảy máu, nhìn qua vô cùng thảm.

Tiểu ma nữ này ra tay cũng thật là không chút lưu tình a! Hắn liền không sợ Viên gia trả thù sao?

Rất hiển nhiên, Trương Ninh không có chút nào sợ.

"Công tử, ngươi đừng nóng giận a, nhân gia chỉ là đặc biệt yêu thích một loại động vật nhỏ. Muốn cho ngươi biến cho ta nhìn một chút có được hay không?"

"Ngươi, ngươi ma nữ này, cho "

Viên Thiệu nơi nào sẽ đáp ứng Trương Ninh, nhưng là hắn vừa mở miệng, liền bị Trương Ninh lắc quả đầu nhỏ sợ đến ngậm miệng.

"Cái gì cái gì động vật nhỏ?"

Tiếng nói run rẩy, giờ khắc này Viên Thiệu rất cực phát hiện Nhan Lương, Văn Sứ đã bị người kéo chặt lấy, mà đối mặt mình chính là một cái bạo lực ma tính nữ ma đầu, dường như trở trên hiệp đáp mặc người xấu xí.

Nghe nàng trắng mịn âm thanh, Viên Thiệu sinh không ra bất kỳ ý nghĩ đẹp đẽ, trái lại run rẩy không thôi.

"Một loại gọi là đại hùng miêu động vật nhỏ, có người nói đặc biệt đáng yêu, công tử biến một hồi cho ta nhìn một chút có được hay không?"

"Cái gì cái gì đại hùng miêu, ta nghe một chút đều chưa từng nghe tới. Không muốn không muốn lại đây!"

Cái này đại hùng miêu tự nhiên là Quách Gia giảng cho Trương Ninh, Viên Thiệu nơi nào sẽ biết loại này rừng sâu núi thẳm bên trong quốc bảo?

Thế nhưng hắn biết, tiểu ma nữ này khẳng định là muốn dẫn vật chính mình.

"Bộp bộp bộp công tử sợ cái gì? Nhân gia sẽ không làm thương tổn ngươi."

Trương Ninh căn bản sẽ không nghe Viên Thiệu, nàng cười quyền rũ hướng đi Viên Thiệu, có thể nụ cười này xem ở trong mắt mọi người dường như ma quỷ bình thường đáng sợ.

Viên Thiệu sợ sệt không ngừng, dựa vào bất tay cánh tay sức mạnh không ngừng sau này súc, nhưng là tốc độ như vậy làm sao có khả năng chạy thoát?

"A! A!"

Trương Ninh tay trái tay phải các là một quyền, đánh vào Viên Thiệu hai mắt viên mắt trên, không bao lâu, hốc mắt của hắn liền đen.

"Bộp bộp bộp công tử dung mạo thật là giống a! Đại hùng miêu loại này súc sinh nên liền trường như vậy."

"Ngươi ngươi dám động ta, Viên gia sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Trương Ninh khanh khách địa cười đến không ngậm miệng lại được, Viên Thiệu nhưng cả người chiến run rẩy không ngừng, nghe Trương Ninh, hắn theo bản năng mà lấy ra Viên gia đáng sợ, làm thế nào xem cũng giống như cái ở bên ngoài bị bắt nạt thẳng thóc, muốn tìm gia trưởng trả thù đây.

"Viên gia, còn Phương gia đây! Công tử cách đại hùng miêu còn kém hơn một chút đây, nó có thể so với ngươi tên súc sinh này êm dịu hơn nhiều."

Trương Ninh nói xong, lại là tiến lên một bước, thoáng qua trên mặt của nàng đã không có nụ cười, lần thứ hai đóng băng mười dặm.

"Ngươi ngươi muốn làm cái gì?"

"Làm cái gì, giúp người biến thành súc sinh a!"

Viên Thiệu nghe không hiểu cái này biến thành súc sinh là xảy ra chuyện gì, nhưng cũng có thể từ Trương Ninh lạnh lẽo trên mặt linh cảm nàng chuyện cần làm tuyệt đối là ngược đãi chính mình.

"Không! Không không được! Không nên tới! Ta thả ta!"

Viên Thiệu tiếng nói run rẩy, hầu như muốn khóc lên, hẳn giờ phút này nơi nào còn có chút Viên gia Viên Bản Sơ uy thế, chỉ giống là bị đánh khóc hải tử.

"Thả người là thần toán chuyện cần làm, mà nhiệm vụ của ta là đưa người đi gặp hắn!"

"Người a!"

"A! Cứu mạng a "

"A! Cha, mẹ, cứu ta!"

" "

Sau đó, lại là một trận cực kỳ tàn ác ức hiếp, hết thấy công tử bột đều nhìn ra sợ mất mặt.

Bọn họ nhìn Viên Thiệu kêu cha gọi mẹ, thân thể dần dần mà sưng phù lên, mà Trương Ninh sắc mặt càng ngày càng lạnh lẽo, ra tay được kêu là một tàn nhẫn, tựa hồ tay chân đều là thuê đến, không đánh cho tàn nhẫn một điểm liền lãng phí tiền thuê.

Công tử bột môn trong lòng không nhận được ưng thuận một lời thề, đòi này cũng không muốn nhạ ma nữ này.

"Tốt thoải mái, hiếm thấy có như vậy chăm sóc người khác cơ hội! Không biết ai nguyện ý làm cái kế tiếp?"

Không biết quá bao lâu, Viên Thiệu đã ngất đi, Trương Ninh tựa hồ cũng là đánh mệt mỏi, rốt cục thu tay lại.

Nàng ánh mắt quét ngang toàn trường, hết thấy bị nhìn thấy công tử bột đều là một run rẩy, liền ngay cả một thân dã man khí Công Tôn Toàn cũng không nhận được lùi nửa bước.

Chăm sóc? Như người vậy chăm sóc là cá nhân đều không chịu được, thật không biết Quách Gia bình thường là sống thế nào tới được.

Thời khắc này, lại tất cả mọi người đều một nửa nằm trên đất Quách Gia sinh ra đồng tình, mà không phải là bị đánh cho vô thanh vô tức Viên Thiệu.

"Khụ khụ "

Liếc nhìn đã hoàn toàn thay đổi tề phượng các, Quách Gia ở Trương Ninh nâng đỡ chậm rãi hướng đi Viên Thiệu cùng bị áp trên đất Nhan Lương, Văn Sứ ba người bên người.

"Viên Bản Sơ, đừng giả bộ, đứng lên đi!"

Quách Gia một tiếng hí ngược, toàn trường công tử bột nhưng là một mảnh nghi hoặc, giờ khắc này áo rách quần manh, toàn thân bầm tím chảy máu, không biết bẽ đi mấy cung xương Viên Thiệu làm sao có khả năng còn tỉnh.

Leng keng

Quách Gia nhưng không để ý chút nào, hẳn không có dấu hiệu nào địa rút ra trường kiếm, trực tiếp đâm hướng về Viên Thiệu trong lòng, dĩ nhiên là muốn trực tiếp giết hắn.

Toàn trường công tử bột một mảnh tròn mắt ngoác mồm, cái này Quách Gia điên rồi, Viên Bản Sơ cũng dám giết?

Thật là một không trừu chọc nổi kẻ điên, hẳn cùng người phụ nữ kia chính là một đôi ma quỷ!

"Không được! Không nên giết chúa công, muốn giết cứ giết huynh đệ chúng ta hai!"

Ngần cân treo sợi tóc chi khắc, Nhan Lương, Văn Sứ muốn tránh thoát, gào khóc muốn thay Viên Thiệu đi chết.

"Há, thật sao?"

Quách Gia nghe tiếng thu hồi trường kiếm, nhưng nằm ngang ở Nhan Lương, Văn Sứ cổ hai người trên.

"Người cho rằng hai người các người có thể không chết? Vừa nãy có thể chính là các người hai chuẩn bị động thủ giết ta."

"Muốn giết muốn quả đều tùy theo người, ta Nhan Lương Văn Sứ không để ý, chỉ cần người tha chúa công một cái mạng, chúng ta không đáng kể."

Nhan Lương, Văn Sú đúng là hán tử, Quách Gia sắc bén trường kiếm cũng không thể để bọn họ có chút sợ sệt.

Bọn họ cũng rất trung tâm, giờ khắc này dĩ nhiên đồng ý vì là Viên Thiệu mà chết, liền ngay cả Quách Gia trong lòng đều sinh ra một tia ước ao, Viên Thiệu ngược lại thật sự là là được hai cái trung nghĩa Vô Song thủ hạ.

"Ha ha "

Quách Gia cười âm hiểm một tiếng, trong lòng lập tức nghĩ ra một cái "Độc kế" .

Nhưng là ta ngày hôm nay chính là muốn phá hoại giữa các người không hề hiểm khích quan hệ.

Ngược lại bây giờ đã là triệt để cùng Viên Thiệu làm lộn tung lên, hà không ly gián một hồi bọn họ chủ tớ trong lúc đó quan hệ.

Cho tới giết Viên Thiệu, tạm thời còn không thể, như vậy chính mình nhưng là thành tội phạm, ở thiên hạ này còn nơi nào có đất dung thân.

"Xem ở các người như vậy trung tâm, ta cho các người một lựa chọn."

Cái gì lựa chọn? Toàn trường công tử bột ánh mắt sáng quắc, đều muốn biết Quách Gia trong hồ lô muốn làm cái gì. Mà Tuân Úc, Tào Tháo chờ gặp Quách Gia người thông minh đều biết, Quách Gia nói vậy là đã có "Độc kế".

"Các người trong ba người ngày hôm nay chỉ cần chết một là được, hai người khác cũng có thể sống mà đi ra đi."

"Ta, giết ta!"

"Đừng giết ca ca ta, giết ta là tốt rồi, ta tới bổn, sống sót cũng không dùng!"

Quách Gia vừa dứt lời, Nhan Lương, Văn Sú liền tranh lên, ai cũng muốn dựa vào chính mình vừa chết đổi được huynh đệ cùng chúa công tính mạng.

"Đừng nóng vội, ta còn chưa nói quy tắc đây." Quách Gia lần thứ hai cười lạnh, liếc nhìn một chút vẫn hôn mê Viên Thiệu.

"Ba người các người người trong, có ít nhất hai người đồng ý cùng một người chết đi thời điểm, ta mới sẽ giết người kia, còn lại hai người liền có thể sống sót. Mà nếu như các người đạt không được này quy tắc, ba người đều phải chết!"

Chỉ ít hai người đồng ý giết chết cùng một người, Quách Gia quy tắc là có ý gì?

Rất nhiều người không nghĩ ra Quách Gia nói như vậy đến tột cùng, tuy nhiên có thật nhiều người dần dần hiểu rõ ra.

Nếu như không có cái này hạn chế, Nhan Lương, Văn Sú lựa chọn giết chết đối tượng đều sẽ là chính mình.

Nhưng là có cái này hạn chế, hai người bọn họ lựa chọn liền vô dụng, bởi vì bọn họ hai ý kiến không giống nhau, không đạt tới hai người đồng thời đồng ý quy tắc, lựa chọn vô hiệu.

Cái kia nên lựa chọn như thế nào đây?

Hai huynh đệ đều lựa chọn giết chết chính mình chúa công?

Cái này không thể nào, bằng này hai huynh đệ trung tâm không thể làm như thế.

Hai huynh đệ đều lựa chọn giết chết huynh đệ trong một người?

Điều này cũng không thể, này hai huynh đệ cảm tình vừa nhìn liền biết cực kỳ thân mật, tuyệt đối sẽ không tự giết lẫn nhau.

Cái kia Quách Gia ra vấn đề khó chẳng phải là không có chút ý nghĩa nào?

Bởi vì bất luận làm sao, Nhan Lương, Văn Sú đều không làm được hữu hiệu lựa chọn, sự lựa chọn của bọn họ sẽ chỉ là chính bọn họ.

"Giết ta, ta Nhan Lương không sợ."

"Giết ta, ta Văn Sú chết thì chết, chỉ cần ca ca cùng chúa công sống sót là được rồi."

Quả nhiên, hai người bọn họ vẫn là lựa chọn giết chết chính mình.

Tiếp tục như vậy, cái kia Quách Gia chẳng phải là muốn đem ba người đều giết?

Đương nhiên không phải, có thể đừng quên, trong ba người Viên Thiệu vẫn không có phát biểu ý kiến đây.

Viên Thiệu sẽ lựa chọn thế nào đây?

Hắn đương nhiên sẽ không lựa chọn giết chết chính mình, mà là sẽ chọn giết chết Nhan Lương, Văn Sứ trong một người.

Bởi vì chỉ cần hắn như thế lựa chọn, cái kia người đáng chết liền tuyền ra đến rồi, mà chính hắn cũng có thể bảo mệnh.

Nhưng là lúc này Viên Thiệu không phải hôn mê sao, hắn làm sao sẽ làm ra lựa chọn đây?

Ha ha, này nhưng dù là Quách Gia "Độc kế"!

Nếu là Viên Thiệu thật sự đã hôn mê, Quách Gia một điểm tổn thất đều không có có thể như quả Viên Thiệu không có, Quách Gia kỳ vọng kết quả nhưng là trở thành sự thật.

Quách Gia tin chắc, giờ khắc này Viên Thiệu nếu như là trạng hôn mê, như vậy hắn giờ phút này nhưng là không giả bộ được.

Tại sao vậy chứ?

Bởi vì hắn quá rõ ràng Nhan Lương, Văn Sứ huynh đệ quan hệ, hai người kia tuy rằng không phải thân huynh đệ, nhưng hơn hẳn thân huynh đệ. Nếu như bọn họ vì bảo vệ chính mình tính mạng của huynh đệ đồng thời lựa chọn chính mình, vậy mình chẳng phải là chắc chắn phải chết.

"Giết Nhan Lương, giết Nhan Lương!"

Quả nhiên, chỉ là thời gian mấy hơi thở, vẫn "Hôn mê" trong Viên Thiệu liền tỉnh lại, đem đầu mâu chỉ về hắn ái tướng Nhan Lương.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0092 trung nghĩa Vô Song có Nhan Lương

: 0091 lựa chọn ← chương tiết danh sách → : 0093 các người đi thôi

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngao Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Giết Nhan Lương, giết Nhan Lương! Giết "

Viên Thiệu đột nhiên ngồi dậy đến, quay về Quách Gia hô to muốn giết Nhan Lương.

Hắn cả khuôn mặt lại hồng lại thừng, khi nói chuyện thì thắm ô ô, rất không rõ ràng, đáng vẻ buồn cười cực kỳ.

Thế nhưng "Giết Nhan Lương" ba chữ nhưng là toàn trường có thể nghe! Mỗi người đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Nhưng là mới vừa mới nói được một nửa, Viên Thiệu đột nhiên nhìn thấy Quách Gia âm hiểm cười nhìn mình, âm thanh hơi ngưng lại, đột nhiên ý thức được chính mình trúng kế, chính mình dĩ nhiên nhất thời không tra trúng rồi Quách Gia độc kế.

Ở này thành Lạc Dương bên trong, ai dám trắng trợn địa giết công tử nhà họ Viên? Chính mình cần gì phải như vậy sợ chứ?

Quách Gia động tác này chỉ có điều là đe dọa chính mình, vì là chính là ly gián mình và Nhan Lương, Văn Sứ quan hệ, chính mình lại nhất thời chưa kịp phản ứng.

Thật ác độc đề tâm a!

Lúc này Viên Thiệu dĩ nhiên muốn không bắt nguồn từ kỷ mưu đồ giết chết Quách Gia tính mạng thì nham hiểm, bởi vì người càng dễ dàng nhớ kỹ người khác ác, mà dễ dàng lãng quên chính mình ác, đây là người thiên tính!

"Quách Phụng Hiếu, ngươi đáng ghét! Ngươi đáng chết! Ngươi lại dám gạt ta, ngươi "

Viên Thiệu then quá thành giận, cả người run rẩy, đã sớm không có công tử văn nhã phong độ.

Một khắc trước vẫn là Lạc Dương nghe tên mỹ nam tử, giờ khắc này nhưng thành tên hề giống như vậy, không chỉ bị Trương Ninh đánh cho hoàn toàn thay đổi, còn bị Quách Gia tức giận đến phong độ hoàn toàn biến mất.

...

Đối mặt Viên Thiệu chỉ trích, Quách Gia căn bản không hề bị lay động, bởi vì giờ khắc này Viên Thiệu nên đối mặt không phải là mình, mà là trong miệng hán muốn giết Nhan Lương cùng huynh đệ của hán Văn Sù.

"Chúa công, ngươi vì sao phải giết ta nghĩa huynh? Hán không làm chuyện bậy a!"

Văn Sù không nghĩ ra, hôn mê chúa công làm sao lại đột nhiên tỉnh lại, hơn nữa lại muốn lựa chọn giết hán.

Hán không hiểu, nhưng là huynh đệ của hán Nhan Lương lại biết, nguyên lai chúa công đúng là đang giả chết.

Chuyện này hán có thể không để ý, nhưng hán không thể không quan tâm chúa công lựa chọn.

"Chúa công, tại sao là ta?"

Nhan Lương có thể vì Viên Thiệu và hê văn đi chết, hán việc nghĩa chẳng từ nan. Nhưng là chính tai nghe được từ chúa công trong miệng nói ra để cho mình đi chết, hán vẫn là không cách nào tiếp thu.

Hán muốn một lý do, dựa vào cái gì chúa công sẽ chọn bỏ qua chính mình, chẳng lẽ mình không bằng đệ đệ mình sao?

(lúc này Nhan Lương tâm tình phức tạp tới cực điểm, một mặt hán đồng ý vì chúa công cùng huynh đệ đi chết, một mặt lại không cam lòng chúa công lựa chọn chính là chính mình.

Ngươi, chính là một loại thường thường sẽ tự mâu thuẫn sinh vật.

Quá phức tạp! Nhưng liền bởi vì như vậy mới cùng những sinh vật khác không giống.)

"Híc, ta không có... Ta không phải "

Viên Thiệu áp ứng, nhưng cái gì đều không nói ra được.

Hán muốn nói ngươi vừa nãy nghe lầm, ta không có nói muốn giết ngươi, nhưng là toàn trường nhiều người như vậy ở đây, chính mình loại này ba tuổi đứa nhỏ lời nói dối hữu dụng không?

Tức giận, phẫn hận, hối hận, Viên Thiệu hối hận phát điên, nhưng là trên thế giới này mãi mãi cũng không có thuốc hối hận có thể mua để ăn.

"Quách Gia, Quách Phụng Hiếu! Ngươi lại dám tính toán như thế ta, ta cùng ngươi không đội trời chung!"

Viên Thiệu khuôn mặt vắn vẹo, cực đoan cừ hận địa nhìn về phía Quách Gia, trong lòng hán hận cực kỳ Quách Gia, hận không thể giờ khắc này liền giết hán.

Từ giờ khắc này, hán đưa cái này đã từng không để vào mắt hán môn đệ tử xem là trong lòng đâm, cái đinh trong mắt.

Quách Gia nhìn xuống Viên Thiệu sắc mặt, giờ khắc này trong lòng hán thoải mái cực kỳ, nếu ngươi dám trêu ta, liền phải làm tốt bị trả thù chuẩn bị.

Hán đương nhiên cũng có thể nhìn ra Viên Thiệu căm thù chính mình, nhưng là người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nếu người phạm ta, ta tất gấp mười lần xin trả!

Đâu có gì lạ đâu, là ngươi trước tiên trêu chọc ta.

Nếu ngươi như vậy hận ta, vậy ta liền lại cho này hóa trên đội một ít dầu, để ngươi ngày hôm nay hối hận cái đủ.

"Nhan Lương, ngươi thật sự muốn biết Viên Bản Sơ vì sao lại lựa chọn ngươi sao? Theo ta suy đoán hán là sẽ không nói cho ngươi, thế nhưng ta có thể."

"Ngươi làm sao sẽ biết?"

Viên Thiệu kinh hãi, ý nghĩ của chính mình làm sao sẽ bị Quách Gia biết, này nói ra tuyệt đối sẽ ảnh hưởng mình và Nhan Lương, Văn Sù trong lúc đó quan hệ, đến thời điểm liền không cách nào cứu vãn lại.

"Ta vì sao lại không biết đây?"

Quách Gia mặt không hề cảm xúc mà nhìn Viên Thiệu, trong lòng mừng thầm, người cũng gấp đi, trước không phải rất hung hăng sao?

Giờ khắc này người bị ta nắm mũi dẫn đi, tất cả hành vi cùng ý nghĩ đều nằm ở trong lòng bàn tay của ta, ta đương nhiên sẽ biết người là nghĩ như thế nào.

Tuy rằng tạm thời vẫn chưa thể giết người, nhưng ta cũng phải để người hối hận ngay hôm nay hành động, để người biết chọc ta kết quả.

"Người thật sự biết?"

Nhan Lương nhìn một chút áp ứng Viên Thiệu, hẳn biết ngày hôm nay Viên Thiệu chỉ sợ là sẽ không đối với hắn nói rồi.

Đơn giản, liền hỏi Quách Gia đi. Minh coi như chết cũng muốn chết được rõ ràng nha!

"Tại sao? Chúa công vì sao lại lựa chọn ta?"

"Đúng nha, chúa công vì sao lại lựa chọn ca ca?"

Văn Sứ cũng phi thường không rõ, chúa công không có lựa chọn hắn, để hắn đi chết, nhưng là hắn vẫn là không sinh được một tia hải lòng. Dù sao mình bắt từ, chết chính là mình nghĩa huynh Nhan Lương.

"Bởi vì "

"Quách Phụng Hiếu, người nếu là dám nói ra, ta nhất định cùng người không đội trời chung, không đội trời chung!"

Quách Gia mới vừa muốn nói chuyện, liền bị Viên Thiệu đánh gãy, hắn nghiêng răng nghiêng lợi, sắc mặt nổi giận. Nếu không là Diên Vi mấy người ở một bên, hẳn giờ phút này nói không chắc đã ăn tươi nuốt sống Quách Gia.

"Há, thật sao? Nhưng là trước người liền cũng định giết ta, lẽ nào giữa chúng ta còn có thể cùng tồn tại sao?"

"Ta "

Quách Gia chỉ là một câu châm chọc, liền để Viên Thiệu ngậm miệng lại.

Hắn giờ phút này mới nhớ tới đến trước chính mình là làm sao đối phó Quách Gia, hiện tại lấy ra như vậy uy hiếp thực sự là quá buồn cười, hắn cùng Quách Gia sớm đã có sinh tử mối thù, Quách Gia cần gì phải sợ sệt kết thù đây?

"Bởi vì người thông minh, mà Văn Sứ nhưng là cái ngu ngốc, vì lẽ đó Viên Bản Sơ mới sẽ chọn giết người, lưu lại Văn Sứ."

Nhìn thấy Viên Thiệu chính mình ngậm miệng lại, Quách Gia không nữa phí lời.

"Bởi vì ta thông minh?"

Nghe xong Quách Gia giải thích, Nhan Lương nhưng càng thêm không rõ, chính mình so với Văn Sứ đúng là thông minh một điểm, nhưng là nếu như vậy, chúa công không phải càng nên lựa chọn để cho mình sống sót sao? Tại sao lại sẽ để cho mình đi chết đây?

Bất luận làm sao, Nhan Lương đều nghĩ không rõ lắm, chúa công lựa chọn thực sự là quá kỳ quái, người thông minh đáng chết, kẻ ngu xuẩn trái lại sống sót.

"Thông minh xác thực là cái ưu thế, nhưng có lúc, người chúa công Viên Thiệu cũng không cần thủ hạ của hắn quá thông minh."

Quách Gia tự nhiên có thể thấy được Nhan Lương giờ khắc này nghi hoặc, mà hắn cũng không ngại nhắc nhở một hồi Nhan Lương, ngược lại này vốn là Quách Gia mục đích.

"Tại sao?"

Nhan Lương vẫn không nghĩ ra, chúa công làm sao sẽ không hy vọng thủ hạ của chính mình thông minh đây?

"Bởi vì ngu ngốc vĩnh viễn chỉ biết là phục tùng, mà người thông minh sẽ suy nghĩ, suy nghĩ có thêm liền có thể là phản bội."

Ngụ dân trị quốc, Trung Quốc trong lịch sử có rất nhiều Hoàng Đế đều là làm như vậy, tư tưởng lạc hậu bách tính thậm chí ngay cả tâm tư phản kháng đều sẽ không có.

"Phản bội? Không thể, ta làm sao có khả năng sẽ phản bội chúa công?"

Nhan Lương cuồng lên, chính mình đối với Viên Thiệu một mảnh trung tâm, thiên địa có thể thấy được, làm sao sẽ phản bội hắn đây?

Một Bát Xích nhiều đại hán hầu như đều gấp muốn khóc ra nước mắt, nhưng mà ở đây tất cả mọi người không một cảm thấy Nhan Lương ấu trĩ, bởi vì đây mới là hán trung thành tuyệt đối biểu hiện.

Nhìn thấy này cảnh tượng, Viên Thiệu càng thêm hối hận, mà Quách Gia nhưng càng là thoải mái.

"Nguyên lai ngươi xác thực không thể phản bội Viên Thiệu, nhưng là nếu như Viên Thiệu lựa chọn giết huynh đệ của ngươi Văn Sứ đây? Ngươi còn có thể như vậy trung tâm nhất quán sao? Theo ta thấy, ngươi cho dù không hận Viên Thiệu, cũng sẽ không lại trung thành tuyệt đối công hiến cho hắn đi."

"Ta ta "

Nhan Lương muốn nói bất luận làm sao chính mình cũng sẽ công hiến cho Viên Thiệu, nhưng là nhìn trước mắt cái này cùng mình kết bái nhiều năm, đồng sinh cộng tử huynh đệ, những câu nói này hắn thật sự không nói ra được.

"Vì lẽ đó Viên Thiệu chỉ sẽ chọn giết ngươi, bởi vì ngươi đệ đệ là cái ngu ngốc, chỉ cần Viên Thiệu cực lực động viên, sẽ đem đầu mâu chỉ về ta, phòng chừng hắn liền sẽ đem tất cả cừ hận đặt ở trên người ta."

"Giết ngươi, hắn Viên Thiệu chỉ tổn thất một tên Đại Tướng, mà giết Văn Sứ, hắn nhưng sẽ tổn thất hai tên Đại Tướng. Ngươi nói xem, là ngươi, ngươi sẽ lựa chọn thế nào?"

"Ta "

Nhan Lương vào lúc này cũng rõ ràng, Quách Gia nói lời nói mặc dù khó nghe, thế nhưng là là sự thực. Nhưng là biết rõ như vậy, Nhan Lương trong lòng vẫn là không cách nào tiếp thu.

Từ chính mình trung thành nhất chúa công trong miệng nghe được muốn giết mình là một loại như thế nào cảm thụ?

Lại như chính mình yêu nhất cha mẹ có một ngày nói muốn vứt bỏ chính mình, lại như chính mình yêu nhất người phụ nữ nói muốn theo một người đàn ông khác đi.

Bát Xích đại hán, bắp thịt cứng rắn dường như sắt thép, nhưng là giờ khắc này, hắn tâm xuất hiện vết rách, mà hắn cùng chính mình chúa công trong lúc đó cũng xuất hiện không cách nào chữa trị hồng cầu.

"Đã như vậy, vậy ngươi liền giết ta đi. Bằng vào ta một mạng đổi lấy chúa công cùng dừ tợn hai cái mạng sống, ta chết rồi cũng không thiệt thòi, ha ha "

Ai cũng không nghĩ tới, trong loại tình huống này, Nhan Lương lại nói lên như vậy mấy câu nói, như vậy dừng cảm, đem sinh tử không để ý.

"Thật anh hùng, chân hào kiệt!"

Luôn luôn mặc cho hiệp tùy ý Tào Tháo không nhận được bật thốt lên tán dương.

"Hảo hán tử, ta Công Tôn Bá Khuê phục ngươi. Đây mới là chúng ta Bắc Phương tâm tính của người ta! Hôm nay đánh với ngươi một trận, ta sẽ vĩnh viễn nhớ kỹ!"

Sau đó là Công Tôn Toàn, tuy rằng cùng Nhan Lương đại chiến một hồi, thế nhưng hắn không có chút nào tức giận hắn, trái lại khâm phục hắn võ nghệ cao cường, kính nể hắn trung nghĩa Vô Song.

"Nhan Lương cỡ nào trung nghĩa, Viên Bản Sơ có mắt không trông! Tiếc thay, bi tai, đau lòng tai!"

Như vậy về nho nhã là Tuân Du giảng, hắn luôn luôn liền không coi trọng cái này công tử nhà họ Viên, đối với hắn càng là không có lời gì tốt nói.

"Giang Đông nhiều hào kiệt, Hà Bắc đa nghĩa sĩ, nhưng ta nhưng chưa từng gặp. Hôm nay nhưng ở Lạc Dương nhìn thấy như vậy trung nghĩa tướng quân, hi vọng a!"

Cố Ung đồng dạng cảm khái vạn ngàn, sinh ở Giang Đông, nghe nói qua rất nhiều anh hùng hào kiệt cổ sự, nhưng cũng không bằng ngày hôm nay nhìn thấy.

Công tử bột môn đồn dập đứng ra vì là Nhan Lương nói chuyện, trong giọng nói hoàn toàn là đối với Nhan Lương tôn sùng.

Bọn họ toàn đều nhìn về Quách Gia, trong mắt mang theo mong ngóng, hi vọng Quách Gia buông tha Nhan Lương.

Thế nhưng lúc này Quách Gia không nói một lời, hắn lúc này trong lòng cũng có chút không đành lòng, chính mình này một kẻ không chỉ có dả kích Viên Thiệu, cũng đem một người trung nghĩa tâm nát tan.

Hắn có thể nghe được ra, Nhan Lương dừng cảm trong tiếng cười đều là thê lương.

Thê thê thăm thăm thích thích!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0093 các người đi thôi

: 0092 trung nghĩa Vô Song có Nhan Lương ← chương tiết danh sách → : 009 4 ngày đăng

Mạch điền không giới

Mạch điền không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chi làm mẹ không dễ, ngưi nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Giết ta đi, chỉ cần ngươi buông tha chúa công cùng dữ tợn, ta chết có ý nghĩa."

Nhìn thấy Quách Gia do dự, Nhan Lương lại giục lên, hấn chỉ phán đang nhìn mình chết sớm một chút.

"Không! Không được! Đại ca, ngươi không thể chết được, muốn chết liền để ta đi chết!"

Văn Sú cuống lên, trơ mắt mà nhìn đại ca của mình chết, trong lòng hấn không thể nào tiếp thu được.

Quách Gia nhìn trước mắt hai cái vì đôi phương tranh cái mặt đỏ tới mang tai, lệ rơi đầy mặt huynh đệ, không khỏi cảm khái vạn ngàn.

Nhan Lương, Văn Sú sau đó đều sẽ là Viên Thiệu thủ hạ Đại Tướng, nếu bàn về quân chức, hai người vị trí cực cao.

Nhưng dù là như thế hai cái uy chấn Hà Bắc tướng quân, tâm tư của bọn họ nhưng là đơn giản như vậy.

Viên Thiệu đối với bọn họ có ơn tri ngộ, vì lẽ đó bọn họ lấy chết báo lại, coi như Viên Thiệu bỏ qua bọn họ, bọn họ cũng không sẽ chọn phản bội.

Huynh đệ bọn họ trong lúc đó tình nghĩa thâm hậu, vì lẽ đó bọn họ dùng tính mạng lẫn nhau thủ hộ, coi như đánh đổi là tử vong cũng sẽ không tiếc.

Hơn 1800 năm trước, cho dù là hai cái Đại tướng quân đều là như vậy, như vậy những kia bách tính bình thường đây? Những kia sau đó gia nhập Hoàng Cân ý đồ lật đổ đại hấn bách tính đây?

Kỳ thực trong lòng bọn họ không nghĩ quyền cao chức trọng, cũng không nghĩ vinh hoa phú quý, bọn họ nghĩ chỉ là có thể ăn no cái bụng, mặc ấm quần áo.

Nếu như mỗi người đều có thể ăn no, mặc ấm, ai lại đồng ý liều lĩnh nguy hiểm đến tính mạng khỏi nghĩa đây?

"Phụng hiếu, phụng hiếu! Ngươi đang suy nghĩ gì đấy?"

Toàn trường đều ở xem Quách Gia phản ứng, mà Quách Gia lại dờ ra, may là có Tuân Úc ở một bên nhắc nhở.

"Áo, không có gì."

Quách Gia nhìn một chút Nhan Lương, Văn Sú, trong lòng lập tức có chủ ý.

"Đã như vậy, hai người các người đều đi thôi, ta không muốn mạng của các người."

Quách Gia nhìn ra rồi, Nhan Lương là tâm bị bị thương quá lợi hại, vì lẽ đó muốn chết. Có điều đánh từ vừa mới bắt đầu, Quách Gia không có ý định giết bọn họ trong một.

"Người muốn thả chúng ta đi? Cái gì? Làm sao có khả năng?"

Nhan Lương một mặt không tin, sao có thể có chuyện đó? Chính mình trước nhưng là phải giết Quách Gia, như vậy hẳn đều đồng ý buông tha chính mình?

Đừng nói Nhan Lương, Văn Sú không tin, chính là ở đây công tử bột môn cũng không tin. Quách Gia cùng Viên Thiệu trong lúc đó nhưng là sinh tử mối thù, coi như hẳn không dám giết Viên Thiệu, tuy nhiên không thể bỏ qua Viên Thiệu thủ hạ a.

Những này công tử bột môn đều là người trẻ tuổi, bình thường thờ phụng chính là ăn miếng trả miếng, ăn miếng trả miếng, ở trong lòng bọn họ, có ân không nhất định phải còn, thế nhưng có cừu oán nhưng nhất định phải báo.

"Không được, bọn họ đều phải chết, một người cũng không thể đi!"

Nói lời này chính là Trương Ninh, nàng người quan tâm nhất chính là Quách Gia, mà những người này trước lại muốn giết Quách Gia, Trương Ninh há có thể lưu bọn họ mạng sống.

"Chính là, ta muốn xé nát bọn họ!"

Điền Vi ngay lập tức sẽ biểu thị đồng ý, huynh đệ của chính mình bị bắt nạt làm sao có thể không báo thù đây? Mà đối với Điền Vi như vậy có nghiêm trọng bạo lực tổng hợp chứng người tới nói, báo thù chẳng khác nào xé xác người sống!

Cao Thuận đứng là không nói gì, thế nhưng hẳn nhìn Nhan Lương, Văn Sú ánh mắt rõ ràng rất không hữu hảo.

Từ Hoàng nhưng là duy nhất một cái mỉm cười người. Máy ngày trước hẳn ở Thạch Lâm sơn bị Quách Gia dẫn người ôm đoàn quần áo, trong lòng vẫn kìm nén một luồng oán khí, mà vừa nãy bắt nạt Nhan Lương, Văn Sú thời điểm hẳn cũng hưởng thụ một lần quần áo người khác vui vẻ.

(một đại danh tướng liền như vậy bị Quách Gia mang hồng rồi.)

"Các người đi thôi! Làm sao, còn chờ ta đem các người đưa đi?"

Nhìn Nhan Lương ngậy ngốc mà nhìn mình, không nhúc nhích, Quách Gia liền giận, thả người đi người lại còn không đi?

... ..

Trương Ninh vừa nhìn Quách Gia lại như vậy liền đem người thả đi rồi, trong lòng tức giận, làm sao có thể như thế tiện nghi liền buông tha bọn họ đây?

Không được, coi như đệ đệ không cao hứng, chính mình cũng muốn động thủ giết bọn họ, thương tổn đệ đệ người đều đáng chết.

Trương Ninh ngay lập tức sẽ muốn bạo phát, nhưng là ngay ở nàng muốn vận công thời điểm, một cái tay nhẹ nhàng nắm nàng phần eo thịt non, nàng lập tức liền mềm nhũn ra.

Nơi này là Trương Ninh nhược điểm, đương nhiên cái nhược điểm này cũng chỉ có Quách Gia biết. Nếu là người khác, phỏng chừng tay còn không duỗi ra đến liền bị Trương Ninh giết.

"Nghe lời! Tỷ tỷ!"

Quách Gia này lời nói đến mức rất ôn nhu, hầu như là một loại khẩn cầu ngữ khí. Bởi vì hẳn biết tỷ tỷ như thế làm cũng là vì bảo vệ mình.

"Ừm!"

Trương Ninh hơi hơi trầm tư, liền từ bỏ giết Nhan Lương, Văn Sú với tại chỗ ý nghĩ. Tất nhiên đệ đệ nói như vậy, khẳng định có đạo lý của hẳn.

Ở bên ngoài phải cho nam nhân mặt mũi, nếu như tiếp tục nháo xuống đối với Quách Gia danh tiếng bất lợi, thế nhưng nàng vẫn như cũ quăng Quách Gia một bất mãn ánh mắt.

Ý tứ là: Về nhà sau đó người phải cho ta một câu trả lời, bằng không đừng trách ta không khách khí.

Nhìn thấy tỷ tỷ đồng ý, Quách Gia đồng dạng trở về một biết rồi ánh mắt, trong ánh mắt tất cả đều là "Nịnh nọt" .

"Tại sao muốn thả ta đi, người không phải định ra rồi quy củ không?"

Bất đắc dĩ Quách Gia bên này thương lượng Tốt thả người, Nhan Lương bên kia lại còn không muốn đi.

Quách Gia trong lòng hiểu rõ, Nhan Lương là thương tâm, không biết sau đó nên làm gì đối mặt Viên Thiệu, vì lẽ đó sinh ra loại này muốn chết ý nghĩ.

Hừ! Càng là như vậy, ta liền càng là muốn thả người.

"Quy củ? Đó là ta định, ta tự nhiên cũng có thể cải!"

"Ngươi... Ngươi tại sao có thể như vậy làm việc?"

Quách Gia đây là cái chày cái cối, nhưng Nhan Lương cũng tìm không ra phản bác, dù sao người khác để ngươi sống sót ngươi nhưng không phải muốn tìm chết, này bản thân liền là một cái không bình thường sự tình.

"Như ngọc, cùng ta đi thôi! Ta đã hiểu rõ ngươi xích thành chi tâm, sau đó nhất định đợi ngươi càng hơn từ trước, ta xin thề cũng sẽ không bao giờ như ngày hôm nay như vậy."

Viên Thiệu cũng nhìn ra Nhan Lương trong lòng có chút khúc mắc, giờ khắc này tuyệt không thể thả Nhan Lương lại suy nghĩ lung tung, dù sao thiên quân địch đặc, một tướng khó cầu, Nhan Lương nhân tài như vậy tuyệt không thể thả đi.

"Đúng đấy, đại ca. Chúa công đã xin thề, ngươi liền lại tin chúa công một lần đi!"

Văn Sú ở một bên phụ họa, tâm tư của hắn đơn giản, không có quá nhiều ý nghĩ.

"Đã như vậy, chúng ta đi thôi."

Nhan Lương đi bất đắc dĩ, nhưng chung quy vẫn là theo Viên Thiệu đi rồi, chỉ là trước khi đi cảm tạ Quách Gia ơn tha chết.

Viên Thiệu cũng đi rồi, hắn trước khi đi trừng Quách Gia một chút, trong ánh mắt tràn đầy cừu hận cùng đắc ý.

Cừu hận Quách Gia ngày hôm nay đem mình làm cho thê thảm như thế, lại là quyền đâm cước đá, lại là âm mưu tính toán.

Đắc ý Quách Gia tuy rằng thắng chính mình, thế nhưng là chung quy không dám giết mình và nhà của chính mình tướng, hắn cho rằng, Quách Gia nhất định là kiêng kỵ Viên gia thế lực mới sẽ như vậy.

Nhưng mà Quách Gia căn bản là không để ý tới Viên Thiệu, hừ, ngu xuẩn.

Nhan Lương cuối cùng xác thực là theo ngươi đi rồi, nhưng là bây giờ Nhan Lương cũng sẽ không bao giờ là từ trước Nhan Lương.

Giữa các ngươi đã có ngăn cách, mặc kệ ngươi khiến xuất cái gì thủ đoạn, cũng không thể hoàn toàn bù đắp giữa hai người hiểm khích.

Mà một không thể toàn tâm toàn ý cống hiến cho ngươi Nhan Lương, còn không bằng một trung tâm phổ thông người làm.

Nói không chắc có một ngày, Nhan Lương còn sẽ trở thành ngươi Viên Thiệu thế lực trong một nhược điểm, điểm đột phá.

*****

"Phụng hiếu, sớm chút trở lại dưỡng thương đi!"

Nhìn Viên Thiệu chậm rãi bóng lưng biến mất, Tuân Úc rốt cục thở phào nhẹ nhõm, chuyện ngày hôm nay thực sự là khắp nơi sát cơ.

Đầu tiên là Viên Thiệu mang theo Nhan Lương, Văn Sú muốn giết Quách Gia, nếu như không phải Tào Tháo, Công Tôn Toàn đứng dậy, không phải Diên Vi chờ người đúng lúc đến, hậu quả khó mà lường được a.

Sau đó là Quách Gia đối với Viên Thiệu xử trí, cũng còn tốt hắn không có dưới con nóng giận giết chết Viên Thiệu, nếu không thì, phỏng chừng coi như là Hoàng Đế bệ hạ cũng cứu không được hắn.

"Là phải đi về, nhưng là ta chuẩn bị cho ngươi lễ vật còn không đưa đây."

Quách Gia cười thần bí, vì Tuân Úc cùng Đường tâm việc kết hôn, cái này lễ vật hắn đã chuẩn bị rất lâu.

"Lễ vật? Quan hệ giữa chúng ta còn cần lễ vật sao?"

"Nếu là ngươi, ta dĩ nhiên là không tiễn, nhưng là Đường tâm tiểu thư ta nhưng không thể không cân nhắc. Phần lễ vật này ta nhưng là chuẩn bị đã lâu."

"Có đúng không, vậy ta có thể phải cố gắng mở mang kiến thức một chút."

Quách Gia từ trước đến giờ tâm tư cùng người thường không giống, hắn chuẩn bị đã lâu lễ vật tất nhiên bất phàm, đáng giá Tuân Úc chờ mong.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 009 4 ngày đăng

: 0093 các ngươi đi thôi ← chương tiết danh sách → : 0095 Lý gia Lão Yêu tát đại hoang

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Tê phượng các lâu ba, hết thấy cửa sổ đều mở ra, công tử bột môn toàn bộ đứng phía trước cửa sổ, muốn nhìn một chút Quách Gia nói lễ vật đến tốt cùng là cái gì?

Tất cả mọi người trong lòng đều rất là hiếu kỳ, người bình thường tặng quà, tục một điểm chính là Kim Ngân châu báu, cách điệu cao một chút vũ nhân thông thường sẽ chọn tuần mã hoặc là bảo kiếm, văn nhân thì lại yêu thích biếu tặng đàn cổ cùng hi hữu điển tịch.

Thế nhưng Quách Gia lại nói hần tặng lễ vật ở trên trời, này coi là thật là quái lạ.

1800 năm trước buổi tối nhưng bất đồng với hiện tại, toàn bộ thành Lạc Dương bên trong chỉ có linh tinh ánh lửa, hơn nữa bởi vì là thông qua dầu hoá hoặc là ngon nên thiêu đốt vì lễ đó tia sáng cũng rất là mờ mờ.

Vừa vặn đêm nay lại là phong tuyết vừa qua khỏi, mặt trăng còn ở vụng trộm lại, tinh tinh cũng thả giả, toàn bộ bầu trời đều là đen thui, cái gì cũng không nhìn thấy.

Dưới tình huống này sẽ có lễ vật gì đây? Coi như có cũng không nhìn thấy chứ?

Tào Tháo, Tuân Du chờ người đồng dạng hiếu kỳ, cũng muốn hỏi hỏi Quách Gia, lại phát hiện bên cạnh hần đứng Trương Ninh tiểu ma nữ này, ngũ bộ bên trong ngoại trừ Tuân Úc không một người dám tới gần, run lên một cái, tất cả mọi người bỏ đi cái ý niệm này.

Hỏi một chút Tuân Úc? Nhưng là Tuân Úc giờ khắc này trên mặt cũng tràn đầy chờ mong, rất hiển nhiên hần cũng không biết là cái gì.

"Quách Phụng Hiếu, ngươi đến tốt cùng muốn đưa gì đó?"

Bọn họ không dám hỏi, có thể có một người nhưng không nhận được, Công Tôn Toàn , vừa dân bướng bỉnh , tương tự không hiểu được quanh co lòng vòng.

"Kính hỉ, nói ra có thể liền không có ý nghĩa."

Quách Gia cười thần bí, nhưng không hề trả lời vấn đề này.

"Ngươi "

Công Tôn Toàn cuống lên, Quách Gia vốn là là muốn câu Tuân Úc khẩu vị, không nghĩ tới nhưng câu lên Công Tôn Toàn con cá này, thực sự là Hoàng Đế không vội thái giám gấp.

Nhưng là Công Tôn Toàn mới vừa muốn tiếp tục đặt câu hỏi, lại bị Trương Ngọc đánh gãy.

"Mau nhìn, phượng Bắc, có ánh lửa."

"Ánh lửa, không phải cháy chứ?" Công Tôn Toàn một mặt lo lắng.

"Cháy, nên không phải chứ, có ánh lửa nhưng không có yên vụ, không giống như là cháy." Cố Ung quan sát đến càng cẩn thận một chút.

"Chính là, một kẻ thô lỗ, con mắt lại không dễ xài, thực sự là xuẩn." Trương Ngọc hiếm thấy tóm lại chế nhạo Công Tôn Toàn cơ hội, đương nhiên sẽ không quên báo thù.

Một tính khí nóng nảy, một đồng dạng thù dai, chỉ lát nữa là phải bầm lên, lại nghe được một thanh âm kinh ngạc thốt lên lên.

"Cái kia, tốt lắm giống Tuần phủ vị trí."

"Vâng, vậy thì là Tuần phủ. Văn Nhựt, công đạt, xảy ra chuyện gì?"

"Ta cũng không biết a."

Tuân Úc, Tuần Du hai người đồng dạng không rõ, liền nhìn về phía Quách Gia, lại phát hiện hắn ở chộp mắt, chỉ là khóe mắt cất giấu ý cười, xem ra là sẽ không nói, không thể làm gì khác hơn là tiếp tục quan sát, kiểm tra đến tột cùng.

"Đặng, là đặng, thật nhiều trần đặng!"

"Còn giống như tạo thành một chữ, là "Tuần" tự!"

Bắc Phương, theo ánh lửa không ngừng treo cao, công tử bột môn dần dần phát hiện những ánh sáng lại là do từng chiếc từng chiếc đặng phát sinh.

Những này đặng mỗi người đều có nửa mét vuông vắn to nhỏ, toàn thân hiện ra màu đỏ, xem ra cực kỳ giống đèn lồng, bên trong phát sinh sáng sủa hào quang, ở này trong đêm đen đặc biệt rõ ràng.

Tối nay không có sao trời cùng trăng sáng, có thể này từng chiếc từng chiếc hỏa đặng nhưng thành trên trời tinh tinh, so với tầm thường tinh tinh càng đẹp hơn, càng sáng hơn.

Càng thêm kỳ lạ chính là, những này đặng tựa hồ bị cố định lên, tạo thành Tuần Úc "Tuần" tự.

Nhất làm cho công tử bột môn giật mình chính là, những này đặng lại không phải bãi ở trong phòng, mà là bay ở trên trời.

Phi Thiên, là một cái thần bí lại làm cho bất luận người nào đều sẽ ngóng trông sự tình, công tử bột môn an có thể không kinh?

Nếu là người hiện đại nhìn thấy này tầm cảnh tượng, chắc chắn sẽ không có cái gì giật mình, đây là đèn Không Minh, đại gia cơ bản đều gặp, thậm chí tự tay châm ngòi quá.

Đèn Không Minh, tục xưng ước nguyên đặng, lại xưng kỳ thiên đặng. Là một loại Cổ Lão Hán tộc thủ công nghệ phẩm, ở cổ đại làm thêm quân sự công dụng. Người hiện đại thả đèn Không Minh nhiều làm cầu phúc tác dụng. Nam nữ già trẻ tự tay viết xuống chúc phúc tâm nguyện, tượng trưng được mùa thành công, hạnh phúc hàng năm. Bình thường ở tiết nguyên tiêu, tiết Trung thu chờ trọng đại ngày lễ phóng ra.

Đèn Không Minh bên sản xuất thức cũng rất đơn giản, chỉ cần dùng trúc miết trát toa thuốc giá, hồ trên chỉ, làm thành đèn lớn, sắn xe trên đặt thiêu đốt nhựa thông, đặng liền dựa vào nhiệt không khí bay lên trời.

Thế nhưng đối với không có kiến thức quá đèn Không Minh cổ nhân tới nói, đây tuyệt đối là một bức kỳ quan.

"Sao có thể có chuyện đó? Đèn đuốc làm sao sẽ bay lên trời?"

"Ồ đâu là đèn đuốc, rõ ràng là cỡ lớn đèn lồng."

"Quản nó là cái gì, nhưng là có thể bay lên trời thực sự là là kỳ tích a!"

"Đúng đấy, phụng hiếu, người đến tột cùng dùng thủ đoạn gì? Cũng giáo dạy chúng ta đi."

Nguyên bản ngóng trông lấy chờ công tử bột môn lập tức toàn bộ kích chuyển động, tê phượng các lầu ba náo động không ngừng, Tam tỷ cùng đến oanh nhi đồng dạng kinh dị, đôi mắt đẹp nhìn chăm chăm đèn Không Minh đi không ra chút nào.

Mà vào lúc này, thành Lạc Dương không ít bách tính cùng thế gia đồng dạng phát hiện trên trời cảnh tượng, dồn dập đi vào sân, bước ra khỏi nhà, quan sát này càng lên càng cao đèn Không Minh. Liền ngay cả hoàng cung đại nội, đang cùng ái phi nô đùa Hán linh đế cũng phát hiện cảnh này, trong lòng ngạc nhiên không thôi.

Cho dù Bắc Phương tuyết hậu buổi tối nhiệt độ cực thấp, đông biết dùng người môn mặt đỏ thân thể cứng ngắc, thế nhưng vẫn như cũ không ngăn được bọn họ tụ tập cùng nhau quan sát này kỳ diệu cảnh sắc.

Cho dù đang ở Lạc Dương, nhìn quen thiên hạ đại sự, đã thấy rất nhiều triều đình đại quan, nhưng cảnh tượng trước mắt cũng tuyệt đối đủ khiến hết thảy Lạc Dương bách tính ghi khắc một đời.

"Mau nhìn, phía nam, phía nam cũng tương tự có thiên đặng."

"Nơi đó là Đường gia, trung bình thị Đường hành đại nhân phủ đệ."

"Đúng đấy, các người xem, Nam Phương đồng dạng là cái tự, là "Đường" tự!"

Rất nhanh, có mắt sắc đảm người phát hiện Lạc Dương Bắc Phương cũng bay ra rất nhiều đồng dạng đèn đuốc.

Bởi vì loại này đáng có thể bay lên trời, dĩ nhiên có không ít bách tính xưng là thiên đặng, cũng đem danh xưng này vẫn truyền xuống.

Đời này, đèn Không Minh liền gọi thiên đặng.

Một "Tuần" tự, từ Bắc Phương Tuần gia bay lên, một "Đường" tự, từ Nam Phương Đường gia bay lên, hấp dẫn lẫn nhau, hơn nữa hai chữ tựa hồ thoát ly khí lưu không chế, dĩ nhiên đồng thời hướng về Lạc Dương trung tâm bay đi.

Không có gì bất ngờ xảy ra, hai chữ này sẽ ở thành Lạc Dương ở chính giữa gặp nhau.

"Tuần gia cùng Đường gia, chuyện gì thế này?"

Không ít Lạc Dương bách tính nghi hoặc không rõ, dồn dập hướng về người bên cạnh cầu vấn.

"Ha ha cái này người không biết đâu, có người nói Tuần phủ Tuần Úc cùng Đường phủ Đường tâm tiểu thư muốn thành hôn, hơn nữa là bệ hạ tự mình tứ hôn."

Lập tức liền có tin tức linh thông người đứng dậy, khoe khoang người khác không biết sự tình nhưng là người một đại ham muốn.

"A! Thì ra là như vậy, nhưng là ngày này đáng là xảy ra chuyện gì?"

Người trước tiếp tục đặt câu hỏi.

"Ngày này "

Người sau đương nhiên đáp không được, ngày này đáng nhưng cũng là bọn họ lần thứ nhất nhìn thấy.

"Nguyên lai người cũng không biết, Hừ!"

Người trước trong giọng nói mang theo khinh bỉ, rất hiển nhiên đối với người sau khoe khoang rất khó chịu.

"Ai ai nói ta không biết?"

Người sau cuống lên, mặt mũi này cũng không thể ném.

"Há, người biết? Vậy người nói a."

Người trước phép khích tướng không cao minh lắm, nhưng người sau chính là ăn này một chiêu.

"Ngày đây nhất định là bởi vì Tuần đại nhân Vương Tá tài năng, Đường tâm tiểu thư đại gia khuê tú, liền ngay cả bệ hạ đều tự mình tứ hôn, vì lẽ đó trời cao cũng cảm thấy bọn họ một đôi trời sinh, cho nên mới hạ xuống dị tượng. Đúng, chính là như vậy!"

"Người người là nói ngày này đáng là ông trời hạ xuống dị tượng? Trời cao chó trách, đừng trách ta, ta không có một chút nào bất kính chi tâm."

Người trước hoảng rồi, chính mình hoài nghi lời nói này, chẳng phải là hoài nghi ông trời sao?

Nếu như là người hiện đại, tự nhiên sẽ đối với lời nói này khịt mũi coi thường, nhưng là 1800 năm trước, mọi người nhưng không sinh được chút nào hoài nghi.

Đối với bọn hắn giải thích không được sự tình, thông thường đều sẽ kéo lên quỷ quái.

Dân chúng chung quanh dồn dập hướng thiên xin lỗi, đối với thiên đặng càng thêm sùng kính, mà cái kia tin tức linh thông người sau lộ ra nụ cười giảo hoạt.

Nguyên lai người này không phải người khác, chính là Lý gia Lão Yêu.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0095 Lý gia Lão Yêu tát đại hoang

: 009 4 ngày đăng ← chương tiết danh sách → : 0096 thần kỳ buổi tối

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngao Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mạng theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Phụng hiếu, đây chính là người đưa ta lễ vật sao?"

Luôn luôn núi Thái sơn sụp ở phía trước mà sắc bất biến Tuân Úc, giờ khắc này thanh tuyến nhưng không tự nhiên địa chấp trùng lên, âm thanh cũng hơi có chút run rẩy.

"Văn Nhục, những năm này người ngoài đều đem người ta xem thành tri kỷ. Thế nhưng chỉ có ta tự mình biết, ta luôn luôn đem người cùng chí mới xem Thành ca ca. Huynh trưởng đại hôn, đệ đệ há có thể không biểu hiện biểu thị?"

Nhìn thấy Tuân Úc viên mắt đỏ lên, Quách Gia cũng cảm giác viên mắt bên trong có một dòng nước nóng sắp sửa dâng lên mà ra, chỉ đến như thế cảnh tượng, Quách Gia vẫn là nhịn xuống.

Hắn không ngừng chớp mắt, dựa vào như vậy phương thức nhịn xuống nước mắt, nhưng trên mắt vẫn là phụ lên một tầng hơi nước, căn bản trốn không thoát Tuân Úc con mắt.

"Ai, chi tiếc chí mới không ở, không phải vậy ba người chúng ta đoàn tụ mới phải tốt nhất."

Nhìn thấy Quách Gia động tình, Tuân Úc cũng chỉ có thể nói sang chuyện khác, cũng không thể gọi hắn ở đây sẽ khóc trên một hồi.

"Ai nói chí mới không ở?" Quách Gia đặc ý nở nụ cười, "Ta đã khiến người ta trở lại tiếp chí mới cùng hắn nướng, bảo đảm sẽ làm chí mới xuất hiện ở người tiệc cưới trên."

"Có thật không? Như vậy thực sự là quá tốt rồi! Ta..."

Tuân Úc đại hi, nhưng là chưa kịp hắn nói xong, chu vi công tử bột môn vừa sợ hô lên.

"Mau nhìn, thiên đăng mặt sau xuất hiện một cái đuôi nhỏ."

Tuân Úc tìm theo tiếng nhìn tới, quả nhiên, nguyên bản các nơi một phương "Tuân" cùng "Đường giờ khắc này chỉ còn dư lại hai trăm bộ khoảng cách, phỏng chừng không bao lâu nữa, liền có thể "Đoàn tụ".

Càng thần kỳ chính là, nguyên bản trục lốc hai chữ, giờ khắc này nhưng tha ra hai con đuôi nhỏ, từng tí từng tí địa lập lòe hào quang màu xanh lục, xanh um tươi tốt, nhìn qua cực kỳ mỹ lệ.

"Phụng hiếu, dựa theo chiều gió tới nói, hai chữ này đều nên hướng về hướng đông nam phiêu, vì sao hiện tại nhưng một hướng nam, một hướng bắc?"

Vẫn kìm nén nghi vấn Tào Tháo giờ khắc này rốt cục bị chính mình muốn biết đánh bại, thực sự là chuyện này quá vi phạm lẽ thường.

"Đúng đấy, phụng hiếu, đây là duyên cớ nào?"

"Chính là, này không phù hợp lẽ thường a, bình thường chúng ta nhìn thấy quân kỳ đều theo chiều gió tung bay, tại sao hai chữ này nhưng ẩn lại từng người hướng ngược lại tung bay?"

"Đúng đấy, phụng hiếu, giải thích một chút đi, làm trong lòng ta ngứa, khó chịu chết rồi!"

...

Cũng trong lúc đó, thành Lạc Dương dân chúng cũng phát hiện chuyện này.

Bọn họ cũng không có những này công tử bột môn kiến thức, đối với lẽ thường chuyện không cách nào giải thích, bọn họ chỉ có thể thông qua quý thần câu chuyện để giải thích, hơn nữa Lý gia Lão Yêu chờ người từ trong xe chỉ luôn kim, dân chúng thì càng là đối với quý thần lời giải thích trong thư mấy phần.

"Này đến tột cùng là xảy ra chuyện gì? Không đúng a, ta bồi hải từ chơi điều thời điểm chú ý tới điều đều theo chiều gió phi, có thể hai chữ này nhưng dựa theo từng người phương hướng tung bay."

"Đúng đấy, gần nhất rõ ràng là tây bắc phong, nhưng những này thiên đẳng nhưng một hướng về bắc, một đi về phía nam, quá kỳ quái!"

"Có gì đáng kinh ngạc? Đây là Thiên Tứ nhân duyên a, tự nhiên không giống bình thường. Ông trời tùy tiện làm chút tay chân, liền thành như vậy."

Vẫn trốn ở trong đám người Lý gia Lão Yêu lại là đúng lúc địa nhắc nhở một câu.

"Thì ra là như vậy, không trách sẽ như vậy, Tuần đại nhân cùng Đường tâm tiểu thư hôn lễ thậm chí ngay cả trời cao cũng cảm động."

"Xem ra Tuần đại nhân cùng Đường tâm tiểu thư là một đôi trời sinh, địa tạo một đôi a!"

"Ai, lớn như vậy hôn, ta cũng muốn đi thảo chén rượu uống."

"Chính là, ta cũng muốn đi, có thể uống đến già Thiên Tứ hôn rượu mừng, vậy coi như là có phúc ba đời."

Trong lúc nhất thời, dĩ nhiên có thật nhiều bách tính dồn dập hưởng ứng, đều hi vọng đi Tuần Úc hôn lễ trên thảo chén rượu uống.

"Đừng nghĩ, Tuần gia dù sao cũng là đại tộc, làm sao có khả năng đến phiên chúng ta đi ăn một chén rượu mừng đây? Phóng chừng không bị đuổi ra môn đến coi như chuyện tốt."

Một vị trưởng giả vẫn tính tình táo, sĩ tộc xưa nay đều xem thường bách tính, bách tính có thể trên đời gia đại tộc hôn lễ trên thảo chén rượu uống càng là thiên mới dị đàm luận.

"Đúng đấy! Ai, chúng ta những này ê tiện người, làm sao có thể đi vào Tuần gia cùng Đường gia tiệc cưới a!"

Nghe nói như thế, không ít trước sinh ra uống rượu mừng ý nghĩ bách tính đều là liên tiếp thờ dài, ánh mắt lờ mờ.

Một bên Lý gia Lão Yêu nghe được đại gia than thở, trong lòng cũng rất cảm giác khó chịu, chúng ta những người này trời sinh liền không bằng con cháu thế gia sao? Dựa vào cái gì?

Hắn suy nghĩ một lúc lâu, cắn răng một cái, con mắt đột nhiên sáng ngời lên, rốt cục làm xảy ra điều gì quyết định.

"Ai nói chúng ta không thể đi Tuần gia thảo chén rượu uống?"

"Lý gia Lão Yêu, người đừng nằm mơ, chúng ta chỉ là tóc húi cua bách tính, Tuần gia nhưng là thiên hạ sĩ tộc mô phạm cùng kiệt xuất. Muốn đi Tuần gia thảo uống rượu, chờ sau đó đòi đầu thai vào gia đình tốt đi."

Mọi người thấy Lý gia Lão Yêu vui cười đáng vẻ, dĩ nhiên không có một tin tưởng, trái lại châm biếm lên hắn đến.

"Các người đừng không tin ta, ta nhưng là bắt được tin tức xác thật, Tuần đại nhân ngày đại hôn, phạm là đến đây chúc mừng người đều có thể thảo chén rượu uống, thảo khẩu thịt ăn."

Lý gia Lão Yêu cũng không có bị mọi người châm chọc đánh bại, trái lại lời thề son sắt, lớn tiếng biện giải.

"Lý gia Lão Yêu, người có thể thật chứ?"

Vẫn là nói chuyện lúc trước trưởng giả, hắn biết Lý gia Lão Yêu tin tức luôn luôn linh thông, lại nhìn thấy hắn thật tình như thế, dĩ nhiên tin mấy phần.

"Đương nhiên, ta Lý gia Lão Yêu mặc dù là tên côn đồ, nhưng tuyệt đối sẽ không dối với việc này lừa dối đại gia."

"Được, ta tin người. Nếu như có thể ở Tuần đại nhân tiệc cưới trên thảo chén rượu uống, đời này cũng đáng. Lão hủ lớn như vậy số tuổi còn không uống qua Thiên Tứ rượu mừng đây."

Ông lão dĩ nhiên là tin.

"Có điều, nếu như người là nói dối, cũng chớ có trách ta trở mặt không quen biết a!"

"Chính là, Lý lão yêu, nếu như là thật sự, chúng ta sau đó đều phục người; nhưng nếu như là giả, người có thể muốn tự gánh lấy hậu quả a!"

Có ông lão ra mặt, còn lại bách tính cũng dồn dập theo tiếng.

Dân chúng quần tình kích khởi, không không vỗ tay hoan hô, có thể ở Thiên Tứ hôn lễ trên uống chén rượu mừng, thực sự là đáng giá thổi phồng cả đời, coi như là đến cháu mình bồi, cũng có thể kiêu ngạo mà nói một câu: Gia gia năm đó nhưng là uống qua trời cao ngự tứ rượu ngon, đến thời điểm không biết là cỡ nào kiêu ngạo.

Nhưng mà ở này nhiệt liệt bầu không khí dưới, Lý gia Lão Yêu nhưng chảy mồ hôi lạnh khắp cả người, chính mình đây là làm sao, bị ma quỷ ám ảnh sao?

Vừa nãy chỉ là trong lòng nóng lên liền rắc lớn như vậy lời nói dối, lừa dối hết thầy hàng xóm láng giềng. Có thể lớn như vậy hoang muốn làm sao bù đắp a?

Thời khắc này, hắn đã không có đường lui, chỉ có thể hi vọng lão bản mình Quách Gia thật sự có thể làm được, để hết thầy đi thảo uống rượu mừng bách tính đều có thể uống đến chén rượu.

Bằng không, sau đó ở này Lạc Dương đầu đường, chính mình liền thành chuột chạy qua đường, người người gọi đánh.

Nhưng mà Lý gia Lão Yêu không nghĩ tới chính là, hắn đem chuyện này nói cho lão bản Quách Gia sau khi, hắn lại dù muốn hay không liền đáp ứng rồi, còn đại tán Lý gia Lão Yêu là một nhân tài, từ đây đối với hắn vô cùng trọng dụng.

*****

Một bên khác, tên phượng các lâu ba, càng ngày càng nhiều công tử bột không nhận được trong lòng hiếu kỳ, dồn dập đặt câu hỏi.

"Phụng hiếu, ngươi là làm sao làm được? Coi là thật là thiên hạ kỳ quan a! Nhanh cho chúng ta giải thích một chút đi, bằng không mấy ngày nay ta đều không cách nào ngủ."

Luôn luôn ôn văn nhĩ nhĩ Cố Ung đều đang mở miệng.

"Đúng đấy, phụng hiếu, nếu như ngươi nói cho ta, ta liền đem ta thích nhất vũ cơ đưa cho..."

Từ trước xem thường Quách Gia Trương Ngọc, giờ khắc này nhưng phải dùng chính mình yêu nhất vũ cơ đổi lấy thiên đăng bí mật.

Chỉ bất quá hắn mới nói đến một nửa, liền cảm giác lạnh cả người, bị một luồng sát khí vây quanh, phóng tầm mắt nhìn tới, chính là Quách Gia bên người cái kia tiêu ma nữ, nàng lúc này nhìn ánh mắt của chính mình tràn đầy sát khí, phảng phất bất cứ lúc nào sẽ nổi lên giết người.

"Không... Không... Ta không nói gì, không nói gì!"

Xin lỗi một tiếng, Trương Ngọc bước nhanh lùi về sau, trốn đến đoàn người sau khi, cũng không dám nữa thò đầu ra.

"..."

Quách Gia khẽ cười một tiếng, vẫn cứ là cái kia phó mặt mang ý cười, không mặn không nhạt đáng vẽ.

"Ha ha... Thiên cơ không thể tiết lộ!"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0096 thần kỳ buổi tối

: 0095 Lý gia Lão Yêu tát đại hoang ← chương tiết danh sách → : 0097 vạch trần thần bí sa

Mạch điền không giới

Tự hiệu

Mạch điền không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưi nam, tức cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Theo thời gian trôi đi, "Tuần" cùng "Đường" khoảng cách càng ngày càng gần, từ bắt đầu trời nam đất bắc đến lúc này gặp nhau sắp tới.

Hai con đuôi nhỏ cũng là càng lúc càng lớn, nguyên bản chỉ là một bước độ rộng, giờ khắc này dĩ nhiên đạt đến mười bộ xa.

"Cái kia, cái kia không phải đuôi, là cánh, đúng, là cánh."

Tào Tháo kinh ngạc thốt lên không ngớt, tìm chứng cứ tự nhìn về phía Quách Gia.

Quách Gia khẽ mỉm cười, xem như là chứng thực Tào Tháo suy đoán, nhưng trong lòng là thâm nghĩ, không hổ là lưu danh sử sách đại văn hào, trong lòng tinh thơ ý họa càng hơn người bên ngoài, bằng không làm sao có thể nhanh như vậy liền phát hiện.

"Đúng đấy, xác thực rất giống là cánh."

Cổ Ung lập tức đồng ý nói, theo thiên đấng càng bay càng cao, đuôi cũng càng ngày càng rộng, cao thấp chập trùng, hai bên cũng là chênh lệch không đồng đều, cực kỳ giống chẳng chịt có hứng thú lông chim, toàn bộ nhìn qua liền như cùng là trong đêm tối mọc ra một hai cánh.

"Là khá giống cánh, nhưng nếu như hai chữ tụ tập cùng nhau đây?"

Vẫn trầm mặc không nói Tuần Du đưa ra quan điểm của chính mình.

"Gặp nhau, công đạt là nói, hai chữ hợp nhất, dất tay đồng thời?"

Tuân Úc hỏi.

"Không sai, thúc phụ cho rằng làm sao?"

"Trung gian cao nhất, hai bên cấp độ dần lạc, toàn bộ nhìn qua chính là hình vòm. Kiều, là kiều! Công đạt cũng là ý này sao?"

"Không sai, chất nhi chính là như thế nghĩ tới!"

"Đúng đấy, như cánh vừa giống như kiều đây!"

Mọi người nghe được này một đám tài tử nghị luận càng là hứng thú nổi lên, không nghĩ tới hai cái biết bay "Tự" còn không phải toàn bộ, dĩ nhiên là kiều lại là cánh.

Này một đêm, nguyên bản nên bình yên ngủ Lạc Dương người toàn bộ đều đang quan sát này thiên cổ kỳ quan, mãi đến tận "Tuần" cùng "Đường" càng lên càng cao, cuối cùng biến mất không còn tăm tích, đại gia vẫn cứ chưa hết thòm thèm, không muốn trở về gia ngủ.

Trong lòng bọn họ chờ mong, này thần kỳ thiên đấng có hay không có thể lại một lần nữa bay lên.

Ở trí nhớ của bọn họ bên trong, đêm nay hết thấy đều sẽ không quên.

Thần kỳ thiên đấng, lại có thể bay ở trên trời tường; càng là kỳ diệu địa tổ hợp thành "Tuần" cùng "Đường" hai chữ; sau đó lại vi phạm lẽ thường, không theo : đề chiếu gió phi hành, nhưng từng người hướng về thành Lạc Dương trung tâm đi động; tiếp theo hai chữ từ từ mọc ra màu xanh lục đuôi, càng ngày càng mỹ lệ, như là cánh, vừa giống như là cầu nối, coi là thật thần tích; hai chữ cuối cùng tụ hợp lại một nơi, dất tay bay lượn bầu trời, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đại khái là đi qua thần tiên quuyến lữ tháng ngày.

Nếu là mặc kệ bề hạ tứ hôn, chỉ bằng vào lần này thần tích, Đường tâm tiểu thư cùng Đường gia thì lại làm sao từ chối đạt được Tuân Úc cầu hôn (cầu hôn)?

Ở này thành Lạc Dương bên trong, không biết có bao nhiêu đại cô nương, các nàng chờ đợi sau đó hữu tâm yêu nam tử cũng vì chính mình bác đến như vậy một phần lãng mạn thần kỳ cầu hôn; cũng không biết có bao nhiêu cô dâu nhỏ oán giận chính mình phụ quân, năm đó hướng mình cầu hôn thì không hề làm gì cả, ít nhất cùng Tuân Úc so với, áo, căn bản là không có cách so với.

Mà hết thấy này, hoàn toàn báo trước Tuần gia cùng Đường gia cuộc hôn lễ này đem sẽ trở thành một hồi khiếp sợ Lạc Dương, khiếp sợ thiên hạ sĩ tộc đại hôn.

Mà Tuân Úc cùng Đường tâm tiểu thư cũng là ông trời tác hợp cho, Thiên Tứ lương duyên, thiên tử tứ hôn, cho nên mới có thể kinh động trời cao, sáng tạo ra lần này thần kỳ cảnh tượng.

*****

Tề phượng các, ngay ở Quách Gia muốn muốn khi về nhà lại bị công tử bột môn vi lên.

"Phụng hiếu, ngươi hôm nay nhất định phải nói rõ ràng, không phải vậy chúng ta ngày hôm nay liền không có cách nào ngủ."

"Đúng đấy, phụng hiếu, chỉ cần ngươi nói ra, ta đồng ý đem ta thích nhất bảo kiếm đưa cho ngươi."

"Ta đưa ngươi tuần mã!"

"Ta đưa ngươi đàn cò!"

"Ta đưa ngươi sách quý!"

"Ta đưa ngươi thị thiếp!"

...

"A!"

Muốn đưa thị thiếp cái kia một vị nói còn chưa dứt lời liền bay ra đoàn người, nhưng này vẫn như cũ không ngăn được công tử bột môn lòng hiếu kỳ!

Một bên khác, Tuân Úc, Tuân Du, Tào Tháo chờ muốn bạn thân đứng chung một chỗ, cười trên sự đau khổ của người khác mà nhìn luống cuống tay chân, một mối ứng phó Quách Gia.

"Thúc phụ, ngươi không đi giúp một chút phụng hiếu sao? Hẳn như thế làm có thể đều là ngươi a!"

"Hừ! Ở đâu là vì ta, ta xem là chính hấn muốn làm náo động đi!"

Tuân Úc ngữ khí dĩ nhiên là hiếm thấy giận dữ, một điểm không có bình thường ôn văn nhã nhĩ, nhưng hấn Hồng Hồng viên mắt vẫn là chứng minh hấn cảm động.

"Ha ha... Văn Nhượng ngươi cũng thật là nói một đằng làm một nẻo a! Nếu như ta có một phụng hiếu bằng hữu như thế, chết cũng không có gì đáng tiếc a!"

Tào Tháo vì là Tuân Úc, Quách Gia cảm tình không ngừng hâm mộ, cười ha ha trong ẩn giấu đi một luồng thương cảm, hiển nhiên là nhìn thấy Quách Gia, Tuân Úc, nhớ tới mình và Viên Thiệu sự tình.

"Chính là, thúc phụ cùng phụng hiếu quan hệ cũng làm cho ta không ngừng hâm mộ, cả đời có thể có như vậy một tri kỷ, đời này là đủ."

Tuân Du lập tức phụ họa nói, khoe miệng cũng mang theo chế nhạo tâm ý.

Tuân Úc chấn động trong lòng, hấn gần nhất phát hiện mình chất nhi Tuân Du cùng Tào Tháo càng đi càng gần, không chỗ nào không nói chuyện, nhìn qua cực kỳ thân cận.

Này vốn là cũng không phải đại sự gì, Tuân gia làm thế gia đại tộc, quan hệ giao hảo gia tộc đếm không xuể, mà Tào Tháo gia tộc tuy rằng có hoạn quan bóng dáng, nhưng cũng là cái gia tộc lớn, lẫn nhau giao du đúng là bình thường.

Huống chi Tào Tháo bản thân tuy rằng còn trẻ lúc đó có chút hoang đường bất hảo, nhưng ở tài hoa, mưu lược, võ nghệ mấy phương diện đều có sở trường, tuyệt đối không phải vật trong ao.

Nhưng chẳng biết vì sao, Tuân Úc đối với chuyện này vẫn là cảm giác được có chút không thoải mái, luôn cảm thấy là lạ ở chỗ nào.

Vì không cho Tào Tháo cùng Tuân Du nhìn ra cái gì, Tuân Úc bước nhanh hướng đi Quách Gia, đi vì là bạn tốt giải quyết phiền phức.

Mà ở sau lưng của hấn, Tào Tháo cùng Tuân Du liếc mắt nhìn nhau, trong mắt tràn đầy hết sạch, không biết ánh mắt giao lưu cái gì, một xúc tức thu.

Sau đó hai người từng người nhìn sang một bên, sắc mặt bình tĩnh, thật giống như chưa từng xảy ra cái gì như thế.

"Các vị công tử, phụng hiếu hôm nay đến đây chỉ là vì cho ta chúc hôn, còn xin mọi người xem ở Văn Nhượng trên mặt, không nên làm khó hấn có thể hay không?"

"Được rồi, nếu Văn Nhượng nói như vậy, ta ngày hôm nay liền không truy hỏi."

"Ta cũng không hỏi, nhưng là lần sau gặp diện, ta có thể muốn một trả lời."

"Ta cũng là!"

Xem ra Tuân gia tử xác thực rất lớn, công tử bột môn tuy rằng bắt đắc dĩ, nhưng cũng đều chậm rãi tránh ra.

"Công tử có thể không nói thiên đăng bí mật, thế nhưng thế nào cũng phải lưu lại những thứ gì đi."

Ai cũng không nghĩ tới, công tử bột môn nhường ra một lối đi, nhưng có một cô gái che ở tề phượng các lầu ba cửa.

Không phải người khác, chính là đến đại gia đến oanh.

"Đến oanh nhi, ngươi có ý gì?"

Quách Gia bên cạnh Trương Ninh nhất thời liền nổi giận, tốt, đệ đệ lần này đến có thể đều là ngươi, suýt nữa trúng rồi Viên Thiệu cái trông bị giết, ngươi lại còn nên vì khó hấn.

Ngươi này không phải ân đền oán trả sao?

Một là tiểu ma nữ, há mồm ngậm miệng chính là giết người, một là đến đại gia, toàn Lạc Dương cũng biết ca vũ đại gia, đây là muốn xé ép sao?

Công tử bột môn nhất thời lại khôi phục hứng thú, thậm chí so với trước càng thêm dày đặc, nữ nhân chiến tranh, đặc biệt là như thế hai cái lợi hại nữ nhân chiến tranh, cũng không thấy nhiều a.

Nếu là hai nữ nhân này tranh đấu lên, Quách Gia nhưng là lúng túng, một là hấn tình tỷ tỷ, một là hấn liễu mình cũng phải bảo vệ nữ nhân, hấn sẽ giúp ai đây? Giúp ai đều sẽ đắc tội một người khác đi.

Nghĩ tới đây, công tử bột môn tất cả đều hưng phấn lên, để ngươi Quách Gia câu chúng ta khẩu vị, đáng đời! Lần này ngươi phải gặp tội đi.

Một bên Tuần Úc càng là cười khổ không ngừng, vốn tưởng rằng trợ giúp Quách Gia giải quyết phiền phức, có thể lại tới nữa rồi tân phiền phức, hơn nữa cái phiền toái này chính mình có thể không giúp được gì đây!

Mà Tuần Du, Tào Tháo cùng Cố Ung chờ người lại bùng lên rượu ngon, ăn xong rồi mỹ thực, thanh thoi thanh thoi địa xem ra hí đến rồi.

Chính là quan sát đến oanh nhạc thiếu nhi vũ biểu diễn thời điểm, những người này cũng không có như thế hài lòng.

Nguyên lai phía trên thế giới này không phân cổ nhân, người hiện đại, cũng không phân nam nhân, nữ nhân, xem cuộc vui đều là bọn họ ham muốn, bát quái là bọn họ tương đồng hứng thú.

Quách Gia trong lòng thầm nghĩ, thực sự là giao hữu không cần thận a.

Hắn giờ phút này thực sự là muốn tìm một cái hạt dưa đồ uống oa ha ha, vỗ vào những này cái gọi là các bằng hữu trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0097 vạch trần thần bí sa

: 0096 thần kỳ buổi tối ← chương tiết danh sách → : 0098 trước Hứa Thiệu, sau Quách Gia

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Đến oanh nhi, ngươi muốn làm gì?"

Trương Ninh bước liên tục nhẹ nhàng, chỉ là một bước trong lúc đó, đột nhiên từ một ôn nhu nữ tử đã biến thành sát khí mười phần Ma nữ.

Nhiệt độ chung quanh trong nháy mắt hạ thấp mấy chục độ, không ít tới gần công tử bột môn cả người run cầm cập, mau để cho mở một bước.

Xem trò vui cũng là cần thực lực, không người có thực lực chỉ có thể bị dư ** cùng mà chết.

Làm người kinh ngạc chính là, công tử bột môn đồn dập lùi về sau, nhưng Trương Ninh đứng mũi chịu sào cô gái kia nhưng dáng ngọc yêu kiều như lúc ban đầu.

Đến oanh nhi, toàn Lạc Dương đều biết đến đại gia, am hiểu ca vũ, từ không lộ ra bộ mặt thật, nhưng che mặt sa vẫn như cũ che lấp không được nàng là cái nhu cô gái yếu đuối sự thực.

Cùng người bên ngoài không giống, đến oanh nhi hí phục không phải cảnh xuân tươi đẹp, trái lại là một thân trắng thuần, nhìn qua cực kỳ thanh tân.

Một người mặc hồng áo, võ nghệ cao cường, khí thế cực cường, liền ngay cả tầm thường nam nhân đều không dám ngang hàng; một người mặc tổ quần, eo người nhỏ như Dương Liễu, so với bình thường nữ tử còn muốn gầy yếu mấy phần.

Rất rõ ràng, này không phải một hồi thế lực ngang nhau chiến đấu, mà là một hồi nhìn qua nghiêng về một phía chiến đấu.

Quả nhiên, chỉ là thời gian mấy hơi thở, đến oanh nhi cái trán liền chảy ra đầy mồ hôi hột, thân thể cũng có chút không nổi bật đứng đưa.

Thế nhưng nàng không có một chút nào e ngại, liền quật cường như vậy địa đứng ở nơi đó, cứ việc cách một tầng khăn che mặt, nhưng mọi người vẫn như cũ có thể cảm nhận được nàng kiên định; cứ việc không nói một lời, nhưng đại gia vẫn như cũ có thể cảm nhận được nàng cố chấp.

Trương Ninh trong mắt lộ ra một tia tán thưởng, nhưng chỉ là trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm tích, lúc này không phải là có thể ôn hòa nhã nhặn địa tán gẫu thời điểm.

"Tỷ tỷ, ta..."

"Im miệng, tỷ tỷ? Ta cùng người thật giống như không có như vậy thân mật chứ?"

Đây chính là Trương Ninh tính cách, chỉ cần là chính mình không thích, một điểm sắc mặt tốt đều sẽ không cho.

"Quả nhiên là ta không xứng sao?"

Đến oanh nhi tựa hồ là chịu đến đả kích, hai mắt bao hàm lệ, âm thanh đau khổ cực kỳ.

"Đến đại gia làm sao sẽ không xứng, người nhưng là toàn bộ thành Lạc Dương tốt nhất ca vũ đại gia."

"Chính là, đến đại gia, chúng ta ủng hộ người!"

"Đến đại gia không muốn đau lòng, là cái này nữ..."

"Đến đại gia, chúng ta vĩnh viễn ủng hộ người!"

...

Công tử bột môn đồn dập nhảy ra chống đỡ đến oanh nhi, quần tình nhảy nhót. Thời khắc này, ai cũng có thể nhìn ra đến oanh nhi là cỡ nào chịu đến công tử bột môn hoan nghênh.

"Cảm ơn các vị công tử."

Đến oanh nhi trở về chúng công tử bột một vạn phúc, nhưng trong mắt bị thương không có một chút nào yếu ớt.

Một con um tùm tay ngọc xoa khuôn mặt của chính mình, cách khăn che mặt, vuốt nhẹ gò má của chính mình, trong mắt nước mắt cũng lại không ngừng được, không ngừng mà lướt xuống mà xuống.

Nước mắt như mưa, Tốt một đóa đáng thương mỹ nhân hoa, như vậy nhu nhược giai nhân ai có thể không sinh ra thương tiếc tình?

Công tử bột môn tâm thương yêu không dứt, hận không thể đem đến oanh nhi ôm vào trong lòng ngực thương tiếc một phen, luôn luôn tự cường đến oanh nhi đây là làm sao? Bị trước Viên Bán Sơ dọa sợ sao?

"Oanh nhi nữ nhân như vậy thật sự không xứng!"

"Ta..."

Trương Ninh dĩ nhiên nói không ra lời, nữ nhân nước mắt thật đáng sợ, ăn này một chiêu không chỉ có là nam nhân, nữ nhân cũng đồng dạng sẽ trúng chiêu.

Toàn trường, chỉ có nàng cùng Quách Gia biết đến oanh nhi động tác này ý nghĩa.

Nàng ngọc tay sờ xoạng địa phương chính là bị đại hóa vết bóng địa phương.

Nơi đó, tiêu chí đến oanh nhi nửa đời trước hết thấy bi thảm cùng đau xót.

Nơi đó, là một mỹ hảo niên hoa nữ tử không thể chịu đựng to lớn nhất đã kích.

Cái nào một người tuổi còn trẻ mỹ mạo nữ tử có thể nhìn được ở tốt nhất niên hoa hủy dung khổ sở đây?

"Oanh nhi này một đời khâm phục nhứt tự cường tự lập nữ tử, mà người tuyệt đối là những cô gái này trong kiệt xuất, cho nên mới phải mạo muội gọi người một tiếng tỷ tỷ. Chỉ tiếc oanh nhi đánh giá cao thân phận của chính mình, ta một phong trần nữ tử, đề tiện đến cực điểm, cái nào có tư cách làm bạn tỷ tỷ đây?"

"Ta..."

Luôn luôn kiêu rất Trương Ninh giờ khắc này dĩ nhiên không có gì để nói.

Quách Gia trong lòng hiểu rõ, Trương Ninh xưa nay đều là một chí tình chí nghĩa nữ tử, làm việc nói chuyện toàn do bản tâm.

Nàng lúc trước sinh khí chỉ có điều là nhất thời tức giận, nhưng khi nàng nghĩ đến trước mặt nhìn như phong quang nữ tử là cái đáng thương đến mức tận cùng nữ nhân thì, trong lòng lòng trắc ẩn lại không cách nào ngọt ngào.

Thậm chí, nàng có thể so với này bọn đàn ông càng thêm đau lòng đến oanh nhi, cũng sẽ vì chính mình trước thô bạo hối hận không thôi.

"Tỷ tỷ, oanh nhi không cầu cái gì, chỉ là có cái Tiểu Tiểu tâm nguyện muốn phải hoàn thành, tỷ tỷ có thể đáp ứng không?"

"Ừm!"

Trương Ninh khẳng định không có phát hiện lúc này mình đã hoàn toàn bị đến oanh nhi mang theo đi rồi, lúc trước đến oanh nhi chỉ là kêu một tiếng tỷ tỷ đều tức giận hơn, giờ khắc này nhưng liền đến oanh nhi tâm nguyện là cái gì cũng không hỏi liền đáp ứng rồi.

"Oanh nhi như vậy nữ tử không cần nói xứng với công tử, chính là tâm thường nam tử cũng sẽ không đồng ý cùng với ta."

"Ta "

Trương Ninh muốn phản bác câu nói này, nhưng không tìm được bất kỳ lý do, tuy rằng nàng cũng chưa từng thấy tận mắt đến oanh nhi mặt, nhưng thông qua Quách Gia tự thuật cũng đủ để biết gương mặt đó vết bóng đến có cỡ nào nghiêm trọng.

"Làm sao sẽ? Đến đại gia, chỉ cần người đồng ý gả cho ta, ta xin thể chỉ đối với một mình người được!"

Lập tức liền có công tử bột đứng ra biểu chân thành, có thể lấy được đến oanh nhi, thành Lạc Dương cái nào công tử bột chưa hề nghĩ tới.

"Đúng đấy, đến đại gia, chỉ cần người đồng ý gả cho ta, ta lập tức diu người làm chính thê, cái khác thê thiếp đều mặc kệ."

"Chỉ cần người đến ta Vương gia, ta đem thê thiếp đều ngưng, chỉ đối với một mình người tốt."

Công tử bột môn tranh nhau chen lấn địa đứng ra biểu tư thái, sợ bị người khác đoạt trước tiên.

Liền ngay cả vừa nãy nhân ngồi xem cuộc vui Tào Tháo đều gia nhập chiến đoàn, có thể tưởng tượng được cái khác công tử bột cãi vã nhiều lắm sao kịch liệt.

Nhưng mà đến oanh nhi không có đáp lại bất luận cái nào công tử bột, trái lại nhìn về phía trước sau trầm mặc không nói địa Quách Gia.

"Công tử đã từng vì là oanh nhi đọc diễn cảm quá một phần [yêu liên nói], có thể hay không lại vì là oanh nhi làm một ít những khác thơ, coi như làm chúng ta xa nhau thơ, từ đó về sau, oanh nhi không nữa sẽ phiền phức công tử?"

Xa nhau thơ? Quách Gia xưa nay oanh nhi trong giọng nói nghe ra một ít đặc biệt ý vị, làm thế nào cũng không phân biệt ra được đến cùng là cái gì, chỉ là cảm giác rất không ổn.

"Công tử, người không muốn sao?"

Đến oanh nhi âm thanh run rẩy, khiến người ta cảm thấy tâm đều nát, hết thấy công tử bột đều tàn bạo mà nhìn chăm chăm Quách Gia, tựa hồ chỉ cần Quách Gia không đáp ứng, lập tức vì công tử.

Liền ngay cả Trương Ninh đều căng thẳng nhìn chăm chăm Quách Gia, trong mắt tràn đầy uy hiếp mùi vị.

"Người là ta ở trên thế giới này duy nhất khâm phục nữ tử, ta tự nhiên đồng ý vì người làm thơ, thế nhưng người phải cố gắng địa sống sót."

Quách Gia thực sự không nghĩ ra đến cùng là lạ ở chỗ nào, nhưng ở mọi người chèn ép xuống cũng chỉ có thể đáp ứng rồi.

"Thật sao? Nguyên lai oanh nhi ở công tử trong lòng là có một phần vị trí. Công tử yên tâm, oanh nhi sẽ không vờ ngớ ngẩn."

Nghe được Quách Gia cho phép, đến oanh nhi nín khóc mỉm cười, trong lúc nhất thời xuân về hoa nở, toàn bộ tề phượng các đều tràn trề ảm áp mùi vị.

"Ừm! Nghe rõ."

"Đệ nhất thủ gọi là cầu hi thước:

Tiền vân làm xảo, phi tinh truyền hận, ngân hà xa xôi ảm độ.

Gió thu ngọc lộ một tương phùng, liền thắng nhưng nhân gian vô số.

Nhu tình như nước, ngày cưới Như Mộng, nhẩn cổ cầu hi thước đường về

Hai tình nếu là cửu trường thì, lại há ở sớm sớm chiều chiều!"

"Đệ nhị thủ gọi là Phi Dục:

Họa cốc điều an hiệp đường gặp, một tiếng đứt ruột thêu liêm trong.

Thân không thái phượng song Phi Dục, có cảm giác trong lòng một điểm thông.

Kim làm ốc, ngọc vì là lung, xe như nước chảy Mã Như Long.

Tuần lang đã hận Bồng Sơn xa, càng cách Bồng Sơn tăng mấy vạn."

"Thơ hay, đệ nhất thủ lấy Ngưu Lang Chức Nữ đi cầu hi thước cổ sự miêu tả nỗi khổ tương tư, đệ nhị thủ dùng đi xa đến miêu tả ly biệt mối hận. Một kiểu một dục, đối diện vừa nảy thiên đăng hình dạng, nguyên lai phụng hiểu đã sớm chuẩn bị."

(nơi này giả thiết Hán đại đã có Ngưu Lang Chức Nữ ái tình truyền thuyết.)

"Xác thực không tầm thường, hai bài thơ viết kiêu, viết Phi Dục, nhưng đều là biểu đạt nam nữ yêu. Tình thâm ý thiết, thống khổ cảm động a."

"Tối diệu chính là, nếu như Văn Nhượng ngày mai dùng này hai bài thơ cầu hôn, thuận buồm xuôi gió a, coi như là tiên nữ trên trời cũng phải đáp ứng đi."

Công tử bột môn than thở không ngọt, mà đến oanh nhi càng là hài lòng, sau một khắc, nàng một cái tay tìm thấy khăn che mặt biên giới nơi.

"Không muốn a! Oanh."

Ba tiếng thê thảm la lên.

Quách Gia, Trương Ninh, Tam tỷ, bọn họ đều ý thức được đến oanh nhi phải làm gì.

Nhưng mà thanh âm này không có ngăn cản đạt được đến oanh nhi, trái lại gây nên công tử bột môn **.

Đến oanh nhi, đây là muốn vạch trần khăn che mặt, lộ ra bản thân thần bí hình dáng sao?

Cũng chỉ là này một hô hấp, tất cả mọi người trong lòng đều là trời đất xoay vần, Quách Gia ba người ở khẩn cầu đến oanh nhi dừng lại động tác, mà công tử bột môn nhưng là ở ảo tưởng đến oanh nhi đến tốt cùng là cái gì đáng đáp.

Mặc kệ là thanh thuần tú lệ, vẫn là lạnh như băng, nhưng nhất định đều rất đẹp đi!

Tê ——

Khăn che mặt rút cục vẫn là vạch trần, nhưng là hết thấy công tử bột môn đều tròn mắt ngoác mồm.

Xác thực như bọn họ tưởng tượng như thế, đó là một tấm tuyệt khuôn mặt đẹp trứng, không kém chút nào với Trương Ninh.

Chỉ tiếc, khuôn mặt này đã phá hủy, toàn bộ tả quái hàm vị trí hoàn toàn bị vết bóng, nhìn qua dữ tợn đáng sợ, cực kỳ giống ma nữ.

"Đại gia, ta trong phủ còn có chuyện, ta đi về trước."

Không biết qua bao lâu, rốt cục có cái thứ nhất công tử bột phản ứng lại, mà sự lựa chọn của hắn là, đi!

"Nhà ta trong phủ thân bị bệnh, ta cũng phải đi về nhìn."

"Thê tử ta để ta về nhà ăn cơm, ta cũng đi rồi."

"Mẫu thân ta quy định ta khi trời tối sẽ phải về nhà, ta cũng phải đi rồi "

"Trong nhà không nước tương, ta đến chuẩn bị nước tương trở lại."

" "

Công tử bột môn lý do đa dạng, có xem ra vô cùng buồn cười.

Nhưng sự thực là, chỉ là thời gian mấy hơi thở, nguyên bản tụ tập dưới một mái nhà tề phượng các bây giờ chỉ còn dư lại linh tinh mấy người.

"Oanh nhi, ngươi làm cái gì vậy?"

Tam tỷ khóc ròng ròng, trách cứ đến oanh nhi không nên ngu như vậy, này sau đó nàng nên làm sao sinh hoạt a?

"Tỷ tỷ, không có chuyện gì. Hồng nhan họa thủy, khuôn mặt đẹp là phiền phức, sau đó chúng ta gặp phải phiền phức sẽ càng ngày càng nhiều. Cùng với đến cuối cùng bị ép như vậy, không bây giờ thiên ta tự mình tới đến thẳng thắn."

"Ngươi ngươi làm sao ngu như vậy a?"

"Ngốc sao? Này vốn là ta diện mục chân thật, ta lấy bộ mặt thật đối với người cũng không cái gì không đúng sao? Tam tỷ, ngươi yên tâm, ta sẽ hảo hảo sống sót, bất cứ chuyện gì đều không thể chinh phục ta!"

Nàng lại vẫn đang an ủi Tam tỷ, nếu là cô gái tầm thường, phỏng chừng sẽ ngã xuống sông tự sát đi.

"Đi thôi, đi danh nhân đường, sau đó do ta tới chăm sóc các ngươi."

Người khác không biết, thế nhưng Quách Gia trong lòng rõ ràng, Viên Thiệu là vì đối phó hấn, mới sẽ liên lụy đến oanh nhi cùng Tam tỷ. Nói đến, chính mình có không thể trốn tránh trách nhiệm.

"Cảm ơn công tử, nhưng là oanh nhi không muốn dựa vào bất luận người nào, oanh nhi chính mình có thể sống rất khá."

"Ngươi "

Đến oanh nhi quật cường cùng tự cường đã từng thật sâu để Quách Gia khâm phục, nhưng giờ khắc này lại làm cho Quách Gia rất khổ não, tại sao một cô gái có thể nội tâm cường đại đến mức độ này.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0098 trước Hứa Thiệu, sau Quách Gia

: 0097 vạch trần thần bí sa ← chương tiết danh sách → : 0099 Ân Tàng Nhiệm Vụ

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chi làm mẹ không dễ, ngư nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mạng theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Thiên cô kỳ nữ tử, đến oanh nhi không hổ hậu thế cao như thế đánh giá.

Đường như Quách Gia dự liệu, buổi tối hôm đó, đến oanh nhi cùng Tam tỷ liền bị tề phượng các chạy ra.

Đến oanh nhi hình dáng đã lộ, sẽ không có nữa người đồng ý đến nhìn nàng biểu diễn, Tam tỷ tuổi cũng dần dần lớn hơn, thanh xuân không lại, mất đi giá trị, ai còn sẽ không công địa nuôi các nàng đâu?

Cũng cũng có một chút công tử bột trọng tình trọng nghĩa, sai người cho đến oanh nhi tỷ muội đưa lên chút Kim Ngân đồ tế nhuyễn, thế nhưng tất cả đều bị nàng từ chối, nàng nói nàng muốn dựa vào hai tay của chính mình nuôi sống chính mình.

*****

Tề phượng các trên đài trong một đêm đồ nát, nếu là ở bình thường Lạc Dương tuyệt đối sẽ gây nên một tầng không nhỏ bọt nước, nhưng ngày hôm nay, nhưng không có một người quan tâm chuyện này.

Bởi vì, ngày hôm nay là Đinh Xuyên Tuấn gia đi trung bình thị Đường gia cầu hôn tháng ngày, chuyện này ảnh hưởng rất lớn, Lạc Dương bốn thế lực lớn không không chú ý.

Nhưng mà Lạc Dương bách tính bình thường quan tâm nhưng là một cái tên khác, Quách Gia, Quách Phụng Hiếu.

Trời vừa sáng, thiên đăng sự tình liền truyền ra, nguyên lai thiên đăng dĩ nhiên không phải ông trời gây nên, mà là Quách Gia đưa cho Tuấn Úc cầu hôn lễ vật.

Thế nhưng bất kể như thế nào, Quách Gia danh tự này phát hỏa, tất cả mọi người đều đang hỏi, Quách Gia là ai vậy?

Dương địch Quách gia quách cung hậu nhân, tổ tiên cũng từng đứng hàng tam công.

Bản thân là Đinh Xuyên học viện sinh viên tài cao, có người nói vang vọng bán đại hán Đinh Xuyên bảy ngày chi biến cùng hán cũng không tránh khỏi có quan hệ.

Hắn cùng thạch sùng lệnh Tuấn Úc coi là tri kỷ, Tuấn Úc đã từng vì hắn, ra khỏi thành mườì dậm đón lấy.

Đến Lạc Dương sau khi, trải nghiệm của hắn thì càng là truyền kỳ.

Tuân gia nguyên bản đối với Tuấn Úc cùng Đường tâm việc kết hôn tràn đầy mâu thuẫn, nhưng ngay ở Quách Gia vào ở Tuấn phủ sau một đêm, Tuấn gia người dĩ nhiên lập tức thay đổi chủ ý, dĩ nhiên chủ động cầu hôn.

Hắn đã từng được Tào Tháo mời cùng đi tới tề phượng các, dựa vào một thủ [yêu liên nói] đánh tan hết thầy công tử bột , khiến cho đến đại gia động lòng, nhưng ở thời khắc cuối cùng tiêu sái rời đi.

Hắn từng ở Tuyết Dạ bị tập kích, nhưng giết ngược lại gần trăm hào cường đạo, bởi vậy gọi ra vây quét Thạch Lâm tặc, thành tựu Viên Thuật cùng Kì Linh uy danh.

Hắn mở một nhà tên là danh nhân đường đoán mệnh cửa hàng, khách mời không nhiều, nhưng cũng mỗi người bất phàm, Hoàng Đế tâm phúc Kiền Thạc, đệ nhất thiên hạ công tử bột Viên Thuật, Lạc Dương ca vũ đại gia đến oanh.

Ở cái kia sau khi, có một vị gọi là mỡ bò, tự phúc đức công tử ôm thái độ muốn thử một chút tìm tới danh nhân đường, nhưng ở trong vòng mấy ngày quan lên mấy cấp, lấy lên thủ trưởng con gái nhỏ, có thể nói sự nghiệp, hôn nhân song được mùa, tiện sát người bên ngoài.

Càng lợi hại hơn vẫn là tối hôm qua, hắn dĩ nhiên đánh cho gây sự Viên gia con cháu Viên Bản Sơ chạy trốn chết, càng là dùng kế gây xích mích Viên Thiệu chủ tớ quan hệ, có người nói bởi vì chuyện này, Viên quý xử phạt đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm mấy tháng.

Lợi hại nhất vẫn là cái kia trăng thiên đăng biểu diễn, có thể nói kỳ quan thần tích, để toàn Lạc Dương đều vì dùng trắng đêm chưa chớp mắt.

Từng cái từng cái nẩy cái đến, tất cả mọi người đều đột nhiên phát hiện, nguyên lai cái này không lắm nổi danh hàn môn tử đệ đã làm nhiều chuyện như vậy, hơn nữa mỗi một kiện cũng không tính là việc nhỏ.

Thành Lạc Dương bên trong dĩ nhiên ẩn giấu đi như thế một vị nhân vật, xem ra thanh thanh thần thần, nhưng trong bóng tối đã khuấy lên Lạc Dương Phong Vân.

*****

Thời gian sau này bên trong, Quách Gia hỏa lên, danh nhân đường hỏa lên, Tây khu hỏa lên.

Tuy rằng ai cũng không biết Quách Gia đến tột cùng có hay không đoán mệnh bản lĩnh, cũng không người nào biết danh nhân đường có được hay không trợ giúp người khác đạt thành tâm nguyện, thế nhưng tất cả mọi người đều muốn đi nhìn thử một chút.

Làm lần sóng thứ hai người nhìn thấy nhóm người thứ nhất tiền phó hậu kế thì, càng là tranh nhau chen lấn, sợ rơi xuống người khác sau.

Diễn Vi nhìn thấy danh nhân đường cửa xếp tới thành Lạc Dương ngoài cửa hàng dài, miệng đều cười sai lệch, tuy rằng không hiểu nổi Quách Gia nói từ

chúng tâm lý là xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn lại biết mỗi một trung đội đội người đều đại diện cho vàng.

Nhiên mà ngay tại lúc này, Quách Gia dĩ nhiên định ra rồi một quy củ, mỗi ngày chỉ cho một người đoán mệnh.

Toàn thành ồ lên, Điền Vi càng là nghe choáng váng, phụng hiểu làm cái gì vậy, cùng tiền không qua được sao? Nhưng hẳn lúc trước mở cửa tiệm không chính là vì kiếm tiền sao?

Nhưng là Quách Gia quyết định chủ ý, bất luận làm sao đều không thu hồi quy củ này, mọi người bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể theo hắn đi tới.

Ai cũng không nghĩ tới, chỉ là nửa ngày thời gian, quy củ này liền truyền khắp toàn bộ Lạc Dương. Nhưng mà xếp hàng người không có giảm bớt, trái lại gia tăng rồi gấp đôi, đội ngũ đã sắp muốn chạy ra ty đất khu vực.

Điền Vi lại choáng váng, vội vàng hùng hục địa chạy đi hỏi Quách Gia chuyện gì thế này.

Vật lấy hi vì là quý, lần này Điền Vi đúng là có thể nghe hiểu được ý tứ, quý trọng đồ vật giá cả dĩ nhiên là sẽ cao.

Thế nhưng những ngày qua biến hóa đã để hắn mộng quyền, nguyên lai mở cái cửa hàng lại có nhiều như vậy học vấn.

Một ngày chỉ tính một lần mệnh, này đương nhiên thỏa mãn không được Lạc Dương nhân dân nhu cầu.

Công tử bột cùng dân chúng mỗi ngày vì này một tiêu chuẩn cãi vã không ngớt, thậm chí diễn hóa thành quyền cước chi tranh, càng ngày càng kịch liệt.

Nhìn nguyên bản hoang tàn vắng vẻ Tây khu giờ khắc này phi thường náo nhiệt, Lạc Dương lệnh nhưng hoàn toàn không cười nổi, bởi vì Tây khu trị an càng ngày càng kém, mỗi ngày đều có vài lên ầu đã sự cô, lại không nghĩ biện pháp, thật không biết sẽ diễn biến đến cái nào mức độ.

Bất đắc dĩ, Lạc Dương lệnh chỉ có thể tìm Quách Gia nghĩ biện pháp, biết được một ít Quách Gia bối cảnh, Lạc Dương lệnh không dám tự cao tự đại, cách danh nhân đường còn có thật xa liền xuống xe bộ hành.

Nhưng mà Lạc Dương lệnh khiêm nhượng xem ở bách tính trong mắt, lại làm cho bọn họ càng thêm cảm thấy danh nhân đường có bản lĩnh thật sự, cạnh tranh lại tăng lên.

Vui mừng chính là, Quách Gia cho Lạc Dương lệnh ra cái chủ ý.

Bán đấu giá!

Đúng, mỗi ngày một lần đoán mệnh cơ hội thông qua bán đấu giá phương thức quyết định.

Đầu tiên không phải mỗi người đều có cơ hội tham gia bán đấu giá, đầu tiên đến thông qua danh nhân đường sàng lọc, tuổi tác, giới tính, bằng cấp, sở trường, thân phận đều thành sàng lọc điều kiện.

Khảo sát những này ngược lại không là Quách Gia thế lực, chỉ là danh nhân đường sơ trung chính là vì cho một ít tam quốc danh nhân đoán mệnh, hơn nữa cái khác bách tính bình thường, Quách Gia làm sao biết hẳn lúc nào có họa sát thân, lúc nào lại ngư được Long Môn?

Thứ yếu do danh nhân đường gia tướng cùng Lạc Dương cảm quân tạo thành giữ gìn trị an đội tuần tra, chuyên môn phụ trách dò xét danh nhân đường phụ cận cùng với sản bán đấu giá an toàn.

Sau đó dùng đến bán đấu giá đồ vật càng là nước lên thì thuyền lên, khởi đầu chỉ là mấy thoi vàng là có thể, sau đó biến thành bách kim khó cầu, sau đó thậm chí có người dùng trạch viện, tuần mã, Thần Binh, bảo bối làm lên thẻ đánh bạc, càng ngày càng kịch liệt.

Cuối cùng cho dù thu được tiêu chuẩn, danh nhân đường lại còn yêu cầu người thái độ khiêm cung, Quách Gia nói cái gì người thì làm cái đó. Bằng không liền muốn cầm người cùng người hết thầy thân bằng hảo hữu tham gia bán đấu giá cơ hội.

Như vậy điều kiện hà khắc, không có đã kích nhiệt tình của mọi người, trái lại khiến mọi người càng là đồ xô tới, có thể được đoán mệnh tiêu chuẩn, thậm chí chỉ là được tham gia buổi đấu giá cơ hội đều bị coi là thời đàm luận tư bản.

*****

Rất nhanh, thành Lạc Dương bên trong liền truyền ra một câu nói như vậy:

Trước có Nhữ Nam Hứa Thiệu hứa từ tướng, sau có Đinh Xuyên Quách Gia Quách Phụng Hiểu, thức người đoán mệnh, không hề có có thể địch.

Lần này, dĩ nhiên là đem Quách Gia cùng Nhữ Nam danh sĩ Hứa Thiệu so với cùng nhau.

*****

Hoàng cung đại nội, nơi nào đó cung điện thiên các.

Hán linh đế cùng Kiền Thạc áp tai trò chuyện.

"Đây chính là người cùng Quách Phụng Hiếu lúc trước kế hoạch?"

"Đúng, thế nhưng nô tài không nghĩ tới động tác của hắn nhanh như vậy, mới hơn nửa tháng thời gian liền xong xong rồi."

"Rất tốt, nếu hắn đã xưng tên, trăm cũng có thể danh chính ngôn thuận địa chiêu nạp hắn."

"Bệ hạ, có thể hay không quá nhanh?"

"Xác thực là có chút nhanh, thế nhưng thời gian không hơn nhiều, trăm bắt đắc dĩ a!"

Hắn lĩnh để nói xong, phát tay ra hiệu Kiền Thạc ra ngoài, không còn gì khác động tác.

Kiền Thạc trong lòng không rõ, nhưng cũng không có bất kỳ truy hỏi, chỉ đem nghi vấn ở lại trong lòng. Dù sao mình là phó, bệ hạ là chủ, xưa nay chỉ có chủ hỏi phó, không có phó hỏi chủ.

Thời gian không hơn nhiều, thời gian nào không nhiều?

Khụ khụ ——

Bởi vì suy nghĩ quá mức tập trung vào, Kiền Thạc không thể nghe được trong đại điện yếu ớt tiếng ho khan.

Bệ hạ gần nhất ho khan số lần càng ngày càng nhiều đây!

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0099 Ân Tàng Nhiệm Vụ

: 0098 trước Hứa Thiệu, sau Quách Gia ← chương tiết danh sách → : 0100 có người quấy rối

Mạch điện không giới

Tự hiệu

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, nguru nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mạng theo sinh hoạt hệ thống dưỡng bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

"Tích nhỏ..."

Lâu không gặp gợi ý của hệ thống âm vang lên, vô duyên vô cớ địa, Quách Gia lại sinh ra một chút cảm giác thân thiết.

"Hừ, lâu như vậy không xuất hiện, ta còn tưởng rằng người chết rồi đây. Áo, không đúng, người là hệ thống, chỉ có thể báo hồng, rác rưởi!"

Nhắc tới cũng kỳ quái, tuy rằng Quách Gia trong lòng đối với siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống có thân cận tình, nhưng vừa ra khỏi miệng sẽ không có cái gì tốt lời nói.

"Há, một tuổi thọ không tới hai năm cận bã lại dám trào phúng ta, người chết cái một trăm về ta đều sẽ không chết đây!"

Chê cười đối đầu vô tình đã kích, hướng này chính là Quách Gia cùng hệ thống đối thoại phương thức.

Hệ thống âm thanh từng chữ từng chữ, không có bất kỳ chập chờn, nhưng là dùng máy móc âm thanh nói ra, loại kia trào phúng mùi vị trái lại càng nặng.

"Người... Người còn có nhớ hay không ta là chủ nhân của người? Đã vậy còn quá nói chuyện với ta!"

Luôn luôn đầu võ mồm đều không phải hệ thống đối thủ, Quách Gia chỉ có thể đưa cái này trách tội với hệ thống so với mình thời đại còn muộn một ngàn năm, nó đứng càng cao hơn Cự Nhân trên bả vai.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể dùng chủ nhân của mình thân phận đến áp chế nó.

"Báo cáo chủ nhân, nếu như người không phải chủ nhân của ta, ta đã sớm rời đi. Áo, là đi hệ thống, ta xưa nay chưa từng thấy như thế sứt sẹo chủ nhân, thực sự là đem ta hệ thống đều mất hết!"

"Người... Người có loại liền đi a!"

Quách Gia tức điên, nói cái gì nói hết ra.

"Thật sự? Ta vốn là muốn cho người đưa quest thưởng, nếu người không muốn, thì thôi."

Hệ thống trong giọng nói tràn ngập tiếu nuối, nhưng Quách Gia biết, nếu như hệ thống dài ra mặt, giờ khắc này nhất định là đắc ý không được.

Quách Gia là thật sự muốn đánh hệ thống mấy cái lòng bàn tay, nhưng tiền đề là hệ thống dài ra gương mặt. Đương nhiên giờ khắc này, Quách Gia chuyện cần làm vẫn là ra vẻ đáng thương.

"Ha ha... Ha ha..."

Quách Gia một mặt cười bồi địa xoa xoa hai tay, nhưng hệ thống yên tĩnh không hề có một tiếng động.

"Hệ thống, hệ thống, người ở đâu?"

Hệ thống vẫn cứ không có âm thanh.

"Hệ thống ca ca, hệ thống ca ca, không muốn không để ý tới nhân gia sao?"

Nếu như Diễm Vi, Tuân Úc chờ người nhìn thấy Quách Gia này tấm mặt dày đáng đáp vô liêm sỉ tất nhiên trợn mắt ngoác mồm.

Thiên kim khó cầu tính toán danh nhân Đường chủ người trong âm thầm lại sẽ như vậy ăn nói khép nép địa cầu người khác.

"Hừ! Có chuyện gì sao?"

Hệ thống quả nhiên đầy đủ ngạo kiều, Quách Gia đều như vậy làm, nó vẫn là biết rõ còn hỏi, một chút mặt mũi cũng không cho Quách Gia.

"Có việc, có việc! Người không phải mới vừa nói đến đưa quest thưởng sao? Nhanh lên một chút đem ra cho ta nhìn một chút!"

Quách Gia không để ý chút nào giờ khắc này ăn nói khép nép, chờ ta bắt được khen thưởng, Hừ!

"Nhưng là vừa này không phải có người để ta đi sao? Là ai vậy?"

"Ta làm sao không nghe, nếu như có người dám nói thế với, ta nhất định phải Tốt để thu dọn hán một trận."

Quách Gia gương nanh múa vuốt, làm đủ tư thái.

Nhìn thấy Quách Gia giả ngu, hệ thống tựa hồ cũng thỏa mãn, trực tiếp mở ra quest thưởng hình thức.

"Tích nhỏ..."

* nhiệm vụ * kiếm tiền (kiếm lời rất nhiều rất nhiều tiền)

* nhiệm vụ nhắc nhở * làm mạnh nhất trong lịch sử đại hệ thống chủ nhân, làm muốn người làm đại sự, tại sao có thể y dựa vào người khác tiếp tế, bỏ thí sống tiếp đây.

* quest thưởng * tăng cường một năm tuổi thọ, huấn lang thuật (đến từ tương lai thành thực huấn lang thuật, có thể đem lang huấn luyện thành ăn cỏ lang, duy trì hung tính)

* nhiệm vụ trạng thái * đã hoàn thành

* lĩnh quest thưởng * là phủ

Quách Gia không chút do dự mà click "Đúng", trong nháy mắt một luồng thần kỳ địa năng lượng tràn vào Quách Gia thân thể, ôn nhu tắm bổ kinh mạch

của hấn.

Đó là một loại không cách nào hình dung thoải mái, Quách Gia hầu như không nhận được rên rỉ lên tiếng đến.

Càng thêm đề hấn kinh ngạc chính là, từ trước bị đâm khách ám sát cùng bị Hoàng cân lực sĩ chém thương vết sẹo lại đang từ từ san bằng, biến mất, đến cuối cùng dĩ nhiên là hoàn toàn không thấy được.

"Hệ thống, chuyện gì thế này, vết sẹo của ta làm sao toàn biến mất rồi?"

"Báo cáo chủ nhân, bởi vì cấp bậc của ngươi đạt đến cấp ba, sau này mỗi hoàn thành một lần nhiệm vụ cũng có thể tự động tiêu trừ vết thương trên người ba."

"Tích nhỏ tình trạng của ngươi bây giờ như sau."

Chủ nhân đăng cấp: Cấp 3

Họ tên: Quách Gia (từng dùng tên: Lưu uyên)

Giới tính: Nam

Tuổi tác: 17 tuổi

Tuổi thọ: 20 năm

Còn lại tuổi thọ: 3 năm

* nhiệm vụ * hoàn thành nhiệm vụ 3 cái, chờ đợi sinh thành dưới một cái nhiệm vụ

"Đăng cấp, ngươi khi đó không phải nói cái này đăng cấp chỉ là vì cách thức đẹp mắt không? Làm sao bây giờ còn có tác dụng?"

"Báo cáo chủ nhân, ngươi khẳng định là nhớ lắm."

"Ta làm sao có khả năng nhớ lắm?"

Quách Gia xác thực không thể nhớ lắm, đó là hấn lần thứ nhất biết hệ thống tồn tại, ngay lúc đó tâm tình hết sức căng thẳng, sợ sệt, hệ thống nói mỗi một chữ hấn đều nhớ.

"Ngươi quả nhiên rất hệ thống, nói không giữ lời, người không tin mà không lập, nói phải làm hành tất quả "

Thật vất vả bắt được hệ thống chân đầu, Quách Gia đương nhiên phải hảo hảo phát huy một hồi, chỉ tiếc này đều là hấn mong muốn đơn phương mà thôi.

"Há, ta ký sai lắm rồi sao? Vậy ta liền đem vết sẹo trả lại ngươi đi."

Quách Gia trong lòng rung mình, Tốt gian xảo hệ thống, ý đồ dùng cái này uy hiếp chính mình, có điều một người đàn ông trên người có mấy đạo vết sẹo không toán chuyện xấu gì, phản mà là một loại từng trải và khí chất.

"Còn liền còn chứ, lẽ nào ta há sợ ngươi sao sao?"

Quách Gia ngẩng đầu ưỡn ngực, lần này nhất định phải triệt để đánh đổ hệ thống.

"Ai u, không sai nha! Có điều ta đem vết sẹo còn lúc trở về có thể không nhất định sẽ xuất hiện ở vị trí cũ nha."

"Thập có ý gì?"

Quách Gia rất minh mẫn địa nhận ra được hệ thống không có ý tốt, trong lòng nhất thời sốt sáng lên đến. Khí thể của hấn như bị đâm một châm khí cầu, trong nháy mắt nhụt chí.

"Có thể ở trên mặt, có thể ở trên chân, cũng có thể ở chính giữa. Ha ha "

Nói xong lời cuối cùng, hệ thống âm thanh căn bản không phải từng chữ từng chữ máy móc thức, trái lại tràn đầy địa ẩn chứa đắc ý cùng nham hiểm.

"Trong... Trung gian!"

Từ hệ thống dâm dăng trong giọng nói, Quách Gia tự nhiên có thể nghe hiểu hệ thống ý tứ, dù sao hấn cũng không phải năm đó đồng nam nhỏ.

Ngắm lại nếu như trung gian cái kia vị trí tất cả đều là vết sẹo, vậy sau này

Trời ạ!

"Đừng ta sai rồi!"

Quách Gia lại là Tốt một trận cầu xin, thật vất vả mới động viên hệ thống, luy hấn là đầu đầy mồ hôi.

*****

"Huấn lang thuật ở nơi nào? Ta làm sao không thấy."

"Báo cáo chủ nhân, người có thể nhìn đầu óc của chính mình, nếu như bên trong không có nước, thì có huấn lang thuật."

"Người!"

Quách Gia thoáng địa kiểm tra trong đầu huấn lang thuật, đây là một phần đến từ 3016 năm tuần thú kỹ xảo.

Có người nói niên đại đó, nhân là nhân loại bá đạo, hết thảy cái khác vật chủng đều kẻ bên tuyệt diệt, liền ngay cả lang đều trở thành một loại quý hiếm động vật, bị đưa vào quốc gia vườn thú.

Vì trợ giúp bầy sói sinh sôi đời sau, các khoa học gia lợi dụng các loại công nghệ cao nghiên cứu lang gien, thế nhưng đều chưa thành công, nhưng mà này trung gian lại phát hiện một loại phương pháp, có thể đem lang huấn luyện thành ăn cỏ lang, nhưng cũng không ảnh hưởng lang hung tính.

Loại kỹ thuật này bị tổng kết vì là huấn lang thuật, chính là Quách Gia trong đầu này một phần.

Huấn lang thuật xác thực rất thú vị, có điều giờ khắc này Quách Gia lại không hứng thú gì, một là lang không phải theo liền có thể trao, hai là huấn lang thuật cũng không phải một ngày hai ngày liền có thể hoàn thành, ba là ở Lạc Dương loại này trong đô thành đường con sói xác thực không dễ dàng.

"Cái gì phá khen thưởng, cùng hệ thống như thế vô căn cứ."

Qua cầu rút vắn, Quách Gia như thế làm kỳ thực cũng chỉ là vì xả giận, thế nhưng hấn đã quên, chính mình đối thủ nhưng là cái xưa nay không thua với chính mình hệ thống.

"Há, nguyên lai người đối với Ân Tàng Nhiệm Vụ khen thưởng không có hứng thú a?"

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0100 có người quấy rối

: 0099 Ân Tàng Nhiệm Vụ ← chương tiết danh sách → : 0101 Đình Xuyên Hi Chí Tài

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Mạch điện không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hỗn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưu nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Người sợ nổi danh trư sợ trắng!

Người một khi xưng tên, phiền phức sẽ liên tiếp địa đột kích.

Ngày đó, Quách Gia đang cùng Điền Vi chờ người thỉnh giáo võ nghệ, giữa lúc tập trung vào thời gian, nhưng có một người xông vào.

"Không tốt, không tốt, chúa công! Xảy ra chuyện."

Quách Gia rất là khó chịu, quay đầu đi, lại phát hiện là Lý Nhân.

Lý Nhân, chính là nguyên lai Lý gia Lão Yêu. Hắn xuất thân Lạc Dương đầu đường, nguyên bản chỉ là cá nhân người căm ghét tên côn đồ các kè.

Bởi vì bị Quách Gia vừa ý hắn khôn khéo, nhiều lần thuê hắn đi làm việc.

Lý Nhân cũng rất không chịu thua kém, mỗi lần làm được thành tích đều là lưu manh trong số một số hai.

Đặc biệt là lần này, Lý Nhân đưa ra muốn cho mỗi một vị Lạc Dương bách tính đều có thể uống Tuần Đường hai nhà đại hôn rượu mừng ý nghĩ, điều này làm cho Quách Gia đối với hắn cực kỳ thoả mãn.

Một đồng ý vì là phụ lão hương thân làm việc lưu manh lại xấu cũng xấu không đi nơi nào, Quách Gia cũng đồng ý tin tưởng như vậy Lý gia Lão Yêu.

Hơn nữa bản thân hắn gian xảo có khả năng, Quách Gia lại đem Lý gia Lão Yêu ở lại bên người, trả lại hắn nổi lên tên cùng tự.

Lý Nhân, tự trung nghĩa.

Phổ thông cực kỳ tên, phổ thông cực kỳ tự, nhưng cũng để Lý gia Lão Yêu cảm động đến rơi nước mắt, quay về Quách Gia không ngừng dập đầu, thề sống chết công hiến cho.

Nói đến, Lý Nhân cũng là cái người đáng thương, mới vừa vừa ra đời cha mẹ liền chết bệnh, anh chị em của hắn càng là chết đói chết đói, chạy trốn chạy trốn, chỉ còn dư lại Lý gia Lão Yêu một đứa cô nhi.

Chuyện như vậy ở dịch tử mà thực Đông Hán những năm cuối vốn là cũng không đáng giá được nhắc tới, nhưng đặc biệt liên đặc biệt ở Lý gia Lão Yêu lại ở tình huống như vậy còn sống.

Lúc nhỏ hắn dựa vào ăn xin hoặc là găm nhấm vỏ cây, cô đại sinh hoạt, lớn hơn một điểm sau đó liền bắt đầu theo đầu đường lưu manh kiếm cơm ăn.

Sống hơn hai mươi năm, nhưng vẫn cứ không có một cái tên, chỉ là bởi vì ở nhà đứng hàng thứ nhỏ nhất, vì lẽ đó đại gia cũng gọi hắn Lý gia Lão Yêu.

Đột nhiên có một ngày, một người thư sinh xuất hiện, dùng tiền thuê Lý gia Lão Yêu cho hắn làm hoạt.

Ở Lý gia Lão Yêu phạm vào một cái sai lầm sau khi, hắn không chỉ có không trách phạt Lý gia Lão Yêu, trái lại càng thêm coi trọng hắn, cho hắn đặt tên, để hắn giữ ở bên người, còn để hắn đem người ở bên cạnh cũng làm làm bằng hữu.

Đây là một loại ra sao cảm thụ đây?

Lý gia Lão Yêu đọc sách quá ít, hắn không nói ra được, chỉ biết là chính hắn ngày đó khóc mấy cái canh giờ, đem phía trước hơn hai mươi năm không có chảy qua nước mắt toàn bộ chảy ra.

Khóc xong sau đó, Lý gia Lão Yêu, áo không, hiện tại hắn gọi Lý Nhân, lý trung nghĩa!

Lý Nhân quyết định đem cái này thư sinh coi như chính mình bằng hữu tốt nhất, coi như thân nhất người nhà, càng phải làm thành chính mình chúa công.

Hắn muốn vì người này cúc cung tận... Tận cái gì tới, Lý Nhân trong bụng mực nước thực sự là quá ít, không nghĩ ra câu nói kia, vì lẽ đó hắn phương thức biểu đạt là: Móc tim móc phổi, chặt tay chặt chân, tất cả đều sẽ không tiếc!

Tiếp đó, Quách Gia cho hắn ở danh nhân đường cái thứ nhất việc xấu, đi phụ trách sản bán đầu giá đội tuần tra sự tình.

Này kỳ thực là cái nhân kém, người ngấm lại xem, có Lạc Dương lệnh phái ra cấm quân đội ngũ, thêm vào Điền Vi, Cao Thuận, Từ Hoảng ba người thay phiên chăm sóc, cái nào không có mắt dám gây sự tình đây?

Bất luận người nào nhận Quách Gia chuyện xui xẻo này, cũng không cần bỏ công sức, chỉ cần ngủ một chút, uống chút trà, xem xem báo (áo, vào lúc ấy vẫn không có báo chí vật này.), ngao thời gian là có thể.

Nhưng là Lý Nhân thiên không, hắn đem Quách Gia mỗi câu lời nói đều nhìn ra phi thường trọng yếu, mỗi một yêu cầu đều làm được nhận thật cẩn thận.

Điều này làm cho Quách Gia đều rất là kinh ngạc, nguyên lai người bình thường xem thường đầu đường tên côn đồ các kè chăm chú lên cũng có thể như vậy ưu tú.

Giờ khắc này Lý Nhân hô to "Xảy ra vấn đề rồi", nếu như là người khác từng nói, Quách Gia vẫn đúng là không nhất định tin tưởng, bởi vì ngày hôm nay trông coi sản bán đầu giá chính là Quách Gia tín nhiệm nhất Cao Thuận, cao ứng thiên.

Mà giờ khắc này, Quách Gia nhưng không hề bảo lưu địa tin tưởng, bởi vì hắn tin tưởng Lý Nhân.

Mặt ngoài ôn văn nhã nhũ quân tử có thể sẽ hư tình giả ý địa đáp lời người, nhưng một chân chân thực thực địa tiểu nhân nhưng có thể khẳng khẳng một mực địa công hiến cho người.

Lý Nhân là cái tên còn đồ các kè, cũng chính là người thường nói tới tiểu nhân, nhưng Quách Gia tin tưởng, hẳn đối với mình là khẳng khẳng một mực!

"Trung nghĩa, đừng nóng vội! Từ từ nói."

"Phải! Hô... Hô..."

Liên với hít sâu vài khẩu, Lý Nhân mới chậm rãi vuốt lên hơi thở của chính mình, có thể thấy được trước hấn chạy trốn nhanh bao nhiêu.

"Nói đi, đến cùng xảy ra chuyện gì?"

Quách Gia có thể chờ đợi, có thể một bên Điền Vi nhưng không có tốt như vậy kiên trì.

"Có người... Có người đi sàn bán đấu giá quấy rối!"

"Quấy rối! Cái nào đồ hỗn trướng sống đủ, ta đi xé ra hấn!"

Điền Vi nghe xong lập tức nổi giận, xoay người liền muốn đi biểu diễn chính mình tuyệt hoạt —— xé xác người sống, lại bị Quách Gia một cái ngăn cản.

"Vô Ky, đừng nóng vội. Trước nghe một chút là xảy ra chuyện gì."

May mà là Quách Gia ngăn được Điền Vi, nếu như là người bên ngoài, nói không chắc cũng bị Điền Vi đồng thời xé ra.

Lý Nhân lòng vẫn còn sợ hãi mà nhìn Điền Vi, cái này cự Hán vừa nãy khí thế quá kinh người, chính mình suýt chút nữa thì quỳ xuống.

Vẫn là chúa công lợi hại, lại để này chín thước nhiều cự Hán vui lòng phục tùng, nói gì nghe nấy.

"Phụng hiếu, nhân gia đều đánh tới cửa nhà, người làm sao còn không có chút nào sốt ruột?"

Điền Vi tuy rằng dừng lại, nhưng vẫn là rất lo lắng.

"Yên tâm, ứng thiên ở cái kia, người có cái gì không yên lòng?"

"Này ngược lại là!"

Điền Vi nhớ tới Cao Thuận tám kia người chết mặt liền rất khó chịu, nhưng người đừng nói, thời khắc mấu chốt, khuôn mặt này lại làm cho bất luận người nào đều sẽ sinh ra tín nhiệm cảm.

Không uống rượu, không nổi giận, không tức giận, bất luận bất kỳ thời khắc đều duy trì một bộ không lộ vẻ gì mặt, quái thai!

Nhưng hấn tuyệt đối là một đáng giá tín nhiệm quái thai, hơn nữa hấn nhất lưu võ tướng thực lực, người bình thường ai có thể làm gì được hấn?

"Lý Nhân, nói đi, xảy ra chuyện gì? Cái này quấy rối người ứng thiên đồ giải quyết không được sao?"

"Người này kỳ thực tay trời gà không chặt, coi như là ta cũng có thể thuận lợi giải quyết hấn, càng không cần phải nói Cao đại ca. Chỉ là..."

Lý Nhân một điểm làm khó dễ, nhưng chọc giận Điền Vi.

"Chỉ là cái gì người nói mau a, chậm chậm rì rì địa như cái nương môn như thế."

"Chỉ là hấn là cái văn sĩ, hơn nữa Cao đại ca nói hấn tiếng tăm rất lớn, không có thể đánh a!"

"Ồ! Thì ra là như vậy!"

Quách Gia trong lòng hiểu rõ, văn sĩ, đặc biệt là những kia có danh tiếng, đều bị kêu là danh sĩ.

Ở Đông Hán, bọn họ chiếm lĩnh đạo đức cùng dư luận điểm cao nhất, ảnh hưởng không thể coi thường.

Nếu là đắc tội rồi bọn họ, bất luận người nào đều không chiếm được lợi ích.

Liên nói thí dụ như nĩ hành, vậy cũng là toàn bộ tam quốc xưng tên "Ác miệng" danh sĩ.

Nĩ hành đã từng thân trần kích trống nhục nhũ lúc đó thống nhất Bắc Phương đệ nhất thiên hạ bá chủ Tào Tháo, nhưng là Tào Tháo không dám có bất kỳ bất mãn, vẫn như cũ đối xử như thượng tôn.

Thăng đến về sau phát sinh trong lịch sử tên ni hành mắng Tào sự kiện, hấn dĩ nhiên trước mọi người nói rằng:

"Này đám nhân vật, ta tận thức chi: Tuân Úc có thể làm cho phúng hồi nhanh, Tuân Du có thể làm cho xem phần thù mộ, Trình Dục có thể làm cho đóng cửa đóng cửa, Quách Gia có thể làm cho bạch từ niệm phú, Trương Liêu có thể làm cho kích trống minh kim, Hứa Chử có thể làm cho Mục ngư phóng ngựa, Nhạc Tiến có thể làm cho lấy trạng đọc chiếu, lý điển có thể làm cho đưa thư đưa hịch, lữ kiên có thể làm cho mài đao đúc kiếm, mẫn sùng có thể làm cho uống rượu thực nát, Vu Cẩm có thể làm cho phụ vách đất tường, Từ Hoảng có thể làm cho đồ trư giết cẩu; Hạ Hầu Đôn xưng là 'Xong thể tướng quân', Tào tử hiếu hô vì là 'Đòi tiền Thái Thứ'. Còn lại đều là giá áo, bị com, thùng rượu, thịt túi nhĩ."

Đây là cỡ nào ngông cuồng nói như vậy, ni hành đem Tào Tháo thủ hạ hết thấy năng thần võ tướng đều mắng thành không đủ tư cách nhân vật, Tuân Úc chỉ xứng bằng dung mạo đi phúng người chết, Tuân Du chỉ xứng làm cho người ta thủ phần mộ, Trình Dục chỉ xứng làm một người đóng cửa người hầu, Quách Gia nói bốc nói phét, có hoa không quả, Trương Liêu chỉ xứng kích trống, Hứa Chử chỉ xứng làm một người dân chăn nuôi, Nhạc Tiến chỉ xứng học thái giám đọc chiếu thư, lý điển là cái chân chạy, lữ kiên là cái thợ rèn, mẫn sùng là cái giá áo túi com

Tào Tháo lúc đó đó là nổi giận a, phần nộ, nhưng dù là như vậy, hấn vẫn là không dám đem ni hành như thế nào.

Bắt đắc dĩ Tào Tháo đem ni hành đưa cho Lưu Biểu, không trêu chọc nổi người và ta ả núp người còn không được sao?

Nhưng mà ni hành đến Lưu Biểu nơi đó vẫn là không biết hỏi cái, dùng độc thiệt chọc giận Lưu Biểu.

Lưu Biểu phát hỏa, thể nhưng hấn cũng không dám đối phó ni hành, bắt đắc dĩ chỉ có thể đem ni hành đưa cho Hoàng Tô.

Hết lần này đến lần khác, ni hành vẫn như cũ là cái ác miệng, lại chọc giận Hoàng Tô, lần này hấn không có số may như vậy.

Hoàng Tô chính là kẻ thô lỗ, hấn mới không coi người là cái bảo đây, không nói hai lời liền đem ni hành ăn com gia hỏa toàn bộ bắt, xem người sau đó còn làm sao rắn độc.

Nhưng là giết xong ni hành sau khi, Hoàng Tô sợ, hấn phát hiện toàn thể giới văn nhân đều ở dùng ngòi bút làm vũ khí chính mình, liền ngay cả mình chúa công Lưu Biểu đều đối với hấn cực kỳ căm tức.

Bắt đắc dĩ, Hoàng Tô hậu táng ni hành, lại xin lỗi thiên hạ, nỗ lực cứu văn thiên hạ sĩ tử ngòi bút.

Nhưng là vô dụng, Tào Tháo lại cảm chuyện này làm cố, phát binh Kinh Châu.

Luôn luôn cố sức chửi Tào Tháo thiên hạ sĩ tử lần này khỏi nói nhiều chống đỡ Tào Tháo, chỉ hận bọn họ nhắc bắt động một cái hai lạng trùng trường kiếm, không phải vậy liền muốn đồng thời tấn công Lưu Biểu.

Từ hiện nay thị giác xem chuyện này, Tào Tháo lúc trước đem ni hành đưa cho Lưu Biểu khả năng chính là rắp tâm hại người, mà Lưu Biểu lúc trước đem ni hành đưa cho Hoàng Tô cũng là không có ý tốt, chỉ có Hoàng Tô cái này hai kẻ ngu si cái gì cũng không biết, liền đắc tội thiên hạ sĩ tử.

Nhưng bất kể như thế nào, chuyện này đều nói rõ danh sĩ ở Đông Hán ảnh hưởng chi đại.

Vì lẽ đó Cao Thuận ngày hôm nay mới sẽ trói chân trói tay, nếu như đổi thành Diên Vi ở đây, cái kia cái gọi là danh sĩ nên đã biến thành vãi bán đi.

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Tam quốc chi siêu cấp kéo dài tính mạng hệ thống 0101 Dĩnh Xuyên Hi Chí Tài

: 0100 có người quấy rối ← chương tiết danh sách → : 0102 thiết biện chúng công tử bột

Mạch điền không giới

Mạch điền không giới

Đứng đầu click: Hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, vũ phá cửu tiêu, trường học cao thủ toàn năng, thần hồn Chí Tôn, sống lại tiểu địa chủ, cực phẩm hộ hoa bảo tiêu, hoàn mỹ thế giới, tuyệt phẩm tà ít, Ngạo Thế cửu trùng thiên, cực linh Hồn Độn quyết

Đứng đầu đề cử: Cha nuôi cùng những kia con nuôi, tương lai chỉ làm mẹ không dễ, ngưi nam, túc cầu vạn tuế, xuyên qua chi báo thù, chưa Pháp vương toà, mang theo sinh hoạt hệ thống đường bánh bao, nữ phối tu tiên ký, hoa khôi của trường thiếp thân cao thủ, nữ thần lão bà yêu ta

Sàn bán đấu giá, ngay ở danh nhân đường phụ cận đại viện bên trong, bởi đã sớm không người ở lại, vì lẽ đó Lạc Dương lệnh tịch thu bất kỳ phí dụng sẽ đưa cho Quách Gia.

dụng ý tự nhiên là giao hảo Quách Gia, cũng cùng Quách Gia phía sau Tuân gia tạo mối quan hệ.

Từ khi danh nhân đường phát hỏa sau đó, vùng phía tây khu không người độ hot cũng dần dần bắt đầu tăng lên.

Bởi vì tới tham gia buổi đấu giá người càng ngày càng nhiều, liên sản sinh đủ loại nhu cầu.

Đại gia khát làm sao bây giờ? Liên có người mở ra trà phở; đại gia đói bụng làm sao bây giờ? Liên có người mở ra tửu lâu; phương xa đến khách mời không chỗ ở làm sao bây giờ? Liên có người mở ra nhà trọ...

Tây khu lập tức trở nên náo nhiệt, cửa hàng san sát, dòng người như dệt cửi, các loại chào hàng hạt dưa đồ uống oa ha ha (áo, không đúng. Là bánh nướng trà lạnh hồng thủy lê!) tiểu thương càng là nhiều không kể xiết.

Những người này đều từ nơi này kiếm được tiền, có thể nói vui vẻ ra mặt. Nhưng bất luận làm sao, kiếm được nhiều nhất người vẫn là Quách Gia.

Mỗi một ngày đoán mệnh cơ hội thành giao tài vật đều cực kỳ kinh người. Sau thời gian dài, không có ai biết Quách Gia đến cùng kiếm lời bao nhiêu tiền, nhưng khẳng định rất nhiều, nhiều đến đáng sợ.

Liên có một người nhìn chăm chăm Quách Gia, nói chính xác là nhìn chăm chăm Quách Gia tiền trong tay tài.

Người này chính là Hứa Du, hứa từ xa.

Nói tới hứa từ xa, hơi có chút kiến thức Lạc Dương sĩ tử đều biết, bởi vì hán bản thân liền là cái danh sĩ.

Hứa Du từ nhỏ đã thông tuệ nhạy bén, tài trí kinh người, vì là rất nhiều danh sĩ than thở. Sau khi lớn lên, Hứa Du càng là kết giao danh sĩ, liên hệ sĩ tộc, tiếng tăm càng lúc càng lớn.

Rốt cục có một ngày, Đại tướng quân Hà Tiến hướng về hán ném ra cảnh ô-liu.

Hứa Du tự nhiên xem thường vì sao tiến vào như vậy đồ trư hộ xuất thân người làm việc, thế nhưng hán vẫn là tiếp nhận rồi Hà Tiến mời.

Bởi vì Đại tướng quân cho hán đưa vô số Kim Ngân tài bảo, mà Hứa Du to lớn nhất yêu thích chính là tham tài, vì lẽ đó hán không hề nghĩ ngại liền đáp ứng rồi.

*****

Những ngày qua Quách Gia danh chấn Lạc Dương, Hứa Du tự nhiên cũng đã từng nghe nói, càng đối với Quách Gia nổi lên hứng thú.

Đương nhiên hán cảm thấy hứng thú chỉ là Quách Gia tiền trong tay tài, còn đối với Quách Gia bản thân, hán xem thường.

Ở trong lòng hán, Quách Gia chính là một giả thần giả quỷ, cùng chính mình loại này danh sĩ so ra, áo, hán nơi đó phối cùng chính mình khá là đây?

Muốn muốn lấy được Quách Gia tiền trong tay tài cũng không phải việc khó, nhưng xấu chính là ở chỗ mình là một danh sĩ, mọi việc đều phải chú ý ảnh hưởng, không thể muốn làm gì thì làm.

Vì lẽ đó hán vẫn nhẫn nhịn ngứa ngáy trong lòng, thống khổ đến không được.

Nhưng ngay ở tối ngày hôm qua, Hứa Du rốt cuộc tìm được lý do.

Hán cái kia bị phạt cấm đoán thiếu niên đồng bọn Viên Thiệu sai người mang đến cho hán tin tức: Giúp hán thu thập Quách Gia, báo thù rửa hận!

Có lý do này sau khi, Hứa Du cũng không tiếp tục đồng ý chờ lâu một ngày, rất sớm địa liền đến đến Tây khu, hán phảng phất đã có thể nhìn thấy Quách Gia vàng trên tay hán lóe tia sáng chói mắt.

*****

"Con thứ Quách Phụng Hiếu, tuổi tác không đủ hai mươi, cái giá nhưng là đoán đến so với ai khác đều đại. Coi là thật là không coi ai ra gì, lẽ nào hán cảm giác mình đã là thiên hạ sĩ tử đứng đầu."

Hứa Du nói tới nghĩa chính ngôn từ, nhưng cẩn thận phân tích, kỳ thực có điều là chụp mũ lung tung thôi.

Nhưng chu vi tham gia bán đấu giá con cháu thế gia cùng đại tộc hậu nhân xưa nay đều không phải an phận chủ, bọn họ vốn là đối với Quách Gia cái này

bán đấu giả chế độ rất khó chịu, tôi tham gia bán đấu giả cũng có điều là vì có thể ở trước mặt bằng hữu khoe khoang một phen.

"Từ xa tiền sinh nói rất đúng, Quách Phụng Hiếu có điều mười tám tuổi thôi, vẫn không có ta số tuổi lớn, cái giả nhưng đại quá mức."

"Chính là, cái gì thầy tướng số, có đúng hay không cũng không biết, lại còn mỗi ngày chỉ tính một lần, hấn cho rằng hấn là thần tiên đây?"

"Mỗi ngày chỉ có một lần liên thôi, nhưng là cử hành bán đấu giả bản thân của hấn cũng không tới, chỉ gọi những này hạ nhân đến chủ trì, làm thật là không có có đem chúng ta để ở trong mắt a."

Hạ nhân tự nhiên chỉ chính là Cao Thuận cùng Lý Nhân, đối mặt chúng công tử bột chức trách, Cao Thuận đúng là mặt không hề cảm xúc, nhưng là Lý Nhân nhưng hoảng đến ra chảy mồ hôi ròng ròng.

Thiên phu sở chi tư vị nhưng có phải là như vậy dễ dàng chịu đựng.

Công tử bột môn đại thêm chỉ trích, càng nhiều bách tính nhưng là ở vậy xem, ngược lại bọn họ vốn là không có cơ hội nhìn thấy Quách Gia, vì lẽ đó không đáng kể trận này tranh chấp ai thắng ai thua.

Ngược lại, bọn họ còn hi vọng chuyện này nhưng nháo càng lớn, xem trò vui không sợ phiền phức đại mà!

"Chúa công không đến, là bởi vì đoán mệnh chính là thăm dò Thiên Cơ, khí huyết tiêu hao rất nhiều, mỗi lần đoán mệnh sau đó đều cần rất lâu tu dưỡng."

Cao Thuận ngữ khí trầm thấp, nhưng vang vọng toàn trường, ngăn chặn tất cả mọi người âm thanh.

Chúng công tử bột chỉ cảm thấy bị một cổ hơi thở ngọt ngào nùng trào, cả người đều không thoải mái, liền hô hấp đều so với ban đầu khó khăn.

Như tình huống như vậy, ai còn có thể không biết Cao Thuận là cái vũ lực siêu tuyệt, không ít công tử bột đều ngâm miệng.

Nhưng có một người nhưng không có một chút nào không dễ chịu, ở trong mắt hấn, võ nghệ cho dù tốt, cũng có điều là cái vũ phu thôi, không đáng nhắc tới.

"Im miệng, ngươi là thứ gì. Chính là Quách Phụng Hiếu nhìn thấy ta hứa từ xa cũng không dám nói chuyện như vậy, ngươi làm sao dám như vậy?"

Ào ào ào ——

"Ngươi!"

Cao Thuận người chết mặt trong nháy mắt né qua một tia dữ tợn, nhưng rất nhanh sẽ khôi phục bình thường, biết mình ngoài miệng không đầu lại Hứa Du, càng không thể đối với hấn sử dụng vũ lực, chỉ có thể sai phái Lý Nhân đi mặt báo.

Chúng công tử bột vừa nhìn thấy Cao Thuận lại nắm bị Hứa Du mạnh mẽ đến áp chế lại, nắm chặt nắm đấm nhưng không dám phản kháng, trong nháy mắt khôi phục khí thế, thậm chí so với trước còn muốn vênh vào hung hăng.

"Làm sao, ngươi muốn động thủ? Hừ! Một vũ phu thôi, không đầu óc đồ vật."

"Có kỳ chủ tất có kỳ phó, chủ nhân là thằng ngu, người hầu càng là kẻ ngu si, cho là có điểm võ nghệ liền có thể như thế nào sao?"

"Nói này nhưng là Lạc Dương, nếu như ngươi dám động thủ, ta bảo đảm các ngươi đều đi không ra khỏi thành môn. Cha ta nhưng là "

Đối mặt như vậy miệng lưỡi sắc bén như dao kiếm, Cao Thuận chỉ có thể nhìn, may là hấn nhất quán đều là một tấm mặt lạnh, không nhìn ra cái gì tâm tình.

Thế nhưng đối diện Hứa Du nhưng có thể cảm nhận được, tầm kia người chết mặt dưới ẩn chứa cuồng bạo tức giận.

Có điều vậy thì thế nào đây?

Lại tức giận, ngươi cũng đến cho ta kim nén.

Ta nhưng là Hứa Du hứa từ xa, ai dám đụng đến ta?

"Chư vị, các ngươi tựa hồ nói tôi không đúng lắm chứ?"

Mọi người ở đây đều cho rằng Cao Thuận cũng bị nước bọt tinh yểm thời điểm chết, giữa trường đột nhiên xuất hiện một Bó Y thanh niên, thân thể gầy yếu, mặt tự bệnh trạng, nhưng âm thanh nhưng cực kỳ đến trong trẻo, hiện trường tất cả mọi người đều yên tĩnh lại.

"Ngươi là người nào?"

Hứa Du nhìn đối diện thanh niên, một chút liền có thể biết người này bất phàm, tuy rằng quần áo đơn giản, nhưng đây người văn sĩ phong thái nhưng che lấp không được.

"Dĩnh Xuyên hí trung, Hi Chí Tài!"

"Dĩnh Xuyên!"

Không ít người dồn dập kinh ngạc thốt lên, tất cả mọi người đều biết, Dĩnh Xuyên ra đại tài, Tuân gia, Trần gia, Quách gia chờ chút tất cả đều từng ra đại nho cấp bậc nhân vật.

Gần nhất hòa khắp cả Lạc Dương Quách Gia không đồng dạng là xuất thân Dĩnh Xuyên sao?

"Ngươi có chuyện gì?"

Hứa Du thái độ thoáng hòa hoãn chút, dù sao cũng là cái văn sĩ, không thể như đối xử Cao Thuận như vậy.

Có điều ngươi tốt nhất không muốn quản việc không đâu, bằng không

Bạn đang đọc truyện *Tam Quốc Chi Siêu Cấp Tục Mệnh Hệ Thống Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.